

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2022–2023

2022. június 6–9-i ülések

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I *Állásfoglalások, ajánlások és vélemények*

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2022. június 7., kedd

2022/C 493/01	Az Európai Parlament 2022. június 7-i állásfoglalása a Bizottság Törökországról szóló, 2021. évi jelentéséről (2021/2250(INI))	2
2022/C 493/02	Az Európai Parlament 2022. június 7-i állásfoglalása az EKSZ éghajlat-változási és -védelmi ütemtervéről (2021/2102(INI))	19
2022/C 493/03	Az Európai Parlament 2022. június 7-i állásfoglalása az EU és az indiai-csendes-óceáni térség biztonsági kihívásairól (2021/2232(INI))	32
2022/C 493/04	Az Európai Parlament 2022. június 7-i állásfoglalása az Unió szigeteiről és a kohéziós politikáról: a jelenlegi helyzet és a jövőbeli kihívások (2021/2079(INI))	48
2022/C 493/05	Az Európai Parlament 2022. június 7-i állásfoglalása a közös halászati politikáról szóló rendelet 17. cikkének végrehajtásáról (2021/2168(INI))	62
	2022. június 8., szerda	
2022/C 493/06	Az Európai Parlament 2022. június 8-i állásfoglalása a keleti partnerség területén belüli biztonságról és a közös biztonság- és védelempolitika szerepéről (2021/2199(INI))	70

2022. június 9., csütörtök

2022/C 493/07	Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása a hszincsiangi emberi jogi helyzetről, többek között a hszincsiangi rendőrségi aktákról (2022/2700(RSP))	96
2022/C 493/08	Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása az igazságszolgáltatás elnyomó eszközként való használatáról Nicaraguában (2022/2701(RSP))	100
2022/C 493/09	Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása a média szabadságának megsértéséről és az újságírók biztonságáról Georgiában (2022/2702(RSP))	104
2022/C 493/10	Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása a jogállamiságról és a lengyel nemzeti helyreállítási terv lehetséges jóváhagyásáról (Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz) (2022/2703(RSP))	108
2022/C 493/11	Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása a Parlament kezdeményezési jogáról (2020/2132(INI))	112
2022/C 493/12	Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása az abortuszhoz való jogot fenyegető globális veszélyekről: az abortuszhoz való jognak az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága általi esetleges megsemmisítése (2022/2665(RSP))	120
2022/C 493/13	Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása a Szerződések felülvizsgálatára irányuló konvent létrehozására irányuló felhívásról (2022/2705(RSP))	130
2022/C 493/14	Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása a kényszermunkával előállított termékek betiltását célzó új kereskedelmi eszközről (2022/2611(RSP))	132

AJÁNLÁSOK

Európai Parlament

2022. június 8., szerda

2022/C 493/15	Az Európai Parlament 2022. június 8-i ajánlása a Tanácshoz és a Bizottság alelnökéhez/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez az Ukrajna elleni orosz inváziót követő uniós kül-, biztonság- és védelempolitikáról (2022/2039(INI))	136
---------------	--	-----

III *Előkészítő jogi aktusok*

Európai Parlament

2022. június 7., kedd

2022/C 493/16	Az Európai Parlament 2022. június 7-i határozata Margreet Fröbergnek az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről szóló, 2017. október 12-i (EU) 2017/1939 tanácsi rendelet 14. cikkének (3) bekezdése szerint felállított kiválasztással foglalkozó tanácsadó testületbe történő kinevezéséről (2022/2043(INS))	148
2022/C 493/17	Az Európai Parlament 2022. június 7-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt az Amerikai Egyesült Államok közötti, a Galileo, valamint a GPS műholdas navigációs rendszerek és kapcsolódó alkalmazásaiak előmozdításáról, biztosításáról és használatáról szóló megállapodás meghosszabbításáról szóló tanácsi határozattervezetről (06531/2022 – C9-0147/2022 – 2022/0005(NLE))	149

2022. június 8., szerda

2022/C 493/18	P9_TA(2022)0227	Az Europol megbízatásának megerősítése: figyelmeztető jelzések bevétele a SIS-be ***I	
		Az Európai Parlament 2022. június 8-i jogalkotási állásfoglalása a rendőrségi együttműködés és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról szóló (EU) 2018/1862 rendeletnek a figyelmeztető jelzések Europol általi bevétele tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0791 – C9-0394/2020 –2020/0350(COD))	
	P9_TC1-COD(2020)0350	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2022. június 8-án került elfogadásra az (EU) 2018/1862 rendeletnek a harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó, az Unió érdekében álló információs figyelmeztető jelzéseknek a Schengeni Információs Rendszerbe (SIS) való bevétele tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2022/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	150
2022/C 493/19		Az Európai Parlament 2022. június 8-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak és a végrehajtási jegyzőkönyvének megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (COM(2021)0589 – 12208/2021 – C9-0419/2021 – 2021/0300(NLE))	151
2022/C 493/20		Az Európai Parlament 2022. június 8-i nem jogalkotási állásfoglalása nem jogalkotási állásfoglalási indítvánnyal az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak és a végrehajtási jegyzőkönyvének megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (12208/2021 – C9-0419/2021 – 2021/0300M(NLE))	152
2022/C 493/21		Az Európai Parlament 2022. június 8-án elfogadott módosításai a 2003/87/EK irányelvnek a légi közlekedésnek az uniós gazdaság egészére vonatkozó kibocsátáscsökkentési célhoz való hozzájárulása tekintetében történő módosításáról és egy piaci alapú globális intézkedés megfelelő végrehajtásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2021)0552 – C9-0319/2021 – 2021/0207(COD))	158
2022/C 493/22		Az Európai Parlament 2022. június 8-án elfogadott módosításai a 2003/87/EK irányelvnek az Unióban székhellyel rendelkező légi jármű-üzemeltetőkre vonatkozó piaci alapú globális intézkedés kapcsán a kibocsátáskompensációról szóló értesítés tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatához (COM(2021)0567 – C9-0323/2021 – 2021/0204(COD))	198
2022/C 493/23		Az Európai Parlament 2022. június 8-án elfogadott módosításai a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló (EU) 2018/842 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD))	202
2022/C 493/24		Az Európai Parlament 2022. június 8-án elfogadott módosításai az (EU) 2018/841 rendeletnek a hatály, a megfelelési szabályok egyszerűsítése, a 2030-ra vonatkozó tagállami célértékek meghatározása, továbbá a földhasználati, erdőgazdálkodási és mezőgazdasági ágazat klímasemlegességének 2035-ig történő közös megvalósítására irányuló kötelezettségvállalás tekintetében, valamint az (EU) 2018/1999 rendeletnek az ellenőrzés, a jelentéstétel, az előrehaladásra vonatkozó nyomon követés és a felülvizsgálat javítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2021)0554 – C9-0320/2021 – 2021/0201(COD))	232
2022/C 493/25		Az Európai Parlament 2022. június 8-án elfogadott módosításai az (EU) 2019/631 rendeletnek az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírásoknak az Unió fokozott éghajlatvédelmi törekvéseivel összhangban zajló megerősítése tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2021)0556 – C9-0322/2021 – 2021/0197(COD))	295

2022. június 9., csütörtök

2022/C 493/26

P9_TA(2022)0241

Nemzetközi közbeszerzési eszköz ***I

Az Európai Parlament 2022. június 9-i jogalkotási állásfoglalása a harmadik országbeli áruknek és szolgáltatásoknak az Unió belső közbeszerzési piacához való hozzáféréséről, valamint az uniós áruk és szolgáltatások harmadik országbeli közbeszerzési piacokhoz való hozzáféréséről szóló tárgyalásokat támogató eljárásokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2016)0034 – C9-0018/2016 – 2012/0060(COD))

P9_TC1-COD(2012)0060

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2022. június 9-én került elfogadásra a harmadik országbeli gazdasági szereplőknek, áruknek és szolgáltatásoknak az Unió közbeszerzési és koncessziós piacaihoz való hozzáféréséről, valamint az uniós gazdasági szereplők, áruk és szolgáltatások harmadik országbeli közbeszerzési és koncessziós piacokhoz való hozzáféréséről szóló tárgyalásokat támogató eljárásokról (nemzetközi közbeszerzési eszköz – IPI) szóló (EU) 2022/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ¶ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2022–2023

2022. június 6–9-i ülések

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2022. június 7., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2022)0222

2021. évi jelentés Törökországról**Az Európai Parlament 2022. június 7-i állásfoglalása a Bizottság Törökországról szóló, 2021. évi jelentéséről (2021/2250(INI))**

(2022/C 493/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU bővítési politikájáról szóló, 2021. október 19-i bizottsági közleményre (COM(2021)0644) és az azt kísérő, Törökországról szóló, 2021. évi jelentésre (SWD(2021)0290),
- tekintettel az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA III) létrehozásáról szóló, 2021. szeptember 15-i (EU) 2021/1529 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Törökországgal kapcsolatos, 2005. október 3-i tárgyalási keretre, valamint arra, hogy az összes csatlakozásra váró országhoz hasonlóan Törökország EU-hoz való csatlakozásának feltétele, hogy maradéktalanul eleget tegyen a koppenhágai kritériumoknak és az összes uniós tagállammal, köztük a Ciprusi Köztársasággal is normalizálja a kapcsolatait,
- tekintettel az Ankarai Megállapodás kiegészítő jegyzőkönyvének 2005. július 29-i aláírásakor Törökország által tett nyilatkozatot követően az Európai Közösség és tagállamai által 2005. szeptember 21-én kiadott nyilatkozatra, többek között arra a kikötésre, hogy a tárgyalási folyamathoz az összes tagállam elismerésére szükség van, valamint Törökországnak továbbra is normalizálnia kell kapcsolatait valamennyi tagállammal, továbbá az áruk szabad mozgása előtti akadályok, köztük a szállítóeszközökre vonatkozó korlátozások előítélet- és megkülönböztetésmentes felszámolása révén maradéktalanul végre kell hajtania az Ankarai Megállapodás kiegészítő jegyzőkönyvét minden tagállam irányában,
- tekintettel a 2016. március 18-i és a 2015. november 29-i EU–Törökország nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Unió és a Török Köztársaság közötti, a jogellenesen tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodásra ⁽²⁾ (EU–Törökország visszafogadási megállapodás),
- tekintettel a bővítési, társulási és stabilizációs folyamatról szóló, 2018. június 26-i, 2019. június 18-i és 2021. december 14-i tanácsi következtetésekre, a Tanács 2019. július 15-i és október 14-i, a Törökország által a Földközi-tenger keleti térségében végzett jogellenes fűrészi tevékenységekről szóló következtetéseire, az Európai Tanács 2019. december 12-i, 2020. október 1–2-i és október 15–16-i, valamint 2021. június 24-i következtetéseire, a Tanács és az Európai Tanács összes egyéb vonatkozó következtetésére, az európai uniós külügyminisztereknek a Földközi-tenger keleti térségében kialakult helyzettel kapcsolatban kiadott, 2020. május 15-i nyilatkozatára és az e helyzettel foglalkozó, 2020. augusztus 14-i videokonferenciájuk főbb eredményeire, az uniós külügyminiszterek 2020. augusztus 27–28-i informális ülésének (Gymnich-értekezlet) eredményeire, az Európai Tanács tagjainak a Földközi-tenger keleti térségéről szóló, 2021. március 25-i nyilatkozatára,

⁽¹⁾ HL L 330., 2021.9.20., 1. o.⁽²⁾ HL L 134., 2014.5.7., 3. o.

2022. június 7., kedd

- tekintettel a Törökország által a Földközi-tenger keleti térségében végzett jogellenes fúrási tevékenységekre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló, a 2020. november 6-i (KKBP) 2020/1657 tanácsi határozattal ⁽³⁾ és a 2021. november 11-i (KKBP) 2021/1966 tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ megújított, 2019. november 11-i (KKBP) 2019/1894 tanácsi határozatra ⁽⁵⁾,
- tekintettel Törökország Európa Tanácsbeli tagságára és NATO-tagságára,
- tekintettel az „Ötödik éves jelentés a törökországi menekülteket támogató eszközről” című, 2021. május 26-i bizottsági közleményre (COM(2021)0255),
- tekintettel az Európa Tanács emberi jogi biztosának a nem kormányzati szervezetek tevékenységeinek és az egyesülés szabadságának a terrorizmus elleni küzdelem nevében történő korlátozásáról szóló, 2021. február 25-i levelére, valamint az Európa Tanács emberi jogi biztosának az LMBTI-személyek emberi jogairól szóló, 2021. június 17-i levelére,
- tekintettel az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának vonatkozó állásfoglalásaira, többek között az Emberi Jogok Európai Bírósága Kavala kontra Törökország ügyben hozott ítéletének végrehajtásáról szóló, 2022. február 2-i és 2021. december 2-i időközi állásfoglalásokra, az Emberi Jogok Európai Bírósága Selahattin Demirtaş kontra Törökország ügyben hozott ítéletének végrehajtásáról szóló, 2021. december 2-i átmeneti állásfoglalásra (2. sz.), az Emberi Jogok Európai Bírósága Ciprus kontra Törökország ügyben hozott ítéletének végrehajtásáról szóló, 2021. szeptember 16-i ideiglenes állásfoglalásra, az Emberi Jogok Európai Bírósága Ülke kontra Törökország ügyben hozott ítéletének végrehajtásáról szóló, 2007. október 17-i állásfoglalásra és 2009. március 9-i ideiglenes állásfoglalásra, valamint az ezeket követő kilenc határozatra,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményének 46. cikkére, amelynek értelmében „a szerződő felek vállalják, hogy magukra nézve kötelezőnek tekintik az Emberi Jogok Európai Bíróságának végleges ítéletét minden olyan ügyben, amelyben félként szerepelnek”, és tekintettel a Törökországnak az Emberi Jogok Európai Bírósága valamennyi ítéletének végrehajtására vonatkozó ebből fakadó kötelezettségére,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának Ciprusról szóló vonatkozó határozataira, többek között a Ciprusi Köztársaság szuverenitását megerősítő 1964. március 4-i 186(1964) számú határozatra, a ciprusi szeparatista cselekményekről szóló, 1984. május 11-i 550(1984) számú határozatra és az 1992. november 25-i 789(1992) számú határozatra, amely a ciprusi kérdésben érintett valamennyi érintettet arra ösztönzi, hogy kötelezzék el magukat a határozatban foglalt bizalomépítő intézkedések mellett, és amely elfogadhatatlannak tartja Varószia bármely részének a lakosaitól eltérő személyekkel való betelepítésére irányuló kísérleteket, továbbá felszólít a terület ENSZ-igazgatás alá helyezésére,
- tekintettel a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló, 2020. decemberi 7262. sz. törvényre, amely a terrorizmusellenes intézkedéseket fegyverként alkalmazza a civil társadalom ellen,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése Jogi és Emberi Jogi Bizottságának a nem kormányzati szervezetek tevékenységeinek az Európa Tanács tagállamaiban történő korlátozásáról szóló 2021. január 6-i jelentésére,
- tekintettel az UNESCO Hagia Sophiáról (Isztambul) szóló, 2020. július 10-i nyilatkozatára,
- tekintettel arra, hogy a Riporterek Határok Nélkül szervezet által közzétett, a sajtószabadsággal kapcsolatos rangsorban Törökország 2022-ben 180 ország között a 149. helyen áll, tekintettel továbbá az Amnesty International 2020/21-es jelentésére és a Human Rights Watch 2022. évi világlejelentésére,

⁽³⁾ HL L 372. I, 2020.11.9., 16. o.

⁽⁴⁾ HL L 400., 2021.11.12., 157. o.

⁽⁵⁾ HL L 291., 2019.11.12., 47. o.

2022. június 7., kedd

- tekintettel korábbi állásfoglalásaira, különösen a Bizottság Törökországról szóló 2019–2020. évi jelentéseiről szóló 2021. május 19-i ⁽⁶⁾, a törökországi ellenzék, különösen a Demokratikus Néppárt (HDP) elnyomásáról szóló, 2021. július 8-i ⁽⁷⁾, a törökországi emberi jogi helyzetről, különösen Selahattin Demirtaş és más, lelkiismereti okokból bebörtönzött személyek ügyéről szóló, 2021. január 21-i ⁽⁸⁾, a törökországi jogellenes fellépéseket követően Varószkiában fokozódó feszültségekről és a tárgyalások újrakezdésének sürgős szükségességéről szóló, 2020. november 26-i ⁽⁹⁾, az örmény népirtás századik évfordulójáról szóló, 2015. április 15-i ⁽¹⁰⁾, az uniós vagyonkezelői alapokról és a törökországi menekülteket támogató eszközről szóló végrehajtási jelentésről szóló 2021. október 7-i ⁽¹¹⁾, valamint az Európai Unió 2021. évi pénzügyi évre vonatkozó, 5/2021. számú költségvetés-módosítási tervzetéről (Humanitárius támogatás a Törökországban tartózkodó menekültek számára) szóló tanácsi álláspontról szóló 2021. november 24-i ⁽¹²⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0149/2022),
- A. mivel Törökország uniós tagjelölt országgént kulcsfontosságú gazdasági partner, és az EU fontos szomszédja és stratégiai partnere az olyan alapvető közös érdekű területeken, mint a kereskedelem, a migráció, a közegészségügy, az éghajlat, a zöld átállás, a biztonság és a terrorizmus elleni küzdelem;
- B. mivel Törökország EU-val való gazdasági integrációja 2020-ban is jelentős maradt, és az ország az EU hatodik legnagyobb kereskedelmi partnere, míg az EU továbbra is messze Törökország legfontosabb kereskedelmi partnere és közvetlen külföldi befektetései első számú forrása; mivel Törökország jelenleg gazdasági és pénzügyi nehézségekkel küzd, amelyek súlyosbítják a világválság gazdasági hatását;
- C. mivel az EU biztonsági dimenziójával kapcsolatos munkában a közelmúltban előrelépések történtek, mind szerkezetileg, mind tartalmilag, és mivel Törökország rendkívül értékes partner a NATO szövetségeseként és stratégiai partnerként, kulcsfontosságú helyet foglal el Európában, és alapvető geostratégiai szerepet tölt be a Fekete-tenger biztonsági szerkezetében, és különösen Ukrajna biztonságában, amely az orosz agresszióval néz szembe; mivel Törökország vonakodik és politikai feltételeket támaszt Finnország és Svédország NATO-ba való felvételével kapcsolatban; mivel fontos, hogy a jelenlegi súlyos körülmények között valamennyi NATO-szövetséges előrelátóan cselekedjen, és gyorsan ratifikálja Finnország és Svédország csatlakozási jegyzőkönyvét;
- D. mivel Törökország a világ legnagyobb számú menekült lakosságának ad otthont, és csaknem 4 millió regisztrált menekültet fogadott Szíriából, Irakból és Afganisztánból, és mivel az e közösségeknek nyújtott uniós finanszírozás hasznosnak bizonyult abban, hogy segítse Törökországot a menekültek és befogadó közösségeik humanitárius és fejlesztési szükségleteinek gyors ellátásában;
- E. mivel az EU és Törökország közötti, valamint Törökország és egyes, a Földközi-tenger keleti térségében fekvő uniós tagállamok közötti feszültségek enyhítése érdekében tett lépéseket követően az Európai Tanács felajánlotta, hogy pozitívabb dinamikát alakít ki az EU és Törökország közötti kapcsolatban, feltéve, hogy ezt továbbra is konstruktív erőfeszítések fogadják; mivel különösen az Európai Tanács késznek mutatkozott arra, hogy több közös érdekű területen fokozatosan, arányosan és visszafordítható módon együttműködjön Törökországgal, azzal a feltétellel, hogy az EU és Törökország közötti közelmúltbeli feszültségek – különösen a Földközi-tenger keleti térségében kialakult helyzettel kapcsolatban – tartósan enyhülnek, továbbá Törökország konstruktív szerepet vállal, valamint teljesíti az Európai Tanács közelmúltbeli következtetéseiben meghatározott feltételeket, nevezetesen a jószomszédi kapcsolatok, valamint az emberi jogok és a nemzetközi jog tiszteletben tartása tekintetében;

⁽⁶⁾ HL C 15., 2022.1.12., 81. o.

⁽⁷⁾ HL C 99., 2022.3.1., 209. o.

⁽⁸⁾ HL C 456., 2021.11.10., 247. o.

⁽⁹⁾ HL C 425., 2021.10.20., 143. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 328., 2016.9.6., 2. o.

⁽¹¹⁾ HL C 132., 2022.3.24., 88. o.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0466.

2022. június 7., kedd

- F. mivel azt feltételezi, hogy Törökország tagjelölt országgént kész fokozatosan közelíteni és igazodni az uniós vívmányokhoz minden szempontból, beleértve az értékeket, érdekeket, normákat és politikákat, tiszteletben tartani és fenntartani a koppenhágai kritériumokat, igazodni az uniós szakpolitikákhoz és célkitűzésekhez, valamint megkülönböztetés nélkül folytatni és fenntartani a jószomszédi kapcsolatokat az EU-val és valamennyi tagállamával; mivel az elmúlt évek uniós jelentéseinek elemzése azt mutatja, hogy Törökország még mindig jelentős távolságra van az EU értékeitől és normatív keretétől, és e távolság még inkább növekszik az olyan alapvető területeken, mint a nemzetközi jog tiszteletben tartása, a jogállamiság, az emberi jogok, az egyéni szabadságok, a polgári jogok és a véleménynyilvánítás szabadsága, valamint a jószomszédi kapcsolatok és a regionális együttműködés; mivel a törökországi civil társadalom, valamint demokráciapárti erők és az EU közötti kapcsolatok továbbra is erősek, mivel az EU mélyen elkötelezett amellett, hogy támogatást nyújtson az európai normákat és értékeket előmozdító török polgároknak és szervezeteknek;
- G. mivel az elmúlt évben az EU és Törökország közötti kapcsolatok általában véve stabilak maradtak, mivel a rendszeres konfliktusok és feszültségek mellett számos kérdésben megerősített együttműködés és párbeszéd zajlott; mivel ez az állásfoglalás ezt a helyzetet tükrözi azáltal, hogy üdvözli a pozitív fejleményeket és rámutat a kapcsolatokban rejlő további lehetőségekre, ugyanakkor jelzi a fennmaradó és a koppenhágai kritériumokat sértő problémákat, különösen a jogállamiság és az alapvető jogok tekintetében, valamint a nemzetközi jog megsértését vagy a Ciprusi Köztársaság elleni folyamatos provokációkat; mivel ha ez az állásfoglalás értékelni kívánja Törökország előrehaladását vagy annak hiányát az emberi jogok és a jogállamiság – mint a csatlakozási folyamat központi elemei – tekintetében, fontos leírni a szabadságjogok leépítésének konkrét mechanizmusait, amelyek együttesen általános visszaeséshez vezetnek az európai normákhoz képest; mivel ez a megközelítés azt jelenti, hogy az e döntések miatt szenvedő polgárok és csoportok hosszú listájának elkészítésén túlmenően ténylegesen meg kell határozni azokat a szereplőket és állami hatósági szerveket, amelyek saját tevékenységi területükön felelősek ezért az aggasztó helyzetért; mivel a kritikának inkább célzottan kell lennie, mint általánosnak;

Általános értékelés és a legújabb fejlemények

- ismételten aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az értékek és normák tekintetében továbbra is óriási a távolság Törökország és az EU között, valamint amiatt, hogy továbbra is hiányzik a politikai akarat a szükséges reformok végrehajtására, különösen a jogállamisággal és az alapvető jogokkal kapcsolatos komoly aggodalmak kezelésére, amelyek továbbra is negatívan befolyásolják a csatlakozási folyamatot, annak ellenére, hogy Törökország ismételen kinyilvánította, hogy célja az uniós csatlakozás; hangsúlyozza, hogy az elmúlt két évben folyamatosan visszalépés történt Törökország csatlakozási folyamattal kapcsolatos kötelezettségvállalásai tekintetében; úgy véli, hogy e téren elért egyértelmű és jelentős előrelépés nélkül a Parlament nem tudja elképzelni a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalások újratekintését, amelyek 2018 óta gyakorlatilag holtponton vannak; emlékeztet arra, hogy a csatlakozási folyamat jelenleg és a jövőben is érdemeken alapul, és teljes mértékben attól függ, hogy az egyes országok milyen előrelépést érnek el a célkitűzések teljesítésében;
- megjegyzi, hogy az EU és Törökország közötti általános kapcsolatokban az elmúlt évben és különösen az elmúlt hónapokban bekövetkezett enyhe javulás ellenére – mivel Törökország kormánya együttműködőbb hozzáállást tanúsított – a megerősített együttműködés és párbeszéd számos kérdésben rendszeres konfliktusokkal párosult, és továbbra is kihívást jelentenek a szomszédos uniós tagállamokkal, különösen Görögországgal és a Ciprusi Köztársasággal fenntartott kapcsolatok; reményét fejezi ki, hogy a jelenlegi nehézségek legyőzhetőek és a viszonyban tartósabb és valóban pozitív dinamika alakulhat ki; üdvözli az EU és Törökország között 2021. szeptember 16-án az éghajlatváltozásról folytatott magas szintű párbeszédet, valamint azt, hogy Törökország megfogalmazta saját zöld megállapodását, és ambiciózus hazai éghajlat-politikai intézkedéseket vezet be, továbbá 2021. október 6-án ratifikálta a Párizsi Megállapodást; üdvözli a migrációról és biztonságról szóló, 2021. október 12-i magas szintű párbeszédet, amelynek középpontjában a migráció kezelése, az emberkereskedelem és a szervezett bűnözés elleni küzdelem, valamint a terrortámadások megelőzése terén folytatott együttműködés megerősítése állt; üdvözli a 2021. december 1-jei magas szintű közegészségügyi párbeszédet, amely a határokon átnyúló egészségügyi veszélyekkel kapcsolatos megerősített együttműködés megvitatását állította középpontba, többek között rövid távon a Covid19-világjárvány elleni küzdelemben; ezzel összefüggésben helyesli, hogy 2021 augusztusában kölcsönösen elismerték a Covid19-igazolványokat;
- megjegyzi, hogy miközben a csatlakozási tárgyalások továbbra is holtponton vannak, Törökország aktualizálta az uniós csatlakozásra vonatkozó nemzeti cselekvési tervét, amely a 2021–2023-as évekre vonatkozik; megállapítja továbbá, hogy Törökország előrelépést ért el az uniós vívmányokhoz való szorosabb igazodás terén olyan területeken, mint a versenyjog, a nemzeti képesítési rendszer, valamint az Európai Kutatási Térség (EKT), és ennek eredményeképpen Törökország jobb teljesítményt ért el a Horizont 2020 keretprogramban;
- ismételten hangot ad azon szilárd meggyőződésének, hogy Törökország politikai, gazdasági és külpolitikai szempontból stratégiai jelentőségű ország, kulcsfontosságú partner a tágabb régió stabilitása szempontjából, és létfontosságú szövetséges, többek között a NATO-n belül, akivel az EU a párbeszéd, a tisztelet és a kölcsönös bizalom alapján helyre kívánja állítani a kapcsolatokat; e tekintetben üdvözli a török hatóságok által a török kormány uniós csatlakozás melletti újbóli elkötelezettségével kapcsolatban a legmagasabb szinten tett közelmúltbeli nyilatkozatokat,

2022. június 7., kedd

azonban sürgeti a török hatóságokat, hogy szavaikat váltsák tettekre, és konkrét tényekkel és döntésekkel bizonyítsák elkötelezettségüket; úgy véli, hogy amennyiben a körülmények lehetővé teszik, tovább kell erősíteni a török hatóságokkal és partnerekkel folytatott párbeszédet minden szinten, ami segíthet a bizalom újjáépítésében, és csökkentheti a jövőbeli konfrontációk lehetőségét, összhangban az Európai Tanács azon álláspontjával, hogy Törökországgal fokozatosan, arányosan és visszafordítható módon kell kapcsolatba lépni; felszólítja a Tanácsot e tekintetben, hogy indítsa újra a felfüggesztett magas szintű politikai párbeszédet, a gazdaságról, az energiáról és a közlekedésről szóló magas szintű ágazati párbeszédet, valamint az EU–Törökország Társulási Tanácsot, az alapvető szabadságok és a jogállamiság helyzetének javulásához kapcsolódóan;

5. mély aggodalmát fejezi ki a jelenlegi törökországi gazdasági helyzet miatt, amelynek következtében az emelkedő infláció, a valuta leértékelődése és a folyamatosan emelkedő megélhetési költségek miatt egyre több ember kerül nehéz helyzetbe és szegényedik el; megjegyzi, hogy bár a jelenlegi helyzet több éven keresztül alakult ki, 2021 decemberében devizaválsággá fejlődött, ami súlyosbította a gazdaságban már meglévő, a világválsághoz kapcsolódó hatásokat; aggodalmát fejezi ki az elnök felszólalásai és azokból következően az olyan állítólagosan független szervezetekkel szembeni bizalomhiány miatt, mint a Központi Bank és a Török Statisztikai Intézet (TÜİK); ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a két intézmény független működése az uniós csatlakozás egyik kulcsfontosságú kritériuma; kiemeli továbbá, hogy Törökország gyenge teljesítménye a jogállamiság tiszteletben tartása tekintetében súlyos hatással van az ország hírnevére is, és hogy a jogbiztonság hiánya komolyan befolyásolhatja az ország azon képességét, hogy külföldi befektetéseket vonzzon; úgy véli, hogy az EU-hoz fűződő erősebb és közelebbi kapcsolat segítene enyhíteni a nehézségek egy részét, és hozzájárulna a török lakosság életszínvonalának javításához;

6. megjegyzi, hogy 2021 októberében a Pénzügyi Akció Munkacsoport felvette Törökországot a pénzmosás, a terrorizmus finanszírozása és a proliferáció finanszírozása elleni küzdelemre alkalmatlannak ítélt joghatóságok listájára; reményét fejezi ki, hogy Törökország mihamarabb fel tudja mutatni a pénzmosás/terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó intézkedések végrehajtásának javítása terén szükséges előrelépéseket;

7. kifejezi azon szándékát, hogy megerősítse és elmélyítse Törökország és az uniós tagállamok társadalmi közötti kölcsönös ismereteket és megértést, előmozdítva a kulturális növekedést és a társadalmi-kulturális csereprogramokat, valamint küzdve a társadalmi, vallási és kulturális előítéletek valamennyi megnyilvánulása ellen; kifejezi teljes elkötelezettségét az iránt, hogy minden körülmények között és a kapcsolatok kereteitől függetlenül a jövőben is támogassa Törökország független civil társadalmát;

A jogállamiság és az alapvető jogok

8. sajnálatosnak tartja a törökországi emberi jogi helyzet folyamatos romlását, beleértve az alapvető szabadságok, a demokrácia és a jogállamiság visszaszorulását; úgy véli, hogy a jelenlegi elnyomó jellegű kormányzási forma, amelynek fő pillére a jogi kerettel való visszaélés – különösen a terrorizmus vádjának alkalmazásán és a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozásán keresztül – és az igazságszolgáltatás függetlenségének hiánya, tudatos, fáradhatatlan és szisztematikus kormányzati politikává vált, amelynek célja, hogy akár közvetlenül, akár visszatartó hatás révén elfojtsa minden kritikus tevékenységet; megdöbbenését fejezi ki amiatt, hogy e politika folytatása érdekében a török állami hatóságok készek nyíltan és következetesen figyelmen kívül hagyni nemzetközi és hazai jogi kötelezettségeiket, például a Törökország Európa Tanácsbeli tagságából eredő kötelezettségeket;

9. ismét hangsúlyozza, hogy az alapvető jogok és szabadságok kulcsfontosságú területet képeznek, amely a csatlakozási folyamat középpontjában áll, és amelyet nem lehet elválasztani és elszigetelni az EU-val fenntartott általános kapcsolatoktól, és hangsúlyozza, hogy a Parlament számára továbbra is ez jelenti a Törökország számára felkínálható pozitív menetrenddel kapcsolatos előrelépés egyik fő akadályát, amelyet a nemzetközi jog teljes körű tiszteletben tartásától, valamint a jószomszédi kapcsolatok és a regionális együttműködés alapvetőitől is függővé kell tenni;

10. felszólítja Törökországot, hogy maradéktalanul hajtsa végre az Emberi Jogok Európai Bíróságának valamennyi ítéletét az emberi jogok európai egyezményének 46. cikkével összhangban, amely feltétel nélküli kötelezettség Törökországnak az Európa Tanácsban való tagságából ered, és amelyet alkotmánya is rögzít; a lehető leghatározottabban elítéli az isztambuli 13. büntetőbíróóság közelmúltbeli ítéletét, amely több mint négy és fél év igazságtalan, jogellenes és törvénytelen fogva tartást követően súlyos életfogytiglani büntetést szabott ki Osman Kavalára; úgy véli, hogy Kavala megalapozatlan vádak alapján ítélték el, hogy elhallgattassák és elrettentsék a kritikus hangon megszólalókat Törökországban; ismételt felszólítja a török hatóságokat, hogy nemzetközi és nemzeti kötelezettségeikkel összhangban járjanak el, tartsák be az Emberi Jogok Európai Bírósága által ebben az ügyben hozott jogerős ítéletet, és haladéktalanul bocsássák szabadon Osman Kavalát; elítéli és sajnálja azokat a folyamatos törekvéseket és kísérleteket, amelyek Osman Kavala bebörtönzésének meghosszabbítására irányulnak több összetett elkerülő igazságszolgáltatási taktika alkalmazása, többek között ügyiratok összevonása és szétválasztása, valamint folyamatos szabálytalanságok elkövetése révén; megdöbbenését fejezi ki amiatt, hogy a bíróság által kiszabott életfogytiglani büntetés a török büntető törvénykönyv 312. cikkén alapul (a kormány erő és erőszak alkalmazása révén történő megdöntése), annak ellenére, hogy az Emberi

2022. június 7., kedd

Jogok Európai Bírósága ítéleteiben kifejezetten elutasította ezt a vádat; tudomásul veszi az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának visszatérő határozatait, amelyekben Osman Kavala szabadon bocsátását sürgette, aminek eredményeként 2021 decemberében és 2022 februárjában időközi határozatok révén történelmi jelentőségű kötelezettségszegési eljárást indított Törökország ellen amiatt, hogy az ország megtagadta az Emberi Jogok Európai Bírósága jogerős ítéletének betartását; megjegyzi, hogy a kötelezettségszegési eljárások rávilágítanak arra, hogy Törökország súlyosan megsértette az Európa Tanács tagjaként és uniós tagjelölt országgént rá háruló kötelezettségeket;

11. ismételten határozottan elítéli és sajnálja, hogy Törökország elnöki rendelettel kilépett az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményéből (Isztambuli Egyezmény), amely határozat különösen aggasztó, mivel az országban folyamatosan nagy számban fordulnak elő nőgyilkosságok és az erőszak egyéb formái, ami jelentősen visszaveti a nők jogainak előmozdítására irányuló erőfeszítéseket az országban; megismétli a török kormányhoz intézett felhívását, hogy fordítsa vissza ezt az érthetetlen döntést, amely nyilvánvalóan sérti az alapvető európai értékeket, és Törökország csatlakozási folyamata értékelésének részét fogja képezni; e tekintetben felszólítja a török hatóságokat, hogy a zéró tolerancia politikáját alkalmazzák, és előzzék meg a nők és lányok elleni erőszakot és lépjenek fel azzal szemben, támogassák a túlélőket, és vonják felelősségre a bántalmazókat a család védelméről és a nőkkel szembeni erőszak megelőzéséről szóló 6284. sz. török törvény, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága vonatkozó ítélezési gyakorlatában meghatározott valamennyi intézkedés teljes körű végrehajtása révén; komoly aggodalmát fejezi ki az isztambuli főügyészség szellemi és ipari bűncselekményekkel foglalkozó hivatala által benyújtott vádemelés miatt, amely a nőgyilkosságok megállítását célzó platform (KCDP) bezárását kéri, amely a nemi alapú erőszak ellen küzdő egyik legnagyobb és legkiemelkedőbb nőjogi csoport Törökországban, és amely azzal vádolja a platformot, hogy az sérti a közérkölcset;

12. megjegyzi, hogy Törökországban fenn kell tartani a gyülekezés szabadságát, amelyet az alkotmány is rögzít, és amely pozitív kötelezettséget jelent, amely az Emberi Jogok Európai Egyezményében való tagságából ered; sajnálatát fejezi ki a gyülekezési és tüntetési szabadság területén bekövetkezett súlyos visszaesés miatt, amely egyre nagyobb nyomás alatt áll, tekintettel a tartományi kormányzók által a tüntetésekre és demonstrációkra vonatkozó tilalmak rendszeres alkalmazására és meghosszabbítására, a békés tüntetőkkal és újságírókkal szembeni túlzott erőszak alkalmazására a bűnüldöző hatóságok általános büntetlensége mellett, valamint a tüntetőkre terrorizmussal kapcsolatos tevékenységek vádjával kiszabott közigazgatási bírságokra és büntetőeljárásokra; különösen aggódiák a Van tartomány kormányzója által bevezetett tilalom miatt, amely több mint öt éve van érvényben a tartományban; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a török rendőri erők nyilvános tüntetéseken újságírókat vesznek célba, többek között a török biztonsági főigazgatóság (EGM) 2021. áprilisi irányelvén keresztül, amely arra utasította a török rendőri erőket, hogy akadályozzák meg, hogy a tiltakozásokról és tüntetésekről sajtófelvételek készüljenek, és amelyet később az Államtanács az alapvető jogok korlátozására hivatkozva felfüggesztett; ismételten felszólítja a hatóságokat, hogy ejtsék a vádak a Boğaziçi Egyetem azon diákjai ellen, akiket a békés gyülekezéshez való joguk gyakorlása miatt vontak felelősségre, és hangsúlyozza a tudományos szabadság és az egyetemi autonómia biztosításának fontosságát; e tekintetben aggodalmát fejezi ki a Boğaziçi Egyetem három választott dékánjának eltávolításáról szóló közelmúltbeli döntés miatt, amelynek jelenlegi rektorát 2021 augusztusában elnöki rendelettel nevezték ki; üdvözlí az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) 2021. február 4-i nyilatkozatát, amelyben emlékeztetett arra, hogy a Covid19-világjárvány nem használható fel a kritikus hangok elhallgattatására, és amelyben elítélte a magas rangú tisztviselők LGBTI-hallgatók elleni gyűlöletbeszédét; határozottan elítéli a rendőrség közelmúltbeli erőszakos fellépését a 9. Pride-felvonuláson a Boğaziçi Egyetemen, amelynek során jogtalanul túlzott erőszakot alkalmaztak a diákokkal szemben, és számos résztvevőt őrizetbe vettek;

13. ismét súlyos aggodalmának ad hangot az aránytalan és önkényes intézkedések miatt, amelyek korlátozzák a véleménynyilvánítás szabadságát; tudomásul veszi, hogy tovább csökkent a Törökországban börtönben lévő újságírók száma, és a közelmúltban nőtt a felmentések száma az újságírók ellen indított ügyekben; követeli, hogy bocsássák szabadon és mentsék fel az összes olyan újságírót, írókat, médiaalkalmazottakat és a közösségi média felhasználókat, akiket jogellenesen tartanak fogva pusztán szakmájuk és polgári jogaik gyakorlása miatt; üdvözlí az Államtanács közelmúltbeli döntéseit, amelyekkel leállították a sajtóigazolvány-rendelet egyes cikkeinek végrehajtását, valamint azt a rendőrségi körlevelet, amely megtiltotta az audiovizuális felvételek készítését a nyilvános tüntetéseken; komoly aggodalmának ad hangot ugyanakkor amiatt, hogy továbbra is folytatódik az újságírók, a média alkalmazottainak és a közösségi média felhasználóinak önkényes letartóztatása, terrorista bűncselekmények homályos vádjának szisztematikus alkalmazása elhallgattatásuk érdekében, hogy egyre erősebb a közösségimédia-platformokat sújtó korlátozás és cenzúra, valamint az olyan vádak miatt folytatott nyomozás és büntetőeljárások, mint például az iszlám értékek tiszteletben tartásának állítólagos megsértése; különösen felháborítja a török büntető törvénykönyv 299. cikkével való súlyos visszaélés, amely az elnök megsértéséről szól, és amely egytől négy évig terjedő börtönbüntetéssel sújtható; teljesen aránytalanak tartja, hogy 2014, azaz Erdoğan elnök első hivatali éve óta több mint 160 000 nyomozást indítottak, több mint 35 500 ügyben indult eljárás, és több mint 12 800 ítélet született az elnök megsértése miatt; felszólítja a török hatóságokat, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéleteivel összhangban módosítsák az elnök megsértéséről szóló törvényt, és kövessék a Velencei Bizottság ajánlásait annak érdekében, hogy a török jogszabályokat összhangba hozzák az emberi jogok európai egyezményével; különösen megdöbbenőnek tartja Sedef Kabaş újságíró ügyét, akit az isztambuli 36. elsőfokú büntetőbíróóság a közelmúltban két év és négy hónap börtönbüntetésre ítélt amiatt, hogy a TELE1 televízióban 2022. január 14-én élőben közvetítés közben állítólagosan „megsértette az elnököt”; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy 2022. január 22-én éjfélkor letartóztatták, miután magas rangú kormánytisztviselők nyilvánosan célba vették, és 49 napot töltött előzetes letartóztatásban, továbbá elítéli, hogy az isztambuli főügyészség által készített vádirat különböző bűncselekmények miatt akár 12 év és 10 hónap

2022. június 7., kedd

börtönbüntetés kiszabását is indítványozta; úgy véli, hogy ez az eset egyértelmű példája annak, hogy a 299. cikket visszaélészerűen alkalmazzák azzal a céllal, hogy elretentő hatást gyakoroljanak minden olyan újságíróra vagy polgárra, aki kritikát fogalmazhat meg az elnökkel vagy a kormánnyal szemben; aggodalmát fejezi ki a 2022. január 28-án közzétett, a „Sajtó- és műsorszolgáltatási tevékenységekről” szóló elnöki körlevéllel kapcsolatban, mivel az az alapvető jogok és szabadságok jogellenes korlátozását vonhatja maga után; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságán 2021-ben az Európa Tanács valamennyi tagállama közül Törökország hozott legtöbb ítéletet a véleménynyilvánítás szabadságának megsértésével kapcsolatban, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Törökország továbbra is azon országok közé tartozik, amelyekben a leginkább támadják a sajtószabadságot;

14. megerősíti, hogy az újságírók és a független média folyamatos büntetőeljárás alá vonása, cenzúrázása és zaklatása Törökországban továbbra is aggodalomra ad okot, és haladéktalanul foglalkozni kell ezzel a kérdéssel, mivel ez bomlasztja a török társadalom demokratikus szövetét; aggodalmát fejezi ki továbbá amiatt, hogy az Európai Unióban lévő újságírókat és ellenzékieket vesznek célba; kéri a török Rádió és Televízió Legfelsőbb Tanácsának (RTÜK) elnökét, hogy hagyjon fel a török újságírók és műsorszolgáltatók törvényes véleménynyilvánítási szabadságát korlátozó túlzott bírságok és műsorszolgáltatási tilalmak kiszabásával; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az RTÜK azzal fenyegetőzik, hogy korlátozza a Deutsche Welle, a Euronews és a Voice of America nemzetközi médiaorgánumok tevékenységét, ha nem nyújtanak be műsorszórási engedély iránti kérelmet, amely lehetővé teszi a felügyeleti szerv számára a médiatartalom felügyeletét; felszólítja az RTÜK-t, hogy hagyjon fel a független műsorszolgáltatókkal szembeni diszkriminatív büntető intézkedésekkel; sajnálja, hogy a kormány egyre nagyobb gazdasági befolyásra tesz szert, ideértve a közpénzek átláthatatlan elosztását is (hirdetések, közbeszerzések), ami lehetővé teszi számukra a tömegtájékoztatás szinte teljes ellenőrzését; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy állami és kormánypárti médiaorgánumok állami propagandát terjesztenek; annak biztosítására kéri a Sajtóhirdetési Ügynökség (BİK) elnökét, hogy a köztéri reklámokra vonatkozó tilalmak ne a független médiatudósítások elnyomására szolgáljanak, amint az az Evrensel napilap esetében történt, ami a törökországi sajtótörténet történelmi mélypontja volt; kéri a török elnökség kommunikációs igazgatóját, hogy biztosítsa a sajtóigazolvány iránti kérelmek gyors feldolgozását, és hagyjon fel az újságírók ellen irányuló büntetőjogi feljelentésekkel és harcias retorikával; kéri a Nagy Török Nemzetgyűlést, hogy kövesse nyomon a török Alkotmánybíróság 2022. januári ítéletét, amelyben az internetről szóló törvény 9. cikkének átdolgozását kérte a véleménynyilvánítás szabadságának és a sajtószabadság védelme érdekében; különösen aggasztónak tartja Ali Kışmir török ciprusi újságíró ügyét, akinek nemrégiben megtiltották Törökországba való belépését, és bírósági vádakkal néz szembe, amiért bírálta Ankarát;

15. tudomásul veszi, hogy Törökország 2021-ben elfogadta a negyedik és ötödik igazságügyi csomagot, amelyek ugyan a jó irányba mutatnak, de mérsékeltek és nem foglalkoznak a fő problémákkal; megerősíti azonban, hogy a jelenlegi problémák nem csupán a problémás jogszabályokból erednek, hanem gyakran a meglévő megfelelő rendelkezések végrehajtásának elmulasztásából vagy az arra irányuló politikai akarat hiányából is; továbbra is aggodalmát fejezi ki a jogállamiság, valamint az igazságszolgáltatás függetlenségének és pártatlanságának folyamatos romlása miatt Törökországban, a kormány által az elmúlt években végrehajtott tömeges elbocsátások visszatartó hatásával, valamint a vezetők folyamatban lévő bírósági ügyekkel kapcsolatos nyilvános nyilatkozataival együtt, amelyek aláássák az igazságszolgáltatás függetlenségét, pártatlanságát és az emberi jogok megsértése esetén hatékony jogorvoslat biztosítására irányuló általános képességét; sajnálattal veszi tudomásul, hogy ebben az összefüggésben az igazságügyi reformok nem kezelik ezeket az alapvető hiányosságokat; hangsúlyozza, hogy ez a terület jelenti a legnagyobb gondot számunkra, mivel az a lakosság szolgálatában álló és javát szolgáló, működő demokratikus rendszer sarokkövét képezi; megjegyzi, hogy 2021 januárjában a török Alkotmánybíróság tagjává neveztek ki egy olyan bírót, aki mindössze 20 napot szolgált a Semmítőszéknél, és aki korábban Isztambul főügyészeként tevékenykedett, amikor is részt vett többek között az Osman Kavala, a Gezi parki tüntetők, valamint két újságíró, Can Dündar és Erdem Gül ellen indított vitatott ügyekben; rámutat, hogy a Bírói és Ügyészi Tanács (HSK) az igazságszolgáltatás függetlenségének hiányával kapcsolatos aggályok fő tényezője; ismét szorgalmazza a Tanács szervezeti felépítésében és tagjainak kiválasztási eljárásában mutatkozó hiányosságok orvoslását a testület függetlenségének biztosítása és önkényes döntéseinek megszüntetése érdekében; határozottan elítéli számos török bíró és ügyész elbocsátását és erőszakos eltávolítását; emlékeztet arra, hogy az igazságszolgáltatáson belüli esetleges elbocsátásokat és kinevezéseket különösen szigorú ellenőrzésnek kell alávetni, hogy a végrehajtó hatalomnak tilos beavatkoznia az igazságszolgáltatásba, vagy befolyást gyakorolnia arra, és hogy a bírói kar kinevezése során tiszteletben kell tartani a függetlenség és a pártatlanság elvét; megdöbbenését fejezi ki a terrorizmussal vádolt személyeket képviselő ügyvédek üldöztetésének gyakorlata miatt, amelynek során az ügyvédekkel szemben ugyanazon bűncselekmény vagy egy ahhoz kapcsolódó bűncselekmény miatt indítottak büntetőeljárást, mint amivel az ügyfelüket vádolták, ami egyértelműen akadályozta a tisztességes eljáráshoz való jog és az igazságszolgáltatáshoz való jog gyakorlását; sürgeti a török kormányt, hogy garantálja az ügyvédek független munkavégzését, és engedjen szabadon mindenkit, akit csak azért tartanak jogellenesen fogva, mert ellátja jogi feladatait; súlyos aggodalommal jegyzi meg, hogy a szükségállapot 2018. júliusi hivatalos feloldása ellenére annak a demokráciára és az alapvető jogokra gyakorolt hatása továbbra is erősen érezhető, és ez a több mint 152 000 köztisztviselő között még mindig sok embert, köztük tanárokat, orvosokat, (békéért küzdő) tudományos szakembereket, ügyvédeket, bírókat és ügyészeket érint, akiket önkényesen elbocsátottak és véglegesen eltiltottak a közszférában vagy akár általában a szakmájukban való munkavégzéstől; hangsúlyozza, hogy az említett elbocsátások sok esetben továbbra is súlyos hatással vannak az elbocsátott személyekre és a családjukra, ideértve az állandó

2022. június 7., kedd

társadalmi és szakmai megbélyegzést is; komoly kétségei vannak a szükségállapotú intézkedésekkel foglalkozó vizsgálóbizottság belső jogorvoslati mechanizmusként való működését illetően, tekintve, hogy nem biztosított annak függetlensége és pártatlansága; megjegyzi, hogy az útlevelek önkényes érvénytelenítése – az egyre nagyobb mértékű javulás ellenére – továbbra is a mozgás szabadságának súlyos megsértését jelenti;

16. aggódalmát fejezi ki az alkotmányos jogok megsértésével kapcsolatban az Alkotmánybírósághoz benyújtott kérelmek egyre növekvő száma, valamint az ilyen jogsértések feltárása esetén a változtatások végrehajtásának hiánya miatt; megemlíti az Alkotmánybíróság elnökének a közelmúltban tett kijelentéseit, amelyben elismerte, hogy a 2021-ben beérkezett több mint 66 000 kérelem több mint 73 %-a a tisztességes eljáráshoz való jogot érintette, és ezt a helyzetet „súlyosnak” nevezte; megkérdőjelezi a bíróság eljárási szabályai azon módosításainak jogszerűségét, amelyek lehetővé teszik a határozatok egy évvel történő elhalasztását;

17. megállapítja, hogy a török hatóságok által 2021 márciusában elfogadott új emberi jogi cselekvési terv elvben üdvözlendő; mindazonáltal megjegyzi, hogy számos mögöttes kérdés megoldatlan maradt, és a kormány elkötelezettségét a cselekvési terv végrehajtásának mértéke és az annak biztosítása érdekében meghozott reformok alapján lehet mérni, hogy minden állampolgárra megkülönböztetés nélkül alkalmazzák azt; sürgeti a török hatóságokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a kurdok, örmények és asszírok súlyos helyzetének, valamint különösen a roma közösség lakhatásának és oktatásának hatékony kezelése érdekében, mivel továbbra is súlyos szegénység, munkanélküliség, megkülönböztetés és kirekesztés sújtja őket;

18. felszólít az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek és az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának a katonai szolgálat lelkiismereti okokból történő megtagadására vonatkozó ideiglenes határozatainak teljes körű végrehajtására; e tekintetben tudomásul veszi a török hatóságok által a Miniszteri Bizottságának benyújtott cselekvési tervet, és arra ösztönzi őket, hogy dolgozzanak ki további intézkedéseket annak érdekében, hogy a szükséges jogszabályok révén biztosítsák a katonai szolgálat lelkiismereti okból történő megtagadáshoz való jog tisztességes és hozzáférhető gyakorlását; aggódalmát fejezi ki amiatt, hogy a 2017-ben benyújtott első kérelem óta egyre több olyan kérelem érkezik az Alkotmánybírósághoz a lelkiismereti okból történő szolgálatmegtagadással kapcsolatban, amelyek úgy vannak folyamatban, hogy nem történt érdemi kapcsolattartás a kérelmezőkkel; sürgeti a szükséges jogi módosítások végrehajtását annak érdekében, hogy véget vessenek a büntetőeljárások és a büntetések sorozatának, valamint a lelkiismereti okokból megtagadó személyeket érintő valamennyi korlátozásnak;

19. kéri a török hatóságokat, hogy mozdítsák elő a gondolat-, lelkiismeret- és vallásszabadság terén a pozitív és hatékony reformokat azáltal, hogy lehetővé teszik a vallási közösségek számára jogi személyiség és oktatási jogok megszerzését, és alkalmazzák a Velencei Bizottságnak a vallási közösségek jogállásáról szóló ajánlásait, az Emberi Jogok Európai Bíróságának valamennyi vonatkozó ítéletét és az Európa Tanács határozatait, többek között Gökçeada (Imbrosz) és Bozcaada (Tenedosz) szigetének görög ortodox lakosságáról szólókat; felszólítja a török kormányt, hogy fokozza többek között az alevita identitás nyilvános elismerésével, valamint Cemevis jogállásával és finanszírozásával kapcsolatos folyamatos erőfeszítéseit, összhangban az Emberi Jogok Európai Bíróságának a kötelező vallási és etikai osztályokról és az alevita imahelyekről szóló ítéleteivel; kéri a török hatóságokat, hogy maradéktalanul tartsák tiszteletben a kulturális és vallási műemlékek és szimbólumok történelmi és kulturális jellegét, különösen azokét, amelyek az UNESCO világörökségi helyszínei közé soroltak; aggodalommal veszi tudomásul az UNESCO világörökségi listáján szereplő, történelmi Panagia Soumela kolostorral kapcsolatos közelmúltbeli fejleményeket; hangsúlyozza, hogy meg kell szüntetni a papok képzése, kinevezése és utódlása terén meglévő korlátozásokat, lehetővé kell tenni az 1971 óta bezárt halki szeminárium újranyitását, és meg kell szüntetni a megfelelő működése előtt álló akadályokat; ismételtlen arra kéri Törökországot, hogy tartsa tiszteletben a világon élő ortodox keresztények ökumenikus pátriárkájának szerepét, ismerje el a pátriárka jogi személyiségét, és tegye lehetővé az ökumenikus pátriárka egyházi címének nyilvános használatát; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy még nem tették közzé a nem muzulmán alapítványokra vonatkozó új választási szabályzatot, miután azt 2013-ban érvénytelenítették, ami komoly problémákat okozott ezen alapítványok megfelelő igazgatásában, mivel választásokra nem kerülhet sor; aggodalommal állapítja meg, hogy továbbra is vannak olyan beszámolók, amelyek a vallási kisebbségek, főként az aleviták, a keresztények és a zsidók elleni gyűlöletbeszédre és gyűlölet-bűncselekményekre tanúskodnak, és hogy a nyomozások eredménytelenek maradtak; sürgeti a török hatóságokat, hogy hatékonyan vonják felelősségre az elkövetőket, és megfelelően védjenek meg minden vallási kisebbséget;

20. sajnálatát fejezi ki a civil társadalomra, az emberijog-védőkre, ügyvédekre, újságírókra, egyetemi oktatókra, szakszervezeti tagokra, etnikai és vallási kisebbségekre és számos török állampolgárra nehezedő folyamatos jogi és adminisztratív nyomás, valamint a Törökországban a szabad működéshez rendelkezésre álló mozgástér folyamatos szűkülése miatt; elítéli a civil társadalmi szervezetek, köztük kiemelkedő emberi jogi nem kormányzati szervezetek és médiaorgánumok önkényes megszüntetését; felszólítja Törökországot, hogy a kritikus vagy eltérő véleményeket, köztük az emberi jogi jogvédőket, az ügyvédeket, a tudományos szakembereket és az újságírókat a destabilizáló erők helyett a társadalmi párbeszéd értékes támogatóinak tekintse, hogy lehetővé tegye számukra, hogy feladataikkal összhangban,

2022. június 7., kedd

hatáskörükön belül működjenek, és szakmájukat szabadon gyakorolhassák, mivel az egészségesebb demokrácia és társadalom záloga; megismétli a Törökország kormányához intézett felhívását, hogy vizsgálja felül a tömegpusztító fegyverek elterjedése finanszírozásának megelőzéséről szóló, 2020. decemberi új törvényt, amely széles körű hatáskörrel ruhazza fel a török belügyminisztériumot és az elnököt a nem kormányzati szervezetek, üzleti partnerségek, független csoportok és egyesületek tevékenységének korlátozására, és úgy tűnik, hogy a törvény célja a civil társadalom további korlátozása, visszaszorítása és ellenőrzése; aggodalmát fejezi ki mind az emberi jogi biztos, mind az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének észrevételei miatt, amelyek rámutattak arra, hogy e törvény értelmében elsőként az emberi jogi szervezeteket kell ellenőrizni; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy gyakoroljanak nagyobb nyomást a török kormányra, és fokozzák az emberijog-védőknek és a független törökországi civil társadalomnak nyújtott támogatásukat, többek között a megfelelő pénzügyi eszközök révén; felszólítja a Bizottságot, hogy az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA III) és a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (Globális Európa) megfelelő programjain keresztül biztosítson elegendő finanszírozást a civil társadalom, a nem állami szereplők és az emberek közötti kapcsolatok további erősítésére annak érdekében, hogy a demokráciát támogató erőfeszítések prioritást kapjanak, amelyek hozzájárulhatnak az EU–Törökország kapcsolatok megerősítéséhez szükséges politikai akarat megteremtéséhez; felkéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg a helyi önkormányzatok finanszírozását a közös érdekű projektek tekintetében; hangsúlyozza, hogy az IPA III keretében nyújtott pénzügyi támogatás az „alapvető feladatok elsődlegességének” elvéhez kapcsolódó feltételezésen alapul, és ezzel összefüggésben megismétli azon kérését, hogy a törökországi reformokra szánt IPA-finanszírozást teljes átláthatóság mellett kell mozgósítani, és azt közvetlenül az EU vagy egy elismert nemzetközi intézménynek kell kezelnie;

21. komoly aggodalmának ad hangot az LMBTI-személyek emberi jogi helyzetének államilag támogatott romlása miatt, különös tekintettel a – kiváltképp a transznemű személyek ellen irányuló – fizikai támadásokra és gyűlölet-bűncselekményekre, a Pride-felvonulások országszerte történő, tartós betiltására, a gyülekezés, az egyesülés és a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozására, valamint a médiában és az interneten tapasztalható cenzúrára, és sürgeti a török kormányt, hogy védjék az egyenlő és törvényes jogait; emlékeztet arra, hogy olyan intézkedéseket kell elfogadni, amelyek biztosítják, hogy minden polgár biztonságosan élvezhesse ezeket a szabadságokat; elítéli, hogy a török kormány egyre inkább homofób hozzáállását tanúsít, valamint a magas rangú tisztviselők LMBTI emberek ellen irányuló gyűlöletbeszédet alkalmaznak azzal a céllal, hogy megbélyegezzék és kriminalizálják az LMBTI közösséget, ami a gyűlölet-bűncselekmények táptalaját szolgálhat, és jelentős mértékben előmozdíthatja a zaklatás, a hátrányos megkülönböztetés és az esetleges erőszak fokozódását; emlékeztet arra, hogy Törökország az emberi jogok európai egyezményéből eredő kötelezettségei alapján köteles küzdeni az LMBTI személyekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés és erőszak ellen, és sürgeti a török hatóságokat, hogy tegyenek eleget kötelezettségvállalásaiknak; szorgalmazza, hogy a munkatügyi törvény megkülönböztetés tilalmáról szóló rendelkezésében a védett okok közé vegyék fel a szexuális irányultságot, a nemi identitást és a nemi jellemzőket; kiemeli azt a kirajzolódó mintát, hogy a bírósági eljárásokat emberijog-védők, nem kormányzati szervezetek és ügyvédek elhallgattatására, valamint az aktivizmus, különösen az LMBTI jogok védelmezőinek visszaszorítására használják fel; aggodalmát fejezi ki az isztambuli, ankarai és diyarbakiri ügyvédi kamarák elleni büntetőeljárások, valamint a 2019-ben Ankarában a Közel-Keleti Műszaki Egyetemenél rendezett Pride-felvonuláson résztvevők esete miatt; üdvözlözi az utóbbiak felmentését; komoly aggodalommal követi az Ankarai Ügyvédi Kamara vezető testülete és elnöke ellen folyó eljárást, amelyben az ankarai főügyészség akár két év börtönbüntetést is kiszabhat azért, mert állítólag „megsértettek egy köztisztviselőt”, amikor bíralták a Vallási Ügyek Igazgatóságának (Diyanet) vezetőjét a 2020. április 14-én tett nyíltan homofób kijelentései miatt, miszerint „az iszlám átokkal sújtja a homoszexualitást (...), mert betegséget okoz és nemzedékeket ront meg”; sürgeti a török hatóságokat, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikkével összhangban hozzák meg a szükséges jogi intézkedéseket a szexuális irányultságon és nemi identitáson alapuló megkülönböztetés megszüntetése érdekében; felhívja a hatóságokat, hogy hangolják össze a homofób és transzfób gyűlölet-bűncselekményekre vonatkozó büntetőjogi jogszabályokat a Rasszizmus és Intolerancia Elleni Európai Bizottság 7. általános politikai ajánlásával; sürgeti Törökországot, hogy ejtse az LMBTI-rendezvények békés résztvevői elleni összes vádat, és szüntesse meg a Pride-rendezvények tartós betiltását;

22. rendkívül aggasztónak tartja az ellenzéki pártok, különösen a HDP és mások, köztük a Köztársasági Néppárt (CHP) elleni folyamatos támadásokat és nyomásgyakorlást, arra kényszerítve őket, hogy megszüntessék tevékenységüket, valamint bebörtönözve tagjaikat, ami aláássa a demokratikus rendszer megfelelő működését; hangsúlyozza, hogy a demokrácia előfeltétele egy olyan környezet, amelyben a politikai pártok, a civil társadalom és a média fenyegetés vagy önkényes korlátozás nélkül működhetnek;

23. komoly aggodalommal jegyzi meg, hogy a török hatóságok kifejezetten és folyamatosan támadják és kriminalizálják a HDP-t, annak megválasztott polgármestereit és pártszervezeteit, így annak ifjúsági szervezeteit, minek következtében jelenleg több mint 4 000 HDP-tag van börtönben; továbbra is határozottan elítéli, hogy 2016 novembere óta továbbra is fogva tartják Selahattin Demirtaş-t és Figen Yükekdağot, a HDP korábbi társelnökeit, és azonnali szabadon bocsátásukra szólít fel; riasztónak tartja, hogy a török hatóságok folyamatosan figyelmen kívül hagyják és elmulasztják alkalmazni az Emberi Jogok Európai Bírósága azon ítéleteit, amelyek arra kötelezik Törökországot, hogy azonnal engedje szabadon

2022. június 7., kedd

Selahattin Demirtaş-t; határozottan elítéli a HDP feloszlatására irányuló vádemelést és 451 személy – köztük a HDP jelenlegi vezetésének nagy része – politikai élettől való eltiltását, amelyet a török Semmitőszék főügyésze nyújtott be, és amelyet a török Alkotmánybíróság 2021 júniusában egyhangúlag elfogadott, és amely megakadályozza őket abban, hogy a következő öt évben bármilyen politikai tevékenységet folytassanak; emlékeztet arra, hogy az Alkotmánybíróság előzetesen hat kurdbarát politikai pártot tiltott be; komoly aggodalommal veszi tudomásul, hogy a HDP feloszlatásának ügye a párt elleni, több éve tartó kemény fellépés csúcspontja, és megismétli, hogy a párt betiltása súlyos politikai hiba volna, mivel visszafordíthatatlan csapást mérne a pluralizmusra és a demokratikus elvekre; kiemeli továbbá az ankarai 22. büntetőbírósnak a 108 személy, köztük számos HDP politikus ellen indított úgynevezett „Kobane-ügyben” játszott szerepét; rámutat az ügyész különleges szerepére, és egyértelműsége szolít fel, különösen az aktában dokumentált állítólagos politikai beavatkozással kapcsolatban; megkérdőjelezi továbbá, hogy miként sikerült a bíróságnak egy hét alatt, a vádlottak meghallgatása nélkül megvizsgálnia és elfogadnia egy 3 530 oldalas dokumentumot;

24. aggodalmát fejezi ki a CHP alelnöke, Gökçe Gökçen ellen folyamatban lévő ügy miatt, amely a párt teljes vezető testülete ellen egy brosúra kiadása és terjesztése miatt indított vizsgálat egy részét képezi; megdöbbenésének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy az ellene indított három per közül az ankarai főügyészség a kiadvány közzétételéhez kapcsolódóan az elnök ellen elkövetett testi sértés büntette miatt emelt vádat, amely legalább öt éves börtönbüntetéssel jár; megjegyzi, hogy ugyan ezt a pert az ankarai 18. számú Legfelsőbb Büntetőbírósnak elutasította, a másik két, az elnök elleni rágalmozás, gyűlöletkeltés és becsületsértés miatt indított per továbbra is folyamatban van; továbbra is komolyan aggódik Canan Kaftancıoğlu, a CHP Isztambul tartományi elnökének folyamatos politikai és bírósági zaklatása miatt, amely az ellene indított perek növekvő számában nyilvánul meg; elítéli a Semmitőszék nemrégiben hozott döntését, amely az ellene hozott öt ítéletből hármat helybenhagyott, ami 4 év és 11 hónap börtönbüntetést jelent, továbbá Kaftancıoğlu asszonyt eltiltotta a politikai tevékenységtől; aggodalmát fejezi ki a Törökországi Zöld Párt elhúzódo bejegyzési eljárásának önkényes jellege miatt, amely a 2020. szeptemberi megalapításának napján a párt megalakulásának igazolását kérte a török belügyminisztériumtól, de ilyen igazolást a mai napig nem adtak ki;

25. elítéli az ellenzéki parlamenti képviselők képviselői jogállásának ismétlődő visszavonását, ami súlyosan rontja a török parlamentről mint demokratikus intézményről alkotott képet; e tekintetben emlékeztet az Emberi Jogok Európai Bíróságának közelmúltbeli, 2022. február 1-jei ítéletére, amely kimondta, hogy a HDP 40 parlamenti képviselője mentelmi jogának 2016-os felfüggesztése sérti a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságához való jogukat; aggodalommal követi a HDP diyarbakir-i parlamenti képviselője, Semra Güzel ügyét, akit öt évvel ezelőtt készült képekkel kapcsolatban „terrorista szervezetben való tagsággal” vádolnak, és akinek a törvényhozói mentelmi jogát 2022. március 1-jén felfüggesztették;

26. ismételten elítéli a török hatóságok azon döntését, hogy megkérdőjelezhető bizonyítékok alapján több mint 150 demokratikusan megválasztott polgármestert elmozdítanak hivatalukból, és őket önkényesen a központi kormány által kinevezett, nem megválasztott megbízottakkal helyettesítik; elítéli, hogy a kormány Délkelet-Törökországban csupán a legutóbbi, 2019. március 31-i helyhatósági választások óta a HDP 65 demokratikusan megválasztott polgármestere közül 48-at eltávolított, és sokukat megbízottakkal helyettesítette; határozottan úgy véli, hogy ezek a jogellenes döntések helyi szinten aláássák a demokráciát, és közvetlen támadást jelentenek a demokrácia legalapvetőbb elvei ellen, megfosztva több millió választót a demokratikusan megválasztott képviselőtől; kéri Törökországot, hogy helyezze vissza hivatalukba az eltávolított polgármestereket; határozottan kifogásolja a török kormány politikai, jogalkotási és közigazgatási intézkedéseit, amelyek célja az ellenzéki pártok polgármesterei által vezetett önkormányzatok megbénítása Isztambulban, Ankarában és Izmirben;

27. tudomásul veszi a pártközi konszenzus nélkül a közelmúltban elfogadott választási reformokat, valamint a választási küszöb 10 %-ról 7 %-ra történő csökkentését, ami még mindig túl magas; aggodalommal veszi tudomásul a szavazatszámolás és fellebbezési eljárásokért felelős tartományi választási bizottságok kiválasztási eljárásának változásait, amelyek eddig a legmagasabb rangú bírásokból álltak, de mostantól sorsolással kerülnek kiválasztásra; ismételten felszólítja Törökországot, hogy minden szinten javítsa a választások tágabb környezetét az ország egész területén azáltal, hogy szabad és tisztességes versenyfeltételeket biztosít valamennyi jelölt és párt számára, és igazodik a Velencei Bizottság és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet ajánlásaihoz;

28. elismeri, hogy Törökországnak jogos biztonsági aggályai vannak, és joga van a terrorizmus elleni küzdelemhez; mindazonáltal hangsúlyozza, hogy ezt a jogállamisággal, az emberi jogokkal és az alapvető szabadságokkal teljes összhangban kell megtenni; újra határozottan és egyértelműen elítéli, hogy a Kurd Munkáspárt (PKK), amely 2002 óta szerepel a terrorista szervezetek uniós jegyzékében, erőszakos terrorista támadásokat hajt végre; felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy Törökország, az EU és tagállamai szorosan együttműködjenek a terrorizmus, így a Dáís elleni

2022. június 7., kedd

küzdelemben; arra ösztönzi a török hatóságokat, hogy továbbra is törekedjenek az Európai Unióval való szoros együttműködés kialakítására a terrorizmus, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben, és hozzák összhangba a terrorizmusra vonatkozó jogszabályait és a kapcsolódó gyakorlatokat az európai előírásokkal; tudomásul veszi, hogy a bűnözés és terrorizmus elleni küzdelem keretében az Europol és az illetékes török hatóságok tárgyalásokat folytatnak a személyes adatok cseréjéről szóló nemzetközi megállapodásról; reményét fejezi ki, hogy ezek a tárgyalások tiszteletben tartják az adatvédelemre és az alapvető jogokra vonatkozó európai normákat; ismételten felhívja Törökországot, hogy az Európával való együttműködés lehetővé tétele érdekében hozza összhangba adatvédelmi jogszabályait az uniós normákkal, és erősítse meg a pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és a kiberbűnözés elleni küzdelemben alkalmazandó rendeleteket;

29. hangsúlyozza, hogy Törökországban a terrorizmus elleni rendelkezések még mindig túl széles körűek, és azokat tetszés szerint alkalmazzák az országban az emberi jogok és a kritikus hangok – többek között újságírók, aktivisták és politikai ellenfelek – elnyomására, és kiemeli, hogy a terrorizmus elleni jogszabályokkal való visszaéléssel a hatóságok csökkentik e folyamatosan fennálló fenyegetés súlyos jellegét; megjegyzi, hogy ebben az összefüggésben még mindig előfordulnak erőszakos eltüntetések; mély aggodalmát fejezi ki a belügyminiszter azon döntése miatt, hogy külön vizsgálatot indít Isztambul városának önkormányzata ellen állítólagos terrorista kapcsolatok miatt, amely az önkormányzat több mint 550 alkalmazottját érinti, valamint Öztürk Türkdoğan, neves emberi jogi ügyvéd és az Emberi Jogi Egyesület (İHD) társelnöke ellen irányuló ismételt bírósági zaklatás miatt, akit az ankarai 19. büntetőbíróság „illegális fegyveres szervezethez való tartozás” vádjával állított bíróság elé, miután az ankarai főügyészség vádat emelt ellene, de akit végül felmentettek;

30. továbbra is rendkívül aggasztónak tartja az országban élő kurd nép helyzetét, valamint a délkelet-törökországi helyzet az emberi jogok védelme, a véleménynyilvánítás szabadsága és a politikai részvétel tekintetében; különös aggodalmát fejezi ki számos arra vonatkozó beszámoló miatt, hogy a bűnüldöző szervek tisztviselői kínzást és bántalmazást alkalmaznak a fogvatartottakkal szemben, miközben vélt és állítólagos biztonsági fenyegetésekre reagálnak Törökország délkeleti részén; elítéli a civil társadalom közismert szereplőivel és a politikai ellenfelekkel szemben Délkelet-Törökországban végrehajtott rendőrségi őrizetbe vételi intézkedéseket, és kéri Törökországot, hogy biztosítsa az emberijog-védők védelmét és biztonságát, és haladéktalanul indítson független vizsgálatot ezekben az ügyekben; elítéli az etnikai és vallási kisebbségek elnyomását, beleértve a török alkotmány arra vonatkozó tilalmát, hogy egyes csoportok – például a kurd közösség – anyanyelvüként használják a nyelvüket az oktatásban és a közélet valamennyi területén; megismétli, hogy ez sérti a nemzetközi jogot, amely védi a személyek azon jogát, hogy etnikai vagy vallási kisebbséghez tartozásukat érvényesítsék, és az adott kisebbség hagyományos nyelvén fejezzék ki magukat; hangsúlyozza, hogy az összes érintett fél és a demokratikus erők bevonásával sürgősen meg kell kezdeni egy olyan hiteles politikai folyamatot, amely a kurd kérdés békés rendezéséhez vezet;

31. határozottan elítéli a Törökországon kívül tartózkodó török állampolgárok kényszerkiadatását és elrablását, amelyek sértik a jogállamiság elvét és az alapvető emberi jogokat; sürgeti az EU-t, hogy foglalkozzon ezzel az aggasztó gyakorlattal saját tagállamaiban, valamint a tagjelölt és a társult országokban egyaránt; aggodalmát fejezi ki a török kormány arra irányuló kísérletei miatt, hogy befolyást gyakoroljon a török diaszpóra tagjaira az EU-ban, például a Külföldi Törökök és Rokon Népek Hivatalán (YTB) és a Vallási Ügyek Török-Islám Unióján (DITIB) keresztül, ami egyes tagállamokban beavatkozhat a demokratikus folyamatokba; elítéli e tekintetben a török kormánypárti média által a közelmúltban több svéd politikus, köztük Evin Incir európai parlamenti képviselő ellen elkövetett elfogadhatatlan támadásokat, beleértve a dezinformációt és az alaptalan vádakot, köztük a terrorizmussal való kapcsolat **vádját**; továbbra is aggódik amiatt, hogy a „Sziürke Farkasok” néven is ismert szélsőjobboldali Ülkücü Ocakları mozgalom, amely szorosan kötődik a koalíció tagjaként kormányzó Nemzeti Mozgalom Pártjához (MHP), nemcsak Törökországban, hanem az uniós tagállamokban is terjed; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy vizsgálják meg egyesületeik uniós országokban történő betiltásának lehetőségét; felhívja a tagállamokat, hogy szorosan kövessék nyomon e szervezet rasszista tevékenységeit, és lépjenek fel befolyásának korlátozása érdekében; felhívja az EKSZ stratégiai kommunikációs részleget, hogy dokumentálják a török dezinformáció gyanús esetet, különösen Afrikában, a Nyugat-Balkánon, valamint a Közel-Keleten és Észak-Afrikában, és megállapításairól számoljon be az Európai Parlamentnek; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Törökországban élő ujugrok továbbra is ki vannak téve a fogva tartás és más országokba való kitoloncolás veszélyének, amelyek ezt követően potenciálisan átadhatják őket Kínának, ahol valószínűleg súlyos üldöztetésnek lesznek kitéve; kéri a török kormányt, hogy halassa el a Kínával kötött kiadatási szerződés ratifikálását;

32. ismételten aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Törökország nem hajlandó végrehajtani az Európa Tanács Kínzás, Embertelen vagy Megalázó Bánásmód vagy Büntetések Megelőzésére Létrehozott Bizottságának ajánlásait; felszólítja Törökországot, hogy tartsa be a kínzással kapcsolatos zéró tolerancia politikáját, és a büntetlenség megszüntetése és a felelősök felelősségre vonása érdekében vizsgálja ki megfelelően a fogva tartás, kihallgatás vagy őrizet során elkövetett kínzásról, bántalmazásról és embertelen vagy megalázó bánásmódról szóló folyamatosan érkező és hiteles beszámolókat; üdvözli a börtönökről szóló rendelet közelmúltbeli módosítását, amelyben a „vetköztetéses motozás” helyébe az „alapos

2022. június 7., kedd

motozás” lép, és arra kéri a Büntetés-végrehajtási intézetek Főigazgatóságának igazgatóját, hogy a módosított rendeletben foglaltak szerint „az emberi méltóság és becsület tiszteletben tartása mellett” biztosítsa a rendelet teljes körű végrehajtását, mivel még mindig vannak hiteles állítások e gyakorlat folytatásáról, amely ezek szerint a börtönöket látogató kiskorúakra is kiterjedne; mélyszélesen aggasztja a török túlszűfolt börtönökben kialakult helyzet, amely súlyosbítja a Covid19-világjárvány halálos veszélyét a fogvatartottak számára; emellett mély aggodalmát fejezi ki a fogvatartottak egészségügyi ellátáshoz és látogatók fogadásához való jogának önkényes korlátozásával kapcsolatban; kiemeli, hogy a Török Emberi Jogi Egyesület (IHD) adatai szerint jelenleg 1 605 fogvatartott beteg, akik közül 604-en súlyos betegek; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Aysel Tuğluk volt parlamenti képviselőt orvosi jelentések által megállapított, súlyos egészségi állapota ellenére továbbra is fogva tartják, és e jelentéseket az állami Igazságügyi Orvostani Tanács (ATK) utólag elutasította; kéri Aysel Tuğluk azonnali szabadon bocsátását; megdöbbenőnek tartja, hogy a beszámolókat szerint várandós és gyermekágyas nőket tartóztatnak le, és sürgeti Törökországot, hogy engedje szabadon az érintetteket, és hagyjon fel a várandós nők közvetlenül a szülés előtt vagy után történő letartóztatások gyakorlatával; aggodalmát fejezi ki Ömer Faruk Gergerlioğlu, a HDP parlamenti képviselőjének zaklatása miatt, akit nemrégiben megakadályoztak abban, hogy külföldre utazzon, és aki ellen a kandirai főügyészség „az állam és az állami szervek megsértésének”, „a szakértő befolyásolásának” és „a bűncselekmény és a bűnöző dicsőítésének” vádjával folytatott – nemrégiben megszüntetett – vizsgálatot azt követően, hogy a képviselő Aysel Tuğluk szabadon bocsátását követelte;

33. megdöbbenőnek tartja, hogy a török ombudsman részéről süket csönd övezi az alapjogok az országban tapasztalható, fent leírt súlyos helyzetét; annak biztosítására kéri Törökország főombudsmanját, hogy intézménye hasznos eszközként szolgáljon a török állampolgárok számára, és aktívan járuljon hozzá a jogorvoslással és kultúrájának megerősítéséhez, ahogyan azt az intézmény céljai között megfogalmazta; sajnálja, hogy az ország két fő emberi jogi intézményének egyike sem, azaz sem az ombudsman, sem a Török Emberi Jogi és Egyenlőségi Intézmény nem független működési, strukturális, illetve pénzügyi szempontból; sürgeti a török hatóságokat, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy ezek az intézmények adott esetben megfeleljenek a párizsi alapelveknek és az egyenlőséggel foglalkozó szervekre vonatkozó előírásokról szóló bizottsági ajánlásnak⁽¹³⁾; sajnálja, hogy az Emberi Jogi és Egyenlőségi Intézmény egyes tagjai elutasító magatartást tanúsítottak az alapvető emberi jogok kapcsán, beleértve a nemek közötti egyenlőséget, a nők jogait és az LMBTIQ-személyek jogait, és támogatásukat fejezték ki Törökország isztambuli egyezményből való kilépésével kapcsolatban; felkéri a Nagy Török Nemzetgyűlés emberi jogokkal foglalkozó vizsgálóbizottságát, hogy teljes mértékben gyakorolja kiterjedt hatásköreit az országon belüli emberi jogi jogsértések kivizsgálása és az ezekkel kapcsolatos elszámoltathatóság biztosítása céljából, és nyújtsa be jogszabály-módosítási javaslatokat annak érdekében, hogy a nemzeti jogszabályok összhangba kerüljenek azokkal a nemzetközi emberi jogi egyezményekkel, amelyeknek Törökország részes fele;

34. emlékeztet arra, hogy a szakszervezetek szabadsága és a szociális párbeszéd kulcsfontosságú a pluralista társadalom fejlődése és jóléte szempontjából; sajnálatát fejezi ki ezzel összefüggésben a munkaügyi és szakszervezeti jogokkal kapcsolatos tartós jogalkotási hiányosságok miatt, és hangsúlyozza, hogy a szervezkedési jog, a kollektív tárgyaláshoz és a sztrájkhoz való jog a munkavállalók alapvető jogai; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a munkaadók továbbra is erőteljesen szakszervezet-ellenes megkülönböztetést folytatnak, valamint az egyes szakszervezetek vezetőit és tagjait továbbra is elbocsátják, zaklatják és bebörtönzik; aggodalmát fejezi ki a szervezést megkísérlő munkavállalók szisztematikusan elbocsátása miatt is; felhívja a török hatóságokat, hogy igazodjanak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet alapvető normáihoz, amelyek mellett az ország elkötelezte magát, számolják fel a szakszervezeti jogok gyakorlását korlátozó akadályokat, és alkalmazzák hatékonyan a szociális párbeszédet, többek között a Covid19-világjárvánnyal kapcsolatos társadalmi-gazdasági helyreállítási intézkedések tekintetében;

Az EU és Törökország közötti szélesebb körű kapcsolatok és a török külpolitika

35. nagybecsülésének ad hangot amiatt, hogy a török hatóságok egyértelműen támogatják Ukrajna függetlenségét, szuverenitását és területi integritását, valamint hogy elítélték az Ukrajna elleni indokolatlan orosz inváziót és katonai agressziót; hangsúlyozza az EU és Törökország közötti erős kül- és biztonságpolitikai együttműködés alapvető fontosságát a jelenlegi kihívásokkal teli időkben, és e tekintetben üdvözlí, hogy Törökország határozottan igazodik a NATO-hoz és az EU-hoz; hangsúlyozza, hogy Törökország NATO-szövetséges ország és stratégiai partner, amelyhez jelentős érdekek fűznek bennünket; elismerését fejezi ki Törökország azon döntése miatt, hogy az 1936. évi montreux-i egyezményre hivatkozik, és megköveteli, hogy valamennyi fekete-tengeri és a nem fekete-tengeri állam függesse fel a tengerszorosain való áthaladást; üdvözlí továbbá, hogy Törökország folyamatosan pénzügyi és humanitárius segítségnyújtást biztosít Ukrajnának, valamint hogy a török kormány készen áll arra, hogy közvetítőként lépjen fel a konfliktusban részt vevő felek között; felszólítja Törökországot, hogy igazodjon az orosz és belarusz hatóságokkal, valamint az Ukrajna elleni illegális agresszióért és a nemzetközi jognak a háború kezdete óta történt számos megsértéséért felelős személyekkel szemben hozott uniós szankciókhoz és korlátozó intézkedésekhez; e tekintetben kiemeli azon elvárását, hogy Törökország – az Ukrajna elleni orosz agresszióval kapcsolatos álláspontjával összhangban – elkerülje, hogy az orosz tőke és beruházások biztonságos menedékké váljon, ami az uniós szankciók egyértelmű megkerülése volna; arra ösztönzi Törökországot, hogy zárja le légtérét az orosz repülőgépek előtt;

⁽¹³⁾ A Bizottság (EU) 2018/951 ajánlása (2018. június 22.) az egyenlőséggel foglalkozó szervekre vonatkozó előírásokról (HL L 167., 2018.7.4., 28. o.).

2022. június 7., kedd

36. elismerését fejezi ki Törökországnak azért, hogy továbbra is a világ legnagyobb számú menekült lakosságának ad otthont; üdvözli e tekintetben a törökországi menekültek és befogadó közösségek folyamatos uniós finanszírozását, és elkötelezettségét fejezi ki e támogatás jövőbeli fenntartása mellett; felszólítja a Bizottságot, hogy a törökországi menekülteket támogató eszköz utódján keresztül érkező pénzeszközök elosztása során teremtsen meg a teljes átláthatóságot és pontosságot, biztosítva, hogy ezeket a pénzeszközöket elsősorban közvetlenül a menekültek és a befogadó közösségek kapják, és olyan szervezetek kezeljék, amelyek garantálják az elszámoltathatóságot és az átláthatóságot; támogatja az EU és Törökország között a menekültügy és a migráció terén folytatott együttműködés objektív értékelését, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy mindkét fél teljesítse a 2016. évi EU-Törökország együttes nyilatkozat és az EU és Törökország közötti visszafogadási megállapodás szerinti kötelezettségvállalásait valamennyi tagállammal szemben, beleértve a görög szigetekről visszatérésre kötelezett személyek visszafogadásának újrakezdését, amelyet 2020 márciusában megszakítottak, vagy az önkéntes humanitárius befogadási rendszer aktiválását; ragaszkodik ahhoz, hogy az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartásának az EU-Törökország nyilatkozat végrehajtási folyamatának középpontjában kell állnia; nagyra értékeli a török civil társadalom és helyi hatóságok a menekültek integrációjához való alapvető hozzájárulását; támogatja a védelmi szolgáltatásokhoz való jobb és nagyobb mértékű hozzáférést egyes kiszolgáltatott csoportok számára; felszólítja a török kormányt, hogy javítsa a szíriai menekültek munkaerőpiachoz való hozzáférést, és hozzon intézkedéseket annak a kockázatnak az elkerülése érdekében, hogy a Törökországban született szíriai gyermekek egy teljes generációja hontalanná váljon; elismeri a Törökországra nehezedő migrációs nyomást, ugyanakkor határozottan tiltakozik az ellen, hogy a török kormány eszközként használja a migránsokat; aggodalmát fejezi ki az afgánok és a határátlépést megkísérlő más elfogott személyek azonnali visszatoloncolásáról, valamint a Szíriába irányuló önkényes kitoloncolásokról szóló folyamatos jelentések miatt; sajnálatát fejezi ki az embercsempészet és az emberi jogok megsértése miatt, amelyeknek a menekültek szenvedő alanyaivá váltak Törökországban; kitart amellett, hogy a menekültek visszatérésére csak önkéntes alapon és biztonságosan kerülhet sor, és sürgeti Törökországot, hogy biztosítson nagyobb hozzáférést a nemzetközi és nemzeti szervezetek számára a kitoloncolási központokhoz a visszatérés alatt állók nyomon követése és támogatása érdekében; aggodalommal veszi tudomásul a külföldiek elleni rasszista és idegengyűlölő támadások egyre erősödő jeleit, valamint a menekültellenes narratíva használatát, továbbá a török politikában és társadalomban egyre erősödő bevándorlásellenes hangulatot; megjegyzi, hogy 2021-ben folyamatosan nőtt a menedékkérel iránti kérelmek száma Cipruson, és emlékeztet arra, hogy Törökországnak minden szükséges intézkedést meg kell tennie annak megakadályozása érdekében, hogy új tengeri vagy szárazföldi útvonalak jöjjenek létre a Törökországból az EU-ba irányuló illegális migráció számára;

37. megismétli, hogy támogatja a jelenlegi vámuniót, és felszólítja Törökországot, hogy tartsa tiszteletben kötelezettségeit, beleértve a szabad mozgást gátló nem vámjellegű akadályok felszámolását is; úgy véli, hogy a kereskedelmi kapcsolatok megerősítése konkrét előnyökkel járhat Törökország és az EU polgárai számára, ezért támogatja a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy kezdjenek tárgyalásokat egy kölcsönösen előnyös vámunió korszerűsítéséről, amelyet hatékony és eredményes vitarendezési mechanizmus kísér; figyelmeztet azonban arra, hogy a vámunió ilyen korszerűsítésének az emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal, a nemzetközi jog tiszteletben tartásával és a jószomszédi kapcsolatokkal kapcsolatos szigorú feltételeken kell alapulnia, és ezt csak akkor lehet előírni, ha Törökország maradéktalanul végrehajtja az Ankarai Megállapodás valamennyi tagállamra való fenntartás nélküli és megkülönböztetéstől mentes módon történő kiterjesztéséről szóló kiegészítő jegyzőkönyvet; hangsúlyozza, hogy mindkét félnek már a tárgyalások kezdetétől fogva teljes mértékben tisztában kell lennie e demokratikus feltételrendszerrel, mivel a Parlament nem fogja jóváhagyni a végleges megállapodást, ha ezen a területen nem érnek el eredményeket;

38. megjegyzi, hogy a vízumliberalizáció fontos lépést jelentene az emberek közötti kapcsolatok megkönnyítése felé, továbbá ez rendkívül fontos a török polgárok, különösen a diákok, az egyetemi oktatók, az üzleti élet képviselői és az uniós tagállamokban családi kötelekkel rendelkező személyek számára; megismétli, hogy támogatja a vízumliberalizációs folyamatot, amint a megállapított feltételek teljesülnek, és arra ösztönzi a török kormányt, hogy törekedjen vízumpolitikájának az EU vízumpolitikájával való összehangolására, és hogy teljes mértékben és minden tagállam felé megkülönböztetéstől mentesen teljesítse a vízumliberalizációs ütemtervben meghatározott 72 kritériumot; hangsúlyozza, hogy nagyon kevés valódi előrelépés történt a Törökország által még teljesítendő, hat fennmaradó kritérium tekintetében; megjegyzi, hogy az emberi jogokra vonatkozó új cselekvési terv a fennmaradó kritériumok teljesítésének felgyorsítását irányozza elő; hangsúlyozza, hogy a török terrorizmusellenes jogszabályok és adatvédelmi törvény felülvizsgálata az alapvető jogok és szabadságok biztosításának kulcsfontosságú feltétele;

39. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Várhelyi biztos nemrégiben átszervezte az Európai Szomszédáspolitikai és a Csatlakozási Tárgyalások Főigazgatóságát (DG NEAR), és ennek során a Törökországért felelős osztályt összevonta a déli szomszédáspolitikáért felelős osztályokkal; ezt az állítólagosan a hatékonyság és a belső szervezet észszerűsítése érdekében tett lépést súlyos politikai hibának tekinti, amelyet nemcsak a török kormány, hanem az Európa-párti török szereplők is erősen bíráltak;

2022. június 7., kedd

40. üdvözlí a török kormány azon döntését, hogy ratifikálja a Párizsi Éghajlatváltozási Megállapodást, valamint azt a vállalását, hogy 2053-ra karbonsemlegessé válik, és azt a bejelentését, hogy alkalmazkodik az európai zöld megállapodáshoz; úgy véli, hogy az európai zöld megállapodás végrehajtása fontos lehetőség az EU és Törökország számára kereskedelmi és éghajlat-politikájuk összehangolására, és felhívja az EU-t, hogy ezzel összefüggésben szorosan egyeztessen és támogassa Törökországot ambiciózus éghajlatvédelmi intézkedések meghozatala érdekében; megjegyzi, hogy az uniós ügynökségek és az uniós ipari szövetségek támogató szerepet játszhatnak az EU és Törökország között a zöld átállással kapcsolatban folyó együttműködésben; felszólítja Törökországot, hogy továbbra is tegyen előrelépést a környezetvédelemmel és az éghajlat-politikai fellépéssel kapcsolatos uniós irányelvekhez és vívmányokhoz való igazodás tekintetében; felhívja a török kormányt, hogy kövesse nyomon bejelentését, és dolgozzon ki nemzeti stratégiát és cselekvési tervet a szén-dioxid-kibocsátás érdemi csökkentésére; elismerését fejezi ki a környezetvédelmi jogok védelmezői által végzett munkáért, és óva int a jelentős állami infrastrukturális projektek súlyos környezeti hatásaitól; tudomásul veszi, hogy 2021-ben megkezdődött az Isztambul-csatorna építése, és hangsúlyozza a környezetvédők és a Környezetmérnöki Kamara figyelmeztetéseit, melyek szerint a csatorna veszélyezteti Isztambul sérülékeny vízellátását és tönkreteszi a környező ökoszisztémát, többek között a Fekete-tenger és a Márvány-tenger közti természetes egyensúlyt; felszólítja a török hatóságokat, hogy haladéktalanul tegyenek lépéseket a Márvány-tenger védelme érdekében, és tiltsanak be minden olyan infrastrukturális projektet, amely tovább fokozná a víztest szennyezését; üdvözlí e tekintetben, a török kormány döntését, hogy a Márvány-tengert különleges környezetvédelmi státuszba helyezte; megismétli a török kormányhoz intézett felhívását, hogy hagyjon fel az akkuyui atomerőművel kapcsolatos terveivel, és konzultáljon a szomszédos országok kormányaival az Akkuyu-projektrel kapcsolatos minden további fejleményről, amely súlyos földrengéseknek kitett régióban épül majd meg, és ezáltal komoly fenyegetést jelent nemcsak Törökországra, hanem a földközi-tengeri térség egészére nézve is;

41. elismeri, hogy Törökország saját külpolitikáját saját érdekeivel és céljaival összhangban folytathatja, azonban elvárja, hogy ezt a politikát a nemzetközi jogon alapuló diplomáciával és párbeszéddel védjék meg, és tagjelölt országgént egyre inkább igazodjanak az EU irányvonalához; úgy véli, hogy az EU és Törökország közötti kül- és biztonságpolitikai együttműködés alapvető fontosságú, és hogy az EU jövőbeli biztonsági struktúrái – különösen a szomszédságban – stratégiai együttműködést és jobb kommunikációt követelnek meg Törökországgal ahhoz, hogy hatékonyak legyenek; úgy véli, hogy több külpolitikai területen, például Ukrajnával és Afganisztánnal kapcsolatban is fokozható az EU és Törökország közötti együttműködés; emlékeztet továbbá arra, hogy az EU és a NATO továbbra is Törökország legmegbízhatóbb hosszú távú partnerei a nemzetközi biztonsági együttműködésben, és felszólítja Törökországot, hogy tartsa fenn a politikai koherenciát a kül- és biztonságpolitika területén, tekintettel a NATO tagjaként betöltött szerepére és „uniós tagjelölt ország” státuszára; felszólítja a török kormányt, hogy Finnország és Svédország NATO-tagság iránti kérelmeit jóhiszeműen kezelje, konstruktívan vegyen részt az esetleges lezáratlan kérdéseknek az uniós értékekkel és jogi követelményekkel összhangban történő megoldására irányuló erőfeszítésekben, és tartózkodjon attól, hogy e folyamat során indokolatlan nyomást gyakoroljon; ezzel összefüggésben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az összes tagjelölt ország közül Törökország a legkevésbé (14 %) igazodik a közös kül- és biztonságpolitikához (KKBP), valamint a közös biztonság- és védelempolitikához (KBVP), és ismételten felszólítja Törökországot, hogy mielőbb fordítsa meg ezt a tendenciát tekintettel arra, hogy milyen nagy lehetőségek rejlenek az együttes fellépésben a régióban és globálisan jelentkező, különböző kihívások kapcsán; e tekintetben aggodalommal állapítja meg, hogy Törökország külpolitikája az elmúlt években ellentétes volt az EU KKBP-nek megfelelő prioritásaival, többek között a Kaukázus, Szíria, Líbia és Irak tekintetében;

42. üdvözlí a Törökország és Örményország közötti közelmúltbeli közeledést a kétoldalú kapcsolatok felvételéről szóló döntés, a különleges képviselők kinevezése és a két ország közötti légi járatok újraindítása tekintetében; úgy véli, hogy ez a kísérlet rendkívül pozitív fejlemény, amely pozitív hatást gyakorol a régió jólétére és biztonságára; ösztönzi mindkét felet, hogy folytassák ezeket az erőfeszítéseket kapcsolataik teljes körű normalizálása érdekében, és felszólítja az EU-t, hogy aktívan támogassa ezt a folyamatot; ösztönzi Törökországot, hogy tegye lehetővé a török és az örmény nép közötti valódi megbékélést, beleértve az örmény népirtással kapcsolatos vita rendezését, és teljes mértékben tartsa tiszteletben az örmény és más kulturális örökség védelmére vonatkozó kötelezettségeit; reményének ad hangot, hogy ez a dél-kaukázusi kapcsolatok normalizálódásának dinamikájához vezethet; üdvözlí továbbá a Törökország által a számos közel-keleti országhoz, különösen az Izraelhez fűződő kapcsolatok normalizálása érdekében tett diplomáciai erőfeszítéseket; ismét felszólítja Törökországot az örmény népirtás elismerésére;

43. megjegyzi, hogy annak ellenére, hogy a Törökországról szóló legutóbbi jelentés óta a Földközi-tenger keleti térségében a feszültség enyhülésének bizonyos jelei mutatkoznak, a közelmúltban újra megnőtt a feszültség; továbbra is teljes mértékben tudatában van annak, hogy bármilyen pozitív dinamika bármikor könnyen megfordulhat, miközben a mögöttes problémák továbbra is megoldatlanok; ezzel összefüggésben sajnálatát fejezi ki török hivatalos személyek közelmúltbeli nyilatkozatai miatt, amelyek vitatják Görögországnak egyes szigetei feletti szuverenitását, ami kontraproduktív és aláássa a térség biztonsági környezetét; továbbra is sürgeti Törökországot és minden érintett felet, hogy vegyenek részt a viták jóhiszemű békés rendezésében, és tartózkodjanak minden egyoldalú intézkedéstől vagy fenyegetéstől; továbbra is felszólít minden felet, hogy jóhiszeműen és a nemzetközi szabályokkal és elvekkel összhangban tanúsítsanak valódi kollektív elkötelezettséget a kizárólagos gazdasági övezetek és a kontinentális talapzat körülhatárolására irányuló tárgyalások iránt; e tekintetben elítéli a Ciprusi Köztársaság által kijelölt kizárólagos gazdasági övezetben felméréseket végző kutatóhajók török hadihajók általi zaklatását; elítéli továbbá, hogy Törökország megsérti a görög nemzeti légeret, beleértve a lakóövezetek és lakott területek átrepülését, mivel ezek a cselekmények uniós tagállamok szuverenitását és szuverén jogait sértik, és ellentétesek a nemzetközi joggal; teljes mértékű szolidaritását fejezi ki Görögországgal és a Ciprusi Köztársasággal;

2022. június 7., kedd

mege erősíti a Ciprusi Köztársaság azon jogát, hogy a nemzetközi joggal teljes összhangban kétoldalú megállapodásokat kössön kizárólagos gazdasági övezetére vonatkozóan, valamint hogy feltárja és kiaknázza természeti erőforrásait; sajnálattal állapítja meg, hogy a Török Nagy Nemzetgyűlés által 1995-ben Görögország ellen bejelentett casus bellit még nem vonták vissza; üdvözli a Görögország és Törökország közötti, a kontinentális talapat és a kizárólagos gazdasági övezet nemzetközi joggal összhangban történő elhatárolására irányuló előzetes tárgyalások folytatását; ismételten felhívja a török kormányt, hogy írja alá és ratifikálja az ENSZ Tengerjogi Egyezményét, amely az uniós vívmányok részét képezi; támogatja a Ciprusi Köztársaság kormánya által Törökországnak küldött felkérést, hogy jóhiszeműen tárgyaljon a tengerpartjaik közötti tengeri elhatárolásról, vagy forduljon a Nemzetközi Bírósághoz, és felszólítja Törökországot, hogy fogadja el Ciprus felkérését; üdvözli a gázellátás biztonságához való török hozzájárulást a transzantatóliai gázvezetéknek (TANAP) a befejezett transzadriai vezetékkel (TAP) való összekapcsolása révén; megismétli, hogy támogatja az Európai Tanácsnak a Földközi-tenger keleti térségéről szóló többoldalú konferenciára irányuló javaslatát, és hangsúlyozza, hogy a zöld megállapodás és az energetikai átállás fontos lehetőségeket kínálhat az együttműködő, fenntartható és inkluzív energetikai megoldások elérésére a Földközi-tenger keleti térségében; szorgalmazza, hogy a Földközi-tenger keleti térségét tegyék a zöld megállapodás külső dimenziójának valódi katalizátorává;

44. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a ciprusi probléma továbbra is megoldatlan, és hangsúlyozza, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának vonatkozó határozataival összhangban álló és az elfogadott kereteken belüli megoldás pozitív hatással lesz Törökország EU-val fenntartott kapcsolataira; határozottan megerősíti azt a nézetét, hogy a ciprusi kérdés egyetlen fenntartható megoldása az ENSZ keretén belüli méltányos, átfogó és életképes rendezés, beleértve annak külső vonatkozásait is, amely az ENSZ Biztonsági Tanácsának vonatkozó határozataiban foglaltaknak megfelelően, valamint a nemzetközi joggal összhangban és az Unió alapját képező elvek tiszteletben tartása alapján, egyetlen nemzetközi jogi személyiséggel, egységes szuverenitással, egységes állampolgársággal és politikai egyenlőséggel rendelkező két közösségből és két zónából álló föderáción alapul; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a török kormány lemondott a megoldás elfogadott alapjáról és az ENSZ keretrendszeréről, hogy egyedül megvédje a kétállami megoldást Cipruson; felszólítja Törökországot, hogy mondjon le a kétállami megoldásra irányuló elfogadhatatlan javaslatáról; felszólítja továbbá Törökországot, hogy vonja ki csapatait Ciprusról és tartózkodjon minden olyan egyoldalú fellépéstől, amely megszüldítaná a sziget állandó megosztottságát, és tartózkodjon a demográfiai egyensúlyt megváltoztató intézkedésektől; elítéli a Törökország és Ciprus nem kormányzati ellenőrzés alatt álló területei közötti úgynevezett gazdasági és pénzügyi jegyzőkönyv aláírását; elítéli, hogy Törökország továbbra is megsérti az ENSZ Biztonsági Tanácsának 550(1984) és 789(1992) sz. határozatait, amelyek felszólítják Törökországot, hogy Varószia területét adja át törvényes lakosainak az ENSZ ideiglenes irányítása alatt, támogatva Varószia nyilvánosság előtti megnyitását; úgy véli, hogy ez a lépés aláássa a kölcsönös bizalmat, és ezáltal a ciprusi probléma átfogó megoldásáról szóló közvetlen tárgyalások újratekintésének lehetőségét; e tekintetben komoly aggodalmának ad hangot a Varószia elkerített területén egy új tengerparti rész megnyitása érdekében a közelmúltban elkövetett új illegális tevékenységek, valamint a „gazdasági és pénzügyi jegyzőkönyv” közelmúltbeli aláírása miatt, amelynek révén Törökország Varószia újjáépítésére irányuló projekteket finanszíroz; felszólítja a török kormányt, hogy térjen vissza az ENSZ-formátumon alapuló párbeszédhez, amely az egyetlen életképes út a megbékélés felé; sürgeti a Ciprus újraegyesítéséről szóló tárgyalások mielőbbi újraindítását az ENSZ-főtitkár égisze alatt, attól a ponttól, ahol azok 2017-ben Crans Montanában abbamaradtak; ismételten felszólítja Törökországot, hogy tegyen eleget az Ankarai Megállapodás kiegészítő jegyzőkönyvének teljes körű, megkülönböztetéstől mentes végrehajtására vonatkozó kötelezettségének valamennyi tagállammal, köztük a Ciprusi Köztársasággal szemben is; sajnálja, hogy Törökország továbbra sem ért el előrelépést a Ciprusi Köztársasággal való kapcsolatainak rendezésében; hangsúlyozza, hogy továbbra is alapvető fontosságú az együttműködés olyan területeken, mint a bel- és igazságügy, valamint a légi közlekedési jog és a légi közlekedési kommunikáció valamennyi uniós tagállammal, beleértve a Ciprusi Köztársaságot is;

45. felszólítja Törökországot, hogy biztosítsa a török ciprióta közösség számára a szükséges teret ahhoz, hogy a sziget legitim közösségeként betöltött szerepével összhangban cselekedjen, amely jogot a Ciprusi Köztársaság alkotmánya garantálja; felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit a török ciprióta közösséggel való kapcsolatfelvétellel, emlékeztetve arra, hogy a török ciprióta közösségnek az Európai Unióban van a helye; felszólítja az összes érintett felet, hogy alkalmazzanak bátrabb megközelítést a közösségek összefogása terén; hangsúlyozza, hogy a ciprusi probléma átfogó megoldását követően az uniós vívmányokat az egész szigeten végre kell hajtani, ugyanakkor kiemeli, hogy a Ciprusi Köztársaság felelős a ciprusi törökök EU-ban való szerepvállalásának megkönnyítésére irányuló erőfeszítéseinek fokozásáért; méltatja az eltűnt személyekkel foglalkozó, két közösséget képviselő bizottság (CMP) által végzett fontos munkát, és ismételten nagyra értékeli, hogy Törökország a világjárvány legrosszabb szakaszát követően fokozatosan ismét hozzáférést biztosít a CMP számára az érintett helyszínekhez, beleértve a katonai területeket is; felszólítja Törökországot, hogy fokozza erőfeszítéseit a katonai archívumaiból származó kulcsfontosságú információk biztosítására, valamint a zárt területeken tartózkodó tanúkhöz való hozzáférésre; felszólítja Törökországot, hogy működjön együtt az érintett nemzetközi szervezetekkel, különösen az Európa Tanáccsal a kulturális örökséggel való tiltott kereskedelemnek és a kulturális örökség szándékos lerombolásának a megelőzése és leküzdése terén;

2022. június 7., kedd

46. ismételten elítéli a szíriai török katonai beavatkozásokat, amelyek sértik a nemzetközi jogot és aláássák az egész régió stabilitását és biztonságát; kéri Törökországot, hogy vessen véget Észak-Szíria és Afrín jogellenes megszállásának, és megismétli, hogy a biztonsági aggályok nem indokolhatnák egyoldalú katonai fellépést egy idegen országban; elítéli, hogy Törökország és a helyi szíriai frakciók a törökök által megszállt területeken büntetlenül visszaélnek a civilek jogaival és korlátozzák a szabadságukat; elítéli a szíriai menekültek jogellenes átszállítását Észak-Szíriába annak érdekében, hogy megváltoztassák egy szíriai, főként kurd térség demográfiai jellegét; elítéli, hogy Törökország továbbra is jogtalanul szállít át szíriai állampolgárokat Törökországba, hogy ott terrorizmus vádjával bíróság elé állítsák őket, ami akár életfogytiglani börtönbüntetéssel is járhat; elítéli az Irak területén zajló török támadásokat és folyamatos katonai jelenlétet, különösen a jezidita többségű Szindzsár régió elleni támadásokat, amelyek megakadályozzák a Dáis elől 2014-ben elmenekült jeziditák és keresztények visszatérését;

47. felhívja Törökországot, hogy kötelezze el magát teljes mértékben a líbiai konfliktusnak az ENSZ égisze alatt történő békés megoldása mellett; megjegyzi, hogy a Líbiában tapasztalható tartós külföldi beavatkozás továbbra is komolyan megnehezíti az ENSZ által vezetett berlini folyamat végrehajtását; felszólítja Törökországot, hogy teljes mértékben tartsa magát az ENSZ Biztonsági Tanácsa által bevezetett fegyverembargóhoz, teljes mértékben működjön együtt az Európai Unióval a földközi-tengeri térségben folytatott katonai műveletével (EUNAVFOR MED IRINI), és tegye lehetővé a hatékony együttműködést ez utóbbi és a NATO Sea Guardian művelete között; ismételten elítéli a Törökország és Líbia közötti, az átfogó biztonsági és katonai együttműködésről, valamint a tengeri övezetek körülhatárolásáról szóló két egyetértési megállapodás aláírását, amelyek összekapcsolódnak, és egyértelműen sértik mind a nemzetközi jogot, mind az ENSZ Biztonsági Tanácsának vonatkozó határozatait, továbbá az uniós tagállamok szuverén jogait; felszólítja Törökországot, hogy fogadjon el konstruktívabb megközelítést Szomália stabilizálása érdekében, és fokozza politikai és operatív koordinációját az EU-val ebben a kérdésben;

Az EU és Törökország közötti kapcsolatok jövője

48. kitart amellett, hogy a demokráciának, a jogállamiságnak és az alapvető jogoknak minden keretben továbbra is az EU és Törökország közötti kapcsolatok középpontjában kell maradniuk, amelyeket szilárdan a nemzetközi jog, a multilateralizmus és a jószomszédi kapcsolatok elveire kell alapozni; megerősíti, hogy a csatlakozási folyamat és annak értékalapú megközelítése volt az EU és Törökország közötti kapcsolatok fő kerete, a normatív nyomásgyakorlás leghatékonyabb eszköze, valamint a legjobb keret a török társadalom demokratikus és Európa-párti törekvéseinek fenntartásához és az EU-val való konvergencia előmozdításához; megjegyzi, hogy jelenleg nem tartja indokolhatónak a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalások hivatalos felfüggesztésével kapcsolatos feltételes álláspontjának módosítását; megjegyzi, hogy a jelenlegi török kormány azáltal, hogy úgy határozott, hogy nyíltan szembeáll az Emberi Jogok Európai Bíróságának Osman Kavala és mások ügyével kapcsolatos kötelező erejű határozataival, szándékosan lerombolta az uniós csatlakozási folyamat újbóli megnyitására irányuló törekvéseket a jelenlegi körülmények között; ösztönzi mindkét felet, hogy átfogó, magas szintű párbeszéd keretében vizsgálják felül kapcsolatuk jelenlegi állapotát, és a csatlakozási folyamattal párhuzamosan tárjanak fel kiegészítő lehetőségeket, például egy korszerűsített társulási megállapodás révén, annak érdekében, hogy újra bekapcsolódjanak egy megújított, kiegyensúlyozott és kölcsönös partnerségbe, amely erősen függ a demokráciától, a jogállamiságtól, valamint az alapvető jogoktól és szabadságok tiszteletben tartásától;

49. valószínűnek tartja, hogy az EU és Törökország közötti kapcsolatok jelenlegi helyzete nem kielégítő eredményekhez vezet; felszólítja a kapcsolat egyensúlyának helyreállítására azáltal, hogy a kölcsönös érdekeken alapuló együttműködés szilárd alapjaira építenek, és bizalmat építenek ki a bizalom hiányának kezelése érdekében, ugyanakkor tartózkodnak az egyoldalú fellépéstől vagy a lázító nyilatkozatoktól;

50. úgy véli, hogy az EU-nak továbbra is törekednie kell a párbeszéd, a közös megegyezés és az álláspontok közelítésének minden lehetséges formájára Törökországgal; felkéri Törökországot, hogy kezdjen konstruktív és jóhiszemű párbeszédet – többek között azokban a külpolitikai kérdésekben, amelyekben Törökország és az EU ellentétes álláspontot képvisel – azzal a céllal, hogy ismét közös alapot és közös megegyezést találjanak az EU-val, újraindítsák a párbeszédet és az együttműködést a jószomszédi kapcsolatok terén, illetve a törökországi reformfolyamatot; megjegyzi, hogy az uniós intézményeknek az EU és Törökország közötti kapcsolatokat szabályozó meglévő keretekben meghatározott eltérő prioritásai nagyon megnehezítik az előrelépés hatékony módjának megtalálását; sajnálatát fejezi ki az EU Törökországgal kapcsolatos hosszú távú stratégiája, koherens politikája, illetve következetes vezető szerepének hiánya miatt; felhívja a Bizottság és az Európai Tanács elnökét, valamint a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy tanúsítsanak erősebb, stratégiai és értékeken alapuló vezető szerepet, megfelelő elszámoltathatósággal a Parlament felé; sürgeti az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki koherens és racionalizált megközelítést ebben a kérdésben, mivel az egyik legnagyobb szomszédunkat és legfontosabb partnereinket érinti, beleértve az összes uniós intézmény közötti szoros együttműködést is; felszólítja az EKSZ-t, hogy erősítse meg a transzatlanti párbeszédet és együttműködést a Biden-kormánnyal a Törökországhoz fűződő kapcsolatok tekintetében;

2022. június 7., kedd

51. úgy ítéli meg, hogy a kapcsolatok általános állapotának javításához mindkét félnek tartania kell magát a tiszteletteljes fogalmazásmódhoz, erőfeszítéseket kell tennie a meglévő előítéletek és téveszmék leküzdéséért, emellett lehetővé kell tennie a másik félről kialakult kép tárgyilagosabb és teljesebb megítélését saját közvéleményében, megfordítva ezzel a megítélés kölcsönös romlását; e tekintetben arra kéri a Bizottságot, hogy indítson el egy török társadalomnak szóló kommunikációs politikát, amelynek célja az Unióval kapcsolatos tudatosság növelése; hangsúlyozza, hogy az ellenséges, revizionista és agresszív retorika mindkét oldalon csak erősíti a szélsőséges pozíciókat, és a nyíltan konfrontatív megközelítés azoknak kedvez, akik Törökországot és az EU egymástól való eltávolítására törekuszenek;

52. szorgalmazza, hogy Törökországot szomszédos országgént még jobban integrálják az EU kulcsfontosságú zöld és digitális átállásra, valamint egészségügyre vonatkozó előrettekintő hosszú távú politikai menetrendjeibe, és felhívja a Bizottságot, hogy maradjon nyitott más, esetlegesen mindkét fél érdeklődésére számot tartó szakpolitikai területekre, például arra, hogy Törökország hogyan integrálható tovább az uniós értékláncokba; biztatónak tartja, hogy a török társadalom továbbra is aktívan részt vesz az uniós programokban, különösen az oktatás, az innováció, az ifjúság és a sport területén, amelyek szorosabb kapcsolatokat alakítanak ki az emberek között, és hozzájárulnak a zöld és digitális átállásnak az EU és Törökország közötti összehangolásához; e tekintetben üdvözli azokat a megállapodásokat, amelyek társulási státuszt biztosítanak Törökországnak a 2021–2027-es időszakban a Horizont Európa és az Erasmus+ programokban és az Európai Szolidaritási Testületben; tudomásul veszi, hogy a Bizottság létrehozott egy törökországi beruházási platformot; kéri, hogy ez a platform teljes mértékben igazodjon az újonnan létrehozott Európai Fenntartható Fejlődési Alap Pluszon (EFFA+) belüli uniós szakpolitikai prioritásokhoz és feltételekhez annak érdekében, hogy az európai és nemzetközi pénzügyi intézmények között azonosítsák és koordinálják a megfelelő beruházási lehetőségeket mind nemzeti, mind helyi szinten a zöld és digitális átállás érdekében; hangsúlyozza, hogy a Parlament szoros részvétele az EFFA+ stratégiai testületében, amely a beruházások irányításáért és az EFFA+ beruházási keretek létrehozásának jóváhagyásáért felelős, kulcsfontosságú e folyamat demokratikus felügyeletének biztosítása szempontjából;

53. üdvözli, hogy a Nagy Török Nemzetgyűlés végül megállapodott az EU-Törökország Parlamenti Vegyes Bizottság ülésének megtartásáról, amelyre 2022 márciusában került sor, ami 2018 decembere óta az első ilyen ülés; fenntartja azon véleményét, hogy a parlamenti párbeszéd továbbra is az EU és Törökország közötti kapcsolatok kulcsfontosságú része, és reményét fejezi ki, hogy az EU-Törökország Parlamenti Vegyes Bizottság továbbra is megfelelően működik majd;

o

o o

54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a Török Köztársaság elnökének, kormányának és parlamentjének, és kéri, hogy ezt az állásfoglalást fordítsák le török nyelvre.

2022. június 7., kedd

P9_TA(2022)0223

Az EKSZ éghajlatváltozási és -védelmi ütemterve**Az Európai Parlament 2022. június 7-i állásfoglalása az EKSZ éghajlat-változási és -védelmi ütemtervéről (2021/2102(INI))**

(2022/C 493/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) V. címére és különösen annak 42. és 43. cikkére,
- tekintettel az Unió 2030-as és 2050-es szén-dioxid-semlegességi céljaira,
- tekintettel a 2020. november 9-i éghajlat-változási és -védelmi ütemtervre,
- tekintettel az éghajlatváltozással és a biztonsággal kapcsolatos integrált megközelítésre vonatkozó, 2021. október 5-i koncepcióra,
- tekintettel az EU által vezetett katonai műveletekhez és missziókhoz kapcsolódó környezetvédelemre és energia-optimalizálásra vonatkozó uniós koncepcióra,
- tekintettel az Európai Védelmi Alap létrehozásáról szóló, 2021. április 29-i (EU) 2021/697 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak (60) preambulumbekzdésére, amely 30 %-os éghajlati hozzájárulást határoz meg, valamint (61) preambulumbekzdésére, amely 2027-ig az éves kiadások 7,5 %-ának és 10 %-ának megfelelő hozzájárulást határoz meg a biológiai sokféleség csökkenése ellen,
- tekintettel a Szomszédsgai, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (Globális Európa) létrehozásáról szóló, 2021. június 9-i (EU) 2021/947 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (NDICI-rendelet) ⁽²⁾, különösen annak 30 %-os éghajlati hozzájárulást meghatározó (49) preambulumbekzdésére,
- tekintettel a „Hidrogénstratégia a klímasemleges Európáért” című, 2020. július 8-i bizottsági közleményre (COM(2020)0301),
- tekintettel a NATO éghajlatváltozási és biztonsági cselekvési tervére,
- tekintettel az EKSZ 2016. júniusi, „Az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájának globális stratégiája” című stratégiai dokumentumára és a kapcsolódó nyomon követési jelentésekre,
- tekintettel az Európai Tanács 2018. január 22-i, a külső konfliktusok és válságok integrált megközelítéséről szóló következtetéseire,
- tekintettel a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2018. december 10-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Tanács klímadiplomáciáról szóló, 2020. január 20-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanács „Klíma- és energiadiplomácia – Az európai zöld megállapodás külső dimenziójával kapcsolatos célok teljesítése” című, 2021. január 25-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanács biztonságról és a védelemről szóló, 2020. június 17-i és 2021. május 10-i következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „A reziliencia stratégiai megközelítése az EU külső fellépéseiben” című, 2017. június 7-i közös közleményre (JOIN(2017)0021),

⁽¹⁾ HL L 170., 2021.5.12., 149. o.⁽²⁾ HL L 209., 2021.6.14., 1. o.

2022. június 7., kedd

- tekintettel a Bizottság 2020. évi éves tevékenységi jelentésére – Védelmi ipar és űrkutatás,
 - tekintettel „Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Unió létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia” című, 2021. február 24-i bizottsági közleményre (COM(2021)0082),
 - tekintettel az ENSZ fenntartható fejlődési céljaira,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának az éghajlatváltozásról szóló, 2021. június 21-i kutatási jelentésére,
 - tekintettel a NATO-vezetők 2021. júniusi, éghajlatról és biztonságról szóló határozataira,
 - tekintettel a Nemzetközi Éghajlatvédelmi és Biztonsági Katonai Tanács 2021. júniusi éghajlati és biztonsági világgjelentésére,
 - tekintettel az Európai Kutatási Tanács (ERC) által a 2016–2020-as időszakra finanszírozott, „Biodiverzitás és biztonság” című, 2021. évi BIOSEC projekt zárójelentésére,
 - tekintettel az ADELPHI „Weathering Risk: A Climate and Security Risk and Foresight Assessment” című projektjére,
 - tekintettel az EU által társfinanszírozott projektekre, mint például a „FREXUS: A biztonság és az éghajlatváltozással szembeni ellenálló képesség javítása törekeny környezetben a víz, az energia és az élelmezésbiztonság összefüggésén keresztül” a Száhel-övezetben,
 - tekintettel a humán biztonságról és a védelmi felelősségről szóló ENSZ-dokumentumokra,
 - tekintettel „Az EU és a NATO közötti együttműködés a transzatlanti kapcsolatok összefüggésében” című, 2021. július 7-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a klímadiplomáciáról szóló, 2018. július 3-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0084/2022),
- A. mivel Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúja példátlan kihívás elé állítja az európai biztonsági rendet, és nyomást gyakorol az Unió és tagállamai valamennyi ágazatára, hogy azok erősebbé, ellenállóbbá és függetlenebbé váljanak, különösen a védelem, a biztonság, a kiberbiztonság és a kritikus infrastruktúra, továbbá az energia területén is, beleértve az energiahatékonyt;
- B. mivel a környezeti tényezők különböző közvetlen és közvetett módon befolyásolhatják a humán- és az állambiztonságot;
- C. mivel az éghajlatváltozás és az éghajlathoz kapcsolódó hatások, beleértve a környezetkárosodást, a biológiai sokféleség csökkenését, az erdőpusztulást, az elsivatagosodást, a szélsőséges időjárást, a víz- és élelmiszerhiányt, a levegőszennyezést és a természeti katasztrófákat, már jelenleg is veszélyeztetik a helyi, regionális és nemzetközi biztonságot, stabilitást és békét; mivel az éghajlatváltozás, amelynek következményei már most is nyilvánvalóak és az előrejelzések szerint közép- és hosszú távon felgyorsulnak, egyre meghatározóbb kockázati multiplikatorként vált, mivel hozzájárulhat bizonyos már meglévő válságtényezők súlyosbodásához (például a gazdasági egyenlőtlenségek növekedéséhez vagy az erős politikai elnyomáshoz), és a hibrid és kibernetikus fenyegetésekkel együtt új biztonsági kihívásnak kell tekinteni;

⁽³⁾ HL C 99., 2022.3.1., 105. o.

⁽⁴⁾ HL C 118., 2020.4.8., 32. o.

2022. június 7., kedd

- D. mivel az éghajlatváltozás és a konfliktusok közötti kapcsolatok összetettek lehetnek, és az éghajlatváltozás konfliktusokra gyakorolt konkrét hatásai többnyire kontextusfüggőek; mivel támogatni kell az éghajlat és a biztonság közötti kapcsolattal foglalkozó tudományos közösségek közötti szisztematikusabb és szélesebb körű cserét és kölcsönös inspirációt;
- E. mivel az éghajlatváltozás továbbra is a békével és a biztonsággal kapcsolatos menetrend középpontjában marad mint a fenyegetéseket megsokszorozó olyan alaptényező, amely súlyosbítja a fennálló társadalmi, gazdasági és környezeti kockázatokat, ami feszültségeket szíthat és erőszakos konfliktusokat eredményezhet; mivel a környezeti és éghajlati változások és azok következményei más tényezőkkel együtt a már meglévő sebezhetőségeket, feszültségeket és kockázatokat súlyosbítják, ahelyett, hogy önmagukban mindig kiváltói lennének, vagy fegyveres államközi vagy nemzetközi konfliktusok közvetlen okai lennének; mivel az éghajlatváltozás nemtől, társadalmi-gazdasági helyzettől, kortól, szexuális irányultságtól, etnikai származástól, vallástól (vagy annak hiányától), képességtől (fogyatékoságtól) stb. függően különbözőképpen érintheti az emberek biztonságát; mivel jellemző, hogy az éghajlatváltozás különösen a marginalizált csoportokat érinti aránytalanul kedvezőtlenül; mivel az éghajlatváltozással összefüggő biztonsági kockázatok különösen a gazdaságilag hátrányos helyzetű lakosságot érintik, és társadalmi-gazdasági hatásokkal is járnak; mivel az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatást gyakorol az érintett területek kulturális és természeti örökségére;
- F. mivel az éghajlati válság a humán- és az állambiztonságot egyaránt érinti; mivel a globális felmelegedés többféleképpen keresztezi a politikai, etnikai és társadalmi-gazdasági dinamikát, és a konfliktusok közvetlen kiváltó oka, mivel növeli a katasztrófakockázatot és további nyomást gyakorol az ökoszisztémákra, ezáltal veszélyezteti az emberek megélhetését, víz- és élelmezésbiztonságát, valamint a kritikus infrastruktúrát, többek között a földhasználat megváltoztatásának ösztönzése és a környezetkárosodás révén;
- G. mivel a tengerszint emelkedése már most is áradásokat és szikesedést okoz, ami jelentős biztonsági és egzisztenciális kockázatot jelent az alacsonyan fekvő part menti területek és a szigetek számára; mivel a Világbank 2021. évi aktualizált Groundswell-jelentése szerint az éghajlatváltozás 2050-re 216 millió embert kényszeríthet a saját országán belüli költözésre; mivel a jelentés azt is megállapítja, hogy az azonnali és konkrét intézkedések jelentősen csökkenthetik az éghajlat okozta migráció mértékét; mivel a vízhiány sokrétű hatást gyakorol a humánbiztonságra és a társadalmi-politikai stabilitásra; mivel az éghajlatváltozás érinteni fogja a vízellátást, különösen a fejlődő országokban, miközben a globális vízigény növekedni fog; mivel az éghajlatváltozás növeli az aszályok és árvizek kockázatát; mivel az éghajlatváltozás élelmiszerárakra gyakorolt hatása ellehetetleníti a megélhetést, valamint lakóhelyelhagyást, betegséget és éhínséget idéz elő, ami példátlan mértékű migrációt eredményez a már most is nagy feszültséggel terhelt területeken;
- H. mivel a Száhel-övezetben a változó éghajlati feltételeknek a természeti erőforrások rendelkezésre állására gyakorolt hatása és olyan tényezők, mint a népességnövekedés, a gyenge kormányzás és a földtulajdoni és -használati viszonyokkal kapcsolatos kihívások a szűkös természeti erőforrásokért – különösen a termőföldért és a vízellátásért – folytatott fokozott versenyhez vezettek, valamint a közösségek és megélhetési csoportok közötti feszültségeket és konfliktusokat eredményeztek;
- I. mivel az éghajlatváltozás a stratégiai környezetet alakító tényezők egyike, mivel felerősíti a kockázatokat és korlátokat szab; mivel az éghajlati válság hatással van a nemzetközi rendszerre, ahol súlyosbíthatja a geopolitikai feszültségeket és elmozdíthatja a nagyhatalmak közötti egyensúlyt; mivel az éghajlatváltozással kapcsolatos kérdéseket a rosszindulatú szereplők arra használják fel, hogy növeljék befolyásukat vagy ellenségeskedést szítsanak; mivel a sarki jégsapkák olvadása növeli a geopolitikai feszültségeket, különösen az Északi-sark körül;
- J. mivel az amerikai fegyveres erők több katonai eszközt és infrastruktúrát veszítettek természeti katasztrófák miatt, mint az afganisztáni és iraki fegyveres konfliktusok miatt együttvéve; mivel a Biden-kormányzat reménykeltő erőfeszítéseket tett az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében, többek között a Párizsi Megállapodáshoz való újbóli csatlakozással és az éghajlatváltozásnak az „Interim National Security Strategic Guidance” (ideiglenes nemzetbiztonsági stratégiai iránymutatás) című dokumentumába való beépítésével;
- K. mivel a fegyveres erők a világ legnagyobb fosszilis tüzelőanyag-fogyasztói közé tartoznak;

2022. június 7., kedd

- L. mivel az Unió hazai olaj- és gáztermelése folyamatosan csökken; mivel az Unió nagymértékben és egyre inkább energiafüggő, és valamennyi tagállama korlátozott számú harmadik országból érkező energia nettó importőre, az energiafüggőségi ráta pedig a 2000–2019 közötti időszakban 56 %-ról 61 %-ra nőtt; mivel egy közelmúltbeli tanulmány szerint a tagállamok katonai ágazatának – beleértve mind a nemzeti fegyveres erőket, mind az EU-ban működő katonai technológiai iparágakat is – 2019. évi szénlábnymát körülbelül 24,8 millió tonna szén-dioxid-egyenértékre becsülték; mivel az energetikai átalakuláshoz és a fejlett fegyverrendszerekhez a kritikus fontosságú nyersanyaghoz való hozzáférés szükséges, amelyek ellátási láncai új sebezhetőségekhez vezetnek, az európai védelmi ágazat szakosodott kvv-i számára is, ha korlátozott számú harmadik ország uralja azokat;
- M. mivel az Európai Védelmi Ügynökség (EDA) szerint a közlekedési üzemanyagok a 2016-ra és 2017-re vonatkozó adatokat szolgáltató 22 tagállam energiafogyasztásának 52 %-át tették ki (az EDA-ban részt vevő tagállamok teljes védelmi kiadásainak 96,9 %-át kitevő országok); mivel ugyanezen EDA-felmérés szerint a katonai infrastruktúra és épületek szintén nagy energiafogyasztót jelentenek, mivel 2017-ben a tagállamok fegyveres erői energiafogyasztásának átlagosan 32 %-át csak a fűtés tette ki, amelynek 75 %-át kőolaj-üzemanyagok és földgáz adta;
- N. mivel Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúja miatt az Unió és tagállamai be akarják szüntetni az Oroszországból származó fosszilis tüzelőanyagok behozatalát; mivel az európai biztonsági rend elleni orosz támadás miatt az európai fegyveres erőknek is függetlenebbé kell válniuk a fosszilis tüzelőanyagok behozatalától, ugyanakkor növelni szükséges harcerejükét és műveleti hatékonyságukat;
- O. mivel egyes uniós tagállamok a biológiai sokféleség védelmére használják hatalmas, katonai célokra kijelölt területeiket, például a fészkelőhelyek feletti helikopteres repülések megakadályozásával;
- P. mivel a környezeti bűnözés nagyon gyakori büntetendő cselekmény a világon és súlyos biztonsági probléma; kéri, hogy az EU és a partnerországok szorosabban működjenek együtt ebben a kérdésben, és támogassák az államokat a környezeti bűnözés elleni küzdelemhez szükséges képességeik fejlesztésében;
- Q. mivel a környezeti bűnözés a világ negyedik legnagyobb jövedelemtermelő bűnözési ágazatává vált, amely háromszor gyorsabban növekszik, mint a világgazdaság; mivel az Interpol és az ENSZ Környezetvédelmi Programja (UN) 2016. évi jelentésének becslése szerint a környezeti bűnözésből származó jövedelem évente 258 milliárd USD-t tesz ki, beleértve a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmét, az erdőszettel és a halászattal kapcsolatos bűncselekményeket, a hulladékkereskedelmet és az illegális bányászatot;
- R. mivel az Interpol, a RHIPTO (Norwegian Center for Global Analyses) elemzőközpont és a nemzetközi szervezett bűnözés elleni globális kezdeményezés (Global Initiative against Transnational Organized Crime) 2018. évi jelentése szerint a környezeti bűnözés a konfliktusok legnagyobb pénzügyi hajtóereje, valamint a nem állami fegyveres csoportok és a terrorista szervezetek legnagyobb jövedelemforrása, megelőzve váltságdíjért történő emberrabláshoz és a kábítószer-kereskedelemhez hasonló hagyományos jogellenes tevékenységeket;
- S. mivel a védelmi ágazatot nem említi a 2015-ös párizsi megállapodás, így a nemzeti kormányokra bízva annak eldöntését, hogy az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC) felé tett nemzeti kötelezettségvállalásaikba belefoglalják-e a védelmi ágazat által tett enyhítési erőfeszítéseket; mivel az Unió karbonsemlegességi célkitűzéseinek elérése és a műveleti hatékonyság fenntartása érdekében valamennyi ágazatnak hozzá kell járulnia a kibocsátás-csökkentéshez és egyúttal alkalmazkodnia kell az éghajlatváltozáshoz; mivel Franciaország 2020 szeptemberében bemutatta új védelmi energiastratégiáját, amely 34 ajánlást tartalmaz fegyveres erői energiafogyasztásának csökkentésére és optimalizálására, valamint energiabiztonságának fokozására;
- T. mivel még egy kisebb nukleáris összecsapás is drámai humanitárius következményekkel járna, és nagyon kedvezőtlen hatást gyakorolna az éghajlatra is, évekig tartó éhínségeket és a tenyészidő lerövidülését idézve elő;

2022. június 7., kedd

- U. mivel a biztonságnek a környezetvédelmi gondolkodás középpontjában kell állnia annak érdekében, hogy reális, tartós és hatékony fenntartható fejlődési megoldásokat dolgozzunk ki a humán biztonság és a globális stabilitás érdekében; mivel következképpen az Unió külső fellépéseiben egyre inkább figyelembe kell venni az éghajlatváltozást és a környezeti szempontokat mint jelentős biztonsági kockázatot, és ennek megfelelően ki kell igazítani a stratégiákat és koncepciókat, az eljárásokat, a polgári és katonai eszközöket és infrastruktúrát, a képességfejlesztést, beleértve a képzést, valamint adott esetben annak intézményi keretét és elszámoltathatósági mechanizmusait; mivel az Unió biztonsági és védelmi politikájának és eszközeinek közvetlenül hozzá kell járulniuk az éghajlati válság kedvezőtlen biztonsági hatásainak megelőzéséhez és csökkentéséhez; mivel a kormányzati és békeépítési eszközök teljes körének foglalkoznia kell az éghajlat és a biztonság közötti kapcsolattal;
- V. mivel az éghajlatváltozás és az éghajlattal kapcsolatos hatások biztonsági hatásai miatt az éghajlati biztonsági intézkedéseket, azaz az éghajlatváltozás stratégiai környezetére és katonai missziókra gyakorolt következményeinek előrejelzését és az azokhoz való alkalmazkodást, valamint ezek finanszírozását úgy kell értelmezni, hogy azok a védelemhez és a biztonsághoz is hozzájárulnak; mivel az NDICI célja, hogy hétéves, 80 milliárd EUR-s költségvetésének 30 %-át az éghajlat-változási intézkedések támogatására fordítsa, évente 7,5–10 %-ot pedig a környezetvédelemre és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzésekre;

Stratégia és koncepció

1. megjegyzi, hogy az EUSZ 21. cikke megfelelő jogalap lehetne ahhoz, hogy az Unió külső fellépése és a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) alkalmas legyen a 21. század fő kihívásainak kezelésére, beleértve első helyen is az éghajlatot és az éghajlaton alapuló tényezőket; emlékeztet arra, hogy az EUSZ 21. cikke a következőket követeli meg az Uniótól: „c) a béke megőrzése, a konfliktusok megelőzése és a nemzetközi biztonság megerősítése; [...] f) a környezet minőségének megőrzésére és javítására, valamint a globális természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodásra irányuló intézkedések kidolgozása...; [és] g) a természeti vagy ember okozta katasztrófákkal szembesülő lakosság, országok és régiók támogatása”; hangsúlyozza, hogy sürgősen fel kell gyorsítani és el kell mélyíteni az éghajlatváltozás konfliktusérzékeny módon történő mérséklésének és az ahhoz való alkalmazkodásnak az Unió kül-, biztonság- és védelempolitikájába, különösen a közös biztonság- és védelempolitikájába (KBVP) történő integrálását; megállapítja, hogy a KBVP-missziók és -műveletek elsődleges céljai az EUSZ 42. cikkének (1) bekezdésével és 43. cikkének (1) bekezdésével összhangban a békefenntartás, a konfliktusmegelőzés és a nemzetközi biztonság megerősítése azokon a színtereken, ahol bevetésre kerülnek, miközben biztosítani kell teljes működési hatékonyságukat;
2. hangsúlyozza, hogy sürgősen le kell vonni a tanulságokat az Ukrajna elleni orosz támadó háború következtében megváltozott európai biztonsági helyzetből, és fel kell gyorsítani a katonai képességfejlesztési folyamatokat, valamint a katonai technológia fosszilis tüzelőanyagoktól való függetlenebbé tételét célzó projekteket, egyúttal növelve a műveleti hatékonyságot és a harcerőt;
3. hangsúlyozza, hogy tekintettel az európai kontinensen zajló háborúra, az európai fegyveres erők energiaellátását mindenkor biztosítani kell az Unió területének és polgárainak megfelelő védelme érdekében; elismeri, hogy az ellátás biztonsága rugalmas rövid távú intézkedéseket tehet szükségessé;
4. határozottan úgy véli, hogy a katonai tevékenységeknek és technológiáknak hozzá kell járulniuk az Unió szén-dioxid-semlegességi célkitűzéseikhez annak érdekében, hogy hozzájáruljanak az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez a küldetések biztonságának veszélyeztetése és a fegyveres erők műveleti képességeinek alácsapása nélkül; hangsúlyozza e tekintetben, hogy az Unió külső fellépésének és a tagállamok fegyveres erőinek a lehető legkisebbre kell csökkenteniük saját szénlábnomukat, valamint a természeti erőforrásokra és a biológiai sokféleségre gyakorolt negatív hatásait;
5. hangsúlyozza, hogy fokozott előrelátásra van szükség az ökoszisztéma- és éghajlati változások következményeinek megelőzése érdekében, amennyiben azok növelhetik a fegyveres erőkre nehezedő nyomást vagy regionális feszültségeket okozhatnak;
6. hangsúlyozza, hogy sürgősen be kell ruházni az intelligens, integrált, a társadalom egészére kiterjedő megoldásokba, hogy jelentős kibocsátáscsökkentést lehessen elérni az éghajlatváltozás legrosszabb hatásainak elkerülése érdekében, és szintén komoly beruházásokat kell eszközölni az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia terén azon nemzetek esetében, amelyeknek arra az instabilitás, a konfliktusok és a súlyos humanitárius katasztrófák elkerülése érdekében szükségük van;

2022. június 7., kedd

7. felszólítja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy az NDICI-rendelet példáját követve gondoskodjon arról, hogy a környezetvédelem, az éghajlatváltozás elleni küzdelem és az éghajlattal kapcsolatos hatások megfelelő módon beépüljenek és érvényesüljenek az Unió külső fellépéseiben; felszólít éghajlat-specifikus stratégiák, politikák, eljárások, intézkedések és képességek kidolgozására; felkéri az alelnököt/főképviselőt, hogy gondoskodjon arról, hogy az éghajlati biztonságra és védelemre vonatkozó uniós politika kidolgozása magában foglalja a humánbiztonság megközelítésének alkalmazását; üdvözlö az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) azon szándékát, hogy a polgári és katonai KBVP-missziók és -műveletek a környezeti szempontok hatékony érvényesítését célzó intézkedéscsomagot fognak kidolgozni és beépíteni a munkájukba; támogatja a tagállamok képességeinek megerősítését azáltal, hogy a környezetvédelmi szempontokat beépítik a polgári és katonai missziók képzési programjaiba, valamint a legjobb gyakorlatok és szakértelem cseréje révén;

8. felszólít konkrét referenciaértékek kidolgozására az egyrészről az éghajlatváltozás, másrészről a konfliktusok közötti összefüggések kezelése terén elért előrehaladás mérésére; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy félévente tegyen jelentést a Parlamentnek az említett referenciaértékek és mutatók alkalmazásával és teljesítésével elért eredményekről; felszólítja a tagállamokat, hogy építsék be az éghajlat biztonsági következményeivel kapcsolatos ismereteket a külföldi katonai segítségnyújtási programokba;

9. hangsúlyozza, hogy a következő stratégiai iránytűben foglalkozni kell az éghajlatváltozás, a biztonság és a védelem közötti kapcsolatokkal abból a célból, hogy a tagállamok számára egyértelmű célokat és konkrét intézkedéseket határozzanak meg a fegyveres erők energiahatékonyságának megerősítése és az éghajlatváltozás átfogó biztonsági hatásaihoz való közép- és hosszú távú alkalmazkodás érdekében, a stratégiai előrelépéstől kezdve a képzésen és innováción át az uniós kereten belüli képességfejlesztésig;

10. emlékeztet rá, hogy a bizonytalanságnak számos különböző és egymással összefüggő kiváltó oka van, mint például a szegénység, az instabilitás, az állami infrastruktúra és szolgáltatások hiánya, az alapvető javakhoz való nagyon korlátozott hozzáférés, az oktatás hiánya, a korrupció stb., amelyek között az éghajlatváltozás is szerepel;

11. emlékeztet rá, hogy Afrikában és különösen a Száhel-övezetben az éghajlatváltozás és a hagyományos konfliktustényezők (többek között az államcsőd, a közszolgáltatások hiánya és a biztonsági környezet romlása) kölcsönhatása súlyosbítja az erőszak és a terrorizmus problémáit;

12. felszólít az éghajlatváltozás kezelésére és az éghajlat-semleges alternatívák javítására irányuló erőfeszítések fokozott támogatására az EU közvetlen szomszédságában, nevezetesen a Nyugat-Balkánon, a keleti partnerségben és a déli szomszédságban, az esetleges biztonsági kihívások megelőzése érdekében;

13. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás miatt az Északi-sarkvidék az elmúlt 50 évben átlagosan háromszor olyan gyorsan melegeedett, mint a bolygó; rámutat, hogy az éghajlatváltozás mennyire megváltoztatta az Északi-sarkvidék geopolitikai helyzetét, és milyen geopolitikai kihívást teremtett az EU számára; hangsúlyozza, hogy az Északi-sarkvidék stratégiai és politikai jelentőséggel bír az EU számára, és hogy az EU elkötelezett amellett, hogy felelős szereplőként a régió hosszú távú fenntartható és békés fejlődésére törekedjen; hangsúlyozza, hogy az Északi-sarkvidéknek a békés együttműködés színterének kell maradnia, és intézkedéseket sürget a fokozott militarizálódás felé vezető lépések elkerülése érdekében; emlékeztet rá, hogy az uniós országok közül Finnország, Svédország és Dánia tagja az Északi-sarkvidéki Tanácsnak;

Az EKSZ éghajlat-változási és védelmi ütemterve

14. üdvözlö az éghajlat-változási és védelmi ütemtervet („ütemterv”), és felszólítja az EKSZ-t, hogy adott esetben az érintett bizottsági szolgálatokkal és az EDA-val együtt biztosítsa a három munkaterület – az operatív dimenzió, a képességfejlesztés és a partnerségek – átfogó végrehajtását; kéri, hogy vizsgálják felül az ütemterv felülvizsgálatának időkeretét, különösen a tekintetben, hogy az átfogó célkitűzéseket 2030-nál jóval korábban vizsgálják felül; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre a célkitűzéseket támogató nemzeti struktúrákat; sürgeti az összes szereplőt, hogy kezeljék prioritásként ezt a folyamatot, és az integrált megközelítéssel összhangban dolgozzanak ki és hajtsanak végre kezdeményezéseket; hangsúlyozza a fegyveres erők fontos szerepét az alkalmazkodásban, valamint az éghajlatváltozásra és a környezetre gyakorolt hatások csökkentésében is, beleértve a fegyveres erők környezeti lábnyomának az ütemtervben javasolt átfogó mérését és feltérképezését is; sürgeti az alelnököt/főképviselőt, hogy tegyen javaslatot a tagállamoknak egy azonnali cselekvési programra, amely az ütemtervben bemutatott, rövid távon megvalósítható, prioritást élvező intézkedésekből áll;

2022. június 7., kedd

15. különösen üdvözli az ütemterv 2020–2021-re vonatkozó, az azonnali és rövid távú hatásokkal kapcsolatos méréseit, különösen a KVBP-missziók és -műveletek környezeti lábnyomával kapcsolatos előrehaladás mutatóin alapuló – a mérési képességek fejlesztéséhez kapcsolódó – könnyített jelentéstételi folyamat kidolgozását, beleértve az energiát, a vizet, a hulladékgyűjtést stb.; hangsúlyozza, hogy 2024-ig részletesebb értékeléseket kell készíteni a levont tanulságok és a legjobb gyakorlatok figyelembevételével, és a közbeszerzések keretében szigorúbb követelményeket kell beépíteni a megfelelő konkrét technikai intézkedéseket illetően, hogy mérsékelni lehessen az EU által vezetett katonai műveletekre vonatkozó, környezetvédelemmel és energiahatékonysággal kapcsolatos 2012. évi katonai koncepcióban szereplő életciklus-szemléletet; hangsúlyozza az éghajlati és környezeti szempontok következetes figyelembevételének szükségességét a katonai technológia, kutatás, közbeszerzés és infrastruktúra terén;

16. üdvözli a Bizottság, a Tanács és az EKSZ közelmúltbeli kezdeményezéseit a klímadiplomácia, a biztonság és a védelem területén, különösen az éghajlatdiplomáciai politikai keretben, az ütemtervet és az éghajlatváltozással és biztonsággal kapcsolatos integrált megközelítés koncepcióját; felszólítja az alelnököt/főképviseletet, hogy gondoskodjon arról, hogy a különböző koncepciókat jól összekapcsolják és koherens és következetes keretben harmonizálják; hangsúlyozza, hogy ezt prioritásként kell kezelni, és felhívja az alelnököt/főképviseletet, hogy 2023 júniusáig tegyen jelentést az elért eredményekről;

17. sajnálja, hogy az ütemterv nem hangsúlyozza, hogy az Uniónak a jövőben várhatóan nagy igénye lesz a költségekkel versenyképes megújuló energiaforrásokra és alternatív üzemanyagokra, amiből mindkét fél számára előnyös lehetőségek származhatnak, új fórumokat teremtve az együttműködés és a párbeszéd számára, kölcsönös gazdasági előnyöket, nagyobb ellátásbiztonságot és nemzetközi stabilitást; hangsúlyozza, hogy a hidrogén – jellemzői alapján – az egyik jelölt a fosszilis tüzelőanyagok helyettesítésére és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére a katonai erőknél;

18. az éghajlatváltozás mérsékléséhez való hozzájárulás alapjainak megteremtése érdekében felhívja a főképviseletet/alelnököt, hogy 2023 közepéig nyújtson be értékelést az EU külső tevékenységének szénlábnyomáról és környezeti hatásáról; figyelembe véve a KBVP-missziók és -műveletek által szolgáltatott, értékelt információk érzékenységet, hangsúlyozza, hogy 2023-ig érdemi módszertant kell kidolgozni az EU valamennyi biztonsági és védelmi tevékenységéből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás számszerűsítésére, beleértve a gyártásból, birtoklásból és leszerelésből származó kibocsátásokat is, a megbízható és nemzetközileg összehasonlítható adatok jelenlegi hiányának orvoslása érdekében is; úgy véli, hogy az ütemtervet fel kell használni arra, hogy egyértelmű nemzeti kötelezettségvállalásokat tegyenek a katonai kibocsátások csökkentésére, beleértve a katonai kibocsátásokról szóló kötelező jelentéstételt az UNFCCC-nek és a nemzeti parlamenteknek, mivel jelentéstétel és átláthatóság nélkül nem lesz nyomás a kibocsátások csökkentésére, és nem lehet meghatározni a kötelezettségvállalások hatását;

19. önkéntes célok kitűzését szorgalmazza a katonai missziók és műveletek üvegházhatásúgáz-kibocsátási intenzitásának csökkentése és a klímasemlegességhez 2050-ig elvezető úton való haladás érdekében, tovább növelve ezáltal a műveleti hatékonyságot;

20. kísérleti projekt indítását javasolja a KBVP-missziók és -műveletek üvegházhatásúgáz-kibocsátásának mérésére és feltérképezésére; úgy véli, hogy az EUFOR Althaiia jó választás lenne e tekintetben;

Átfogó és következetes megközelítés

21. felszólít összehangolt fellépésre az éghajlatváltozás mértékének és hatókörének gyors csökkentése érdekében a kibocsátások drámai csökkentése révén, hogy elkerülhető legyenek a jövőbeli jelentős, súlyos vagy katasztrofális globális biztonsági következmények; kiemeli, hogy a biztonság minden elemét – beleértve az infrastruktúrát, az intézményeket és a szakpolitikákat is – az éghajlatváltozáshoz kell igazítani, és gyorsan alkalmazkodni kell a hatásokhoz;

22. határozottan üdvözli, hogy az Unió új Globális Európa Eszköze (NDICI) jól tükrözi a gyors, erőteljes és széles körű külső éghajlat-változási fellépés sürgősségét és fontosságát; üdvözli e tekintetben, hogy az NDICI előtérbe helyezi az éghajlat-politikai fellépést, és biztosítja, hogy 80 milliárd EUR-s hétéves költségvetésének 30%-a éghajlat-politikai intézkedéseket támogasson; felszólítja a Bizottságot, hogy teljes mértékben tartsa tiszteletben ezeket a célokat, és számításai során csak az egyértelmű éghajlati dimenzióval rendelkező intézkedéseket vegye figyelembe; üdvözli, hogy kizárják a finanszírozásból a fosszilis tüzelőanyagokba történő beruházásokat és azokat az intézkedéseket, amelyek károsak vagy jelentős kedvezőtlen hatást gyakorolnak a környezetre és az éghajlatra; határozottan üdvözli az NDICI éghajlatbiztonsági politikáját (lásd az NDICI-rendelet III. mellékletének 3.1. d) alpontját); felhívja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként

2022. június 7., kedd

azokat az intézkedéseket, amelyek átfogó és inkluzív eredmények elérésére törekednek azáltal, hogy összekapcsolják az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást a konfliktusmegelőzéssel és a békeépítéssel; üdvözli az NDICI környezetvédelmi és éghajlatváltozási programját, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy nagyobb támogatást kell biztosítani az instabil és konfliktus sújtotta államoknak a környezetvédelmi irányításba, beleértve az intézményfejlesztést is; követeli, hogy az NDICI béke-, stabilitási és konfliktusmegelőzési programja keretében szabadítsák fel a környezeti béketeremtés teljes potenciálját; úgy véli, hogy az NDICI éghajlatbiztonsági megközelítésének hivatkozási pontként kell szolgálnia az Unió minden egyéb külső fellépése esetén, és felszólítja a főképviselőt/alelnököt annak biztosítására, hogy különösen a KBVP-t hangolják össze ezzel a megközelítéssel; felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy használják fel az éghajlati biztonsággal kapcsolatos, különösen a Száhel-övezetben, a Közel-Keleten és Kelet-Afrikában felmerülő sebezhetőségi pontokkal kapcsolatos, már meglévő kutatások eredményeit;

23. úgy véli, hogy az éghajlati biztonságot teljes mértékben integrálni kell az Unió konfliktusmegelőzési és válságkezelési eszköztárába az instabil államok és az érintett lakosság rezilienciájának megerősítése érdekében;

24. hangsúlyozza, hogy különböző forrásokból származó minőségi és mennyiségi adatok és innovatív módszerek felhasználásával fokozni kell az Unió stratégiai előrejelzési, korai előrejelzési, helyzetfelismerési és konfliktuselemzési kapacitását; hangsúlyozza, hogy a civil társadalmi szervezetekkel, az Unió úrprogramjaival, az EU Műholdközpontjával (SatCen) és az EU Hírszerző és Helyzetelemző Központjával (INTCEN) való rendszeres együttműködés mellett az EKSZ konfliktusmegelőzési egységének, a nemzeti kutatóközpontoknak, az agytrösztöknek, a nemzeti hírszerző szolgálatoknak és a Közös Kutatóközpontnak is hozzá kell járulnia a stratégiai jövőkutatáshoz, a béketeremtéshez, valamint az éghajlat- és konfliktuskutatáshoz; rendkívül fontosnak tartja, hogy ezeket az ismereteket felhasználják a jövőbeli missziók, műveletek és fellépések megfelelő megtervezéséhez, figyelembe véve a változó időjárási feltételektől a helyi politikai kontextusig terjedő paramétereket; méltányolja az európai úrprogramok, például a Kopernikusz által az éghajlatváltozás megértésében és az ÜHG-kibocsátás nyomon követésében játszott alapvető szerepet; emlékeztet rá, hogy az EU decentralizált ügynökségei, különösen a SatCen, egyedülálló kapacitással rendelkeznek az éghajlatváltozással és annak biztonsági vonatkozásaival kapcsolatos adatok gyűjtésére világszerte; megállapítja, hogy az EU úrprogramja az éghajlatváltozás biztonsági vonatkozásainak kezelése szempontjából is kulcsfontosságú; üdvözli a SatCen folyamatos erőfeszítéseit ezen a területen;

25. hangsúlyozza, hogy az adatvezérelt politika és programok elvének központi szerepet kell kapnia az éghajlatbiztonsági programokban; ugyanakkor tudatában van annak, hogy a konfliktusok előrejelzése tekintetében a „big data” megközelítések és a mennyiségi környezeti stresszindexek korlátai korlátozottak, mivel fennáll a veszélye, hogy túl kevés figyelmet fordítanak a helyi társadalmi kontextusra; emlékeztet rá, hogy egyes törékeny országokban nem állnak rendelkezésre megbízható adatok, többek között a korrupció és a gyenge kormányzati struktúrák miatt, és ezekben az esetekben helyettük helyettesítő adatokat lehet használni; úgy véli, hogy a helyi lakosság és a civil társadalom ismeretei és kezdeményezései kulcsszerepet játszanak az éghajlatváltozás konfliktusokra gyakorolt hatásainak kezelésére irányuló uniós erőfeszítésekben;

26. felszólítja az EKSZ-t és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a korai előrejelzés és a konfliktuselemzés megfelelően kapcsolódjon a korai fellépésekhez és válaszlépésekhez, és hogy jelentős stratégiai előrejelzési képesség álljon rendelkezésre; üdvözli e tekintetben az EKSZ folyamatban lévő konfliktuselemzését, amely körülbelül 60 országra vonatkozik; emlékeztet rá, hogy az éghajlat-politikai intézkedések szempontjából alapvető fontosságú, hogy konfliktusérzékenyek legyenek, hogy elkerüljék a véletlen károkozást, és lehetőség szerint hozzájáruljanak a békéhez;

27. hangsúlyozza, hogy eseti megközelítésre van szükség, amely regionálisan egyedi elemzéseket és helyi indítatású kezdeményezéseket foglal magában, és amely igazodik a konkrét helyi körülményekhez; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a közösségek ellenálló képességét, és hogy az erőfeszítések fenntarthatóságának biztosításához elengedhetetlen a helyi felelősségvállalás és az inkluzív helyi kormányzati struktúrák támogatása; hangsúlyozza, hogy a helyi lakossággal kapcsolatos inkluzív és elszámoltatható megközelítés és a hatékonyabb környezetvédelmi intézkedések, például a létfontosságú erőforrásokhoz való hozzáférés szintén növeli az uniós erők és személyzet (a missziók) biztonságát; teljes mértékű támogatásáról biztosítja a környezetvédőket, akik a világ egyes részein fokozott elnyomással szembesülnek; hangsúlyozza, hogy azok az államok, amelyek csökkentik a környezetvédők cselekvési képességét, sok olyan embert károsítanak meg, akiknek a képességeire a legnagyobb szükség van, és ezzel az EU érdekeit is sértik;

2022. június 7., kedd

28. felszólít nemzetközi együttműködésre a környezeti okokra visszavezethető migrációval kapcsolatos kihívások kezelése terén, közös megoldások kidolgozása érdekében; kéri, hogy különös hangsúlyt fektessenek a gyermekek és fiatalok megfelelő támogatására;

29. úgy véli, hogy a környezetvédelmi békeépítést meg kell erősíteni, mivel fenntartható és igazságos megoldásokat hoz létre az éghajlatváltozás hatásainak kezelésére, és lehetőségeket kínál a békeépítésre, miközben előmozdítja a helyi, nemzeti és nemzetközi szintű párbeszédet és együttműködést (pl. a természeti erőforrásokkal való gazdálkodás, a földterületekhez és a vízhez való hozzáférés, a környezetvédelem, a katasztrófakockázatok csökkentése, a klímamenekültek befogadása stb. terén), és lehetőséget kínál a konfliktusok kiváltó okainak és a marginalizálódás strukturális okainak kezelésére irányuló átalakító megközelítés elfogadására; hangsúlyozza, hogy növelni kell a konfliktus előtti közvetítési kezdeményezéseket, többek között az NDICI-n keresztül történő magasabb szintű finanszírozás révén; hangsúlyozza, hogy a konfliktus teljes ciklusa során foglalkozni kell a környezettel, és a konfliktus utáni helyzetet is megfelelő módon kezelni kell, mivel az a lakosságot kiszolgáltatottabbá teheti a környezeti kockázatokkal szemben, illetve a környezeti bűnözés vagy a pusztítás (pl. az erdőirtás) növekedéséhez vezethet a kormányzati ellenőrzés alatt nem álló területeken;

30. hangsúlyozza, hogy az Unió éghajlat-politikai fellépésének inkluzívnak kell lennie, törekednie kell a nemek közötti egyenlőség előmozdítására, az EU emberi jogokon alapuló megközelítésének alkalmazására, elő kell mozdítania a jó kormányzást, és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. uniós cselekvési tervvel összhangban végre kell hajtania a fiatalokra, a békére és a biztonságra, valamint a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó menetrendet; különösen kéri, hogy támogassák az alulról szerveződő női, ifjúsági és öslakos szervezetek kezdeményezéseit, és vonják le ezekből a tanulságokat;

31. hangsúlyozza továbbá, hogy a KBVP-missziókba és -műveletekbe klímabiztonsági szakértőket kell küldeni, ösztönözve a tagállamokat, hogy az említett szakértők kiküldésével támogassák ezeket az erőfeszítéseket; javasolja, hogy az uniós küldöttségeket kifejezetten bízzák meg azzal a feladattal, hogy javítsák a földgazdálkodásról és a természeti erőforrásokkal való gazdálkodásról, valamint a kapcsolódó társadalmi-gazdasági és politikai fejleményekről szóló jelentéstételt; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az az érintett uniós szereplőket bízzák meg azzal a feladattal, hogy szorosan kísérjék figyelemmel a helyzetet az éghajlatváltozás és a környezetkárosodás által súlyosan érintett régiókban, például a Száhel-övezetben, Afrika szarván és a csendes-óceáni térségben, valamint dolgozzanak ki az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és a békeépítés összekapcsolása révén átfogó eredmények elérésére irányuló erőfeszítések hatásainak, tanulságainak és legjobb gyakorlatainak nyomon követésére, értékelésére, dokumentálására és nyilvános közlésére szolgáló mechanizmusokat;

32. üdvözli az éghajlat és a biztonság közötti kapcsolatra helyezett nagyobb hangsúlyt és Jens Stoltenberg NATO-főtitkár részvételét az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye Feleinek 26. Konferenciáján (COP26) Glasgow-ban, és konkrét EU–NATO együttműködésre szólít fel e tekintetben;

Az operatív dimenzió kezelése

33. elismeri, hogy számos KBVP-missziót az éghajlatváltozás által súlyosan érintett területeken hajtanak végre, ami megsokszorozza az e missziókkal kapcsolatos kihívásokat;

34. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás a lakosság kitelepítését is eredményezheti, és kihívásokat támaszthat a művelési helyszíneken; sürgeti annak egyértelmű elismerését, hogy az éghajlatváltozás biztonsági vonatkozásai olyan kritikus tényező, amellyel a hadseregeknek foglalkozniuk kell, nemcsak a katonai műveletekre gyakorolt hatásai miatt, hanem az éghajlatváltozás okozta belső lakóhelyváltoztatás növekedésére való tekintettel is, amely már most is magasabb szintű, mint a konfliktusokból eredő lakóhelyelhagyások; megjegyzi azonban, hogy a fegyveres erők felkészületlenek a világ változó éghajlatának biztonsági következményeivel szemben;

35. támogatja az éghajlat-érzékeny megközelítés integrálását, és határozottan úgy véli, hogy a tagállamoknak sürgősen fel kell hatalmazniuk valamennyi missziót és műveletet, valamint az Európai Békekeret (EPF) valamennyi fellépését, hogy jobban hozzájáruljanak az éghajlati biztonsági kihívások kezelésének integrált megközelítéséhez, különösen a Száhel-övezetben és Afrika szarván, és ezáltal a műveletek költségeinek csökkentése (az energiafogyasztás csökkentése, új energiaforrások felhasználása) felé haladjanak, miközben javítják a missziók működési hatékonyságát;

36. kiemeli, hogy a KBVP-missziók és -műveletek, valamint az EPF-intézkedések hozzájárulhatnak a fogadó országok éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességének fokozásához, és hangsúlyozza, hogy a misszióknak a helyi lábnyomukat tekintve pozitív örökséget kell hagyniuk, anélkül, hogy ez befolyásolná a fő biztonsági és védelmi feladataikat, a missziók életképességét és működési hatékonyságát, valamint a katonai és polgári személyzet biztonságát a kilépési stratégiáikban; hangsúlyozza, hogy a fosszilis tüzelőanyagoktól való művelési függés csökkentése előnyökkel jár

2022. június 7., kedd

a műveleti hatékonyság és eredményesség szempontjából, beleértve a misszió személyzete biztonságának javítását a logisztikai ellátási láncok csökkentésével és az EU éghajlati kérdésekben játszott globális vezető szerepének fényében a KBVP-szerepvállalás hitelességének megerősítését;

37. emlékeztet rá, hogy valamennyi polgári és katonai KBVP-misszióknak és -műveletnek, valamint az Európai Békekeret fellépéseinek egy szélesebb körű politikai stratégia részét kell képezniük, amelynek célja a humánbiztonsághoz való hozzájárulás, valamint a biztonság és stabilitás helyi szintjének növelésére kell törekedniük; hangsúlyozza, hogy az éghajlati biztonságot és a környezettel kapcsolatos béketeremtést be kell építeni a biztonsági ágazat reformjára, valamint a lefegyverzésre, leszerelésre és reintegrációra vonatkozó aktualizált uniós koncepciókba, erősítve az érintett helyi kormányzati struktúrák ellenálló képességét, különösen a biztonsági szolgáltatások minősége, a befogadás (különösen a nők, a fiatalok és a marginalizált csoportok részvétele és jogai tekintetében, a maguk minden sokféleségében), az elszámoltathatóság és az átláthatóság tekintetében;

38. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás fő hatásai jelenleg a polgári biztonsági missziók kiterjesztését teszik szükségessé, amelyek nem tartoznak a fegyveres erők alaptevékenységéhez;

39. felszólítja az EKSZ-t annak garantálására, hogy a polgári missziók és a katonai műveletek tervezése során figyelembe veszik az éghajlat kérdését; hangsúlyozza, hogy sürgősen meg kell akadályozni, hogy az instabil harmadik országokban végzett uniós tevékenységek hozzájáruljanak az erőforrások szűkösségéhez, a létfontosságú erőforrások árának emelkedéséhez, illetve a környezetkárosodáshoz és -szennyezéshez; hangsúlyozza, hogy olyan missziós infrastruktúrát és ellátási láncot kell kialakítani, amelyek az éghajlat és a környezet szempontjából rugalmasak és érzékenyek, valamint a lehető legoptimálisabb energiafelhasználásúak és szén-dioxid-semlegesek; úgy véli, hogy a szárazföldi, tengeri és légi katonai járművek szén-dioxid-semleges üzemanyagainak és meghajtási rendszereinek kutatásába és fejlesztésébe, valamint az új technológiák, például a mobil napelemes rendszerek – különösen statikus funkciók esetében – felhasználásába feltétlenül be kell fektetni, hogy csökkenjen a fosszilis üzemanyagoktól való függőség, miközben a lehető legjobb összhangot kell biztosítani a működési teljesítmény és a környezeti hatékonyság között, anélkül, hogy új függőséget teremtenénk külföldi szereplőktől;

40. javasolja tanterv kidolgozását az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola „kiképzők képzése” tanfolyamához annak érdekében, hogy az éghajlati és környezetvédelmi kérdéseket taktikai és stratégiai szinten beépítsék a rendes katonai képzési rendszerbe; úgy véli, hogy ezeket a tanfolyamokat kötelező bevetés előtti képzéssé kell tenni a KBVP-missziók és -műveletek éghajlatbiztonsági tanácsadói, valamint az uniós küldöttségek számára;

41. úgy véli, hogy a katonai infrastruktúra szén-dioxid-kibocsátását optimalizálni lehetne a nagyobb energiahatékonyságra való törekvéssel a felújítás és a megújuló energiaforrások adaptált felhasználása terén;

42. üdvözli a berendezéseknek az éghajlatváltozás okozta szélsőséges hőmérséklet-változásokhoz való hozzáigazítása érdekében tett korszerűsítési erőfeszítéseket, különösen az ökológiai tervezésű napelemcellákat, a berendezések tartósságának biztosítása érdekében;

43. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az EU környezetvédelmi békeépítését és éghajlat-biztonságot azáltal, hogy a közvetítéssel, a párbeszéddel, a polgári lakosság védelmével, a konfliktusrendezéssel és a megbékéléssel kapcsolatos feladatokat és erőfeszítéseket is magukban foglalnak annak érdekében, hogy enyhítsék a szűkös erőforrásokért – például mezőgazdasági földterületekért vagy vízért – versengő különböző közösségek közötti, az éghajlatváltozás okozta feszültségeket, amelyek könnyen erősítik az erőszakos fegyveres és szélsőséges csoportokat, fegyveres konfliktussá alakulnak át, sőt államközi háborúvá alakulnak át; hangsúlyozza e tekintetben, hogy az új küldetéseknek többek között az integrált békeépítésre, a környezetvédelmi békeépítésre és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló intézkedésekre, valamint a polgári konfliktusmegelőzési képességek megerősítésére kell összpontosítaniuk; javasolja, hogy az új küldetések a következőkre összpontosítsanak:

a) az éghajlatváltozás okozta, konfliktusokhoz és instabilitáshoz hozzájáruló erőforráshiány;

b) a törekeny országok kritikus infrastruktúrája, és ezek biztonság szempontjából ellenállóvá tételének módja;

c) a biológiai sokféleség megóvása és védelme konfliktusérzékeny módon, különösen az instabil és háború sújtotta országok ökoszisztémái tekintetében;

2022. június 7., kedd

Az éghajlatváltozás általános érvényesítése a katonai képességfejlesztésben

44. megállapítja, hogy az Unió és tagállamai által használt valamennyi katonai képességnek és szolgáltatásnak hozzá kell járulnia az EU éghajlati céljainak eléréséhez, és alkalmazkodnia kell az egyre nehezebbé váló éghajlati feltételekhez annak érdekében, hogy többek között biztosítani tudják feladataik teljesítését belföldön és külföldön; az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást illetően úgy véli, hogy a tagállami fegyveres erőknek sürgősen hozzá kell igazítaniuk képességeiket az egyre nagyobb kihívást jelentő éghajlati feltételekhez;

45. felszólít az éghajlatváltozás okozta változó időjárási minták és a gyakoribbá váló szélsőséges időjárási események által a fegyveres erők műveleti hatékonyságára és az azokra visszavezethető képességi követelményekre gyakorolt esetleges hatás értékelésére;

46. hangsúlyozza, hogy a védelmi kiadások növelésének – szem előtt tartva hadseregeink ambíciószintjének fenntartásának szükségességét – nem szabad a kibocsátások növekedéséhez vezetnie, és hogy a védelmi kiadások egy részét olyan technológiákba és képességekbe történő beruházásokra kell fordítani, amelyek jelentősen csökkentik a kibocsátásokat, mint például a villamosítás és a szén-dioxid-mentes üzemanyagok használata, hangsúlyozza továbbá, hogy az éghajlattal és a környezetvédelmi megfontolásokkal kapcsolatos megfontolások kulcsfontosságú hajtóerővé váltak; emlékeztet rá, hogy az EU és a NATO katonai stratégiai és tervezői több mint egy évtizede dolgoznak azon a kérdésen, hogy a fegyveres erők hogyan csökkenthetik szénlábnymukat; felszólítja az EU-t és a NATO-t, hogy dolgozzanak ki egy olyan közös módszertant, amely segít a szövetségeseknek a katonai tevékenységekből és létesítményekből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérésében és a kibocsátáscsökkentési célok elfogadásában; emlékeztet rá, hogy a csökkentett energialábnym és üzemanyag-kereslet a misszió biztonságára és hatékonyságára is pozitív hatással van; üdvözlí e tekintetben az EDA tevékenységeit, különösen a Go Green politikát, a Military Green koncepciót, a energia- és környezetvédelmi munkacsoportot, a védelmi ágazat fenntartható energiával foglalkozó konzultációs fórumát és az európai védelem körforgásos gazdasággal foglalkozó inkubációs fórumát; kéri az ilyen projektek felgyorsítását és kiszélesítését, valamint azok független külső értékelését;

47. megállapítja, hogy az EDA arra a következtetésre jutott, hogy a fosszilis tüzelőanyagok fogyasztásának ezt követő csökkenése csökkenti a költségeket, csökkenti a kibocsátást és csökkenti a nem európai forrásoktól való függőséget, valamint hogy jelentősen csökkenthető az áldozatok száma, mivel mesze kevesebb üzemanyagkonvoj szolgál célpontul az ellenség számára, ily módon felszabadítva a konvojok védelmére szolgáló erőforrásokat, és hogy az általános képességek a fokozottabb tartósság, mobilitás és autonómia révén hatékonyabbá tehetők; emlékeztet rá, hogy a dekarbonizált üzemanyagok arányának növelése katonai területen az éghajlatsemlegességen túlmenően hozzájárulhat az ellátásbiztonság és a stratégiai autonómia növeléséhez; hangsúlyozza, hogy a fosszilis tüzelőanyagok iránti magas kereslet és a hosszú szállítási útvonalak növelik a missziók és műveletek költségeit, valamint a missziók személyzetének és beszállítóinak biztonsági kockázatát;

48. felszólítja a DG DEFIS-t, a tagállamokat, az EKSZ-t és az EDA-t, hogy a vonatkozó uniós alapok végrehajtása során fogadjanak el olyan megközelítést, amely a tervezés révén alacsony energia-, szén-dioxid- és környezeti lábnymot foglal magában, és rendszeresen számoljanak be az elért eredményekről; hangsúlyozza, hogy különösen fontos uniós szinten koordinált megközelítés alkalmazása a kutatási, fejlesztési, korszerűsítési, illetve összevonási és megosztási kezdeményezések elindításakor, különös tekintettel a katonai és a kettős felhasználású technológiákra és képességekre; emlékeztet rá, hogy stratégiaileg fontos, hogy valamennyi technológiai aspektust fejlesszék, valamint figyelmet fordítsanak az életciklus-költségre és az uniós szintű szabványosításra és tanúsításra annak biztosítása érdekében, hogy a berendezések képesek legyen elviselni az éghajlati válság hatásait; üdvözlí, hogy az EDF hozzájárul az éghajlat-politikai intézkedések uniós szakpolitikákba való integrálásához és az uniós költségvetési kiadások éghajlat-politikai célokra fordított 30 %-ának eléréséhez, amely az EU 2021–2027-es költségvetésében kitűzött cél; emlékeztet rá, hogy a kutatási és fejlesztési intézkedések a hatékonyság javítását, a szénlábnym csökkentését és a fenntartható legjobb gyakorlatok megvalósítását célzó megoldásokra irányíthatók; üdvözlí az első éves munkaprogramban előirányzott 133 millió EUR beruházást, de megjegyzi, hogy ez az EDF teljes éves költségvetésének csupán 11 %-át teszi ki; emlékeztet a Next Generation EU szerepére az éghajlat-politikai fellépéssel kapcsolatban, és felszólítja a tagállamokat, hogy a nemzeti helyreállítási tervekből származó forrásokat használják fel a katonai infrastruktúrájuk zöld átállításába történő beruházásokra;

49. hangsúlyozza, hogy növelni kell a „zöld” védelemre történő beruházásokat, különösen azáltal, hogy az uniós költségvetésből finanszírozott, katonai és kettős felhasználású technológiai innovációt szolgáló K+F nagyobb részét fordítják a katonai repülőgépek, hajók és egyéb járművek szén-dioxid-mentes üzemanyagaira és meghajtórendszerreire, különös tekintettel a jövőbeli főbb fegyverrendszerekre (pl. FCAS – Future Combat Air System/a Jövő Légiharc Rendszere, EMBT – European Main Battle Tank/Európai Nehéz Harckocsi), valamint az EU által biztosított keretben kifejlesztett egyéb

2022. június 7., kedd

rendszerekre; hangsúlyozza, hogy az ilyen beruházások kettős jellegükből adódóan erős pozitív tovaryűző hatást gyakorolnak a polgári ágazatra, különösen a gyengélkedő polgári repülési ágazatra, amely kevésbé energiaigényes és költséghatékonyabb üzleti modelleket és technológiákat keres; úgy véli, hogy előnyben lehetne részesíteni a környezetbarát tervezést annak érdekében, hogy életciklusuk során korlátozzák a katonai felszerelések környezeti hatásait, miközben biztosítják a lehető legjobb egyezést a működési teljesítmény és a környezeti hatékonyság között; úgy véli, hogy a katonai technológia villamosítását továbbra is elő kell mozdítani és többek között az EDF-en keresztül folyósított európai támogatások révén széles körben finanszírozni kell, különösen a fegyverrendszerek, valamint a lakhatás, a laktanyák és a kapcsolódó fűtési vagy hűtési rendszerek tekintetében is, akár a tagállamokban, akár bevetés során a katonai táborok tekintetében; emlékeztet rá, hogy a védelmi eszközöknek és felhasználásuknak az éghajlatváltozáshoz való igazítása elsősorban a tagállamok hatáskörébe tartozik, és hogy az EU mint olyan még nem rendelkezik saját kapacitásokkal;

50. hangsúlyozza, hogy az EU-nak folyamatosan figyelemmel kell kísérnie és enyhítenie kell az európai fegyveres erők „villamosítása” által netán előidézett sebezhetőséget és/vagy függőséget, különösen az alapvető nyersanyagokhoz való hozzáférés tekintetében; hangsúlyozza, hogy az európai fegyveres erők „környezetbarátabbá tétele”, valamint digitalizálása semmilyen körülmények között nem hozhat létre új sebezhetőségeket, és nem történhet Európa vagy az európai polgárok biztonságának sérelmére;

51. felszólít rá, hogy a tagállamok tapasztalatai és az általuk levont tanulságok alapján, valamint az EDA tevékenységeinek keretében érvényesítsék az energiahatékonysági kritériumokat és a körforgásos gazdaság elveit a képességfejlesztési programokban és a közbeszerzési iránymutatásokban; kéri a tagállamokat, hogy dolgozzanak a folyamatoptimalizáláson és a körforgás elvein alapuló, környezetbarát rendszertervezésen, -kialakításon és -üzemeltetésen, különös tekintettel a műveleti parancsnokságokra és kirendeltségekre; felszólít az EDA, az EDF és az állandó strukturált együttműködés (PESCO) szerepének megerősítésére a tagállamok támogatása, a nemzeti legjobb gyakorlatok terjesztése, valamint a „zöld” védelemmel és az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos rendszeres szakértői cserék szervezése terén;

52. úgy véli, hogy eljött az ideje annak, hogy új állandó strukturált együttműködési (PESCO) projekteket dolgozzanak ki, amelyek célja az energiahatékonysággal kapcsolatos szabványok és referenciaértékek meghatározása, új képességek kialakítása, illetve a meglévők összevonása és korszerűsítése; felhívja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a PESCO alkalmazásának megvalósíthatóságát egy katonai mérnökökből álló testület létrehozása céljából, amely az éghajlatváltozás okozta természeti katasztrófák kezelésére és az instabil országok kritikus infrastruktúrájának védelmére összpontosít; hangsúlyozza a rendszeres felülvizsgálatok beépítésének fontosságát az említett projektek előrehaladásának értékelése és a hiányosságok lehető legkorábbi kezelése érdekében; méltányolja a természeti katasztrófák esetén a polgári személyek megmentését célzó közös műveletek szerepét, mint amilyenek a „Hurricane Exercise” (Hurex) francia-holland katasztrófavédelmi műveletek a karib-tengeri térségben;

53. hangsúlyozza, hogy a polgári KBVP területére vonatkozó paktum jövőbeli felülvizsgálata során foglalkozni kell az éghajlatváltozással és a környezetkárosodással, különös tekintettel az éghajlati és környezeti szempontoknak az operatív feladatokban és a képzési politikában való érvényesítésére;

A nemzetközi együttműködés fokozása és a multilateralizmus erősítése

54. emlékeztet rá, hogy az együttműködés az EU vezető szerepének sarokköve az éghajlatváltozás kezelése területén, ahogyan ez az ütemtervben is szerepel; üdvözli az ENSZ-szel és a NATO-val folyamatban lévő személyzeti csereprogramokat, és hangsúlyozza, hogy szorosabb együttműködésre van szükség ezen a területen; felhívja az EKSZ-t és az Európai Bizottság illetékes szolgálatait, hogy folytassák a párbeszédet más partnerekkel, például az Afrikai Unióval, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezettel, Kanadával és az Egyesült Államokkal; hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell a védelmi ágazat energiafogyasztására és üvegházhatásúgáz-kibocsátására vonatkozó megbízható és nemzetközileg összehasonlítható adatok jelenlegi hiányával is;

55. kiemeli, hogy az éghajlatbiztonsági politikáknak nemcsak a turbulenciákhoz, az erőforrások szűkösségéhez és a magasabb szintű kiszámíthatatlansághoz való alkalmazkodásra kell összpontosítaniuk, hanem az ökológiai stabilitás és egyensúly globális szintű helyreállításához szükséges mélyrehatóbb változások előmozdítására is;

56. felszólít rá, hogy az éghajlat és a biztonság közötti kapcsolatot vegyék figyelembe a ENSZ és az EU közötti békefenntartási és válságkezelési stratégiai partnerség új prioritási területeként;

2022. június 7., kedd

57. üdvözli a NATO azon kinyilvánított törekvését, hogy 2050-re elérje a nettó szén-dioxid-kibocsátást; hangsúlyozza, hogy 22 tagállam a NATO tagja, és felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy gondoskodjon a kibocsátáscsökkentési célkitűzések, referenciaértékek és módszertanok tagállamok közötti összehangolásáról, mivel azok csak egyetlen haderővel rendelkeznek; úgy véli, hogy a NATO-nak és az EU-nak úgy kellene döntenie, hogy az éghajlati biztonságot az együttműködés és a konkrét intézkedések új területeként kezelik; kéri konkrétan, hogy az EU és a NATO 3. együttes nyilatkozatába új és nagyon konkrét együttműködési területként kerüljön be az éghajlatváltozás és a biztonság;

58. kiemeli a parlamentáris diplomácia fontos szerepét az éghajlatváltozás elleni küzdelmet célzó nemzetközi kapcsolatok megerősítésében, többek között az Európai Parlament bizottságainak és küldöttségeinek munkája révén, és felszólít rá, hogy helyezzen nagyobb hangsúlyt az éghajlat és a biztonság közötti kapcsolatra;

59. hangsúlyozza, hogy a klímafinanszírozás hiánya az egyik fő akadály az éghajlatváltozás érdemi kezelésének és az éghajlati biztonság kiépítésének; sajnálja, hogy 2009-ben a nemzetközi közösség 100 milliárd USD-t ígért a fejlődő országoknak a klímafinanszírozás keretében, de ezt a kötelezettségvállalást az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felelősek 26. Konferenciájáig még mindig nem teljesítette;

o

o o

60. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2022. június 7., kedd

P9_TA(2022)0224

Az EU és az indiai–csendes-óceáni térség biztonsági kihívásai

Az Európai Parlament 2022. június 7-i állásfoglalása az EU és az indiai–csendes-óceáni térség biztonsági kihívásairól (2021/2232(INI))

(2022/C 493/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az új EU–Kína stratégiáról szóló, 2021. szeptember 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Ukrajna elleni orosz agresszióról szóló, 2022. március 1-jei állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2022. március 2-i ES-11/L.1. számú határozatára, amely elítéli Oroszország Ukrajna elleni agresszióját,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az Ukrajna elleni agresszió humanitárius következményeiről szóló, 2022. március 24-i ES-11/L.2. számú határozatára,
- tekintettel az Európai Tanács által 2022. március 24-én közzétett uniós stratégiai iránytűre,
- tekintettel az Oroszországi Föderáció és a Kínai Népköztársaság 2022. február 4-i közös nyilatkozatára az új korszakba lépő nemzetközi kapcsolatokról és a globális fenntartható fejlődésről,
- tekintettel az indiai–csendes-óceáni térségben való együttműködéssel foglalkozó, 2022. február 22-i miniszteri fórumra,
- tekintettel a tömegpusztító fegyverek többoldalú fegyverzet-ellenőrzési és leszerelési rendszereinek kihívásairól és kilátásairól szóló, 2021. december 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Bizottság alelnökéhez/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett, az EU és Tajvan közötti politikai kapcsolatokról és együttműködésről szóló, 2021. október 21-i ajánlására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Tanácshoz és az alelnökhöz/főképviselőhöz intézett, a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló 10. szerződés (NPT) felülvizsgálati folyamatának előkészítéséről, a nukleáris fegyverek ellenőrzéséről és a nukleáris leszerelés előtti lehetőségekről szóló, 2020. október 21-i ajánlására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az EU és Ázsia közötti kapcsolatokról szóló, 2021. január 21-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Ausztrália közötti keretmegállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről szóló, 2018. április 18-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségével (ASEAN) fennálló politikai kapcsolatairól szóló, 2017. október 3-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az alelnökhöz/főképviselőhöz intézett, az EU és India közötti kapcsolatokról szóló, 2021. április 29-i ajánlására ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL C 117., 2022.3.11., 40. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0052.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0504.

⁽⁴⁾ HL C 184., 2022.5.5., 170. o.

⁽⁵⁾ HL C 404., 2021.10.6., 240. o.

⁽⁶⁾ HL C 456., 2021.11.10., 117. o.

⁽⁷⁾ HL C 390., 2019.11.18., 172. o.

⁽⁸⁾ HL C 346., 2018.9.27., 44. o.

⁽⁹⁾ HL C 506., 2021.12.15., 109. o.

2022. június 7., kedd

- tekintettel az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől Japán közötti stratégiai partnerségi megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről szóló, 2018. december 12-én elfogadott álláspontjára ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az EU kibervédelmi képességeinek állapotáról szóló, 2021. október 7-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 2021. október 21-i és 22-i következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság és az alelnök/főképviseelő az indiai–csendes-óceáni térséggel folytatott együttműködésre vonatkozó uniós stratégiáról szóló, 2021. szeptember 16-i közös közleményére (JOIN(2021)0024),
- tekintettel Franciaország indiai–csendes-óceáni térségre vonatkozó „Az indiai–csendes-óceáni térség: prioritás Franciaország számára” című, 2021. júliusi aktualizált stratégiájára,
- tekintettel az EU és az Egyesült Államok között az indiai–csendes-óceáni térségről folytatott, 2021. december 3-i magas szintű konzultációkra,
- tekintettel a Bizottság és az alelnök/főképviseelő a Global Gateway-ről szóló, 2021. december 1-jei közös közleményére (JOIN(2021)0030),
- tekintettel a 2021. november 25–26-án tartott 13. Ázsia–Európa csúcstalálkozóra,
- tekintettel az éghajlatváltozással és a biztonsággal kapcsolatos integrált megközelítésre vonatkozó, 2021. október 5-i koncepcióra,
- tekintettel az indiai–csendes-óceáni térséggel folytatott együttműködésre vonatkozó uniós stratégiáról szóló, 2021. április 16-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a 2021. szeptember 15-én létrejött AUKUS biztonsági paktumra,
- tekintettel a NATO brüsszeli csúcstalálkozásán 2021. június 14-én kiadott nyilatkozatra,
- tekintettel a Tanács biztonságról és a védelemről szóló, 2020. június 17-i és 2021. május 10-i következtetéseire,
- tekintettel az EU és India között 2021. május 8-án létrejött konnektivitási partnerségre,
- tekintettel a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai műveletről szóló 2008/851/KKBP együttes fellépés módosításáról szóló, 2020. december 22-i (KKBP) 2020/2188 tanácsi határozatra ⁽¹²⁾,
- tekintettel az EU és az ASEAN 2020. december 1-jei együttes miniszteri nyilatkozatára az összekapcsoltságról,
- tekintettel a 2022. április 1-jén megrendezett EU–Kína csúcstalálkozóra,
- tekintettel a Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen 2022. április 24–25-i indiai látogatására,
- tekintettel a 2022. május 12-én tartott EU–Japán csúcstalálkozóra,
- tekintettel a G7-ek külügyminiszterei által 2022. május 14-én kiadott közös közleményre,
- tekintettel Hollandiának az indiai–csendes-óceáni térségre vonatkozó „Az indiai–csendes-óceáni térség: Iránymutatás Hollandia és az EU ázsiai partnerekkel folytatott együttműködésének megerősítéséhez” című, 2020. november 13-i stratégiájára,
- tekintettel a 2020. november 9-i éghajlatváltozási és -védelmi ütemtervre,

⁽¹⁰⁾ HL C 388., 2020.11.13., 341. o.

⁽¹¹⁾ HL C 132., 2022.3.24., 102. o.

⁽¹²⁾ HL L 435., 2020.12.23., 74. o.

2022. június 7., kedd

- tekintettel a német szövetségi kormánynek az indiai–csendes-óceáni térséggel kapcsolatos, 2020. szeptemberi szakpolitikai iránymutatásaira,
 - tekintettel az EU és Japán közötti, a fenntartható összeköttetésekre és a minőségi infrastruktúrára vonatkozó, 2019. szeptember 27-i partnerségre,
 - tekintettel a Bizottságnak és a főképviselőnek/alelnöknek az Európai Tanács 2019. március 12-i üléséhez intézett, „Az EU és Kína – Stratégiai kilátások” című közleményére,
 - tekintettel a dezinformációval szembeni 2018. december 5-i uniós cselekvési tervre,
 - tekintettel a 2019. január 21-i EU–ASEAN miniszteri találkozón hozott, az EU–ASEAN stratégiai partnerség létrehozásáról szóló határozatra,
 - tekintettel az EU és Szingapúr közötti, 2018. október 19-én Brüsszelben aláírt partnerségi és együttműködési megállapodásra,
 - tekintettel a Bizottság és a főképviselő/alelnök „Az Európa és Ázsia közötti összeköttetések – Az uniós stratégia elemei” című, 2018. szeptember 19-i közös közleményére (JOIN(2018)0031),
 - tekintettel „Az EU fokozottabb biztonsági együttműködése Ázsiában és Ázsiával” című, 2018. május 28-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel az ASEAN-EU 2018 és 2022 közötti időszakra vonatkozó cselekvési tervére,
 - tekintettel az Új-Zéland és az Európai Unió közötti kapcsolatokról és együttműködésről szóló, 2016. október 5-i partnerségi megállapodásra,
 - tekintettel az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Ausztrália közötti keretmegállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló tanácsi határozatra irányuló, 2016. április 14-i együttes javaslatra (JOIN(2016)0008),
 - tekintettel az Európai Unió 2014. június 24-én elfogadott tengeri védelmi stratégiájára,
 - tekintettel az egyrészt az Európai Unió és tagállamai és másrészt a Koreai Köztársaság között létrejött, 2013. január 23-i keretmegállapodásra,
 - tekintettel az Észak-atlanti Tanács 2021. június 14-i brüsszeli csúcstalálkozóján részt vevő állam- és kormányfők által kiadott nyilatkozatra,
 - tekintettel az Állandó Választottbíróságnak a Dél-kínai-tengerrel kapcsolatos (Fülöp-szigeteki Köztársaság kontra Kínai Népköztársaság) ügyben hozott, 2016. július 12-i ítéletére,
 - tekintettel az Egyesült Államok, Ausztrália, Japán és India politikai vezetőit tömörítő négyoldalú biztonsági párbeszéd 2021. szeptember 24-én első alkalommal megrendezett személyes vezetői csúcstalálkozójára,
 - tekintettel az ENSZ tengerjogi egyezményére (UNCLOS),
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0085/2022),
- A. mivel az EU definíciója szerint az indiai–csendes-óceáni térség Afrika keleti partjától a csendes-óceáni szigetállamokig terjed; mivel az indiai–csendes-óceáni térség a világ népességének 60 %-ának és a G20-csoport hét tagországának otthonát adó sokszínű régió, valamint a globális nemzetközi rend kulcsfontosságú szereplője, és az EU számára egyre fontosabb politikai, kereskedelmi és biztonsági partnereknek ad otthon;
- B. mivel az Unió külkereskedelmi forgalmának közel 90 %-a tengeri útvonalon zajlik; mivel az indiai–csendes-óceáni térség olyan jelentős, az Unió kereskedelmi tevékenysége szempontjából létfontosságú belvízi utakkal rendelkezik, mint a Malaka-szoros, a Dél-kínai-tenger vagy a Báb al-Mandeb szoros;

2022. június 7., kedd

- C. mivel az EU és az indiai–csendes-óceáni térség országai egyre inkább hasonló biztonsági kihívásokkal, valamint nem hagyományos kihívásokkal néznek szembe; mivel a régióval kapcsolatos uniós kilátások azt a politikai felismerést tükrözik, hogy nagyobb felelősséget kell vállalni a globális biztonsági kihívások kezelésében;
- D. mivel Hszi Csin-ping elnök meghívására 2022. február 4-én, a pekingi téli olimpiai játékok nyitóünnepségét megelőzően a kínai és az orosz elnök közös szöveget írt alá; mivel a közös nyilatkozat többek között kijelentette, hogy a két állam közötti barátságnak „nincsenek határai”, és mivel e nyilatkozat révén Kína első alkalommal csatlakozott hivatalosan Oroszországhoz azon követeléséhez, hogy állítsák le a NATO bővítését;
- E. mivel médiatudósítások szerint a 2022. február 4-i csúcstalálkozón kínai tisztviselők arra kérték a magas rangú orosz tisztviselőket, hogy a pekingi téli olimpia vége előtt ne támadják meg Ukrajnát; mivel ez azt jelentené, hogy a magas rangú kínai tisztviselők már a 2022. február 24-i agresszió megkezdése előtt valamilyen szinten közvetlenül tudtak Oroszország háborús terveiről vagy szándékairól;
- F. mivel a 2022. április 1-jei EU–Kína csúcstalálkozón az EU – emlékeztetve Kína globális szereplőként a béke és stabilitás terén fennálló felelősségére – felszólította Kínát, hogy támogassa az ukrajnai vérontás azonnali befejezésére irányuló erőfeszítéseket, összhangban Kína ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagjaként betöltött szerepével és Oroszországgal fenntartott egyedülállóan szoros kapcsolataival;
- G. mivel az ENSZ Közgyűlése Oroszország Ukrajna elleni háborújára válaszul, amely 2022. február 24-én katonai invázióval kezdődött, 2022. március 2-án 141 igen szavazattal, 5 ellenszavazattal, 35 tartózkodással és 12 nem szavazó országgal elfogadta az ES-11/1. sz. határozatot, amelyben elítélte Oroszország Ukrajna elleni agresszióját; mivel az indiai–csendes-óceáni térség egyetlen országa sem szavazott az állásfoglalás ellen, és csak Kína, India, Madagaszkár, Mozambik, Laosz, Dél-Afrika, Srí Lanka, Tanzánia és Vietnám tartózkodott a végleges szöveg tekintetében;
- H. mivel az az indiai–csendes-óceáni térséggel folytatott együttműködésre vonatkozó uniós stratégiáról a közelmúltban elfogadott közös közlemény, amely hosszú távú perspektívával rendelkező, elvi alapokon nyugvó szerepvállaláson alapul, mélyreható és szükséges fejlődést tükröz abban, ahogyan az EU az indiai–csendes-óceáni térségben lévő érdekeit, lehetőségeit és kihívásait szemléli, valamint abban, hogy nagyobb szerepet kíván játszani értékei és érdekei védelmében ebben a növekvő geopolitikai és gazdasági jelentőségű térségben; mivel a nyitott, stabil és szabályokon alapuló regionális biztonsági struktúra előmozdítása és az indiai–csendes-óceáni regionális szervezetekkel és országokkal való szoros kapcsolatok, fenntartható kereskedelmi kapcsolatok és biztonsági együttműködés kiépítése a stratégia központi elemét képezi; mivel az indiai–csendes-óceáni térséggel folytatott együttműködéssel foglalkozó, 2022. február 22-i miniszteri fórumon az uniós tagállamok és az indiai–csendes-óceáni térség mintegy 30 országának külügyminiszterei vettek részt, és mivel az EU és tagállamai az ülésen hangsúlyozták, hogy támogatják az indiai–csendes-óceáni térségben való fokozott és hosszú távú szerepvállalást, konkrét intézkedések, valamint a régióbeli partnerekkel folytatott biztonsági és védelmi párbeszéd és kétoldalú kapcsolatok erősítése révén;
- I. mivel a Global Gateway-ről szóló közös közlemény célja akár 300 milliárd EUR összegű beruházás mozgósítása a digitális, az energia- és a közlekedési ágazatban az intelligens, tiszta és biztonságos összeköttetések fellendítése, valamint az egészségügyi, oktatási és kutatási rendszerek világszerte történő megerősítése érdekében;
- J. mivel az elmúlt években a régióban tapasztalható és különösen a Kínai Népköztársaság által követett dinamika nyomán intenzív geopolitikai feszültség és verseny alakult ki, ami a katonai kiadások növekedésében és a retorika agresszívabbá válásában tükröződött, veszélyeztetve a szabályokon alapuló nemzetközi rendet; mivel tehát a regionális és globális verseny új centruma alakult ki az indiai–csendes-óceáni térségben; mivel nincs átfogó regionális biztonsági rend vagy bizalomépítő mechanizmus a kapcsolódó kihívások és feszültségek enyhítésére; mivel az említett dinamika komoly fenyegetést jelent a stabilitás és a biztonság tekintetében a régióban és a globális közösségre nézve, és közvetlen hatást gyakorol az EU – mint a régió országainak kulcsfontosságú politikai és gazdasági partnere – stratégiai érdekeire; mivel a régióban az önkényuralom és a demokrácia közötti ideológiai harc képes világszerte, többek között az Európai Unió szomszédságában is befolyásolni a hasonló ellentétek kimenetelét; mivel a nemzetközi jog tiszteletben tartásán alapuló

2022. június 7., kedd

stabil és békés indiai–csendes-óceáni térség kulcsfontosságú az EU biztonsága és érdekeinek védelme szempontjából; mivel az instabilitás kiváltó okainak – például a szegénység, a társadalmi igazságtalanság és az emberi jogok megsértése – kezelése előfeltétele a béke és biztonság biztosításának az indiai–csendes-óceáni térségben; mivel az EU elkötelezte magát az emberek biztonsága, a béke, a nemzetközi jog és az emberi jogok mellett;

- K. mivel az EU az első számú külföldi befektető és fejlesztési támogatást nyújtó szervezet az indiai–csendes-óceáni térségben; mivel az EU fontos kereskedelmi partner és szabadkereskedelmi megállapodásokat kötött vagy tárgyalásokat folytat ilyenekről a térség több országával; mivel az EU már most is számos országgal, például Japánnal, a Koreai Köztársasággal, Ausztráliával, Indiával, Új-Zélanddal, Vietnámmal és Szingapúrral, valamint regionális szervezetekkel, például a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségével (ASEAN) és az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezetével (AKCSÁSZ) kötött partnerségek és megállapodások széles hálózatára támaszkodhat; mivel az EU egyik tagállama, Franciaország – nevezetesen az Indiai-óceánon fekvő Réunion és Mayotte francia tengerentúli megyék és a Francia Déli és Antarktisz Területek továbbá a csendes-óceáni Új-Kaledónia és Francia Polinézia, valamint Wallis és Futuna francia tengerentúli önkormányzat – révén jelen van a térségben; mivel ezekben a francia régiókban mintegy 1,6 millió uniós polgár él, köztük több mint 7 000 fő katonai személyzet; mivel ennek következtében az EU helyi szereplő az indiai–csendes-óceáni térségben;
- L. mivel a világ halászhajóinak több mint fele a Dél-kínai-tengeren folytatja tevékenységét, és ez önmagában a világ halászati tevékenységének körülbelül 12 %-át teszi ki; mivel az Unió számos fenntartható halászati partnerségi megállapodást kötött az indiai–csendes-óceáni térség országaival (Mikronéziai Szövetségi Államok, Cook-szigetek, Salamon-szigetek, Kiribati, Madagaszkár, Mauritius, Mozambik és Seychelle-szigetek), és mivel az Unió halászflojtája az Indiai- és a Csendes-óceánban egyaránt jelen van; mivel az Unió aktív tagja több regionális halászati gazdálkodási szervezetnek az indiai–csendes-óceáni térségben (Indiai-óceáni Tonhalbizottság, Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodás, Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottság, Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Szervezet); mivel az Észak-csendes-óceáni Halászati Bizottság 2021. február 25-én elfogadta az Uniónak a Bizottsághoz való csatlakozási kérelmét, és mivel az Unió az óceánokkal és halászattal kapcsolatos kérdésekről magas szintű párbeszédet folytat Ausztráliával, Indonéziával, Japánnal és Új-Zélanddal; mivel az Unió óceáni partnerségi megállapodást kötött Kínával; mivel ezen kívül párbeszédet folytat és munkacsoportokat működtet Koreával, Thaifölddel és Tajvannal a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatról;
- M. mivel az indiai–csendes-óceáni térség vizein a stabilitás és a hajózás szabadságának biztosítása alapvető fontosságú a globális és regionális fenntarthatóság és béke, valamint az EU stratégiai érdekeinek érvényesítéséhez; mivel az EU az EUNAVFOR Atalanta közös biztonság- és védelempolitikai (KBVP) műveleten keresztül részt vesz a régió tengeri védelmének támogatásában; mivel az indiai–csendes-óceáni térségben található partnerek üdvözlötték az Atalanta műveletet és azt, hogy az a kalóztevékenység és fegyveres rablások megelőzésére, valamint a fegyver- és kábítószer-kereskedelem nyomon követésére összpontosít; mivel az EU és tagállamai elkötelezték magukat amellest, hogy a régióban fokozzák állandó haditengerészeti jelenlétüket többek között a tengeri jelenlétek koordinálásának koncepciója révén;
- N. mivel Franciaország az ázsiai és csendes-óceáni térségben állomásozó katonai képességekkel rendelkezik; mivel célszerű lenne átgondolni, hogy ezeket az állandó francia hadállásokat hogyan lehetne használni az esetleges európai bevetések keretében, különösen a Francia Polinéziai Fegyveres Erők (FAPF) és az Új-Kaledóniai Fegyveres Erők (FANC) révén;
- O. mivel Kína katonai kapacitásainak gyors növelése, az indiai–csendes-óceáni térségben tanúsított egyre határozottabb és expanzióra törekvő magatartása, a Tajvani-szorosban, valamint a Kelet- és Dél-kínai-tengeren folytatott katonai tevékenységei – beleértve a kínai parti őrség és a tengeri milícia által végrehajtott, a hajózás szabadságát akadályozó intézkedéseket is – feszültségeket gerjesztenek az indiai–csendes-óceáni térségben, csakúgy, mint a tajvani légvédelmi azonosító zóna szándékos és ismételt megsértése, valamint Tajvan légvédelmi azonosítási körzetének szándékos és ismétlődő megsértése, Hongkong függetlenségének és autonómiájának megszüntetésére irányuló fellépései, katonai jelenlétének a kínai–indiai határon való növelése, egyre agresszívabb retorikája, valamint manipulatív dezinformációs és

2022. június 7., kedd

médiakampányai; felhívja az EU-t, hogy dolgozzon ki a helyi realitásokon alapuló stratégiát, amely lehetővé teszi számára, hogy szükség esetén reagáljon; a felgyorsult fegyverkezési verseny veszélyére figyelmeztet a térségben;

- P. mivel Kína határozott fellépése a régióban nem korlátozódik a katonai területre, hanem a diplomáciai kényszerítésen alapuló agresszív kereskedelmi gyakorlatban és agresszív adósságdipomáciában is megnyilvánul; mivel Kína gazdasági és pénzügyi terjeszkedése az indiai-csendes-óceáni térségben és Európában magában foglalja a kulcsfontosságú infrastruktúrákba történő beruházásokat is; mivel Kína gazdasági érdekei révén próbál politikai befolyást szerezni; mivel a Covid19-válság rámutatott a megbízható ellátási láncok és a Kínával való kiegyensúlyozottabb gazdasági kapcsolatok fontosságára;
- Q. mivel 2016. július 12-én az Állandó Választottbíróság egy mérföldkőnek számító ügyben kimondta, hogy nincs bizonyíték arra, hogy Kína a múltban kizárólagos ellenőrzést gyakorolt volna a Dél-kínai-tenger térségében általa követelt területek felett; mivel Kína figyelmen kívül hagyta ezt a határozatot, és más cselekmények mellett mesterséges szigeteken katonai bázisokat hozott létre;
- R. mivel Kína szándékai nem átláthatók, és nem volt hajlandó tárgyalásokat kezdeni a többoldalú nukleáris fegyverzet-ellenőrzési eszközökben való esetleges részvételéről, ami lehetővé tette számára, hogy korszerű technológiájú, közepes hatótávolságú ballisztikus rakéták – például Dong-Feng 26-osok – széles arzenálját halmozza fel anélkül, hogy bármilyen akadályba ütközött volna;
- S. mivel a digitális átalakulás egyre nagyobb hatást gyakorol a nemzetközi rendszer szerkezetére; mivel az élvonalbeli technológiák – például a mesterséges intelligencia, a kvantuminformatika, az 5G és a 6G – nemzetközi normákat meghatározó és áttörést jelentő innovációi stratégiai jelentőségűek az Unió és annak digitális jövője szempontjából, és mivel egyre nagyobb globális verseny folyik a technológiai fölényért, amelyben Kína jelentős befektetésekkel vesz részt;
- T. mivel a 2022. május 24-i együttes nyilatkozatban az Egyesült Államok, Ausztrália, India és Japán vezetői a négyoldalú biztonsági párbeszéd (QUAD) közelmúltban tartott csúcstalálkozóján ismételten hangsúlyozták egy szabad és nyitott indiai-csendes-óceáni térség elveit: szabadság, jogállamiság, demokratikus értékek, szuverenitás és területi integritás; mivel a vezetők egy sor új kezdeményezést jelentettek be, amelyek célja a régió belüli együttműködés elmélyítése, beleértve a tengeri helyzetismeretre irányuló indiai-csendes-óceáni partnerséget;
- U. mivel 2022. május 23-án Biden amerikai elnök kijelentette, hogy az Egyesült Államok katonailag beavatkozik, ha Kína megpróbálja erőszakkal elfoglalni Tajvant;
- V. mivel 2022. május 24-én négy kínai H-6 bombázó és két orosz Tu-95 bombázó közös repüléseket hajtott végre Japán és a Koreai Köztársaság körül, ami mindkét országot arra készítette, hogy vadászgépeket vezényeljen e repülések megfigyelésére; mivel a közös repülésekre ugyanazon a napon került sor, amikor Biden amerikai elnök a QUAD keretében Tokióban találkozott partnereivel;
- W. mivel 2022. május 23-án az Egyesült Államok, Ausztrália, Brunei Darussalam Állam, India, Indonézia, Japán, a Koreai Köztársaság, Malajzia, Új-Zéland, a Fülöp-szigeteki Köztársaság, Szingapúr, Thaiföld és Vietnam elindította a jólétet szolgáló indiai-csendes-óceáni gazdasági keret létrehozására irányuló folyamatot, amelynek célja, hogy hozzájáruljon a régió belüli együttműködéshez, stabilitáshoz, jóléthez, fejlődéshez és békéhez; mivel a jólétet szolgáló indiai-csendes-óceáni gazdasági keret alternatívát kínál Kína növekvő kereskedelmi jelenlétére a régióban;
- X. mivel 2022 áprilisában Kína és a Salamon-szigetek biztonsági együttműködési megállapodást írt alá, amely felkeltette a nemzetközi figyelmet, és fokozott diplomáciai jelenlétet és együttműködést eredményezett a csendes-óceáni szigetországokkal; mivel 2022. május 30-án Vang Ji kínai külügyminiszter 10 csendes-óceáni szigetországban tett látogatása során és az említett országok növekvő aggodalmát követően Kína bejelentette, hogy leállítja a csendes-óceáni szigetországokkal tervezett, „Kína és a csendes-óceáni szigetországok közös fejlesztési jövőképe” elnevezésű regionális megállapodást, amely a szabadkereskedelemre és a biztonsági együttműködésre terjedt volna ki, beleértve olyan területeket, mint a rendőrségi képzés, a kiberbiztonság, a tengeri feltérképezés és az erőforrásokhoz való hozzáférés; mivel David Panuelo, a Mikronéziai Szövetségi Államok elnöke a javaslatot „a csendes-óceáni térségben élők egész

2022. június 7., kedd

nemzedéke számára a legnagyobb változást hordozó megállapodás-javaslatnak” nevezte, és kijelentette, hogy az „a legjobb esetben is új hidegháborús korszakot jelent, legrosszabb esetben pedig világháború kitörésével fenyeget; mivel annak ellenére, hogy nem sikerült elérni ezt a nagy horderejű megállapodást, Kína – Wang régióban tett látogatásai alkalmával – számos kisebb kétoldalú megállapodást írt alá a csendes-óceáni országokkal;

- Y. mivel az éghajlati válság hatással van a nemzetközi rendszerre, ahol súlyosbíthatja a geopolitikai feszültségeket; mivel az Uniónak a külső fellépéseiben egyre nagyobb hangsúlyt kell helyezni az éghajlatváltozásra és a környezetromlásra mint kockázatnövelő tényezőre, és ennek megfelelően ki kell igazítania stratégiáit, elképzeléseit és eljárásait, többek között az indiai–óceáni-térséget illetően is;
- Z. mivel 1995. december 15-én az ASEAN-tagállamok a délkelet-ázsiai régió mint nukleáris és egyéb tömegpusztító fegyverektől mentes régió megőrzésére irányuló kötelezettségvállalásként aláírták a Délkelet-ázsiai Atomfegyvermentes Övezetről szóló szerződést;

Az EU válasza az indiai–csendes-óceáni térség biztonsági kihívásaira

1. üdvözlö az indiai–csendes-óceáni térséggel folytatott együttműködésre vonatkozó uniós stratégiáról nemrégiben elfogadott közös közleményt; elismeri a stratégia – mint a régióval kapcsolatos egységes uniós megközelítés első alapköve – hozzáadott értékét, és méltatja a stratégia inkluzív voltát és sokrétűségét, valamint a biztonság és a védelem beemelését a hét kiemelt terület egyikeként; felhívja az Uniót, hogy a stratégiai kapcsolatok előmozdítása és a biztonsági és védelmi kérdésekben a térség hasonlóan gondolkodó országaival és szervezeteivel folytatott átfogó párbeszéd és együttműködés elmélyítése révén használja fel a stratégiát eszközként jelenléteinek és befolyásának hatékony növelésére a térségben; úgy véli, hogy a térségben megvalósuló nagyobb, értékalapú uniós szerepvállalás hozzájárulna a térség biztonságához és jólétéhez, elősegítené a regionális feszültségek leküzdését és a kiegyensúlyozottabb kapcsolatok kialakítását a regionális szereplők között; emlékeztet arra, hogy a stratégia az „Európa együtt” projektek közé tartozik, és hogy a kétoldalú megállapodásoknak elő kell mozdítaniuk az uniós megközelítést, valamint az EU azon képességét, hogy közös válaszokat adjon a biztonsági kihívásokra; hangsúlyozza, hogy az Indiai- és Csendes-óceán térségében a béke, a stabilitás és a hajózás szabadságának megőrzése továbbra is kritikus fontosságú az EU és tagállamai számára;

2. hangsúlyozza, hogy az indiai–csendes-óceáni térség nagyon sokszínű, így ott egyenmegoldások nem alkalmazhatók; nagyra értékeli az uniós stratégiában bemutatott holisztikus megközelítést és pozitív menetrendet, és hangsúlyozza, hogy a stratégiának folyamatosan alkalmazkodnia kell a gyorsan változó erőviszonyokhoz, ugyanakkor határozottan az európai értékeken, elveken és normákon, különösen az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkén kell alapulnia, amelynek normatív keretként kell szolgálnia az EU indiai-csendes-óceáni térségben való szerepvállalásához; hangsúlyozza a biztonság, a fejlesztés és a humanitárius segítségnyújtás közötti kapcsolat fontosságát;

3. hangsúlyozza, hogy a 2022. február 24-én az Ukrajna elleni jogellenes és provokáció nélkül indított orosz agresszív háború mélyreható és tartós hatással lesz a nemzetközi kapcsolatokra; hangsúlyozza, hogy az EU-nak ezért a stratégiai iránytűben foglaltaknak megfelelően tovább kell erősítenie nemzetközi kötelezettségvállalásait, különösen az indiai–csendes-óceáni térség kulcsfontosságú stratégiai területén; miközben elismeri az Oroszország és Kína közötti szorosabb kapcsolatot, amelyet többek között 2022. február 4-i közös nyilatkozatuk is bizonyít, komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a kínai vezetés nem ítélte el egyértelműen ezt az illegális háborút, amely sérti az összes nemzetközi normát és törvényt, és amely már több ezer katona és több ezer ártatlan civil halálát okozta; határozottan felszólítja a kínai vezetést, hogy tegyen eleget az ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagjaként vállalt kötelezettségeinek, és ne csak elítélje ezt az Oroszországi Föderáció által elkövetett kirívó jogsértést, hanem használja fel az orosz elnökkel fenntartott szoros kapcsolatát is arra, hogy haladéktalanul vessen véget ennek az erőszakos agresszív háborúnak, vonja ki csapatait Ukrajna területéről, és teljes mértékben tartsa tiszteletben Ukrajna függetlenségét és népének arra irányuló akaratát, hogy békében és szabadságban éljen;

4. üdvözlö, hogy az indiai–csendes-óceáni országok az ENSZ-közgyűlés március 2-i, az Oroszország Ukrajna elleni agressziójáról szóló ES-11/L.1. számú határozatról szóló szavazásán, valamint március 24-i, az Ukrajna elleni agresszió humanitárius következményeiről szóló ES-11/L.2. számú határozatról szóló szavazásán széleskörű támogatásuknak adtak hangot; emlékeztet arra, hogy a régió egyetlen országa sem szavazott a határozat ellen; úgy véli, hogy ez nagyon erős teljes

2022. június 7., kedd

üzenet a nemzetközi jog, a béke és a nemzetközi együttműködés régióbeli általános támogatottságáról; sajnálja azonban, hogy Kína mellett India, Madagaszkár, Mozambik, Laosz, Dél-Afrika, Srí Lanka, Tanzánia és Vietnám is úgy döntött, hogy tartózkodik a végleges szövegről szóló szavazástól; ösztönzi ezeket az országokat, hogy ne csukják be szemüket az ukrajnai valóság, a nemzetközi jog nyilvánvaló megsértése, valamint az ártatlan civilek szörnyű szenvedése és meggyilkolása láttán, ezért vizsgálják felül álláspontjukat, és csatlakozzanak a nemzetközi közösség elsöprő többségéhez, egyértelműen ítélik el az orosz agresszív háborút, és csatlakozzanak az ukrajnai béke megteremtésére és az ártatlan civilek védelmére irányuló nemzetközi erőfeszítésekhez;

5. kiemeli, hogy a sokrétű fenyegetések és a nagyhatalmak, elsősorban az Ukrajna elleni orosz agresszív háború és az Egyesült Államok, Oroszország és Kína közötti fokozódó verseny közepette biztosítani kell az EU egységét, ami az EU stratégiai szuverenitásra irányuló nyílt törekvésének előfeltétele; nagyobb egységre szólít fel az Európai Unió Tanácsában Kína antidemokratikus politikájának és agresszív viselkedésének kezelésére irányuló intézkedések elfogadása tekintetében, ami veszélyezteti szomszédai szuverenitását és az indiai–csendes-óceáni térség stabilitását; emlékeztet arra, hogy az EU egységes megközelítést pragmatikus és elveken alapuló kül- és biztonságpolitikának kell alátámasztania, amely lehetőség szerint együttműködésre törekszik a partnerekkel, szükség esetén pedig stratégiai szolidaritásának és szuverenitásának érvényesítése érdekében biztosítja az Unió önálló fellépését, amelyet hiteles külpolitikai eszközök, valamint a döntéshozatali folyamat reformja kísér, különösen a minősített többségi szavazásra való áttérés révén, amely megkönnyítené a súlyos biztonsági kihívásokra való gyors reagálást, és elősegítené a békét, az emberek biztonságát, a fenntartható fejlődést és a demokráciát; rámutat arra, hogy az Egyesült Államoknak az indiai–csendes-óceáni térség iránti növekvő elkötelezettsége hatással van az európai biztonságra, ezért megismétli, hogy szükség van egy alkalmas európai védelmi unióra; kiemeli, hogy az indiai–csendes-óceáni térségben található partnereivel való együttműködés érdekében, és figyelembe véve az Ukrajna elleni orosz agresszív háborút, az EU-nak hatékony globális partnerré kell válnia, ehhez pedig meg kell erősítenie stratégiai autonómiáját; ezért támogat egy gyorsletelepítésszerű kapacitás létrehozására irányuló törekvést;

6. hangsúlyozza, hogy az EU eltökélt egy olyan nyitott, stabil és szabályokon alapuló regionális biztonsági struktúra előmozdítása mellett, amely a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és a nemzetközi jog tiszteletben tartásán alapul, és amely az ENSZ Tengerjogi Egyezménye (UNCLOS) által létrehozott jogi kerettel összhangban magában foglalja a biztonságos tengeri közlekedési útvonalakat, a kapacitásépítést és a fokozott tengeri jelenlétet; felkéri az EU-t, hogy folytasson gyümölcsöző kétoldalú kapcsolatokat a régióbeli partnerekkel, többek között az indiai–csendes-óceáni térség afrikai országokkal, és szorosan működjön együtt más liberális demokráciákkal és történelmi szövetségesekkel, például a NATO-val, az Egyesült Államokkal és az Egyesült Királysággal, különösen az Ukrajna elleni orosz agresszív háború és az egyre határozottabb és agresszívabb Kína összefüggésében, a közös regionális és globális biztonsági kihívások jobb kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani a fenntarthatóság és a jólét közös célkitűzését, és az ENSZ-en és más nemzetközi szervezeteken keresztül meg kell erősíteni a multilateralizmust; emlékeztet arra, hogy ezen értékek és elvek be nem tartása vagy kifejezett megsértése negatív következményekkel járna az EU létfontosságú gazdasági és biztonsági érdekei és kétoldalú és regionális partnerségekben való szerepvállalása szempontjából, és szankciókhoz vezethet;

7. sürgeti az Uniót, hogy a globális és regionális hatalmak között az indiai–csendes-óceáni térségben zajló fokozódó geopolitikai versenyben teljesen mértékben használja ki hiteles, megbízható és autonóm globális békefenntartó szereplőként szerzett pozícióját és hírnevét; emlékeztet arra, hogy az indiai–csendes-óceáni térségben folytatott uniós szerepvállalás hozzáadott értékét a polgári és katonai segítségnyújtási intézkedések – többek között a jól kidolgozott nem katonai hozzájárulások – széles skálája jelenti; emlékeztet arra, hogy az EU a diplomáciai eszközök széles skálájával rendelkezik a közvetítés, a konfliktusmegelőzés, a konfliktusmegoldás, a fegyverzetellenőrzés, a leszerelés, a nonprolifерáció és a nukleáris leszerelés elősegítésére, valamint a jogi megoldásokkal és szakértelemmel rendelkezik a bizalomépítő és a korrupció elleni küzdelemre irányuló intézkedések kialakítása terén, amelyek a jóhiszeműség szellemében cselekvő partnerekkel is megoszthatók; szükségesnek tartja a régióbeli tagállamok diplomáciai és konzuli hálózatának megerősítését, valamint az EU és tagállamai értékeinek és érdekeinek védelmét; felszólítja az EU-t, hogy a régió országainak nyújtott hozzájárulásait és diplomáciai erőfeszítéseit szorosabban kapcsolja össze saját értékeivel és érdekeivel; felhívja az EU-t, hogy fokozza az indiai–csendes-óceáni stratégiával kapcsolatos kommunikációs erőfeszítéseit, és vonja be a partnerországokat a végrehajtási folyamatba a biztonsági kapcsolatok megerősítése és a stratégiában foglalt célok eléréséhez való hozzájárulás érdekében;

2022. június 7., kedd

8. ösztönzi az EU-t, hogy erősítse meg az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. sz. határozatának, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsának a fiatalokról, a békéről és a biztonságról szóló 2250., 2419. és 2535. sz. határozatainak végrehajtása iránti elkötelezettségét az indiai-csendes-óceáni térségben található partnereivel, a hatékony végrehajtáshoz szükséges megfelelő költségvetési előirányzatokkal; hangsúlyozza a nők békefenntartásban és békeépítésben való részvételének fontosságát és pozitív hozzáadott értékét, beleértve a tárgyalásokat és a missziókat is;

A multilateralizmuson alapuló stratégiai szuverenitás és a szabályokon alapuló nemzetközi rend

9. úgy véli, hogy Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúja, amely a nemzetközi jog Oroszország általi nyilvánvaló megsértése, valamint a közvetítés és a tisztességes tárgyalások folytatásának orosz elutasítása súlyos fenyegetést jelentenek a globális biztonságra, békére és stabilitásra, valamint a szabad és nyílt összeköttetésekre a tenger- és légtérpolitika, a világűr és a kibertér területén, amelyek elengedhetetlenek a békéhez és a regionális és globális kereskedelmi útvonalak fenntartásához; ösztönzi az Európai Külügyi Szolgálat illetékes szolgálatait, hogy elemezzék Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborújának az EU indiai-csendes-óceáni politikájára gyakorolt hatását, valamint a regionális konfliktusnak az EU gazdasági és biztonsági érdekeire gyakorolt lehetséges következményeit, ugyanakkor mérjék fel, hogy az EU hogyan tudna reagálni az indiai-csendes-óceáni térség romló biztonsági helyzetére; mély aggodalmát fejezi ki az ukrajnai háborúnak az indiai-csendes-óceáni országok nemzetgazdaságaira gyakorolt hatása miatt, különös tekintettel a gabona, az energia és a műtrágya árának emelkedésére; megismétli, hogy az EU stabilizáló szerepet játszhatna a régióban;

10. mély aggodalmának ad hangot Kína gyors fegyverkezése, többek között az ország hiperszonikus rakétájának nemrég leleplezett tesztelése és egyre határozottabb fellépése miatt, amelynek célja többek között területi követeléseinek előmozdítása a Kelet- és Dél-kínai-tengeren; kiemeli, hogy a biztonsági szempontból veszélyes gócpontok és a megoldatlan kérdések, mint például a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság nukleáris programja, a Kína és India közötti közelmúltbeli határviták, a hongkongi és makaói demokrácia elleni kemény fellépés, Kína nemzeti és nemzetközi jog szerinti, az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségeinek – beleértve a Hszincsiangi, tibeti és belső-mongóliai kisebbségek jogait – elmulasztása, valamint a Tajvan területi integritásával szembeni, katonai akció révén megvalósuló kínai fenyegetések további nyomást gyakorolnak a térség biztonságára és stabilitására; elítéli Kína megfélemlítésre és manipulatív dezinformációs kampányokra épülő diplomáciáját; aggodalmát fejezi ki továbbá Kína fokozott jelenléte miatt más stratégiai területeken, például az Indiai-óceánon, a Csendes-óceán déli részén és Óceániában, valamint az Arab-tengeren;

11. emlékeztet arra, hogy a korábbi megosztottság gyengítette az EU azon képességét, hogy közös álláspontot alakítson ki Kínával szemben; kiemeli, hogy az EU Kínával kapcsolatos megközelítésének egységesnek, pragmatikusnak, sokrétűnek és elveken alapulónak kell lennie, ideértve az együttműködést a közös érdekű, globális hatású kérdésekben, mint például az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, az emberi jogokon és a nemzetközi jogon alapuló együttműködést, a gazdasági, politikai és stratégiai alternatívák harmadik országok számára történő nyújtása terén való versengést Kínával, valamint a Kínával való szembeszállást és esetleges szankciókat azokban az ügyekben, amelyekben a nézeteink jelentősen eltérnek egymástól, például az olyan uniós értékek védelmében, mint a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartása, valamint a független országok elleni erőszakos agresszióval szembeni fellépés és az ilyen jogsértések elkövetőinek elítélése, beleértve azokat, akik háborús cselekményekkel ártatlan civilek meggyilkolásáért felelősek, amint azt a nemzetközi közösség jelenleg Oroszország ukrajnai fellépéseiben tapasztalhatja;

12. üdvözli a Kínáról folytatott, nagyon időszerű új EU–USA párbeszédet és az indiai-csendes-óceáni térségről zajló EU–USA konzultációk létrehozását, és a biztonsági kérdésekben való együttműködés elmélyítése érdekében összehangolt megközelítést, ezen belül transzatlanti parlamenti párbeszédet szorgalmaz a multilaterális intézmények és a regionális szervezetek megerősítése, a demokrácia előmozdítása és a demokratikus ellenálló képesség indiai-csendes-óceáni térségben és azon túl való fokozása tekintetében; üdvözli az Egyesült Államok azon szándékát, hogy megerősítse a regionális stabilitást, rezilienciát és a biztonságot; határozottan üdvözli a transzatlanti közösség erős egységét az Ukrajna elleni orosz agresszív háborúra adott válaszlépésben, és úgy véli, hogy ez egy nagyon erős jelzés az egész világ számára, hogy elkötelezettek vagyunk értékeink mellett, és készek vagyunk megvédeni azokat, ha próbára teszik őket;

13. tudomásul veszi az AUKUS háromoldalú biztonsági megállapodás közelmúltbeli megkötését; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a folyamat során nem került sor előzetes konzultációra, és megerősíti szolidaritását Franciaországgal; határozott véleménye szerint az EU és Ausztrália közötti kölcsönös bizalmon és konzultáción alapuló szoros kapcsolatok fontosak a régió stabilitása szempontjából, és ezeket tovább kell fejleszteni, és ezeket az AUKUS megkötése nem befolyásolhatja; úgy véli, hogy az AUKUS és a QUAD a regionális biztonsági struktúra fontos részét képezi, és

2022. június 7., kedd

hangsúlyozza, hogy a régió tényleges biztonságához nyílt és inkluzív párbeszédre van szükség az érintett regionális, régiókon kívüli és nemzetközi szereplők bevonásával; ezért felhívja az alelnököt/főképviseletet, hogy az érintett partnerekkel együtt vizsgálja meg az AUKUS-szal való állandó párbeszéd kialakításának lehetőségeit, valamint a QUAD tagjainak ülésein való képviseletet olyan nem katonai területeken is, mint az éghajlatváltozás, a technológia, az egészségügy és a kereskedelem, erőfeszítések összehangolása és az indiai-csendes-óceáni térségre vonatkozó stratégiáink közötti szinergiák erősítése érdekében; hangsúlyozza az EU és az Egyesült Királyság közötti együttműködési keret továbbfejlesztésének és megerősítésének szükségességét, beleértve a kül- és biztonságpolitikát is; megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság mindaddig nem jelezte érdeklődését ez iránt;

14. kiemeli a konnektivitás alapvető szerepét az EU és tagállamai geopolitikai kapcsolataiban, és üdvözlöi a Bizottság és az alelnök/főképviselet közös közleményét a globális átjáró kialakítására vonatkozó, 2021 decemberében bemutatott stratégiáról, amelynek célja a hasonlóan gondolkodó államokkal való fenntartható együttműködés fokozása, valamint a puha hatalom alkalmazása az európai értékek előmozdítására, továbbá erős és tartós partnerségek biztosítására; úgy véli, hogy ez a kezdeményezés a kínai konnektivitási stratégia vonzó alternatíváját jelentheti az EU partnerei számára az indiai-csendes-óceáni térségben és azon túl; hangsúlyozza a konnektivitási együttműködés fontosságát az EU és az indiai-csendes-óceáni térség számára annak érdekében, hogy sikeresen szembe tudjanak nézni az új biztonsági kihívásokkal, beleértve a kiberbiztonságot, a digitális konnektivitást és a kritikus infrastruktúrát, továbbá úgy véli, hogy ennek magában kell foglalnia a globális internetes infrastruktúra biztonságának garantálására irányuló erőfeszítéseket is, beleértve a tenger alatti kábeleket is; hangsúlyozza a klímabiztonság és a fenntarthatóság fejlődés konnektivitási beruházások révén történő megerősítésének fontosságát; felszólít e stratégia gyors végrehajtására az indiai-csendes-óceáni térségben, többek között konkrét és látható projektek végrehajtása révén;

15. elismeri, hogy az uniós stratégiai iránytű kiemelt stratégiai jelentőségű régióként azonosítja az indiai-csendes-óceáni térséget az EU számára, egyúttal egy közös fenyegetéserőtelítés alapján meg kell határoznia a régióban elérendő konkrét célkitűzéseket és az elérésükhöz szükséges kapacitásokat is; hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy hiteles biztonsági szereplő lehessen a régióban és nemzetközi szinten is, az EU-nak tovább kell fokoznia közös erőfeszítéseit a képességfejlesztés, és különösen a tengeri képességek terén, a stratégiai jelentőségű projektekre való összpontosítás mellett; az EU stratégiai iránytűjében foglaltak szerint ajánlja az EU és a NATO együttműködés elmélyítését az indiai-csendes-óceáni térséggel kapcsolatos biztonsági kihívások megválaszolása érdekében;

A regionális szervezetekkel és demokratikus országokkal kialakított partnerségek megerősítése

16. megismétli, hogy a regionális szereplőkkel meglévő partnerségek megerősítése és újak kiépítése a stratégia kulcsfontosságú eleme; kiemeli, hogy az EU és a régió hagyományos szövetségesei közötti egységes fellépés kulcsfontosságú a stabilitás eléréséhez; üdvözlöi, hogy az EU fokozni kívánja a partnerekkel a biztonsággal és védelemmel, többek között a terrorizmus elleni küzdelemmel, a kiberbiztonsággal, a nonproliférációval és a leszereléssel, a kapacitásépítéssel, a hibrid fenyegetésekkel, a tengerhajózási biztonsággal, valamint a beavatkozás és a dezinformáció elleni küzdelemmel kapcsolatos párbeszédet, különösen a bevált gyakorlatok megosztása, a stratégiai kommunikáció javítása és a bizonyítékok gyűjtése révén, az űr- és tengerbiztonsági párbeszéd mellett a kollektív azonosítás és a szankciók javítása, az éghajlatbiztonság és a válsághelyzetekre való reagálás fokozása, valamint a Covid19-válságra és a jövőbeli globális egészségügyi válságokra való hatékony többoldalú reagálás biztosítása érdekében; üdvözlöi továbbá, hogy az EU katonai tanácsadókat küld a térségben működő uniós küldöttségekhez, ahogyan azt Kínában és Indonéziában is tette;

17. kiemeli az EU és az ASEAN között a biztonsági és védelmi kérdésekben régóta fennálló együttműködést, és üdvözlöi a kétoldalú kapcsolatok stratégiai partnerséggé történő közelmúltbeli átalakítását; ismételten hangsúlyozza az ASEAN központi szerepének és inkluzív multilaterális architektúrájának támogatása iránti szilárd elkötelezettségét; felhívja az Uniót, hogy az ASEAN-nal és annak tagjaival folytatott együttműködés elmélyítése révén erősítse meg és terjessze ki jelenlétét a térségben; felhívja az ASEAN-t, hogy biztosítsa az EU részvételét az ASEAN kibővített védelmi miniszteri találkozásánál és a kelet-ázsiai csúcstalálkozón; hangsúlyozza, hogy a parlamentari dimenzió alapvető szerepet játszik a demokrácia megerősítésében és az emberi jogok előmozdításában a térségben, ezért szorgalmazza az EU-ASEAN Parlamenti Közgyűlés létrehozását, valamint a térségre irányuló parlamenti eszmecserék és missziók számának és rendszerességének növelését – többek között a 2022-ben Brüsszelben megrendezésre kerülő 45. jubileumi csúcstalálkozó alkalmával történő eszmecsere –; hangsúlyozza, hogy az EU-nak meg kell vizsgálnia annak lehetőségét, hogy az ASEAN-nal közös kapacitásépítő intézkedésekben vegyen részt – többek között más regionális partnerekkel együttműködve – olyan területeken, mint a polgári konfliktusmegelőzés, a közvetítés, a béketeremtés és a megbékélés;

2022. június 7., kedd

18. határozottan üdvözli az Ukrajnával szembeni orosz háborúra válaszul Ausztráliával, Japánnal, a Koreai Köztársasággal és Új-Zélanddal folytatott szoros együttműködést, és üdvözli, hogy az EU és e négy ország szorosan együttműködik Oroszország és Belarusz szankcionálásában a jogellenes és embertelen cselekedeteik miatt; üdvözli, hogy az Unió megerősíti a NATO-val és annak négy ázsiai és indiai-csendes-óceáni partnerével – nevezetesen Ausztráliával, Japánnal, a Koreai Köztársasággal és Új-Zélanddal – folytatott párbeszédet annak érdekében, hogy foglalkozzanak az átfogó biztonsági kérdésekkel és a globális kihívásokkal, továbbá fokozzák az euroatlanti és az indiai-csendes-óceáni térség biztonsági fejleményeivel kapcsolatos helyzet kölcsönös ismeretét, különösen a NATO Észak-atlanti Tanácsa (NAC) és e négy ázsiai-csendes-óceáni ország közötti nagyköveti találkozók formájában, amelyeket általában „NAC+4” formátumnak neveznek; felhívja az EU-t, hogy dolgozzon ki hasonló párbeszédet a négy ázsiai és csendes-óceáni partnerrel; kiemeli, hogy a partnerekkel folytatott együttműködés kiemelt területeinek a kapacitásépítésre, a hibrid fenyegetésekre, a nonproliferaációra és a válságreakálásra, a kibervédelemre, a polgári felkészültségre és az ENSZ nőkre, békére és biztonságra vonatkozó menetrendjére kell összpontosítaniuk; felkéri a NATO-t, hogy a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó együttgondolkodási folyamatot használja fel a partnereivel folytatott együttműködés fokozására a közös értékek védelme, a régióban a demokrácia megszilárdítása, az ellenálló képesség megerősítése és a szabályokon alapuló nemzetközi rend fenntartása érdekében, ugyanakkor biztosítsa a Kínával kapcsolatos politikák közötti nagyobb összhangot, az Európai Unió döntéshozatali és cselekvési autonómiájának teljes tiszteletben tartása mellett;

19. üdvözli a „Fokozottabb biztonsági együttműködés Ázsiában és Ázsiával” elnevezésű projektet, és végrehajtásának támogatására ösztönzi a katonatisztek rendszeres csereprogramjait és tanulmányútjait a kölcsönös megértés elősegítése és a közös stratégiai megközelítés előmozdítása érdekében;

20. megismétli az EU és Japán között jól kialakult stratégiai partnerség fontosságát, és kiemeli partnerségünket a biztonság, a védelem és a konnektivitás területén; megjegyzi, hogy Japán az egyetlen olyan indiai-csendes-óceáni partner, amelyet az EU stratégiai irányítúje konkrétan megnevez; üdvözli a 2022. május 12-én tartott 28. EU–Japán csúcstalálkozó eredményét, amelyen a vezetők megerősítették elkötelezettségüket a közös értékeken és a régiót kiegészítő stratégiákon alapuló, szabad és nyitott indiai-csendes-óceáni térség érdekében folytatott együttműködés fokozása mellett; megjegyzi, hogy Japán hagyományosan szakértelmet és tudást halmozott fel az indiai-csendes-óceáni országokkal való együttműködés terén; ezért felszólítja az EU-t, hogy fokozza a Japánnal való együttműködést a térségben, különösen az ASEAN-nal folytatott tengeri védelmi együttműködés hatékony megerősítése érdekében; határozottan üdvözli, hogy Japán az EUNAVFOR Atalanta művelet közös gyakorlatai keretében részt vesz az Ádeni-öbölben a kalóztámadások ellen folytatott nemzetközi erőfeszítésekben; felhívja mindkét felet, hogy fokozzák az együttműködést a tengeri védelem területén, és fejlesszék tovább az együttműködést a KBVP keretében olyan területeken, mint a hírszerzés, a kapacitásépítés és a kiberbiztonság; üdvözli az EU és Japán elkötelezettségét a leszerelés és a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozása terén folytatott konzultációk fokozása, valamint az ukrajnai háborúval összefüggésben a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződés megerősítésének további előmozdítása iránt; felszólítja az EU-t és Japánt, hogy a hibrid fenyegetések területén bővítsék tovább a konzultációkat, beleértve az állami és nem állami szereplők által elkövetett dezinformáció és beavatkozás elleni párbeszédet; határozottan üdvözli, hogy Japán szorosan együttműködik és igazodik az EU-hoz és az USA-hoz az Oroszország által Ukrajna ellen folytatott háborúra adott válaszlépések és a nemzetközi jog e nyilvánvaló megsértésére válaszul hozott szankciók tekintetében; üdvözli az EU és Japán közötti együttműködés és koordináció gyors elindítását a globális energiapiacok stabilitásának fenntartása érdekében, és nagyra értékeli Japán abban megnyilvánuló szolidaritását, hogy az EU számára megfizethető áron cseppfolyósított földgázt biztosít;

21. felszólítja az EU-t az Indiával való stratégiai partnersége további megerősítésére; ezért üdvözli az EU és India által a biztonság és védelem terén tett kötelezettségvállalásokat, valamint a tengeri védelemmel foglalkozó párbeszéd közelmúltbeli elindítását; felkéri mindkét felet, hogy – a közelmúltban létrehozott EU–India konnektivitási partnerség keretében is – erősítsék tovább a tengeren folytatott operatív együttműködésüket, a közös tengeri hadgyakorlatokat és kikötéseket, valamint a tengeri közlekedési útvonalak védelmére és előmozdítására irányuló intézkedéseket; felhívja továbbá az EU-t és Indiát, hogy az indiai-csendes-óceáni térségen belüli tengeri helyzetismeret megerősítése érdekében fokozzák a kölcsönös koordinációt és a cseréket; üdvözli Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnökének április 24–25-i indiai látogatását; hangsúlyozza, hogy ez az indiai-csendes-óceáni térségben a jövőbeli partnerségek megerősítése és a kétoldalú együttműködés elmélyítése felé tett pozitív lépés; megjegyzi, hogy India kulcsfontosságú partner a tengeri biztonsági környezet kialakításában; megismétli, hogy Közép- és Dél-Ázsia stabilizációjának az EU és India közötti együttműködés elsődleges céljai között kell szerepelnie; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az indiai kormány nem ítélte el egyértelműen Oroszország Ukrajna elleni illegális háborúját, és felszólítja az indiai kormányt, hogy vizsgálja felül álláspontját annak fényében, hogy Oroszország egyértelműen megsértette a nemzetközi jogot; felszólítja Indiát mint a világ legnagyobb demokráciáját, hogy ne nézze tétlenül, hogy Ukrajnát, az egyik legnagyobb európai demokráciát brutális támadás éri, és felszólítja az indiai kormányt, hogy emelje fel szavát az ártatlan civilek meggyilkolása, valamint Vlagyimir Putyin revizionista és brutális fellépése ellen;

2022. június 7., kedd

22. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió és Ausztrália közötti kapcsolat mély történelmi gyökerekkel és emberi kötelekkel rendelkezik, és olyan közös értékeken és elveken alapul, mint a béke és a biztonság, valamint a demokrácia, az emberi jogok, a nemek közötti egyenlőség és a jogállamiság tiszteletben tartása, ideértve a nemzetközi jogot is; üdvözlí az EU és Ausztrália közötti biztonsági és védelmi együttműködés terén az elmúlt évtizedben bekövetkezett pozitív fejleményeket, valamint Ausztrália uniós válságkezelési műveletekben való szerepvállalását; felhívja mindkét felet, hogy erősítsék tovább a koordinációt és a szinergiákat az indiai–csendes-óceáni térség biztonságának és stabilitásának előmozdítása érdekében, többek között a hajózás szabadsága tekintetében, és kezdjenek megbeszéléseket a biztonsággal és védelemmel kapcsolatos jövőbeli együttműködés szempontjából közös érdekű területek azonosítása érdekében; megjegyzi azonban, hogy a kölcsönös bizalmat befolyásolta az AUKUS-megállapodással kapcsolatos konzultáció és tájékoztatás hiánya; kifejezi azon kívánságát, hogy a jövőben jó kölcsönös együttműködésre kerüljön sor a védelem terén; határozottan üdvözlí, hogy Ausztrália szorosan együttműködik és igazodik az EU-hoz és az USA-hoz az Oroszország által Ukrajna ellen folytatott háborúra adott válaszlépések és a nemzetközi jog e nyilvánvaló megsértésére válaszul hozott szankciók tekintetében;

23. aggodalmát fejezi ki Kína és a Salamon-szigetek közelmúltbeli biztonsági megállapodása miatt, amely hatással lehet az indiai-csendes-óceáni térség biztonságára; hangsúlyozza, hogy a kínai haditengerészet lehetséges jelenléte a Salamon-szigeteken a Ausztrália tengeri útvonalakhoz való hozzáféréseinek akadályozásához vezethet kereskedelmi és katonai tekintetben egyaránt; hangsúlyozza, hogy a hajózás szabadsága az indiai-csendes-óceáni vizeken alapvető fontosságú a globális és regionális béke szempontjából, amely az EU és partnerei stratégiai érdekeit biztosítja;

24. üdvözlí az EU és a Koreai Köztársaság közötti jó együttműködést, többek között a biztonság és a védelem területén, és figyelmeztet arra, hogy a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság (DPKR) nukleáris tevékenységei komoly fenyegetést jelentenek a nemzetközi békére és biztonságra, valamint a globális leszerelési és nonproliférációs erőfeszítésekre nézve; határozottan elítéli a KNDK 2022 eleje óta fokozódó provokációit, többek között azt, hogy május 12-én három rövid hatótávolságú ballisztikus rakétát lőtt ki Phenjan szunán területéről, valamint azt, hogy a KNDK május 25-én három ballisztikus rakétát lőtt ki Biden USA-elnök Koreai Köztársaságból való távozását követően; sajnálattal állapítja meg, hogy idén ez az 17. jelentős rakétakísérlet; hangsúlyozza a Koreai Köztársaság kulcsfontosságú szerepét a DPKR nukleáris és ballisztikus rakéta-programjainak teljes, ellenőrizhető és visszafordíthatatlan felszámolására irányuló erőfeszítések támogatásában; felhívja az alelnököt/főképviselet és a tagállamokat, hogy hitelességükre és szakértelmükre támaszkodva hatékonyan járuljanak hozzá ezekhez az erőfeszítésekhez, többek között azáltal, hogy nemzetközi partnereinkkel szoros együttműködésben támogatják a KNDK-val való konfliktus békés és diplomáciai rendezését; határozottan elítéli a KNDK ballisztikus rakétákkal és nukleáris kísérletekkel, valamint a nukleáris fegyverek elterjedésével kapcsolatos egyéb tevékenységeit; sürgeti a KNDK-t, hogy mielőbb írja alá és ratifikálja az Átfogó Atomcsendszerződést (CTBT), és állítsa helyre az atomsorompó-szerződésnek és a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) átfogó biztosítéki egyezményének való megfelelést, valamint léptesse hatályba annak kiegészítő jegyzőkönyvét; hangsúlyozza, hogy az EU és a Koreai Köztársaság közötti, a kibertartomány terén folytatott együttműködés hatékony eszköznek bizonyult a KNDK-ból és a régió más országaiból indított kibertámadásokból eredő fenyegetések kezelésében; felhívja az Uniót és a Koreai Köztársaságot, hogy fokozzák tovább a kibertűnözés elleni küzdelemre és a reziliens infrastruktúra kiépítésére irányuló közös erőfeszítéseket; felkéri az EU-t és a Koreai Köztársaságot, hogy mélyítsék el együttműködésüket úrpolitikai és -technológiai kérdésekben; határozottan üdvözlí, hogy Koreai Köztársaság szorosan együttműködik és igazodik az EU-hoz és az USA-hoz az Oroszország által Ukrajna ellen folytatott háborúra adott válaszlépések és a nemzetközi jog e nyilvánvaló megsértésére válaszul hozott szankciók tekintetében;

25. kulcsfontosságú partnernek és demokratikus szövetségesnek tekinti Tajvant az indiai–csendes-óceáni térségben, és határozottan támogatja demokratikus útját; hangsúlyozza az EU szoros támogatását és barátságát Tajvannal, és – az Ukrajna elleni orosz háború fényében is – határozottan cáfolja a kínai propaganda minden arra irányuló kísérletét, hogy hasonlóságot vonjon az ukrainai orosz háború és Tajvan általános biztonsági helyzete között, mivel ezek a helyzetek jelentősen különböznek egymástól, mind történelmileg, mind pedig Tajvan regionális és globális kontextusban betöltött szerepének elemzésekor; üdvözlí Tajvan pozitív szerepét az indiai–csendes-óceáni térség és különösen a Tajvani-szoros békéjének és biztonságának előmozdításában; hangsúlyozza a hasonlóan gondolkodó partnerekkel való szorosabb koordináció szükségességét a Tajvani-szoros békéjének és stabilitásának fenntartása érdekében; megismétli, hogy a Kína és Tajvan közötti kapcsolatot konstruktív módon, párbeszéd útján kell kialakítani, anélkül, hogy bármelyik oldal kényszerítő vagy destabilizáló taktikákat alkalmazna; hangsúlyozza, hogy ellenezni kell minden olyan egyoldalú fellépést, amely alááshatja a Tajvani-szoros jelenlegi helyzetét, és megismétli, hogy nem kerülhet sor a határokon átnyúló kapcsolatok megváltoztatására a tajvani polgárok akarata ellenére; felhívja az EU-t, hogy erősítse meg a Tajvannal fennálló partnerséget

2022. június 7., kedd

az olyan közös értékek előmozdítása érdekében, mint a demokrácia, az emberi jogok, a jogállamiság és a jó kormányzás az indiai–csendes-óceáni térségben, működjön együtt olyan kérdésekben, mint a biztonságos tengeri kommunikációs útvonalak és a nyitott és biztonságos légtér, és vegyen részt az éghajlatváltozás kezelésére irányuló közös erőfeszítésekben; támogatja az érintett európai és tajvani ügynökségek, nem kormányzati szervezetek és agytrösztök közötti szorosabb együttműködést, és megismétli, hogy támogatja Tajvan megfigyelőként való részvételét a nemzetközi szervezetekben, többek között az Egészségügyi Világszervezetben; határozottan üdvözli, hogy Tajvan szorosan együttműködik és igazodik az EU-hoz és az USA-hoz az Oroszország által Ukrajna ellen folytatott háborúra adott válaszlépések és a nemzetközi jog e nyilvánvaló megsértésére válaszul hozott szankciók tekintetében;

26. üdvözli Új-Zéland pozitív szerepét a regionális békében és biztonságban; elismerését fejezi ki amiatt, hogy az EU és Új-Zéland közötti partnerségi megállapodás nagy hangsúlyt fektet a tömegpusztító fegyverek elterjedése és a kézi- és könnyűfegyverek tiltott kereskedelme elleni küzdelemre irányuló kapcsolatokra és együttműködésre, többek között a meggyengült gazdasági reziliencia kezelésére, amely kulcsfontosságú biztonsági kockázati tényező; elismerését fejezi ki Új-Zélandnak az uniós missziókhöz, például az EUNAVFOR Atalanta művelethez nyújtott hozzájárulásáért; üdvözli a vegyes bizottság által a közelmúltban hozott azon döntést, hogy feltárja az indiai–csendes-óceáni térségben folytatott együttműködés fokozásának további lehetőségeit, különösen a tengerhajózás biztonsága területén, és fokozza a terrorizmus, az erőszakos szélsőséges és az online terrorista tartalmak, valamint a külföldi beavatkozás és félretájékoztatás elleni küzdelemmel kapcsolatos információcserét; várakozással tekint az együttműködés elé a nemzetközi jog régióbeli érvényesítése érdekében; határozottan üdvözli, hogy Új-Zéland szorosan együttműködik és igazodik az EU-hoz és az USA-hoz az Oroszország által Ukrajna ellen folytatott háborúra adott válaszlépések és a nemzetközi jog e nyilvánvaló megsértésére válaszul hozott szankciók tekintetében;

27. felhívja az Uniót, hogy mind a Csendes-óceáni Szigetek Fórumán keresztül, mind az EU és az AKCSÁSZ közötti új megállapodás révén fokozza együttműködését a csendes-óceáni államokkal; javasolja, hogy az új EU–AKCSÁSZ Közös Parlamenti Közgyűlést és különösen annak EU–Csendes-óceáni Regionális Parlamenti Közgyűlését vonják be az EU indiai–csendes-óceáni stratégiájába;

28. hangsúlyozza az indiai–csendes-óceáni partnerek jelentős hozzájárulását és annak lehetséges növelését az uniós KBVP-missziókhöz és -műveletekhez az Ausztráliával, Új-Zélanddal, a Koreai Köztársasággal és Vietnámmal kötött részvételi keretmegállapodások révén, és további részvételi keretmegállapodások megkötésére szólít fel a partnerországokkal; támogatja az indiai–csendes-óceáni partnerek erőfeszítéseit, hogy saját békefenntartó kapacitást teremtsenek;

29. felhívja az EU-t, hogy hívja meg a hasonlóan gondolkodó indiai–csendes-óceáni partnereket a kiválasztott állandó strukturált együttműködési projekteken való részvételre, feltéve, hogy a harmadik országok részvétele kivételes, és az elfogadott politikai, tartalmi és jogi feltételek alapján eseti döntés születik; hangsúlyozza, hogy ez az együttműködés az EU stratégiai érdeke lehet, többek között a technikai szakértelem vagy a további képességek biztosítása tekintetében, valamint javíthatja az interoperabilitást és a koherenciát különösen az olyan stratégiai partnerek, mint például az indiai–csendes-óceáni demokráciák esetében;

30. üdvözli a G7-ek külügyminisztereinek 2022. május 14-i közleményét, amely hangsúlyozza a szabad és nyitott indiai–csendes-óceáni térség fenntartásának fontosságát, amely befogadó, és amelyet az alapvető szabadságjogok, a jogállamiság, a demokratikus elvek, a területi integritás, valamint a viták békés és inkluzív megoldása jellemez; határozottan támogatja a G7-országok arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy a szabályokon alapuló nemzetközi rend védelme és előmozdítása, a regionális összeköttetések javítása és a nemzeti ellenálló képesség fokozása révén e cél érdekében dolgozzanak;

A globális közjavak szabadsága: az EU és az indiai–csendes-óceáni térség közötti kapcsolatok alapja

A tengeri védelem dimenziója

31. kiemeli, hogy az indiai–csendes-óceáni térségben az egyik legfontosabb kihívás a tengeri védelem és a hajózás szabadsága, amelyeket a nemzetközi joggal és különösen az ENSZ Tengerjogi Egyezményével összhangban garantálni kell; több uniós külső fellépésre, különösen diplomáciai erőfeszítésekre szólít fel, a tengeri jogállamiság erősítése, valamint az indiai–csendes-óceáni térség országaival folytatott tengeri együttműködés fokozásának érdekében; felszólítja azokat az államokat, amelyek ezt nem tették meg, hogy mielőbb ratifikálják az ENSZ Tengerjogi Egyezményét; üdvözléne továbbá a tengeri diplomáciát előmozdító és a térség tengeri védelméhez hozzájáruló szisztematikus és összehangolt keretek – többek között közös hadgyakorlatok, kikötések és a kalózkodás elleni küzdelemre irányuló erőfeszítések – létrehozását;

2022. június 7., kedd

32. felhívja az Uniót és tagállamait, hogy összehangolt és autonóm módon fokozzák saját tengeri képességeiket a térségben, többek között megvizsgálva, hogy miként lehetne biztosítani az európai haditengerészet állandó és hiteles jelenlétét az Indiai-óceánon; hangsúlyozza, hogy növelni kell az EU mint hatékony tengeri védelmi szolgáltató képességeit, valamint hangsúlyozza továbbá, hogy meg kell vitatni és döntést kell hozni a legfontosabb és legsürgetőbb kihívásokról – beleértve hajóinak és legénységének védelmét –, amelyek reálisan kezelhetők az EU segítségével, a régióbeli partnerekkel szoros együttműködésben; kiemeli, hogy Franciaország az egyetlen olyan tagállam, amely állandó katonai jelenléttel rendelkezik az Indiai-óceánon; üdvözlí, hogy Hollandia és Németország fregattokat küldött a térségbe; hangsúlyozza, hogy a jövőben több ilyen – köztük uniós szintű – haditengerészeti misszióra kerülhet sor és lehet szükség egy, a térség biztonságára vonatkozó összehangolt és átfogó megközelítésbe ágyazva; üdvözlí az EUNAVFOR Atalanta által Japánnal, a Koreai Köztársasággal, Indiával, Vietnámmal, Ománnal és Dzsibutival eddig folytatott közös tengeri hadgyakorlatokat, és szorgalmazza az ilyen közös gyakorlatok kiterjesztését; hangsúlyozza, hogy az EUNAVFOR Atalanta fontos szerepet játszik a haditengerészeti diplomáciában; üdvözlí az Indiai-óceán regionális biztonságához való jelentős hozzájárulását, különösen az Élelmezési Világprogram hajóinak sikeres védelme és a kalózkodás visszaszorítása révén, és elismerését fejezi ki az EUCAP Szomáliával és az EUTM Szomáliával létrehozott szinergiáért; méltatja továbbá az Új-Zélanddal és az USA haditengerészetével folytatott együttműködést, valamint a NATO „Óceáni pajzs” műveletével és az AGENOR művelettel közösen végzett munkát, amely a Hormuzi-szorosban folytatott, európai vezetésű tengeri helyzetismereti (EMASOH) kezdeményezés katonai komponense; felkéri a tengerparti tagállamokat, hogy erősítsék meg katonai haditengerészeti képességeiket annak érdekében, hogy fokozzák az EU jelenlétét és láthatóságát a világ tengeri ágazatában, továbbá felhívja az Uniót, hogy fontolja meg az EUNAVFOR Atalanta földrajzi hatókörének kiterjesztését az Indiai-óceánon; felhívja azokat a tagállamokat, amelyek már megnövelték tengeri jelenlétüket az indiai-csendes-óceáni térségben, hogy az EU fórumain belül hangolják össze megközelítésüket; üdvözlí e tekintetben a Külügyek Tanácsa által nemrégiben hozott határozatot, amely a koordinált tengeri jelenlétek koncepciójának megvalósítását kezdeményezi az Indiai-óceán északnyugati részén egy olyan tengeri érdekeltégi terület létrehozásával – a tagállamok egyéni eszközeire építve –, amely a Hormuzi-szorostól a déli trópusig és a Vörös-tenger északi részétől az Indiai-óceán középső részéig terjedő tengeri területet foglalja magában; az EUNAVFOR Atalanta művelettel erős szinergiák kialakítására szólít fel; üdvözlí az EUTM Mozambik gyors elindítását;

33. emlékeztet arra, hogy a hatékony tengeri védelem szélesebb körű jövőképet igényel a tengeri stabilitásról, figyelembe véve a szárazföldi korrupciós problémákat, a jogállamiságot, az illegális halászatot, az illegális kábítószer-, fegyver- és emberkereskedelmet és a kalózkodás kiváltó okait, az illegális halászatot kiváltó okait, a kalózkodást, valamint a kereskedelmi és ipari tengeri tevékenységek környezeti hatásait, beleértve a fosszilis tüzelőanyagok kitermelését is; felhívja az EU-t, hogy ezekkel a problémákkal a hagyományosabb tengerbiztonsági intézkedésekkel párhuzamosan foglalkozzon;

34. üdvözlí a közös haditengerészeti tevékenységeket, és felhívja az Uniót és az indiai-csendes-óceáni partnereket, hogy építsék tovább a meglévő tengeri együttműködési kereteket; felhívja az EU-t, hogy partnereivel együtt mérje fel egy olyan rendszer létrehozásának szükségességét, amely a nemzetközi tengerjognak az indiai-csendes-óceáni térségben történő sértéseit követné nyomon; hangsúlyozza a regionális együttműködési fórumokon, például a tengeri védelmi együttműködésről szóló EU-ASEAN magas szintű párbeszédében, az Ázsia-Európa találkozón és az ASEAN regionális fórumon való részvétel hozzáadott értékét az EU számára;

35. felhívja az Uniót, hogy tengeri jelenlétét egészítse ki a hasonlóan gondolkodó partnereknek szóló megerősített tengeri kapacitásépítési programokkal, többek között a CRIMARIO I. és II. projekteknek a kritikus tengeri útvonalakra vonatkozó uniós program részeként történő végrehajtásának folytatása, valamint a tengeri helyzetismeretet és információmegosztást erősítő intézkedésekkel kapcsolatos együttműködés kiterjesztése révén; felkéri az Uniót, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a CRIMARIO földrajzi hatályát kiterjesszék a Csendes-óceán déli részére;

36. rámutat arra, hogy a halászati gazdálkodás a tengeri környezet fontos aspektusa; felhívja az Uniót, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások végrehajtása és a regionális halászatigazdálkodási szervezetekben való részvétele révén továbbra is mozdítsa elő a térség óceánpolitikai irányítását és a tengeri erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodását; felhívja az EU-t, hogy erősítse meg együttműködését a hasonlóan gondolkodó nemzetközi partnerekkel az indiai-csendes-óceáni térségben a túlhalászat, a kapacitásfelesleg, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem érdekében, és szisztematikusan vegye fel a halászati gazdálkodást az indiai-csendes-óceáni partnereivel folytatott tengerbiztonsági párbeszédnek napirendjére; sürgeti az EU-t, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet szabályaival és egyezményeivel összhangban továbbra is mozdítsa elő a halászok élet- és munkakörülményeinek javítását az indiai-csendes-óceáni térségben; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a biztonsági és védelmi szempontokra az óceánok nemzetközi irányításáról szóló közleményének következő, 2022-re tervezett frissítésében;

2022. június 7., kedd

Technológia, kiber-, légtér- és űrpolitikai dimenzió

37. hangsúlyozza az információ- és kiberbiztonság fontos szerepét a globális gazdaság kritikus infrastruktúrájának részeként, valamint a demokráciák dezinformációval és rosszindulatú támadásokkal szembeni védelme szempontjából; üdvözlí az EU arra irányuló erőfeszítéseit, hogy tovább fokozza a kiberbűnözés és a kibertámadásokkal szembeni ellenálló képesség terén a régióbeli partnerek közötti együttműködést; felkéri az EU-t és az indiai-csendes-óceáni partnereket, hogy fokozzák az együttműködést a hibrid fenyegetések, többek között a dezinformációs kampányok elleni küzdelem terén; hangsúlyozza, hogy az EU-nak egyeztetnie kell a hasonlóan gondolkodó indiai-csendes-óceáni partnerekkel a kollektív azonosításról, valamint a kiberszankciók alapjául szolgáló bizonyítékok és hírszerzési információk megosztását célzó mechanizmusokról; felkéri az EU-t és a NATO-t, hogy hangolják össze stratégiáikat, amelyek célja, hogy megfelelő választ adjanak a régióból eredő kibertámadásokra; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az EU keleti feléről származó dezinformációhoz hasonlóan kezeljék a dezinformáció jelentette kihívást; javasolja, hogy a régióban működő uniós küldöttség keretében hozzanak létre egy indiai-csendes-óceáni térséggel foglalkozó, független uniós stratégiai kommunikációs központot, amelyhez külön személyzetet és erőforrásokat biztosítanak;

38. üdvözlí az EU és több indiai-csendes-óceáni partner között a kiberbiztonság és a védelem terén elindított együttműködést; felhívja az Uniót, hogy gyorsítsa fel a kiberbiztonsági normák és jogi keretek térségben történő előmozdítására irányuló uniós kiberdiplomáciai hálózat létrehozását; felhívja az EU-t és az indiai-csendes-óceáni térség hasonlóan gondolkodó országait, hogy mozdítsák elő egy szabályokon alapuló, szabad, nyitott és biztonságos kibertér kialakítását, és erősítsék meg a kibertér nemzetközi szabályozását – többek között a budapesti egyezmény keretében –, valamint mozdítsák elő az ENSZ keretében tett kezdeményezéseket;

39. sürgeti az EU-t, hogy alakítson ki regionális és globális partnerségeket a régióban kritikus technológiákat gyártó demokratikus gyártókkal, a technológiai demokráciák globális szövetségének kialakítására törekedve olyan tisztességes, nyitott és értékközpontú normák és standardok születésére a technológiák szabályokon alapuló, etikus és emberközpontú használata tekintetében, amelyek – különösen a mesterséges intelligencia és az internet irányítása terén – tiszteletben tartják az egyéni felhasználók magánéletét; szoros együttműködésre és koordinációra szólít fel az EU és az indiai-csendes-óceáni országok között az orosz vállalatokkal és gazdasági ágazatokkal szembeni nemzetközi szankciók következtében a globális ellátási láncokra nehezedő esetleges nyomások kezelése és enyhítése terén; felszólít a demokratikus indiai-csendes-óceáni partnerekkel való megerősített együttműködésre a mesterséges intelligencia katonai használatára vonatkozó globális normák kidolgozása és a teljesen autonóm fegyverrendszerek globális betiltása terén; összehangolt, egész Európára kiterjedő stratégiai megközelítést szorgalmaz a régióval kapcsolatban annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a kritikus technológiák és anyagok ellátását, és meg lehessen erősíteni a demokratikus partnerek képességét azok előállítására; mind politikai, mind műszaki szempontból szigorú követelményeket szorgalmaz az ilyen technológiáknak a régió nem demokratikus államaitól, például Kínától való beszerzése tekintetében;

40. szorgalmazza a légtérhez való egyenlő és akadálytalan, a nemzetközi jog teljes körű tiszteletben tartásán alapuló hozzáférés biztosítását; támogatja a nyílt és szabad mozgás iránti elkötelezettséget olyan kezdeményezések révén, mint az EU-ASEAN átfogó légiközlekedési megállapodás;

41. hangsúlyozza a nemzetközi együttműködés és biztonság világúrral kapcsolatos dimenziójának növekvő fontosságát; aggodalmát fejezi ki az űrfegyverek fokozott fejlesztése és elterjedése miatt, ami növeli a fegyverkezési verseny veszélyét; hangsúlyozza, hogy fokozni kell az űrkérdésekben folytatott regionális és globális együttműködést és párbeszédet, az ENSZ Világűrrodáján keresztül, a feszültségek enyhítésének és a világűr fegyverré válásának megakadályozásának eszközeként; felhívja az EU-t, hogy építsen az űrpolitika és -technológia terén a Koreai Köztársasággal és Japánnal folytatott sikeres együttműködésre, és kezdeményezzen együttműködést más regionális partnerekkel is az űrismeretek és -technológia terén;

Nem hagyományos biztonsági kihívások

42. kiemeli, hogy az erőszakos szélsőséges és propaganda elleni küzdelem az EU és az indiai-csendes-óceáni országok, valamint a nemzetközi közösség közös érdeke; felhívja az EU-t, hogy hozza létre egy, az erőszakos szélsőséges megelőzésére és leküzdésére irányuló projektet (PCVE), ennek keretében pedig az erőszakos szélsőségesekkel szembeni ellenálló képesség megerősítését célzó fellépéseket, például az indiai-csendes-óceáni térséget sújtó szélsőséges elleni küzdelem egységes platformját; felkéri az EU-t és a hasonlóan gondolkodó indiai-csendes-óceáni partnereket, hogy erősítsék meg a terrorizmusellenes hírszerző szolgálatok közötti együttműködést, többek között a tudományos csereprogramok fokozása révén; kiemeli, hogy további előrelépésre van szükség az Europol és az Aseanapol közötti, valamint az Europol és a nemzeti bűnüldöző szervek közötti együttműködés terén a bevált gyakorlatok és a szakértelem

2022. június 7., kedd

cseréjének megkönnyítése érdekében a kiemelten fontos területeken, például a terrorizmus elleni küzdelemben, valamint a transznacionális bűnözés, az emberkereskedelem, az illegális fegyverkereskedelem és a migráncsempészség elleni küzdelemben; emlékeztet arra, hogy az emberkereskedelem továbbra is kihívást jelent az indiai–csendes-óceáni térségben; felhívja az EU-t, hogy támogassa a regionális partnereket az ENSZ emberkereskedelem elleni jegyzőkönyvének és az olyan regionális kezdeményezéseknek a végrehajtásában, mint az ASEAN egyezménye a különösen a nőket és gyermekeket érintő emberkereskedelem ellen;

43. felszólít az indiai–csendes-óceáni országokban való nagyobb szerepvállalásra az Afganisztánból a tálib hatalomátvételt követően eredő biztonsági kihívások – többek között a terrorizmus és a kábítószer- és emberkereskedelem – kezelésében, egyúttal pedig a humanitárius válság és az emberi biztonságot fenyegető veszélyek kezelésében;

44. kiemeli, hogy a nukleáris fegyverek elterjedésének kockázata, valamint az új, technológiailag fejlett nukleáris képességeknek és rakéatechnológiáknak az indiai–csendes-óceáni térségben történő gyors kiépítése és hadrendbe állítása továbbra is komoly regionális és globális biztonsági aggályokat vet fel; mély aggodalmának ad hangot a leszerelési és fegyverzet-ellenőrzési struktúra folyamatos romlása miatt; sürgeti az EU-t és a hasonlóan gondolkodó országokat az együttműködés fokozására a nukleáris, vegyi és biológiai fegyverek biztonsági és nonproliférációs kérdéseiben, továbbá a Fegyverkereskedelmi Szerződés végrehajtásának és egyetemessé tételének a támogatására az indiai–csendes-óceáni térségben; felszólítja az EU-t, hogy a hasonlóan gondolkodó partnerekkel együttműködve folytasson intenzív diplomáciát Kínával, figyelembe véve a kínai nukleáris arzenál – köztük a hiperszonikus nukleáris rakéták – folyamatban lévő korszerűsítését, egy egyetemes új fegyverzet-ellenőrzési rendszer, valamint egy hatékony leszerelési és nonproliférációs struktúra elérése érdekében, különös tekintettel a közepes hatótávolságú nukleáris erőkről szóló szerződés és a stratégiai fegyverek csökkentéséről szóló, 2026-ban lejáró új szerződés lehetséges utódjára; felszólít a meglévő nemzetközi leszerelési és nonproliférációs szerződések és eszközök fenntartására és betartására; kéri a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződés keretén kívüli, nukleáris fegyverek birtokában lévő államokat, hogy tartózkodjanak a katonai felhasználású nukleáris technológia proliferációjától, és csatlakozzanak e szerződéshez; méltatja a Szomszédügyi, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz keretében finanszírozott uniós vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris védelmi kockázatok (CBRN) enyhítésével foglalkozó kiválósági központok létrehozására irányuló kezdeményezést, és felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy folytassa az indiai–csendes-óceáni partnereink képzésének és kapacitásépítésének megerősítését; támogatja a Délkelet-ázsiai Atomfegyvermentes Övezetről szóló szerződést, amely mentesíteni kívánja a régiót a nukleáris fegyverektől és más tömegpusztító fegyverektől, és különösen a nukleáris leszerelést hivatott előmozdítani;

45. emlékeztet arra, hogy az indiai–csendes-óceáni térség fokozottan ki van téve az éghajlatváltozásnak, ami komoly biztonsági kockázatokat jelent; ösztönzi az EU indiai–csendes-óceáni partnereit, hogy a Párizsi Megállapodásban kitűzött célokkal összhangban fokozzák az éghajlatváltozás kezelésére irányuló fellépéseiket, és ösztönzi az Uniót, hogy támogassa ezeket a partnereket a kibocsátások csökkentésében és az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló intézkedések végrehajtásában, és növelje kapacitásukat a klímabiztonsági kockázatok értékelésére, előrejelzésére és kezelésére; felhívja az Uniót, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos biztonságot helyezze az EU és az indiai–csendes-óceáni térség közötti stratégiai együttműködés napirendjének élére, és a térségben tett kötelezettségvállalásai keretében teljes körűen hajtsa végre az uniós védelmi és éghajlat-változási ütemtervet;

46. üdvözlö az EU arra irányuló tervét, hogy megerősítse az indiai–csendes-óceáni térségben a humanitárius segítségnyújtási és katasztrófaelhárítási képességek terén vállalt szerepét; felhívja az EU-t és indiai–csendes-óceáni partnereit, hogy kezeljék prioritásként a katasztrófa megelőzést és az ellenálló képességet, és gyorsítsák fel a 2015–2030-as időszakra szóló sendai katasztrófa kockázat-csökkentési keret végrehajtását;

o

o o

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak és az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének.

2022. június 7., kedd

P9_TA(2022)0225

Uniós szigetek és a kohéziós politika

Az Európai Parlament 2022. június 7-i állásfoglalása az Unió szigeteiről és a kohéziós politikáról: a jelenlegi helyzet és a jövőbeli kihívások (2021/2079(INI))

(2022/C 493/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 174., 175. és 349. cikkére,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és a Kohéziós Alapról szóló, 2021. június 24-i (EU) 2021/1058 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Igazságos Átmenet Alap létrehozásáról szóló, 2021. június 24-i (EU) 2021/1056 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Külső Tengeri Régiók Konferenciája (CPMR) Szigetek Bizottsága 40. éves közgyűlésének 2021. április 15-i zárónyilatkozatára,
- tekintettel a hetedik környezetvédelmi cselekvési programra és a benne foglalt elvekre,
- tekintettel a Tanácsnak a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2030-ig teljesítendő uniós stratégiáról szóló, 2020. október 16-i következtetéseire,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság számára „Islands of the European Union: State of play and future challenges” [Az Európai Unió szigetei: a jelenlegi helyzet és a jövőbeli kihívások] címmel készített, 2021 márciusában közzétett tanulmányára,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság számára „Cohesion Policy and Climate Change” [Kohéziós politika és éghajlatváltozás] címmel készített, 2021 márciusában közzétett tanulmányára,
- tekintettel a NextGenerationEU helyreállítási eszközre,
- tekintettel a legkülső régiók XXVI. elnöki értekeztetének 2021. november 18-án, Ponta Delgadán aláírt zárónyilatkozatára,
- tekintettel a Régiók Európai Bizottságának az Európai Unió legkülső régióival kialakítandó megújított stratégiai partnerség végrehajtásáról szóló európai bizottsági jelentésről szóló, 2020. december 10-i véleményére ⁽³⁾,
- tekintettel a hozzáadottérték-adó (héta) kulcsaira vonatkozó uniós szabályok aktualizálásának általános megközelítéséről szóló, 2021. december 7-i tanácsi megállapodásra,
- tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának felülvizsgálatáról szóló, 2021. május 18-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL L 231., 2021.6.30., 60. o.

⁽²⁾ HL L 231., 2021.6.30., 1. o.

⁽³⁾ HL C 37., 2021.2.2., 57. o.

⁽⁴⁾ HL C 15., 2022.1.12., 2. o.

2022. június 7., kedd

- tekintettel 2018. április 17-i állásfoglalására a gazdasági, társadalmi és területi kohézió Európai Unión belüli megerősítéséről: Az Európai Bizottság 7. jelentése ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel a „Szorosabb partnerség az EU legkülső régióival” című, 2021. szeptember 14-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
 - tekintettel az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 54. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményeire,
 - tekintettel a Régiók Európai Bizottsága 2020. október 14-i véleményére – A természeti erőforrások fenntartható használata a földközi-tengeri szigeteken,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A9-0144/2022),
- A. mivel az EU szigeti régióinak becsült lakossága több mint 20 000 000 fő (az EU teljes lakosságának 4,6 %-a); mivel az európai szigetek lakossága 13 tagállam mintegy 2 400 szigetén él;
- B. mivel a jelentős számú strukturális problémával küzdő európai szigetek nagyrészt már a statisztikai célú területi egységek nomenklatúrája (NUTS) 2. vagy 3. szintű régiói közé tartoznak;
- C. mivel a szigetek gyakran többszörös és állandó természeti hátrányok kombinációjával küzdenek, mint például a kis méret, a többnyire alacsony népsűrűség, a demográfiai kihívások, például a szezonális demográfiai nyomás, a kis piacok, a kettős szigetjelleg (sziget és szigetcsoport), a hegyvidéki régiókhoz nagyon hasonló nehéz domborzat, a tengeri és légi közlekedéstől való függés és a kis számú terméktől való függés;
- D. mivel a demográfiai változás nem egységesen érint minden országot és régiót, hanem nagyobb hatást gyakorol a már leszakadó régiókra, tovább súlyosbítva a meglévő területi és társadalmi egyenlőtlenségeket; mivel a vidéki területeket, a peremterületeket és a legkülső régiókat, köztük a szigeteket rendkívüli módon sújtja az elnéptelenedés, ugyanis főként a fiatalok és a nők elhagyják ezeket a területeket, ami az ott élő idősök arányának növekedését eredményezi, ami növelheti a társadalmi elszigetelődés kockázatát;
- E. mivel az EUMSZ 174. cikke elismeri a szigetek sajátos jellemzőit, és mivel még mindig hiányzik e cikk konkrét alkalmazása, különös tekintettel az EU szigeti területeire; mivel ezeket a sajátosságokat figyelembe kell venni az EU politikáiban, különösen egy erre a célra szolgáló stratégia, egy európai cselekvési terv és egy szigetpolitikai menetrend kidolgozásával, amely egyértelműen meghatározott cselekvési prioritásokat tartalmaz;
- F. mivel a szigeti régiók mind viszonylag kevésbé fejlettek, mint a tagállamuk szárazföldi régiói, és az egy főre jutó GDP-jük alacsonyabb, mint a szárazföldi régióké;
- G. mivel az EU három tagállama sziget;

⁽⁵⁾ HL C 390., 2019.11.18., 53. o.

⁽⁶⁾ HL C 316., 2021.8.6., 2. o.

⁽⁷⁾ HL C 270., 2021.7.7., 2. o.

⁽⁸⁾ HL C 117., 2022.3.11., 18. o.

⁽⁹⁾ HL C 232., 2021.6.16., 28. o.

2022. június 7., kedd

- H. mivel a szigetek szárazföldtől való fizikai elszakítottága és távolsága még inkább terheli különösen a munkaerőpiacot, a fenntartható közlekedési összeköttetést, a mobilitást, a nyersanyagok és a fogyasztási cikkek behozatalát, a szigetek termelésének a szomszédos külső piacokra való eljuttatását, az oktatást, az egészségügyi ellátást, a gazdasági tevékenységeket, a vízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférést, az energiaellátást és a hulladékgazdálkodási létesítményeket; mivel ez a földrajzi elszigeteltség jelentősen megnehezíti az ilyen területek zöld átállását a klímasemleges gazdaság felé;
- I. mivel a fenntartható versenyképesség, a társadalmi méltányosság és a reziliencia szempontjából alapvető fontosságú, hogy minden ember – beleértve a ritkán lakott és elnéptelenedett vidéki és távoli területeken és szigeteken élőket is – egyenlő hozzáféréssel rendelkezzen a minőségi és inkluzív szakképzési, tovább- és átképzési intézkedésekhez, valamint a készségforrásokkal, tanácsadással, oktatással és szakképzéssel kapcsolatos információkhoz;
- J. mivel az EUMSZ 349. cikke értelmében a legkülső régiók esetében – amelyek többnyire szigetek – az EU-nak egyedi intézkedéseket kell elfogadnia, amelyek fő célja a közös uniós szakpolitikák e régiókra vonatkozó alkalmazási feltételeinek meghatározása, különösen a vám-, kereskedelmi- és költségvetési politika, a vámszabad területek, a mezőgazdasági és halászati politika, a nyersanyagok és alapvető fogyasztási cikkek biztosítása, az állami támogatások, a strukturális alapokhoz való hozzáférés feltételei és a horizontális uniós programok terén; mivel az említett területeken hozott egyedi intézkedések hozzájárulnak az EU gazdasági, társadalmi és területi kohéziójának megerősítéséhez;
- K. mivel a Covid19-világjárvány idején az idénymunkások és a kiküldött munkavállalók gyakran nem jutottak alapvető egészségügyi ellátáshoz, méltányos lakhatáshoz, nem rendelkeztek egyéni védőeszközökkel és megfelelő információkkal; mivel gyakran csak elégtelen vagy semmilyen hozzáféréssel nem rendelkeztek a szociális védelmi rendszerekhez, így a betegségi ellátáshoz és a rövid távú munkanélküliségi programokhoz a fogadó tagállamokban; mivel a munkavállalók mobilitása a rendelkezésre álló közlekedési eszközöktől is függ, és a szigeteken és az Unió legkülső régióiban élő munkavállalók különösen érintve vannak;
- L. mivel a Covid19-válság hosszú távú társadalmi, gazdasági, környezeti és kulturális következményei az EU szigeti területein különösen aggasztóak, az európai fellendülés pedig nem kerüli ki a szigeteket, és nem vezethet újabb regionális egyenlőtlenségekhez; mivel a Covid19-válság rámutatott arra, hogy az ilyen jelenségek rendkívül veszélyeztetik a szigetek gazdaságát;
- M. mivel a szigetek gyakran egyébként is magas munkanélküliségi rátáját, ami általában magasabb, mint a szárazföldön, a Covid19-válság tovább súlyosbította, különösen a fiatalok körében;
- N. mivel a szigetek és a legkülső régiók az éghajlatváltozás frontvonalában vannak, amelyeket érint a tengerszint emelkedése és a part menti erózió, a tengerek és óceánok felmelegedése és elsavasodása, valamint a természeti katasztrófák, például a ciklonok, vulkánkitörések, erdőtüzek és viharok, áradások, aszályok és az elsivatagosodás problémái, amelyek negatív hatással lehetnek a mezőgazdaságra és az élelmiszer-ellátásra, és többféle gazdasági, társadalmi és környezeti kárt okozhatnak; mivel kiváló laboratóriumai lehetnek a különböző ökológiai átállási folyamatoknak, és sokan törekednek a megújuló energiaforrásokon alapuló energiaautonómia elérésére;
- O. mivel a szigetek számos olyan értékkel rendelkeznek, amelyeket jobban ki kell aknázni;
- P. mivel a szigeteket a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák kivételes gazdagsága jellemzi; a szigeti ökoszisztémákat különösen fenyegetik az éghajlatváltozás negatív hatásai, ezért védeni kell őket;
- Q. mivel számos szigeten a belső területek a gazdasági fejlődés és a szolgáltatások hozzáférhetőségének szempontjából elmaradnak a part menti területektől;

2022. június 7., kedd

- R. mivel a szigeteken működő – többnyire kis méretű – mezőgazdasági üzemeket hátráltatja távoli elhelyezkedésük, elszigeteltségük és környezeti feltételeik, a szárazföldről származó energiától való függés, a helyi és éghajlati viszonyok miatt korlátozottan változatos termelés és a helyi piacoktól való nagyfokú függés, valamint az éghajlati válság, a környezetkárosodás, a biológiai sokféleség csökkenése és az olyan alapvető infrastruktúrák hiánya, mint az utak, a vízellátás, a hulladékkezelés, a digitális és egészségügyi infrastruktúra; mivel ezeket a strukturális nehézségeket gyakran súlyosítja a teljes mértékben fejlett általános érdekű szolgáltatások hiánya;
- S. mivel a szigetek, különösen a legkülső régiók nagyon ki vannak téve a társadalmi-gazdasági válságoknak és a természeti katasztrófáknak, például a szélsőséges időjárási eseményeknek és a vulkáni tevékenységeknek; mivel földrajzi elszigeteltségük és a szárazföldi területekről származó alapvető szükségleti cikkekhez, például az üzemanyaghoz vagy a vízhez való hozzáférés nehézségei miatt a szigeteket súlyosabban érintik az olyan jelenségek, mint a Covid19-világjárvány, amelyek különös nehézségeket okoznak a mezőgazdasági termelőknek; mivel az EU szigeti területei Európa biológiai sokféleségének 80 %-át teszik ki, Európa számos őshonos fajának adnak otthont, és menedékként is szolgálhatnak a kihalás veszélyének kitett fajok számára, egyben létfontosságú telelőhelyeket, pihenőhelyeket vagy szűk keresztmetszeteket jelentenek a vándormadarak, emlősök és gerinctelenek számára, emellett pedig különleges védelmet igénylő táji és környezeti kincsekkel rendelkeznek;
- T. mivel a szigetek társadalmi-gazdasági fejlődése jelentős részben olyan, erősen szezonális jellegű ágazatokon alapul, mint amilyen például a mezőgazdaság és a turizmus; mivel a szigeti régiók mezőgazdasági termelőinek sajátos nehézségekkel, különösen az alacsony versenyképességgel kell megküzdeniük a magas szállítási költségek miatt, illetve abból fakadóan, hogy nem tudják kihasználni a méretgazdaságosság előnyeit, mivel a föld számos szigeten szűkös erőforrás; mivel a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszer-ellátási rendszerek kialakítása érdekében az uniós szigeteknek meg kell felelniük a „termelőtől a fogyasztóig” stratégiának, amely az európai zöld megállapodás alapvető részét képezi; mivel ezek a régiók komoly hátrányt szenvednek a nem uniós országok által támasztott verseny miatt, amelyek nem tartják tiszteletben ugyanazokat a környezetvédelmi és élelmiszer-biztonsági termelési normákat, és sokkal alacsonyabb munkaerőköltségekkel kell számolniuk;
- U. mivel a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia uniós mezőgazdasági termelésre gyakorolt hatása súlyos következményekkel járhat ezekben a régiókban a külföldi behozattal szembeni gyenge versenyképességük és a termelésük diverzifikálásával kapcsolatos kihívások miatt;
- V. mivel a szigetek tengeri és szárazföldi biológiai sokfélesége nagyrészt endemikus és ezért sérülékenyebb; mivel a tengeri és part menti szennyezés, valamint a túlhalászás és jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat fokozott hatást gyakorol a szigetek környezetére, és nagyon súlyos következményekkel jár a foglalkoztatásra, a kisüzemi halászati ágazatra és a helyi közösségekre nézve;
- W. mivel a legkülső régiók és szigetek potenciálisan elősegíthetik Európa fenntartható jövőjének biztosítását olyan stratégiai ágazatokban, mint a tiszta energia, a biológiai sokféleség és ökoturizmus;

Az Európai Unió szigeteinek jellemzői és sajátosságai

1. elismeri, hogy az elszigeteltség állandó strukturális hátrány; megjegyzi, hogy ezért olyan integratív stratégiákat kell kidolgozni, amelyek lehetővé teszik a szigetek számára, hogy szembenézzenek a kihívásokkal és leküzdjék azokat az akadályokat, amelyeket maga a szigetjelleg jelent;
2. emlékeztet rá, hogy az EUMSZ 174. cikke kimondja, hogy az Uniónak különös figyelmet kell fordítania az európai szigetekre;
3. hangsúlyozza, hogy az európai szigetek, bár közös kihívásokkal néznek szembe, különböző földrajzi jellemzőkkel és intézményi felépítéssel rendelkeznek, ami elengedhetetlenné teszi olyan rugalmas megoldások alkalmazását, amelyek figyelembe veszik ezeket a sajátosságokat;
4. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EU nem rendelkezik jövőképpel az európai szigetekkel kapcsolatban, és kéri a szigetek európai jövőképeinek kidolgozását és a szigetek erősségeinek kiaknázását;

2022. június 7., kedd

5. rámutat arra, hogy az EUMSZ 349. cikke a kilenc legkülső régió fejlődését korlátozó feltételek között elismeri a szigetjelleg is, amelyet a strukturális szempontból törékeny társadalmi és gazdasági helyzetüket súlyosbító feltételek egyikeként említ; emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 349. cikke egyedi intézkedéseket ír elő e legkülső régiók számára; kéri egy kimondottan a legkülső régiókra vonatkozó, a piacok közös szervezéséről szóló rendelet létrehozását, hogy figyelembe vegyék az EUMSZ 349. cikkének hatálya alá tartozó területek környezeti, földrajzi és társadalmi sajátosságait;
6. hangsúlyozza, hogy az európai szigetek GDP-je és fejlettségi szintje elmarad az EU és azon országok átlagától, amelyekhez tartoznak;
7. hangsúlyozza, hogy a szigetek egyik legnagyobb hátránya a geomorfológiai és természeti adottságaikban rejlik; megjegyzi, hogy a szigeteket általában kettős vagy hármas természeti hátrány jellemzi, nevezetesen a szigetjelleg, a hegyvidéki terep és a szigetvilágban elfoglalt helyük;
8. emlékeztet rá, hogy a szigetjelleg strukturális problémákat okoz a tengeri és légi közlekedéstől való függőség tekintetében – a szigeten élő európai polgárok megélhetése függ ettől a közszolgáltatástól –, ami az áruk, nyersanyagok, köztük az energiahordozók és a fogyasztási cikkek behozatala és kivitele, valamint a személyszállítás számára többletköltségeket okoz;
9. hangsúlyozza, hogy a szigetcsoportok esetében a kettős és néha hármas szigetjelleg megsokszorozza ezeket a nehézségeket;
10. hangsúlyozza a népesség, a nyersanyagok és mindenféle erőforrás tekintetében fennálló hiányt, és emlékeztet rá, hogy sok szigeten az ivóvízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférés kérdése központi jelentőségű a lakosság élete, a mezőgazdaság fejlődése, az energiatermelés, a sziget fenntarthatósága és a turizmus lehetőségei szempontjából;
11. hangsúlyozza, hogy a szigetjelleggel járó elszigeteltség a szárazföldi és kontinentális területek piacaitól való függőséggel jár, és növeli bizonyos szolgáltatások, például a hulladékgazdálkodás, valamint bizonyos áruk költségeit, különösen olyan kis vagy távoli szigetek esetében, amelyek nagymértékben függenek a behozattól;
12. rámutat, hogy a szigetek gazdasága az elsődleges és a tercier szektor felé orientálódik, és hogy a túlzott szakosodás gyengíti a gazdasági szerkezetet, mivel sebezhetőbbé teszi a visszaesésekkel és a válságokkal szemben; kifejezi aggodalmát a hosszú távú fejlemények miatt, amelyek kizárólag a turizmusra épülő gazdaságot hozhatnak létre számos uniós szigeten, olyan szezonális sebezhetőséget okozva, amilyen például a turisztikai fő- és holt szezonokban a pénzügyi források megléte vagy hiánya miatti különbségek; hangsúlyozza ezért, hogy a megfelelő egyensúly és a sokszínű munkaerőpiac elérése érdekében a szigetek gazdaságát másodlagos ágazataik megerősítésével diverzifikálni kell;
13. aggodalommal veszi tudomásul a Covid19-világjárvány okozta válság jelenlegi és hosszú távú hatásait, amely számos területen súlyosbítja az uniós szigetek amúgy is bizonytalan helyzetét; aggodalommal veszi tudomásul, hogy a mentális egészség romlása a bizonytalanság egyik jelentős tényezője, ami az elszigeteltségnek és a szigeti területek korlátozott választási lehetőségeinek tudható be;
14. hangsúlyozza, hogy számos szigeten és a legkülső régiókban a Covid19-válság következményei még súlyosabbak, mint a szárazföldön, amint azt a tengeri szállítás árának elszabadulása is tanúsítja, és elmélyítik az ilyen régiókra jellemző társadalmi és gazdasági strukturális nehézségeket; megjegyzi, hogy a jelenlegi áremelések csak tovább súlyosbítják ezeket a nehézségeket;
15. emlékezteti a tagállamokat arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköznek a szigetek és a legkülső régiók, valamint a legfejlettebb régiók gazdasági, társadalmi és területi fejlettségi szintjei közötti távolság csökkentését is kell szolgálnia; kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe e rendelkezés betartását a nemzeti reformprogramokban, amikor a felülvizsgálati jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek;

Az európai szigetekkel kapcsolatos kérdések és kihívások

Éghajlatváltozás és biológiai sokféleség

16. hangsúlyozza, hogy a szigetek biológiai sokféleségét egyedülálló biogeográfiai, filogenetikai és funkcionális jegyek jellemzik, a világ biológiai sokfélesége túlnyomó részének a szigetek adnak otthont, fontos fajok jelentős szaporodóhelyei, és e biológiai sokféleség aránytalanul nagy részét el is veszítették; hangsúlyozza, hogy célzott regionális politikákat és intézkedéseket kell végrehajtani, például összehangoltabb technikai segítségnyújtást a szigetek egyedülálló biológiai

2022. június 7., kedd

sokféleségének védelme és helyreállítása, valamint szűkös természeti erőforrásaik, például a talaj és a víz megőrzése érdekében, mezőgazdasági termelékenységük, különösen a fenntartható hagyományos termékek megőrzése és az emberek megélhetésének biztosítása érdekében, valamint támogatni kell az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek elérését; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a mezőgazdasági termelőknek a biológiai sokféleséget elősegítő gyakorlatok folytatásához nyújtott támogatást, többek között magasabb finanszírozási és társfinanszírozási arányok révén;

17. hangsúlyozza, hogy számos sziget törekény környezettel és endemikus tengeri és szárazföldi biológiai sokféleséggel rendelkezik, és hogy a turizmus fejlődése – különösen egyes földközi-tengeri szigeteken – tovább növeli a biológiai sokféleségre nehezedő antropogén terhelést;

18. célzott, fenntartható és hatékony regionális politikákat és intézkedéseket szorgalmaz a szigetek számára egyedi biológiai sokféleségük védelmére és helyreállítására való képességük megerősítése, a fenntartható turizmusra és halászatra összpontosító kék gazdaság előmozdítása, valamint a tengerfenék-kutatás támogatása érdekében; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy értékelje az éghajlatváltozás szigetekre gyakorolt hatását;

19. emlékeztet rá, hogy a szigetek az éghajlatváltozás frontvonalában vannak, különösen a tengerszint emelkedése, a tengerek és óceánok felmelegedése és savasodása, az elsvatagosodás növekvő hatása, valamint az egyre gyakoribb természeti katasztrófák miatt;

20. kéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg, szükséges-e az Európai Unió Szolidaritási Alapjának fejlesztése, valamint igazítsa azt az olyan új realitásokhoz és fenyegetésekhez, mint a természeti katasztrófák vagy az éghajlatváltozás hatásai, annak érdekében, hogy realisabban lehessen kezelni e jelenségek következményeit;

21. felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen vizsgálja meg a meglévő vészhelyzeti mechanizmusok kiigazításának kérdését, az olyan, egyre súlyosabb természeti katasztrófák kezelésével kapcsolatban, mint például a spanyolországi La Palma szigetén történt vulkánkitörés, amely példátlan társadalmi és gazdasági kihívást jelent, és az okozott károkra arányos választ igényel;

22. aggodalommal veszi tudomásul a túlhalázzással, valamint a tengerek és partok szennyezésével kapcsolatos kockázatokat; felszólít a Párizsi Megállapodás és az európai zöld megállapodás, köztük a klímarendelet keretében a szigeteknek nyújtott egyedi támogatásra, amely elengedhetetlen ahhoz, hogy megfelelően alkalmazkodóképesek, ellenállóak és előrelátóak legyenek az éghajlatváltozás leküzdése és az ahhoz való alkalmazkodás tekintetében; kéri, hogy a zöld megállapodás kedvezőtlen társadalmi hatásainak ellensúlyozására szolgáló eszközöket alkalmazzanak az EU szigetein;

23. kéri, hogy vizsgálják meg a természeti katasztrófák kockázatának azokat a megelőzési stratégiáit, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodási intézkedéseket és a területrendezési szakpolitikákat, annak elkerülése érdekében, hogy a part menti árterületeken vagy a földcsuszamlásveszélynek kitett területeken ne szaporodjanak el a lakás- és infrastruktúra-építések;

Hozzáférés a vízhez és vízgazdálkodás

24. úgy véli, hogy ezek a szigetek hatalmas laboratóriumot képviselhetnek a fenntartható gyakorlatok számára az olyan ágazatok esetében, mint a tiszta energia, a körforgásos gazdaság, az intelligens mobilitás, a hulladékgazdálkodás és a kék gazdaság; szükségesnek tartja különösen az értékesítési láncok lerövidítését a nyersanyagok szállításából származó kibocsátások csökkentése és a körforgásos gazdaság előmozdítása érdekében, mivel ez fontos szerepet játszik abban, hogy a szigetek versenyképesebbek és önfenntartóbbak legyenek;

25. hangsúlyozza, hogy egyre sérülékenyebbé válnak szinte valamennyi sziget környezeti értékei, különösen a vízkészletek; felszólítja ebben az összefüggésben az Európai Bizottságot, hogy mozgósítson további forrásokat a szigeti régiók hatékonyabb megsegítésére a vízhez való hozzáférés és a vízgazdálkodás terén, és fogadjon el közös vízgazdálkodási politikát a szigetek számára;

26. hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell a víz, különösen a szennyvíz tisztítását, és biztosítani kell a fenntartható vízkörforgást; emlékeztet arra, hogy a sótalanítás gyakran költséges és nem elég hatékony egy sziget teljes vízellátásának biztosításához; emlékeztet a szigeti területek hulladékgazdálkodásával kapcsolatos kihívásokra, mivel a szigetek korlátozott erőforrásokkal rendelkeznek a hulladék tárolására és feldolgozására terén, különösen a turisztikai főszezonban, mikor megnő a hulladéktermelés; emlékeztet továbbá a körforgásos gazdaság stratégiai szerepére, amelyet ki kell terjeszteni, hogy magában foglalja a tengeri hulladék gyűjtését és gazdaságos újrahasznosítását;

2022. június 7., kedd

Energetikai átállás

27. kéri, hogy a szigetek számára külön szabályok és pénzügyi támogatás nyújtsanak segítséget az éghajlat-semlegességi célok eléréséhez, figyelembe véve az energetikai és a közlekedési ágazathoz kapcsolódó többletköltségeket, valamint a mobil technológiáknak az energiarendszerekre gyakorolt hatását; elismeri, hogy arányosan nagyon magas szintű beruházásokra van szükség az időszakos megújuló energiák kezeléséhez; kéri, hogy ezeket a költségeket vegyék figyelembe „Irány az 55 %!” jogalkotási csomagban;

28. hangsúlyozza az „Irány az 55 %!” jogalkotási csomag szükségességét és az abban rejlő lehetőségeket; úgy véli azonban, hogy e jogalkotási intézkedések gyakorlati megvalósításának együtt kell járnia a gazdasági, társadalmi és területi kohézió előmozdításával, mivel a szigetek kizárólag légi és tengeri közlekedésre támaszkodnak;

29. kézzelfogható kompenzációs intézkedésekre szólít fel, amelyek ellensúlyozzák a tisztább gazdaságra és társadalomra való átállás során a szigetek gazdasági, társadalmi és területi kohéziójára – a légi és tengeri ágazatoktól való függés miatt – gyakorolt esetleges negatív következményeket;

30. fontosnak tartja a szoros nyomon követést annak érdekében, hogy a szigeteket a környezetbarát tengeri infrastruktúra fejlesztésébe teljes körűen integrálni lehessen; kéri, hogy a szigetek élvezzenek prioritást az infrastruktúra tekintetében, a légi és a tengeri közlekedés dekarbonizációja érdekében; kiemeli, hogy a szigetek strukturális hátrányai miatt polgáraik és vállalkozásaik jobban ki vannak téve az emelkedő áraknak;

31. emlékeztet arra, hogy a szigetek kis méretük és elszigetelt energiarendszereik miatt nagy kihívással néznek szembe az energiaellátás terén, mivel a villamosenergia-termelés, a szállítás és a fűtés tekintetében jellemzően a fosz-szilistüzelőanyag-importtól függenek;

32. úgy véli, hogy a megújuló energiaforrások, köztük az árapály-energia hasznosításnak olyan prioritásnak kell lennie, amely jelentős előnyökkel jár a szigetek számára, ugyanakkor figyelembe veszi a helyi közösségek igényeit, beleértve a szigetek hagyományos építészetének és helyi élőhelyeinek megőrzését; ezért kéri, hogy a szigetek földrajzi adottságainak megfelelően támogassák ezen energiaforrások széles körének fejlesztését; üdvözlí a szigetekeken kezdeményezett zöld hidrogénprogramokat;

33. szorgalmazza, hogy a fosszilis tüzelőanyagok fokozatos megszüntetése, valamint a fenntartható és megújuló energiákban rejlő lehetőségek növelését célzó intézkedések bevezetése révén valamennyi európai sziget számára fogalmazzák meg a megújuló energiaforrásokon alapuló energetikai autonómia célkitűzését, amelyet az ehhez szükséges pénzügyi forrásokkal kell támogatni; további kutatást kér annak érdekében, hogy a megújuló energiaforrások megfizethetőbbé váljanak a part menti területeken, és a különböző tengeri medencék földrajzi adottságaihoz jobban illeszkedjenek;

34. hangsúlyozza, hogy a hatékony környezeti átmenet megvalósítása érdekében kulcsfontosságú az európai szigetek helyi intézményeinek igazgatási kapacitását növelni és fejleszteni, hogy képesek legyenek előmozdítani a gazdasági, társadalmi és területi versenyképességet, és ösztönözni a polgárok klímabarát magatartását; emlékeztet arra, hogy ez az átmenet olyan szilárd kutatási és innovációs politikáktól és kezdeményezésektől is függ, amelyek előmozdítják a helyi érdekelt felek közötti együttműködést, miközben a kutatási létesítmények szélesebb körű elterjedését segítik elő a szigeti területeken;

35. emlékezteti a tagállamokat, hogy az Igazságos Átmeneti Alapból finanszírozott nemzeti átállási terveiknek minden egyes szigetükre vonatkozóan külön tanulmányt és elemzést kell tartalmazniuk;

Gazdasági és társadalmi fejlődés

36. kiemeli az európai szigetek helyi gazdasági szerkezetének, különösen a mikrovállalkozások, valamint a kis- és középvállalkozások (kkv-k) támogatásának fontosságát;

37. felhívja a tagállamokat, hogy az Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+) és az Európai Regionális Fejlesztési Alap forrásainak igénybevételével támogassák a minőségi munkahelyek létrehozását, támogassák a munka és a magánélet közötti egyensúly javítását, biztosítsanak munkalehetőségeket az elnőptelenedés kockázatának kitett régiókban, különös figyelmet fordítva a nők munkaerőpiaci részvételének javítására; hangsúlyozza a tanácsadási szolgáltatások, az egész életen át tartó tanulás és a munkavállalók át- és továbbképzését szolgáló programok fontosságát minden életkorban;

2022. június 7., kedd

38. felszólít sürgős intézkedésekre a szigetek elnéptelenedésének, továbbá az agyelszívásnak és a szakképzett munkaerő elvándorlásának korlátozására, valamint a polgárok életminőségének javítása, többek között a kiszolgáltatott csoportok hozzáférhetőségének javítása, a helyi vállalkozások támogatása, a munkahelyek védelme és az öregedő népesség kérdésének kezelése érdekében; kéri továbbá, hogy támogassák az oktatás, a szakmai képzés, a szakképzés, az innovatív és fenntartható vállalkozói szellem és a szigetek lakosai számára létrehozott foglalkoztatási intézmények fejlesztését, különösen a nők – akik körében szinte valamennyi uniós szigeten a férfiakénál magasabb a munkanélküliségi ráta – és a fiatalok esetében;

39. hangsúlyozza, hogy – adott esetben – ki kell terjeszteni a héa kulcsaira vonatkozó uniós szabályok aktualizálásáról szóló, 2021. december 7-i tanácsi megállapodást az Unió valamennyi elszigetelt területére;

40. emlékeztet arra, hogy a Covid19-válság rávilágított számos európai sziget egészségügyi hiányosságaira; hangsúlyozza ezért az egészségügyi infrastruktúra fejlesztésének és javításának, az ellátáshoz való hozzáférésnek és az egészségügyi szakemberek letelepedését ösztönző támogatás nyújtásának fontosságát, különösen a legtávolabbi szigeti területeken;

41. hangsúlyozza, hogy helyi szinten ösztönözni kell a szoros együttműködést, a mobilitást és a tudáscserét az oktatási, kutatási és technológiai innovációs intézmények, a vállalkozások és az egyes polgárok között; ezért felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az európai szigetek, főként a szárazföldtől legtávolabb fekvők lakói teljes mértékben és egyenlően részt vehessenek az olyan uniós mobilitási programokban, mint az Erasmus+, az Európai Szolidaritási Testület, a DiscoverEU vagy a várható ALMA (Aim, Learn, Master, Achieve) kezdeményezés;

42. emlékeztet az olyan uniós programok fontosságára, mint az ifjúsági garancia; felhívja a tagállamokat, hogy az uniós alapokkal, például az ESZA+-szal szoros összhangban gyorsan hajtsák végre ezt a programot annak érdekében, hogy kezeljék a foglalkoztatásban, oktatásban vagy képzésben részt nem vevő fiatalok helyzetét, különös tekintettel a vidéki területeken és a munkaerőpiacukon hátrányos természeti adottságokkal vagy demográfiai hátrányokkal küzdő régiókban, köztük a szigetekeken élőkre annak biztosítása érdekében, hogy minden 30 év alatti fiatal színvonalas állásajánlatot kapjon, folyamatos oktatásban, szakoktatásban vagy szakképzésben részesüljön, képes legyen az ágazatok széles körében a foglalkoztatási lehetőségekhez szükséges készségek fejlesztésére, vagy fizetett tanulószerveződéses gyakorlati képzésben vagy gyakornoki képzésben részesüljön négy hónapon belül;

43. üdvözli az ifjúsági garancia inkluzívabbá tételére és a megkülönböztetés minden formájának elkerülésére irányuló erőfeszítéseket, beleértve a távoli, vidéki vagy hátrányos helyzetű városi területeken, illetve tengerentúli területeken és szigeti régiókban élő fiatalokat is;

Kultúra

44. úgy véli, hogy a kultúra és a kulturális ágazat fejlesztése a szigetekeken alapvető fontosságú; úgy véli, hogy a szigetek, illetve az egész EU kulturális és nyelvi identitását védeni és támogatni kell, többek között az oktatásban is, mivel az minden szempontból hozzájárul a szigetek felemelkedéséhez;

45. felszólítja a Bizottságot arra, hogy tegye 2024-et a szigetek európai évévé;

Mezőgazdaság és halászat

46. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje egy olyan rendelet szükségességét, amely egyedi mezőgazdasági intézkedéseket állapít meg valamennyi NUTS 2 és NUTS 3 szintű sziget tekintetében az élelmiszer-autonómia elérése és termékeik versenyképességének növelése érdekében, a meglévő eszközök – például a kifejezetten a távoli fekvéssel és szigetjelleggel kapcsolatos választási lehetőségek programjának (POSEI) és az egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról szóló rendelet⁽¹⁰⁾ – sérelme nélkül;

47. intézkedésekre szólít fel a szigeti területeken gyakran fennálló, a part menti és a szárazföldi területek között lévő gazdasági különbségek áthidalása érdekében;

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 229/2013/EU rendelete (2013. március 13.) az egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról (HL L 78., 2013.3.20., 41. o.).

2022. június 7., kedd

48. megjegyzi, hogy a szigeteken termelt mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek egyedülálló minőségűek a szigetek sajátos mikroklimatikus és topográfiai körülményeinek köszönhetően; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika révén elő kell mozdítani a szigetekről és peremterületekről származó mezőgazdasági termékek fogyasztását; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki fenntartható megoldásokat a mezőgazdasági termékeknek a legtöbb sziget és a szárazföld közötti szállítására; úgy véli, hogy ez növelni fogja a versenyképességet, különösen a kisebb szigetek esetében, és lehetővé teszi a mezőgazdasági kistermelők szerepvállalását;

49. kitart amellett, hogy – az ökológiai korlátokon belül és az egészséges szárazföldi és tengeri környezet tiszteletben tartásával – fokozottan támogatni kell a szigetek fenntartható fejlődését a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás és -védelem, az állattenyésztés, az akvakultúra, a fenntartható halászat, a helyi termelés és a kék gazdaság területén, többek között az európai együttműködési programok révén; úgy véli, hogy meg kell erősíteni a szigeteken folytatott mezőgazdasági tevékenység korszerűsítéséhez nyújtott uniós támogatást, többek között a precíziós gazdálkodás előmozdítása révén, támogatva e régiókat az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek elérésében;

50. rámutat arra, hogy a szigetek vidéki területeit sújtó fejlettségbeli szakadékokat tovább növeli az, hogy a legtöbb szigeten nincsenek nyüzsgő városok, így nem tudnak úgy részesülni a továbbgyűrűző pénzügyi hatások előnyeiből; megjegyzi, hogy ez a versenyképesség csökkenéséhez vezet, különösen ami a kkv-k méretgazdaságossági előnyök kihasználására való képességét illeti;

51. hangsúlyozza a hatékony és eredményes földhasznosításra összpontosító területrendezés fontosságát;

52. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy elérjük a vidéki és távoli területeken élőket, elérhetőbbé tegyük a mezőgazdaságban, halászatban, erdőszetben és egyéb munkahelyeken dolgozók számára a továbbképzési és átképzési lehetőségeket, valamint hogy zöld, digitális és minden további szükséges készséget biztosítsunk számukra a zöld és kék gazdaság által kínált jelenlegi és jövőbeli lehetőségek jobb megértéséhez, és lehetővé tegyük számukra, hogy jelentősen hozzájárulhassanak a környezet megőrzéséhez;

53. hangsúlyozza, hogy nincsenek fenntartható megoldások a mezőgazdasági termékek szállítására a legtöbb sziget és a szárazföld között, valamint a mezőgazdasági termékek kivitelére a szigetekről és behozatalára a szigetekre, ezért felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az uniós szigetekre vonatkozó fejlesztési terveikben támogassák a környezetbarátabb összeköttetéseket célzó innovatív projekteket;

54. felszólítja a tagállamokat, hogy használják fel a kohéziós politika keretében rendelkezésre álló valamennyi eszközt, és azonosítsák és mozdítsák elő a különböző uniós politikák és alapok közötti kiegészítő jelleg és szinergiák lehetőségeit annak érdekében, hogy a szigeteket az élelmezésbiztonság és a szigetek önfenntartó képességének megerősítése érdekében, többek között a megújuló energiaforrásokból származó energia használatának előmozdítása révén, és tegyék őket a fenntartható, körforgásos élelmiszerrendszerekre és az intelligens vidéki területekre való átállás szerves részévé, a földrajzi hátrányokat ily módon lehetőségekké alakítva; úgy véli, hogy a szigetek fenntartható élelmiszerláncban betöltött szerepének előmozdítása az uniós regionális politikai eszközök, többek között a kohéziós politika révén további munkalehetőségeket teremthet, és megállíthatja a szigeti régiókban tapasztalható elnéptelenedési tendenciát;

55. hangsúlyozza, hogy jövedelmező és környezetbarát rövid ellátási láncokat kell támogatni és egy olyan mezőgazdasági ágazat fejlesztését, amely a nagy hozzáadott értékű hagyományos termékeket, a helyi fogyasztást és a zöld megoldásokat helyezi előtérbe, és hozzájárul az élelmiszer-önellátás eléréséhez;

56. hangsúlyozza, hogy folytatni kell a „Jobb életminőség a vidéki területeken” című, II. corki nyilatkozat végrehajtását az európai szigetek előtt jelenleg álló kihívások és lehetőségek átgondolása érdekében; kéri, hogy a vidéki területekre vonatkozó hosszú távú jövőkép kidolgozásakor vegyék figyelembe a legkülső régiók és az égei-tengeri szigetek sajátosságait; felszólítja a Bizottságot, hogy a regionális tervezési folyamatok során mozdítsa elő a szigetekkel kapcsolatos politikákat a fenntartható mezőgazdaság, az élelmiszer-termelés, az agrárturizmus, a kék gazdaság és a konnektivitás támogatása érdekében, többek között az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapot (EMVA) kiegészítő finanszírozás, az éghajlatváltozás kezelése, a biológiai sokféleség védelme, a körforgásos gazdaság bevezetése és a megújuló energia felé való elmozdulás révén; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy értékelje a szigetcsoportokat jellemezte régiók szigetjellegeinek és kettős szigetjellegeinek valós költségeit is, figyelembe véve a szigetek, különösen a legkülső régiók sérülékeny pontjait és eszközeit; úgy véli, hogy az uniós kohéziós politikában figyelembe kell venni a szigetek jellemezte régiók szigetjellegeinek

2022. június 7., kedd

valós költségeit, miközben ezzel egyidejűleg naprakész és harmonizált adatok alapján hatásvizsgálatot kell végezni a szigetekre vonatkozó uniós kezdeményezésekről és fellépésekről; hangsúlyozza, hogy a vidéki területek megfigyelőközpontja egyedülálló lehetőséget kínál a szigeti területekre vonatkozó megfelelő és naprakész, jó minőségű adatok előállítására, amelyek többek között a földhöz való hozzáférésre összpontosítanak, megteremtve a szigetek átfogó mezőgazdasági és gazdasági fejlődésének alapjait;

57. úgy véli, hogy az élő állatokat továbbra is tengeri úton kell szállítani, tekintettel arra, hogy egyes szigetek mezőgazdasági ágazatai, főként a legkisebb szigetek, amelyek kis méretük és az ebből következő infrastruktúra hiánya miatt nem képesek állati tetemeteket szállítani, nagy mértékben függenek az exporttól;

58. úgy véli, hogy meg kell erősíteni a szigetekeken folytatott mezőgazdasági tevékenység korszerűsítéséhez nyújtott uniós támogatást, többek között a precíziós gazdálkodás előmozdítása révén, támogatva e régiókat az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek elérésében;

59. felhívja a figyelmet azonban arra, hogy mivel a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia tovább korlátozza a növényvédő szerek használatát az Unióban, figyelembe kell vennie a trópusi és szubtrópusi növények legkülső régiókon belüli sajátosságait is, és korlátoznia kell az uniós szabványoknak nem megfelelő termékek uniós piacokhoz való hozzáférését;

60. úgy véli, hogy a legkülső régiókra való tekintettel az EU kohézióját a következők révén kell megvalósítani: az EUMSZ 349. cikkének megerősítése, nevezetesen az e régiókban alkalmazandó „uniós vívmányok” megszilárdításával; a POSEI program és költségvetésének fenntartása és megerősítése, különösen a mezőgazdaságon kívüli más ágazatokra, például a halászatra, a közlekedésre, az idegenforgalomra stb. való átcsoportosítással; a legkülső régiók termékeinek differenciált kezelésének biztosítása valamennyi gazdasági partnerségi és szabadkereskedelmi megállapodás újratárgyalása során, valamint az érzékeny mezőgazdasági termékek, például a banán, a paradicsom, a cukor és a tej teljes körű védelme e tárgyalások során;

61. kéri, hogy a POSEI program révén erősítsék meg a KAP keretében a legkülső régiók mezőgazdasági és agrár-élelmiszeripari behozataltól való függőségének csökkentésére irányuló speciális mechanizmusokat, valamint erősítsék meg e régiók élelmezésbiztonságát és piacaikhoz való hozzáférési képességét, függetlenül attól, hogy azok a saját területükön vagy az Unióban máshol találhatóak-e; e célból kéri, hogy 2027-től növeljék a POSEI költségvetését e távoli és szigeti régiók növekvő szükségleteinek kielégítése, valamint helyi termelésük fejlesztése érdekében, mivel jelentős termelési többletköltségek sújtják őket;

62. felszólítja a Bizottságot, hogy az EMVA esetében tartsa fenn a hosszú távú 85 %-os társfinanszírozási arányt a legkülső régiók esetében e területek társadalmi-gazdasági fejlődésének biztosítása és ezáltal a távoli elhelyezkedésükből fakadó problémák enyhítése érdekében;

63. felszólít a nem uniós országból származó trópusi árukra alkalmazandó európai környezetvédelmi és szociális normák szigorú betartására, és arra, hogy rendszerszinten vezessenek be importkvótát az ezen országokból származó trópusi termékekre, a jelenlegi kereskedelmi forgalom alapján; kéri, hogy e feltételeknek való megfelelést felügyeleti mechanizmusok és különös szankciók hatályba léptetésével ellenőrizzék; javasolja a megfelelőség elvének előírását a nem uniós országokból származó behozatalra, különösen a biotermékekre vonatkozóan;

64. elismeri, hogy a part menti régiók és a legkülső régiók történelmileg függenek a halászatról, és pénzügyi támogatásban kell részesülniük a halászati ágazatban a munkahelyek megszilárdítása és új ágazatok kialakítása, valamint új munkahelyek teremtése érdekében, különösen a kisüzemi halászatban; felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be célzott politikákat a meglévő munkahelyek védelme, a többféle új munkahely létrehozása és a digitalizáció előmozdítása érdekében; hangsúlyozza a munkaerő-piaci megkülönböztetés minden formája megakadályozásának, valamint a kiszolgáltatott és hátrányos helyzetű csoportok védelmének és támogatásának fontosságát; támogatja az európai strukturális és beruházási alapok együttes felhasználását, hogy az átfedéseket elkerülve szinergiákat teremtsenek;

65. komoly aggodalmát fejezi ki a halászati ágazat munkavállalóinak fizikai és mentális egészsége miatt, amelyet gyakran nemcsak a nyílt tengeren való munkavégzésben rejlő veszély fenyeget, hanem olyan hajók használata is, amelyek nem felelnek meg a jelenlegi biztonsági előírásoknak, ami növeli a munkahelyi baleseteknek, köztük a súlyos baleseteknek való kitettségüket; ezért felhívja az illetékes hatóságokat, hogy az európai normák csökkentése nélkül biztosítsanak biztonságos és tisztességes munkakörülményeket az ágazat valamennyi munkavállalója számára, valamint biztosítsanak egyenlő

2022. június 7., kedd

versenyfeltételeket és tisztességes versenyt a halászati vállalatok között világszerte; felhívja a tagállamokat, hogy a környezetvédelmi fenntarthatósági követelményeknek megfelelően nyújtsanak megfelelő támogatást a flottabiztonság és a munkakörülmények javításához, különös tekintettel a kisüzemi halászatra, különösen a szigeti és legkülső régiókban, ahol a hajók átlagos kora jelentősen magasabb, mint az ipari halászatban; üdvözli a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy megállapodásra törekedjen a halászhajók biztonságára vonatkozóan;

Turizmus

66. megjegyzi, hogy az idegenforgalmi ágazat a jövedelem és a foglalkoztatás tekintetében a szigeti régiók gazdasági növekedésének fő tényezője; felhívja ezért a Bizottságot, hogy nyújtson külön kiegészítő pénzügyi támogatást a szigetek fenntartható turizmusához, oldja meg a szezonális turizmus problémáját, és támogasson innovatív kísérleti projekteket az európai zöld megállapodás célkitűzéseivel összhangban álló ökológiai és digitális megoldások előmozdítása érdekében, és segítse a turizmustól nagymértékben függő szigetek gazdaságuk diverzifikálásában; kéri továbbá a Bizottságot, hogy hozzon létre egy fenntartható európai turizmus címkét, amely a szigetek és a szigeti régiók erősségeit és erőfeszítéseit népszerűsíti ezen a területen;

67. hangsúlyozza, hogy a fenntartható mezőgazdaság és élelmiszer-termelés, különösen a környezetbarát gyakorlatok és a fenntartható agroturizmus támogatása érdekében a szigetekre vonatkozóan meg kell erősíteni mind az integrált területfejlesztési megközelítést, például az integrált területi beruházásokat és a közösségvezérelt helyi fejlesztést, mind az olyan kezdeményezéseket, mint például az intelligens falvak és az európai digitális innovációs központok; kiemeli az intelligens energia- és vízfelhasználás előmozdításának fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy a szigetek a lehető legjobban kihasználhassák szűkös erőforrásaikat;

Hozzáférés a közszolgáltatásokhoz

68. felszólít a fenntartható közlekedés elősegítése érdekében a szigetek közlekedési infrastruktúrájának fejlesztésére és javítására, valamint a közúti, repülőtéri és kikötői infrastruktúra korszerűsítésének és környezetbarátabbá tételének támogatására, miközben biztosítja a társadalmilag igazságos átállást; kéri különösen a környezetbarát tömeg- és egyéni közlekedés támogatását;

69. kéri, hogy részesítsék előnyben az alapvető infrastruktúrába való nagyobb mértékű beruházásokat annak érdekében, hogy valamennyi háztartás könnyebben hozzáférhessen az ivóvízhez és az egészségügyi szolgáltatásokhoz;

70. hangsúlyozza, hogy fenntartható tengeri és légi közlekedés révén biztosítani kell valamennyi sziget területi folytonosságát, szigorúan ügyelve a monopóliumhelyzetek elkerülésére, kivéve, amikor szabad verseny esetén nem elegendők a rendszeres fuvarozási szolgáltatások, ami közszolgáltatási megállapodások megkötését teszi szükségessé; hangsúlyozza a személy- és áruszállítási költségek csökkentésének fontosságát, többek között a lakosoknak nyújtott kedvezményes tarifák révén, valamint a szárazföldi hidak és a közúti összeköttetések biztonságát és megfelelőségét;

71. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az európai rendszerösszekötő eszköz 2021–2023-as munkaprogramja és az európai együttműködési programok hozzájáruljanak a szigetek területi hozzáférhetőségéhez; megjegyzi, hogy a szigetek megközelíthetőségének javítása, valamint a szigetekhez vezető és a szigetek közötti fenntartható közlekedési kapcsolatok fejlesztése alapvető fontosságú a szigetek fejlődése és az olyan alapvető közszolgáltatások nyújtása szempontjából, mint az oktatás, az egészségügy és a szociális ellátás; úgy véli, hogy az ilyen jellegű fejlesztések nem korlátozódhatnak a szárazföldre vagy adott esetben az uniós tagállamokra;

72. hangsúlyozza – különösen a Covid19-világjárvány okozta válsággal összefüggésben – az egészségügyi infrastruktúra javításának, a távgyógyászat és a telepszichiátriai szolgáltatások megerősítésének, valamint az egészségügyi alapellátás és a gyógyszerekhez való hozzáférés javításának fontosságát az uniós szigeten;

73. hangsúlyozza, hogy a mindenki számára biztosítandó esélyegyenlőség kulcsfontosságú, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezeljék prioritásként a digitális készségek terén mutatkozó hiányosságok megszüntetését annak biztosítása révén, hogy a kiszolgáltatott régiók, köztük a vidéki és távoli területek, valamint a hátrányos helyzetű polgárok hozzáférjenek a digitális oktatáshoz és képzéshez, a minimálisan szükséges hardverhez, az internethez való széles körű hozzáféréshez, valamint a digitális támogatáshoz és más technológiai tanulási eszközökhöz; hangsúlyozza, hogy támogatni kell ezeket a csoportokat a boldoguláshoz szükséges digitális készségek fejlesztése és az egyenlőtlenségek elmélyülésének elkerülése érdekében, biztosítva, hogy senki se maradjon le;

2022. június 7., kedd

74. hangsúlyozza, hogy a szigetek digitalizációja és hatékony digitális összeköttetése kiemelt prioritás, különösen a földrajzi hátrányaik leküzdéséhez való hozzájárulás, valamint a digitális technológiák és infrastruktúra, az oktatási és képzési szolgáltatások, az e-egészségügy – többek között a távgyógyászat és a telepszichiátria –, valamint a polgároknak és a kkv-knak nyújtott egyéb alapvető kormányzati szolgáltatások nyújtásának javítása érdekében, amelyek pozitív hatást gyakorolnak az üzleti stratégiákra és műveletekre;

75. hangsúlyozza, hogy fontos fenntartani az uniós szigeteket a világ többi részével összekötő digitális infrastruktúrákat, nevezetesen azáltal, hogy elegendő európai forrást különítenek el az elavult tenger alatti kábelek cseréjére;

76. úgy véli, hogy különösen a kis szigeteken nehéz a kkv-k számára könnyen hozzáférni a vállalkozói tevékenység elősegítésével, a készségfejlesztéssel és az uniós finanszírozású lehetőségekkel kapcsolatos bármilyen információhoz; e tekintetben erőteljesebb pénzügyi támogatásra, valamint kiterjesztett tájékoztató ülések, tanácsadási szolgáltatások és testre szabott képzések biztosítására szólít fel;

Migráció

77. megjegyzi, hogy egyes szigetek olykor a helyi népességet jócskán meghaladó, nagyszámú migráns érkezésével szembesülnek, és nincsenek olyan helyzetben, hogy biztosítani tudják a szükséges szállást és segítséget;

78. felhívja a figyelmet a szigeteken, a peremterületi szigeteken és a legkülső régiókban a menekültügyi és befogadási rendszerekre nehezedő különleges és aránytalan nyomásra; kéri, hogy a szigetekre vonatkozó európai cselekvési terv ismerje el a fent említett menekültügyi és migrációs helyzetet, amely európai szinten olyan összehangolt megoldásokat igényel, amelyek tiszteletben tartják az egyén jólétét és méltóságát, ugyanakkor kezelik a nyomást;

Állami támogatási rendszerek és a fejlesztési hiányt csökkentő intézkedések újraértékelése

79. kéri a Bizottságot, hogy készítsen elemzést az uniós szigeteken székhellyel rendelkező vállalatoknak nyújtott állami támogatások mértékéről; úgy véli, hogy az Unió és a tagállamok által tett erőfeszítések ellenére feltétlenül meg kell állapítani, hogy a szigeteken található vállalatok részesültek-e és milyen mértékben az ilyen intézkedések előnyeiből, illetve ennek megfelelően újra kell értékelni az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat; ezzel összefüggésben hangsúlyozza annak fontosságát, hogy rugalmasabb állami támogatást kell nyújtani a légi és tengeri szállítási vállalatoknak ezeken a szigeti területeken, mivel teljes mértékben ezektől a közlekedési eszközöktől függenek;

80. kéri, hogy az állami támogatásokra vonatkozó jogi keret bármely jövőbeli felülvizsgálatát az „Irány az 55 %!” jogalkotási csomag ezen területekre gyakorolt hatása fényében, valamint olyan konkrét mutatókon alapuló hatástanulmányok alapján végezzék el, amelyek lehetővé teszik a szigeti régiók gazdasági elmaradott versenyképességének értékelését, és hogy a szigeti területek számára külön degresszív rendszert dolgozzanak ki, amikor az állami támogatásokra vonatkozó ideiglenes keretben előírt rendkívüli intézkedések 2021. december 31. után lejárnak;

81. tekintettel a szigetek sajátos jellemzőire, kéri, hogy a 2021–2027-es időszakra vonatkozóan hozzanak létre egy „Szigetek” alkategóriát a regionális állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazására, valamint hogy töröljék el az európai szigetekre és a legkülső régiókra vonatkozó úgynevezett „de minimis” felső határát;

82. hangsúlyozza, hogy rugalmasabb megközelítésre van szükség az európai finanszírozás szigeteken és legkülső régiókban történő hatékonyabb felhasználásának biztosítása érdekében, a vonatkozó minőségi előírások és monitoringeljárások csorbulása nélkül;

83. megjegyzi, hogy a jelenlegi de minimis szabály korlátozza a versenyképességet, és nehézségeket okoz az európai szigeteken és a legkülső régiókban; úgy véli, hogy az uniós szigetek mindegyikét mentesíteni kellene a de minimis szabály alkalmazandó felső határai alól, hogy kevésbé kerüljenek hátrányos helyzetbe; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat úgy igazítsa ki, hogy a szigetjelleg ellensúlyozására nyújtott támogatásokat ne állami támogatásnak, hanem kompenzációnak tekintsék annak érdekében, hogy az európai szigetek és legkülső régiók egyenlő feltételekkel rendelkezzenek kontinentális társaikkal;

2022. június 7., kedd

84. a szigetek helyzetének figyelembevételével kéri a szigeteknek a kohéziós politika területi együttműködési célkitűzése vagy az európai szomszédságpolitika keretében megvalósuló határokon átnyúló együttműködési programok keretében finanszírozásra jogosult határrégióként való besorolásához használt távolsági kritérium (150 km) újraértékelését; úgy véli, hogy ha valamilyen határértéket kell megállapítani, akkor a szigeti régiók esetében célszerűbb lenne, ha a határokon átnyúló területekkel kapcsolatos feltételt a tengeri medencék szintjén alkalmaznák;

A szigetekre vonatkozó egyedi és célzott európai politika

85. hangsúlyozza, hogy a szigetekre vonatkozó statisztikai adatok hiánya akadályozza a célzott politikák kidolgozását; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy, az EUMSZ 174. cikkéhez kapcsolódó, hátrányos helyzetű területekkel foglalkozó európai intézetet, amely megbízható és összesített statisztikai – többek között nemekre lebontott – adatokat gyűjt, amelyeket harmonizált kritériumok alapján rendszeresen frissítenek, minden közigazgatási szinten; felszólítja a Bizottságot, hogy javítsa az európai szigetekre vonatkozó statisztikai adatok gyűjtését, és vezessen be területi ellenőrzést a javaslataival kapcsolatos hatásvizsgálatokban, hogy célzott politikákat lehessen kidolgozni, és fel lehessen mérni, hogy a javasolt jogszabályok hogyan hatnának a különböző régiókban élő polgárokra és vállalkozásokra;

86. hangsúlyozza, hogy jelenleg a szigetekre nem terjednek ki a területi osztályozásra vonatkozó uniós jogszabályok; felhívja a Bizottságot, hogy kezdjen vitát erről a kérdéssel annak érdekében, hogy a szigetek bekerüljenek a statisztikai célú területi egységek közös osztályozásába, és fontolja meg egy, az európai városi kezdeményezéshez hasonló program létrehozását az európai szigetek közötti partnerségek támogatása érdekében, hogy innovatív megközelítéseket alakítsanak ki a szigetspecifikus problémákra, valamint a legjobb gyakorlatok megosztására és a polgárok és vállalkozások számára előnyös megoldások végrehajtására;

87. kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az európai szigetek által a szigetjelleghez kapcsolódó kihívásokról és többletköltségekről már elkészített tanulmányokat, és készítsen interdiszciplináris elemzéseket a szigeti területek demográfiai, földrajzi, gazdasági, társadalmi és környezeti jellemzőire vonatkozóan annak érdekében, hogy ezek a régiók ne szenvedjenek bármilyen versenyhátrányt a földrajzi helyzetükből adódóan;

88. további keretösszeg létrehozására szólít fel, amelynek célja, hogy segítse az európai szigeteket sajátos kihívásaik és az egyenlőtlenségek leküzdéséhez, és fedezze az európai szigetekkel kapcsolatos többletköltségeket a jövőbeli kohéziós politika keretében; javasolja a szigetekkel foglalkozó kapcsolattartó pont kibővítését egy szigetekkel foglalkozó munkacsoport felállításával a Bizottság Regionális és Várospolitikai Főigazgatóságán belül;

89. felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg a költségvetésnek az egy főre jutó GDP alapján történő elosztását, hogy lefedje a szigetek közötti valamennyi egyenlőtlenséget;

A szigetekről szóló paktum és a szigetekre vonatkozó európai cselekvési terv

90. kéri a Bizottságot, hogy végezze el az EUMSZ 174. cikkének dinamikus értékelését, és e cikk alapján dolgozzon ki egy valódi európai szigetfejlesztési menetrendet, valamint e jelentés alapján hozzon létre egy olyan európai szigetstratégiát, amely megfelel a helyi igényeknek és realitásoknak, valamint figyelembe veszi az EU egyes tengeri medencéinek sajátosságait; felkéri az Európai Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a szigeti területek sokszínű helyzetéről, és dolgozzon ki konkrét javaslatokat tartalmazó stratégiát a szigetekre vonatkozóan;

91. kéri, hogy a városi paktum és a jövőbeli vidéki paktum mintájára, a főbb érdekelt felek, nevezetesen a nemzeti, regionális és helyi hatóságok, a gazdasági és szociális szereplők, a civil társadalom, a tudományos élet és a nem kormányzati szervezetek részvételével mielőbb dolgozzanak ki és hajtsanak végre egy szigetekről szóló paktumot;

92. hangsúlyozza, hogy a szigeti közösségekkel folytatott és a szigetközösségek közötti párbeszéd elengedhetetlen az európai projekthez való közelítés elősegítéséhez, a kultúrák közötti hidak kiépítéséhez, a döntéshozatali folyamatok iránti érdeklődés ösztönzéséhez és magának az Európai Unió építésének elősegítéséhez;

2022. június 7., kedd

o

o o

93. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, valamint a tagállamok nemzeti és regionális parlamentjeinek.

2022. június 7., kedd

P9_TA(2022)0226

A közös halászati politikáról szóló rendelet 17. cikke

Az Európai Parlament 2022. június 7-i állásfoglalása a közös halászati politikáról szóló rendelet 17. cikkének végrehajtásáról (2021/2168(INI))

(2022/C 493/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdésére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 3., 11., 38., 120. és 191. cikkére,
- tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) ⁽¹⁾,
- tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (a közös halászati politikáról szóló rendelet), és különösen annak 17. cikkére,
- tekintettel az Európai Parlament 2021. április 28-án első olvasatban elfogadott álláspontjára az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról, az 1936/2001/EK, az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2019/833 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/1627 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2021/... európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ elfogadására tekintettel,
- tekintettel az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap létrehozásáról és az (EU) 2017/1004 rendelet módosításáról szóló, 2021. július 7-i (EU) 2021/1139 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2020. május 20-i bizottsági közleményre (COM(2020)0380),
- tekintettel „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2021. június 9-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A termelőtől a fogyasztóig stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért” című, 2020. május 20-i bizottsági közleményre (COM(2020)0381),
- tekintettel a tisztességes, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszere irányuló „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiáról szóló, 2021. október 20-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv (2008/56/EK irányelv) végrehajtásáról szóló, 2020. június 25-i bizottsági jelentésre (COM(2020)0259),
- tekintettel a Bizottság Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottságának (HTMGB) „Az uniós halászati ágazatra vonatkozó társadalmi adatok” címmel 2019. szeptember 30-án kiadott jelentésére,

⁽¹⁾ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

⁽²⁾ HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

⁽³⁾ HL C 506., 2021.12.15., 160. o.

⁽⁴⁾ HL L 247., 2021.7.13., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 67., 2022.2.8., 25. o.

⁽⁶⁾ HL C 184., 2022.5.5., 2. o.

2022. június 7., kedd

- tekintettel a HTMGB 2020. december 17-én kiadott, „A közös halászati politika szociális dimenziója” című jelentésére,
 - tekintettel a HTMGB uniós halászfloottáról szóló, 2021. december 8-án kiadott, 2021. évi éves gazdasági jelentésére,
 - tekintettel a tengeri eredetű élelmiszerekre vonatkozó fenntarthatósági szempontoknak a közös piacszerzés szerinti forgalmazási előírásokba történő beépítésére vonatkozó kritériumokról és mutatókról szóló, 2021. április 28-i HTMGB-jelentésre,
 - tekintettel a Halászati Bizottság által kért, az uniós halászati lehetőségek elosztásának kritériumairól szóló 2015-ös tanulmányra,
 - tekintettel a montpellier-i közigazgatási bíróság 1801790. sz. ügyben 2021. július 15-én hozott ítéletére,
 - tekintettel a New Economics Foundation (NEF) 2021. szeptemberi, „Ki halászhat az EU-ban? 2021-es körkép a halászati lehetőségek uniós tagállamok általi elosztásáról” című jelentésére,
 - tekintettel a Természetvédelmi Világalap (WWF) „Európa fenntartható halászathoz vezető útjának értékelése 2020-ig” című, 2018. évi jelentésére,
 - tekintettel a Low Impact Fishers of Europe és az Our Fish szervezetek „Hogyan térhet át az EU az alacsony környezeti hatású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású, szociálisan igazságos halászatra?” című, 2021. október 27-i jelentésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) elektromos vonóhálóval folytatott halászattal foglalkozó munkacsoportjának 2020. évi jelentésére és az ICES 2020. május 20-án kiadott, Hollandia kérésére készített különleges szakvéleményére az Északi-tengeren folytatott nyelvhahalászat során használt elektromos vonóháló ökoszisztémára és környezetre gyakorolt hatásáról,
 - tekintettel az ENSZ Élelmiszer- és Mezőgazdasági Szervezete által kiadott, a felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexnek a kisüzemi halászok jogainak védelméről és adott esetben a hagyományos halászterületekhez és erőforrásokhoz való preferenciális hozzáférésükről szóló 6.18. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A9-0152/2022),
- A. mivel a közös halászati politikai rendelet célkitűzései között szerepel annak biztosítása, „hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek környezetvédelmi szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, és hogy kezelésük összhangban legyen a gazdasági, a társadalmi és a foglalkoztatási előnyök elérésére irányuló célkitűzésekkel, valamint hogy hozzájáruljanak az élelmiszerellátás biztosításához”, továbbá hogy „elővigyázatossági megközelítést kell alkalmazni a halászati gazdálkodás vonatkozásában, annak biztosítására törekedve, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományát, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet”, és további célkitűzésként szerepel, hogy „ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmazni a halászati gazdálkodás vonatkozásában annak biztosítására, hogy a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt kedvezőtlen hatásai a lehető legkisebbek legyenek”, hogy „hozzá kell járulni a halászati tevékenységekből élők méltányos életszínvonalához, szem előtt tartva a part menti halászatot és a társadalmi-gazdasági szempontokat” és hogy „a társadalmi-gazdasági szempontok figyelembevétele mellett ösztönözni kell a part menti halászati tevékenységeket”;
- B. mivel az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak 14.b. célkitűzése felszólítja a feleket, hogy biztosítsák „a kisüzemi halászok hozzáférését a tengeri erőforrásokhoz és piacokhoz”;
- C. mivel a Tanács felelős a halászati lehetőségek (teljes kifogható mennyiségek vagy a teljes halászati erő kifejtés) megállapításáért, amelyeket ezt követően szétosztanak a tagállamok között, biztosítva a viszonylagos stabilitás elvének érvényesülését; mivel a viszonylagos stabilitás a közös halászati politika fontos eleme, amely hosszú távon megbízhatónak bizonyult és láthatóságot biztosít a halászok számára, és amelyet nem szabad aláásni; mivel ezeket a halászati lehetőségeket a szubszidiaritás elve alapján az egyes tagállamok osztják el halászaik és termelői szervezeteik között;

2022. június 7., kedd

- D. mivel a szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamok felelősek a halászati lehetőségek elosztásáért; mivel a különböző országok ágazatai között jelentős különbségek lehetnek, és ezért nem kívánatos az egyenmegoldás alkalmazása;
- E. mivel a KHP-rendelet 17. cikke szerint a 16. cikkben említett, a tagállamok számára rendelkezésre álló halászati lehetőségek kiosztása során a tagállamok átlátható és objektív – többek között környezetvédelmi, szociális és gazdasági jellegű – kritériumokat alkalmaznak; mivel e kritériumok között szerepelhet a halászat környezetre gyakorolt hatása, a múltbeli megfelelés, a helyi gazdasághoz való hozzájárulás és a fogások múltbéli mennyisége;
- F. mivel a 17. cikk nem zárja ki a hobbihorgászatot a hatálya alól, és a tagállamok döntenek a halászati lehetőségek nemzeti szintű elosztásáról;
- G. mivel a 17. cikk kimondja, hogy a tagállamok törekednek arra, hogy ösztönzőket biztosítsanak az olyan halászhajók számára, amelyek szelektív halászateszközöket használnak, vagy alacsony környezeti hatással járó halászatot folytatnak például korlátozott üzemanyag-felhasználás vagy kisebb mértékű élőhely-károsítás révén;
- H. mivel a 16. cikk szerint minden tagállam maga dönti el, hogy a részére kiosztott és az átruházható halászati koncessziók rendszerének hatálya alá nem tartozó halászati lehetőségeket hogyan osztja ki a lobogója alatt hajózó hajók részére, és a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a kiosztás módszeréről;
- I. mivel a halászati kvóták kiosztására vonatkozó adatok közzétételének a vonatkozó adatvédelmi rendeletekkel összhangban kell történnie;
- J. mivel a HTMGB a közös halászati politika szociális dimenziójának értékelése során megállapította, hogy 2020-ban a 23 part menti tagállam közül 16 reagált a Bizottság azon kérésére, hogy tájékoztassa az alkalmazott elosztási módszerről;
- K. mivel az EU-nak a kitűzött 2020-as határidőig nem sikerült teljesítenie az uniós tengerek jó környezeti állapotának helyreállítására vonatkozó, a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv 1. cikkének (1) bekezdésében foglalt célkitűzést; mivel a Bizottság által 2020-ban elfogadott, a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv végrehajtásának első ciklusáról szóló jelentés – figyelembe véve annak holisztikus jellegét – megállapította, hogy az uniós védelmi rendszer a világ egyik legambiciózusabb rendszere, és arra a következtetésre jutott, hogy azt javítani kell az olyan problémák kezelése érdekében, mint a túlhalászás egyes tengereken, a nem fenntartható halászati gyakorlatok, a műanyag-hulladék, a túlzott mennyiségű tápanyagok, a víz alatti zaj és más típusú szennyezések;
- L. mivel az EU-nak a 2020-as határidőig nem sikerült az összes halállomány tekintetében elérni a maximális fenntartható hozamnak (MFH) megfelelő lehalászási arányt; mivel azonban jelentős előrelépés történt a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés elérése felé, különösen az Atlanti-óceán északkeleti részén és a Balti-tengeren, ahol 2020-ban a kirakodások azon része, amely az EU kizárólagos kezelése alatt állt és amelyhez rendelkezésre állt tudományos szakvélemény, 99 %-ban „fenntarthatóan kezelt állományokból” került ki;
- M. mivel az EU elkötelezte magát az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendjének megvalósítása mellett, amely magában foglalja a 14. fenntartható fejlesztési célt: az óceánok, a tengerek és a tengeri erőforrások megőrzését és fenntartható használatát a fenntartható fejlődés érdekében;
- N. mivel „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiáról szóló állásfoglalásában a Parlament felszólította a Bizottságot és a tagállamokat, hogy „nyújtsanak megfelelő támogatást az alacsony környezeti hatású halászatra való átálláshoz”, többek között „a kisüzemi part menti halászatra kiosztott nemzeti kvóták százalékos arányának növelése révén”;
- O. mivel a „kisüzemi part menti halászat” fogalmát az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap (ETHAA) létrehozásáról szóló rendelet úgy határozza meg, mint a 12 méter teljes hosszúságot el nem érő és vontatott halászfelszereléssel nem rendelkező, tengeri vagy belvízi halászhajóval folytatott halászati tevékenységeket;
- P. mivel a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia a jó környezeti állapot elérése érdekében magában foglalja a halászat és a kitermelési tevékenységek által az érzékeny tengeri élőhelyekre és fajokra, többek között a tengerfenékre gyakorolt negatív hatások csökkentésének célkitűzését;

2022. június 7., kedd

- Q. mivel az uniós biodiverzitási stratégia célkitűzései között szerepel a védett fajok járulékos fogásának olyan szintre csökkentése, amely lehetővé teszi a fajok helyreállítását és megőrzését;
- R. mivel az uniós halászat az Unió stratégiai ágazata, amely jelentős számú közvetlen és közvetett munkahelyet biztosít a halászati és part menti területeken, fenntartható gazdaságot működtetve azáltal, hogy összekapcsolja a foglalkoztatást és az emberek megélhetését a területtel és a kulturális hagyományok fenntartásával;
- S. mivel az ETHAA pénzügyi támogatást nyújt a halászati tevékenységet megkezdő fiataloknak, miközben a későbbiekben semmilyen garancia nincs arra, hogy halászati lehetőségekhez jutnak;
- T. mivel a halászat nélkülözhetetlen eleme az Unió élelmezésbiztonságának;
- U. mivel a halászat mind a tengeren, mind a szárazföldön munkahelyeket teremt; mivel egyes régiókban a helyi kirakodások biztosítják számos vállalkozás életképességét és az élénk part menti közösségek fennmaradását;
- V. mivel a Bizottság nem készített átfogó jelentést a közös halászati politikai rendelet 17. cikkének végrehajtásáról, ami azt jelenti, hogy e kezdeti szakasz végrehajtásának értékeléséhez csak a HTMGB, a jótékonyági szervezetek, a halászati ágazat, a nem kormányzati szervezetek és az érdekelt felek által közzétett értékelések állnak rendelkezésre;
- W. mivel a HTMGB-nek a közös halászati politika szociális dimenziójáról szóló legutóbbi értékelése szerint a Bizottság 2020-ban a tagállamokhoz intézett azon kérése, hogy szolgáltatassanak információkat elosztási rendszerükről, hatásvizsgálattal kapcsolatos kérdést is tartalmazott, és csak két tagállam (Svédország és Dánia) számolt be ilyen vizsgálat elvégzéséről; mivel ugyanez az értékelés megállapította, hogy 2020-ban a 23 part menti tagállam közül csak 16 reagált a Bizottság azon kérésére, hogy tájékoztassa az alkalmazott elosztási módszerről; mivel e válaszok közül több csak korlátozott mértékben volt használható, mivel csak a nemzeti halászflootta átfogó leírását tartalmazták, vagy egyszerűen hangsúlyozták az elosztási mód mögött húzóódo szándékot anélkül, hogy kifejtették volna az „átlátható és objektív” kritériumokat;
- X. mivel a 2020-as halászati idényben a kékúszójú tonhalra vonatkozó, kisüzemi halászhajókra kiosztott kvóták aránya Olaszországban 3,03 %-ot, Horvátországban 11,6 %-ot, Franciaországban 11,89 %-ot, Portugáliában 13,68 %-ot és Spanyolországban 36,93 %-ot tett ki;
- Y. mivel a legtöbb állományt kimondottan bizonyos flottatípusok céloznak meg, de néhány állományra a kisüzemi és a gyméretű flották egyaránt halásznak;
- Z. mivel a KHP-rendelet 17. cikkének végrehajtásával és a halászati kvóták átlátható és objektív, környezetvédelmi, szociális vagy gazdasági jellegű kritériumok alapján történő elosztásával az EU megvalósíthatja az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, alacsony környezeti hatású halászflootára történő igazságos átállást; mivel ennek a célkitűzésnek együtt kell járnia a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök elérésére, valamint az élelmiszer-ellátáshoz való hozzájárulásra irányuló célkitűzéssel;
- AA. mivel a Bizottság cselekvési tervet dolgoz ki a halászati erőforrások megőrzése és a tengeri ökoszisztémák védelme érdekében, amelynek hozzá kell járulnia az európai zöld megállapodás egyik fő célkitűzéséhez a halászat fenntarthatóságának, valamint a tengeri ökoszisztémák és biológiai sokféleségük megfelelő védelmének biztosítása révén;
- AB. mivel 2020. november 10-én a Parlament, a Tanács és a Bizottság megállapodásra jutott az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról szóló rendeletről; mivel ezt a megállapodást a Tanács ezt követően leszavazta, szembe menve a másik két intézménnyel korábban közösen meghozott döntésnek;
- AC. mivel a brexit is hatással volt a halászati jogok uniós elosztására;

2022. június 7., kedd

1. emlékeztet arra, hogy a halállományok természeti közjavak, hogy a halászati tevékenységek és gazdálkodás ezen az erőforráson alapulnak, és közös örökségünkhöz tartoznak, és hogy az állománygazdálkodást során szem előtt kell tartani a lehető legnagyobb társadalmi előnyök hosszú távú biztosítását, az ökoszisztémákra gyakorolt hatás minimalizálását, és az élelmezésbiztonság garantálását egészséges élelmiszerek biztosítása révén; emlékeztet arra, hogy az európai flotta gazdasági jövedelmezőségét környezeti, gazdasági és társadalmi szempontból fenntartható halászattal, valamint megbízható tudományos szakvélemények és az elővigyázatosság elve alapján kell biztosítani;
2. hangsúlyozza, hogy a kvótarészesedések és a halászati lehetőségek közjavakra való jogosultságot jelentenek; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a tagállamok halászati lehetőségek elosztására vonatkozó hatáskörén belül és szem előtt tartva a stabilitás és a kiszámíthatóság elvét, egyetlen szereplő sem kaphat határozatlan időre szóló jogot egy adott kvótára vagy halászati lehetőségre;
3. hangsúlyozza, hogy a kvótaszabályozás hatálya alá tartozó halászatok esetében a blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok problémája az idény vége előtt véget vethet a halászati műveleteknek, ami jelentős gazdasági következményekkel járhat a halászokra nézve; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a jó kvótarendszernek rendelkeznie kell megfelelő mértékű rugalmassággal, amely lehetővé tenné, hogy azok a halászok, akiknek a blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok tekintetében többletkvótára van szükségük, valamint a kvótákkal rendelkező halászok kölcsönösen előnyös eredményre jussanak;
4. hangsúlyozza, hogy a tagállamok határozzák meg a halászati lehetőségek elosztása során alkalmazott kritériumokat;
5. megjegyzi, hogy a Bizottság egyetlen tagállammal szemben sem indított kötelezettségszegési eljárást a közös halászati politikai rendelet 17. cikkének való megfelelés hiánya miatt;

Objektív és átlátható kritériumok alkalmazása

6. hangsúlyozza, hogy nincs olyan bizottsági tanulmány, amely a KHP rendelet 16. és 17. cikke szerinti kvótakiosztási kritériumok alkalmazását elemezné; megjegyzi, hogy a rendszer nem átlátható, és hogy számos tagállam nem hozza nyilvánosságra, hogy milyen kritériumokat alkalmaz a halászati lehetőségek elosztása során, és arra ösztönzi őket, hogy hozzák nyilvánosságra és tegyék könnyen hozzáférhetővé ezeket a kritériumokat; emlékeztet arra, hogy az objektív elosztási módszer magában foglalja a jól meghatározott elosztási kritériumok világos és egyértelmű leírását, beleértve több elosztási kritérium esetén a kritériumok relatív súlyozásának vagy az alkalmazásuk feltételeinek egyértelmű leírását;
7. ösztönzi a Bizottságot, hogy szükség esetén készítsen jelentést a KHP rendelet 16. és 17. cikkében foglalt kritériumok egyes tagállamok általi alkalmazásáról;
8. felhívja a Bizottságot, hogy indítson kötelezettségszegési eljárást azon tagállamok ellen, amelyek nem tartják tiszteletben a halászati lehetőségek elosztásának átláthatóságával kapcsolatos kötelezettségeiket;
9. hangsúlyozza, hogy egyéb paraméterek mellett az átlátható elosztási kritériumok célja is az, hogy stabilitást és jogbiztonságot nyújtsanak a gazdasági szereplők számára; hangsúlyozza, hogy a kritériumok és azok gyakorlati alkalmazásának átláthatósága terén Unió-szerte előrelépést kell elérni; hangsúlyozza ezért, hogy a halászati lehetőségek rendszerének működésére vonatkozó információknak – beleértve az elosztás módszerét is – könnyen hozzáférhetőnek és mindenki számára érthetőnek kell lenniük – ideértve különösen a piaci szereplőket és az érdekelt feleket – egy következetes, szabályokon alapuló elosztási módszer elősegítése érdekében, amely lehetővé teszi a jobb ellenőrzést, az esélyegyenlőséget valamennyi érdekelt fél számára, valamint nagyobb kiszámíthatóságot nyújt a halászoknak;
10. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyék nyilvánosan hozzáférhetővé a halászati lehetőségek elosztására általuk alkalmazott módszereket, az alkalmazandó adatvédelmi jogszabályokkal összhangban;
11. úgy véli, hogy a Bizottság a Szerződések őreként köteles garantálni a közös halászati politikáról szóló rendelet 17. cikkében foglalt előírások teljes körű tiszteletben tartását; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy aktív és folyamatos nyomon követés révén biztosítsa az 17. cikk nemzeti kvótakiosztási folyamatokra vonatkozó kötelező átláthatósági rendelkezésének valamennyi tagállam általi helyes alkalmazását, és szükség esetén indítson kötelezettségszegési eljárást azon tagállamok ellen, amelyek nem teljesítik ezt a követelményt;
12. úgy véli, hogy a termelői szervezetek, a szövetkezetek és a kvótatulajdonosok önkéntes alapon közzétehetik kvótaikat, de erre az adatvédelmi jogszabályok miatt semmilyen módon nem kötelezhetők;

2022. június 7., kedd

13. emlékeztet arra, hogy a termelői szervezetek és halászati kamarák alapvető szerepet játszanak a halászati kvóták különböző hajók közötti elosztásában és a kvóták kezelésében; megjegyzi, hogy számos tagállamban viszonylag kevés kisüzemi halász tagja valamilyen termelői szervezetnek, és még kevesebb kisüzemi halász hoz létre saját termelői szervezetet, ami korlátozza azon képességüket, hogy ezt a csatornát a halászati kvótákhoz való hozzáférés érdekében kihasználják; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő termelői szervezetek kisüzemi halászok számára vagy által történő létrehozását;

14. úgy véli, hogy az elosztási módszereket a halászközösségek, a regionális hatóságok és más érdekelt felek bevonásával kell kidolgozni, biztosítva valamennyi flottaszegmens, termelői szervezet, halászati egyesület és munkavállalói szervezet tisztességes képviseletét, illetve a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján, és hogy e módszereknek olyan biztosítékokat kell tartalmazniuk, mint például a bevezetést megelőző átmeneti időszak, amelyek lehetővé teszik a halászok számára az alkalmazkodást, amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy megváltoztatják elosztási módszerüket;

15. felhívja a tagállamokat, hogy úgy alakítsák ki az elosztási rendszereket, hogy garantálják az egyszerűséget, kerüljék a nehézkes bürokratikus folyamatokat, és végső soron tegyék lehetővé az üzemeltetők és az érdekelt felek számára az elosztási kritériumok és folyamat nyomon követését;

16. felhívja a tagállamokat, hogy valamennyi halász számára biztosítsanak egyenlő versenyfeltételeket és esélyegyenlőséget a tengeri erőforrásokhoz való méltányos hozzáférés lehetővé tétele érdekében;

Környezetvédelmi, szociális és gazdasági kritériumok alkalmazása

17. megjegyzi, hogy a Bizottságnak nincs információja arról, hogy a megreformált közös halászati politikai rendelet és a 17. cikk hatálybalépése óta bármely tagállamban megváltoztak volna az elosztási módszerek, és a tagállamoktól nem érkezett erre vonatkozó bejelentés, ami arra utal, hogy a közös halászati politika 2013-as reformja nem gyakorolt jelentős hatást az elosztási módszerekre; megjegyzi, hogy a HTMGB a közös halászati politika szociális dimenziójáról szóló jelentésében rámutat, hogy bár a tagállamok általában nem hozták közvetlen kapcsolatba a KHP rendelet 17. cikkét a nemzeti kvótaelosztási rendszerekkel, az elosztási folyamat során alkalmaznak vagy alkalmaztak olyan kritériumokat, amelyek szociális kritériumoknak minősíthetők;

18. megjegyzi, hogy a tagállamok által a halászati lehetőségek elosztására alkalmazott leggyakoribb kritérium jelenleg a fogások múltbeli mennyisége; úgy véli, hogy ezek a kritériumok stabilitást biztosítanak, és elismeri a flotta és a halászközösségek halászati erőforrásoktól való függését, valamint annak fontosságát, hogy a flották és a halászközösségek stabil és kiszámítható hozzáféréssel rendelkezzenek a halászati erőforrásokhoz;

19. megjegyzi, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint csak néhány tagállam alkalmaz környezetvédelmi, szociális vagy gazdasági jellegű kritériumokat a halászati lehetőségek elosztására, és még ha alkalmaznak is ilyeneket, azoknak nincs nagy súlyuk a végső elosztásban;

20. emlékeztet arra, hogy a KHP-rendelet 17. cikke kimondja, hogy „a 16. cikkben említett, a tagállamok számára rendelkezésre álló halászati lehetőségek kiosztása során a tagállamok átlátható és objektív – többek között környezetvédelmi, szociális és gazdasági jellegű – kritériumokat alkalmaznak”; megjegyzi, hogy az angol változat a „shall” szót tartalmazza; megjegyzi, hogy eltérések vannak a különböző nyelvi változatok között, ami ezen elem jogilag kötelező erejének eltérő értelmezéséhez vezethet; megjegyzi azonban, hogy az Európai Unió Bírósága a Spika-ügyben (C-540/16) hozott ítéletében⁽⁷⁾ arra a következtetésre jutott, hogy a tagállamoknak „átlátható és objektív kritériumokat” kell alkalmazniuk a KHP-rendelet 16. cikke alapján rendelkezésükre álló halászati lehetőségek elosztásakor; felhívja a Bizottságot, hogy a közös halászati politika működéséről szóló következő jelentésében foglalkozzon ezzel a kérdéssel;

21. üdvözli, hogy a nagyrészt korábbi jogokon alapuló jelenlegi elosztási módszerek valamilyen szinten biztosítják a halászati ágazat gazdasági stabilitását, ami a gazdasági szereplők számára lehetővé teszi az innovációt és a fenntarthatóbb technikák átvételét, ugyanakkor elismeri, hogy egyes esetekben erősítik az olyan tendenciákat, mint a halászati ágazaton belüli gazdasági koncentráció, amely torzítja a versenyt, akadályokat gördít az új belépők elé, és elveszi fiatal halászok kedvét az ágazatban való elhelyezkedéstől; úgy véli továbbá, hogy ezek a módszerek egyes esetekben nem nyújtanak elegendő ösztönzést azon halászoknak, akik alacsonyabb környezeti hatással járó halászati gyakorlatokat alkalmaznak, és nem biztosítanak egyenlő lehetőségeket valamennyi halász számára, ideértve a kisüzemi halászokat is; e tekintetben ösztönzi a tagállamokat, hogy megfelelően garantálják a kvóták méltányos elosztását a különböző flottaszegmensek között, figyelembe véve valamennyi halász igényeit;

⁽⁷⁾ A 2018. július 12-i UAB „Spika” és társai kontra Žuvinkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos ítélet, C-540/16, ECLI:EU:C:2018:565.

2022. június 7., kedd

22. megjegyzi, hogy azon állományok tekintetében, amelyek esetében a teljes kifogható mennyiség – például a megfelelő állománygazdálkodás vagy egy sikeres helyreállítási terv eredményeképp – növekszik, a tagállamok fontolóra vehetnék, hogy a többletkvótákat gazdasági, szociális és környezetvédelmi kritériumok alapján osszák el, a 17. cikkkel összhangban;
23. hangsúlyozza, hogy a kisüzemi és hagyományos halászat és szövetségeik, például a halászati egyesületek az EU számos part menti térségében és szigetén a helyi társadalom, gazdaság, kultúra és hagyományok alapvető képviselői, ezért úgy véli, hogy különleges figyelmet és bánásmódot kell biztosítani számukra, beleértve eseti kvóták biztosítását is, különösen akkor, ha a megfelelő állománygazdálkodás vagy egy sikeres helyreállítási terv általános állománygyarapodást eredményez;
24. úgy véli, hogy a közös halászati politikai rendeletben, a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvben és a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiában meghatározott célkitűzések teljes körű megvalósítása szempontjából kulcsfontosságú a halászati lehetőségek elosztására a 17. cikkben előírt valamennyi típusú – azaz gazdasági, szociális és környezetvédelmi – kritériumok alkalmazása; emlékeztet arra, hogy a tagállamok felelősek az elosztási kritériumok kidolgozásáért és végrehajtásáért;
25. emlékeztet arra, hogy gyakran nem állnak rendelkezésre jó minőségű adatok a hobbihorgászat környezeti, társadalmi és gazdasági hatásairól, vagy ha vannak is adatok, azok hiányosak, ami azt jelenti, hogy e téren nincs lehetőség környezetvédelmi, szociális és gazdasági jellegű kritériumok 17. cikk szerinti kidolgozására;
26. sürgeti a Bizottságot, hogy az adatgyűjtési keret fejlesztése és más szakpolitikai eszközök révén javítsa és erősítse meg a hobbihorgászatra vonatkozó, említett adatok gyűjtését;
27. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy minden érintett tagállam a közös halászati politikai rendeletnek és különösen az 17. cikkének megfelelően, átlátható és objektív, többek között környezetvédelmi, szociális és gazdasági jellegű kritériumok alapján ossza ki a halászati lehetőségeket; úgy véli, hogy a szubszidiaritás elvével összhangban minden tagállamnak biztosítania kell, hogy a kritériumok fenntarthatók és kiegyensúlyozottak legyenek, figyelembe véve a helyi sajátosságokat és a kezelendő kihívásokat;
28. úgy véli, hogy a halászat típusai és feltételei Unió-szerte igen eltérőek, és ezért nincsenek olyan egységes gazdasági, környezeti vagy szociális jellegű kritériumok, amelyek Unió-szerte egységesen alkalmazhatók lennének;
29. emlékeztet arra, hogy a tagállamok és a termelői szervezetek több országban kvótatartalékokat hoztak létre, amelyeket környezetvédelmi, gazdasági és szociális kritériumok alapján lehetne elosztani a halászok között;
30. felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék a halászokat a legfenntarthatóbb és leginkább környezetbarát halászati gyakorlatok, módszerek és innovációk alkalmazására; úgy véli, hogy az elosztási módszer 17. cikk szerinti kialakításakor fontolóra kellene venni ilyen ösztönzők bevezetését, és arra bátorítja a tagállamokat, hogy elosztási folyamataik során átlátható kritériumok alapján vegyenek figyelembe az éghajlattal és az ökoszisztémával kapcsolatos szempontokat is; emlékeztet arra, hogy a 17. cikk szerint a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy ösztönzőket biztosítsanak az olyan halászok számára, amelyek szelektív halászeszközöket használnak, vagy alacsony környezeti hatással járó halászatot folytatnak például korlátozott üzemanyag-felhasználás vagy kisebb mértékű élőhely-károsítás révén;
31. felhívja a tagállamokat, hogy elosztási folyamataik révén ösztönözzék a gazdasági szereplőket arra, hogy alakítsanak ki és erősítsék meg a szociális párbeszédet a szakszervezetekkel és a munkavállalói szervezetekkel, valamint hogy teljes körűen alkalmazzák a kollektív szerződéseket a halászati ágazatban a társadalmi fenntarthatóság és a tisztességes munkakörülmények előmozdítása érdekében;
32. emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy ösztönzőket biztosítsanak az olyan halászok számára, amelyek szelektív halászeszközöket használnak, vagy alacsony környezeti hatással járó halászatot folytatnak; megjegyzi, hogy egyes tagállamok nyújtanak is ilyen ösztönzőket; kéri a többi tagállamot, hogy ők is nyújtsanak ilyen ösztönzőket;
33. hangsúlyozza, hogy ha a halászati lehetőségek elosztása során olyan kritériumokat alkalmaznak, mint a csökkent környezetterhelés és a szabályoknak való múltbeli megfelelés, az hozzájárulhat a halállományok fenntartható szintre való visszaállításához és a biológiai sokféleség védelmének javításához;
34. felhívja a tagállamokat, hogy a KHP-rendelet 17. cikkével összhangban támogassák a fiatal és kezdő halászok halászati pályára lépését, annak érdekében, hogy csökkentsék a belépés akadályait, orvosolják a piaci hiányosságokat, és végső soron elősegítsék a halászati ágazatban égetően szükséges generációs megújulást; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy használják ki az ETHAA keretében rendelkezésre álló valamennyi lehetőséget a generációs megújulás problémájának megoldására;

2022. június 7., kedd

35. felhívja a Bizottságot, hogy folytasson proaktívabb munkát az érintett tagállamokkal a KHP-rendelet 17. cikkében meghatározott rendelkezések végrehajtásával kapcsolatban; felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa a tagállamokat – például iránymutatások közzététele révén – abban, hogy a halászati lehetőségek elosztására vonatkozó módszertanuk kialakítása során teljes körűen éljenek az átlátható és objektív – többek között gazdasági, szociális és környezetvédelmi jellegű – kritériumok alkalmazásának lehetőségével; hangsúlyozza, hogy fontos szem előtt tartani a halászok gazdasági stabilitásának és jövőbeli kilátásainak biztosítását;

36. felszólítja a Bizottságot, hogy a közös halászati politika működéséről szóló következő jelentésében elemezze a KHPP-rendelet 17. cikkének tagállamok általi végrehajtását, és tegyen javaslatokat annak javítására;

37. hangsúlyozza, hogy az EU még mindig nem rendelkezik az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság legutóbbi ülésein hozott határozatok végrehajtásához szükséges jogalkotási eszközzel; mély aggodalommal hangsúlyozza, hogy egy ilyen normatív hézag veszélyeztetheti az uniós halászati ágazat számára fontos kvóták kiosztását; ezért sürgeti a Tanács elnökségét, hogy terjesszen elő alternatív javaslatot a felek között már létrejött megállapodás helyett, amely igazodik a Parlament álláspontjához;

o

o o

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2022. június 8., szerda

P9_TA(2022)0236

Biztonság a keleti partnerség területén és a közös biztonság- és védelempolitika szerepe

Az Európai Parlament 2022. június 8-i állásfoglalása a keleti partnerség területén belüli biztonságról és a közös biztonság- és védelempolitika szerepéről (2021/2199(INI))

(2022/C 493/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) preambuluma és különösen annak 3., 4. és 6. cikkére,
- tekintettel az EUSZ V. címére, és különösen annak 2. fejezetének a közös biztonság- és védelempolitikára (KBVP) vonatkozó rendelkezésekről szóló 2. szakaszára,
- tekintettel az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől Ukrajna közötti társulási megállapodásra⁽¹⁾, az egyrészlől az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamai, másrészlől Grúzia közötti társulási megállapodásra⁽²⁾, az egyrészlől az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamai, másrészlől a Moldovai Köztársaság közötti társulási megállapodásra⁽³⁾, az egyrészlől az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamai, másrészlől az Örmény Köztársaság közötti átfogó és megerősített partnerségi megállapodásra⁽⁴⁾, valamint az egyrészlől az Európai Közöségek és tagállamai, és másrészlől Azerbajdzsán közötti partnerség létrehozásáról szóló partnerségi és együttműködési megállapodásra⁽⁵⁾,
- tekintettel a Szomszédsgai, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (Globális Európa) létrehozásáról, a 466/2014/EU európai parlamenti és tanácsi határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az (EU) 2017/1601 európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 480/2009/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. június 9-i (EU) 2021/947 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Kiberbiztonsági Ipari, Technológiai és Kutatási Kompetenciaközpont és a nemzeti koordinációs központok hálózatának létrehozásáról szóló 2021. május 20-i (EU) 2021/887 európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására⁽⁷⁾,
- tekintettel az ENISA-ról (az Európai Unió Kiberbiztonsági Ügynökségről) és az információs és kommunikációs technológiák kiberbiztonsági tanúsításáról, valamint az 526/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/881 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (kiberbiztonsági jogszabály)⁽⁸⁾,
- tekintettel a hálózati és információs rendszerek biztonságának az egész Unióban egységesen magas szintjét biztosító intézkedésekről szóló, 2016. július 6-i (EU) 2016/1148 európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽⁹⁾,
- tekintettel az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló, 2021. október 11-i (KKBP) 2021/1792 tanácsi határozatra⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ HL L 161., 2014.5.29., 3. o.

⁽²⁾ HL L 261., 2014.8.30., 4. o.

⁽³⁾ HL L 260., 2014.8.30., 4. o.

⁽⁴⁾ HL L 23., 2018.1.26., 4. o.

⁽⁵⁾ HL L 246., 1999.9.17., 3. o.

⁽⁶⁾ HL L 209., 2021.6.14., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 202., 2021.6.8., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 151., 2019.6.7., 15. o.

⁽⁹⁾ HL L 194., 2016.7.19., 1. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 359. I, 2021.10.11., 6. o.

2022. június 8., szerda

- tekintettel az Európai Békekeret létrehozásáról, valamint a (KKBP) 2015/528 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. március 22-i (KKBP) 2021/509 tanácsi határozatra ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a Kanadának, a Norvég Királyságnak és az Amerikai Egyesült Államoknak a katonai mobilitásra vonatkozó PESCO-projektben való részvételéről szóló, 2021. május 6-i (KKBP) 2021/748 ⁽¹²⁾, (KKBP) 2021/749 ⁽¹³⁾ és (KKBP) 2021/750 ⁽¹⁴⁾ tanácsi határozatokra,
- tekintettel az Uniót vagy annak tagállamait fenyegető kibertámadások elleni korlátozó intézkedésekről szóló (KKBP) 2019/797 határozat módosításáról szóló, 2020. október 22-i (KKBP) 2020/1537 tanácsi határozatra ⁽¹⁵⁾,
- tekintettel az Uniót vagy annak tagállamait fenyegető kibertámadások elleni korlátozó intézkedésekről szóló (KKBP) 2019/797 határozat módosításáról szóló, 2020. július 30-i (KKBP) 2020/1127 tanácsi határozatra ⁽¹⁶⁾,
- tekintettel az Uniót vagy annak tagállamait fenyegető kibertámadások elleni korlátozó intézkedésekről szóló, 2019. május 17-i (KKBP) 2019/797 tanácsi határozatra ⁽¹⁷⁾,
- tekintettel az állandó strukturált együttműködés (PESCO) létrehozásáról és a részt vevő tagállamok jegyzékének meghatározásáról szóló, 2017. december 11-i (KKBP) 2017/2315 tanácsi határozatra ⁽¹⁸⁾,
- tekintettel az Európai Unió ukrajnai polgári biztonsági ágazati reformra vonatkozó tanácsadó missziójáról (EUAM Ukrajna) szóló, 2014. július 22-i 2014/486/KKBP tanácsi határozatra ⁽¹⁹⁾, valamint az Európai Unió ukrajnai polgári biztonsági ágazati reformra vonatkozó tanácsadó missziójáról (EUAM Ukrajna) szóló 2014/486/KKBP határozat módosításáról szóló, 2021. május 20-i (KKBP) 2021/813 tanácsi határozatra ⁽²⁰⁾,
- tekintettel az Európai Unió grúziai megfigyelő missziójáról, EUMM Georgia szóló, 2008. szeptember 15-i 2008/736/KKBP tanácsi együttes fellépésre ⁽²¹⁾, valamint az Európai Unió grúziai megfigyelő missziójáról (EUMM Georgia) szóló 2010/452/KKBP határozat módosításáról szóló, 2020. december 3-i (KKBP) 2020/1990 tanácsi határozatra ⁽²²⁾,
- tekintettel az Európai Védelmi Alap 2021. évi éves munkaprogramjára, amelyet a Bizottság 2021. június 30-án fogadott el,
- tekintettel az Unió egész területén magas szintű kiberbiztonságot biztosító intézkedésekről, valamint az (EU) 2016/1148 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2020. december 16-i bizottsági javaslatra (COM(2020)0823),
- tekintettel a kritikus fontosságú szervezetek rezilienciájáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2020. december 16-i bizottsági javaslatra (COM(2020)0829),
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Az EU kiberbiztonsági stratégiája a digitális évtizedre” című, 2020. december 16-i közös közleményére (JOIN(2020)0018),
- tekintettel a biztonsági unióra vonatkozó stratégiáról szóló 2020. július 24-i bizottsági közleményre (COM(2020)0605),
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az „Ellenálló képesség, elrettentés, védelem – az Unió erőteljes kiberbiztonságának kiépítése” című, 2017. szeptember 13-i közös közleményére (JOIN(2017)0450),

⁽¹¹⁾ HL L 102., 2021.3.24., 14. o.

⁽¹²⁾ HL L 160., 2021.5.7., 106. o.

⁽¹³⁾ HL L 160., 2021.5.7., 109. o.

⁽¹⁴⁾ HL L 160., 2021.5.7., 112. o.

⁽¹⁵⁾ HL L 351. I, 2020.10.22., 5. o.

⁽¹⁶⁾ HL L 246., 2020.7.30., 12. o.

⁽¹⁷⁾ HL L 129. I, 2019.5.17., 13. o.

⁽¹⁸⁾ HL L 331., 2017.12.14., 57. o.

⁽¹⁹⁾ HL L 217., 2014.7.23., 42. o.

⁽²⁰⁾ HL L 180., 2021.5.21., 149. o.

⁽²¹⁾ HL L 248., 2008.9.17., 26. o.

⁽²²⁾ HL L 411., 2020.12.7., 1. o.

2022. június 8., szerda

- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Az ellenálló képesség stratégiai megközelítése az EU külső tevékenységeiben” című, 2017. június 7-i közös közleményére (JOIN(2017)0021),
- tekintettel az Európai Tanács 2022. március 10–11-i nem hivatalos ülésére, az Európai Tanács 2022. március 24–25-i hivatalos ülésére és a NATO 2022. március 24-i rendkívüli csúcstalálkozójára,
- tekintettel az Európai Tanács tagjainak a biztonságról és a védelemről szóló, 2021. február 26-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Tanács által 2019. június 20-án elfogadott, 2019–2024-es időszakra szóló új stratégiai menetrendre,
- tekintettel az Európai Tanács 2013. december 20-i, 2015. június 26-i, 2016. december 15-i, 2017. március 9-i, 2017. június 22-i, 2017. november 20-i és 2017. december 15-i következtetéseire,
- tekintettel a külső konfliktusok és válságok integrált megközelítéséről szóló, 2018. január 22-i tanácsi következtetésekre és az európai biztonsági helyzetről szóló, 2022. január 24-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Tanács közös biztonság- és védelempolitikáról szóló 2013. november 25-i, 2014. november 18-i, 2015. május 18-i, 2016. június 27-i, 2016. november 14-i, 2017. május 18-i, 2017. július 17-i, 2018. június 25-i, 2019. június 17-i, 2019. december 10-i, 2020. június 17-i, 2020. október 12-i, 2020. november 20-i, 2020. december 7-i és 2021. május 10-i következtetéseire,
- tekintettel a polgári KBVP területére vonatkozó paktumról szóló 2021. december 13-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a PESCO 2020. évi stratégiai felülvizsgálatáról szóló, 2020. november 20-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Uniónak a terrorizmus és az erőszakos szélsőségeség megelőzését és az azok elleni küzdelmet célzó külső tevékenységről szóló, 2020. június 16-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a reziliencia megerősítésére és a hibrid fenyegetések elleni küzdelemre irányuló kiegészítő jellegű erőfeszítésekről szóló, 2019. december 10-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2018. december 10-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői által 2018. november 19-én elfogadott, a polgári KBVP területére vonatkozó paktum létrehozásáról szóló következtetésekre,
- tekintettel a rossz szándékú kibertevékenységekkel szembeni közös uniós diplomáciai intézkedések keretéről („kiberdiplomáciai eszköztár”) szóló, 2017. június 19-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a koordinált éves védelmi szemle (CARD) első ciklusára vonatkozó, a Tanácshoz annak 2020. november 20-i ülésén benyújtott végleges jelentésre,
- tekintettel a Bizottság alelnöke / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (főképviselő/alelnök) által 2016. június 28-án ismertett „Közös jövőkép, közös fellépés: Erősebb Európa – Globális stratégia az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájára vonatkozóan” című globális stratégiára,
- tekintettel a keleti partnerség 2009. évi prágai, 2011. évi varsói, 2013. évi vilniusi, 2015. évi rigai, valamint 2017. évi és 2021. évi brüsszeli csúcstalálkozóján tett együttes nyilatkozatokra,

2022. június 8., szerda

- tekintettel a társult trió, valamint Lengyelország és Litvánia parlamenti külügyi bizottságainak közös nyilatkozatára – amelyet 2021. december 13-án fogadtak el – a keleti partnerségi államokban az Oroszország által megszállt területeken az emberi jogok figyelemmel kísérésének hatályán belüli együttműködés megerősítéséről,
- tekintettel a 2014. szeptember 5-i minszki jegyzőkönyvre, a 2014. szeptember 19-i minszki memorandumra és a 2015. február 12-én Minszkben elfogadott és aláírt, a minszki megállapodások végrehajtását célzó intézkedéscsomagra, amelyet az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2015. február 17-i 2202(2015). számú határozatával teljes egészében jóváhagyott,
- tekintettel az Európai Tanács elnöke, Charles Michel, az Azerbajdzsán Köztársaság elnöke, Ilham Alijev és az Örmény Köztársaság miniszterelnöke, Nikol Pashinyan közötti, 2021. december 14-i és 2022. április 6-i háromoldalú találkozóra,
- tekintettel az EU–NATO együttműködésről szóló 2018. július 10-i együttes nyilatkozatra, valamint a 2016. július 8-i EU–NATO együttes nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa és a NATO Tanácsa által 2016. december 6-án, illetve 2017. december 5-én jóváhagyott közös javaslatok végrehajtása terén elért eredményekről szóló, 2021. május 17-i hatodik jelentésre,
- tekintettel a varsói együttes nyilatkozat végrehajtására vonatkozó 74 pontos közös javaslatra, amelyet az Európai Unió Tanácsa és a NATO Tanácsa 2016. december 6-án és 2017. december 5-én hagyott jóvá,
- tekintettel az EU és az ENSZ 2022. január 24-i együttes nyilatkozatára a béketámogató műveletekkel és a válságkezeléssel kapcsolatos ENSZ–EU stratégiai partnerség megerősítésének 2022–2024-re meghatározott prioritásairól,
- tekintettel az ENSZ Alapokmányára, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) 1975. évi Helsinkai Záróokmányára, az új Európáért létrejött 1990. évi párizsi chartára, az EBESZ biztonság politikai-katonai vonatkozásairól szóló 1994. december 3-i magatartási kódexére, az Ukrajnának a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződéshez való csatlakozásával kapcsolatos biztonsági garanciákról szóló 1994. december 5-i memorandumra (a biztonsági garanciákról szóló budapesti megállapodás) és a bizalom- és biztonságépítő intézkedésekről szóló 2011. november 30-i bécsi dokumentumra,
- tekintettel „Az EU és a NATO közötti együttműködés a transzatlanti kapcsolatok összefüggésében” című, 2021. július 7-i állásfoglalására ⁽²³⁾,
- tekintettel a „Hadifoglyok az Örményország és Azerbajdzsán közötti legutóbbi konfliktus nyomán kialakult helyzetben” című, 2021. május 20-i állásfoglalására ⁽²⁴⁾,
- tekintettel a honvédelem és biztonság területét érintő beszerzésekről szóló 2009/81/EK irányelv és a védelmi vonatkozású termékek transzferéről szóló 2009/43/EK irányelv végrehajtásáról szóló, 2021. március 25-i állásfoglalására ⁽²⁵⁾,
- tekintettel az EU–Ukrajna társulási megállapodás végrehajtásáról szóló, 2021. február 11-i állásfoglalására ⁽²⁶⁾,
- tekintettel „A közös biztonság- és védelempolitika végrehajtása – 2020. évi éves jelentés” című, 2021. január 20-i állásfoglalására ⁽²⁷⁾,

⁽²³⁾ HL C 99., 2022.3.1., 105. o.

⁽²⁴⁾ HL C 15., 2022.1.12., 156. o.

⁽²⁵⁾ HL C 494., 2021.12.8., 54. o.

⁽²⁶⁾ HL C 465., 2021.11.17., 87. o.

⁽²⁷⁾ HL C 456., 2021.11.10., 78. o.

2022. június 8., szerda

- tekintettel „A közös kül- és biztonságpolitika végrehajtása – 2020. évi éves jelentés” című, 2021. január 20-i állásfoglalására ⁽²⁸⁾,
 - tekintettel az EU–Moldovai Köztársaság társulási megállapodás végrehajtásáról szóló, 2020. október 20-i állásfoglalására ⁽²⁹⁾,
 - tekintettel az EU és Grúzia közötti társulási megállapodás végrehajtásáról szóló, 2020. szeptember 16-i állásfoglalására ⁽³⁰⁾,
 - tekintettel a 2020. júniusi csúcstalálkozó előkészítéseként a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a Bizottság alelnökéhez / az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett, a keleti partnerségre vonatkozó, 2020. június 19-i ajánlására ⁽³¹⁾,
 - tekintettel a katonai mobilitásról szóló, 2018. december 11-i állásfoglalására ⁽³²⁾,
 - tekintettel a kibervédelemről szóló, 2018. június 13-i állásfoglalására ⁽³³⁾,
 - tekintettel az Oroszországról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az Oroszországnak a keleti partnerség országainak területén végrehajtott fellépéseire, a Krím félsziget Oroszország általi jogellenes annektálására, a krími tatárok jogainak Oroszország általi megsértéseire, Ukrajna, Grúzia és a Moldovai Köztársaság egyes részeinek Oroszország általi megszállására és a kapcsolódó határepítési tevékenységekre, valamint az EU és a keleti partnerség országai elleni ellenséges orosz propagandára és dezinformációra vonatkozóakra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0168/2022),
- A. mivel a keleti partnerség részét képezi az Unió szomszédság-politikájának, és mivel az EU átfogó megközelítést alkalmaz a biztonságra és a rezilienciára vonatkozóan, többek között a kiber- és hibrid fenyegetésekkel szemben, amelynek célja kifejezetten a keleti partnerség hat országával – azaz Azerbajdzsánnal, Belarusszal, Grúziával, a Moldovai Köztársasággal, Örményországgal és Ukrajnával – fenntartott kapcsolatok megerősítése, hogy hozzá lehessen járulni az Unió keleti szomszédságában a közös felelősségvállalás szellemében a béke, a stabilitás, a reziliencia, a közös jólét, a fenntartható fejlődés és reformok, valamint az emberek biztonságának előmozdításához;
- B. mivel a keleti partnerség a stabilitás, a jólét és a kölcsönös együttműködés előmozdítására, valamint a szükséges reformok iránti elkötelezettség előmozdítására törekszik; mivel sürgősen szükség van a békés konfliktusrendezés megerősítésére a keleti partnerség egészében, különösen olyan többoldalú megközelítések és fórumok révén, mint az EBESZ; mivel stratégiát kell kidolgozni arra vonatkozóan, hogy miként lehet jobban kezelni az EU keleti partnerséggel kapcsolatos politikájának biztonságai vonatkozásait, az érintett partnerországok biztonsági igényeit alapul véve, mivel a keleti partnerség régiójának destabilizálása jelentős globális fenyegetést jelent, és veszélyezteti a keleti partnerség országai és az európai kontinens békéjét, stabilitását és biztonságát;
- C. mivel a keleti partnerség az elmúlt években súlyos nemzetközi jogsértésekkel, biztonsági fenyegetésekkel és konfliktusokkal kellett, hogy szembenézzon, amelyek Oroszország Ukrajna elleni jelenlegi agresszív háborújához vezettek; mivel a keleti szomszédság biztonsága és békéje feltételezi a nemzetközi jog, a területi integritás, valamint az alapvető jogok és szabadságjogok tiszteletben tartását és betartását; mivel az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie annak érdekében, hogy segítse a keleti partnerség társult országait teljes szuverenitásuk és a területük feletti ellenőrzés visszaszerzésében; mivel döntő fontosságú az EU egyértelmű elkötelezettsége a keleti partnerség társult országainak európai perspektívája mellett a demokráciapárti reformok, valamint társadalmi biztonság, stabilitása és jóléte szempontjából;

⁽²⁸⁾ HL C 456., 2021.11.10., 64. o.

⁽²⁹⁾ HL C 404., 2021.10.6., 136. o.

⁽³⁰⁾ HL C 385., 2021.9.22., 40. o.

⁽³¹⁾ HL C 362., 2021.9.8., 114. o.

⁽³²⁾ HL C 388., 2020.11.13., 22. o.

⁽³³⁾ HL C 28., 2020.1.27., 57. o.

2022. június 8., szerda

- D. mivel az Unió és a keleti partnerség országai közösen úgy döntöttek, hogy elmélyítik együttműködésüket a biztonság területén, így például megerősítik a keleti partnerség országainak hibrid és kibernetikus fenyegetések kezelésével kapcsolatos képességét; mivel a hagyományos fenyegetésekre való összpontosítást is meg kell őrizni, nem szabad megfeledkezni a keleti partnerség országaiban és Közép-Ázsiában bekövetkezett legutóbbi fejleményekről;
- E. mivel a keleti partnerség alapvető céljai valamennyi szomszéd, többek között Oroszország számára is előnyösek, tekintve, hogy a nemzetközi jogot fenntartó, a területi integritást, valamint az államközi kapcsolatokat szabályozó szerződéseket tiszteletben tartó, és a jó kormányzást, a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogok tiszteletben tartását és a jószomszédi viszonyt erősítő intézkedések jóvoltából hozzájárulnak egy stabilabb régió kialakulásához azzal, hogy előmozdítják a békét, a stabilitást és a közös jólétet, valamint javítják az emberek kilátásait a keleti partnerség valamennyi országában; mivel a keleti partnerség régiójának destabilizációja jelentős veszélyt jelent az EU és a világ békéjére, stabilitására és biztonságára;
- F. mivel a keleti partnerség 2021. december 15-én tartott csúcstalálkozója megerősítette, hogy minden egyes partnerországnak szuverén joga annak eldöntése, hogy milyen szintű ambíciói és milyen célkitűzései vannak az Unióval való kapcsolataiban;
- G. mivel a keleti partnerség 2021. évi csúcstalálkozója fokozott erőfeszítéseket eredményezett a KBVP területein a reziliencia, a stratégiai kommunikáció és a dezinformáció elleni harc megerősítésére, a biztonság, és kiberpárbeszéd és együttműködés előmozdítására;
- H. mivel az EU keleti partnersége minden országának – Belarusz kivételével – területi konfliktusa van a saját területén, amelyet Oroszország váltott ki, vagy amelyben Oroszország is részt vesz;
- I. mivel 2022. február 22-én az orosz parlament mindkét kamarája – a Szövetségi Tanács és az Állami Duma – egyhangúlag jóváhagyta Ukrajna szakadár Donyeck és Luhanszk régióinak független államként való elismerését;
- J. mivel 2022. február 23-án az orosz parlament megszavazta, hogy Putyin elnök az országon kívül bevethesse az orosz hadsereget „az ukrajnai szakadárak támogatására”;
- K. mivel 2022. február 24-én Vlagyimir Putyin orosz elnök előre rögzített televíziós adásban bejelentette, hogy „különleges katonai műveletet” rendelt el Kelet-Ukrajnában; mivel néhány perccel később rakétatámadásokra került sor az ország több tucat városában, többek között az ukrán fővárosban; mivel csapatok és páncélozott járművek léptek át Kelet-Ukrajnába az orosz határról, északon pedig Belarusból, illetve délen az Oroszország által jogellenesen anektált Krímből;
- L. mivel 2022. február 27-én Putyin elnök úgy határozott, hogy az orosz nukleáris és rakétaerőket a legmagasabb harckészültségi szintre helyezi;
- M. mivel 2022. február 24-én Oroszország, miután több mint 200 000 katonát vont össze támadó felállásban az ukrajnai határnál, valamint megerősítette a megválasztott ukrán hatóságokkal szembeni hibrid és kibernetikus fenyegetési taktikáit, teljes katonai inváziót indított Ukrajna északi, keleti és déli határain, valamint a Fekete-tengeren keresztül, miközben légi és haditengerészeti, illetve fegyverei erőfölényét kihasználva polgári területeket kezdett bombázni; mivel ez a második világháború óta a legnagyobb katonai konfliktus Európában;
- N. mivel az intenzív ukrán ellenállás miatti kezdeti visszaesések ellenére az orosz erők offenzív műveleteket hajtottak végre, valamint légi és tüzérségi/rakétatámadásokat hajtottak végre polgári pozíciók és infrastruktúrák ellen, beleértve az ismert evakuálási folyosókat is;
- O. mivel 2022. március 13-án Oroszország kiterjesztette agresszív háborúját Ukrajnában a lengyel határtól kevesebb mint 16 km-re található fő katonai bázison végrehajtott támadásokkal, amelyek legalább 35 ember halálát okozták és amelyek során további 134 ember megsebesült, tovább fokozva a feszültséget a régióban;
- P. mivel a Putyin elnök vezette Oroszország továbbra is agresszív háborút és hibrid hadviselést folytat a keleti partnerség egyes országaival szemben, amit azzal erősít, hogy az egész régiót állandó nyomás alatt tartja az erős szak, a fegyveres agresszió és a jogellenes megszállás fenyegetésével, hogy ily módon az államokat folyamatosan politikailag gyenge és egyensúlyvesztett állapotban, valamint Moszkva önkényesen meghatározott befolyási övezetében tartsa, gyakorlatilag

2022. június 8., szerda

figyelman kívül hagyva a keleti partnerség országainak azon jogát, hogy megválasszák saját szövetségeiket, ezzel megsértve az 1975. évi Helsink-i Záróokmányban, az 1990. évi Párizsi Chartában, valamint az isztambuli (1999) és az asztanai (2010) nyilatkozatokban foglalt vonatkozó EBESZ-alapelveket; mivel Oroszország agresszív fellépései és az európai biztonsági rend gyengítésére irányuló kísérletei instabilitást okoznak mind a régióban, mind azon túl, és az EU régió belüli szerepének gyengítésére és háttérbe szorítására is irányulnak;

- Q. mivel Oroszország Grúzia elleni közvetlen katonai agressziója 2008-ban, majd területei 20 %-ának ezt követő megszállása, a Krím félsziget 2014-es inváziója, ideiglenes megszállása és jogellenes annektálása, valamint a donyecki és luhanszki szakadároknak nyújtott támogatása destabilizálta a régiót, és precedensként szolgált, amely Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborújához, valamint Grúzia és Ukrajna szuverenitásának, függetlenségének, egységének és területi integritásának egyértelmű megsértéséhez vezetett; mivel az EU határozottan elítélte ezeket a fellépéseket, és határozottan megismételte azon elhatározását, hogy nem ismeri el Oroszország jogellenesen annektált és megszállt régióit, amelyeket arra használt, hogy agressziót indítson a keleti partnerség egyes országaival szemben, aminek következtében a tagállamok és az EU számos korlátozó intézkedést hoztak; mivel Oroszország intézkedései bebizonyították, hogy Oroszország elutasítja a keleti partnerség társult országainak az EU-hoz vagy a NATO-hoz való csatlakozásra irányuló törekvéseit, és eltökélt szándéka, hogy minden, az általa „közeli külföldnek” tekintett régiókon belüli demokratikus fejlődés támogatására irányuló kísérlettel szembeszálljon, illetve minden ilyen jellegű kísérletet ellenezzen; mivel a Kreml továbbra is Oroszország befolyási övezetének tekinti a „közeli külföldet”;
- R. mivel Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúja jelentős sebezhetőségekre világít rá a tagállamok és a csatlakozni kívánó uniós országok, különösen a balti-tengeri és a fekete-tengeri régió országainak biztonsága tekintetében;
- S. mivel Belarusz támogatta Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborúját, illetve részt vett abban, lehetővé téve az orosz fegyveres erők számára, hogy egy héten keresztül katonai gyakorlatokat hajtsanak végre Belarusz területén, mielőtt lehetővé tette volna számukra, hogy területükről kezdjék meg az Ukrajna elleni inváziót;
- T. mivel 2021 szeptemberében Oroszországnak a Belarusszal, valamint az Oroszország vezette Kollektív Biztonsági Szerződés Szervezetének (KBSZSZ) több más tagországával közös „ZAPAD” elnevezésű hadgyakorlata mintegy 200 000 katonát mozgósított, akik a felkelések leverését, a városi hadviselést és a kibertámadásokat gyakorolták egy átláthatatlan erődemonstráció keretében; mivel Oroszország és Belarusz rendszeresen közös katonai gyakorlatokat folytat, és egy közös katonai doktrínáról állapodott meg; mivel az orosz–belarusz „Szövetségi Eltökélttség – 2022” elnevezésű közös hadgyakorlat bizonyítékkal szolgál arra, hogy miközben Oroszország egyre határozottabban igyekszik elmélyíteni politikai és katonai kapcsolatait a KBSZSZ-országokkal, rohamos ütemben csökken a katonai képességek tekintetében fennálló lemaradása; mivel ezekről a hadgyakorlatokról kiderült, hogy az Ukrajna elleni invázióra és agresszív háborúra való kiképzések voltak; mivel az orosz katonai erők jelenléte Belaruszban veszélyt jelent Ukrajnára, Lengyelországra, Litvániára és Európa egészére, továbbá a Belarusz leigázását és megszállását célzó végső terv része lehet;
- U. mivel a hatalmon maradni kívánó Aljakszandr Lukasenka illegitim rendszere szorosabbra fűzte Putyin Oroszországhoz fűződő kapcsolatát, megállapodott az államszövetségi integráció elmélyítéséről, orosz csapatoknak a belarusz–ukrán határ mentén történő fogadásáról, valamint logisztikai és katonai támogatást nyújt az Ukrajna elleni agresszív háború ellen küzdő orosz csapatoknak;
- V. mivel Belarusz bűnrészes az Ukrajna elleni agresszív háborúban, mivel engedélyezte és támogatta Oroszország invázióját Belarusz területéről, és ezáltal egyértelműen nyilvánította politikai elkötelezettségét, ami szigorú és megerősített uniós szankciókat eredményezett;
- W. mivel a biztonság és védelem területén semmilyen együttműködés nem terjedhet ki Aljakszandr Lukasenka illegitim rezsimjére, mivel az esetleges tevékenységeket az uniós tagállamok ellen vagy a belarusz nép elnyomására használhatják fel;
- X. mivel a tömeges választási csalás elleni tömeges tüntetéseket követően a belarusz rezsim tovább fokozta a demokratikus társadalomra törekvő belarusz állampolgárok nagy részével szembeni belföldi és erőszakos elnyomást, és lemondott az EU-val fenntartott kapcsolatok javítására irányuló célkitűzéséről; mivel Belarusz megfordította a demokratizálódás irányába mutató tendenciákat, és az EU és Belarusz közötti határon kialakult válság közepette a migránsokat eszközként használta fel, és mivel továbbra is elnyomja a liberalizációra irányuló belső

2022. június 8., szerda

törekvéseit, és destabilizálja és megosztja az uniós tagállamokat annak érdekében, hogy elérje a brutális elnyomásért felelős személyekkel és szervezetekkel szembeni célzott uniós szankciók megszüntetését; mivel a Lukasenka-rezsim hibrid háborúval fenyegeti a régió stabilitását, és a légi közlekedés biztonságát veszélyeztetve egy Ryanair-járatot arra kényszerített, hogy Minszkben szálljon le, aminek következtében az EU szankciókat vezetett be;

- Y. mivel 2022. február 27-én Belarusz új alkotmányt hagyott jóvá, amely megszünteti az ország nem nukleáris státuszát;
- Z. mivel azt követően, hogy Oroszország 2022. február 21-én hivatalosan elismerte a luhanszki és a donyecki népköztársaságot, Vlagyimir Putyin orosz elnök kijelentette, hogy a minszki megállapodások „már nem léteznek”, és hogy Ukrajna felelős azok felbomlásáért; mivel sem a normandiai négyek, sem az első, illetve második minszki megállapodás nem bizonyult hatékonyak és nem tudott véget vetni az Oroszország támogatta erők és illegális fegyveres alakulatok és Ukrajna között Ukrajna donyecki és luhanszki régiójában kialakult valamennyi összetűzésnek; mivel a normandiai és az első és második minszki megállapodás jövője rendkívül bizonytalan, mivel az Ukrajnában zajló nemzetközi fegyveres konfliktus több ezer ember halálát okozta, mintegy 10 millió ember kényszerült lakóhelye elhagyására és több mint 4 millió menekült el az országból; mivel a mindennapos lövöldözésekben és tűzharcokban továbbra is emberek sérülnek meg, és veszítik életüket;
- AA. mivel a keleti szomszédságot fenyegető veszélyek nemcsak Oroszország magatartását és fellépéseit érintik, hanem a fenyegetések széles körét is magukban foglalják, beleértve más önkényuralmi rendszerek befolyását, a terrorizmust, a szervezett bűnözést, az emberkereskedelmet, a korrupciót, az irreguláris migráció eszközként való felhasználását, a dezinformációt, az éghajlatváltozást, a kibertámadásokat, a tömegpusztító fegyverek elterjedését, a katonai konfliktusokból eredő környezetszennyezést, az energiaellátás fegyverként való felhasználását, a hibrid fellépéseket és a szomszédos társadalmak kohézióját fenyegető számos egyéb fenyegetést;
- AB. mivel a hibrid fenyegetések magukban foglalják az információs hadviselés, a gyors hadműveletek, a tömeges kiberhadviselés, valamint a kialakulóban lévő és forradalmi technológiák intenzív alkalmazásának szisztematikus kombinációját, a tengerfenéktől az űrig, fejlett légi és űrbázisú megfigyelő és csapásmérő rendszerekkel, amelyeket a fejlett mesterséges intelligencia (MI), a kvantum-számítástechnika, az egyre „intelligensebb” drónraj-technológiák, a támadó kiberképességek, a hiperszonikus rakétarendszerek, a nanotechnológia és a biológiai hadviselés tesznek majd lehetővé;
- AC. mivel nem hagyható figyelmen kívül az a lehetőség, hogy Oroszország vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris fegyvereket vet be; mivel az EU-t komoly aggodalommal tölti el a globális leszerelési, nonproliférációs és fegyverzet-ellenőrzési architektúra romlása;
- AD. mivel az orosz erők katonai támadásokat indítottak a csernobili és zaporizzsjai atomerőmű ellen, átvették az erőművek feletti ellenőrzést és több hétre túsul ejtették annak személyzetét, miközben a Nemzetközi Atomenergia-ügynökséget megakadályozták abban, hogy hozzáférjen az e létesítményekből továbbított adatokhoz, és nyomon kövess a nukleáris anyagokat; mivel az ellenségeskedések elhúzódása esetén más ukrain atomerőműveket is célba vehetnek;
- AE. mivel Moszkva dezinformációs kampányt indított, azt állítva, hogy az Egyesült Államok biológiai fegyvereket fejleszt Ukrajnában; mivel Kína külügyminisztériuma támogatta Oroszország állításait;
- AF. mivel Oroszország az ENSZ Biztonsági Tanácsának összehívását szorgalmazta, hogy megvitassák a biológiai fegyverek használatával kapcsolatos vádjait;
- AG. mivel az orosz hivatalos dezinformációs kampány biológiai fegyverek bevetését készítheti elő; mivel a biológiai fegyverekkel kapcsolatos dezinformáció ürügy lehet azok esetleges használatára;

2022. június 8., szerda

- AH. mivel az Oroszország által támogatott dezinformációs kampányok és hibrid beavatkozás a keleti partnerség országokban veszélyeztetik a jogállamiságot, a demokratikus intézményeket és az európai perspektívát; mivel a dezinformáció félrevezeti a keleti partnerség országainak népességét, bizalmatlanságot kelt a demokratikus folyamatokban és a hagyományos médiában, polarizálja a társadalmakat, aláássa az emberi jogokat, valamint rontja a kisebbségek és a veszélyeztetett csoportok helyzetét, és összességében rontja a keleti partnerség országainak belső biztonságát;
- AI. mivel Oroszország az európai biztonsági architektúra lebontására és átalakítására törekszik, és a transzatlanti közösségtől arra vonatkozó ígéretet akar kicsikarni, hogy a NATO nem veszi fel tagjai közé Ukrajnát és Grúziát, valamint hogy az EU bizonyos tagállamaiból kivonják a NATO-csapatokat, azáltal nem tartotta tiszteletben az európai biztonság alapvető elveit, amelyekről az európai országok, köztük Oroszország is megállapodtak; mivel az, hogy az orosz csapatok Belarusz területéről inváziót indítottak Ukrajna ellen annak érdekében, hogy segítséget nyújtsanak az Ukrajna elleni orosz agresszív háborúhoz, jól mutatja Oroszország szövetségeseitől követelt fellépéseit, amelyek továbbra is komoly fenyegetést jelentenek Lengyelországra, a balti államokra, a keleti partnerség többi országára és egész Európára nézve;
- AJ. mivel az EU, a NATO és tagállamai olyan békés diplomáciai megoldást szorgalmaznak, amelynek eredményeképpen Oroszország azonnal leállítana minden ukrajnai katonai tevékenységet, és feltétel nélkül kivonná összes haderejét és katonai felszerelését Ukrajna teljes, nemzetközileg elismert területéről, valamint a tagállamok azon munkálkodnak, hogy fokozzák Ukrajna ellenálló és védekező képességét; mivel Oroszország szándékosan és készakarva figyelmen kívül hagyta az Európai Uniót az ukrajnai helyzetről folytatott párbeszédben és tárgyalásokon, miközben az EU biztonsága forog kockán; mivel európai országok nélkül nem lehet az európai biztonságról vitát folytatni; mivel az EBESZ az egyetlen európai szervezet, amelybe az összes európai ország – beleértve Oroszországot –, Közép-Ázsia és a transzatlanti partnereket is beletartoznak; mivel az EBESZ továbbra is megfelelő keret annak megvitatására, hogy miként lehet megerősíteni a közös európai biztonsági struktúrát úgy, hogy az mindenkinek az érdekét szolgálja; mivel jelentős erőfeszítések történtek az EU, annak tagállamai és az Egyesült Államok, valamint maguk a tagállamok közötti intenzív együttműködés fenntartására az Ukrajna elleni orosz agresszív háború tekintetében; mivel az Ukrajna elleni orosz agresszív háborúról folytatott intenzív kétoldalú tárgyalások során nem sikerült áttörést elérni a válság fenntartható megoldása érdekében;
- AK. mivel az Európai Tanács és a Külügyek Tanácsa – beleértve a külügyminisztereket és a védelmi minisztereket is – több alkalommal ülésezett, hogy megvitassák Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúját, és döntsének az ennek kezelésére irányuló uniós stratégiáról; mivel az EU egyre több szankciót alkalmazott az Orosz Föderáció által Ukrajna ellen elkövetett katonai agresszió ellenlépéseként; mivel az Európai Parlament képviselői és az alelnök/főképviselő eszmecsereit folytattak Európa biztonsági struktúrájáról az Ukrajna elleni orosz háború fényében; mivel a Parlament Külügyi Bizottsága és Biztonság- és Védelempolitikai Albizottsága 2022. január 30. és február 2. között eseti küldöttséget indított Ukrajnába;
- AL. mivel az EBESZ továbbra is megfelelő keret annak megvitatására, hogy miként lehet megerősíteni a közös európai biztonsági struktúrát úgy, hogy az mindenkinek az érdekét szolgálja;
- AM. mivel Oroszország Ukrajna elleni agressziójára adott közvetlen válaszként az uniós tagállamok, különösen Németország jelentősen növelték védelmi költségvetésüket;
- AN. mivel számos tagállam nyújt kétoldalú katonai támogatást Ukrajnának, hogy segítse az ukrán fegyveres erőket Ukrajna szuverenitásának és területi integritásának megvédésében;
- AO. mivel több uniós tagállam úgy döntött, hogy eleget tesz Ukrajna katonai felszerelések biztosítására vonatkozó kérésének; mivel több uniós tagállam, kezdve a balti államokkal és Lengyelországgal, fegyvereket küldött Ukrajnába, hogy az ukrán fegyveres erőket kifinomult fegyverekkel segítse az orosz megszálló erőkkel szembeni ellenállásban; mivel a litván–lengyel–ukrán dandár az európai és ukrán fegyveres erők első és legnagyobb olyan közös hadegysége, amely képes kiképzések és manőverek végrehajtására;
- AP. mivel az EU két támogatási intézkedést fogadott el az Európai Békekeret keretében, amelyek hozzá fognak járulni az ukrán fegyveres erők képességeinek és rezilienciájának megerősítéséhez, valamint a polgári lakosságnak a folyamatban lévő katonai agresszióval szembeni védelméhez; mivel az összesen 1,5 milliárd EUR értékű támogatási intézkedések különböző felszereléseknek és készleteknek, többek között – amire eddig még nem volt példa – halált okozó felszereléseknek az ukrán fegyveres erők számára való biztosítását finanszírozzák majd;

2022. június 8., szerda

- AQ. mivel 2021 novemberében a Tanács a szárazföldi, tengeri, légi, kiber- és úrbiztonság területére vonatkozó 14 új PESCO-projektből álló csomagot jelentett be; mivel a PESCO által finanszírozott kiberbiztonsági gyorsreagálási csoport 2022. február 22-én bejelentette, hogy kiberbiztonsági szakértőket telepít az ukrán szervezetek elleni orosz kibertámadásokkal szembeni küzdelem elősegítésére;
- AR. mivel az újonnan elfogadott stratégiai iránytűnek biztosítania kell, hogy a KBVP rendelkezzen a pozitív változások előidézéséhez szükséges politikai és stratégiai ambícióval, kapacitásokkal és erőforrásokkal, különösen a stratégiai szomszédság teljes területén; mivel az EU tagállamai között a politikai akarat alapvető fontosságú a stratégiai iránytű végrehajtásában; mivel a stratégiai iránytű célja, hogy pozitív hatást fejtsen ki a geopolitikai és globális kihívásokra adott közös válasz gyorsasága és megalapozottsága tekintetében, kiemelt helyen kezelve a kialakuló fenyegetések környezetével szembeni valódi európai védelmet;
- AS. mivel a Bizottság új, 1,2 milliárd EUR-s sürgősségi makroszintű pénzügyi támogatási csomagot fogadott el Ukrajna számára annak érdekében, hogy segítse az országot a jelenlegi gazdasági és geopolitikai kihívások leküzdésében és Oroszország agresszív intézkedéseiből eredő pénzügyi szükségleteinek kielégítésében; mivel a Bizottság további 120 millió EUR-t különít el Ukrajna számára, jelentősen növelve az országnak ebben az évben nyújtott kétoldalú támogatást; mivel az EU továbbra is befektet majd Ukrajna jövőjébe a gazdaságélénkítési és beruházási terv révén, amelynek célja, hogy az elkövetkező néhány évben akár 6,5 milliárd EUR összegű beruházást mozgósítson;
- AT. mivel az EU és szövetségesei széles körű és példa nélküli szankció- és intézkedéscsomagokat fogadtak el az Ukrajna területi integritása elleni orosz agresszióra válaszul: korlátozták Oroszország nyugati tőkepiacokhoz való hozzáférését, vagyoni eszközöket fagyasztottak be és tranzakciós tilalmat vetettek ki három orosz bankra, valamint kizártak kulcsfontosságú bankokat a SWIFT-rendszerből;
- AU. mivel az energiaágazatban alkalmazott szankciók megnehezítik és költségesebbé teszik Oroszország számára az olajfinomítók korszerűsítését; mivel az EU betiltotta a légi járművek és a kapcsolódó berendezések orosz légitársaságok részére történő kivitelét, értékesítését vagy szállítását, valamint a kapcsolódó javítási, karbantartási és pénzügyi szolgáltatásokat; mivel a Nyugat lezárta a légteret az összes orosz tulajdonban lévő, orosz lajstromba vett vagy orosz ellenőrzés alatt álló légi jármű számára; mivel ezek a repülőgépek többé nem lesznek képesek leszállni, felszállni vagy repülni az EU és szövetségesei területén; mivel a Nyugat kiterjeszti a kettős felhasználású termékek exportellenőrzésének hatályát annak érdekében, hogy korlátozza Oroszország hozzáférését a kulcsfontosságú technológiákhoz, például a félvezetőkhez vagy az élvonalbeli szoftverekhez; mivel az EU beutazási tilalmat rendelt el orosz diplomaták és kapcsolódó csoportok és üzletemberek számára, és területén felfüggesztette az orosz állami tulajdonú médiaorgánumok, a Russa Today és a Szputnyik, valamint leányvállalataik működését; mivel az EU ötödik szankciócsomagja további 217 személyt és 18 szervezetet érint, és a szankciós listát a szénre vonatkozó embargóval egészíti ki;
- AV. mivel az Oroszországgal és Belarusszal szemben bevezetett szankciók az uniós tagállamok példátlan egységét mutatják, és jelentős gazdasági károkat okoztak az orosz és belarusz gazdaság kulcsfontosságú szereplőinek, ami eddig a rubel ideiglenes összeomlásához, a kötvénycsődök kockázatának növekedéséhez, a moszkvai tőzsde ideiglenes bezárásához, az orosz olajkereskedelem óriási visszaeséséhez és számos nemzetközi szervezetben Oroszország kizárásához vezetett;
- AW. mivel az Oroszország elleni szankciók tényleges károkat okoznak, és recessziót idézhetnek elő; mivel a rubel átmenetileg összeomlott, a kötvények nemteljesítésének kockázata megugrott, a moszkvai tőzsde bezárt, és az orosz olajjal való kereskedelem egyre nagyobb árengedményekkel történik;
- AX. mivel Ukrajna 2022. február 28-án nyújtotta be hivatalosan az uniós tagság iránti kérelmét, amelyet 2022. március 3-án gyorsan követett a Moldovai Köztársaság és Grúzia uniós tagság iránti kérelme;
- AY. mivel Oroszország Ukrajna elleni agressziójának fényében a tagállamoknak példátlanul sok otthonát elhagyni kényszerült emberrel kell megküzdeniük, mivel az ukránok biztonságos helyre menekülnek; mivel az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága 6-8 millió menekülttel számol; mivel a menekültek többsége a szomszédos uniós tagállamokba, nevezetesen Lengyelországba, Romániába, Magyarországra és Szlovákiába, valamint Ukrajna amúgy is

2022. június 8., szerda

sérülékeny szomszédjába, a Moldovai Köztársaságba menekült, ami óriási nyomást gyakorol az áttelepítés és a segítségnyújtás biztosítása során; mivel a Bizottság aktiválta az uniós polgári védelmi mechanizmust Ukrajna és a szomszédos országok támogatására; mivel elfogadta az európai menekültekre irányuló kohéziós fellépésről (CARE) szóló jogalkotási javaslatot; mivel e javaslatban szerepelt jelentős pénzügyi eszközök – többek között az uniós költségvetésből 500 millió EUR –rendelkezésre bocsátása, a 2014-2020-as belügyi alapok keretében a tagállamok rendelkezésére álló pénzeszközök végrehajtási időszakának javasolt meghosszabbítása, valamint a belügyi alapok 2021–2027-es időszakra vonatkozó felhasználása;

- AZ. mivel nem sokkal az orosz invázió kezdete után az Európai Tanács egyhangúlag megállapodott az átmeneti védelemről szóló irányelv⁽³⁴⁾ első alkalommal történő aktiválásáról, amely azonnal védett státuszt, valamint hozzáférést biztosított az uniós egészségügyi, oktatási, munkaügyi és tartózkodási lehetőségekhez minden Ukrajnából menekülő ukrán állampolgár, menekült és ott huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy számára;
- BA. mivel a három tenger kezdeményezés (3SI) – amely tizenkét országot érint az EU keleti és déli határain, és amelynek keretei között mintegy 112 millió polgár működik együtt az infrastruktúra, az energia, a közlekedés és a digitális hálózatok fejlesztésében – egy olyan fontos kezdeményezés, amelyet ki lehet terjeszteni a keleti partnerség országaira az EU-val fennálló kapcsolatok további erősítése érdekében;
- BB. mivel az Európai Parlament határozottan támogatja a nemzetközi Krími Platformot, amelyet Ukrajna elnökének kezdeményezésére 2021 augusztusában Kijevben hoztak létre Ukrajna, az uniós tagállamok és más nemzetközi partnerek; mivel a platform fontos konzultatív és koordinációs formátum, amelynek célja a Krím jelenlegi jogellenes megszállására adott nemzetközi válasz eredményességének növelése, a Krím anektálása el nem ismerésének megerősítése, valamint a Krím megszállásának megszüntetése és ukrán fennhatóság alá történő békés visszatérése; mivel a platform Oroszország agresszív háborújára a Kremle gyakorolt nemzetközi nyomás növelésével, a további jogsértések megakadályozásával és a megszálló rezsim áldozatainak védelmével válaszol;
- BC. mivel Oroszország továbbra is jogellenesen „útleveleket osztogat” ukrán állampolgároknak Ukrajna Donyeck és Luhanszk régióknak megszállt területein;
- BD. mivel 2022. február 26-án az ENSZ Biztonsági Tanácsa kidolgozott egy olyan szöveget, amely elítélte Oroszország ukrajnai invázióját, amelyet Oroszország megvétózott, Kína és az Egyesült Arab Emírségek pedig tartózkodott a szavazás során;
- BE. mivel 2022. március 2-án az ENSZ Közgyűlése nem kötelező erejű határozatot fogadott el, amelyben követelte Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborújának azonnali leállítását; mivel a szavazás elsöprő többséggel, 140 ország támogató szavazatával, 5 ellenszavazat és 38 tartózkodás mellett zajlott le;
- BF. mivel 2022. március 16-án Karim Khan, a Nemzetközi Büntetőbíróság ügyésze ukrajnai látogatásáról visszatérve kijelentette, hogy „ha a támadások szándékosan a polgári lakosság ellen irányulnak: az olyan bűncselekmény, amelyet hivatalom vizsgálhat és büntetőeljárás alá vonhat”;
- BG. mivel 2022. április 7-én az ENSZ Közgyűlése úgy határozott, hogy felfüggeszti Oroszország tagságát az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában;
- BH. mivel Oroszország 2022 februárjában Ukrajnával szemben provokáció nélkül indított, indokolatlan ukrajnai inváziójára válaszul a NATO több ezer további védekező szárazföldi, légi és tengeri erőt telepített a szövetség keleti részébe; mivel a szövetség aktiválta a NATO Reagáló Erőket;
- BI. mivel a NATO segít koordinálni Ukrajna segítség iránti kéréseit, és támogatja saját szövetségeseit a humanitárius és halált nem okozó felszerelések eljuttatásában;

⁽³⁴⁾ A Tanács 2001/55/EK irányelve (2001. július 20.) a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről (HL L 212., 2001.8.7., 12. o.).

2022. június 8., szerda

- BJ. mivel a NATO megerősítette a nyitott kapuk politikáját; mivel a NATO-szövetségesek készenléte helyezi haderejüket, és további hajókat és vadászgépeket küldenek a NATO kelet-európai támaszpontjaira, megerősítve a szövetséges elrettentést és védelmet;
- BK. mivel számos pilóta nélküli orosz légi jármű hatolt be több NATO-tagország légterébe, mielőtt azok területén lezuhant, egyértelműen megsértve ezzel a NATO-tagországok légterét;
- BL. mivel 2022. március 8-án Zelenszkij ukrán elnök bejelentette, hogy nem törekszik tovább a NATO-csatlakozásra, és hogy Ukrajna hajlandó kompromisszumot kötni az orosz ellenőrzés alatt álló luhanszki és donyECKI szakadár ukrain területek státuszát illetően;
- BM. mivel a Kreml fenyegetéseire nem csak kemény biztonsági intézkedésekkel kellene az EU-nak válaszolnia – például fegyvereket kellene Ukrajnának szállítania az ország önvédelmének megsegítéséhez –, hanem az európai eszközök „puha erejének” alkalmazásával is, például a tagjelölt státusz megadásával;
- BN. mivel a KBVP-nek a NATO védelmi és elrettentési, valamint nyitott kapuk politikájával való még szorosabb koordináción és együttműködésen kell alapulnia – az uniós tagállamok biztonsági megállapodásainak teljes körű tiszteletben tartása, továbbá az EU és a NATO szoros koordinációjának szükségessége mellett – az EU stratégiai irányítójának és a NATO következő stratégiai koncepciója közötti koherencia biztosítása érdekében; mivel a keleti partnerség egyes országai szeretnék a NATO-hoz csatlakozni;
- BO. mivel 2014 és a háború kezdete közötti időszakban az Egyesült Államok több mint 2,9 milliárd USD-t nyújtott Ukrajnának biztonsági támogatás formájában, 2021-től pedig éves szinten 393 millió USD-t különít el e célra, és ezzel Európában Ukrajna egymaga a külföldi katonai támogatás legnagyobb kedvezményezettje, és emellett az Egyesült Államok évente négy ukrain fegyveres egységet is kiképez; mivel az USA halált okozó felszereléseket bocsátott Ukrajna rendelkezésére, és legutóbb egy 800 millió USD-s, nehéz- és tüzérségi fegyvereket, drónokat és lőszert tartalmazó támogatási csomagot jelentett be, így az Ukrajnának nyújtott amerikai biztonsági támogatás teljes összege a háború kezdete óta meghaladja a 4 milliárd USD-t, és egyre csak növekszik;
- BP. mivel 2022. január 27-én az Egyesült Királyság parlamentje és az ukrán Verhovna Rada katonai beszerzési megállapodást írt alá, amely 2022–2023-ban beruházási projekteket biztosít Ukrajnának; mivel a katonai beszerzési megállapodás értéke összesen 1,7 milliárd GBP, és célja az ukrán haditengerészeti képességek bővítése;
- BQ. mivel 2022. február 9. óta az Egyesült Királyság Ukrajnának nyújtott gyorssegélye mára elérte a 400 millió fontot, és mivel az Egyesült Királyság egy ezer fős katonai alakulatot helyezett készenlétebe kelet-európai bevetésre az ukrán menekültek biztonságának biztosítása érdekében;
- BR. mivel az Egyesült Királyság kapacitásépítést, valamint halált nem okozó felszerelésekkel kapcsolatos kiképzést biztosított az ukrain fegyveres erők több mint 20 000 tagja számára és bocsátott védekező rendszereket a rendelkezésükre; mivel az Egyesült Királyság halált okozó fegyvereket is biztosított Ukrajnának;
- BS. mivel Kanada elindította az UNIFIER műveletet, egy katonai kiképzési és együttműködési programot, valamint a rendőrség kiképzését támogató projektet, amelyek együttesen az ukrain biztonsági erők és rendőri szolgálatok több mint 30 000 tagját képezték ki, valamint taktikai felszerelést és fegyvereket biztosítottak; mivel 2022 januárja és áprilisa között Kanada több mint 118 millió CAD értékű katonai felszerelésre vállalt kötelezettséget Ukrajna támogatására, és a 2022–2023-as költségvetési évre további 500 millió CAD értékű katonai segélyt különített el Ukrajna számára;
- BT. mivel Norvégia páncéltörő fegyvereket és légvédelmi rendszereket, valamint egy átfogó, halált nem okozó katonai segélycsomagot, például golyóálló mellényeket, sisakokat, hadi élelmiszereket és más alapvető ellátmányokat adományozott, illetve több mint 40 millió EUR-t különített el Ukrajna támogatására;
- BU. mivel Japán halált nem okozó katonai segélyt nyújtott Ukrajnának, többek között golyóálló mellényeket, sisakokat, áramfejlesztőket és élelmiszert, valamint 100 millió USD kölcsönt;

2022. június 8., szerda

- BV. mivel az Egyesült Államok, az Egyesült Királyság, Kanada, Lengyelország, Németország és Litvánia magas szintű szakértőiből álló Védelmi Reform Tanácsadó Testület Ukrajna legmagasabb szintű nemzetközi tanácsadó testülete;
- BW. mivel a keleti partnerség országában Kína egyre aktívabb szerephez jut a térségben gyakorolt politikai, társadalmi és gazdasági befolyásért folytatott versenyben, tekintve, hogy a keleti partnerség országában többek között az „Egy övezet, egy út” kezdeményezésen keresztül megvalósított kínai befektetések az adósság–GDP arány romlásához vezető olcsó hitelekre és a tervezett nemteljesítésre épülnek, ami agresszív kártalanítási igényekhez – gyakran a stratégiai infrastruktúra megszerzéséhez és a szakpolitikák kiigazításához – vezet;
- BX. mivel a harmadik országok – különösen Irán – keleti partnerség országában való befolyása elsősorban a dél-kaukázusi térségbe koncentrálódik, ahol egyre növekszik Irán hosszú múltra visszatekintő kulturális, vallási, politikai és gazdasági befolyása, és féltő, hogy ez aláássa a keleti partnerség egyes országai biztonságát és stabilitását az iráni Iszlám Forradalmi Gárda ügynökeihez köthető, Grúziában és Azerbajdzsánban végrehajtott gyilkossági kísérletek miatt, ami további aggályt jelent az EU arra irányuló törekvései szempontjából, hogy előmozdítsa a biztonságot, a stabilitást és a jószomszédi viszonyt a keleti partnerség országai körében;
- BY. mivel az Azerbajdzsán által kirobbantott 44 napos konfliktus alapvetően megváltoztatta a Dél-Kaukázus jelenlegi politikai, stratégiai és operatív helyzetét, több ezer áldozatot követelt, több tízezer ember kényszerült lakóhelye elhagyására, és ahhoz vezetett, hogy a 2020. november 10-i tűzszüneti megállapodás részeként Oroszország hozzávetőlegesen 2 000 úgynevezett békefenntartót vezényelt a Latchin folyosóba, Hegyi-Karabahba és környékére; mivel Azerbajdzsán és Örményország között továbbra is folynak az összecsapások, és a hegyi-karabahi konfliktus nem rendeződött; mivel Oroszország egyedül nem lesz képes rendezni egy olyan konfliktust, amely a posztszovjet térségben született; mivel az EU stratégiai előrelátásának és diplomáciai kezdeményezésének hiánya lehetővé tette Oroszország, Törökország, Irán és más szereplők számára, hogy megerősítsék befolyásukat a Dél-Kaukázusban;
- BZ. mivel az örmény és azerbajdzsáni erők között Hegyi-Karabahban zajló katonai harcok következtében 2022. március 8-án megsérült a Hegyi-Karabah gázellátását biztosító fő gázvezeték, és a vitatott terület energiaellátás nélkül maradt;
- CA. mivel 2022. január elején a Kollektív Biztonsági Szerződés Szervezetének (KBSZSZ) erői (az orosz hadsereg vezetése alatt, és többek között belarusz és örmény csapatok részvételével) beavatkoztak Kazahsztánban az ország kormányának kérésére, hogy segítsenek a polgári zavargások leverésében, hogy biztosítsák a jelenlegi uralkodó rezsim fennmaradását, és a szervezetet saját érdekeikre használják fel;
- CB. mivel az Oroszországi Föderáció továbbra is erősíti illegális katonai jelenlétét Grúzia megszállt területein, Abháziában és Dél-Oszétiában, fokozza a katonai kapacitásépítést és a katonai gyakorlatok intenzitását, az útlevél-osztogatást és a közigazgatási határ mentén – szögessdrótkerítések és más akadályok telepítésével – a „határosítást”, súlyosan destabilizálva a biztonsági helyzetet a helyszínen és veszélyeztetve a konfliktus által érintett területen a lakosság megélhetését;
- CC. mivel minden egyes KBVP-misszió sikere attól függ, hogy mennyire megalapozott a mandátuma, és hogy milyen erős az uniós tagállamok és a partnerországok politikai akarata és kohéziója, valamint hogy a tagállamok készek-e szakértelem, eszközök, személyzet és erőforrások rendelkezésre bocsátására;
- CD. mivel az Unió Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálatának meg kell vizsgálnia, hogy az EU által vezetett missziók és az uniós civil személyzet miként védhető meg az ilyen jellegű, egyre komolyabb fenyegetésekkel szemben;
- CE. mivel a KBVP-missziók megbízásának a misszió célkitűzéseinek elérése érdekében tanácsadó és továbbképző tevékenységet is magában kell foglalnia, hogy megbirkózzanak a „befagyott konfliktus” jelentette környezetbe gyorsan belépő kialakulóban lévő romboló technológiákkal; mivel a KBVP-misszióknak a társult keleti partnerség országában mindaddig hatályban kell maradniuk, amíg a fogadó országok és a tagállamok szükségesnek ítélik őket a misszió célkitűzéseinek elérése érdekében;
- CF. mivel a Tanács jelenleg megbeszéléseket folytat arról, hogy milyen lehetőségek vannak a KBVP ukrainai jelenlétének növelésére;

2022. június 8., szerda

- CG. mivel az Európai Unió ukrainai polgári biztonsági ágazati reformra vonatkozó tanácsadó missziója (EUAM) az ukrán kormány kérésére 2014-ben indított polgári misszió, melynek célja, hogy az EU támogassa a bűnüldöző hatóságok és a jogállamisági intézmények reformját, hogy helyreálljon az ukrán állampolgárok ezekben vetett bizalma az ukrainai forradalmat övező erőszakos események után;
- CH. mivel az EUAM, amely 29,5 millió EUR-s éves költségvetéssel és 371 fős – ukrainai és más harmadik országbeli állampolgárokat is magában foglaló – engedélyezett személyzettel rendelkezik, és amelynek mandátummegújítása 2024-ben esedékes, öt kiemelt területet határozott meg, – nemzet- és állambiztonság, szervezett és határon átnyúló bűnözés, büntető igazságszolgáltatás, közösségi biztonság és a rendőrség irányítása, valamint digitális átalakulás és innováció – az ukrainai polgári biztonsági ágazat reformjának támogatása tekintetében;
- CI. mivel az EUAM tevékenysége a következő három műveleti területre terjed ki: stratégiai tanácsadás nyújtása stratégiai dokumentumok és jogszabályok kidolgozásához, a reformok végrehajtásának támogatása gyakorlati tanácsok nyújtásával, képzések és felszerelések biztosításával, valamint az Ukrajna és a nemzetközi szereplők közötti együttműködés és koordináció előmozdítása a koherencia és a reformtörekvések biztosítása érdekében;
- CJ. mivel az EUAM Ukrajna Nemzetbiztonsági Tanácsával és Külföldi Hírszerző Szolgálatával partnerségben végzi tevékenységét; mivel az EUAM az ügyészeket keresztül együttműködik az ukrán bírósági rendszerrel az ügyészség függetlenségének és hatékonyságának biztosítása érdekében; mivel az EUAM regionális területi hivatalain és a szomszédos régiókkal folytatott együttműködésen keresztül kiképzési és felszerelési az ukrán rendvédelmi erőket; mivel az EUAM a rendőrségi képzési kezdeményezéseit stratégiai tanácsadás és „közösségi biztonsági párbeszéd” biztosításával szervezi, és a helyi rendőrséget kulcsfontosságú területeken képezi;
- CK. mivel az EUAM együttműködik az Europol súlyos és szervezett bűnözésre vonatkozó fenyegetés-értékelésével (SOCTA) az ukrán hatóságok kapacitásépítési intézkedéseivel és integrált határigazgatással kapcsolatos támogatásában;
- CL. mivel az EUAM továbbra is prioritásként kezeli, hogy segítséget nyújtson az ukrán biztonsági szolgálat reformjához, és támogatását a reform végrehajtására kell összpontosítani azt biztosítandó, hogy az ukrán biztonsági szolgálat fokozatosan megszüntesse a tárgyalás előtti szakaszra vonatkozó nyomozati hatásköreit, demilitarizálódjon, a többi biztonsági szolgálattól egyértelműen lehatárolt hatáskörökkel, valamint hatékony felügyelettel rendelkezzen, továbbá hogy csökkentse méretét; mivel megfelelő végrehajtása esetén a 3196. számú törvényjavaslat alapján az ukrán biztonsági szolgálat erőfeszítéseit a kémelhárításra, az állambiztonsági veszélyek elhárítására, a terrorizmus elleni küzdelemre, a kiberbiztonságra, a nemzetállamiság és a területi integritás védelmére, valamint az államtitkok védelmére összpontosítaná; mivel a demokratikus fejlődés biztosításához szükséges reformok a következőket követelik meg az ukrán biztonsági szolgálatra vonatkozóan: a hatáskörök egyértelmű elhatárolása, a gazdasági és korrupciós bűncselekmények nyomozásában való részvétel megszüntetése (kivételes esetektől eltekintve, a főügyész engedélyétől függően), politikai függetlenség, demilitarizáció és további optimalizáció, nagyobb átláthatóság és elszámoltathatóság, valamint a kritikus infrastruktúra védelmére irányuló kiemelt figyelem;
- CM. mivel az EUAM-nak az ukrainai pénzügyi bűncselekmények ellen küzdő Gazdasági Biztonsági Hivatal (BES) létrehozásához nyújtott segítsége kulcsfontosságú reformtörekvést jelent; mivel a BES személyi állományának átlátható módon történő kiválasztása, valamint az Állami Adóhatóság megszüntetése kritikus fontosságú az oligarchák ukrán gazdaság feletti befolyásának fokozatos csökkentésében; mivel a BES a gazdasági biztonság területén a tárgyalást megelőző szakaszra vonatkozó nyomozati hatásköröket veszi át az ukrán biztonsági szolgálattól, és támogatnia kell Ukrajna arra irányuló erőfeszítéseit, hogy ellenálljon a bűnüldöző szervek nyomásának;
- CN. mivel az EUAM 2020-ban megnyitotta negyedik, Mariupolban működő kirendeltségét, hogy támogassa központi vezetésű reformok regionális és helyi szintű végrehajtását, például a helyi bűnüldöző hatóságoknak nyújtott képzéseket és tanácsadást, tükrözve az EUAM növekvő szerepét Ukrajna egész országára kiterjedő rezilienciájának megerősítésében, valamint Ukrajna azon igényét, hogy támogatást kapjanak tevékenységeik KBVP-célkitűzésekkel való összehangolásához; mivel a mariupoli kirendeltséget evakuálták, majd az orosz katonai támadás következtében megsemmisítették;
- CO. mivel az Ukrajna elleni orosz invázió következtében a nemzetközi személyzet minden tagját biztonságosan evakuálni kellett az országból; mivel a misszió továbbra is tartja a kapcsolatot ukrán kollégáival, és az EU központjából érkező további utasításokra várva készenlétben marad;

2022. június 8., szerda

- CP. mivel Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborúja következtében a KBVP EUAM Ukrajna teljes tagállami személyzetét evakuálták;
- CQ. mivel a – 12 millió EUR-s éves költségvetésű és több mint 200 főt számláló – moldovai-ukrán határellenőrzést segítő európai uniós misszió (EUBAM) egy 2005-ben indított polgári misszió; mivel az EUBAM nem végrehajtó mandátummal rendelkezik az ukrainai és a Moldovai Köztársaság határőrei, vám- és bűnüldöző hatóságai határigazgatási kapacitásának megerősítésére, amely mandátum megújítása 2023 novemberében esedékes;
- CR. mivel az EUBAM segíti a Moldovai Köztársaságot és Ukrajnát a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térséggel kapcsolatos kötelezettségeik teljesítésében, melyeket az EU-val kötött társulási megállapodásaik keretében vállaltak, és amelyek célja Moldova és Ukrajna határ- és vámügyi kapacitásainak megerősítése; feladatai pedig az alábbiak: a vámcsalás, a kábítószer-csempészet, az illegális migráció és az emberkereskedelem elleni küzdelem; a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésének támogatása, az integrált határigazgatás; a Dnyeszter-melléki konfliktus békés rendezésének elősegítése az „5+2” folyamat keretében;
- CS. mivel a dohánycsempészet, beleértve a hamisított termékeket is, becslések szerint évente 10 milliárd EUR veszteséget okoz a Moldovai Köztársaság, Ukrajna és a tagállamok állami költségvetésének; mivel 2020–2021 között az EUBAM számos csempészkációt meghiúsított, és jelentős mennyiségű lőszert, dohányt, alkoholt, etanolt és heroint foglalt le;
- CT. mivel az EUBAM segítséget nyújt a Moldovai Köztársaság és Ukrajna határszolgálatainak az emberkereskedelem áldozatainak azonosítására szolgáló általános közös mutatók kidolgozásában;
- CU. mivel az EUBAM kábítószerügyi munkacsoportja együttműködést kíván kialakítani a misszió partnerszolgálati és a régió más kábítószer-ellenes hatóságai között; mivel az EUBAM számos nemzetközi szervezettel – többek között az Europollal, a Frontexszel és az EBESZ-szel – együttműködik a fegyverekkel foglalkozó munkacsoportja, az ORION II közös műveletek és az „EU 4 Border Security” kezdeményezések révén;
- CV. mivel az EUBAM következetesen a Dnyeszter-melléket átszelő nemzetközi közlekedési folyosók újranyitása mellett foglal állást, szorgalmazza a Chişinău és Tiraspol közötti bizalomépítő technikai intézkedéseket a szállítás, a vámügyek, az állat- és növényegészségügy, valamint a bűnüldözés terén, és kidolgoz ilyen intézkedéseket;
- CW. mivel az EUBAM bizalomépítő intézkedésekkel, valamint a moldovai-ukrán határ Dnyeszter-melléki szakaszán biztosított megfigyelői jelenlétével hozzájárul a Dnyeszter-melléki konfliktus békés rendezéséhez;
- CX. mivel az Oroszországi Föderáció körülbelül 500 katonából álló úgynevezett békefenntartó missziót működtet a Dnyeszter-melléki területen, az orosz haderő operatív csoportjának (Operative Group of Russian Troops – OGRT) körülbelül 1 500 katonáját a térségben állomásoztatja, ellenőrzése alatt tartja a Dnyeszter-mellék fegyveres szakadár csoportjait, és évente több mint 100 közös hadgyakorlatot tart a Dnyeszter-melléki területtel; mivel aggodalmát fejezi ki a tiraszpoli szeparatisták azon kísérletei miatt, hogy 2022. március 4-én elismertessék Dnyeszter-mellék függetlenségét;
- CY. mivel Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúja következtében a KBVP EUBAM Moldova biztonsága és védelme komolyan veszélybe került, ami az országból való esetleges evakuálásához vezethet;
- CZ. mivel az Európai Unió grúziai megfigyelő missziója (EUMM) egy polgári misszió, melynek elindítására 2008-ban került sor, azt követően, hogy az EU közvetítésével létrejött a hatpontos megállapodás, amely véget vetett a háborúnak Grúzia és Oroszország között; mivel 13 éves fennállása alatt az EUMM az Unió szilárd politikai elkötelezettségét képviselte a régióban azért, hogy hozzájárult a bizalomépítéshez és a normalizáláshoz, valamint a konfliktusban érintett felek és a tágabb régió stabilitásának biztosításához;
- DA. mivel a 44,8 millió EUR-s költségvetésű EUMM jelenleg 325 tagot számlál, beleértve több mint 200 civil megfigyelőt, mandátumának megújítása pedig 2022 decemberében esedékes;

2022. június 8., szerda

- DB. mivel a az EU közvetítésével létrejött, 2008. augusztus 12-i grúz–orosz tűzszüneti megállapodás végrehajtásának nyomon követését illetően a misszió eredeti, 2008-as mandátuma változatlanul az alábbiakat szorgalmazza; erőszakmentesség, az összetűzések megszüntetése, a humanitárius segélyekhez való hozzáférés biztosítása, a grúz fegyveres erők visszatérése szokásos állomáshelyeikre, az orosz fegyveres erők visszavonulása az összetűzések előtt elfoglalt pozíciójukba, valamint nemzetközi egyeztetés indítása Dél-Oszétia és Abházia biztonságáról és stabilitásáról;
- DC. mivel Oroszország nem tartja tiszteletben az EU közvetítésével 2008. augusztus 12-én Grúzia és Oroszország között létrejött tűzszüneti megállapodást, tekintve, hogy az abháziai és dél-oszétiai szakadár régiókban továbbra is illegálisan jelen vannak fegyveres erői és a Szövetségi Biztonsági Szolgálat ügynökei, valamint az Orosz Föderáció Határőrségének tagjai; mivel Oroszország nem engedi a nemzetközi biztonsági mechanizmusok létrehozását az érintett területeken, továbbá megakadályozza, hogy az EUMM belépjen az Oroszország által megszállt területekre, ami komoly akadályt jelent a misszió célkitűzéseinek elérésében; mivel az EUMM megbízatása Grúzia teljes területére kiterjed; mivel az EUMM az orosz „határosítással” szembesül, melynek során Oroszország az adminisztratív határvonalakat a grúz területek felé tolja, és ezzel még több grúz területet száll meg;
- DD. mivel továbbra is előfordulnak az EU közvetítésével 2008. augusztus 12-én létrejött tűzszüneti megállapodás és a tűzszünet kirívó megsértésének esetei, amelyek háttérben az Orosz Föderáció áll, és ezekre a tagállamok sok esetben egyáltalán nem, illetve csak korlátozott válaszütemekkel vagy felhívásokkal reagálnak, ami felbátoríthatja a az Orosz Föderációt több ilyen jellegű lépés megtételére; mivel az adminisztratív határvonalak körzetében jogellenes letartóztatásokra került sor, és illegális „határosítási” tevékenységek folytak;
- DE. mivel az EUMM nem tipikus polgári misszió a mandátuma és a nyomon követési tevékenységekre és polgári kompetenciaépítésre irányuló fókuszja és amiatt, hogy a két fél között bizalomépítési tevékenységeket vezet kis összegű vissza nem térítendő támogatások és célzott projektek révén; mivel a mandátum lehetővé teszi a hibrid fenyegetésekre, az emberi jogokra, a kisebbségekre és a biztonság környezeti aspektusaira való összpontosítást; mivel az EUMM létrehozott egy hibrid hadviseléssel foglalkozó tanácsadó bizottságot, és rendszeres kapcsolatban áll a NATO kapcsolattartó irodájával és a NATO–Grúzia átfogó segítségnyújtási csomag végrehajtásáért felelős egységgel;
- DF. mivel az EUMM elősegíti az incidensek megelőzésére és a reagálásra szolgáló mechanizmus keretében tartott találkozókát Erganetiben, és biztosítja, hogy rendszeresen sor kerüljön ezen találkozókra, ahol a grúz kormány, a szakadár régiók és az Orosz Föderáció képviselői a terület biztonsági helyzetét vitatják meg; mivel sajnálatos módon az abháziai Gali városában létrehozott ugyanilyen mechanizmus működése szünetel;
- DG. mivel az EUMM-nek folyamatosan ki kell terjesztenie elemzési fókuszát és képességeit, hogy reagálni tudjon az állandó hibrid fenyegetésekre, ezért megfelelő költségvetésre és forrásokra van szüksége;
- DH. mivel az EUMM-et – főként az Oroszország támogatta megszállt régiókból működő médiaorgánumokon és közösségimédia-csatornákon keresztül – dezinformációs támadások érik, aminek következtében az EUMM kénytelen belső erőforrásokat összpontosítani a szükséges együttműködés biztosítására és a dezinformáció elleni küzdelem módjainak feltérképezésére;
- DI. mivel az EUMM kezeli a „forródrótot”, egy új bizalomépítő mechanizmust, amely egy fontos, a nap minden órájában és a hét minden napján működő kommunikációs csatornánaként szolgál a sürgős intézkedést követelő incidensekhez Grúzia kormánya, valamint Abházia és Dél-Oszétia de facto hatóságai – köztük az Orosz Föderációkét régióban állomásozó határőrségei – között; mivel e „forródrótot” több mint 2 100 alkalommal aktiválták 2021-ben; mivel az EUMM támogatja a tárgyalási formátumokat és a kommunikációs csatornákat azáltal, hogy részt vesz a genfi nemzetközi tárgyalásokon és ellátja az incidensek megelőzésére és a reagálásra szolgáló mechanizmus (IPRM) Erganetiben tartott üléseinek társelnöki tisztét;
- DJ. mivel 2019. október 24-én a Szövetségi Biztonsági Szolgálat határőrei tíz év után először átlépték az adminisztratív határvonalat, és foglyul ejtettek az EUMM kötelékébe tartozó megfigyeltet, arra kényszerítve az EU-t, hogy tárgyalásokat folytasson a fogva tartott megfigyeltök szabadon bocsátása érdekében;

2022. június 8., szerda

- DK. mivel az EUMM szerepe a konfliktus sújtotta területek lakosságának személyes biztonsági és humanitárius szükségletei kielégítésében, valamint az eredményes – például orvosi ellátás céljából történő határvonal-átlépésekkel vagy az adminisztratív határvonalaknál fogva tartott személyek és az EUMM megfigyelői szabadon bocsátásával kapcsolatos – információcsere előmozdításában, valamint az IPRM Ergnetiben tartott ülésén folytatott személyes megbeszélések egyik közvetítőjeként jelentősen hozzájárul ahhoz az értékhez, amelyet a misszió biztonsághoz, konfliktuskezeléshez illetve bizalomépítéshez való hozzájárulással betöltött fontos szerepe képvisel;
- DL. mivel egy főre számítva Grúzia nyújtja az egyik legnagyobb hozzájárulást az afrikai KBVP-missziókhhoz;
- DM. mivel az energiaellátás bizonytalanságával szemben a keleti partnerség országai – kiváltképpen pedig a Moldovai Köztársaság és Ukrajna – továbbra is rendkívül kiszolgáltatottak, és kitétek Oroszország ismétlődő energiapolitikai zsarolásának;
- DN. mivel az energiaellátás bizonytalanságát az energiaforrások diverzifikációja révén enyhíteni kívánó uniós intézkedések a keleti térség biztonságát és stabilitását is erősíteni fogja;
- DO. mivel a Bizottság már korábban is tett lépéseket annak érdekében, hogy a gázszolgáltatók diverzifikálása révén csökkentse Európa egyetlen szolgáltatótól való függését; mivel az Oroszországgal szembeni szankciók által kiváltott hatásokra reagálva, az orosz energiaimporttól való függőség megszüntetése érdekében a Bizottság új tervet dolgozott ki, amelynek célja, hogy 2022 végéig 100 milliárd köbméternyi oroszországi gázimportot helyettesítsen nem orosz szállítók nagyobb mennyiségű cseppfolyósított és csővezetéken keresztüli földgáz-importjával, valamint nagyobb mennyiségű biometán és megújuló hidrogén termelésével és importjával; mivel a terv célja a fosszilis tüzelőanyagok használatának csökkentése az otthonokban, az épületekben, az iparban és az energiarendszerekben, valamint az energiahatékonyság növelése, a megújuló energiaforrások és a villamosítás növelése, továbbá az infrastrukturális szűk keresztmetszetek kezelése;
1. megerősíti az EU elkötelezettségét és hangsúlyozza, hogy egyértelműen támogatja a keleti partnerség országainak szuverenitását, területi integritását és politikai függetlenségét nemzetközileg elismert határaikon belül, és támogatja az ezen elvek teljes körű érvényesítésére irányuló erőfeszítéseiket; hangsúlyozza e tekintetben a tagállamok egységének és szolidaritásának fontosságát;
 2. a lehető leghatározottabban elítéli Oroszország Ukrajnával szemben indított, provokálatlan és indokolatlan agressziós háborúját, és a kapcsolódó fellépéseket az ukrán Donyeck és Luhanszk régió kormányzati ellenőrzésen kívül eső területein, valamint a jogellenesen anektált Krím félszigeten és Belaruszban; hangsúlyozza, hogy az orosz agresszió folytatása és katonai tevékenységének kiterjesztése Ukrajnában káros hatással van az európai és a globális biztonságra; megismétli azon álláspontját, hogy a partnereknek és szövetségeseknek fokozniuk kell az Ukrajnának nyújtott katonai támogatásukat és a fegyverek biztosítását, ami összhangban van az ENSZ Alapokmányának 51. cikkével, amely lehetővé teszi az egyéni és kollektív önvédelmet;
 3. kiemeli, hogy az EU számára kulcsfontosságú a fenntartható béke és a humánbiztonság a keleti partnerség területén; a lehető leghatározottabban elítéli az Orosz Föderáció által indított agresszív háborút, valamint az Orosz Föderáció részvételét a keleti partnerség térségében folytatott katonai és kiberháborúban; felszólít az Ukrajna elleni agresszív háború azonnali befejezésére, valamint az orosz csapatok teljes és azonnali kivonására a keleti partnerség országaiiban Oroszország által megszállt területekről, továbbá az Ukrajna elleni katonai ellenségeskedés befejezésére, amely civilek és katonák életét követeli, emberek millióit kényszeríti lakóhelyük elhagyására, és akadályozza a társadalmi-gazdasági fejlődést; a lehető leghatározottabban elítéli az ukrainai nukleáris létesítmények elleni támadást és az orosz erők általi megszállásukat, és úgy véli, hogy bukásra van ítélve Oroszország kísérlete, hogy erőszakkal és kényszerítéssel erősítse rosszindulatú befolyását a keleti partnerség térségében; hangsúlyozza a tagállamok egységének, szolidaritásának és összetartásának fontosságát; felszólít a hasonló gondolkodású demokratikus szövetségekkel való együttműködés fokozására annak érdekében, hogy enyhítsék és ellensúlyozzák a harmadik országbeli hatalmak keleti partnerségre gyakorolt negatív hatását;
 4. üdvözli a 2021-es keleti partnerség csúcstalálkozó következtetéseit és az EU és a keleti partnerség országai közötti további együttműködést; figyelembe véve a keleti partnerség országai előtt álló biztonsági kihívásokat, különösen Oroszország Ukrajnával szembeni folyamatos agresszív háborúját, az elhúzódó konfliktusokat, a nyílt katonai akciókat, a hibrid fenyegetéseket és a demokratikus folyamatokba való beavatkozást, javasolja a keleti partnerség országaival a biztonság és a védelem terén folytatott együttműködés fokozását, valamint a biztonsági, katonai, hírszerzési és kiberbiztonsági együttműködés terén a társult keleti partnerség országaival folytatott beruházások és segítségnyújtás növelését;

2022. június 8., szerda

5. támogatja a szorosabb védelmi és biztonsági koordinációt és együttműködést néhány keleti partnerországgal; a keleti partnerség régiójában és azon túl az emberi biztonság és a fenntartható béke stratégiai célkitűzéseinek előmozdítása és az integrált megközelítés e célból történő alkalmazásának ösztönzése érdekében, a KBVP-ben rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázása révén, a vonatkozó szakpolitikai eszközökkel összefüggésben; határozottan támogatja a társult keleti partnerség országaiban folyamatban lévő KBVP-missziókat; határozottan ragaszkodik a keleti partnerségre vonatkozó uniós politika biztonsági dimenziójának megerősítéséhez, a stratégiai biztonsági partnerségek kialakításához, néhány keleti partnerországgal a kül- és biztonságpolitikai párbeszéd és együttműködés fokozásához, valamint az EU aktívabb szerepének kialakításához a jelenlegi feszültségek enyhítésében, a jövőbeli konfliktusok megelőzésében, a közvetítésben és a bizalomépítő intézkedésekben, valamint a konfliktuskezelésben, a hibrid fenyegetések, a dezinformáció és a propaganda elleni küzdelemben, a polgári védelemmel kapcsolatos segítségnyújtásban és együttműködésben, valamint a keleti partnerség országaiban a biztonsági ágazat átfogó felülvizsgálatának támogatásában, amely meghatározza a védelem és a biztonság javításra szoruló területeit és lehetővé teszi az EU és a tagállamok számára a támogatásuk összehangolását; úgy véli, hogy az EU és a keleti partnerség országai kül- és biztonságpolitikájának összehangolását és fokozatos konvergenciáját tovább kell folytatni, összhangban a partnerországok és az EU által tett kötelezettségvállalásokkal; felszólítja a keleti partnerség országait, hogy csatlakozzanak az Ukrajna ellen indított háborúja miatt Oroszországgal szembeni uniós szankciópolitikához;
6. hangsúlyozza, hogy a térség jelenleg zajló vagy megoldatlan konfliktusainak békés, nemzetközi jogon alapuló rendezése és a jószomszédi viszony elengedhetetlen a reziliens és fenntartható demokráciák kiépítéséhez és megerősítéséhez a keleti partnerség területén; emlékeztet arra, hogy a békéhez és biztonsághoz erős és nyilvánosan elszámoltatható intézményekre, jó kormányzásra és a jogállamiság tiszteletben tartására van szükség; határozottan ösztönzi a keleti partnerség országait, hogy folytassák a kapcsolódó reformok végrehajtását, mivel csak erős és demokratikus intézményeken alapuló belső reziliencia teszi lehetővé a külső fenyegetésekkel szembeni szükséges reziliencia elérését;
7. hangsúlyozza, hogy az EU-nak továbbra is támogatnia kell a konfliktusok rendezésének kedvező környezet kialakítását, valamint a konfliktus által szétszakított közösségek közötti bizalmat és személyes emberi kapcsolatokat javító tevékenységeket, továbbá prioritásként kell kezelni a megelőző béketeremtésre irányuló erőfeszítéseket és bővíteni kell a finanszírozást, beleértve a megelőző diplomáciát, valamint a korai figyelmeztető és cselekvési mechanizmusokat;
8. felhívja a keleti partnerség államait, hogy folyamatosan dolgozzanak a szomszédos országokkal való együttműködés folytatásán, mivel ez biztosítaná a már gyümölcsöző együttműködés elmélyítését, és elkerülné a megoldatlan kétoldalú ügyek miatt esetlegesen felmerülő szükségtelen súrlódásokat;
9. felszólít arra, hogy a keleti partnerség régiójában tapasztalható megosztottság fényében nagyobb hangsúlyt fektessenek a megbékélésre és a közösségi kapcsolatok újjáépítésére; e tekintetben ösztönzi a civil társadalmi szereplőkkel, valamint a vallási közösségekkel való aktív együttműködést olyan területeken, mint a helyi konfliktuselemzés, a közvetítés, a megbékélés és a társadalmi kohézió erősítése;
10. az EBESZ-szel való szorosabb koordinációra szólít fel a keleti partnerség térségében tapasztalható biztonsági kihívások kezelése érdekében, különösen az emberkereskedelem, a fegyverzet-ellenőrzés, az eszközként használt migráció, a bizalomépítés és a válságban érintett felek közötti párbeszéd elősegítése terén;
11. továbbra is aggódik amiatt, hogy az orosz rezsim folyamatosan megsérti a Balti-tenger, a fekete-tengeri régiók és az Azovi-tenger országainak felségvizeit és légtérét; felhívja a fekete-tengeri térség tagállamait, hogy az Ukrajna elleni agresszív háború fényében fokozzák a katonai együttműködést a fekete-tengeri térség keleti részén lévő partnerekkel (Ukrajna, Grúzia és a Moldovai Köztársaság), mind kétoldalú szinten, mind a NATO-n belül; hangsúlyozza az EU és a NATO elkötelezettségének fontosságát a fekete-tengeri térség keleti partnerországaival a biztonságos és stabil fekete-tengeri térség biztosítása érdekében;
12. felhívja a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ). valamint arra ösztönzi a tagállamokat is, hogy járuljanak hozzá a Krími Platform keretén belüli együttműködéshez a fekete-tengeri régió tágabb értelemben vett biztonságát veszélyeztető hibrid fenyegetések kezelése érdekében, amelyeket a Krím félsziget Oroszország általi illegális megszállása és annektálása, valamint a Fekete-tenger és az Azovi-tenger militarizálása jelent, illetve amelyek ezzel állnak összefüggésben;
13. úgy véli, hogy a „három tenger” kezdeményezés (3SI) a kritikus fontosságú infrastruktúrák kölcsönös biztonságát és stabilitását elősegítő beruházások felhasználásának egyik formájaként szolgálhat, és meglátása szerint a részvételt a meglévő európai politikák és programok, különösen a keleti partnerség keretében lehetővé kell tenni a keleti partnerség országai számára is; hangsúlyozza, hogy a 3SI-nek szorosan együtt kell működnie az EU-val az erőfeszítések és kezdeményezések megkettőződésének és az egymásnak ellentmondó megközelítések elkerülése érdekében; támogatja azt az elképzelést, hogy az EU-nak vezető szerepet kell betöltenie a 3SI-ben;

2022. június 8., szerda

14. felkéri az uniós intézményeket, hogy készítsenek ambiciózusabb integrációs menetrendet Ukrajna számára, amely magában foglalhatná az Ukrajna uniós egységes piacba való fokozatos integrációjának első, köztes szakaszához vezető gyakorlati lépéseket; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy érdemek alapján értékelje Grúzia, Ukrajna és a Moldovai Köztársaság tagjelölti státusz iránti kérelmét;

15. kijelenti, hogy az Európai Parlament Külügyi Bizottsága és Emberi Jogi Albizottsága tagjainak folyamatosan figyelemmel kell kísérniük a helyzetet;

A KBVP-ben rejlő lehetőségek teljes körű kihasználása a keleti partnerség keretében

16. üdvözli, hogy az elfogadott stratégiai iránytű megfelelő hangsúlyt fektet a keleti partnerség országaira, beleértve az orosz agresszióval szemben Ukrajnának nyújtott támogatást, valamint az orosz provokációkkal és fenyegetésekkel szembeni további ellenálló képességet; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy azt szorosan koordinálják és összhangban legyen a NATO közelgő, 2022. évi stratégiai koncepciójával, különösen az orosz agresszió elleni küzdelem, a kibervédelem, valamint a hibrid hadviselés, a dezinformáció, valamint a külföldi manipuláció és beavatkozás elleni küzdelem területén, mivel az európai biztonsági környezet és Európa ellenálló képessége nem valósítható meg az EU összes szomszédjának hosszú távú biztonsága és ellenálló képessége nélkül; megjegyzi, hogy az EU megközelítésének holisztikusnak kell lennie, amely magában foglalja a demokratikus és gazdasági reformok támogatását, az intézmények és a társadalom ellenálló képességének megerősítését, valamint a biztonsági és védelmi kapacitások fejlesztését;

17. annak biztosítására ösztönzi azokat a tagállamokat, amelyek osztoznak az uniós és a NATO-tagságban, és amelyek a keleti partnerség országaival különböző NATO kapacitásépítési kezdeményezéseket vezetnek, hogy a képzési erőfeszítéseket és a bevált gyakorlatok átadását hangolják össze a Katonai Tervezési és Végrehajtási Szolgálattal (EU MPCC) és a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálattal (CPCC); felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a keleti partnerség társult országaiban folytatott KBVP-missziók szorosan igazodjanak a NATO régióbeli stratégiájához és fellépéseihez;

18. ösztönzi a PESCO-ban részt vevő tagállamokat, hogy a PESCO-projekteket igazítsák az uniós KBVP-missziók és -műveletek igényeihez, például magas fokon titkosított, biztonságos polgári kommunikációs rendszerek kifejlesztése révén, és a harmadik államok PESCO-projektekben való részvételének általános feltételeivel összhangban mérlegeljék a keleti partnerség azon országainak meghívását a részvételre, amelyek teljesítik ezeket az általános feltételeket; megjegyzi, hogy a stratégiai partnerek, például a keleti partnerség társult országainak bevonása az egyes PESCO-projektekbe az EU stratégiai érdekét szolgálhatja, és kölcsönösen előnyös lenne, mivel a keleti partnerség országai egyedi kapacitásokat és technikai szakértelmet szereznének, különösen a hibrid fenyegetések és a kiberbiztonság kezelése terén; üdvözli e tekintetben, hogy a PESCO által finanszírozott kiberbiztonsági eseményekkel foglalkozó gyorsreagálású csoport szakértőit Ukrajnába telepítették;

19. ösztönzi az EU-t és tagállamait, hogy szükség esetén bővítsék ki a keleti partnerség országainak a polgári és katonai KBVP-missziókban és -műveletekben való további részvételét célzó támogatási mechanizmusokat, többek között tanulmányi és/vagy helyszíni látogatások, munkaértekezletek, KBVP-képzések és -tanfolyamok stb. révén, ami elősegítené a partnerek interoperabilitásának növelését, közös eljárások és közös fellépések kidolgozását; tovább ösztönzi az uniós tagállamokat a keleti partnerség legtöbb partnerével való, a kiberbiztonság terén folytatandó együttműködésre, beleértve a hírszerzési információk kölcsönös megosztását és a kritikus infrastruktúrákkal kapcsolatos segítségnyújtást;

20. fontolóra veszi, hogy konzultál a keleti partnerség néhány országával a KBVP-missziók és/vagy műveletek tervezésének korai szakaszában, különösen azon missziók és/vagy műveletek esetében, amelyeknek a keleti partnerség országai adnak otthont, vagy fognak otthont adni;

21. hangsúlyozza az Európai Parlament aktív részvételének és megerősített tanácsadói szerepének fontosságát a keleti partnerség országában végrehajtott KBVP-vel kapcsolatos döntéshozatali folyamatban;

22. üdvözli a Tanács 2022. április 13-i megállapodását az Európai Békekeret keretében nyújtott katonai támogatás harmadik részletéről, amely összesen 1,5 milliárd EUR-t tesz ki és halált okozó katonai felszerelések, valamint üzemanyag és védőfelszerelések biztosítását célozza, és felszólít ezek azonnali szállítására; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU – tekintettel Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborújára és a keleti partnereink stabilitását és kormányzását érintő egyre nehezebb biztonsági környezetre – megerősítse biztonsági és védelmi együttműködésünket; üdvözli az Európai Tanács 2021. december 2-i határozatát, amely az Európai Békekeret forrásaiból Ukrajna számára 31 millió EUR-s, Grúzia számára 12,75 millió EUR-s, a Moldovai Köztársaság számára pedig 7 millió EUR-s támogatási csomagot biztosít, hogy hozzájáruljon ezen országok rezilienciájának és védelmi képességeinek, kiváltképpen kibervédelmi, egészségügyi, mérnöki,

2022. június 8., szerda

mobilitási és logisztikai képességének megerősítéséhez, valamint a dezinformáció elleni fellépéshez; ösztönzi az Európai Békekeret további felhasználását a keleti partnerség társult országai – különösen a fegyveres agresszióknak kitett és a KBVP-misszióknak otthont adó országok – azon képességének növelése érdekében, hogy tovább kezeljék biztonsági szükségleteiket olyan kulcsfontosságú területeken, mint a hírszerzési információk biztonságos kommunikációs csatornákon keresztül történő cseréjéhez szükséges felszerelések, valamint a fegyveres agresszió és a hibrid fenyegetések elleni fellépéshez szükséges technikai eszközök; hangsúlyozza, hogy az EU-nak javítania kell a keleti partnerség országainak nyújtott anyagi és monetáris támogatást, és a kapacitásépítésre is összpontosítania kell a keleti partnerség minden egyes országa rezilienciájának javítása érdekében, különösen a dezinformációs kampányok elleni küzdelem és a honvédelem terén; hangsúlyozza, hogy az EU-nak integrált megközelítést kell kidolgoznia annak érdekében, hogy segítséget tudjon nyújtani a keleti partnerség országainak a kölcsönös, egymással összefüggő fenyegetések elleni fellépésben;

23. hangsúlyozza az EU és a tagállamok Ukrajnával való szolidaritásának fontosságát és a keleti partnerség számos országában tapasztalható egyre bizonytalanabb biztonsági helyzetet; ösztönzi az EU-t és tagállamait annak biztosítására, hogy az Európai Békekereten keresztül a keleti partnerség országainak nyújtott felszerelési támogatás szigorúan megfeleljen a fegyveres erők felszereléssel való ellátására vonatkozó nemzetközi jognak, összhangban legyen a keleti partnerség érintett országának nyújtott uniós támogatási célkitűzésekkel, és adott esetben a NATO partnerországokra vonatkozó kapacitásépítési kezdeményezéseivel és stratégiai tervezésével a szükségtelen átfedések elkerülése és a hatékonyság növelése érdekében; ösztönzi a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki katonai segítségnyújtási eszközöket, amelyek lehetővé teszik a keleti partnerség egyes országai számára, hogy uniós gyártóktól vásároljanak felszereléseket; felhívja a tagállamokat, hogy könnyítsék meg az adminisztratív eljárásokat annak érdekében, hogy ne akadályozzák a keleti partnerség országainak felszereléssel való ellátásával kapcsolatban már meghozott döntéseket;

24. felhívja a tagállamokat, hogy növeljék az EPF költségvetését annak érdekében, hogy az EU megerősíthesse a keleti partnerség országainak ellenálló képességét és védelmi képességeit, például a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés terén;

25. ösztönzi a tagállamokat, hogy fegyverek – többek között hajók, repülőgépek és tankok elleni fegyverek – biztosítása révén erősítsék tovább Ukrajna katonai ellenálló képességét; üdvözli valamennyi tagállam azon döntését, hogy halált okozó felszereléssel látja el Ukrajnát annak érdekében, hogy megerősítse Ukrajna képességét szuverenitásának és területi integritásának védelmére;

26. üdvözli az Európai Unió Katonai Törzse „logisztikai koordinációs központjának” létrehozását; elismeri, hogy Lengyelország logisztikai központtá vált, amely felelős annak biztosításáért, hogy minden anyagi és pénzügyi készlet eljusson az ukrán fegyveres erőkhöz; ösztönzi a tagállamokat, hogy sürgősen lépjenek fel a személyzet és az ellátmányok – különösen a biztonságos kommunikációs berendezések, az orvosi felszerelések és a kifinomult technológiát alkalmazó fegyverek mennyiségének – növelése és áthelyezése érdekében az EU keleti tagállamaiban;

27. ösztönzi a Bizottságot, hogy az Ukrajna elleni orosz agresszív háborúra adott innovatív pénzügyi válasz részeként értékelje, hogy mikor lenne helyénvaló a többéves pénzügyi keret felülvizsgálata, és egyéb szakpolitikák mellett vizsgálja felül a védelmi kiadások növelését, az orosz szénhidrogének kivezetését, a háború uniós polgárokra gyakorolt társadalmi-gazdasági következményeinek enyhítését és az adóssággöngnyítést, valamint a keleti partnerség országainak az Európai Békekereten keresztül történő folyamatos katonai segítségnyújtást;

28. üdvözli, hogy a Bizottság jóváhagyta az Ukrajna számára nyújtandó új, legfeljebb 1,2 milliárd EUR összegű sürgősségi makroszintű pénzügyi támogatási programot, amely hozzájárul Ukrajna makrogazdasági stabilitásának és általános rezilienciájának fokozásához az Ukrajnával szembeni orosz agresszív háborúval és annak a gazdasági helyzetre gyakorolt hatásával összefüggésben; megjegyzi, hogy az EU és az európai pénzügyi intézmények 2014 óta több mint 17 milliárd EUR vissza nem térítendő támogatást és hitelt utaltak ki az országnak;

29. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a szankciórendszerek ellenőrzését a meglévő szankciórendszereknek való megfelelés biztosítása érdekében;

Az intézményekkel és eszközökkel való együttműködés megerősítése

30. felszólítja az EU-t és a NATO-szövetségeket, hogy minden lehetséges eszközzel támogassák a keleti partnerség országaival folytatott katonai-biztonsági együttműködés megerősítését, mivel ennek hiányában a régió biztonsága és stabilitása nem biztosítható; üdvözli a NATO nyitott kapuk politikáját, amely szoros politikai és operatív kapcsolatokat tart fenn az érintett csatlakozni kívánó országokkal, nevezetesen Ukrajnával és Grúziával;

2022. június 8., szerda

31. hangsúlyozza az EU és a NATO közötti intenzív konzultációk és megerősített együttműködés fontosságát az olyan eszkalálódó helyzetek tekintetében, mint az Ukrajna elleni jelenlegi orosz agresszív háború; hangsúlyozza, hogy ennek az együttműködésnek tiszteletben kell tartania valamennyi tagállam biztonsági intézkedéseit, és a tagállamok közötti egységen és szolidaritáson, valamint a meglévő európai biztonsági struktúrához és a nemzetközi joghoz kapcsolódó elvek – többek között a szomszédos országok szuverenitása és területi integritása – tiszteletben tartásán kell alapulnia; felszólítja a transzatlanti közösséget, hogy fokozza és terjessze ki az Ukrajna, Grúzia és a Moldovai Köztársaság ellen irányuló közvetlen és közvetett orosz agresszió és tevékenységek elleni jelenlegi és jövőbeli erőfeszítéseket;
32. felkéri az EU-t, hogy erősítse meg a NATO-val folytatott együttműködést, többek között az EU-NATO együttműködésről szóló, küszöbön álló együttes nyilatkozat révén, a keleti szomszédságbeli partnereink védelmi és biztonsági kapacitásépítésének támogatása terén; üdvözlö az Egyesült Államok, az EU és a tagállamai közötti megerősített együttműködést, és a NATO-n belül Európa biztonságáról folytatott intenzív megbeszéléseket;
33. felhívja az EKSZ-t, hogy hangolja össze az értékelő jelentéseket, a fenyegetésértékeléseket és a politikai üzenetváltást a tagállamok keleti partnerországokban működő nagykövetségeivel és a NATO összekötő irodáival;
34. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a NATO egyik tagja a sürgős igények ellenére és a jelenlegi helyzettől független okokból késlelteti Ukrajna hozzáférést a NATO Támogató és Beszerzési Ügynökséghez;
35. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egy NATO-tagállam blokkolja a NATO és Ukrajna közötti miniszteri szintű megbeszéléseket, és ezzel megakadályozza a partnerség kialakulását;
36. ösztönzi az alelnököt/főképviselőt, hogy a jövőbeli EU–USA biztonsági és védelmi párbeszéd, az Oroszországgal kapcsolatos EU–USA párbeszéd, valamint a Kínával kapcsolatos EU–USA párbeszéd keretében fordítson kiemelt figyelmet a keleti partnerség térségének biztonságára; mivel az EU és az USA közötti biztonsági párbeszéd fontos lehetőséget jelent a transzatlanti kapcsolatok hozzáadott értékének maximalizálására a biztonság és a védelem terén, és annak elegendő időt és erőforrást kell szánnia a keleti partnerség biztonsági környezetének javítására; megjegyzi, hogy a Kreml fenyegetésnek tekinti a demokratikus, stabil és Európa-párti keleti partnerséget, és ezért arra politikai és katonai nyomást helyez, különösen Ukrajnára; emlékeztet arra, hogy az európai biztonsági rendről nem lehet az európai országok nélkül tárgyalni; hangsúlyozza, hogy a keleti partnerség régiójának stabilitása alapvető fontosságú az egész európai kontinens biztonsága szempontjából;
37. felhívja az EU-t, hogy támogassa a magas színvonalú, független médiát és újságírókat a keleti partnerség országaiban a pluralizmus, a médiaszabadság és a jogállamiság megerősítése érdekében, lépjen fel a dezinformáció ellen, valamint a növelje a keleti partnerországokban a demokratikus társadalmak általános ellenálló képességét;
38. aggodalmát fejezi ki az információk manipulálása, a dezinformáció és a hibrid fenyegetések miatt, amelyek különösen Oroszországból, de más szereplőktől is erednek, és amelyek közvetlenül érintenek több hadszínteret és KBVP-missziót, valamint egész régiókat destabilizálnak;
39. elítéli az orosz hatóságok azon törekvését, hogy saját lakosságukkal szemben teljes titokban tartásuk az Ukrajna ellen folyó agresszív háborút, különösen azáltal, hogy az Ukrajna elleni agresszív háborút „különleges műveletnek” nyilvánítják, és véget vetnek a sajtószabadságnak, valamint szigorú jogi szankciókat szabnak ki magánszemélyekkel és a független médiával szemben;
40. hangsúlyozza, hogy az EU-nak és tagállamainak fokozniuk kell az együttműködést a keleti partnerség országaival, különösen a stratégiai kommunikáció, a dezinformáció és az információmanipuláció, valamint a rosszindulatú külföldi beavatkozások elleni küzdelem terén az állami és társadalmi reziliencia kiépítése, valamint a társadalmak és intézmények meggyengülésének és széttagoltságának ellensúlyozása érdekében;
41. felhívja az EU-t, hogy segítse elő a keleti partnerség társult országainak kormányait, civil társadalmait, nem kormányzati szervezeteit és egyéb szereplőit célzó olyan projekteket, amelyek segítik őket a dezinformáció és a hibrid fenyegetések elleni küzdelemben, többek között az EKSZ stratégiai kommunikációval foglalkozó részlege, annak munkacsoportjai, az Európai Unió Helyzetelemző Központja (EU INTCEN) és a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport, a sürgősségi riasztási rendszer fontos munkája, valamint az EKSZ, a Bizottság és a Parlament, a Bizottság által vezetett félretájékoztatás elleni hálózat, valamint a Parlament dezinformáció elleni igazgatási munkacsoportja közötti igazgatási szintű együttműködés révén; ösztönzi a tagállamokat, hogy terjesszék ki a keleti partnerség társult országainak részvételét a hibrid fenyegetések elleni küzdelem európai kiválósági központjára (Hybrid COE);

2022. június 8., szerda

42. hangsúlyozza, hogy feltétlenül szükséges az EU és a keleti partnerségen belüli partnerek közötti együttműködés fokozása a stratégiai kommunikáció, a dezinformáció és az információk manipulálása elleni küzdelem, valamint a rosszindulatú külföldi befolyás elkerülése terén;

43. felszólítja az EKSZ-t, hogy fokozza a keleti partnerség országaiban működő uniós küldöttségek kapacitását a külföldi állami szereplők, különösen Oroszország által koordinált, a demokratikus elveket fenyegető dezinformációs kampányok leleplezésére; kéri, hogy sürgősen adjanak strukturált választ a KBVP-missziókat fenyegető hibrid fenyegetésekre, mivel ez azok delegitimációját célozza;

44. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy vizsgálják meg a partnereink kiberképesség-fejlesztése előmozdításának lehetőségeit, például a tanácsadói megbízások oly módon történő kiigazítását, hogy azok magukban foglalják a hibrid hadviselési tevékenységeket, a dezinformációs kampányokat, és a kiberhadviselés elleni küzdelemre vonatkozó speciális képzést, valamint az OSINT-elemzést annak biztosítása érdekében, hogy a keleti partnerség országai megerősítsék a kiberrezilienciához szükséges technikai infrastruktúrát; ösztönzi a polgári kibermissziók elindítását; tudomásul veszi az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola (EBVF) által a kibervédelem területén végzett fontos képzési munkát, és üdvözlözi az EBVF által a keleti partnerségen belüli partnereknek szervezett célzott képzési és oktatási rendezvényeket;

45. ösztönzi az EU-t, hogy erősítse meg kiberbiztonsági politikáit, mivel az ukrajnai agresszív háború esetében riasztóan nagy a példa nélküli eskaláció lehetősége, többek között harmadik felek részéről is;

46. elismeri a civil társadalom szerepét a biztonsági ágazat reformját érintő szakpolitikák kialakításában és a reform felügyeletében, és kéri, hogy biztosítsanak folyamatos támogatást és finanszírozást a civil társadalom számára, és amennyiben ezt a körülmények lehetővé teszik, vonják be azt a fontos projektekbe a nagyobb elszámoltathatóság és átláthatóság elősegítése érdekében a védelmi és biztonsági ágazatban;

47. felhívja a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy növeljék a KBVP-missziók láthatóságát a keleti partnerségben azáltal, hogy megerősítik annak stratégiai kommunikációját, proaktívan fellépnek az azok ellen irányuló dezinformáció ellen, és bevonják azokat és különösen az uniós küldöttségeket politikai üzeneteikbe, nyilvánosan hozzáférhető dokumentumaikba és a nemzetközi sajtóval való kapcsolattartásukba;

48. hangsúlyozza, hogy az EU-nak fokoznia kell a konfliktusmegelőzést, a közvetítést, a párbeszédre és a konfliktushelyzet feloldására irányuló intézményi kapacitáit a keleti partnerség térségében; hangsúlyozza, hogy az EU nagyobb szerepet játszhatna a bizalomépítő intézkedések kialakításában, és jobban részt vehetne a megbékélésre irányuló erőfeszítésekben; felkéri a tagállamokat és az EKSZ-t, hogy a fegyverzet-ellenőrzés, a leszerelés és a nonprolifерáció területén is dolgozzon keleti partnerségbeli partnereink képzésének és kapacitásépítésének megerősítésén; méltatja e tekintetben a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris kockázatok enyhítésével foglalkozó uniós kiválósági központok létrehozására irányuló tbiliszi kezdeményezést; felhívja a Bizottságot, hogy közös képzési tevékenységek és a bevált gyakorlatok megosztása révén fokozza a keleti partnerségen belüli partnerek kapacitásépítését kritikus szervezeteik ellenálló képességének növelése érdekében;

49. üdvözlözi a kulturális örökséggel kapcsolatos, konfliktusokban és válságokban alkalmazott uniós koncepciót; úgy véli, hogy a KBVP hozzájárulhat a kulturális örökség megőrzésével és védelmével kapcsolatos biztonsági kihívások kezeléséhez, és üdvözlözi az ilyen erőfeszítések fejlesztésének vizsgálatára adódó lehetőségeket a keleti partnerség régiójában; megállapítja, hogy a kulturális örökség védelmével és a kultúrák közötti párbeszédrel kapcsolatos szempontnak a misszió megbízatásba való beépítése előnyös lenne a konfliktusrendezési folyamat és a fenntartható megállapodások megkötése szempontjából;

50. ösztönzi a tagállamokat annak biztosítására, hogy a keleti partnerség országaiban megkezdett digitális átállást megvédjék a rosszindulatú tevékenységektől, és ezért ösztönzi a régióban meglévő kiemelt uniós kiberkapacitás-építési kezdeményezések – a Cyber East és az EU4Digital – további kihasználását annak érdekében, hogy az magában foglalja a szoftverek és hardverek tanúsítására, valamint a nemzeti számítógépes vészhelyzeteket elhárító csoportok és a kiberkriminalisztikai és -nyomozati szervek Európa-szerte történő koordinálására szolgáló jogi és adminisztratív struktúrák létrehozását; felhívja az Európai Kiberbiztonsági Ipari, Technológiai és Kutatási Kompetenciaközpontot, hogy szorosan működjön együtt az EU keleti partnereivel a régió kiberbiztonságának javítása érdekében; felhívja a Tanácsot, hogy működjön együtt Ukrajnával kölcsönös kiberbiztonságunk, valamint a kiberfenyegetésekkel és hibrid támadásokkal szembeni kölcsönös ellenálló képességünk megerősítése érdekében;

51. ösztönzi a tagállamokat, hogy tanúsítsanak nagyobb politikai akaratot és szolidaritást azáltal, hogy elegendő számú, jól képzett és szakképesítéssel rendelkező személyzetet küldenek ki a keleti partnerség társult országaiban működő KBVP-missziókba annak biztosítása érdekében, hogy számos tagállam képviseltetve legyen a missziókban a régió egészében, és ösztönözzék a nem uniós országok nagyobb arányú részvételét ezekben a missziókban, különös tekintettel azokra az

2022. június 8., szerda

országokra, amelyek sikeresen végrehajtott KBVP-misszióknak adtak otthont, és jobban megértik a helyi körülményeket; üdvözli a keleti partnerség legtöbb partnerországának részvételét a harmadik országokban folytatott KBVP-missziókban és -műveletekben, az európai érdekeknek és értékeknek megfelelően; támogatja, hogy több tagállam működjön együtt a keleti partnerországokkal a biztonság területén, mint például a litván-lengyel-ukrán dandár;

52. üdvözli a katonai tanácsadók bevonását az uniós missziókba és küldöttségekbe, és ösztönzi az uniós küldöttségeken belüli biztonsági és védelmi szakértelem további megerősítésére irányuló erőfeszítéseket;

53. úgy véli, hogy Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúja figyelmeztetés az európai védelem számára annak biztosítása érdekében, hogy a keleti partnerség térségében a jövőbeli KBVP-missziók több eszközt kapjanak, nagyobb ambíciót mutassanak és felülvizgált megbízatásokkal rendelkezzenek a kihívásokkal való szembenézéshez a misszió célkitűzéseinek elérése reményében;

54. ösztönzi a tagállamokat, hogy biztosítsanak hatékonyabb információmegosztási képességeket a KBVP-missziókon belül és azok között, és fektessenek különös hangsúlyt az Europol és az Interpol személyzetének fokozott együttműködésére és a KBVP-misszió központjaiba történő kirendelésére a zökkenőmentes információmegosztás elősegítése érdekében;

55. felhívja az EKSZ-t, a Katonai Tervezési és Végrehajtási Szolgálatot, a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálatot és a KBVP központját, hogy egy átfogó tervezési keret és kultúra kialakítása érdekében mozdítsák elő a polgári és katonai partnerek közötti megértés megerősített intézményi kapcsolatokon, közös tudatosságon és értékelésen alapuló, új kultúráját;

56. ösztönzi a KBVP-missziók központjait, hogy szorgalmazzanak szorosabb szinergiákat a keleti partnerség országaiban működő nemzeti közös kiképzési és értékelési központokkal;

57. felhívja a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálatot, a Katonai Tervezési és Végrehajtási Szolgálatot, az Európai Unió Katonai Bizottságát (EUKB) és az EU Katonai Törzsét (EUKT), hogy a lehető leghamarabb és a kampány sikeréhez elengedhetetlen partnerekkel dolgozzanak ki modellt a kampány- vagy missziótervezési koncepciókkal kapcsolatos bevált gyakorlatok és know-how létrehozására és megosztására, különös tekintettel a fenyegetés- és kockázatértékelésre, a korai előrejelzésre és a stratégiai előrejelzésre;

58. felhívja a Bizottságot, az EKSZ-t, különösen a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálatot és az EUKB-t, hogy jobban igazodjanak a munkacsoportok gyakorlatokon és képzésen alapuló ügynökségek közötti kialakításának gyakorlatához; úgy véli, hogy a KBVP mind a tervezéshez, mind az erőforrásokhoz, mind a logisztikához való hozzáférése lehetővé teszi, hogy az ember okozta és természeti katasztrófákkal szemben a társadalmi reziliencia és helyreállítás gyakorlásra szolgáló központjaként működjön;

59. felhívja a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálatot és a Katonai Tervezési és Végrehajtási Szolgálatot, hogy hangsúlyozzák annak fontosságát, hogy a KBVP-missziók személyzetének valamennyi tagja részesüljön szakmai polgári-katonai oktatásban; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő felszerelést és képzést a KBVP-missziók személyzete számára, hogy éberebbé és ellenállóbbá váljanak; ösztönzi a Bizottságot, hogy terjessze ki a katonai Erasmus programot a keleti partnerség tisztviselőire is, hogy a program által biztosított finanszírozás segítségével az EU katonai akadémiáin végezhessek tanulmányaikat; felhívja az EU-t, hogy a fegyveres erők tisztjei képzésének és a nemzetvédelmi képzés megkönnyítése érdekében vizsgálja meg az EBVF szerepe bővítésének lehetőségét; ösztönzi az érintett személyzet követezetesebb és strukturáltabb részvételét az EBVF tanfolyamain, valamint az olyan mechanizmusokkal való együttműködést, mint a szakmai továbbképzési program (PDP);

60. ösztönzi a katonai Erasmus programnak a keleti partnerség országaiból érkező tisztek felvételével történő kiterjesztését, valamint az uniós katonai akadémiákon folytatott tanulmányaik finanszírozását;

61. ösztönzi a KBVP-missziók központjait, hogy szorgalmazzanak szorosabb szinergiákat a társult keleti partnerországokban működő nemzeti közös kiképzési és értékelési központokkal, például közös parancsnokságok és a lehetséges forgatókönyvekre vonatkozó olyan állománygyakorlatok révén, amelyekben az uniós tagállamok polgári és katonai vezetői, a KBVP-missziók személyzete és a keleti partnerség társult országai vesznek részt;

62. felhívja a Bizottságot, az EKSZ-t, a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálatot és a Katonai Tervezési és Végrehajtási Szolgálatot, hogy fokozzák a szinergiákat más szakpolitikai területekkel és az érintett érdekelt felekkel annak érdekében, hogy növeljék erőfeszítéseiket a megelőző békeépítés, a megelőző diplomácia, a korai előrejelzés, a bizalomépítés és a polgárok dezinformációval szembeni rezilienciájának javítása érdekében; ösztönzi a tagállamokat, hogy fontolják meg a keleti partnerországokkal közös gyakorlatokban való részvételt olyan területeken, mint a tengeri gyakorlatok, a közös légi támogató műveletek és a békétámogatás;

2022. június 8., szerda

63. aggodalmának ad hangot, és sürgeti, hogy foglalkozzanak a keleti partnerség egyes országaiban a védelmi erők uralkodó átpolitizálásával és politikai befolyásolásával, mivel ez az EU, a tagállamok és más partnerországok által támogatott programokban oktatót és kiképzett tisztek politikai indíttatású eltávolítását vagy visszaminősítését eredményezi;

64. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU előmozdítsa a nők és a fiatalok béketeremtésben betöltött szerepét a keleti partnerség térségében, valamint hogy előmozdítsa a nők, a béke és a biztonság, valamint az ifjúság, a béke és a biztonság menetrendjét a keleti partnerség térségében; hangsúlyozza, hogy meg kell osztani a nemek közötti egyenlőséggel, valamint a katonai műveleteknek és a polgári misszióknak a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő aspektusaival (tervezés, ütemezés, elemzés, a nemek egyensúlya a személyi állományban stb.) kapcsolatos bevált gyakorlatokat, kihasználva az EU által a KBVP-missziók és -műveletek személyzete számára biztosított kötelező képzéseket és a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsadókat alkalmazva minden KBVP-misszió és -művelet esetében;

További politikai és stratégiai kapacitások biztosítása a KBVP számára a keleti partnerség területén

65. felhívja a Bizottságot, az EKSZ-t és különösen a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálatot annak biztosítására, hogy az EUAM továbbra is prioritásként kezelje az Ukrán Biztonsági Szolgálat (SSU) reformját, és a szükségállapot megszüntetését követően terjessze ki az SSU-val a kiberbiztonság, a terrorizmus és a hibrid fenyegetések elleni küzdelem terén folytatott együttműködés hatókörét;

66. ösztönzi a tagállamokat és az EU-t, hogy terjesszék ki az EUAM együttműködését a polgári biztonsági ágazat reformjában részt vevő valamennyi korrupcióellenes struktúrára, és abba vonják be – akár képzések és oktatás formájában, akár a bevált gyakorlatok megosztása és a jövőbeli prioritások közös meghatározása alapján – mind az ukrán állam korrupcióellenes apparátusát, mind a Nemzeti Korrupciómegelőzési Ügynökséget és a Legfelsőbb Korrupcióellenes Bíróságot; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy ajánlják, hogy az ukrán szolgálatok és a közigazgatás képviselőinek folyamatban lévő képzései közé vegyék fel korrupciós esetek tanulmányozását és a vizsgálatok sikertelenségének okairól és az elkövetők felelősségre vonásának elmulasztásáról szóló elemzéseket annak érdekében, hogy segítsék a korrupcióellenes feladatokat ellátó személyzetet a múltbeli hibák megismétlésének elkerülésében; üdvözli a KBVP-missziók alkalmazkodóképességét az agresszív háború kontextusában;

67. felhívja a Bizottságot, az EKSZ-t és a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálatot annak biztosítására, hogy az EUAM továbbra is kezelje prioritásként az SSU-nak a szükségállapot megszűnése utáni reformját a nagyobb felügyelet, a tárgyalást megelőző vizsgálati hatáskörök és a fogdák számának csökkentése, valamint az SSU leépítése és demilitarizálása érdekében, a végrehajtás negyedéves értékelésével;

68. ösztönzi a tagállamokat és az EU-t, hogy képzések és az adatnyilvántartást, az emberierőforrás-menedzsmentet és a bírósági beadványokra vonatkozó eljárásokat támogató technológiák biztosítása révén növeljék az EUAM-nak az ukrán polgári biztonsági ágazat reformjához kapcsolódó digitalizációs erőfeszítéseikhez nyújtott támogatásukat az átláthatóság, a közösségi bizalomépítés és a korrupció elleni küzdelem elősegítése érdekében; üdvözli az EUAM azon kötelezettségvállalását, hogy megerősíti a nők szerepét a bűnüldöző szervezetekben;

69. emlékeztet arra, hogy a meghosszabbított megbízatásokhoz megfelelő forrásokat kell biztosítani; aggodalmát fejezi ki a szétszóródás kockázata miatt, ha az EUAM széles körű ágazatokat ölel fel, de nem rendelkezik a küldetésének teljesítéséhez szükséges megfelelő eszközökkel; ösztönzi a tagállamokat, hogy erősítsék meg az EUAM szakmai komponensét a különleges szolgálatok képviselőivel a reformok tényleges végrehajtása és gyakorlati tanácsadás biztosítása érdekében;

70. felszólít az EUAM megbízatásának kiterjesztésére a hibrid fenyegetések elleni küzdelem, a stratégiai kommunikáció, a digitális technológia és a kiberbiztonság terén annak érdekében, hogy megerősítsék az ukrán kormányzati intézmények képességét az olyan információs fenyegetésekkel szembeni fellépésre, mint például a kommunikációnak a közintézményekbe vetett bizalom aláadására való felhasználása, a félretájékoztató és az ellenséges propaganda terjesztése, a társadalom polarizációja és Ukrajna a világban való megítélésének negatív irányban való befolyásolása;

71. ösztönzi a tagállamokat, hogy fokozzák az Ukrajnának az orosz agresszióval való ellenállásra és védelmi ágazatának további reformjára irányuló erőfeszítéseikhez nyújtott támogatásukat, amely ágazat olyan alapvető reformokon megy keresztül, amelyek hosszú távú következményekkel járnak majd az ukrán fegyveres erők, ezeknek az Ukrajna biztonságának garantálására való képességére és a közbizalomra nézve; felkéri a tagállamokat, hogy az Ukrajna és Oroszország közötti politikai megállapodást követően sürgősen fogadják el azt a határozatot, hogy katonai tanácsadó és

2022. június 8., szerda

kiképző KBVP-missziót indítanak annak érdekében, hogy segítsék Ukrainát a sűrűn lakott városi harci területeken, az aszimmetrikus és kiberhadviselésben, valamint professzionális katonai oktatási rendszerének reformjában, amely a legjelentősebb terület a változás elősegítése és a védelmi rendszer átalakításának fenntarthatósága szempontjából;

72. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy erősítsék meg az EUMM elleni provokációkra, különösen a tűzszünet megsértésére adott nyilvános reakcióikat; emlékeztet arra, hogy az EUMM megbízatása Grúzia nemzetközileg elismert határainak teljes területére kiterjed, és ragaszkodik az Abházia és Dél-Oszétia grúz térségeibe történő akadálytalan bejutáshoz;

73. felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy gondoskodjanak arról, hogy az EUMM központja megfelelő erőforrásokkal, mindenekelőtt pedig biztonságos információs és kommunikációs csatornákkal, éjjellátó berendezésekkel, jobb minőségű képzési, valamint a nyílt forrásból származó értékelte felderítési információ (OSINT) gyűjtését és elemzését szolgáló fejlettebb rendszerekkel rendelkezzen;

74. felhívja a Tanácsot, hogy tartsa fenn az EUAM-ot, az EUMM-et és az EUBAM-ot mindaddig, amíg ez azok végrehajtásának és a KBVP prioritásain alapuló igények rendszeres értékelése alapján szükséges, és támogatja e missziók megújuló megbízatási struktúráját annak biztosítása érdekében, hogy könnyebben lehessen alkalmazkodni a helyszínen kialakult helyzet változásaihoz; kéri, hogy a KBVP-prioritások fényében rendszeresen értékeljék más vagy kiegészítő missziók szükségleteit;

75. megerősíti, hogy az EU támogatja a Moldovai Köztársaság szuverenitását és területi integritását, valamint az 5+2 tárgyalási folyamat keretében tett azon erőfeszítéseket, amelyek a Dnyeszter-melléki konfliktus olyan békés, tartós, átfogó és politikai rendezésére irányulnak, amely a Moldovai Köztársaság nemzetközileg elismert határain belüli szuverenitásának és területi integritásának tiszteletben tartásán alapul, a Dnyeszteren túli régió különleges jogállása mellett, és amely az alkotmányos hatóságok által jelenleg nem ellenőrzött területeken is biztosítaná az emberi jogok védelmét; emlékeztet arra, hogy az ENSZ Közgyűlése 2018. június 22-én határozatot fogadott el, amelyben sürgette az Oroszországi Föderációt, hogy feltétel nélkül vonja ki csapatait és fegyverzetét a Moldovai Köztársaság területéről, és megerősíti, hogy támogatja e határozat azonnali végrehajtását;

76. aggodalmát fejezi ki a Dnyeszteren túli régió területén a közelmúltban bekövetkezett fejlemények miatt, és elítéli ezeket mint veszélyes provokációkat egy rendkívül ingatag biztonsági helyzetben; nyugalomra szólít fel a Dnyeszter folyó mindkét oldalán és a szomszédos országokban élő emberek biztonságának és jóllétének megőrzése érdekében;

77. mély aggodalmát fejezi ki az Örményország és Azerbajdzsán közötti határon a 2020 őszi lezajlott erőszakos konfliktust követően kialakult folyamatos feszültségek miatt; felhívja a Tanácsot és az EKSZ-t, hogy továbbra is építsék a bizalmat, csökkentsék a feszültségeket, és törekedjenek az Örményország és Azerbajdzsán közötti békés rendezésre; hangsúlyozza a foga tartottak teljes körű cseréjének és szabadon bocsátásának fontosságát, az eltűnt személyek sorsával való foglalkozást, a humanitárius aknamentesítés megkönnyítését, a polgári lakosság biztonságos és szabad mozgásának biztosítását Hegyi-Karabah térségében, a konfliktus sújtotta lakosság megsegítését, a bizalomépítő intézkedéseket, az emberek közötti kapcsolatokat, az újjáépítési erőfeszítések támogatását, és hangsúlyozza, hogy a kulturális örökség megőrzése és a kultúrák közötti párbeszéd előnyös lenne a konfliktusrendezési folyamat szempontjából; úgy véli, hogy ezen ellenségeskedések következményei és az úgynevezett orosz „békefenntartók” jelenléte nem befolyásolhatja az örményországi politikai fejleményeket és az ország reformprogramjának jövőjét;

78. üdvözli Charles Michel, az Európai Tanács elnöke, Ilham Alijev, az Azerbajdzsán Köztársaság elnöke és Nikol Pashinyan, az Örmény Köztársaság miniszterelnöke 2021. december 14-i magas szintű találkozásának eredményét, amelynek alkalmából mindkét vezető megerősítette, hogy készen áll a nyitott kétoldalú kérdések megnyitására és a határkijelölésről szóló tárgyalások megkezdésére, amihez az EU kész technikai segítséget nyújtani; felhívja a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy támogassák az államhatárok megállapításáról és kijelöléséről szóló tárgyalások megkezdését, valamint a békés egymás mellett éléshez vezető fenntartható megállapodást;

79. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy ne engedjék, hogy az Azerbajdzsán és Örményország közötti konfliktus kezelhetetlenné váljon;

80. felhívja a Bizottságot, hogy akadályozza meg a törvénytelen megfigyelési technológiák használatát vagy azok uniós finanszírozását, és felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy kezdeményezzenek együttműködést az azerbajdzsáni kormánnyal az ilyen, illegális megfigyelési technológiák használatának és az elnyomó kiberbiztonságnak a megszüntetése érdekében;

2022. június 8., szerda

81. mély aggodalmának ad hangot egyes országok – különösen Irán – dél-kaukázusi destabilizáló és terrorcselekményei kapcsán; határozottan elítél minden terrorcselekményt; üdvözli az Unió, az uniós tagállamok és a keleti partnerség országai közötti biztonsági együttműködést, és teljes mértékben támogatja a terrorizmus elleni együttműködés további elmélyítését; felhívja az EKSZ-t, hogy mielőbb kezdjen biztonsági párbeszédet Örményországgal, ahogyan azt Azerbajdzsánnal tette; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy ne hagyják, hogy az Azerbajdzsán és Örményország közötti konfliktus megrekedjen;
82. kiemeli, hogy Kína egyre nagyobb szerepét játszik a keleti partnerség régiójában, például a Grúziával kötött szabadkereskedelmi megállapodás révén; hangsúlyozza, hogy az EU-nak stratégiai értékelést kell készítenie arról, hogy ez a növekvő szerep milyen hatást gyakorolhat az EU befolyására a keleti partnerországokban és a keleti partnerség országaival folytatott együttműködésre;
83. felhívja az EKSZ-t, hogy kísérelje figyelemmel Kínának a keleti partnerség országaiban való növekvő jelenlétét, beleértve a keleti partnerség országainak belső biztonságára, valamint a tágabb geopolitikai helyzetre gyakorolt következményeket (és lehetséges következményeket);
84. elismeri, hogy Peking ellenezte az Oroszországgal szemben az ukrajnai háború miatt bevezetett gazdasági szankciókat, amelyek szerinte egyoldalúak, és amelyeket az ENSZ Biztonsági Tanácsa nem engedélyezett; hangsúlyozza, hogy Kínának még el kell ítélnie Oroszország ukrajnai fellépéseit, vagy el kell ismernie, hogy Oroszország megszállta Ukrajnát; megjegyzi, hogy Kínában az állami televízió nagyrészt figyelmen kívül hagyja az ukrajnai agresszív háborút, és azt állítja, hogy az invázió az USA és a NATO hibájára vezethető vissza;
85. ismételten felszólít az orosz olaj-, szén-, nukleáris üzemanyag- és gázimport azonnali embargójára, valamint az Északi Áramlat 1 és 2 teljes leállítására; rámutat, hogy az Északi Áramlat 2 fontos eszköz volt Oroszország számára ahhoz, hogy növelje politikai és gazdasági befolyását a tagállamok és a keleti partnerség országai felett; megjegyzi, hogy a keleti partnerség országaiban nagy lehetőségek rejlenek a bioüzemanyagok használatát illetően, mivel jobban ki tudják használni a különböző megújuló energiaforrásokat az energiafüggettség csökkentésének eszközeként;
86. üdvözli a keleti partnerség legutóbbi, 2021. decemberi csúcstalálkozóján kifejezett azon szándékot, hogy vizsgálják meg az energiabiztonság terén a keleti partnerség érdekelt társult partnereivel folytatott megerősített ágazati együttműködés lehetőségeit; rámutat arra, hogy a klímabiztonság az EU és a keleti partnerség közötti esetleges további együttműködés egyik területe;
87. ösztönzi a tagállamokat, hogy fontolják meg egy, a keleti partnerség éghajlatváltozással kapcsolatos alapjának létrehozását, amely magában foglalná a határokon átnyúló és regionális együttműködést, a biológiai sokféleség védelmét, a természeti erőforrások fenntartható felhasználását, a kutatást és az oktatást, és különös figyelmet fordítana a zöld technológiákkal kapcsolatos kapacitásépítésre a tagállamok bevált gyakorlatai alapján;

o

o o

88. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, az Európai Unió Tanácsának, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/ az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a védelem és kiberbiztonság területén működő uniós ügynökségeknek, a NATO főtitkárának, valamint a tagállamok nemzeti parlamentjeinek.

2022. június 9., csütörtök

P9_TA(2022)0237

Az emberi jogi helyzet Hszincsiangban, többek között a hszincsiangi rendőrségi akták

Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása a hszincsiangi emberi jogi helyzetről, többek között a hszincsiangi rendőrségi aktákról (2022/2700(RSP))

(2022/C 493/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kínai helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira és jelentéseire, különösen a Hszincsiang-Ujgur Autonóm Területen a kényszermunkáról és az ujgurok helyzetéről szóló, 2020. december 17-i ⁽¹⁾ és a kínai ujgurok helyzetéről (China Cables) szóló, 2019. december 19-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (1966. december 16.),
 - tekintettel a súlyos emberi jogi jogsértések és visszaélések elleni korlátozó intézkedésekről szóló, 2020. december 7-i (EU) 2020/1998 tanácsi rendeletre ⁽³⁾ és (KKBP) 2020/1999 tanácsi határozatra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a gyermek jogairól szóló 1989. évi ENSZ-egyezményre,
 - tekintettel a Kínai Népköztársaság alkotmányának 36. cikkére, amely garantálja valamennyi állampolgár számára a vallási meggyőződés szabadságához való jogot, valamint 4. cikkére, amely biztosítja az etnikai kisebbségek jogait,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság előmozdításának és tiszteletben tartásának az EU Kínával fenntartott kapcsolatainak középpontjában kell állnia, összhangban az EU azon kötelezettségvállalásával, hogy külső fellépései során megőrzi ezeket az értékeket, valamint Kína azon kötelezettségvállalásával, hogy saját fejlődése és a nemzetközi együttműködése során tiszteletben tartja ezeket az értékeket;
- B. mivel az Oknyomozó Újságírók Nemzetközi Konzorciuma és számos nemzetközi médiaorgánum, köztük a BBC, a spanyol *El País*, a francia *Le Monde* és a német *Der Spiegel* betekintést nyerhetek a hszincsiangi rendőrség aktáiba;
- C. mivel az illetékes kínai hatóságok mindeddig tagadták a Hszincsiangban elkövetett súlyos és strukturális emberi jogi jogsértésekre vonatkozó állításokat;
- D. mivel a hszincsiangi rendőrség aktái – most először számos fényképpel – részletesen dokumentálják a Hszincsiang tartományban található Ujgur Autonóm Területen elkövetett szisztematikus, brutális és önkényes elnyomás méreteit;
- E. mivel ez az anyag bizonyítja, hogy a pekingi központi kormányzat – többek között Hszi Csin-ping és Li Ko-csiang –, valamint a Hszincsiang-Ujgur Autonóm Terület vezető tisztségviselői tájékoztatást kaptak a Hszincsiangban folytatott tömeges internálási politikáról, aktívan támogatták azt, és közvetlenül részt vettek annak irányításában; mivel a dokumentumok arra is utalnak, hogy Hszi Csin-ping elnök tájékoztatás birtokában és aktívan támogatja a Hszincsiangban zajló „átnevelő”, „keménykezű” és „szélsőségesség elleni” kampányokat, valamint a további fogva tartási létesítményekre és a fogvatartottak beáramlásának kezelésére szolgáló személyzetre fordított kiadások fenntartását;

⁽¹⁾ HL C 445., 2021.10.29., 114. o.

⁽²⁾ HL C 255., 2021.6.29., 60. o.

⁽³⁾ HL L 410. I, 2020.12.7., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 410. I, 2020.12.7., 13. o.

2022. június 9., csütörtök

- F. mivel az Ujgur Törvényszék és más hiteles, független vizsgálati testületek és kutatást végző szervezetek arra a következtetésre jutottak, hogy Kína ujgurokkal és más török etnikumú népekkel szembeni súlyos és rendszerszintű emberi jogi visszaélései kínzásnak, emberiesség elleni bűncselekménynek és népirtásnak minősülnek⁽⁵⁾; mivel az Egyesült Államok kormánya és az Egyesült Államok, Kanada, az Egyesült Királyság, Hollandia, Belgium, Franciaország, Litvánia, Csehország és Írország jogalkotó szervei hasonló megállapításokat tettek;
- G. mivel 2017 óta különböző nem kormányzati szervezetek számoltak be az ujgurok, a kazahok és más, túlnyomórészt muszlim etnikai csoportok Kína általi tömeges fogva tartásáról Hszincsiangban;
- H. mivel az ujgurok elleni atrocitásokat Kína elnyomó és agresszív belső és külső politikáival összefüggésben kell szemlélni;
1. a lehető leghatározottabban elítéli, hogy az ujgur közösséget szisztematikusan, brutális intézkedésekkel – többek között tömeges deportálással, politikai átneveléssel, a családok szétválasztásával, a vallásszabadság korlátozásával, kulturális rombolással és a megfigyelés széles körű alkalmazásával – elnyomják a Kínai Népköztársaságban;
 2. kijelenti, hogy a születésmegelőző intézkedésekre vonatkozó hiteles bizonyítékok és az ujgur gyermekek családjuktól való elválasztása emberiesség elleni bűncselekménynek minősülnek, és a népirtás komoly veszélyét képviselik; felhívja a kínai hatóságokat, hogy szüntessék meg valamennyi, kormány által támogatott, kényszermunkára és tömeges kényszersterilizációra irányuló programot, és haladéktalanul vessenek véget minden olyan intézkedésnek – beleértve a kényszerabortuszokat vagy a születésszabályozás megsértése miatti szankciókat –, amelyek célja a születések megelőzése az ujgur népesség körében;
 3. súlyos aggodalmának ad hangot a terrorizmus vagy a szélsőségeség vádjával kiszabott túlzott és önkényes börtönbüntetések miatt, amelyek nyomán a hszincsiangi rendőrség aktái szerint 2018-ban 22 000 személyt tartottak fogva, ami Konaseher megye felnőtt ujgur lakosságának 12 %-át teszi ki⁽⁶⁾; aggodalmát fejezi ki a kínai átnevelő táborokban a nők ellen elkövetett rendszeres nemi erőszakkal, szexuális bántalmazással és kínzással kapcsolatos állítólagos vádak miatt;
 4. sürgeti a kínai kormányt, hogy haladéktalanul vessen véget a célzottan az ujgurok és más török etnikumú népekkel szemben alkalmazott, vádemelés, tárgyalás vagy ítélet nélküli, bűncselekmények miatti önkényes fogva tartás gyakorlatának, zárja be az összes táborot és büntetés-végrehajtási központot, haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássa szabadon a fogva tartott személyeket, és helyezze vissza szüleikhez a bentlakásos állami létesítményekbe kényszerített ujgur gyermekeket;
 5. emlékeztet arra, hogy Kína ratifikálta a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezményt, amely előírja a kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód vagy büntetés abszolút és kivételek nélküli tilalmát;
 6. felhívja a kínai hatóságokat, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássák szabadon Ilham Tohti ujgur tudóst és 2019. évi Szaharov-díjast, és addig is gondoskodjanak arról, hogy rendszeresen és korlátlanul találkozhasson családjával és az általa választott ügyvédekkel;
 7. ismét felhívja a kínai hatóságokat, hogy tegyék lehetővé szabad, érdemi és akadálytalan belépést a Hszincsiang-Ujgur Autonóm Területre, és biztosítsanak akadálytalan belépést a független újságírók, nemzetközi megfigyelők és vizsgálati szervek – köztük különösen az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa különleges eljárásainak megbízottai és az EU emberi jogi különleges képviselője – számára az internálótáborokba annak érdekében, hogy értékeljék azokat a kínai állításokat, amelyek szerint ezek már nem működnek;

⁽⁵⁾ <https://uyghurtribunal.com/wp-content/uploads/2021/12/Uyghur-Tribunal-Summary-Judgment-9th-Dec-21.pdf>;
https://14ee1ae3-14ee-4012-91cf-a6a3b7dc3d8b.usrfiles.com/ugd/14ee1a_3f31c56ca64a461592ffc2690c9bb737.pdf;
<https://newlinesinstitute.org/uyghurs/the-uyghur-genocide-an-examination-of-chinas-breaches-of-the-1948-genocide-convention/>;
<https://www.ushmm.org/genocide-prevention/reports-and-resources/the-chinese-governments-assault-on-the-uyghurs>

⁽⁶⁾ <https://www.washingtonpost.com/world/2022/05/24/xinjiang-michelle-bachelet-china-uyghur/>

2022. június 9., csütörtök

8. emlékeztet az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának rendkívüli ülése vagy a Kínában romló emberi jogi helyzetről folytatott sürgős vita megtartására, valamint egy nyomkövetési és jelentéstételi mechanizmus létrehozásáról szóló határozat elfogadására irányuló – valamennyi régió több száz civil társadalmi szervezetének világméretű felhívásával összhangban tett – javaslatokra;
9. sajnálatosnak tartja, hogy Kínában és a Hszincsiang-Ujgur Autonóm Területen tett látogatása keretében a kínai hatóságok nem engedélyezték az ENSZ emberi jogi főbiztosa számára teljes körű hozzáférést a független civil társadalmi szervezetekhez, az emberijog-védőkhöz és a fogdákhöz, ami megakadályozta őt abban, hogy teljességükben megfigyelje a hszincsiangi politikai átnevelő táborokat; sajnálja, hogy Michelle Bachelet, az ENSZ emberi jogi biztosa látogatása során nem vonta egyértelműen felelősségre a kínai kormányt az ujgurok ellen elkövetett emberi jogi visszaélésekért;
10. sürgeti a főbiztost, hogy haladéktalanul tegye közzé a Hszincsiangban elkövetett emberi jogi visszaélésekről szóló, régóta várt jelentést, amely a kínai hatóságok által elkövetett emberi jogi visszaélések mértékére és súlyosságára vonatkozó, rendelkezésre álló, széles körű és egyre növekvő számú bizonyítékon alapul;
11. sürgeti a tagállamokat és a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy mielőbb fogadjanak el további szankciókat a magas rangú kínai tisztviselők, például Csen Csuan-kuo, Csao Kecsi, Kuo Sengkun és Hu Lianhe, valamint a hszincsiangi rendőrségi aktákban megnevezett más személyek és szervezetek ellen, továbbá a Hszincsiang-Ujgur Autonóm Területen elkövetett szisztematikus emberi jogi visszaélésekben részt vevő más személyekkel és szervezetekkel szemben;
12. felhívja a Tanácsot, hogy az Európai Tanács következő ülésén foglalkozzon a Hszincsiangban elkövetett emberi jogi visszaélésekkel, és sürgesse a G7- és a G20-csoport tagállamait, hogy szintén foglalkozzanak ezzel a kérdéssel;
13. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy a népirtás büntetnének megelőzéséről és büntetéséről szóló ENSZ-egyezménnyel összhangban – többek között nemzetközi elszámoltathatósági mechanizmusok révén – tegyenek meg minden szükséges lépést ezen atrocitások megszüntetése és az elkövetett bűncselekményekért való felelősségre vonás biztosítása érdekében;
14. tudomásul veszi, hogy az EU és Kína közötti kapcsolatokat egyre inkább a gazdasági verseny és a rendszerszintű rivalizálás jellemzi; tudomásul veszi, hogy az uniós vezetők a legutóbbi EU–Kína csúcstalálkozón felvetették a Hszincsiangban elkövetett súlyos jogsértéseket, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a kérdést továbbra is minden alkalommal és a legmagasabb szinteken is felvessék;
15. ösztönzi az EU-t és a tagállamokat, hogy sürgősen azonosítsák és csökkentik a Kína általi külföldi beavatkozással kapcsolatos kockázatokat; határozottan elítéli a transznacionális elnyomás minden formáját, illetve a kínai másként gondolkodók vagy az ujgur közösség külföldön tartózkodó képviselőinek elnyomására irányuló kísérleteket;
16. szorgalmazza, hogy az EU és a tagállamok függesszék fel a Kínával és Hongkonggal kötött kiadatási szerződéseiket;
17. felhívja a kínai hatóságokat, hogy a Kínai Népköztársaságot elhagyni kívánó valamennyi ujgur számára tegyék lehetővé a távozást;
18. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot importtilalom bevezetésére az összes kényszermunkával előállított termékkel, valamint a kényszermunkát alkalmazó vállalatok jegyzékében szereplő valamennyi kínai cég termékével szemben; ismét hangsúlyozza a fenntarthatósággal kapcsolatos átvilágításról szóló ambiciózus irányelvet támogató álláspontját;
19. ismételt felhívja az Uniót és a tagállamokat annak ellenőrzésére, hogy az EU belső piacán működő szervezetek közvetlenül vagy közvetve részt vesznek-e a Hszincsiangban működő tömeges megfigyelésre szolgáló rendszerek létrehozásában, a Hszincsiangban élő kisebbségi csoportok fogva tartására szolgáló idegenrendészeti fogdák üzemeltetésében vagy építésében vagy az ujgurokkal és más kisebbségi csoportokkal szembeni visszaélések miatt szankciókkal sújtott személyekkel való ügyletek lebonyolításában Hszincsiangban; hangsúlyozza, hogy ha erre utaló tényre derül fény, akkor annak kereskedelemmel kapcsolatos intézkedéseket, a közbeszerzésből való kizárást és szankciókat kell maga után vonnia;

2022. június 9., csütörtök

20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtítkárnak, az ENSZ emberi jogi főbiztosának, valamint a Kínai Népköztársaság kormányának és parlamentjének.

2022. június 9., csütörtök

P9_TA(2022)0238

Az igazságszolgáltatás elnyomó eszközként való felhasználása Nicaraguában

Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása az igazságszolgáltatás elnyomó eszközként való használatáról Nicaraguában (2022/2701(RSP))

(2022/C 493/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Nicaraguáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2021. december 16-i ⁽¹⁾, a 2021. július 8-i ⁽²⁾, a 2020. október 8-i, a 2019. december 19-i ⁽³⁾, a 2019. március 14-i ⁽⁴⁾ és a 2018. május 31-i ⁽⁵⁾ állásfoglalására,
- tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az EU nevében tett 2021. augusztus 15-i, 2021. november 8-i és 2022. március 14-i nyilatkozataira,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának az Emberi Jogi Tanács 48. és 49. ülésén tett nyilatkozataira, valamint a nicaraguai emberi jogi helyzetről szóló, 2022. március 7-i éves jelentésére,
- tekintettel az Amerika-közi Emberi Jogi Bizottság 2021. június 23-i, 2021. november 20-i és 2022. február 11-i nyilatkozataira,
- tekintettel az 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló, 2004. júniusi, 2008-ban frissített uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Közép-Amerika közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodásra (EU–Közép-Amerika társulási megállapodás),
- tekintettel a nicaraguai súlyos emberi jogi jogsértések és visszaélések elleni korlátozó intézkedésekről szóló tanácsi rendeletekre és határozatokra,
- tekintettel az 1969. évi Emberi Jogok Amerikai Egyezményére (San José-i paktum),
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, az ENSZ fogvatartottakkal való bánásmódra vonatkozó minimumszabályaira (Nelson Mandela-szabályok), a börtönbüntetésüket töltő nőkkel való bánásmódról és a női elkövetőkkel szembeni, szabadságelvonással nem járó intézkedésekről szóló ENSZ-szabályokra (bangkoki szabályok), valamint a Bécsi Egyezményre,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa által 2022. március 31-én elfogadott, az emberi jogok nicaraguai előmozdításáról és védelméről szóló A/HRC/49/L.20 határozatra,
- tekintettel a Nicaraguai Köztársaság alkotmányára,
- tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel 2018 áprilisa óta az Ortega-Murillo-rezsim Nicaraguában létrehozta az állami elnyomás keretét, amelyet az emberi jogok megsértése miatti szisztematikus büntetlenség, az intézmények és a jogállamiság leromlása, valamint összehangolt stratégia – az igazságszolgáltatás egyértelmű egyetértésével történő – végrehajtása jellemez, amelynek célja az ellentmondó hangok elhallgattatása;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0513.

⁽²⁾ HL C 99., 2022.3.1., 204. o.

⁽³⁾ HL C 255., 2021.6.29., 65. o.

⁽⁴⁾ HL C 23., 2021.1.21., 126. o.

⁽⁵⁾ HL C 76., 2020.3.9., 164. o.

2022. június 9., csütörtök

- B. mivel 2018 óta a nicaraguai hatóságok szisztematikus és célzott bebörtönzést, zaklatást és megfélemlítést alkalmaznak a politikai ellenfelek, az ellenzék, a diák- és vidéki vezetők, újságírók, emberi jogi jogvédők, az üzleti élet képviselői és művészek ellen, akiknek ismételt halálos fenyegetésekkel és megfélemlítésekkel, online rágalmozási kampányokkal, zaklatással, megfigyeléssel, testi sértésekkel, bírósági üldözéssel és önkényes szabadságelvonással kell szembenéznük; mivel e számos kockázat ellenére az újságírók és más emberi jogi jogvédők továbbra is alapvető szerepet töltenek be az emberi jogok és szabadságjogok helyzetének nyomon követésében Nicaraguában;
- C. mivel az elmúlt években az Ortega-Murillo-rezsim egyre elnyomóbb szabályozási keretet fogadott el és alkalmaz;
- D. mivel a mai napig legalább 182 politikai ellenfelet tartanak börtönben olyan embertelen körülmények között, amelyek a Nicaraguai Különleges Nyomonkövetési Mechanizmus (MESENI) szerint nem felelnek meg a nemzetközi emberi jogi kötelezettségeknek, így a Nelson Mandela-szabályoknak sem; mivel e politikai foglyok közül heten a 2021. évi választások elnökjelöltjei voltak; mivel a nicaraguai rezsim bírálóival szemben fogva tartásuk során szisztematikus visszaéléseket követnek el, beleértve az embertelen, megalázó és megalázó, kínzásnak minősülő bánásmódot, ami többek között a politikai fogoly és a lázadók korábbi vezetője, Hugo Torres halálához vezetett; mivel a nicaraguai hatóságok a politikai foglyok családját és hozzátartozóit is zaklatják, akik üldözést és fenyegetést szenvednek el;
- E. mivel a hatalmi ágak szétválasztásának hiánya és az intézmények nicaraguai rezsim általi teljes ellenőrzése azt eredményezte, hogy az igazságszolgáltatás és az ügyészség alárendelődött a rezsim akaratainak, megsemmisítették a jogállamiságot, a bírói függetlenséget és a civil társadalmi szervezeteket, és ekképpen a demokráciát annak érdekében, hogy Nicaraguában diktatúrát hozzanak létre;
- F. mivel a nicaraguai bíróságok zárt ajtók mögött zajló és a tisztességes eljárás alapvető garanciáit figyelmen kívül hagyó tárgyalások után bűnössé nyilvánítanak és szigorú ítéleteket hoznak minden ellentmondó hanggal szemben;
- G. mivel ezekben a perekben a bírák és ügyészek következetesen megsértették a megfelelő eljárást; mivel az ügyészség nyilvános feljegyzésben sértette meg az ártatlanság vélelmét;
- H. mivel a folyamatos szigorítások és elnyomás miatt több ezer nicaraguai kényszerült elmenekülni az országból; mivel az elnyomás hasonló mintái megfigyelhetők ott, ahol a véleménynyilvánítás szabadsága elleni támadások felerősödnek; mivel az ügyészség számos újságíróval és médiamunkással szembeni fenyegetése miatt sokan közülük elhagyták Nicaraguát, hogy védelemre találjanak;
- I. mivel 2022-ben az Ortega-Murillo-rezsim csaknem 400 nonprofit szervezetet betiltott, megfosztva őket jogi státuszuktól; mivel többek között a katolikus egyház is áldozatul esett az Ortega-Murillo-rezsimnek, csakúgy, mint a Nicaraguai Nyelvi Akadémia, az óslakos közösségek és más kisebbségi csoportok tagjai;
- J. mivel az Ortega-Murillo-rezsim megsértette a nemzetközi jogot, különösen a Bécsi Egyezményt, amikor megrohanta a Nicaraguából 2022. április 25-én kiutasított Amerikai Államok Szervezetének székhelyét és elfoglalta helyiségeit;
- K. mivel a civil társadalom egy erős támogatást élvező kezdeményezését követően az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa létrehozta az Emberi Jogi Szakértői Csoportot, hogy alapos és független vizsgálatokat folytasson a 2018 áprilisa óta elkövetett állítólagos emberi jogi jogsértések és visszaélések tekintetében, beleértve azok nemi dimenzióját is; mivel mind az EU, mind az Egyesült Államok szankciókat fogadott el Nicaraguával szemben;
1. a lehető leghatározottabban elítéli az ellenzéki politikai pártok szisztematikus elnyomását, mások mellett a civil társadalom szereplőinek, az emberi jogok védelmezőinek és a médiának, más médiamunkásoknak, újságíróknak, valamint családtagjaiknak, diákoknak és a katolikus egyház tagjainak elnyomását, valamint a nicaraguai rezsim tisztviselőinek hosszan tartó korrupcióját;

2022. június 9., csütörtök

2. határozottan elítéli Hugo Torres fogva tartása alatt bekövetkezett halálát;
3. elítéli Manuel Salvador García atya 2022. június 1-jei letartóztatását, aki továbbra is előzetes letartóztatásban van, és felszólít azonnali szabadon bocsátására;
4. ismételten felszólít Alessio Casimirri Olaszországnak történő azonnali kiadatására;
5. elítéli a Nicaraguában elkövetett visszaélésszerű fogva tartásokat, a tárgyalási garanciák hiányát és a politikai foglyok jogellenes elítélését; sürgeti a nicaraguai hatóságokat, hogy állítsák vissza a valamennyi nicaraguai állampolgári és politikai jogainak teljes körű gyakorlására vonatkozó garanciákat, hagyjanak fel a demokratikus ellenzék, a sajtó és a civil társadalom üldözésével, haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássák szabadon a 2018 áprilisa óta fogva tartottakat, szüntessék meg az ellenük indított jogi eljárásokat, és tegyék lehetővé valamennyi menekült és száműzött biztonságos visszatérését otthonaikba;
6. felszólít a jogállamiság helyreállítására, a hatalmi ágak szétválasztására, valamint az igazságszolgáltatás függetlenségére és pártatlanságára, valamint arra, hogy a hatóságok tartsák tiszteletben a büntető törvénykönyvet és az ártatlanság vélelmét, és hagyjanak fel az ellenzék kriminalizálásával;
7. elítéli az illegitim bírósági ítéleteket, amelyek csak bizonyítékát szolgáltatják a nicaraguai rezsím elnyomásba sodródásának, és annak, hogy a bírák az emberi jogok megsértéséért felelős elnyomó eszközökké váltak;
8. sürgeti az Európai Uniót, hogy vonja felelősségre a nicaraguai rezsímet és különösen bírját az országban alkalmazott elnyomás, valamint az ellenzéki személyiségek és más bírálók ellen indított bírósági eljárások miatt; felszólítja a Tanácsot, hogy haladéktalanul kezdje meg az eljárást annak érdekében, hogy többek között a következő bírákat felvegyék az EU által szankcionált személyek listájára: Nadia Camila Tardencilla, Angel Jeancarlos Fernández González, Ulisa Yaoska Tapia Silva, Rosa Velia Baca Cardoza, Veronica Fiallos Moncada és Luden Martin Quiroz García, Karen Vanesa Chavarria, Felix Ernesto Salmerón Moreno, Nancy Aguirre Gudiel, William Irving Howard López, Erick Ramón Laguna Averzuz, Melvin Leopoldo Vargas García, Irma Oralía Laguna Cruz és Rolando Sanarrusia, továbbá a managuai bíróság bírái, akik szintén részt vettek a jogellenesen elítélt Octavio Roths Schuh Andino, Angela Dávila és Argentina Solis eljárási és anyagi jogaitól való megfosztásában;
9. felhívja a tagállamokat és az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy a Római Statútum 13. és 14. cikkével összhangban a Nemzetközi Büntetőbíróságon keresztül indítsanak hivatalos vizsgálatot Nicaragua és Daniel Ortega ellen a Római Statútum 7. cikke szerinti emberiesség elleni bűncselekmények miatt;
10. kifejezi támogatását az Ortega-Murillo-rezsím ellen békésen tiltakozó nicaraguai polgárok iránt; kifejezi mélyeséges sajnálatát amiatt, hogy a 2018. évi erőszakos fellépés óta nem történtek bírósági lépések a súlyos emberi jogi jogsértések áldozatainak járó igazságszolgáltatás és jóvátétel biztosítása érdekében;
11. sürgeti Nicaraguát, hogy helyezze hatályon kívül azokat a 2018 óta elfogadott jogszabályokat, amelyek indokolatlanul korlátozzák a polgári és demokratikus teret, különösen a kiberbűnözésről szóló különleges törvényt (1042. sz. törvény), a külföldi ügynökök szabályozásáról szóló 1040. sz. törvényt és a nép függetlenséghez, szuverenitáshoz és béke érdekét szolgáló önrendelkezéséhez való jogainak védelméről szóló 1055. sz. törvényt, valamint a büntető eljárási jogi törvénykönyv reformját; emlékeztet rá, hogy az EU–Közép–Amerika társulási megállapodás szerint Nicaraguának tiszteletben kell tartania és meg kell szilárdítania a jogállamiság, a demokrácia és az emberi jogok elveit; megismétli azon igényét, hogy a jelenlegi körülmények fényében életbe kell lépnie a társulási megállapodás demokratikus záradékát;
12. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi emberi jogi testületek, így az Emberi Jogok Főbiztos Hivatala és az Emberi Jogok Amerikai Bizottsága számára engedélyezni kell a Nicaraguába való visszatérést; sajnálja, hogy a nicaraguai hatóságok nem működnek együtt a regionális és nemzetközi emberi jogi mechanizmusokkal; felszólítja az EU-t, hogy támogassa az ENSZ Emberi Jogok Tanácsa által nemrégiben létrehozott Nicaraguai Emberi Jogok Szakértői Csoport három független tagjának megbízását, és szorosan működjön együtt velük a nicaraguai emberi jogi jogsértések és visszaélések elszámoltathatóságának előmozdítása érdekében;
13. elítéli, hogy csaknem 400 nem kormányzati szervezet – köztük a Nicaraguai Nyelvi Akadémia – kénytelen volt felhagyni tevékenységével Nicaraguában; felhívja a nicaraguai hatóságokat, hogy hagyjanak fel a nem kormányzati szervezetek indokolatlan bezárásával, és állítsák vissza az önkényesen bezárt összes szervezet, politikai párt, egyetem és média jogi személyiségét, valamint szolgáltatásuk vissza az illegálisan lefoglalt eszközöket, dokumentumokat és felszereléseket;

2022. június 9., csütörtök

14. hangot ad mélyszégyen aggodalmának a szabad és független média elnyomása miatt az országban, amely több mint 100 újságíróra kényszerített száműzésbe;
15. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy helyi képviselők és nicaraguai nagykövetségeik révén szorosabban kövessék nyomon a helyzetet a helyszínen; felhívja az EU küldöttségét és a helyszínen diplomáciai képviselőkkel rendelkező tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre az emberi jogok védelmezéséről szóló uniós iránymutatásokat, és adjanak meg minden kellő támogatást a fogva tartott emberijog-védőknek, beleértve börtönlátogatásokat és a bírósági eljárások nyomon követését, ítélik el nyilvánosan az emberijog-védőkkel és a független médiával szembeni visszaéléseket, és támogassák munkájukat; felhívja az EU küldöttségét és a tagállamokat, hogy minden rendelkezésre álló eszközt használjanak fel az emberi jogi jogvédők munkájához nyújtott támogatásuk növelésére, adott esetben könnyítsék meg sürgősségi vízumok kiadását, és humanitárius okokból biztosítsanak ideiglenes menedéket az EU tagállamaiban;
16. kifejezi mélyszégyen sajnálatát amiatt, hogy a nicaraguai képviselők Oroszország ENSZ Emberi Jogi Tanácsából történő – az ukrajnai háború során a csapatai által elkövetett atrocitások miatti – kizárása ellen szavaztak, és hogy Nicaragua tartózkodott az ENSZ Közgyűlésének 2022. március 2-i ES-11/1 határozatával kapcsolatban, amely elítélte Oroszország ukrajnai invázióját és követelte az orosz erők teljes kivonását;
17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Amerikai Államok Szervezete főtitkárának, az Euro-Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek, a Közép-amerikai Parlamentnek, a Limai Csoportnak, valamint a Nicaraguai Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2022. június 9., csütörtök

P9_TA(2022)0239

A tömegtájékoztatás szabadságának megsértése és az újságírók biztonsága Grúziában

Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása a média szabadságának megsértéséről és az újságírók biztonságáról Georgiában (2022/2702(RSP))

(2022/C 493/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Georgiáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az EU és Georgia közötti társulási megállapodás végrehajtásáról szóló 2020. szeptember 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EBESZ médiaszabadsággal foglalkozó képviselőjének közelmúltbeli, 2022. április 28–29-i georgiai látogatására,
 - tekintettel a georgiai politikai erők között 2021. április 19-én az Európai Tanács elnöke közvetítésével létrejött megállapodásra,
 - tekintettel az egyrészt az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamai, másrészt Georgia közötti társulási megállapodásra, amely 2016. július 1-jén lépett teljes mértékben hatályba ⁽²⁾,
 - tekintettel a Riporterek Határok Nélkül 2021. és 2022. évi sajtószabadság-indexére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a 2016. július 1-jén hatályba lépett társulási megállapodásukban Georgia és az EU kötelezettséget vállalt arra, hogy politikai párbeszédet alakítanak ki a demokratikus elvek, a jogállamiság és a jó kormányzás, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok, köztük a médiaszabadság tiszteletben tartásának megerősítése céljából;
- B. mivel Georgia 2022. március 3-án benyújtotta az uniós tagság iránti kérelmét, ezzel is bizonyítva Georgia európai törekvéseit, amelyek széles körű támogatást élveznek a lakosság és a politikai spektrum egészében, az ellenzékét is beleértve;
- C. mivel a véleménynyilvánítás szabadsága, a média szabadsága és az újságírók biztonsága az élénk demokrácia alapvető elemei, és a hatóságok általi védelmük a demokrácia megszilárdulásának fontos mutatója; mivel a pluralista, szabad és független média a demokrácia alapvető sarokköve és a dezinformáció elleni küzdelem egyik fő pillére;
- D. mivel az Európai Tanács elnöke, Charles Michel közvetítésével létrejött 2021. április 19-i megállapodás hangsúlyozta, hogy foglalkozni kell az igazságszolgáltatás átpolitizáltságát illető vélekedésekkel, többek között az igazságszolgáltatás ambiciózus reformjának elfogadásával és végrehajtásával az igazságszolgáltatási rendszer függetlenségének, átláthatóságának és elszámoltathatóságának növelése érdekében;
- E. mivel a 2021. július 5-én a tbilisi Pride felvonuláson („Méltóság menete”) – amelyet az erőszak hatására kénytelenek voltak lemondani – több mint 50 tudósító újságírót, médiaképviselőt és békés tüntetőt támadtak meg erőszakosan főként szélsőjobboldali aktivisták; mivel Alexander Lashkarava, a TV Pirveli operatőre nem sokkal a támadás után belehalt az elszenvedett sérülésekbe;

⁽¹⁾ HL C 385., 2021.9.22., 40. o.

⁽²⁾ HL L 261., 2014.8.30., 4. o.

2022. június 9., csütörtök

- F. mivel Georgia médiakörnyezete több évnyi javulás után az elmúlt néhány évben rohamosan romlott, és 2021. július 5-én a tbiliszi Pride-felvonulással szembeni tömeges erőszak óta Georgiában példátlanul magas az újságírók elleni erőszakos fizikai támadások száma, aminek következtében több nemzetközi szervezet is aggodalmát fejezte ki a média szabadságának védelme terén, és Georgia jelentős mértékben visszatorzult a sajtószabadság-indexen (180 ország közül a 2021. évi 71,36 pontról és a 60. helyről 2022-ben 59,9 pontra, a 89. helyre csúszva le);
- G. mivel nőtt az újságírók ellen elkövetett verbális támadások és a rágalmozási perek száma, beleértve a kormánytisztviselők és a kormánypárttal kapcsolatban álló személyek által a kritikus média képviselői és vállalatai ellen indított pereket is; mivel – amint azt a Transparency International Georgia is megjegyezte – az igazságszolgáltatási gyakorlat megváltozása az újságírókra hárítja a bizonyítási terhet, annak ellenére, hogy a georgiai törvények egyértelműen ennek ellenkezőjét írják elő; mivel az újságírók, különösen a kormánykritikus médiacsatornák újságírói nehezen jutnak hozzá olyan információkhoz, amelyeknek nyilvánosan hozzáférhetőnek kellene lenniük;
- H. mivel a nyomozások nem voltak átláthatóak és nem voltak hatékonyak, ami az újságírók elleni bűncselekményeket elkövetők büntetlenségének széles körben elterjedt benyomását keltette;
- I. mivel 2022. április 4-én a tbiliszi városi bíróság hat személyt öt év börtönbüntetésre ítélt a 2021. július 5-i tbiliszi Pride felvonulás elleni erőszakos támadások során két operatőr és egy újságíró megtámadása miatt;
- J. mivel 2022. május 16-án Nika Gvaramiát, a Mtavari televíziós csatorna igazgatóját a Rustavi 2 TV igazgatójaként folytatott korábbi tevékenységével kapcsolatosan a büntető törvénykönyv 220. cikke alapján három és fél év börtönbüntetésre ítélték pénzmosás, vesztegetés és okirat-hamisítás kétes vádjai alapján, amely ítéletet Georgiában széles körben a jelenlegi kormányt bíráló hang elhallgattatásának kísérleteként értékelték; mivel ezt az ügyet a georgiai ombudsman már 2019-ben negatívan értékelté;
- K. mivel a jelenlegi kormánnyal szemben állókat célzó szelektív nyomozások és büntetőeljárások aláássák a közvélemény nemcsak az igazságszolgáltatási intézményekbe, hanem magába a kormányba is vetett bizalmát, miközben az ellenzékhez kötődő médiatulajdonosok ellen indított hasonló ügyek megismétlődése aláássza az igazságszolgáltatás függetlenségének növelésére irányuló erőfeszítéseket;
- L. mivel Miheil Szaakasvili volt elnököt – akinek az egészségi állapota folyamatosan romlik – végül egy civil kórházba szállították, miután független orvosok véleménye szerint állapota máskülönben nem javulna;
- M. mivel az elektronikus hírközlésről szóló törvény reformja feljogosítja a Georgiai Nemzeti Hírközlési Bizottságot (GNCC) arra, hogy a GNCC határozatait végrehajtó távközlési vállalatoknál rendkívüli ügyvezetőket nevezzen ki;
- N. mivel bírósági eljárások indultak más jelentős kritikus médiaorgánumok tulajdonosai vagy közeli hozzátartozói – nevezetesen David Kezerashvili, a Formula TV és Vahtang Csereteli, a TV Pirveli független csatorna alapítója – ellen; mivel 2022 januárjában a tbiliszi városi bíróság család elkövetésében bűnösnek ítélte a TBC Bank és a Lelo Georgiáért politikai párt alapítóit, Mamuka Khazaradzét és Badri Japaridzét, valamint Avtandil Cseretelit – Vakhtang Cseretelit apját –, és hét év börtönbüntetésre ítélte őket; mivel azonban büntetésüket megváltoztatták, mivel a csalásra vonatkozó elévülési idő lejárt;
- O. mivel Georgiában az elmúlt években és különösen Ukrajna orosz megszállása óta megugrott az orosz dezinformáció és az EU-ellenes propaganda, amely különösen a nőket, az LMBTQI+ közösséget, az emberi jogi aktivistákat és az etnikai kisebbségeket célozza;
- P. mivel számos újságíróról bebizonyosodott, hogy a georgiai társadalom azon tagjai közé tartozik, akiknek beszélgetéseit rögzítették, amint azt a 2021 szeptemberében a széles körű illegális lehallgatásokról szóló leleplezések is mutatják;
- Q. mivel a 2017 májusában Georgiában elrabolt és az azerbajdzsáni határon illegálisan átszállított, majd állítólag a georgiai biztonsági tisztviselők összejárásával Bakuban bíróság elé állított Afgan Mukhtarli azerbajdzsáni újságíró ügyében folytatott vizsgálatok még nem vezettek kézzelfogható eredményre;

2022. június 9., csütörtök

1. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Georgiában az elmúlt években jelentősen romlott a média helyzete és az újságírók biztonsága, annak ellenére, hogy Georgia szilárd jogi keretet biztosít a szólásszabadság és a média szabadságának garantálására;
2. elítéli az újságírók elleni megfélemlítés, fenyegetés és erőszak egyre növekvő számát, valamint az újságírók üldözését, beleértve a médiában dolgozók és médiatulajdonosok elleni büntetőeljárások növekvő számát; felszólítja a georgiai hatóságokat, hogy alaposan vizsgáljanak ki minden erőszakos esetet, és vonják felelősségre az újságírók és a médiában dolgozók elleni erőszakos támadások felbujtóit és végrehajtóit, ami orvosolná az ilyen bűncselekmények büntetlenségének látszatát; felszólítja Georgiát, hogy korlátozza a nyilvánosság részvétele elleni stratégiai perek alkalmazását, amelyek az emberi jogok védelmezői és a média képviselői ellen irányulnak, és amelyek akadályozzák kritikus és független munkájukat;
3. felszólítja Georgiát, hogy biztosítsa a média szabadságát, amelynek magában kell foglalnia a szerkesztői függetlenséget, az átlátható médiatulajdon-viszonyokat és a politikai nézetek pluralista, pártatlan és megkülönböztetésmentes közvetítését a magán- és különösen a közszolgálati műsorszolgáltatók műsoraiban, különösen a választási kampányok idején; felszólítja Georgiát, hogy garantálja a nyilvánosan elérhető információkhoz való akadálytalan hozzáférést, valamint biztosítsa az újságírók és más médiászakemberek biztonságát, védelmét és szerepvállalását;
4. elítéli Nika Gvaramia, a Mtavari – fő ellenzéki televíziós csatorna – igazgatójának 2022. május 16-i elítélését, amely rávilágított a georgiai igazságszolgáltatási rendszerrel szembeni tartós bizalmatlanságra; támogatja a Riporterek Határok Nélkül azon felhívását, hogy vizsgálják felül Nika Gvaramia elítélését; ismételten hangsúlyozza, hogy a kormánynak sürgősen elő kell mozdítania az igazságszolgáltatás reformját egy széles körű és inkluzív, pártokon átívelő folyamat révén, amelynek célja – összhangban az EU társult partnereként vállalt kötelezettségekkel – az igazságszolgáltatás függetlenségének és pártatlanságának növelése;
5. felszólítja a georgiai kormány valamennyi képviselőjét, hogy tartózkodjanak az agresszív retorikától és a georgiai média képviselőivel szembeni diszkriminatív bánásmódtól, és nyilatkozataikban az emberi jogokat tiszteletben tartó, toleráns megközelítés mellett foglaljanak állást;
6. határozottan elítéli, hogy továbbra sem folyik alapos nyomozás és büntetőeljárás a 2021. július 5-i tbiliszi Pride felvonuláson az újságírók és békés tüntetők elleni erőszakért felelős személyekkel szemben; kitart amellett, hogy az ilyen cselekmények elkövetőinek büntetlenségét semmilyen körülmények között nem lehet eltérni, mivel azok Georgia nemzeti jogszabályait, valamint a nemzetközi és európai kötelezettségvállalásokat egyaránt sértik, és felszólít a 2021. július 5-i incidensek hatékony kivizsgálására; elítéli az LMBTQI+ személyekkel szembeni folyamatos megkülönböztetést; sürgeti a georgiai hatóságokat, hogy a gyakorlatban is maradéktalanul hajtsák végre az emberi jogokra és a megkülönböztetésmentességre vonatkozó jogszabályokat;
7. felhívja a georgiai hatóságokat, hogy folytassanak hatékony vizsgálatokat a lehallgatási botrány ügyében, és vezessenek be megfelelő mechanizmusokat az állami intézmények által végzett felügyelet és adatgyűjtés demokratikus felügyeletére;
8. hangsúlyozza, hogy a jogalkotásban és a gyakorlatban egyaránt garantálni kell az újságírók, a médiában dolgozók és a médiaorgánumok számára a biztonságos és kedvező munkakörnyezetet, beleértve az Oroszországból, Belarusból és más önkényuralmi rendszerekből menedéket kereső újságírókat is; ezért arra ösztönzi Georgiát, hogy használja ki a nemzetközi együttműködést a médiakörnyezet és a vonatkozó jogszabályok javítására, a bevált nemzetközi gyakorlatokkal összhangban;
9. elismerését fejezi ki Nino Lomjaria georgiai ombudsmannak a kormány rendszeres támadásai ellenére a sajtószabadság védelmében kifejtett tevékenységéért;
10. elismeri a georgiai médiakörnyezet sokszínű és pluralista jellegét, de sajnálatosnak tartja, hogy a kormánypárt és a kritikus médiumok között, valamint az ellenzéki pártok és a kormánypárti média között rendkívül feszült a viszony; mélységesen sajnálja a médiakörnyezet polarizációját, amely tükrözi a politikai környezet növekvő és káros polarizálódását;
11. ismételten felszólítja a georgiai hatóságokat, hogy tartózkodjanak a média szabadságát érintő beavatkozástól, illetve a médiatulajdonosokkal vagy a média képviselőivel szembeni politikai indíttatású bírósági ügyek lefolytatásától;
12. felszólítja a georgiai hatóságokat, hogy humanitárius okokból bocsássák szabadon Mihail Szaakasvili volt elnököt a börtönből annak érdekében, hogy külföldön megfelelő orvosi kezelésben részesülhessen;

2022. június 9., csütörtök

13. aggodalmát fejezi ki az ukrajnai orosz invázióval összefüggésben az orosz dezinformáció és információs manipuláció folyamatos növekedése miatt Georgiában, és sürgeti a georgiai kormányt, hogy dolgozzon ki médiaműveltséget oktató programokat polgárai számára, támogassa a civil társadalmat a tényellenőrző mechanizmusok létrehozásában, és tegyen aktív lépéseket annak érdekében, hogy megakadályozza a külföldi vagy hazai szereplők által az ország, a kiszolgáltatott csoportok vagy személyek, például az etnikai kisebbségi közösségekben vagy a konfliktus sújtotta területeken élők, valamint a politikai pártok ellen irányuló dezinformációs kampányokat;
14. sürgeti a georgiai politikai szereplőket, hogy tartózkodjanak attól, hogy politikai ellenfelekkel szemben vetik be az orosz dezinformációs kísérleteket, mivel ez csak hozzájárul a dezinformáció további terjedéséhez, és veszélyezteti a társadalmi kohéziót és a demokráciát;
15. arra ösztönzi Georgiát, hogy a lehető legjobban használja ki a keleti partnerség keretében az ellenálló képesség megerősítésére szolgáló valamennyi eszközt és kezdeményezést, és felszólítja a Bizottságot és az EU tagállamait, hogy nyújtsanak politikai, technikai és pénzügyi támogatást a georgiai független médiának és civil társadalomnak;
16. hangot ad aggodalmának az egyetlen oligarcha, Bidzina Ivanisvili Georgia politikai és gazdasági életében betöltött pusztító szerepe, valamint a kormány és annak döntései felett gyakorolt ellenőrzésének mélysége miatt, beleértve az újságírók és politikai ellenfelek politikai indíttatású üldözését is; mélyen aggasztják Ivanisvili lelepleződött személyes és üzleti kapcsolatai a Kremlel, amelyek meghatározzák Georgia jelenlegi kormányának álláspontját az Oroszországgal szembeni szankciókkal kapcsolatban; felhívja a Tanácsot és a demokratikus partnereket, hogy fontolják meg személyre szóló szankciók kivetését Ivanisvili ellen a georgiai politikai folyamat romlásában játszott szerepe miatt;
17. üdvözli Georgia részvételét a 2021–2027-es Kreatív Európa programban; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák azokat az intézkedéseket, amelyek figyelemmel kísérik és értékelik a médiapluralizmust és -szabadságot fenyegető kockázatokat, védik a veszélyben lévő újságírókat, és elősegítik a georgiai hírmédia-ágazat átalakulását és versenyképességét;
18. felhívja a georgiai hatóságokat, hogy határozottan tartsák fenn a demokrácia, a jogállamiság, az igazságszolgáltatás függetlensége, a tisztességes tárgyalások és az alapvető szabadságok legmagasabb szintű normáit, többek között a médiaszabadság területén is, és ezáltal egyértelműen bizonyítsák a georgiai nép ambiciózus európai törekvéseinek megvalósítása iránti politikai elkötelezettségüket, amint azt az ország 2022. március 3-i uniós tagság iránti kérelme is tanúsítja; hangot ad azon meggyőződésének, hogy a georgiai nép jogos törekvéseit teljesíteni kell, és ezért felszólítja az uniós intézményeket, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 49. cikkével összhangban törekedjenek Georgia tagjelölti státuszának megadására, érdemeik alapján és azzal a feltétellel, hogy a georgiai hatóságok megfeleljenek valamennyi kritériumnak;
19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek, valamint Georgia elnökének, kormányának és parlamentjének.

2022. június 9., csütörtök

P9_TA(2022)0240

Jogállamiság és a lengyel nemzeti helyreállítási terv lehetséges jóváhagyása

Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása a jogállamiságról és a lengyel nemzeti helyreállítási terv lehetséges jóváhagyásáról (Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz) (2022/2703(RSP))

(2022/C 493/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 1. és 2. cikkére, 7. cikkének (1) bekezdésére és 19. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról szóló, 2021. február 12-i (EU) 2021/241 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (RRF rendelet),
- tekintettel a Bizottság 2017. december 20-i, az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése alapján a lengyelországi jogállamiságról szóló, indokolással ellátott javaslatára: a jogállamiság Lengyel Köztársaság általi súlyos megsértése egyértelmű veszélyének megállapításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslat (COM(2017)0835),
- tekintettel a lengyelországi helyzetre vonatkozóan az EUSZ 7. cikke (1) bekezdésének alkalmazásáról szóló bizottsági határozatról szóló, 2018. március 1-jei állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Lengyelország 2022. évi nemzeti reformprogramjáról szóló, Lengyelország 2022. évi konvergenciaprogramjára vonatkozó véleményt tartalmazó tanácsi ajánlásra irányuló 2022. május 23-i bizottsági ajánlásra (COM(2022)0622)(a továbbiakban: a 2022. évi európai szemeszter országspecifikus ajánlásai),
- tekintettel a jogállamiság Lengyel Köztársaság általi súlyos megsértése egyértelmű veszélyének megállapításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2020. szeptember 17-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszerről szóló, 2020. december 16-i (EU, Euratom) 2020/2092 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a továbbiakban: a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendelet),
- tekintettel a Bizottság 2020. évi jogállamisági jelentéséről szóló, 2021. június 24-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszer alkalmazására vonatkozó iránymutatások létrehozásáról szóló, 2021. július 8-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Lengyelországban a tömegtájékoztató szabadságáról és a jogállamiság helyzetének további romlásáról szóló, 2021. szeptember 16-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a lengyelországi jogállamisági válságról és az uniós jog elsőbbségéről szóló, 2021. október 21-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL L 57., 2021.2.18., 17. o.

⁽²⁾ HL C 129., 2019.4.5., 13. o.

⁽³⁾ HL C 385., 2021.9.22., 317. o.

⁽⁴⁾ HL C 81., 2022.2.18., 27. o.

⁽⁵⁾ HL C 99., 2022.3.1., 146. o.

⁽⁶⁾ HL C 117., 2022.3.11., 151. o.

⁽⁷⁾ HL C 184., 2022.5.5., 154. o.

2022. június 9., csütörtök

- tekintettel a jogállamiságról és az Európai Bíróság ítéletének következményeiről szóló, 2022. március 10-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
 - tekintettel az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése alapján Lengyelországgal és Magyarországgal kapcsolatban folyamatban lévő meghallgatásokról szóló, 2022. május 5-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió Bírósága (EUB), valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) ítélkezési gyakorlatára,
 - tekintettel a Lengyelország helyreállítási és rezilienciaépítési terve értékelésének jóváhagyásáról szóló tanácsi végrehajtási határozatra irányuló, 2022. június 1-jei bizottsági javaslatra (COM(2022)0268),
 - tekintettel a Tanácsnak és a Bizottságnak a jogállamiságról és a lengyel nemzeti helyreállítási terv (Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz) esetleges jóváhagyásáról szóló, 2022. június 7-i nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel az Unió az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság és az emberi jogok – beleértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait is – tiszteletben tartásának értékein alapul, ahogyan azt az EUSZ 2. cikke meghatározza, és ahogyan azt az EU Alapjogi Chartája rögzíti, valamint ahogyan azt a nemzetközi emberi jogi szerződések is tartalmazzák; mivel a tagállamok ezen közös – az egyes tagállamok által saját akaratukból magukévá tett – értékei alkotják azoknak a jogoknak az alapját, amelyeket az Unióban élők élveznek;
- B. mivel annak egyértelmű veszélye, hogy egy tagállam súlyosan megsérti az EUSZ 2. cikkében rögzített értékeket, nem csupán azt a tagállamot érinti, amelyben a veszély bekövetkezik, hanem kihat a többi tagállamra, a tagállamok egymás iránti kölcsönös bizalmára, magára az Unió jellegére és intézményeinek működésére, valamint az uniós polgárok uniós jog szerinti alapvető jogaira is;
- C. mivel a lengyel kormány által – különösen az igazságszolgáltatási rendszerben – kezdeményezett változások a demokrácia és a jogállamiság súlyos sérelméhez vezettek;
- D. mivel a Lengyelország helyreállítási és rezilienciaépítési terve értékelésének jóváhagyásáról szóló tanácsi végrehajtási határozatra irányuló javaslatról a biztosi testület által 2022. június 1-jén hozott döntés a jelentések szerint nem volt egyhangú;
- E. mivel a 2021. októberi plenáris ülésen Ursula von der Leyen, a Bizottság elnöke három kritériumot vázolt fel a lengyel helyreállítási és rezilienciaépítési terv jóváhagyására vonatkozóan: a legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsának felszámolása; a bírákra vonatkozó fegyelmi eljárások reformja; valamint a fegyelmi tanács által felfüggesztett bírák visszahelyezése;
- F. mivel a Parlament már többször felszólította a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tartózkodjanak Lengyelország helyreállítási és rezilienciaépítési tervének jóváhagyásától mindaddig, amíg a lengyel kormány nem hajtja végre teljes mértékben és megfelelően az EUB és a nemzetközi bíróságok ítéleteit, és gondoskodjanak arról, hogy a terv értékelése garantálja a vonatkozó országspecifikus ajánlások betartását, különös tekintettel az igazságszolgáltatás függetlenségének biztosítására;
- G. mivel Lengyelországban az igazságszolgáltatás terén még folyamatban vannak a reformok, és a közelmúltbeli törvényjavaslatok és a megvitatás alatt álló javaslatok nem szüntették meg ténylegesen az igazságszolgáltatási szervek függetlenségével és a fegyelmi eljárásokkal kapcsolatos valamennyi kifogásolt helyzetet; mivel a lengyel szenátus igyekszik módosítani ezeket a javaslatokat annak érdekében, hogy összhangba hozza azokat a bírói függetlenség elvével; mivel számos bíró még mindig fegyelmi eljárás alatt áll és/vagy nem került visszahelyezésre;
- H. mivel a lengyel hatóságok számos olyan intézkedést hoztak a közelmúltban, amelyek közvetlen ellentmondásban állnak a Bizottság elnöke által meghatározott három feltétellel, egyebek között 2022 februárjában felfüggesztettek egy bírót, amiért az európai jogot és az európai bíróságok ítéleteit alkalmazta; mivel továbbá Lengyelország elnöke (a Nemzeti Igazságszolgáltatási Tanács (neo-NIT) kérésére) több mint 200 új, hiányos feltételekkel jelölt, úgynevezett „neo bírót”

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0074.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0204.

2022. június 9., csütörtök

nevezett ki, beleértve a Legfelsőbb Bírósághoz való négy kinevezést is; mivel továbbá 2022. március 10-én az igazságügyi miniszter kérésére az átpolitizált és teljesen alárendelt „Alkotmánybíróság” (úgynevezett „helyettesítő bírák” részvételével) aláasta az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkének érvényességét Lengyelországban, megkérdőjelezve az EJEB és a lengyel bíróságok képességét a bírák kinevezése helyességének és a neo-NIT függetlenségének vizsgálatára;

- I. mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendelet egyértelműen meghatározza a nemzeti terv előkészítéséhez, jóváhagyásához és végrehajtásához szükséges feltételeket, 19. cikke és V. melléklete pedig meghatározza a Bizottság 11 kritériumát annak értékelésére, hogy az érintett tagállam által javasolt intézkedések várhatóan megelőzik, felderítik és korrigálják-e a korrupciót, a csalásokat és az összeférhetetlenséget a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében biztosított források felhasználása során; mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendelet előírja, hogy az ellenőrzéssel és felügyelettel megbízott szervezeteknek rendelkezniük kell a feladataik független ellátásához szükséges jogi felhatalmazással és igazgatási kapacitással, és mivel maga a tanácsi végrehajtási határozattervezet hangsúlyozza, hogy a hatékony igazságügyi védelem a belső ellenőrzési rendszer működésének előfeltétele;
- J. mivel a 2022. évi európai szemeszter országspecifikus ajánlásaiban a Bizottság kijelentette, hogy az igazságszolgáltatási rendszer függetlensége, hatékonysága és minősége e tekintetben alapvető elemek, és hogy Lengyelországban romlott a jogállamiság helyzete, és az igazságszolgáltatás függetlenségével kapcsolatos kételyek továbbra is komoly aggodalomra adnak okot, amit az EUB és az EJEB több ítéletében is megállapított;
- K. mivel a 2022. évi európai szemeszter országspecifikus ajánlásaiban a Bizottság azt ajánlotta, hogy Lengyelország 2022-ben és 2023-ban tegyen intézkedéseket többek között a beruházási környezet javítása érdekében, különösen az igazságszolgáltatás függetlenségének megőrzése, a hatékony nyilvános konzultációk biztosítása és a szociális partnerek szakpolitikai döntéshozatali folyamatba való bevonása révén;
- L. mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz – amennyiben végrehajtása hatékony és annak során szigorúan betartják a jogállamiság és az uniós forrásokkal való hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveit – várhatóan tompítja a Covid19-világjárvány uniós gazdaságokra és polgárookra gyakorolt legsúlyosabb hatásait, pozitívan járul hozzá az EU kilábalásához és rezilienciájához, valamint katalizálja a zöld és digitális átállást;
- M. mivel a Bizottság szerint Lengyelország terve mérföldköveket tartalmaz az igazságszolgáltatás függetlensége és a beruházási környezet javítása tekintetében, és megteremti a helyreállítási és rezilienciaépítési terv hatékony végrehajtásához szükséges feltételeket; mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében mindaddig nem folyósítható kifizetés, amíg nem igazolják e mérföldkövek teljesítését;
- N. mivel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendelet 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban egyetlen 2021. december 31. után elfogadott terv sem jogosult előfinanszírozásra;
 1. súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Bizottság 2022. június 1-jén pozitívan értékelt Lengyelország 2021. május 3-án benyújtott helyreállítási és rezilienciaépítési tervét, annak ellenére, hogy az ország jelenleg is és folytatólagosan megsérti az EUSZ 2. cikkében foglalt értékeket, köztük a jogállamiságot és az igazságszolgáltatás függetlenségét; megismétli, hogy az említett jogsértések fennállását számos bírósági ítélet, az uniós intézmények értékelései és álláspontjai – többek között a Parlament állásfoglalásai és az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése szerinti, folyamatban lévő eljárás – és más nemzetközi szervezetek is megfelelően dokumentálták; emlékeztet arra, hogy az EUB és az EJEB ítéleteinek való megfelelés és az uniós jog elsőbbségének való megfelelés nem képezheti alku tárgyát, és nem kezelhető alkualapként;
 2. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a helyreállítási és rezilienciaépítési tervben meghatározott feltételek nem irányozzák elő a jogellenesen felfüggesztett összes bíró korábbi tisztségébe való azonnali visszahelyezését, és sürgeti Lengyelország kormányát, hogy jelentősen gyorsítsák fel e bírák korábbi tisztségükbe való visszahelyezésének folyamatát, továbbá felszólítja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon és segítse elő ezt a folyamatot; úgy véli, hogy a felfüggesztésről szülő határozat bírósági felülvizsgálata a bírák hivatalban maradása mellett folytatódhat; sajnálatosnak tartja és elítéli az egyes bírákkal szemben alkalmazott jelenlegi gyakorlatokat, például, hogy másik szervezeti egységbe helyezték át és/vagy visszatérésükkor kényszerszabadságra küldték, vagy hasonló olyan intézkedésekkel korlátozták őket, melyek sértik a lengyel bíróságok és az Európai Bíróság különböző ítéleteit;

2022. június 9., csütörtök

3. határozottan sürgeti a Tanácsot, hogy csak abban az esetben hagyja jóvá Lengyelország nemzeti tervét a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében, ha az ország teljes körűen teljesíti a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembeni kötelezettségeit és különösen az Unió pénzügyi érdekeinek az összeférhetetlenséggel és csalással szembeni védelméről szóló 22. cikkét, valamint az európai szemeszter valamennyi, a jogállamiság területére vonatkozó országspecifikus ajánlását, és végrehajtja az EUB és az EJEB összes vonatkozó ítéletét; emlékeztet arra, hogy nem valósulhat meg a tagállamok, az Európai Unió és hatóságai közötti, kölcsönös elismerésen és kölcsönös bizalmon alapuló együttműködés, ha a jogállamiság tekintetében hiányosságok tapasztalhatók;
4. emlékeztet arra, hogy a jogállamiságnak és az EUSZ 2. cikkének való megfelelés előfeltétele az alaphoz való hozzáférésnek, hogy a jogállamisági feltételrendszer teljes mértékben alkalmazandó a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközre, és hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében nem finanszírozhatók olyan intézkedések, amelyek ellentétesek az EUSZ 2. cikkében rögzített uniós értékekkel; emlékeztet arra, hogy a Bizottságnak nagyon körültekintően nyomon kell követnie a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz végrehajtása során az EU pénzügyi érdekeit érintő kockázatokat, valamint a jogállamiság elveinek tényleges vagy potenciális megsértését, és azonnali intézkedéseket kell tennie, ha az EU pénzügyi érdekeit sérelem érheti, összhangban a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerrel szóló rendelettel és a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembeni kötelezettségről szóló rendelettel;
5. kitart amellett, hogy az Unió pénzügyi érdekeinek védelmével, a megfelelő ellenőrzési rendszer létrehozásával, az igazságszolgáltatás függetlenségével, valamint a csalás, az összeférhetetlenség és a korrupció megelőzésével és felderítésével és az ellenük való küzdelemmel kapcsolatos mérföldkövek és célok előfeltételek, és azokat az első kifizetési kérelem benyújtása előtt teljesíteni kell, és emlékeztet arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében nem kerülhet sor kifizetésre azok teljesítése előtt;
6. úgy véli, hogy az EUB és az EJEB valamennyi vonatkozó ítéletének teljes körű végrehajtásáig nem teljesíthetők a kifizetések Lengyelország számára a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében; hangsúlyozza, hogy a Bizottság és a Tanács politikai felelősséggel tartozik fellépéséért a Parlament felé;
7. tudomásul veszi a Bizottság azon döntését, hogy a Legfelsőbb Bíróság illegális fegyelmi tanácsának megszüntetését és a fegyelmi jogköröknek a Legfelsőbb Bíróság egy másik tanácsához történő áthelyezését a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében rendelkezésre álló források felszabadításának egyik kulcsfontosságú feltételeként határozza meg; sürgeti a Bizottságot, hogy alkalmazzon szilárd ellenőrzési mechanizmust és próbaidőt annak biztosítása érdekében, hogy az újonnan kijelölt tanács az EUSZ 19. cikkében előírtak szerint teljesítse a törvény által létrehozott, független és pártatlan bíróságra vonatkozó kritériumokat, mielőtt bármilyen forrást felszabadítanak; hangsúlyozza, hogy szigorúan be kell tartani a helyreállítási és rezilienciaépítési tervben előirányzott ütemtervet;
8. emlékeztet arra, hogy az EUB végzése Lengyelországra nézve kötelező, és Lengyelországnak továbbra is napi 1 millió EUR büntetést kell fizetnie, amíg nem tesz lépéseket a Legfelsőbb Bíróság fegyelmi tanácsával kapcsolatos ítéletek nyomán; felhívja ezért a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a fegyelmi rendszer reformját annak biztosítása érdekében, hogy az szigorúan összhangban legyen az EUB ítéleteivel;
9. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a „mérőkövek” keretében nem foglalkoznak az illegitim alkotmánybíróság és az illegitim Nemzeti Igazságszolgáltatási Tanács (NIT) kérdésével, amelyek aláássák a NIT pártatlanságát és függetlenségét; felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul indítson kötelezettségszegési eljárást ebben az ügyben;
10. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem nyújt tájékoztatást – többek között a Parlamentnek sem – a lengyel hatóságokkal folytatott tárgyalásokról; elvárja, hogy a Bizottság mielőbb és rendszeresen tájékoztassa a Parlamentet minden vonatkozó fejleményről;
11. emlékeztet továbbá, hogy a jogállamiság tiszteletben tartását és az uniós forrásokkal való hatékony és eredményes pénzgazdálkodást a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz teljes életciklusa alatt folyamatosan értékelni kell, és hogy a mérföldkövek és célok kielégítő teljesítése és a kapcsolódó kifizetések feltételezik, hogy a már kielégítően teljesített mérföldkövekhez és célokhoz kapcsolódó intézkedéseket nem vonták vissza; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak tartózkodnia kell a finanszírozás folyósításától, és adott esetben vissza kell fizetnie a pénzeszközöket, amennyiben ezek a feltételek már nem teljesülnek;
12. emlékeztet rá, hogy a Bizottságnak a Szerződések őreként minden rendelkezésre álló eszközt fel kell használnia az EUSZ 2. cikkében rögzített értékeknek való megfelelés és az uniós jogszabályok elsődlegességének biztosítása érdekében;
13. emlékeztet arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz célja az EU és tagállamai, köztük Lengyelország helyreállításának elősegítése és rezilienciájának fokozása; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a lengyel kormány intézkedései miatt a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből származó finanszírozás még nem jutott el Lengyelország lakosságához és régióihoz;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2022. június 9., csütörtök

P9_TA(2022)0242

A Parlament kezdeményezési joga

Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása a Parlament kezdeményezési jogáról (2020/2132(INI))

(2022/C 493/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),
- tekintettel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló, 2010. október 20-i keretmegállapodásra ⁽¹⁾ és annak módosításaira (a továbbiakban: a 2010. évi keretmegállapodás),
- tekintettel az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió működésének a Lisszaboni Szerződésben rejlő potenciál kihasználása révén történő javításáról szóló, 2017. február 16-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió intézményi felépítésével kapcsolatos lehetséges fejleményekről és módosításokról szóló, 2017. február 16-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európa jövőjéről szóló vita állásáról szóló, 2019. február 13-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európa jövőjéről szóló konferenciára vonatkozó európai parlamenti álláspontról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európa jövőjéről szóló konferenciára vonatkozó európai parlamenti álláspontról szóló, 2020. június 18-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a hivatalba lépő következő Európai Bizottság számára készült, a 2019–2024 közötti időszakra vonatkozó politikai iránymutatásokra, amelyeket a Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen 2019. július 16-án mutatott be „Ambiciózusabb Unió. Programom Európa számára” címmel,
- tekintettel a Parlament által megrendelt, „Az Európai Parlament kezdeményezési joga” című, 2020. júliusi tanulmányra,
- tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére (A9-0142/2022),

A. mivel az EUSZ 15. cikke kimondja, hogy az Európai Tanács nem láthat el jogalkotási feladatokat;

⁽¹⁾ HL L 304., 2010.11.20., 47. o.

⁽²⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽³⁾ HL C 252., 2018.7.18., 215. o.

⁽⁴⁾ HL C 252., 2018.7.18., 201. o.

⁽⁵⁾ HL C 449., 2020.12.23., 90. o.

⁽⁶⁾ HL C 270., 2021.7.7., 71. o.

⁽⁷⁾ HL C 362., 2021.9.8., 6. o.

2022. június 9., csütörtök

- B. mivel a Parlament a polgárok által demokratikusan és közvetlenül megválasztott egyetlen uniós intézmény; mivel a tagállamok alkotmányos rendszereivel ellentétben a Parlamentnek nincs általános közvetlen jogalkotási kezdeményezési joga, amely az EUSZ 17. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottságot illeti meg, kivéve, ha a Szerződések másként rendelkeznek;
- C. mivel a Szerződések közvetett jogalkotási kezdeményezési jogot biztosítanak, hiszen az EUMSZ 225. cikke szerint „[az] Európai Parlament tagjainak többségével felkérheti a Bizottságot olyan kérdésre vonatkozó megfelelő javaslat előterjesztésére, amely az Európai Parlament megítélése szerint a Szerződések végrehajtása céljából uniós jogi aktus kidolgozását teszi szükségessé”;
- D. mivel az EUMSZ 225. cikke azt is előírja, hogy ha „a Bizottság nem terjeszt elő javaslatot, ennek okairól tájékoztatja az Európai Parlamentet”;
- E. mivel a Parlament saját kezdeményezésű jelentései és állásfoglalásai fontos eszközt jelentenek az EU politikai napirendjének meghatározásában;
- F. mivel a 2010. évi keretmegállapodás értelmében a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy a vonatkozó állásfoglalás plenáris ülésen történő elfogadását követő három hónapon belül jelentést tesz a Parlament által az EUMSZ 225. cikkén alapuló javaslat benyújtására irányuló bármely kérés konkrét nyomon követéséről; mivel amennyiben a Bizottság nem tesz eleget e kötelezettségének, az az EUMSZ 265. cikke szerint a döntéshozatal elmulasztásának minősülhet;
- G. mivel 2019-ig a Parlament saját kezdeményezésű jogalkotási és nem jogalkotási eljárásainak csupán egyharmada tekinthető sikeresnek, és a 2011 óta elfogadott saját kezdeményezésű jogalkotási jelentések legtöbbje nyomán a Bizottság 2019-ig nem tett további lépéseket megfelelő javaslatok előterjesztése révén⁽⁸⁾;
- H. mivel a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás előírja, hogy a Bizottságnak külön közleményt kell elfogadnia az ilyen kérelmek nyomon követéséről, és amennyiben „az említett felkérésre válaszként úgy dönt, hogy nem terjeszt elő javaslatot”, akkor „adott esetben elemzi a lehetséges alternatívákat, illetve reagál a társjogalkotók felvetéseire az európai hozzáadott érték elemzésével, valamint az európai szintű cselekvés hiányából fakadó hátrányok elemzésével kapcsolatban”;
- I. mivel a Szerződések közvetlen kezdeményezési jogokat biztosítanak a Parlamentnek saját összetétele, képviselőinek megválasztása és státútuma, az európai ombudsman státútuma és a Parlament vizsgálati joga tekintetében, amelyekre különleges eljárás alkalmazandó, továbbá a jogállamiság tiszteletben tartásával és a Szerződések felülvizsgálatával kapcsolatos eljárások kezdeményezése tekintetében;
- J. mivel a Parlament közvetlen kezdeményezési joga távolról sem elegendő ahhoz, hogy képviselje a polgárok, a civil társadalom és a szociális partnerek véleményét az európai intézményeken belül, ami gyakorlatilag monopóliumot hagy a Bizottság számára a jogalkotási kezdeményezések gyakorlása tekintetében;
- K. mivel ahhoz, hogy a Parlament kiemeltebb szerepet kapjon az Unió napirendjének meghatározásában a Parlament kezdeményezési jogának megerősítése révén, a rendes jogalkotási eljárást ki kell terjeszteni más szakpolitikai területekre is, és meg kell erősíteni az intézményközi együttműködést;

⁽⁸⁾ Európai Parlament, Belső Politikák Főigazgatósága, Állampolgári Jogi és Alkotmányügyi Tematikus Főosztály, „Az Európai Parlament kezdeményezési joga” című tanulmány, Brüsszel, 2020, 55. és 57. o.

2022. június 9., csütörtök

- L. mivel a Parlament különösen ambiciózus jogalkotási kezdeményezést készített a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal foglalkozó uniós mechanizmus létrehozásáról, amelyet 2016 októberében⁽⁹⁾ és 2020-ban⁽¹⁰⁾ fogadtak el, és felkérte a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az EUMSZ 295. cikkével összhangban kezdjenek tárgyalásokat a Parlamenttel egy intézményközi megállapodásról; mivel a jogállamiság azon kulcsfontosságú területek egyike, ahol a Parlament kezdeményezési jogát fejleszteni lehetne;
- M. mivel a Parlament közvetlen kezdeményezési jogának biztosítása helyreállítaná az Unió jogalkotási folyamatának egyensúlyát;
- N. mivel empirikus bizonyítékok azt mutatják, hogy a Parlament kezdeményezéseinek sikere alapvetően a Tanács által követett döntéshozatali eljárástól függ (minősített többség vagy egyhangúság)⁽¹¹⁾;
- O. mivel az Európa jövőjéről szóló vita állásáról szóló állásfoglalásában a Parlament emlékeztetett arra, hogy „a Szerződések esetleges jövőbeli felülvizsgálata esetén a jogalkotási kezdeményezéshez való jogot a Parlamentnek is meg lehetne adni, mivel a Parlament az uniós polgárok közvetlen képviselője”; mivel az Európa jövőjéről szóló konferencia történelmi lehetőséget kínál többek között az európai demokrácia és a Szerződések reformjának előmozdítására a polgárok bevonásával;
- P. mivel az Európa jövőjéről szóló konferencia digitális platformján az európai demokrácia témája volt az egyik olyan kérdés, amelyhez a polgároktól a legtöbb hozzászólás érkezett;
- Q. mivel az Európai Parlament az Európai Unió jelenlegi intézményi felépítésének lehetséges fejlődéséről és kiigazításáról szóló állásfoglalásában azt javasolta, hogy „a számos tagállamban bevett gyakorlatnak megfelelően az uniós jogalkotó hatóság két kamaráját, azaz a Tanácsot, és – mint az egyetlen közvetlenül választott intézményt – elsősorban az Európai Parlamentet ruházzák fel jogalkotási kezdeményezési hatáskörrel, a Bizottság alapvető jogalkotási előjogának sérelme nélkül”;
- R. mivel a Parlament eljárási szabályzata meghatározza az EUMSZ 225. cikke szerinti állásfoglalások kidolgozására és elfogadására vonatkozó szabályokat; mivel a gyakorlatban különbséget tesznek a saját kezdeményezésű (INI) jelentések és a saját kezdeményezésű jogalkotási (INL) jelentések között; mivel a 2010. évi keretmegállapodás és a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás nem tesz ilyen különbséget;

A Parlament Szerződésekben megállapított közvetlen kezdeményezési joga(i)

1. hangsúlyozza és sajnálja, hogy a Parlament annak ellenére, hogy az egyetlen közvetlenül választott uniós intézmény, nem rendelkezik általános közvetlen kezdeményezési joggal;
2. hangsúlyozza, hogy a Lisszaboni Szerződés eleve közvetlen kezdeményezési joggal ruházza fel a Parlamentet, elismerve önszerveződési hatáskörét, ellenőrzési funkcióját és – egyetlen közvetlenül választott uniós intézményként – demokratikus legitimitását;
3. kiemeli, hogy egy olyan intézményi felépítésen belül, ahol a Parlament még nem rendelkezik általános közvetlen kezdeményezési joggal, az általa kezdeményezett különleges jogalkotási eljárások különleges alkotmányos méltósággal és elsőbbséggel bírnak a rendes jogalkotási eljárásokkal szemben;
4. emlékeztet arra, hogy az elmúlt 20 évben – akármennyire elégtelenek is – a Parlament ismételten élt ezekkel a jogokkal; sajnálja azonban, hogy ezeket a különleges jogalkotási eljárásokat túl ritkán sikerült sikeresen lezárni a Bizottság és a Tanács egyetértésének hiánya miatt⁽¹²⁾;

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament 2016. október 25-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal foglalkozó uniós mechanizmus létrehozásáról (HL C 215., 2018.6.19., 162. o.)

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament 2020. október 7-i állásfoglalása a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal foglalkozó uniós mechanizmus létrehozásáról (HL C 395., 2021.9.29., 2. o.)

⁽¹¹⁾ Európai Parlament, Belső Politikák Főigazgatósága, Állampolgári Jogi és Alkotmányügyi Tematikus Főosztály, „Az Európai Parlament kezdeményezési joga” című tanulmány, Brüsszel, 2020, 12. o.

⁽¹²⁾ Ugyanott, 34–35. o.

2022. június 9., csütörtök

5. kiemeli, hogy a Parlament élt kezdeményezési jogával azáltal, hogy az EUSZ 7. cikke értelmében jogállamisági eljárást indított; elítéli, hogy a Tanács nem követte nyomon ezt az eljárást és a Parlament azt követő ismételt cselekvési felhívásait, és rámutat, hogy továbbra is alássa a közös európai értékek integritását, a kölcsönös bizalmat és az Unió egészének hitelességét az, hogy a Tanács nem alkalmazza hatékonyan az EUSZ 7. cikkét; alapvetően lényegesnek tartja az uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszerrel szülő, 2020. december 16-i (EU, Euratom) 2020/2092 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹³⁾ teljes körű és haladéktalan végrehajtásának biztosítását, a Parlament mint társjogalkotó szerepének tiszteletben tartásával; úgy ítéli meg, hogy az Unió strukturálisan továbbra sem készült fel arra, hogy megbirkózzon a tagállamokban a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok terén tapasztalható visszalépésekkel és megsértésekkel; úgy véli, hogy e kérdések különböző tagállamokban tapasztalható romlása rámutatott a valódi intézményközi együttműködés szükségességére; mélyen elítéli, hogy folyamatosan elmarad a megfelelő válasz a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal foglalkozó uniós mechanizmus létrehozására irányuló parlamenti kezdeményezésre, és ismételt felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy haladéktalanul kezdjenek tárgyalásokat a Parlamenttel egy intézményközi megállapodásról;

6. megismétli indokolással ellátott javaslatát, amely szerint egyértelműen fennáll a veszélye annak, hogy Magyarország súlyosan megsérti az Unió alapját képező értékeket; ismételt mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a meghallgatások egységes eljárásai nem biztosítanak egyenlő bánásmódot egyrészt a Parlament, másrészt a Bizottság és a tagállamok egyharmada számára az indokolással ellátott javaslat benyújtása és az információkhoz való hozzáférés tekintetében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a meghallgatások még nem vezettek jelentős előrelépéshez az uniós értékek súlyos megsértése egyértelmű veszélyének kezelése terén;

7. sajnálja, hogy három tagállam még nem ratifikálta az Európai Unió 2018-ban elfogadott, módosított választási jogszabályát;

8. sajnálja továbbá, hogy a Tanács mindeddig megtagadta a Parlamenttel való tárgyalást az utóbbi vizsgálati jogáról, bár ez ellentétes az EUMSZ 226. cikkével és az őszinte együttműködés elvével, és azt jelenti, hogy Tanács nem hajtja végre a Szerződés egy rendelkezését, annak ellenére, hogy köteles erre;

9. üdvözli az európai ombudsman új alapokmányának a Parlament kezdeményezése nyomán történő elfogadását, amely biztosítja, hogy az alapokmány összhangban legyen a Lisszaboni Szerződéssel;

A Tanács és az Európai Tanács Szerződésekben megállapított kezdeményezési jogai

10. sajnálja, hogy a gazdasági és monetáris politika területén az EUMSZ 121. cikke a Parlamentet illetően csupán annak tájékoztatásáról rendelkezik; megjegyzi azt is, hogy a Tanács az EUMSZ 121. cikkét e területen de facto kezdeményezési jogként gyakorolta, és további felelősségi köröket kér a Parlament mint az egyetlen olyan uniós intézmény számára, amely a polgárok véleményét képviseli;

11. elismeri továbbá, hogy az EUMSZ 68. cikkét az Európai Tanács de facto kezdeményezési jogként gyakorolta a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése terén; hangsúlyozza, hogy az Európai Tanács nem társjogalkotó, és hogy az e területre vonatkozó többéves operatív programoknak az Európai Tanács által a Parlamenttel vagy a Bizottsággal való konzultáció kötelezettsége nélkül történő elfogadását felül kell vizsgálni, tekintettel arra, hogy e politikák különösen jelentős hatást gyakorolnak a polgárok alapvető jogaira; kéri, hogy a Szerződés következő felülvizsgálata során a Parlament és a Tanács ugyanolyan feltételek mellett kapja meg ezt a hatáskört;

12. megjegyzi, hogy az EUMSZ 76. cikke értelmében a Tanácsnak – a tagállamok egynegyedének kezdeményezése alapján – a Bizottsággal párhuzamos kezdeményezési joga van a közigazgatási jogi együttműködés, valamint a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés tekintetében;

13. megjegyzi, hogy ezek a fejlemények annak a szélesebb körű tendenciának a részét képezik, amely a Tanács, az Európai Tanács és a Bizottság között a döntéshozatali hatáskör tekintetében – különböző mértékben – növekvő egyensúlyhiányt mutat valamennyi szakpolitikai területen; hangsúlyozza, hogy ez a gyakorlat alássa az EU-nak a Szerződésekben megállapított intézményi felépítését; úgy véli, hogy a Parlament számára biztosított egyenértékű jogok révén helyre kell állítani az egyensúlyt a demokratikus legitimitás érdekében;

⁽¹³⁾ HL L 433. I, 2020.12.22., 1. o.

2022. június 9., csütörtök

14. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a Tanács EUMSZ 241. cikkében meghatározott közvetett kezdeményezési jogának alkalmazása nem eléggé átlátható; felhívja a Tanácsot, hogy felhasználóbarát módon és az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén tegye közzé az e jogalap felhasználásával benyújtott valamennyi kérelmet, és ragaszkodik a Tanácshoz intézett azon felhívásához, hogy valamennyi jogi aktusában biztosítsa a lehető legmagasabb szintű átláthatóságot⁽¹⁴⁾, maradéktalanul tiszteletben tartva a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó uniós szabályokat;

A Parlament Szerződésben megállapított közvetett kezdeményezési joga

15. emlékeztet arra, hogy a Maastrichti Szerződés óta a Parlamentnek – egyedülálló demokratikus legitimitásának elismeréseként – joga van arra, hogy jogalkotási javaslatok benyújtását kérje a Bizottságtól;

16. megjegyzi, hogy az EUMSZ 225. cikkével összhangban a kéréseknek az Unió hatáskörébe kell tartozniuk, és hogy jelenleg a Bizottság egyedül arra köteles, hogy tájékoztassa a Parlamentet egy javaslat benyújtásának elutasítására vonatkozó indokairól;

17. emlékeztet arra, hogy a Parlament és a Bizottság megállapodott abban, hogy a 2010. évi keretmegállapodással még jobban megerősítik ezt a jogot; megjegyzi, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy három hónapon belül jelentést tesz a Parlament kéréseinek nyomon követéséről, és amennyiben a testület úgy dönt, jogalkotási javaslatot terjeszt elő;

18. úgy véli, hogy eljött az ideje az ambiciózusabb politikai akarat kinyilvánításának, ezért kéri a 2010. évi keretmegállapodás felülvizsgálatát az EP kezdeményezési jogainak megerősítése céljából;

19. sajnálja, hogy 2019-ig a Parlament jogalkotási kezdeményezéseiről szóló, az EUMSZ 225. cikke alapján elfogadott jelentések nyomon követése során a Bizottság csak az esetek kisebb részében nyújtott be jogalkotási javaslatokat a Parlament kérését követően⁽¹⁵⁾; sajnálja továbbá, hogy a Bizottság számára a Parlament kéréseire való válaszadásra és jogalkotási javaslatok benyújtására előírt határidőket a legtöbb esetben nem tartották be;

20. úgy véli, hogy a Bizottság azon egyedüli kötelezettsége, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, hogy miért nem követi nyomon a Parlament képviselőinek többsége által elfogadott saját kezdeményezésű jogalkotási jelentéseket, túl gyenge, ezért a leghatározottabban üdvözlöi, hogy a Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen támogatja a Parlament kezdeményezési jogát, és kötelezettséget vállalt arra, hogy mindig jogalkotási aktussal válaszol a Parlament EUMSZ 225. cikke szerinti kéréseire, teljes mértékben tiszteletben tartva az arányosság, a szubszidiaritás és a jogalkotás minőségének javítása elvét; elvárja, hogy a Bizottság tartsa fenn azon kötelezettségvállalását, hogy a saját kezdeményezésű jogalkotási jelentések keretében a Parlament képviselőinek többsége által elfogadott bármely kérelem elfogadását követően jogalkotást kezdeményez; úgy véli, hogy ezt a kötelezettségvállalást fokozni kell, és meg kell erősíteni a Parlamentnek az uniós napirend befolyásolására vonatkozó hatáskörét;

⁽¹⁴⁾ 2019. január 17-i állásfoglalás az ombudsman OI/2/2017 számú, az Európai Unió Tanácsa előkészítő szerveiben folytatott jogalkotási viták átláthatósága kapcsán végzett stratégiai vizsgálatáról (HL C 411., 2020.11.27., 149. o.).

⁽¹⁵⁾ Európai Parlament, Belső Politikák Főigazgatósága, Állampolgári Jogi és Alkotmányügyi Tematikus Főosztály, „Az Európai Parlament kezdeményezési joga” című tanulmány, Brüsszel, 2020, 54. o.

2022. június 9., csütörtök

21. elismerését fejezi ki a biztosok jelenlegi testületének azért, hogy egy eset kivételével⁽¹⁶⁾ a Parlament valamennyi kérésére időben válaszolt⁽¹⁷⁾; kiemeli továbbá, hogy csak egyetlen esetben nem született jogalkotási javaslat a kérés nyomán; úgy véli, hogy ez azt bizonyítja, hogy intézményközi precedenst teremtettek, és elvárja, hogy a Bizottság továbbra is tartsa tiszteletben az összes kérelem megválaszolására vonatkozó kötelezettségvállalását;

22. úgy véli, hogy a Parlament kezdeményezési jogáról való gondolkodásnak együtt kell járnia az uniós döntéshozatali folyamaton belüli politikai kezdeményezés szélesebb körű átgondolásával;

23. javasolja, hogy fejlesszék az európai polgári kezdeményezések nyomon követését, és hangsúlyozza, hogy amennyiben a Bizottság a kitűzött határidőn belül nem tette közzé szándékait, vagy közleményben jelezte, hogy nem kíván intézkedéseket hozni egy olyan európai polgári kezdeményezéssel kapcsolatban, amely megfelelt az eljárási követelményeknek és összeegyeztethető a Szerződésekkel, különösen az EUSZ 2. cikkében foglalt alapvető uniós értékekkel, a Parlament úgy dönthet, hogy az európai polgári kezdeményezés nyomán saját kezdeményezésű jogalkotási jelentést készít;

A Parlament kezdeményezési jogának (jogainak) jövőjéről

24. mély meggyőződése, hogy az általános és közvetlen kezdeményezési jog még jobban megerősítené az Unió demokratikus legitimitását, növelné az uniós polgárok szerepvállalását és tükrözné az Unió és intézményei hatásköreinek az idők folyamán egy erősebb európai demokrácia felé való elmozdulását;

25. úgy véli, hogy a Parlamentet mint az egyetlen közvetlenül választott uniós intézményt jogalkotási javaslattevési joggal kell felruházni;

26. határozottan úgy véli, hogy a Szerződéseket felül kell vizsgálni, hogy a Parlament – mint az egyetlen közvetlenül választott, és ezáltal az uniós döntéshozatali folyamatban a polgárok véleményét képviselő uniós intézmény – megkapja a jogalkotás kezdeményezésének általános és közvetlen jogát; hangsúlyozza, hogy a Parlamentnek meg kell indítania az EUSZ 48. cikke szerinti eljárást e jogalkotási kezdeményezési jog megteremtésére; véleménye szerint a Parlament kezdeményezési jogának legalább azokon a szakpolitikai területeken érvényesülnie kell, amelyekben a Parlament társjogalkotóként jogalkotási hatáskörrel rendelkezik;

27. hangsúlyozza, hogy az Európa jövőjéről szóló konferencia példa nélküli lehetőség volt a jelenlegi hiányosságok kezelésére és az európai demokrácia új lendületének biztosítására, és a konferencia résztvevőinek ajánlása nyomán határozottan ösztönzi a Parlament számára valódi kezdeményezési jog biztosítását;

28. ismét hangsúlyozza a jelenleg a Parlament kezdeményezési hatáskörébe tartozó kérdések különleges és megerősített alkotmányos méltóságát, és ezért úgy véli, hogy ezt a kizárólagos jogot ki kell terjeszteni azokra a kérdésekre, amelyekben a demokratikus legitimitáció és az Unió szuverenitása különösen fontos;

⁽¹⁶⁾ A Bizottság válasza a Parlament „Biztonsági háló az uniós programok kedvezményezettjeinek védelmére: a többéves pénzügyi keret vészhelyzeti tervének kidolgozása” című, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó 2020. május 13-i állásfoglalására (HL C 323., 2021.8.11., 2. o.).

⁽¹⁷⁾ A Bizottság válaszai a Parlament alábbi állásfoglalásaira:

- 2020. október 8-i állásfoglalás a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a digitális pénzügyi szolgáltatásokról: a kriptoeszközök miatt újonnan felmerülő kockázatok – szabályozási és felügyeleti kihívások a pénzügyi szolgáltatások, intézmények és piacok területén (HL C 395., 2021.9.29., 72. o.);
- 2020. október 22-i állásfoglalás a Bizottságnak szóló ajánlásokkal az EU által ösztönzött globális erdőirtás megállítására és visszafordítására szolgáló uniós jogi keretről (HL C 404., 2021.10.6., 175. o.);
- 2020. október 20-i állásfoglalás a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályról: az online működő vállalkozásokra vonatkozó kereskedelmi és polgári jogi szabályok kiigazítása (HL C 404., 2021.10.6., 31. o.);
- 2020. október 20-i állásfoglalás a Bizottságnak szóló, digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra vonatkozó ajánlásokkal: az egységes piac működésének javításáról (HL C 404., 2021.10.6., 2. o.);
- 2020. október 20-i állásfoglalás a Bizottsághoz intézett ajánlásokkal a mesterséges intelligencia, a robotika és a kapcsolódó technológiák etikai szempontjainak keretéről (HL C 404., 2021.10.6., 63. o.);
- 2020. október 20-i állásfoglalás a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a mesterséges intelligenciára vonatkozó polgári jogi felelősségi rendszerrel kapcsolatban (HL C 404., 2021.10.6., 107. o.);
- 2021. január 21-i állásfoglalás a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a kijelentkezéshez való jogról (HL C 456., 2021.11.10., 161. o.).

2022. június 9., csütörtök

29. megjegyzi, hogy a Parlament jelenlegi kezdeményezési joga különböző különleges jogalkotási eljárásokat foglal magában, például a saját összetételére, a képviselők megválasztására és státútumára, az európai ombudsman alapokmányára, valamint a Parlament vizsgálati jogára vonatkozó rendeletek esetében;

30. megítélése szerint a Szerződések alig szabályozzák ezeket az eljárásokat, és kéri, hogy a három intézmény kössön új intézményközi megállapodást, amely kizárólag ezzel a kérdéssel foglalkozik, teljes mértékben tiszteletben tartva a kérdés különleges alkotmányos méltóságát és növelve az Európai Unió demokratikus legitimitását; úgy véli, hogy ez az új intézményközi megállapodás intézkedéseket irányozhatna elő az ügyek intézmények általi blokkolásának elkerülése érdekében;

31. úgy véli, hogy a Parlament belső szabályainak jobban tükrözniük kellene e jogalkotási eljárások különleges jellegét; javasolja, hogy különösen akkor, ha egy jogi aktus Parlament általi elfogadásához a Tanács jóváhagyása vagy egyetértése, valamint a Bizottság véleménye vagy egyetértése szükséges, a Parlamentnek a javasolt jogi aktusról szóló szavazást követően indítson konzultációs eljárást ezekkel az intézményekkel; úgy véli továbbá, hogy a Parlamentnek egyszerűsítenie kellene az ilyen javasolt jogi aktusok szóban forgó konzultációkat követő megváltoztatására irányuló eljárásokat;

32. ezért úgy véli, hogy a rendes jogalkotási eljárás kiterjesztését és egy olyan rendes jogalkotási eljárás meghatározását, ahol a Parlament kezdeményezési joggal rendelkezik, egymást kiegészítő folyamatnak kell tekinteni;

33. úgy véli, hogy a Parlament közvetlen kezdeményezési jogának elismerése nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a Bizottság bizonyos területeken, például a költségvetés terén, megőrizze párhuzamos jogát, illetve kezdeményezési monopóliumát; azt is elképzelhetőnek tartaná, hogy szigorúan körülhatárolt területeken a Tanács is rendelkezzen a kezdeményezés közvetlen jogával; felhívja a három intézményt, hogy gondolkodjanak el arról, hogy a párhuzamos kezdeményezési jogok hogyan létezhetnek ténylegesen egymás mellett, és hogyan lehetne azokat a gyakorlatban megvalósítani;

34. kötelezettséget vállal arra, hogy teljes mértékben kihasználja, javítja és tovább erősíti a Parlament közvetett kezdeményezési jogában rejlő lehetőségeket, a Szerződések előírásai szerint, amelyeket az intézményközi megállapodások és Ursula von der Leyennek, a Bizottság elnökének kötelezettségvállalása tovább alakítottak;

35. úgy véli, hogy a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás a teljes jogalkotási ciklus során alapvető szerepet játszik az őszinte és átlátható együttműködés biztosításában, és lehetővé teszi a különböző intézmények álláspontjának jobb és kölcsönös megértését;

36. kéri a 2010. évi keretmegállapodás működésének közös értékelését és felszólít célzott felülvizsgálatára annak biztosítása érdekében, hogy a Parlament közvetett kezdeményezési jogával kapcsolatos rendelkezései és időkeretei hatékonyan érvényesülhessenek; továbbá felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Parlamenttel közösen mérjék fel, hogy a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodást milyen mértékben kell felülvizsgálni azon esetleges akadályok felszámolása céljából, amelyek a Parlamentet gátolják jogalkotási kezdeményezések benyújtásához való jogának gyakorlásában;

37. úgy véli, hogy helyénvaló felülvizsgálni belső szabályait, eljárásait és követelményeit, az EUMSZ 225. cikke szerinti jogalkotási kezdeményezésről szóló jelentések elkészítése tekintetében is, annak biztosítása érdekében, hogy a javaslatok célirányosak és jól megalapozottak legyenek; javasolja az EUMSZ 225. cikke szerinti állásfoglalások kidolgozására és elfogadására vonatkozóan a Parlament eljárási szabályzatában körvonalazott eljárások egyszerűsítését annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottsághoz intézett, jogalkotási kezdeményezésre irányuló kérelmeket megfelelően figyelembe vegyék, mindig tiszteletben tartva a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodást, függetlenül attól, hogy a kérést melyik parlamenti állásfoglalás tartalmazza;

38. elkötelezi magát amellel, hogy ezeket az eszközöket részesíti előnyben a jogalkotási javaslatok Bizottság általi benyújtásának elsődleges eszközeként; e tekintetben rámutat, hogy a kérelmeket kizárólag a Bizottsághoz kell intézni, és biztosítani kell, hogy a saját kezdeményezésű jogalkotási jelentések tartalma a jelentés eldöntött tárgyának keretein belül maradjon; hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy a Parlament az EUMSZ 225. cikke alapján célzott és megfelelően alátámasztott jelentéseket fogadjon el, biztosítani kell a szükséges technikai és igazgatási kapacitást;

39. hangsúlyozza a Bizottsággal való szoros együttműködés biztosításának fontosságát a saját kezdeményezésű jogalkotási jelentések teljes életciklusa során annak biztosítása érdekében, hogy a folyamat a lehető leghatékonyabb, legátláthatóbb és leginkluzívabb legyen; kiemeli a Bizottsági Elnökök Értekezletének és az Elnökök Értekezletének szerepét e tekintetben;

2022. június 9., csütörtök

40. hangsúlyozza, hogy a Parlament teljes mértékben tiszteletben tartja a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodást, amely kiemeli az európai hozzáadott érték előzetes elemzésének, valamint az európai szintű cselekvés hiányából fakadó hátrányok értékelésének szükségességét, és hogy rendelkezik az azokhoz a hatásvizsgálati tevékenységekhez szükséges struktúrával, amelyeket – a lehetőségek szabta keretek között – el kell végezni a saját kezdeményezésű jogalkotási jelentések benyújtása előtt az európai hozzáadott értékre vonatkozó, a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásban előírt értékelés javítása érdekében;

41. úgy véli, hogy a Bizottságnak a szubszidiaritás, az arányosság és a jogalkotás minőségének javítása elvének az EUMSZ 225. cikke szerinti jogalkotási javaslatokra irányuló parlamenti kérelmek nyomon követése keretében történő értékelése során megfelelően figyelembe kellene vennie az európai hozzáadott értékre és az európai szintű cselekvés hiányából fakadó hátrányokra vonatkozóan a Parlament által készített kísérő elemzéseket; rámutat, hogy a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás értelmében a Bizottság már most is köteles reagálni a társjogalkotók által az ilyen elemzésekkel kapcsolatban felvetett kérdésekre;

42. úgy véli továbbá, hogy a Bizottságnak egyértelműen össze kell kapcsolnia a Parlamentnek az EUMSZ 225. cikke alapján benyújtott javaslatát követően elfogadott javaslattervezeteket a megfelelő saját kezdeményezésű jogalkotási jelentésekkel, egyértelművé téve a „jogalkotási befolyási lábnyomot”;

43. elkötelezi magát amellet, hogy szorosabb koordinációt mozdítson elő a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal azáltal, hogy véleményeiket az EUMSZ 225. cikke keretében kellően figyelembe veszi;

44. megismétli, hogy a hozzáférhetőség, az etika és az átláthatóság elsődleges fontosságú, és ezeknek irányadónak kell lenniük az összes uniós intézmény tevékenysége során; kéri, hogy a jogalkotási kezdeményezésről szóló jelentésekkel kapcsolatos minden lényeges információt, például a belső eljárási lépéseket vagy a Bizottság általi nyomon követést, tegyék könnyen elérhetővé az interneten az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén;

45. megismétli a jogalkotást megelőző szakasz fontosságát, és emlékeztet a Parlamentnek a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásban és a 2010. évi keretmegállapodásban meghatározott szerepére; kéri, hogy a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásban foglaltaknak megfelelően gyorsítsák fel a közös jogalkotási adatbázis létrehozására irányuló munkát;

46. emlékeztet a polgárok és a civil társadalom részvételének fontosságára az EU demokratikus legitimitása szempontjából; felhívja az összes uniós intézményt, hogy érdemben vonják be őket a döntéshozatalba a politikai ciklus valamennyi szakaszában;

o

o o

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

2022. június 9., csütörtök

P9_TA(2022)0243

Az abortuszhoz való jogot fenyegető globális veszélyek: az abortuszhoz való jognak az Egyesült Államok legfelsőbb bírósága általi lehetséges felülbírlata

Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása az abortuszhoz való jogot fenyegető globális veszélyekről: az abortuszhoz való jognak az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága általi esetleges megsemmisítése (2022/2665(RSP))

(2022/C 493/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979. évi egyezményre,
- tekintettel a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló 1965. évi nemzetközi egyezményre,
- tekintettel a gyermekek jogairól szóló 1989. évi ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni, 1984. évi ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló, 2006. évi ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ 2015-ben elfogadott fenntartható fejlődési céljaira, és különösen a szegénység megszüntetésére, az egészségre és a jóllétre, illetve a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 1., 3. és 5. célra,
- tekintettel az 1995. évi Pekingi Cselekvési Platformra és felülvizsgálati konferenciáinak eredményeire,
- tekintettel az 1994-es kairói Nemzetközi Népesedési és Fejlesztési Konferenciára (ICPD), annak cselekvési programjára és a felülvizsgálati konferenciák eredményeire,
- tekintettel a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia 25. évfordulójának alkalmából „Accelerating the Promise” címmel rendezett 2019-es nairobi csúcstalálkozóra (ICPD+25), és az érdekelt felek szexuális és reprodukatív egészséggel és jogokkal kapcsolatos kötelezettségvállalásaira,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala (OHCHR) 2020. évi, a szexuális és reprodukatív egészségről és jogokról szóló tájékoztató sorozatára,
- tekintettel az 1950. évi emberi jogok európai egyezményére,
- tekintettel a WHO „Biztonságos abortusz: technikai és szakpolitikai iránymutatás az egészségügyi rendszerek számára” című, 2015. évi iránymutatására,
- tekintettel a WHO „A terhességmegszakításra vonatkozó iránymutatás” című, 2022. március 8-i útmutatójára,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala „Az ENSZ szakértői elítélik a biztonságos abortuszhoz való jog elleni további támadásokat és a Legfelsőbb Bíróság bűnrészességét” című, 2021. szeptember 14-i nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ Népesedési Alapjának (UNFPA) a világ népességéről szóló, „Seeing the Unseen: The case for action in the neglected crisis of unintended pregnancy” (Meglátni a láthatatlant: Érvek a fellépés mellett a nem kívánt terhességekhez kötődő, kevés figyelmet kapó válsághelyzetekkel kapcsolatban) című, 2022. márciusi jelentésére,

2022. június 9., csütörtök

- tekintettel a Pew Research Center „America’s Abortion quandary” (Amerika abortuszdilemmája) című, 2022. május 6-i jelentésére,
- tekintettel az Egyesült Államok alkotmányára,
- tekintettel a 410 U.S. 113 (1973) sz. Roe kontra Wade ügyre,
- tekintettel a Samuel Alito bíró által a Thomas E. Dobbs, a Mississippi egészségügyi minisztérium állami egészségügyi tisztviselője és társai kontra Jackson Women’s Health Organization és társai ügyben 2022 februárjában írt és 2022 májusában a sajtónak kiszivárogtatott, 19-1392. sz. többségi vélemény első tervezetére ⁽¹⁾,
- tekintettel a „Relating to abortion, including abortions after detection of an unborn child’s heartbeat; authorizing a private civil right of action” (Az abortuszról, beleértve a magzat szívverésének észlelését követő abortuszokat; a magánjogi keresetindítás engedélyezése) című 2021. szeptemberi, a texasi szenátus 8. törvényére (SB 8) és a texasi képviselőház ahhoz kapcsolódó 1515. törvényére,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló 2014. évi egyezményére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2009. évi Alapjogi Chartájára (a továbbiakban: a Charta),
- tekintettel a Texas állam (USA) abortusztörvényéről szóló, 2021. október 7-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „A szexuális és reprodukciós egészség és jogok helyzetéről az EU-ban a nők egészségével összefüggésben” című, 2021. június 24-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Lengyelországban bevezetett tényleges abortusztilalom első évfordulójáról szóló, 2021. november 11-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség érvényesülése terén az Európai Unióban tapasztalható visszaesésről szóló, 2019. február 13-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az EU külső fellépéseiben a nemek közötti esélyegyenlőségről és a nők szerepének megerősítéséről szóló, 2021–2025 közötti időszakra szóló uniós cselekvési tervre (GAP III),
- tekintettel „A nők jogai előtt álló kihívásokról Európában: több mint 25 évvel a Pekingi Nyilatkozat és Cselekvési Platform elfogadása után” című, 2021. február 11-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Ukrajna elleni háború nőkre gyakorolt hatásáról szóló, 2022. május 5-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,

⁽¹⁾ <https://www.politico.com/news/2022/05/02/supreme-court-abortion-draft-opinion-00029473>

⁽²⁾ HL C 132., 2022.3.24., 189. o.

⁽³⁾ HL C 81., 2022.2.18., 43. o.

⁽⁴⁾ HL C 205., 2022.5.20., 44. o.

⁽⁵⁾ HL C 449., 2020.12.23., 102. o.

⁽⁶⁾ HL C 465., 2021.11.17., 160. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0206.

2022. június 9., csütörtök

- A. mivel a WHO szerint az abortusz az átfogó egészségügyi szolgáltatások alapvető eleme, továbbá az abortuszok mintegy 45 %-a nem biztonságos, és ezek 97 %-ára a fejlődő országokban kerül sor ⁽⁸⁾; mivel az UNFPA becslése ⁽⁹⁾ szerint évente 121 millió nem tervezett terhesség fordul elő, és ennek több mint 60 %-a végződik terhességmegszakítással; mivel az elmúlt években a szexuális és reprodukzív egészség és jogok ellenzői és a nők autonómiájának ellenzői jelentős hatást gyakoroltak a nemzeti jogra és politikára, és globális szinten – többek között több uniós tagállamban is – visszalépést eredményező kezdeményezésekre került sor; mivel a szélsőjobboldal felemelkedése is hozzájárul a nők abortuszhoz való joga terén bekövetkezett visszalépéséhez, amely világszerte megmutatkozik;
- B. mivel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés kiküszöbölésével foglalkozó bizottság megállapította, hogy a terhességmegszakítás bűncselekménnyé nyilvánítása nem bír visszatartó erővel; mivel amint azt a nők és lányok hátrányos megkülönböztetésével foglalkozó ENSZ-munkacsoport megjegyezte, ahol az abortusz büntetendő és jogi korlátozások alá esik, a terhesség biztonságos megszakítása társadalmi-gazdasági helyzetük miatt nem minden nő számára lehetséges, és így a társadalmi-gazdasági szempontból előnyös helyzetben lévő nők kiváltságává válik, míg a korlátozott erőforrásokkal rendelkező nők kénytelenek az életüket és egészségüket veszélyeztető nem biztonságos és illegális abortuszhoz folyamodni; mivel a WHO szerint „a nem biztonságos abortuszok aránya jelentősen magasabb azokban az országokban, ahol az abortuszra vonatkozó jogszabályok rendkívül korlátozóak, mint a kevésbé korlátozó jogszabályokkal rendelkező országokban” ⁽¹⁰⁾;
- C. mivel a nem biztonságos abortusz a gyermekágyi halálesetek és morbiditás fő, de megelőzhető oka; mivel a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférés hiánya kritikus fontosságú közegészségügyi és emberi jogi kérdés; mivel az abortusz betiltása és ezáltal a nők arra kényszerítése, hogy nem biztonságos és illegális abortuszhoz folyamodjanak, a gyermekágyi halandóság és morbiditás növekedéséhez vezet;
- D. mivel az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága precedenst teremtett a mérföldkőnek számító Roe kontra Wade ügyben (1973), amelyet később a Planned Parenthood kontra Casey (1992) és a Whole Woman's Health kontra Hellerstedt ügyben (2016) megerősített, garantálva az Egyesült Államokban a magzat életképességét megelőző időszakban a törvényes terhességmegszakításhoz való alkotmányos jogot; mivel a Samuel Alito, a Legfelsőbb Bíróság bírja által a Thomas E. Dobbs, a Mississippi egészségügyi minisztérium állami egészségügyi tisztviselője kontra Jackson Women's Health Organization ügyben írt többségi vélemény közelmúltban kiszivárogtatott első tervezete felülbírná a Roe kontra Wade ügyben hozott ítéletet, és szűkítené az alkotmányos jogokat az Egyesült Államokban; mivel a Legfelsőbb Bíróság várhatóan 2022. június vége előtt hoz végleges határozatot; mivel a kiszivárogtatott véleménytervezet a Legfelsőbb Bíróság lehetséges döntései közül az abortuszhoz való jog szempontjából a legkedvezőtlenebb eredménnyel járna, mivel lehetővé tenné az államok számára, hogy a terhesség bármely pontjától megtiltsák az abortuszt, és megnyitná az abortusz teljes betiltásának lehetőségét, ami viszont megszüntetné a nők és lányok számára a meglévő jogaik által biztosított védelmet az Egyesült Államokban;
- E. mivel a nők és lányok életét az Egyesült Államok egészében érintené a Legfelsőbb Bíróság határozata, amely esetlegesen felülbírálná a Roe kontra Wade ügyben hozott ítéletet, és a kiszivárogtatott helyzetben lévők tapasztalnák meg a legégetőbbben ennek káros következményeit; mivel a szexuális és reprodukzív egészséget és jogokat más szempontból is negatívan érintheti, ha felülbírlják a Roe kontra Wade ügyben hozott ítéletet; mivel az abortuszhoz való jog korlátozása vagy tilalma az Egyesült Államokban aránytalan hatást gyakorolna a szegénységben élő nőkre, különösen a faji alapon megítélt nőkre, köztük a fekete nőkre, a spanyol ajkú és az őslakos nőkre, valamint a vidéki térségekben élő nőkre, az LMBTIQ-személyekre, a fogyatékossgal élő nőkre, a serdülőkre, a migráns nőkre, beleértve az irreguláris migránsokat, valamint a nők által vezetett egyszülős háztartásokra; mivel az állami terhességmegszakítási szolgáltatások egyetemes hozzáférést biztosíthatnak a biztonságos és legális abortuszhoz minden nő számára, beleértve a kiszivárogtatott társadalmi-gazdasági helyzetben lévő nőket is;

⁽⁸⁾ <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/abortion>

⁽⁹⁾ Az UNFPA jelentése a világ népességéről, „Seeing the Unseen: The case for action in the neglected crisis of unintended pregnancy” (Meglátni a láthatatlant: Érvek a fellépés mellett a nem kívánt terhességekhez kötődő, kevés figyelmet kapó válsághelyzetekkel kapcsolatban), 2002. március.

⁽¹⁰⁾ <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/abortion>

2022. június 9., csütörtök

- F. mivel a Bíróság kiszivárogtatott véleménytervezete tükrözi azokat az állami szintű, fáradhatatlan erőfeszítéseket, amelyeket a közelmúltban az Egyesült Államokban az abortuszhoz való jog korlátozása és betiltása érdekében tettek, és mivel 2011 óta az Egyesült Államok államai közel 500, az abortuszhoz való hozzáférést korlátozó törvényt fogadtak el; mivel az abortuszhoz való hozzáférés korlátozása arra kényszeríti az embereket, különösen azokat, akik nem rendelkeznek elegendő forrásokkal vagy információval, hogy nagy távolságokra utazzanak, hogy akarattuk ellenére hordjanak ki terhességet, vagy otthonukban saját maguk által elvégzett, nem biztonságos abortuszhoz folyamodjanak, ami miatt bűnügyi nyomozásnak és büntetőeljárásnak is ki lehetnek téve;
- G. mivel Texas nemrégiben elfogadta az úgynevezett 8. szenátusi törvényt (SB 8), amely megtiltja az abortuszt a magzati szív működés beindulása után, azaz körülbelül a terhesség hatodik hetétől kezdve, nem engedve kivételt nemi erőszak, vérfertőzés vagy olyan magzati egészségi állapotok esetén, amelyek összeegyeztethetetlenek az élet születés utáni fenntartásával; mivel az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága engedélyezte a törvény hatályba lépését, és Texas el tudta kerülni a törvény alkotmányosságának bírósági felülvizsgálatát azáltal, hogy felmentette a kormánytisztviselőket a törvény végrehajtása alól, és megteremtették a polgárok számára a jogi utat arra, hogy 10 000 dolláros jutalomért minden olyan személy ellen pert indítsanak, aki terhességmegszakítási ellátást biztosít vagy segít valakinek a tilalmat megsértve abortuszt elvégezni, mivel a törvény nehezebben támadható meg úgy, hogy nincs kijelölve a végrehajtásáért felelős szerv; mivel az a rendelkezés, amely lehetővé teszi a polgárok számára, hogy bárki ellen pert indítsanak, aki terhességmegszakítási szolgáltatásokat nyújt, szélesre tárja a kaput a zaklatás előtt;
- H. mivel legalább 12 állam fogadott el vagy vezetett be a texasi 8. szenátusi törvényt lemásoló jogszabályt vagy jelentett be ilyen jogszabály bevezetésére irányuló szándékot; mivel Idaho és Oklahoma törvényhozói a közelmúltban olyan jogszabályokat fogadtak el, amelyek a texasi 8. szenátusi törvény mintájára tiltják az abortuszt, Oklahoma esetében a megtermékenyítés pillanatától kezdve;
- I. mivel ha a Legfelsőbb Bíróság úgy dönt, hogy felülbírálja a Roe kontra Wade ügyben hozott ítéletet, az abortusz jogszerűségére vonatkozó döntés visszaz szállna az államokra; mivel 13 állam már elfogadott az abortuszt törvényen kívül helyező, feltételes hatályba lépő törvényeket, amelyek célja az abortuszhoz való hozzáférés azonnali betiltása vagy korlátozása a Roe kontra Wade ügyben hozott ítélet felülbírálata esetén; mivel – e 13 államot is beleértve – összességében 26 állam fogja bizonyosan vagy valószínűleg korlátozni vagy megtiltani az abortuszt az alkotmányos védelem felülbírálata esetén, lévén hogy más államok megkísérelhetik, hogy visszaállítsák az 1973 előtt elfogadott törvényeiket – mint például Michigan, Wisconsin és Nyugat-Virginia –, vagy olyan korlátozásokat léptessenek hatályba az abortuszra vonatkozóan, amelyeket korábban a bíróságok megakadályoztak – mint például Alabama, Georgia, Iowa, Ohio és Dél-Karolina;
- J. mivel szinte minden, nem biztonságos abortuszból eredő haláleset olyan országokban fordul elő, ahol az abortuszt szigorúan korlátozzák; mivel a becslések szerint az Egyesült Államokban a nem biztonságos abortuszok miatti gyermekágyi halálesetek éves száma a tilalom hatálybalépését követő második évben 21 %-kal ⁽¹¹⁾ nőne; mivel az ilyen halálesetek teljes mértékben megelőzhetők;
- K. mivel a 15–19 éves korú serdülő lányok körében világszerte a terhességi és a szülési komplikációk jelentik a legfőbb halállokat; mivel az ENSZ Gyermekjogi Bizottsága ⁽¹²⁾ sürgeti az országokat, hogy dekriminalizálják az abortuszt, és biztosítsák a lányok legális és biztonságos abortuszhoz való hozzáférését; mivel az abortusz esetleges betiltása megfordíthatja a tizenéves terhesség csökkenő arányát az Egyesült Államokban; mivel a tizenéves anyák lényegesen nagyobb valószínűséggel hagyják abba tanulmányaikat és szembesülnek munkanélküliséggel, ezáltal súlyosbítva a szegénység ördögi körét;
- L. mivel egyre nagyobb az aggodalom azzal kapcsolatban, hogy a Roe kontra Wade ügyben esetleg megkerülük az adatvédelmet; mivel menstruációs nyomkövető alkalmazásokon vagy földrajzi helymeghatározási eszközökön és keresőmotorokon keresztül adatokat lehet gyűjteni azokról, akik művi terhességmegszakítási klinikát kerestek meg, terhességmegszakító tablettát vásároltak vagy információkat gyűjtöttek; mivel előfordulhat, hogy a nőket ezért megjelölik vagy felhasználják ellenük a gyűjtött információkat ⁽¹³⁾;

⁽¹¹⁾ <https://ncpolicywatch.com/2022/05/05/study-shows-an-abortion-ban-may-lead-to-a-21-increase-in-pregnancy-related-deaths/>

⁽¹²⁾ Az ENSZ Gyermekjogi Bizottsága, 2016. december 6-i 20. sz. általános megjegyzés a gyermekek jogainak a serdülőkor alatti végrehajtásáról, 60. pont.

⁽¹³⁾ <https://www.vice.com/en/article/m7vzjb/location-data-abortion-clinics-safegraph-planned-parenthood>

2022. június 9., csütörtök

- M. mivel az Egyesült Államok keresztény jobboldalához tartozó nem kormányzati szervezetek és konzervatív agytrösztök világszerte finanszírozzák az abortuszellenes mozgalmat; mivel ez a finanszírozás jelentős; mivel a Roe kontra Wade ügyben született ítélet felülbírálnak a pénzáramlás megugrását idézheti elő az abortuszellenes csoportok újbóli nyomása miatt szerte a világon;
- N. mivel ha a Legfelsőbb Bíróság felülbírálnak a Roe kontra Wade ügyben hozott ítéletet, az felerősítheti vagy ösztönözheti az abortuszellenes mozgalmakat, hogy nyomást gyakoroljanak az Egyesült Államokon kívüli kormányokra és bíróságokra az abortuszhoz való jog visszaszorítása és az elmúlt évtizedekben elért eredmények veszélyeztetése céljából, amikor több mint 60 ország⁽¹⁴⁾ megreformálta az abortuszra vonatkozó törvényeit és politikáit a korlátozások és akadályok megszüntetése érdekében;
- O. mivel a szexuális és reprodukív egészség és jogok védelme terén világszerte, többek között Európában elért általános előrelépés ellenére a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférés jogával kapcsolatos visszalépés komoly aggodalomra ad okot; mivel a Roe kontra Wade ügyben hozott ítélet felülbírálnak a felerősítheti az abortuszellenes mozgalmat az Európai Unióban; mivel Lengyelország az egyetlen olyan uniós tagállam, amely törölte jogszabályaiból az abortusz indokait, amikor az illegitim alkotmánybíróság 2020. október 22-én úgy határozott, hogy visszafordítja a lengyel nők régóta fennálló jogait, amelyek az abortusz de facto tilalmával járnak; mivel Máltán tilos az abortusz; mivel a korai terhesség alatti gyógyszeres terhességmegszakítás Szlovákiában nem legális, Magyarországon pedig nem elérhető; mivel az abortuszhoz való hozzáférés Olaszországban⁽¹⁵⁾ is erodálódik; mivel más uniós tagállamokban, például Horvátországban⁽¹⁶⁾; megtagadják az abortuszhoz való hozzáférést; mivel az EU-nak és tagállamainak meg kell védeniük a szexuális és reprodukív egészséget és jogokat, és hangsúlyozniuk kell, hogy a nők jogai elidegeníthetetlenek, és azokat nem lehet elvenni vagy gyengíteni; mivel döntő fontosságú, hogy az EU és tagállamai továbbra is előrelépést érjenek el a biztonságos, legális és időben történő abortuszhoz való hozzáférés biztosítása terén, a WHO ajánlásaival és bizonyítékaival összhangban;
- P. mivel a szexuális és reprodukív jogok, köztük a biztonságos és legális abortusz alapvető jog; mivel a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférés bűncselekménnyé nyilvánítása, késleltetése és megtagadása a nők és lányok elleni erőszak egyik formája; mivel számos emberi jogi szerv kijelentette, hogy a biztonságos és legális abortusz megtagadása kínzásnak vagy kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódnak minősülhet; mivel a nem biztonságos abortuszokat, amelyek az abortusz tilalmával összefüggésben halálhoz vezetnek, úgy kell érteni, mint „a nemi alapú önkényes gyilkosságokat, amelyeket csak nők szenvednek el a törvényben rögzített megkülönböztetés következtében”⁽¹⁷⁾;
- Q. mivel a nemzetközi emberi jogi szervezetek ismételt és következetesen megerősítették, hogy az abortusz bűncselekménnyé nyilvánítása és korlátozása ellentétes az államok nemzetközi emberi jogi kötelezettségeivel, amelyek védelmet élveznek a nemzetközi és európai emberi jogi jogszabályokban, például a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában és a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményben és az emberi jogok európai egyezményében; mivel a nők élethez, testi és szellemi sérthetlenséghez, egyenlőséghez, megkülönböztetésmentességhez és egészséghez való emberi jogának megsértését jelenti, ha a nőket arra kényszerítik, hogy illegálisan végzett abortuszhoz folyamodjanak, hogy ezen eljárás céljából más országokba utazzanak, vagy terhességüket akarataik ellenére kihordják; mivel a visszalépés tilalmának a nemzetközi jog szerinti elve tiltja, hogy az államok olyan lépéseket tegyenek, amelyek aláássák, korlátozzák vagy megszüntetik a meglévő jogokat vagy jogosultságokat a nemek közötti egyenlőség, illetve a szexuális és reprodukív egészség és jogok területén;

⁽¹⁴⁾ <https://reproductiverights.org/maps/worlds-abortion-laws/>

⁽¹⁵⁾ https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=0900001680687bdc; [http://www.refreg.ep.parl.union.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/608853/IPOL_BRI\(2018\)608853_EN.pdf](http://www.refreg.ep.parl.union.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/608853/IPOL_BRI(2018)608853_EN.pdf)

⁽¹⁶⁾ <https://www.roda.hr/en/news/support-for-accessible-safe-and-legal-termination-of-pregnancy-in-croatia.html>

⁽¹⁷⁾ https://view.officeapps.live.com/op/view.aspx?src=https%3A%2F%2Fwww.ohchr.org%2Fsites%2Fdefault%2Ffiles%2FHRCBodies%2FHRC%2FRegularSessions%2FSession35%2FDocuments%2FA_HRC_35_23_AUV.docx&wdOrigin=BROWSELINK

2022. június 9., csütörtök

- R. mivel az ENSZ szakértőinek 2021 szeptemberében kiadott nyilatkozata ⁽¹⁸⁾ hangsúlyozza, hogy „a nők emberi jogai olyan alapvető jogok, amelyek nem rendelkeznek alá kulturális, vallási vagy politikai megfontolásoknak”, és hogy „a népegészségügyi ügyekbe való, ideológiai és vallási indíttatású beavatkozások hatása különösen káros a nők és lányok egészségére és jólétére”;
- S. mivel az átfogó szexuális és reprodukív egészséghez és jogokhoz, az életkornak megfelelő, átfogó szexuális és párkapcsolati oktatáshoz és szolgáltatásokhoz, többek között a családtervezéshez, a fogamzásgátlási módszerekhez és a biztonságos, legális és szabad abortuszhoz való hozzáférés biztosítása, valamint minden személy autonómiájának és azon képességének tiszteletben tartása, hogy szabadon és tájékozottan dönthessen testéről és életéről, a nemek közötti, a társadalmi és a gazdasági egyenlőség elérésének előfeltétele; mivel az abortuszhoz való méltányos hozzáférés lehetővé teszi a nők számára, hogy nagyobb szerepet vállaljanak a testük felett, és fokozza gazdasági jólétük javítására való képességüket;
- T. mivel a nemek közötti egyenlőség, a szegénység és a kizsákmányolás felszámolása mindenhol, valamint az egészséges élet és jóllét biztosítása mindenki számára az 5., 1. és 3. fenntartható fejlődési cél alapvető célkitűzései; mivel konkrétan a szexuális és reprodukív egészséghez való egyetemes hozzáférés biztosítása, valamint a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és káros gyakorlatok minden formájának felszámolása a 3. és 5. fenntartható fejlődési cél célkitűzései közé tartozik; mivel valamennyi ENSZ-tagállam, beleértve az Egyesült Államokat és az EU tagállamait is, kötelezettségvállalásokat tett és kötelezettségeket vállalt e fenntartható fejlődési célok és célkitűzései tiszteletben tartása és előmozdítása érdekében;
1. határozottan elítéli a nők jogai és a szexuális és reprodukív egészség és jogok terén világszerte, többek között az Egyesült Államokban és néhány uniós tagállamban tapasztalható visszaesést; emlékeztet arra, hogy a szexuális és reprodukív egészség és jogok alapvető emberi jogok, amelyeket meg kell védeni és erősíteni, és azokat semmilyen módon nem lehet meggyengíteni vagy visszavonni; mélyszéles aggodalmát fejezi ki különösen amiatt, hogy ezek a tilalmak milyen mértékben járulnak majd hozzá a nemi erőszak és a vérfertőzés áldozatainak traumáihoz;
 2. szilárd szolidaritását és támogatását fejezi ki az Egyesült Államokban élő nők és lányok, valamint a legális és biztonságos abortuszhoz való jog és hozzáférés biztosításában részt vevők iránt ilyen nehéz körülmények között;
 3. emlékezteti az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságát annak fontosságára, hogy fenntartsák a Roe kontra Wade (1973) mérföldkőnek számító ügyben hozott ítéletet és az abból eredő, az abortuszhoz való jog alkotmányos védelmét az Egyesült Államokban;
 4. határozottan elítéli az emberi jogok és az alkotmányos jogok bármilyen visszaszorítását; cselekvésre szólít fel a biztonságos és legális abortuszhoz való jog védelme érdekében az Egyesült Államokban, és kéri, hogy az USA tartózkodjon minden visszalépéstől; felhívja az Egyesült Államok illetékes hatóságait minden szinten, hogy a WHO abortuszról szóló iránymutatásával összhangban teljes mértékben dekriminalizálják az abortuszhoz való hozzáférést és annak elvégzését, garantálják területükön a biztonságos, legális, ingyenes és magas színvonalú szexuális és reprodukív egészségügyi szolgáltatásokat, és tegyék azokat könnyen hozzáférhetővé valamennyi nő és lány számára;
 5. felszólítja Texas állam kormányát, hogy mielőbb vonja vissza a szenátus 8. számú törvényjavaslatát; felszólítja Idaho és Oklahoma államok kormányait, hogy helyezték hatályon kívül hasonló törvényeiket, köztük a HB 4327. számú törvényt (Oklahoma); felszólítja az Egyesült Államok mind a 26 államát, amelyek életbe léptető törvényekkel (trigger law), törvénykönyvekkel és egyéb, az abortusz betiltására és korlátozására vonatkozó intézkedésekkel rendelkeznek, hogy helyezték hatályon kívül azokat, és biztosítsák, hogy jogszabályaik összhangban legyenek a nők nemzetközileg védett emberi jogaival és a nemzetközi emberi jogi normákkal;
 6. mélyszéles aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az abortuszra vonatkozó tilalmak és egyéb korlátozások aránytalanul sújtják a szegénységben élő nőket, különösen a faji alapon megítélt nőket, köztük a fekete nőket, a spanyol ajkú és őslakos nőket, valamint a vidéki térségekben élő nőket, az LMBTIQ-személyeket, a fogyatékkal élő nőket, a serdülőket, a migráns nőket, köztük az irreguláris migránsokat, valamint a nők által vezetett egyszülős háztartásokat; hangsúlyozza,

⁽¹⁸⁾ <https://www.ohchr.org/en/statements/2021/09/united-states-un-experts-denounce-further-attacks-against-right-safe-abortion>

2022. június 9., csütörtök

hogy azok a nők, akik pénzügyi vagy logisztikai akadályok miatt nem engedhetik meg maguknak, hogy a szomszédos államokba vagy országokba reprodukzív egészségügyi klinikákra utazzanak, jobban ki vannak téve annak a kockázatnak, hogy nem biztonságos és életveszélyes eljárásokon mennek keresztül, és arra kényszerülnek, hogy terhességüket akarattuk ellenére kihordják, ami az emberi jogok megsértését és a nemi alapú erőszak egy formáját jelenti ⁽¹⁹⁾;

7. üdvözlí, hogy a nők egészségéről és védelméről szóló törvény (WHPA), amelynek célja az abortuszhoz való jog védelme az Egyesült Államokban, a képviselőházban elfogadásra került, de mélyszéges sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a szenátusban nem fogadták el; felhívja az Egyesült Államok kormányát és/vagy a többi illetékes amerikai hatóságot, hogy tartsa tiszteletben, érvényesítse és védje meg a nők és lányok emberi jogait, beleértve az élethez, a magánélethez, az egészséghez, az egyenlőséghez és a megkülönböztetésmentességhez való jogukat, valamint a megkülönböztetéstől, erőszaktól és kínzástól, illetve kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódtól való mentességüket, létrehozva és támogatva a biztonságos, legális és magas színvonalú szexuális és reprodukzív egészségügyi szolgáltatásokhoz, többek között az abortuszhoz való hozzáférés szövetségi jogi védelmét valamennyi nő és lány számára;

8. arra ösztönzi Joe Biden elnököt és kormányát, hogy fokozzák erőfeszítéseiket és továbbra is támogassák az abortuszhoz való jogot, és sürgeti őt, hogy biztosítsa a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférést; ösztönzi az Egyesült Államok kormányát, hogy tegyen további erőfeszítéseket annak biztosítása érdekében, hogy az abortuszt és a fogamzásgátlást integrálják az életkornak megfelelő és átfogó szexuális és reprodukzív egészséggel és jogokkal kapcsolatos tájékoztatás, oktatás és szolgáltatások nyújtásába, és hogy ezek mindenki számára hozzáférhető legyenek; üdvözlí, hogy az Egyesült Államok újra finanszírozást adott az UNFPA-nak, az ENSZ szexuális és reprodukzív egészséggel foglalkozó ügynökségének, és felhívja az Egyesült Államok kormányát és/vagy a többi illetékes amerikai hatóságot, hogy továbbra is támogassa a szexuális és reprodukzív egészséget és jogokat, és ezt az ENSZ-ben és más többoldalú fórumokon is tegye meg;

9. sürgeti az Egyesült Államok kormányát és/vagy a többi illetékes amerikai hatóságot, hogy biztosítsa a terhesség megszakításához való jog megfelelő szövetségi, alkotmányos és törvényi védelmét, és sürgeti továbbá az Egyesült Államok kormányát, hogy teljes mértékben dekriminalizálja az abortuszt, ami nemcsak a nők és lányok, valamint más várandós személyek, egészségügyi szolgáltatók és az abortuszt segítő egyéb személyek büntetésének megszüntetését követeli meg, hanem az abortusznak az állami büntetőjogi törvényekből való kivételét és minden egyéb büntető törvény, politika és gyakorlat eltörlését is jelenti;

10. határozottan ösztönzi az Egyesült Államok kormányát és/vagy a többi illetékes amerikai hatóságot, hogy szüntessen meg minden akadályt – beleértve a harmadik fél beleegyezését vagy értesítését, a kötelező várakozási időt és a bírói vagy orvosi bizottságok általi engedélyezést – az abortuszszolgáltatások előtt, és garantálja az abortuszellátáshoz való időben történő hozzáférést az egész országban; felszólítja az Egyesült Államok kormányát, hogy biztosítsa, hogy a szolgáltatást megkülönböztetés, zaklatás, kényszer, félelem vagy megfélemlítés nélkül, a nők magánéletének és a titoktartásnak a tiszteletben tartásával, valamint az egészségügyi szolgáltatók megfelelő védelme és tiszteletben tartása mellett nyújtsák;

11. felszólítja az Egyesült Államok kormányát és/vagy a többi illetékes amerikai hatóságot, hogy szabályozza a törvényes abortuszszolgáltatás nyújtásának egészségügyi szolgáltatók által történő megtagadását, beleértve a lelkiismereti záradék alapján történő elutasítást is, oly módon, hogy ne tagadják meg a nők számára az abortuszhoz való hozzáférést;

12. aggodalmát fejezi ki az abortuszszolgáltatást igénylő személyekre vonatkozó adatok gyűjtése és az azokkal való visszaélés miatt; felhívja az Egyesült Államok kormányát egyrészt annak biztosítására, hogy az adatvédelmi jogszabályok és politikák álljanak összhangban a nemzetközi emberi jogi normákkal, másrészt annak garantálására, hogy az érzékeny személyes adatok – például az egészségügyi adatok és információk – kezelése során tiszteletben tartsák az egyének jogait, és az a személyes adatok gyűjtéséhez és kezeléséhez való szabad, konkrét, tájékozott és kifejezett hozzájáruláson alapuljon; felszólítja a digitális terjesztési szolgáltatásokat annak biztosítására, hogy minden alkalmazás tartsa tiszteletben az adathasználatra és adatvédelemre vonatkozó jogszabályokat;

13. elismeri a nem kormányzati szervezetek mint szolgáltatók és a szexuális, reprodukív és egészségvédelmi jogok védelmezői által az Egyesült Államokban betöltött szerepet, és arra ösztönzi őket, hogy folytassák munkájukat; megerősíti, hogy ezeknek a nem kormányzati szervezeteknek működésükhöz megfelelő finanszírozásra van szükségük; hangsúlyozza, hogy az e nem kormányzati szervezetek által nyújtott szolgáltatások megfelelnek a nők és lányok szükségleteinek és emberi jogainak; hangsúlyozza, hogy munkájuk nem helyettesítheti az állam azon felelősségét, hogy garantálja a nyilvánosan hozzáférhető, legális és biztonságos abortuszszolgáltatásokhoz való hozzáférést;

⁽¹⁹⁾ https://www.ohchr.org/Documents/Issues/Women/WRGS/SexualHealth/INFO_Abortion_WEB.pdf

2022. június 9., csütörtök

14. felszólítja az Egyesült Államok kormányát, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a szociális támogatás biztosítására, különösen az egyedülálló anyák által fenntartott háztartások és a tinédzserterhességek esetében, többek között a mindenki számára elérhető gyermekgondozási szolgáltatások és egészségügyi ellátás révén;

15. felszólítja az Egyesült Államok kormányát, hogy írja alá és ratifikálja az összes fennmaradó ENSZ- és regionális emberi jogi egyezményt és jegyzőkönyvet⁽²⁰⁾, beleértve a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979-es egyezményt;

16. mély aggodalmát fejezi ki a nők jogaira világszerte gyakorolt lehetséges következmények miatt, amennyiben az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága felülbírálja a Roe kontra Wade ügyben hozott ítéletet; mély aggodalmát fejezi ki szexuális és reprodukív egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatások rangsorolására és finanszírozására gyakorolt visszatartó hatás lehetősége miatt, amely szolgáltatások az Egyesült Államokban és világszerte már most is jelentős mértékben háttérbe szorulnak és alulfinanszírozottak; aggodalommal emeli ki, hogy azokban az országokban, amelyek nagymértékben függenek az Egyesült Államok közegészségügyi programjainak támogatásától, a határozat felülbírálata hatással lehet a kormányok abortusz- és más reprodukív jogok iránti elkötelezettségére;

17. üdvözli az Argentínában, Mexikóban, Ecuadorban, Kolumbiában és Chilében az abortuszhoz való joggal kapcsolatosan megvalósult közelmúltbeli pozitív fejleményeket, amelyek fontos előrelépést jelentenek a nők jogai terén Dél-Amerikában, valamint a világ más országaiban, például Angolában, Indiában, Kenyában, Új-Zélandon, Észak-Írországban, Dél-Koreában és Thaiföldön;

18. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítsák a nők és lányok részvételét az őket és az emberi jogukat érintő törvények és politikák kidolgozásában, beleértve a szexuális, reprodukív és egészségvédelmi jogokat, különösen az abortuszellátást, valamint hogy jogaik megsértése esetén igazságszolgáltatásban és jogorvoslatban részesüljenek;

19. hangsúlyozza a fogamzásgátláshoz való hozzáférés hiányát és a meglévő kielégítetlen szükségleteket⁽²¹⁾; kiemeli, hogy a nők aránytalanul nagy felelősséget viselnek a fogamzásgátlásért, amelyet meg kellene osztani a férfiakkal; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a nem kívánt terhességek számának csökkentése érdekében ki kell dolgozni és elő kell mozdítani a férfiaknak szánt fogamzásgátlókat; hangsúlyozza, hogy prioritást kell biztosítani a szexuális erőszak elleni küzdelemnek, az átfogó, életkornak megfelelő és tényeken alapuló, mindenki számára elérhető szexuális és párkapcsolati nevelésnek, a magas színvonalú, hozzáférhető, biztonságos, megfizethető és adott esetben ingyenes fogamzásgátló módszerek és eszközök, valamint a családtervezési tanácsadás és az egészségügyi szolgáltatások körének;

20. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy ajánljanak fel minden lehetséges támogatást – többek között pénzügyi támogatást – az országban a szexuális és reprodukív egészséget és jogokat védő, előmozdító és ilyen szolgáltatásokat kínáló egyesült államokbeli civil társadalmi szervezeteknek, az e jogok iránti szilárd elkötelezettségük kifejezéséeként; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy biztosítsanak biztonságos menedéket minden olyan egészségügyi szakember számára, akit a terhességmegszakítással kapcsolatos jogszerű munkájuk miatt jogi üldöztetés vagy a zaklatás egyéb formáinak veszélye fenyegethet;

⁽²⁰⁾ Beleértve többek között az alábbiakat: Kiegészítő Jegyzőkönyv a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményhez (1999), az Emberi Jogok Amerikai Egyezménye (1969), az Emberi Jogok Amerikai Egyezményének a gazdasági, szociális és kulturális jogokról szóló kiegészítő jegyzőkönyve (1988), az Emberi Jogok Amerikai Egyezményének Jegyzőkönyve a halálbüntetés eltörléséről (1990), a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának I. és II. fakultatív jegyzőkönyve (1966, illetve 1989), Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (1966), Fakultatív jegyzőkönyv a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányához (2008), Fakultatív jegyzőkönyv a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezményhez (2002), ENSZ-egyezmény a gyermek jogairól (1989), a gyermek jogairól szóló egyezményhez fűzött, a kommunikációs eljárásról szóló fakultatív jegyzőkönyv (2011), Nemzetközi egyezmény a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről (1990), a menekültek helyzetére vonatkozó egyezmény (1951), Nemzetközi egyezmény minden egyénnek az erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről (2006), Fakultatív jegyzőkönyv a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményhez (2006) és Fakultatív jegyzőkönyv a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményhez (2006).

⁽²¹⁾ Az UNFPA jelentése a világ népességéről, „*Seeing the Unseen: The case for action in the neglected crisis of unintended pregnancy*” (Meglátni a láthatatlant: Érvek a fellépés mellett a nem kívánt terhességekhez kötődő, kevés figyelmet kapó válsághelyzetekkel kapcsolatban), 2022. március 30.

2022. június 9., csütörtök

21. felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot, a Bizottságot és az összes uniós tagállamot, hogy használjanak fel minden rendelkezésükre álló eszközt a nők jogai és a szexuális és reprodukatív egészség és jogok terén tapasztalható visszaesés elleni fellépésük megerősítésére, többek között a szexuális és reprodukatív egészséggel és jogokkal kapcsolatos amerikai finanszírozás esetleges globális csökkentésének ellensúlyozása, valamint a biztonságos és legális abortuszhoz és más szexuális és reprodukatív egészséghez és jogokhoz való egyetemes hozzáférés külkapcsolatokban való határozott támogatása és prioritásként kezelése révén;
22. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy sürgessék az Egyesült Államok kormányát, hogy teremtsen meg az abortuszhoz való jog szövetségi jogi védelmét, és ezeket az emberi jogi kérdéseket vessék fel az Egyesült Államokkal fenntartott kapcsolataikban minden szinten és minden releváns nemzetközi fórumon, rámutatva arra, hogy ezek a nők és lányok elleni erőszak egy formáját jelentik; felhívja továbbá az Egyesült Államokba delegált uniós küldöttséget, hogy kezelje prioritásként a szexuális és reprodukatív egészséget és jogokat az Egyesült Államok illetékes hatóságaival való együttműködése és a GAP III helyi végrehajtása során;
23. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy határozottan támogassák a szexuális és reprodukatív egészséget és jogokat mindenki számára, többek között az EU határain belüli megerősített jogi védelem előmozdítása és az e jogok gyakorlása előtt álló akadályok felszámolása révén;
24. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy foglalják bele az abortuszhoz való jogot az Európai Unió Alapjogi Chartájába;
25. felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot, az uniós küldöttségeket és a tagállamok világszerte működő nagykövetségeit, hogy proaktív módon lépjenek kapcsolatba a szexuális és reprodukatív egészséggel és jogokkal foglalkozó emberijog-védőkkel, és részesítsék őket védelemben, különösen azokban az országokban, ahol korlátozzák az abortuszhoz való jogot és az ahhoz való hozzáférést;
26. felhívja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, az EU emberi jogi különleges képviselőjét és a nemek közötti egyenlőségért felelős biztost, hogy amennyiben a Roe kontra Wade ügyben hozott ítéletet felülbírálják, fontolják meg, hogy az amerikai tisztviselőkkel folytatott eszmecsereik során határozottan elítélik a nők szexuális és reprodukatív egészségének és jogainak, valamint a nők egészségügyi ellátáshoz való jogának e megsértését, valamint az ebből eredő a jogbizonytalanságot;
27. hangsúlyozza, hogy a Pekingi Cselekvési Platformmal és az ICPD cselekvési programjával összhangban védelmezni kell minden ember testi épségéhez és autonómiához való jogát, és biztosítani kell az e jogot érvényre juttató alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférést; hangsúlyozza, hogy az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés alapvető emberi jog, és hogy az állam kötelessége, hogy mindenki számára biztosítsa és garantálja az egészségügyi ellátást; felszólít az alapvető szexuális és reprodukatív egészséggel kapcsolatos csomag átfogó globális megközelítésére, beleértve a nem biztonságos és illegálisan végzett abortusz megelőzésére és elkerülésére irányuló intézkedéseket, valamint az abortuszt követő ellátás biztosítását, amelyet be kell építeni a nemzeti egyetemes egészségügyi ellátási stratégiákba, szakpolitikákba és programokba; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az egészségügyi ellátás az Egyesült Államokban nem mindenki számára hozzáférhető; emlékeztet arra, hogy a szegénység szorosan összefügg a terhesség akaraton kívüli és kényszerített folytatásával, valamint a biztonságos és legális abortusz hiányával;
28. megerősíti, hogy a művi terhességmegszakításnak mindig önkéntes döntésnek kell lennie, amely a személy kérésére és szabad akaratából születik, összhangban az orvosi normákkal, valamint a WHO iránymutatásain alapuló rendelkezésre állással, hozzáférhetőséggel, megfizethetőséggel és biztonsággal; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a biztonságos és legális abortuszhoz való egyetemes hozzáférést, valamint a szabadsághoz, a magánélethez és az elérhető legjobb egészségügyi ellátáshoz való jog tiszteletben tartását;
29. sürgeti a tagállamokat, hogy dekriminalizálják az abortuszt, és számolják fel a biztonságos és legális abortuszhoz, valamint a szexuális és reprodukatív egészségügyi ellátáshoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés akadályait; felszólítja a tagállamokat, hogy megkülönböztetés nélkül biztosítsák a biztonságos, legális és ingyenes abortuszszolgáltatásokhoz, a szülés előtti és anyai egészségügyi szolgáltatásokhoz és ellátáshoz, az önkéntes családtervezéshez, a fogamzásgátláshoz, a fiatalokat segítő szolgáltatásokhoz, valamint a HIV megelőzéséhez, kezeléséhez, az azzal kapcsolatos ellátáshoz és a támogatáshoz való hozzáférést;
30. elítéli, hogy a nők nem férhetnek hozzá az abortuszszolgáltatásokhoz az orvosok és bizonyos esetekben egészségügyi intézmények egyes tagállamokban elterjedt gyakorlata miatt, amely szerint megtagadják az egészségügyi szolgáltatások nyújtását az úgynevezett lelkiismereti záradék alapján, ami a terhességmegszakítás vallási vagy lelkiismereti okokból történő megtagadásához vezet, és veszélyezteti a nők életét és jogait; megjegyzi, hogy ezt a záradékot gyakran alkalmazzák olyan helyzetekben is, amikor bármilyen késedelem veszélyeztetheti a beteg életét vagy egészségét;

2022. június 9., csütörtök

31. sürgeti a Bizottságot, hogy teljes mértékben használja ki hatáskörét az egészségügyi politika terén, és „az EU az egészségért” program keretében a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozóan nyújtson támogatást a tagállamoknak a szexuális és reprodukatív egészséghez és jogokhoz való egyetemes hozzáférés garantálásához, az egészségügyi információk és oktatás előmozdításához, a nemzeti egészségügyi rendszerek megerősítéséhez és az egészségügyi normák felfelé irányuló konvergenciájához a tagállamokon belüli és a tagállamok közötti egészségügyi egyenlőtlenségek csökkentése érdekében, valamint a szexuális és reprodukatív egészséggel és jogokkal kapcsolatos bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjének elősegítéséhez; felhívja a tagállamokat, hogy érjenek el előrelépést az egyetemes egészségügyi ellátás felé, amelyhez a szexuális és reprodukatív egészség és jogok alapvető fontosságúak;

32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjének, az Amerikai Egyesült Államok elnökének és kormányának, az Egyesült Államok Kongresszusának és az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságának.

2022. június 9., csütörtök

P9_TA(2022)0244

Felhívás a Szerződés felülvizsgálatát szolgáló konvent összehívására

Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása a Szerződés felülvizsgálatára irányuló konvent létrehozására irányuló felhívásról (2022/2705(RSP))

(2022/C 493/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 48. cikkére,
 - tekintettel az Európa jövőjéről szóló, 2022. május 9-i konferencia (a továbbiakban: a konferencia) végeredményéről szóló jelentésre,
 - tekintettel az Európa jövőjéről szóló konferencia következtetések nyomán követésére vonatkozó álláspontjáról szóló, 2022. május 4-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió intézményi felépítésével kapcsolatos lehetséges fejleményekről és módosításokról szóló, 2017. február 16-i állásfoglalására ⁽²⁾ és az Európa jövőjéről szóló vita állásáról szóló, 2019. február 13-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Szerződés jelenlegi változata 2009. december 1-jén lépett hatályba, és mivel az Európai Unió azóta számos válsággal és példa nélküli kihívással szembesült;
- B. mivel a konferencia 2022. május 9-én befejezte munkáját és ismertette következtetéseit, amelyek 49 javaslatot és 326 intézkedést tartalmaznak;
- C. mivel a jogalkotási javaslatok mellett intézményi reformokra is szükség van az ajánlások végrehajtása és a polgárok részvételi folyamatával kapcsolatos elvárások teljesítése érdekében;
- D. mivel az új politikákra és egyes esetekben a Szerződés módosításaira nem önmagukban, hanem valamennyi uniós polgár érdekében van szükség, mivel céljuk az EU olyan módon történő átalakítása, amely növeli az EU cselekvőképességét, valamint demokratikus legitimitását és elszámoltathatóságát;
1. üdvözli a konferencia 2022. május 9-i következtetéseit;
 2. rámutat, hogy a konferencia alapító szövegével összhangban az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy hatáskörükön belül és a Szerződésekkel összhangban hatékonyan nyomon követik a konferencia következtetéseit;
 3. megjegyzi, hogy a konferencia számos javaslata szükségessé teszi a Szerződés módosítását, és hogy a Parlament Alkotmányügyi Bizottságának ennek megfelelően a Szerződés módosítására irányuló javaslatokat kell kidolgoznia;
 4. rámutat – különösen a legutóbbi válságokat követően –, hogy a Szerződéseket sürgősen módosítani kell annak biztosítása érdekében, hogy a jövőbeli válságok során az Uniónak legyen hatásköre a hatékonyabb fellépésre;
 5. az EUSZ 48. cikkében meghatározott rendes felülvizsgálati eljárás keretében a fenti okok miatt többek között a következő javaslatokat nyújtja be a Tanácsnak a Szerződés módosítására:
- az Unió cselekvőképességének fokozása a szavazási eljárások reformja révén, beleértve annak lehetővé tételét, hogy a Tanácsban a vonatkozó területeken – például szankciók és úgynevezett áthidaló klauzulák elfogadása, valamint vészhelyzet esetén – egyhangúság helyett minősített többségi szavazással lehessen határozni;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0141.

⁽²⁾ HL C 252., 2018.7.18., 201. o.

⁽³⁾ HL C 449., 2020.12.23., 90. o.

2022. június 9., csütörtök

- a Szerződésben az Unióra ruházott hatáskörök kiigazítása, különösen az egészségügy és a határokon átnyúló egészségügyi veszélyek területén, az energiahatékonyságon és a megújuló energiákon alapuló, az éghajlatváltozás mérséklését célzó nemzetközi megállapodásokkal összhangban kialakított energiaunió megvalósítása során, a védelem, valamint a szociál- és gazdaságpolitika területén; a szociális jogok európai pillérének teljes körű végrehajtása, és a társadalmi haladás beépítése az EUMSZ 9. cikkébe, összekapcsolva egy társadalmi haladásról szóló jegyzőkönyvnek a Szerződésbe való beépítésével; az uniós gazdaság versenyképessége és ellenálló képessége megerősítésének támogatása, különös figyelmet fordítva a kis- és középvállalkozásokra és a versenyképességi ellenőrzésekre, valamint az igazságos, zöld és digitális átállást célzó, jövőorientált beruházások előmozdítása;
 - az uniós költségvetéssel kapcsolatban teljes körű együttdöntési jog, valamint a jogszabályok kezdeményezésére, módosítására vagy hatályon kívül helyezésére irányuló jog biztosítása a Parlament számára;
 - az EU alapját képező értékek védelmére irányuló eljárás megerősítése, valamint az alapvető értékek megsértése megállapításának és következményeinek tisztázása (az EUSZ 7. cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartája);
6. Konkrétabban javasolja a Szerződés alábbi cikkeinek módosítását az alábbiak szerint:
- Az EUSZ 29. cikke
„A Tanács határozatokat fogad el, amelyek meghatározzák, hogy az Unió hogyan viszonyul egy adott földrajzi vagy tematikus természetű kérdéshez. **Amennyiben egy határozat az egy vagy több harmadik országgal fennálló gazdasági és pénzügyi kapcsolatok részleges vagy teljes megszakításáról vagy korlátozásáról rendelkezik, a Tanács minősített többséggel határoz.** A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti politikáik megfeleljenek az uniós álláspontoknak.”
 - Az EUSZ 48. cikke (7) bekezdésének negyedik albekezdése
„E határozatokat **az Európai Tanács az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározott minősített többséggel**, az Európai Parlamentnek a tagjai többségével elfogadott egyetértését követően fogadja el.”
7. felhívja a Tanácsot, hogy ezeket a javaslatokat közvetlenül az Európai Tanács elé terjessze vizsgálatra egy, a nemzeti parlamentek képviselőiből, a tagállamok állam-, illetve kormányfőiből, a Parlamentből és a Bizottságból álló konvent összehívása céljából;
8. úgy véli, hogy az EU szociális partnereinek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Európai Bizottságának, az EU civil társadalmának és a tagjelölt országoknak a képviselőit megfigyelőként meg kell hívni a konventbe;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2022. június 9., csütörtök

P9_TA(2022)0245

Új kereskedelmi eszköz a kényszermunkával készült termékek betiltására

Az Európai Parlament 2022. június 9-i állásfoglalása a kényszermunkával előállított termékek betiltását célzó új kereskedelmi eszközről (2022/2611(RSP))

(2022/C 493/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Ursula von der Leyennek, a Bizottság elnökének az Unió helyzetéről szóló, 2021. szeptember 15-i beszédére,
- tekintettel a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2022. február 23-i bizottsági javaslatra (COM(2022)0071),
- tekintettel a globális méltányos átmenet és a fenntartható helyreállítás érdekében a világszerte biztosítandó tisztességes munkáról szóló, 2022. február 23-i bizottsági közleményre (COM(2022)0066),
- tekintettel a Bizottságnak és az Európai Külügyi Szolgálatnak a műveleteikben és ellátási láncokban a kényszermunka kockázatának kezelése érdekében az uniós vállalkozások által biztosítandó kellő gondosságról szóló, 2021. július 12-i iránymutatására,
- tekintettel a Hszincsiang-Ujgur Autonóm Területen alkalmazott kényszermunkáról és az ujjurok helyzetéről szóló, 2020. december 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a szerbiai Linglong gyárban alkalmazott kényszermunkáról és környezetvédelmi tiltakozásokról szóló, 2021. december 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a vállalati átvilágításról és a vállalati elszámoltathatóságról szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, 2021. március 10-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezményére és annak 2014. évi jegyzőkönyvére,
- tekintettel a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló 1999. évi ILO-egyezményre,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948),
- tekintettel az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekre,
- tekintettel az OECD multinacionális vállalatoknak szóló iránymutatásaira,
- tekintettel a kényszermunkával készült termékek betiltását célzó új kereskedelmi eszközről szóló, a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000018/2022 – B9-0015/2022),
- tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság állásfoglalásra irányuló indítványára,

A. mivel az ILO 1930. évi (29.) egyezménye szerint a kényszermunka kifejezés „minden olyan munkára vagy szolgáltatásra vonatkozik, amelyet valamilyen büntetés terhe mellett valakitől követelnek, és amelyre a munkára kötelezett személy nem szabad akarataból vállalkozik”; mivel az ILO 11 mutatót használ a kényszermunka fennállásának megállapítására; mivel ezek a mutatók a következők: a kiszolgáltatottsággal való visszaélés, a megfélemlítés, a mozgás korlátozása, az elszigeteltség, a fizikai és szexuális erőszak, a megfélemlítés és a fenyegetések, a személyazonosító okmányok elzárása,

⁽¹⁾ HL C 445., 2021.10.29., 114. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0511.

⁽³⁾ HL C 474., 2021.11.24., 11. o.

2022. június 9., csütörtök

a bérek visszatartása, az adóssághökölezezzesség, a visszaélés szerű munka- és életkörülmények, valamint a túlzott túlóra; mivel néha a felsorolt mutatók közül egynél több jelenléte szűkséges a kényszermunka jelenléte nek meghatározásához;

- B. mivel az ILO becslései szerint jelenleg világszerte 25 millió ember végez kényszermunkát, és ezek közül 20,8 millióan dolgoznak magánjellegű kényszermunkában és 4,1 millióan állami kényszermunkában; mivel a kényszermunkában részt vevők 61 %-a nő és lány; mivel a migráns munkavállalók különösen ki vannak téve a kényszermunkának; mivel a Covid19-világjárvány súlyosbította a helyzetet;
- C. mivel az ILO legutóbbi globális becslései szerint 2020 elején világszerte 160 millió gyermek dolgozott gyermekmunkában, ami a világ összes gyermekének közel egytizedét teszi ki; mivel 79 millió gyermek – a gyermekmunkát végzők közel fele – a gyermekmunka legrosszabb formáinak áldozatává válik, és olyan veszélyes munkát végez, amely közvetlenül veszélyezteteti egészségét, biztonságát és erkölcsi fejlődését;
- D. mivel kutatások kimutatták, hogy a kényszermunka akadályozza a fenntartható fejlődést és negatív hatást gyakorol a generációk közötti szegénységre, az egyenlőtlenségre és a kormányzásra, valamint a korrupciót és az illegális pénzmozgásokat táplálja;
- E. mivel az uniós gazdaság a globális ellátási láncokon keresztül világszerte munkavállalók millióival kapcsolódik össze; mivel az uniós fogyasztók biztosak akarnak lenni abban, hogy az általuk vásárolt árukat fenntartható és méltányos módon állítják elő, amely tisztességes munkát biztosít azok számára, akik azokat előállítják;
- F. mivel a kényszermunka olyan olcsó külső tényező, amely elfojtja az innovációt és a termelékenységet, és tisztességtelen versenyelőnyt biztosít az azt támogató vállalkozások és kormányok számára;
- G. mivel Ursula von der Leyen, a Bizottság elnöke az Unió helyzetéről szóló 2021. évi beszédében megerősítette, hogy a Bizottság javasolni fogja a kényszermunkával előállított termékek betiltását az uniós piacon;
- H. mivel a vállalati fenntarthatósági átvilágításról szóló irányelvre irányuló javaslatában a Bizottság kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségeket állapít meg a bizonyos küszöbértéket meghaladó nagyvállalatok és a különösen érzékeny ágazatokban működő bizonyos más vállalatok számára, hogy azonosítsák, megelőzzék, enyhítsék és elszámolják az emberi jogokra, többek között a munkavállalói jogokra, valamint a környezetre a globális ellátási láncok mentén gyakorolt tényleges és lehetséges káros hatásokat;
- I. mivel a globális méltányos átmenet és a fenntartható helyreállítás érdekében a világszerte biztosítandó tisztességes munkáról szóló, 2022. február 23-i bizottsági közlemény (COM(2022)0066) meghatározza a Bizottság arra irányuló terveit, hogy új jogalkotási kezdeményezést dolgozzon ki, amely megtiltja a kényszermunkával előállított termékek, köztük a gyermekkényszermunka uniós piacon történő forgalomba hozatalát; mivel ez az új kezdeményezés a hazai és az importált termékekre egyaránt kiterjed, és a tilalmat szilárd, kockázatalapú végrehajtási kerettel együtt alkalmazza;
- J. mivel a kényszermunka összetett jelenség, és a kényszermunkával előállított termékek betiltása nem lesz elegendő a kényszermunka felszámolásához és a probléma gyökerénél történő kezeléséhez; mivel e globális kérdés kezelése érdekében az EU-nak a nem uniós országokkal folytatott párbeszédre, a technikai segítségnyújtásra, a kapacitásépítésre és a tudatosság növelésére is összpontosítania kell; mivel az EU-nak multilaterális szinten is aktívan együtt kell működnie annak érdekében, hogy kollektív megoldásokat találjon a kényszermunka felszámolására;
- K. mivel számos uniós vállalat több önkéntes és egymást átfedő iránymutatásokat követ a felelős üzleti magatartásra vonatkozóan, de ezek elterjedését még javítani kell; mivel ennek kezelése érdekében az EU már rendelkezik kötelező átvilágítási szabályokkal bizonyos ágazatokban, mint például a fa és az úgynevezett konfliktusövezetből származó ásványok beszerzése;

2022. június 9., csütörtök

- L. mivel a kényszermunkával előállított termékek kizárásának hatékonysága számos tényezőtől függ, például a bojkottban részt vevő globális ágazati kereslet százalékos arányától; a kereskedelem eltérítésének, a kereskedelem újraelosztásának vagy a termékek átalakításának az exportáló vállalkozások számára jelentkező költségeitől és ezek életképességétől; a szállítók piaci erejétől; és a fogadó kormányoknak a külső nyomásra való reagálásától;
- M. mivel számos eszközt kell kombinálni a kényszermunkával kapcsolatos különböző problémák megoldása érdekében;
- N. mivel a WTO-val való összeegyeztethetőség érdekében minden termékkizárást úgy kell kialakítani, hogy elkerülhető legyen az áruk földrajzi származás szerinti megkülönböztetésének tilalmára vonatkozó szabadkereskedelmi kötelezettségvállalások megsértése; mivel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény XX. cikke tartalmazza a termékek kizárására vonatkozó határozatok indokolásának jogalapját; mivel az ilyen kizárásnak bizonyítékokon kell alapulnia, és az érintett felekkel folytatott konzultációt kell követnie;
- O. mivel a kényszermunkával előállított termékek betiltása mind a Parlament, mind az EU egészének politikai prioritása;
1. felszólít egy új, WTO-kompatibilis kereskedelmi eszköz létrehozására, amely kiegészíti a vállalati fenntarthatósági átvilágítási szabályokat, megtiltva a kényszermunkával előállított vagy szállított termékek behozatalát és kivitelét, és amelyet ki kell egészíteni az EU-n belüli kereskedelemre vonatkozó intézkedésekkel; hangsúlyozza, hogy minden jövőbeli uniós keretnek arányosnak, megkülönböztetésmentesnek és hatékonynak kell lennie, tiszteletben tartva a nyitott és szabályokon alapuló kereskedelmi rendszer iránti elkötelezettséget; kiemeli, hogy az új javaslat alapulhatna a hasonló jogszabályokkal rendelkező országok, például az Egyesült Államok és Kanada bevált gyakorlatain;
 2. hangsúlyozza, hogy a kényszermunka használatának megállapításához az ILO kényszermunkára vonatkozó mutatóit kell alkalmazni, beleértve a „Nehezen látható, nehezebben számolható – Felmérési iránymutatások a felnőttek és gyermekek kényszermunkájának becsléséhez” című dokumentumot;
 3. úgy véli, hogy az új eszköznek lehetővé kell tennie a kényszermunkával előállított termékek betiltását egy adott termelőhelyről, egy adott importőrrel vagy vállalattól, államilag támogatott kényszermunka esetén egy adott régióból, illetve egy adott szállítóhajóról vagy -flottáról;
 4. úgy véli, hogy az új uniós eszköz értelmében a hatóságoknak – saját kezdeményezésükre vagy a kapott információk alapján eljárva – az árukat az EU határán kell lefoglalniuk, amennyiben úgy ítélik meg, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy ezeket az árukat kényszermunkával állították elő vagy szállították; megjegyzi, hogy az importőrnek, akinek az árukat lefoglalták, lehetőséget kell biztosítani arra, hogy megcáfolja ezt a vádat annak bizonyításával, hogy az árukat nem kényszermunkával állították elő vagy szállították, ami az áruk átengedéséhez vezethet; hangsúlyozza, hogy a kényszermunka hiányát alátámasztó bizonyítékoknak az ILO normáin kell alapulniuk;
 5. megjegyzi, hogy a termékeket a hatóságok azon megállapításai alapján kell lefoglalni, amelyek elegendő bizonyítékon alapulnak arra vonatkozóan, hogy kényszermunkát alkalmaztak az áruk előállítására vagy szállítására, vagy ha az áruk olyan meghatározott régióból származnak, ahol az állam által elrendelt kényszermunka elterjedt; hangsúlyozza, hogy a lefoglalt rakomány átengedhető, ha a vállalat bizonyítani tudja, hogy nem alkalmaztak kényszermunkát vagy kártérítésre került sor, és hogy a kényszermunkára utaló jelek már nem állnak fenn;
 6. elismeri, hogy számos uniós vállalat már most is erőfeszítéseket tesz annak biztosítása érdekében, hogy az emberi jogokat és a munkavállalói jogokat sértő gyakorlatokra ne kerüljön sor ellátási láncokban; felhívja a Bizottságot, hogy a kkv-kra nehezedő szükségtelen terhek elkerülése érdekében nyújtson technikai és egyéb megfelelő támogatást a vállalatoknak, különösen a kkv-knak, hogy megfeleljenek az új szabályoknak; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy értékelje az eszköz végrehajtását és annak az uniós vállalatokra gyakorolt hatását;
 7. úgy véli, hogy a Bizottságot, különösen a kereskedelmi jogérvényesítési főtisztviselőt, valamint a nemzeti hatóságokat fel kell hatalmazni vizsgálatok indítására; megjegyzi, hogy a hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy az érdekelt felek, a nem kormányzati szervezetek vagy az érintett munkavállalók által nyújtott információk, valamint egy hivatalos és biztonságos panasztételi eljárás, például az egyablakos ügyintézési ponton keresztül lépjenek fel;

2022. június 9., csütörtök

8. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az új uniós eszköz írja elő a felelős vállalatok számára, hogy a behozatali korlátozások feloldása előtt nyújtsanak kártérítést az érintett munkavállalóknak; kéri, hogy az érintett érdekelt felekkel, többek között a civil társadalmi szervezetekkel és a szakszervezetekkel együttműködve hajtsák végre a kártérítés és a korrekciós intézkedések nyomon követését;
 9. úgy véli, hogy a koordinációs rendszert uniós szinten kell létrehozni a tagállamok vámhatóságainak támogatása és az összes megindított eljárás átláthatóságának biztosítása érdekében;
 10. hangsúlyozza, hogy a hatóságok felkérhetik a vállalatokat, hogy tegyék közzé a leányvállalatokra, beszállítókra, albeszállítókra, vállalkozókra és üzleti partnerekre vonatkozó információkat az ellátási láncban, kellő figyelmet fordítva az üzleti titoktartásra; e célból felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat annak érdekében, hogy segítse a vállalatokat az ellátási lánc feltérképezésére irányuló folyamat kialakításában annak megállapítása érdekében, hogy mi minősül releváns információnak; hangsúlyozza, hogy az egyes beszállítókra, az általuk jelentett kockázatra vagy éppen ellenkezőleg, a tisztességes munkára vonatkozó bizonyítékokat tartalmazó nyilvános adatbázis csökkentheti a vállalatok adminisztratív terheit;
 11. kéri, hogy hozzák létre és tartsák fenn a szankcionált szervezetek, régiók és termékek nyilvános jegyzékét;
 12. hangsúlyozza a hasonló gondolkodású partnerekkel való együttműködés fontosságát a kényszermunka globális felszámolása és annak biztosítása érdekében, hogy a kényszermunkával előállított áruk ne kerüljenek kereskedelembe; megjegyzi, hogy közös erőfeszítésekre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a tilalmat ne kerüljék meg, és hogy a gyaníthatóan kényszermunkával előállított árukat ne lehessen átirányítani;
 13. úgy véli, hogy a globális változás megvalósítása érdekében az EU-nak közös fellépések és vizsgálatok révén szorosan együtt kell működnie partnereivel; kéri, hogy az uniós küldöttségek vállaljanak aktív szerepet abban, hogy párbeszédet folytatnak a nem uniós országokkal és az érdekelt felekkel az új jogszabályokkal kapcsolatos kérdésekben;
 14. megjegyzi, hogy a kényszermunkával előállított termékeket betiltó új kereskedelmi eszköznek koherensnek kell lennie, és ki kell egészítenie a kellő gondosságra vonatkozó egyéb kezdeményezéseket, valamint az emberi jogokra és a fenntarthatóságra vonatkozó hatályos rendelkezéseket; megjegyzi, hogy ezt figyelembe kell venni a kereskedelemre és a fenntartható fejlődésre vonatkozó 15 pontos cselekvési terv, valamint az uniós szabadkereskedelmi megállapodások ezt követő, kereskedelemre és fenntartható fejlődésre vonatkozó fejezetei felülvizsgálata során;
 15. felszólít az állami és magánberuházások felhasználására további kényszermunkamentes termelési kapacitások kialakítása érdekében az érintett ellátási láncokban;
 16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak és a tagállamoknak.
-

2022. június 8., szerda

AJÁNLÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2022)0235

Az EU kül-, biztonság- és védelmi politikája az Ukrajna elleni orosz agressziós háborút követően**Az Európai Parlament 2022. június 8-i ajánlása a Tanácshoz és a Bizottság alelnökéhez/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez az Ukrajna elleni orosz inváziót követő uniós kül-, biztonság- és védelempolitikáról (2022/2039(INI))**

(2022/C 493/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) II., III. és V. címére, egy közös kül- és biztonságpolitika végrehajtására irányuló, a preambulumban rögzített kötelezettségvállalásra, és különösen 10. cikke (1) és (2) bekezdésére, 13. cikke (2) bekezdésére, 14. cikke (1) bekezdésére, 16. cikke (1) bekezdésére, 24. cikke (1) bekezdésére, 26., 36., 41. cikkére, 42. cikke (2), (3), (6) és (7) bekezdésére, 44., 45. és 46. cikkére, továbbá 10. jegyzőkönyvére,
- tekintettel „A biztonság és a védelem területére vonatkozó stratégiai iránytű – Egy, a polgárait, az értékeit és az érdekeit megvédő Európai Unióért, amely hozzájárul a nemzetközi béke és biztonság megvalósításához” című cselekvési tervre, amelyet a Tanács 2022. március 21-én elfogadott, és az Európai Tanács 2022. március 25-én jóváhagyott,
- tekintettel az EU állam-, illetve kormányfőinek 2022. március 11-i versailles-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2022. május 18-i, „A védelmi beruházások hiányosságainak elemzése és a további teendők” című közös közleményére (JOIN(2022)0024),
- tekintettel „A közös kül- és biztonságpolitika végrehajtása – 2021. évi éves jelentés” című, 2022. február 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „A közös biztonság- és védelempolitika végrehajtása – 2021. évi éves jelentés” című, 2022. február 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az „A Bizottság hozzájárulása az európai védelemhez” című, 2022. február 15-i bizottsági közleményre (COM(2022)0060),
- tekintettel az Európai Békekeret létrehozásáról, valamint a (KKBP) 2015/528 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. március 22-i (KKBP) 2021/509 tanácsi határozatra ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0039.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0040.

⁽³⁾ HL L 102., 2021.3.24., 14. o.

2022. június 8., szerda

- tekintettel az „A közös biztonság- és védelmi politika alkotmányos, jogi és intézményi vonatkozásairól: a Lisszaboni Szerződés kínálta lehetőség” című, 2017. március 16-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Tanács 2022. március 24–25-i ülésének következtetéseiről, többek között az Ukrajna elleni háború legújabb fejleményeiről és az Oroszországgal szembeni uniós szankciókról és azok végrehajtásáról szóló, 2022. április 7-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az ukrajnai orosz invázió fényében az EU-n belüli és kívüli élelmezésbiztonság biztosítását szolgáló sürgős uniós cselekvési terv szükségességéről szóló, 2022. március 24-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az Ukrajna elleni orosz agresszióról szóló, 2022. március 1-jei állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel a Parlament vezetőinek Ukrajnával kapcsolatos, 2022. február 16-i és 24-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európa jövőjéről szóló, 2022. májusi konferencia végeredményéről szóló jelentésre,
 - tekintettel a brüsszeli csúcstalálkozó nyilatkozatára, amelyet az Észak-atlanti Tanács 2021. június 14-i brüsszeli ülésén részt vevő állam- és kormányfők adtak ki,
 - tekintettel a NATO főtitkára által 2020. november 25-én kinevezett, „NATO 2030: Egyesülve az új korszakért” elnevezésű vitacsoport elemzésére és ajánlásaira,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az Ukrajna elleni agresszióról szóló, 2022. március 2-i, az Ukrajna elleni agresszió humanitárius következményeiről szóló, 2022. március 24-i, és az Orosz Föderáció Emberi Jogi Tanácsban való tagságának felfüggesztéséről szóló, 2022. április 7-i határozatára,
 - tekintettel az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Ukrajna közötti társulási megállapodásra ⁽⁸⁾, valamint az ahhoz kapcsolódó mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásra, amely 2017. szeptember 1-jén lépett hatályba,
 - tekintettel az Európai Unió által Oroszországgal szemben az Ukrajna elleni háborúja miatt bevezetett korlátozó intézkedésekről szóló tanácsi határozatokra,
 - tekintettel az egyrészt az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, másrészt Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodásra ⁽⁹⁾ (a továbbiakban: a kereskedelmi és együttműködési megállapodás),
 - tekintettel eljárási szabályzata 118. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0164/2022),
- A. mivel Oroszország Grúzia elleni 2008-as inváziója és világszerte más agresszív fellépések után bekövetkező, az Oroszországi Föderáció Ukrajna elleni ki nem provokált és indokolatlan katonai agressziója nyilvánvalóan sérti a nemzetközi jogot, az ENSZ Alapokmányát, valamint az 1975. évi Helsink-i Záróokmányban, az 1994. évi budapesti memorandumban rögzített elveket és az új Európáért létrejött 1990. november 21-i párizsi chartát, és súlyosan aláássa az európai és globális biztonságot és stabilitást;
- B. mivel az Oroszországi Föderáció nem tett eleget a Nemzetközi Bíróság 2022. március 16-i végzésének, amelyben egyértelműen felszólította Oroszországot, hogy haladéktalanul függessze fel katonai műveleteit, és biztosítsa, hogy az általa irányított vagy támogatott katonai vagy irreguláris fegyveres egységek, valamint az ellenőrzése vagy vezetése alá tartozó szervezetek és személyek ne tegyenek lépéseket a folyamatban levő katonai műveletek előmozdítására;

⁽⁴⁾ HL C 263., 2018.7.25., 125. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0121.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0099.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0052.

⁽⁸⁾ HL L 161., 2014.5.29., 3. o.

⁽⁹⁾ HL L 149., 2021.4.30., 10. o.

2022. június 8., szerda

- C. mivel az Ukrajna elleni orosz invázió az európai békerend elleni támadás, és ezáltal veszélyezteti azokat az alapokat, amelyekre az Unió kül-, biztonság- és védelempolitikája épült; mivel Oroszországnak az Unió szomszédságában és globálisan az instabilitás előidézésére, valamint az európai biztonsági rend aláaknázására és erőszakos megváltoztatására irányuló folyamatos kísérletei megkövetelik, hogy az Unió jelentősen és határozottan fokozza kül-, biztonság- és védelempolitikájának kohézióját és hatékonyságát;
- D. mivel ukránok ezrei veszítették életüket az Oroszországi Föderáció által Ukrajna ellen 2014 óta folytatott háborúban; mivel több ezer ember sebesült meg, és több mint tíz millió ember kényszerült otthona elhagyására vagy menekült a szomszédos országokba;
- E. mivel az orosz fegyveres erők szándékosan és válogatás nélkül bombázzák a polgári infrastruktúrákat, többek között lakóházakat és menedékhelyeket, óvodákat, iskolákat, kórházakat, sürgősségi ellátó és ápolási-gondozási létesítményeket, vasútállomásokat és buszállomásokat;
- F. mivel az ENSZ emberi jogi főbiztosa szerint ezek a támadások mérhetetlen emberi szenvedést okoznak, és háborús bűncselekményeknek, valamint emberiség elleni bűncselekményeknek minősülnek; mivel a civilek kínzása és meggyilkolása, valamint a beszámolók szerint a nők és a gyermekek által egyre nagyobb számban elszenvedett emberkereskedelem, szexuális erőszak, kizsákmányolás, nemi erőszak és bántalmazás szörnyű háborús bűncselekmény, amelyet sürgősen ki kell vizsgálni és dokumentálni kell, hogy az elkövetők bíróság elé álljanak; mivel folyamatban van a Bucsbán elkövetett bűnök nemzetközi vizsgálata; mivel az Ukrajna elleni invázió a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumának 8a. cikkében meghatározott agresszió büntettének minősülhet, és az orosz hadsereg és annak helyettesítő erői által elkövetett atrocitások megfelelnek a népirtás 1948. évi ENSZ-egyezményben szereplő meghatározásának; mivel a döntéshozókat és; mivel az elkövetőket nemzetközi büntetőbíráskodásnak kell alávetni;
- G. mivel az Ukrajna elleni orosz invázió visszahozta a háborút Európába, és nekünk európaiaknak az Európai Unióban most minden eltökéltségünkre szükségünk van ahhoz, hogy megőrizzük és megvédjük ezt az Uniót, és az általa vallott értékeket és elveket, többek között a területi integritás, a nemzeti szuverenitás és a szabályokon alapuló nemzetközi rend elvét;
- H. mivel a Grúzia elleni 2008-as és az Ukrajna elleni 2014-es orosz agresszióra való megfelelő válasz elmulasztása Oroszországot további agresszív katonai és politikai kampányok folytatására készítette, beleértve Ukrajna teljes körű invázióját, és ezzel a szabályokon alapuló nemzetközi rend és stabilitás gyengítésére és aláásására törekszik Európában és máshol;
- I. mivel a szabad világ stratégiai célja, hogy segítse Ukrajnát az orosz agresszor elleni végső győzelmében és Ukrajna nemzetközileg elismert területe feletti ellenőrzés visszaszerzésében;
- J. mivel az Oroszországi Föderáció Ukrajna elleni agressziós háborúja és az európai békerend elleni támadása Oroszországban a civil társadalom és a politikai ellenzék súlyos elnyomása mellett zajlik, amelynek célja az egyre inkább totalitárius rezsim fennmaradásának biztosítása;
- K. mivel Európa védelme elsősorban az európai demokráciák kötelezettsége; mivel e kötelezettséghez megfelelő pénzügyi és katonai képességbeli céloknak kell társulniuk; mivel az Unió eltökélt szándéka, hogy kivegye a részét az Oroszországi Föderációnak a nemzetközi biztonság és stabilitás alapjainak lerombolására irányuló kísérletei ellen, többek között a tagjai kollektív védelmét megalapozó NATO-val való szoros együttműködés keretében; mivel 2022. május 18-án Finnország és Svédország hivatalosan benyújtotta a NATO-hoz való csatlakozási kérelmét; mivel fontos, hogy valamennyi NATO-szövetséges gyorsan ratifikálja Finnország és Svédország csatlakozási jegyzőkönyvét; mivel Törökország vonakodva fogadja Finnország és Svédország NATO-csatlakozási kérelmét; mivel az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdése továbbra is fontos eleme az európai biztonsági struktúrának, amely támogatást és védelmet nyújt valamennyi uniós tagállam számára; mivel a Parlament kifejezte őszinte hálóját a megújult amerikai segítségért és együttműködésért az európai területi védelem védelme és biztosítása terén;

2022. június 8., szerda

- L. mivel az ENSZ Alapokmányának 51. cikke értelmében Ukrajnának alapvető joga van az önvédelemhez; mivel a Parlament elismeréssel adózik az ukrán népnek hazája, valamint közös értékeink, a szabadság és a demokrácia védelmében tanúsított bátorságáért, és nem hagyja őket magukra;
- M. mivel a Parlament az Ukrajna elleni orosz agresszióról szóló, 2022. március 1-jei állásfoglalásában felszólította az uniós intézményeket, hogy törekedjenek arra, hogy Ukrajnának uniós tagjelölti státuszt adjanak, és addig is folytassák az ország uniós egységes piacba való integrálására irányuló munkát az EU–Ukrajna társulási megállapodással összhangban;
- N. mivel az Európai Unió ukrajnai tanácsadó missziójának megújított megbízatása értelmében a misszió szoros együttműködést fog biztosítani a Nemzetközi Büntetőbírósággal, az Eurojust uniós ügynökséggel és a tagállamokkal, és az ennek keretében hozott intézkedések közvetlenül támogatják az Ukrajnában elkövetett nemzetközi bűncselekmények kivizsgálását és büntetőeljárás alá vonását;
- O. mivel a Parlamentnek mélyreható elemzést kell kezdeményeznie arról, hogy az Unió, valamint annak tagállamai és a nemzetközi közösségen belüli hasonlóan gondolkodó partnerei miért nem tudták megakadályozni az Ukrajna ellen folytatott orosz agresszív háborút, amely sérti az ENSZ Alapokmányát, és így támadást jelent az európai béke és biztonság rendjének alapelve, értékei és jóléte, valamint demokratikus alapjai ellen, valamint számba kell vennie az Oroszországgal kapcsolatos korábbi politikai hibák tanulságait, kezdve azzal, hogy nem sikerült biztosítani az EU közvetítésével létrejött 2008. augusztus 12-i tűzszüneti megállapodás teljes körű végrehajtását, valamint kivizsgálni a 2014 óta kiszabott szankciók megsértésének eseteit;
- P. mivel a Tanács a stratégiai iránytűben elismerte, hogy a biztonság és a stabilitás a Nyugat-Balkánon továbbra sem adott, valamint annak kockázatát is, hogy az európai biztonsági helyzet jelenlegi romlásának továbbgyűrűző hatásai lehetnek;
- Q. mivel sürgősen növelnünk kell felkészültségünket annak érdekében, hogy eredményesebben küzdhessünk a jövőbeli válságok teljes spektruma, különösen a humanitárius és biztonsági válságok ellen; mivel minden rendelkezésünkre álló eszközt fel kell használnunk, hangsúlyt fektetve az időben történő kötelezettségvállalásra, hogy megvédjük az Uniót és lakosait, értékeinket és érdekeinket, és hozzájáruljunk a nemzetközi békéhez és biztonsághoz; mivel az Uniónak együtt kell működnie szövetségeseivel;
- R. mivel a fegyveres konfliktusok aránytalanul súlyosan érintik a nőket, a lányokat és a kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportokat; mivel a nők és lányok konstruktív részvétele a konfliktusok megelőzésében és rendezésében, valamint az újjáépítésében növeli a béke fenntarthatóságát; mivel az uniós intézmények a nemek közötti egyenlőségről szóló III. cselekvési terv keretében elkötelezték magukat a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése mellett, amely a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP), valamint a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) valamennyi területét magában foglalja;
- S. mivel a Parlament aktív szerepe az Unió közös védelmi politikájának kialakításában és a közös védelem létrehozásában, valamint annak politikai támogatása és demokratikus ellenőrzése megerősítendő és fokozná az Unió képviseleti és demokratikus alapjait;
- T. mivel az Unió működése a képviseleti demokrácián alapul, és mivel a polgárokat uniós szinten közvetlenül a Parlament képviseli;
- U. mivel minden uniós intézménynek teljeskörűen ki kell használnia a Szerződésekben rá ruházott hatásköröket, és az ott meghatározott eljárások, feltételek és célok szerint kell eljárnia; mivel az intézmények között kölcsönös őszinte együttműködésre van szükség;
- V. mivel az Unió közös kül- és biztonságpolitikával kapcsolatos hatásköre a külpolitika valamennyi területére és az Unió biztonságával kapcsolatos valamennyi kérdésre kiterjed, beleértve a közös védelmi politika fokozatos kialakítását is, amely az EUSZ 24. cikkével és 42. cikkének (2) bekezdésével összhangban az Európai Tanács erre vonatkozó egyhangú határozata esetén közös védelmi unió létrehozásához vezethet;
- W. mivel a Parlamentnek az Unió kül-, biztonság- és védelempolitikájában betöltött konkrét szerepét a Szerződések határozzák meg;

2022. június 8., szerda

- X. mivel a Parlamentnek a Tanáccsal közösen kell ellátnia az EUSZ 41. cikkében előírt költségvetési funkciót ezen a területen, és az EUSZ 36. cikkében előírtak szerint politikai konzultációs funkciót kell gyakorolnia;
- Y. mivel az Európai Tanács és a Tanács kül-, biztonság- és védelempolitikai határozatainak meghozatalakor az Európai Unió végrehajtó szerve az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletéből, a Tanácsból, a Politikai és Biztonsági Bizottságból és az alárendelt ügynökségekből áll; mivel az EUSZ 24. cikke megállapítja, hogy a „tagállamok az Unió kül- és biztonságpolitikáját a lojalitás és a kölcsönös szolidaritás jegyében tevékenyen és fenntartások nélkül támogatják”, és hogy „tartózkodnak minden olyan cselekvéstől, amely ellentétes az Unió érdekeivel, illetve ronthatja az Unió mint kohéziós erő eredményességét a nemzetközi kapcsolatokban”;
- Z. mivel a Parlament az egyetlen olyan intézmény, amely jogszerűen gyakorolhatja a végrehajtó hatalom feletti politikai ellenőrzési és felvizsgálási funkciót uniós szinten;
- AA. mivel a tagállamok közötti védelmi együttműködés uniós szinten történő elmélyítésének együtt kell járnia a parlamenti felügyelet és ellenőrzés megerősítésével mind az Európai Parlament, mind a nemzeti parlamentek részéről;
- AB. mivel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletje – adott esetben a Bizottsággal közösen – ismerteti a Parlamentnek az alábbi ajánlásokkal kapcsolatos részletes nézeteit, különösen, ha azok a Parlament uniós kül-, biztonság- és védelempolitika költségvetési és politikai ellenőrzési funkciójához kapcsolódnak;
- AC. mivel a tagállamok és a partnerek közötti, az EUSZ 42. cikkének (2) bekezdése, 45. és 46. cikke szerinti együttműködésnek a Szerződésben biztosított jogi identitást, kiváltságokat és mentességeket kell élveznie;
- AD. mivel az Unió célja, hogy a fenntartható fejlődés érdekében előmozdítsa a békés és befogadó társadalmakat, mindenki számára biztosítsa az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést, és minden szinten kiépítse a hatékony, elszámoltatható és mindenki számára nyitott intézményi hátteret;
- AE. mivel szövetségeseivel együtt az Uniónak béke- és biztonsági rendje fenntartására kell törekednie, hogy biztosítsa a kontinens és lakosai számára az általuk megérdemelt békét és biztonságot; mivel az ukrajnai háború feltárta a jelenlegi globális biztonsági struktúra hibáit;
- AF. mivel Oroszország ellenséges cselekményeinek sokrétűsége miatt fontos, hogy holisztikus módon gondolkodjunk és tervezzük meg a szabad Európa védelmét, amely magában foglalja az összes kritikus területet a védelemtől a nemzetközi együttműködésen át a médiáig, a kritikus polgári infrastruktúráig, a technológiáig, az ellátási láncokig és az energiáig;
- AG. mivel az Unió a II. világháború vége óta a legközvetlenebb fenyegetésnek van kitéve a területi biztonságára nézve; mivel a jelenlegi válság megmutatta, hogy az uniós költségvetésről vitát kell folytatni, különös tekintettel a jelenleg arról zajló vitára, hogy az Unió milyen katonai felszerelést vagy támogatást tud nyújtani;
- AH. mivel jogi és technikai eszközökkel sürgősen fel kell lépni a dezinformáció és a propaganda ellen, különösen az EU nyugat-balkáni tagjelölt és potenciális tagjelölt országaiban, valamint a keleti partnerországokban;
- AI. mivel a stratégiai irányítót a Tanács 2022 márciusában fogadta el; mivel a stratégiai irányító célja, hogy eszközöket biztosítson az Uniónak ahhoz, hogy ellenséges környezetben hatékony biztonságsszolgáltató, és a béke és az emberi biztonság magabiztosabb globális szereplője legyen;
- AJ. mivel az európai védelem megerősítését célzó valamennyi uniós kezdeményezést rendszeresen aktualizálni kell a stratégiai irányítót megállapításainak és a fenyegetettség-értékelés jövőbeli felülvizsgálatainak megfelelően;

2022. június 8., szerda

- AK. mivel a védelmi kiadások tekintetében a GDP legalább 2 %-ában meghatározott cél teljesítésére elkülönített kiegészítő forrásokat összehangolt és együttműködő módon, az EU védelmi eszközeinek teljes körű igénybevételével kell felhasználni a képességbeli hiányosságok leküzdése és az európai védelem megerősítése érdekében;
- AL. mivel a közös uniós védelmi képességek – nevezetesen az állandó strukturált együttműködés (PESCO) és az Európai Védelmi Alap (EDF) – fejlesztésére irányuló erőfeszítések teljes mértékű kihasználása a NATO-szövetségesek és a tagállamok biztonságának növeléséhez egyaránt hozzájárul;
- AM. mivel a tagállamoknak kerülniük kell az olyan koordinálatlan intézkedéseket, amelyek tovább súlyosbíthatják az Unió védelmi technológiai és ipari bázisának széttagozottságait és párhuzamosságait, és ezáltal észszerűbben kell felhasználniuk az adófizetők pénzét;
- AN. mivel a szankciók végrehajtása továbbra is az Oroszország Ukrajnával szembeni háborúja elleni küzdelem uniós eszköztárának egyik kulcseleme, és mivel ezért minden eszközt rendelkezésre kell bocsátani uniós és tagállami szinten a szankciók maradéktalan végrehajtásának biztosítása érdekében; mivel a Tanács gyorsan és egységesen cselekedett, és eddig öt szankciócsomagot fogadott el Oroszországgal szemben annak ukrain háborúja miatt, amelyek többek között olyan egyedi szankciókat tartalmaznak, mint a vagyonok befagyasztása és az utazási korlátozások; a pénzügyi, a kereskedelmi, az energia-, a közlekedési, a technológiai és a védelmi ágazatra vonatkozó gazdasági szankciók; a médiára vonatkozó korlátozások; diplomáciai lépések; a Krím-félszigettel és Szevasztopollal, valamint a donyeci és luhanszki területek nem kormányzati ellenőrzés alatt álló övezeteivel fenntartott gazdasági kapcsolatokra vonatkozó korlátozások, valamint a gazdasági együttműködésre vonatkozó intézkedések;
- AO. mivel Oroszország Ukrajnával szembeni agressziója másodlagos következményekkel jár a nemzetközi kapcsolatok makroszintjére, a globális szövetségekre, az ipari termelésre és az ellátási láncokra, ennél fogva hatással van az élelmiszerbiztonságra és az emberek megélhetésére;
- AP. mivel a Kínai Népköztársaság nyilatkozatai és cselekedetei révén támogatását és szimpátiáját fejezi ki Oroszország álláspontja iránt, népszerűsíti Oroszország narratíváját és nyilvánvaló hazugságait, és vonakodik attól, hogy teljeskörűen támogassa Ukrajna szuverenitását és területi integritását;
- AQ. mivel a KKBP-t az Európai Tanács és a Tanács egyhangúlag dolgozza ki és hajtja végre, feltéve, hogy a Szerződések nem írnak elő kivételeket, mint az EUSZ 24. cikke esetében is;
- AR. mivel a Parlament, mint az uniós polgárok uniós szintű közvetlen képviselője, egyedülálló szereppel bír az uniós intézmények között, és központi szerepet játszik annak biztosításában, hogy az uniós döntéshozatal – beleértve a külpolitika területét is – összhangban legyen a polgárok kívánságaival, amint az az Európa jövőjéről szóló konferencia zárójelentésében is szerepel;
1. a következő ajánlásokat fogalmazza meg a Tanács, illetve a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője felé:
- a) ismételten nyilvánítsák ki, hogy határozottan támogatják Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét annak nemzetközileg elismert határain belül; adjanak meg minden szükséges anyagi, katonai, pénzügyi és humanitárius segítséget Ukrajnának, és készüljenek fel arra, hogy a lehető legnagyobb mértékben hozzájáruljanak az ország háború utáni újjáépítéséhez, mivel a demokrácia és a szabadság a jóléttől és a gazdasági stabilitástól függ; hozzanak létre olyan jogi eszközt, amely lehetővé teszi a befagyasztott orosz vagyonelemek és pénzeszközök elkobzását, és azok felhasználását jóvátétel nyújtására és Ukrajna újjáépítésére;
- b) építsenek az Ukrajna elleni háború kezdetén tanúsított határozottságra és egységre, és sürgősen teljesítsék a célkitűzések közös szintjét; érjenek el valódi előrelépést az uniós szintű külpolitika és védelmi együttműködés terén, amint azt a Versailles-i nyilatkozat és a Tanács 2022. március 24–25-i következtetései is kifejezték;
- c) értsenek egyet azzal, hogy a főképviselő/alelnök hivatalból jelen legyen az uniós tagállamok által kezdeményezett vagy vezetett tárgyalási formációban;
- d) vezessenek be minősített többségi szavazást a Szerződés által már előirányzott egyes külpolitikai területeken, például az EU személyi szankciórendszerének elfogadása vonatkozásában, és az uniós külpolitika hatékonyságának növelése érdekében törekedjenek a minősített többségi szavazásnak a Tanács külpolitikájára való kiterjesztésére;

2022. június 8., szerda

- e) tartassák be tagállamokkal a Szerződések alapelveit, különösen az EUSZ 24. cikkét, amely megállapítja, hogy „a tagállamok az Unió kül- és biztonságpolitikáját a lojalitás és a kölcsönös szolidaritás jegyében tevékenyen és fenntartások nélkül támogatják”;
- f) tegyenek gyors előrelépéseket az ambiciózusabb rövid-, közép- és hosszú távú célkitűzésekkel rendelkező védelmi unió létrehozása tekintetében a stratégiai iránytűben meghatározott konkrét intézkedések végrehajtásával, amely az EUSZ 42. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezéssel összhangban kiindulópontként szolgálna a közös uniós védelem megvalósításához;
- g) a szabályokon alapuló nemzetközi rend védelmében a lehető legerősebb egység fenntartása érdekében fokozzák az együttműködést a hasonlóan gondolkodó partnerekkel a világ minden részén, különösen a transzatlanti NATO-szövetségekkel, ezáltal előmozdítva és megvédve a békét, a demokratikus elveket és az emberi jogok tiszteletben tartását, valamint biztosítva, hogy a gazdasági függőségek ne kerüljenek túlsúlyba az emberi jogok védelmével és az EU által képviselt értékekkel szemben; hangsúlyozzák különösen az ilyen együttműködést a globális dél országaival, és e cél érdekében használják fel a fejlesztési együttműködést és a Global Gateway stratégiát; hangsúlyozzák az élelmezésbiztonsági kérdésekben való nemzetközi együttműködés szükségességét;
- h) hozzanak létre egy rendes uniós védelmi miniszteri tanácsot;
- i) tegyék az Unió stratégiai autonómiáját minden területen átfogó céllá, kül-, biztonság- és védelmi politikájának, valamint külső fellépéseinek alapvető és holisztikus megközelítésévé annak érdekében, hogy az Unió szükség esetén egyedül, és lehetőség szerint partnerekkel együtt tudjon fellépni, és ezáltal fontos szerepet tölthessen be a nemzetközi szinten is; hozzanak létre olyan eszközöket, amelyekkel ellensúlyozható a gazdasági kényszer, és mielőbb megvalósítható az élelmiszer-önrendelkezés, valamint az energiafüggettség csökkentése érdekében az energiaellátás teljes biztonsága; biztosítsák továbbá az ellátási láncok diverzifikálását a nyersanyagoktól való stratégiai függőségek leküzdése érdekében; ezzel összefüggésben biztosítsák a kölcsönösséget a befektetési és kereskedelempolitikában is;
- j) működjenek együtt a szövetségekkel és a partnerekkel az Oroszország által Ukrajnával szemben elkövetett agresszió másodlagos következményeinek kezelése érdekében, beleértve a nem uniós országok élelmezésbiztonságát is, különösen az Unió szomszédságában;
- k) lépjenek fel a propaganda- és dezinformációs kampányok ellen az Unióban és annak szomszédságában, és fokozzák az együttműködést a partnerekkel a tagjelölt, potenciális tagjelölt országokban és világszerte, többek között sürgősen hozzák létre az ehhez szükséges jogi és technikai képességeket annak érdekében, hogy fellépjenek az olyan rosszindulatú külföldi beavatkozások ellen, mint amelyet Oroszország folytatott az Ukrajnával szembeni agresszív háborúja előtt, és folytat az alatt is; erősítsék meg az Európai Külügyi Szolgálat keleti stratégiai kommunikációval foglalkozó munkacsoportjának kapacitásait; rendelkezzenek proaktív, többnyelvű és stratégiai kommunikációs politikával;

A stratégiai iránytű elfogadásának nyomon követéséről

- l) vegyék figyelembe az Európai Békekeret felhasználása során szerzett tapasztalatokat Ukrajna támogatása céljából, javítsák annak cselekvési képességét, és használják fel a logisztikai koordinációs mechanizmust, amelyet először az ukrajnai válság során vezettek be; vegyék fontolóra az Európai Békekeret fejlesztését a 2021–2027 közötti költségvetési időszak hátralévő részében; vizsgálják meg, hogy milyen módon erősíthető meg az EU társult partnereinek biztonsága és rezilienciája a stratégiai iránytű által megnyitott lehetőségek kihasználása, valamint az Európai Békekeretből Grúziának és Moldovának nyújtott támogatás növelése révén;
- m) sürgősen indítsanak vitát egy másik, költségvetésen kívüli pénzügyi keret létrehozása céljából, amely uniós szinten kezelné a katonai képességek teljes életciklusát az együttműködésen alapuló K+F-től és közös beszerzéstől a közös karbantartásig, képzésig és az ellátás biztonságáig;
- n) javítsák és korszerűsítsék jelentős mértékben a hírszerzési információk megosztását és az együttműködést a tagállamok között – uniós szinten is –, valamint a hasonlóan gondolkodó partnerekkel; biztosítsanak több pénzügyi és technikai erőforrást az Európai Unió Helyzetelemző Központja és az Európai Unió Katonai Törzsének Hírszerzési Igazgatósága számára, és növeljék azok képességeit; rendszeresen és gyakran frissítsék stratégiai iránytű keretében vállalt fenyegetettségvizsgálást; hangsúlyozza, hogy a fenyegetettségvizsgálásnak erősítenie kell az Unió stratégiai kultúráját, és iránymutatást kell adnia a biztonság és védelem területén a politikai célkitűzések rangsorolásához;

2022. június 8., szerda

- o) biztosítsanak rendszeres uniós finanszírozást az Európai Unió Műholdközpontja részére, hogy a műholdas képalkotás és a hírszerzés terén fenn tudja tartani az uniós fellépésekhez – többek között a KBVP-missziók és -műveletek támogatásához – való hozzájárulását;
- p) gyorsan dolgozzanak a stratégiai irányítói leg sürgetőbb szempontjainak megvalósításán, beleértve az EUSZ 42. cikke (7) bekezdésének további gyakorlati megvalósítását valamennyi tagállam sajátos alkotmányos kereteinek és biztonsági intézkedéseinek figyelembevételével, tegyenek konkrét lépéseket a kritikus uniós infrastruktúrák ellenálló képességének megerősítésére, javítsák az ellátásbiztonságot, eszközöljék ki a tagállamok pontos és határozott kötelezettségvállalását a védelmi kiadások észszerűsítése és a képességbeli hiányosságok kezelésére irányuló közös erőfeszítések tekintetében, különösen a stratégiai képességet lehetővé tevő eszközök, a közös kiképzés és katonai oktatás, a stratégiai kommunikáció előmozdítására irányuló fokozott erőfeszítések, valamint a hibrid és kibernetikus elleni küzdelem és a dezinformáció elleni küzdelem eszköztárának megerősítése területén; fejlesszék tovább az Unió kibernetikus védelmi politikáját; tegyenek lépéseket a rosszindulatú kibertámadások elkövetőinek kollektív azonosítása érdekében; használják ki teljes mértékben az Ukrajnát célzó különböző kibertámadásokért felelős vagy azokban részt vevő személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni uniós kibernetikus cenzúra-rendszereket; fokozzák az uniós intézmények kibertámadásokkal szembeni védelmét és biztonságát uniós és tagállami szinten; sürgősen erősítsék meg azon szervek kibernetikus védelmi kapacitásait, amelyek stratégiai szerepet töltenek be a konfliktusok azonnali kezelésében;
- q) folytassák a gyors telepítésű kapacitás eszközeire vonatkozó javaslat megszövegezésére és gyakorlati alkalmazására irányuló munkát, és tekintettel az eszköz fontos szerepére az Unió biztonsági és védelmi struktúrájában, 2025-nél lényegesen hamarabb biztosítsák annak műveleti képességét;
- r) sürgősen vizsgálják felül a gyors telepítésű kapacitás koncepcióját, amely nem elég ambiciózus, és dolgozzák át annak összetett struktúráját, amely nem igazodik kellően az Unió nagy megbízhatóságú, állandó multinacionális katonai egység meglétével kapcsolatos sürgető igényéhez, amelynek magában kell foglalnia egy körülbelül 5 000 fős multinacionális szárazföldi dandárt, valamint a légi, a tengeri és a különleges erők elemeit, és amelynek fő elemei két-három napon belül mozgósíthatók kell legyenek;
- s) sürgősen pontosítsák az EUSZ 44. cikkének gyakorlati végrehajtását a KBVP rugalmasságának növelése érdekében, és ezáltal tegyék lehetővé az arra hajlandó és képes tagállamok egy csoportja számára, hogy az egész Unió nevében az uniós kereten belül küldetéseket és műveleteket tervezzenek és hajtsanak végre;
- t) törekedjenek arra, hogy az EU és az Egyesült Királyság együttműködésében rejlő lehetőségek minél teljesebb kiaknázása érdekében az EU és az Egyesült Királyság közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodást megfelelő rendelkezésekkel kiegészítve vonják be az Egyesült Királyságot a védelmi és külpolitikai kérdésekben folytatott közös együttműködés keretébe;
- u) a megváltozott biztonsági környezet figyelembevételével, egy teljes értékű polgári-katonai hadműveleti parancsnokság létrehozása érdekében tegyenek gyors lépéseket egy teljes mértékben működőképes uniós katonai parancsnokság létrehozására a Katonai Tervezési és Végrehajtási Szolgálat szerkezetének és a Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálat Igazgatóságának összevonásával;
- v) hozzanak létre közös helyzetfelismerő központot a stratégiai előrejelzés és az Unió stratégiai autonómiája javításának kulcsfontosságú eszközeként;
- w) teljes mértékben használják ki az uniós kapacitásfejlesztési kezdeményezéseket, különösen az EDF-et és a PESCO-t, töltsék fel a tagállamok katonai készleteit és ezáltal erősítsék meg az Unió védelmi – ezen belül légi és rakétavédelmi – kapacitásait, egyúttal növeljék a PESCO hatékonyságát; ezzel összefüggésben ismerjék el a hasonlóan gondolkodó országokkal való további együttműködés hozzáadott értékét bizonyos konkrét projektek esetében;
- x) erősítsék meg jelentős mértékben a polgári KBVP-t a rendelkezésre álló személyzet, a kiküldetésre felkészítő képzés, a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése és a költségvetés tekintetében; biztosítsák, hogy a KBVP missziói elsősorban a helyi lakosság biztonsági, igazságszolgáltatási és jogállamisági igényeire összpontosítsanak, valamint a reform fenntarthatóbbá tétele érdekében azt, hogy a KBVP a polgári biztonsági ágazat szigorú parlamenti felügyeletére és az átláthatóságra is kiterjedjen;

2022. június 8., szerda

- y) növeljék jelentősen a regionális és globális fegyverzet-ellenőrzési, nonproliférációs és leszerelési beruházásokat, különösen a tömegpusztító fegyverek és hordozóeszközök elterjedését csökkentő multilaterális megközelítéseket;
- z) támogassák a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség kulcsfontosságú munkáját az ukrainai nukleáris létesítmények biztonságának garantálása érdekében; erősítsék meg a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozása, a leszerelés és a fegyverzetellenőrzés globális architektúráját; erősítsék meg az Unió vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris készségét;
- aa) sürgessék a Bizottságot, hogy haladéktalanul terjesszen elő egy, az Európai Tanács által 2013-ban megkövetelt és a jelenlegi biztonsági helyzetből adódóan rendkívül sürgőssé vált védelmi ellátásbiztonsági rendszert;
- ab) a KKBP és a KBVP keretében javítsák a nők és a marginalizálódott csoportok konfliktusmegelőzésbe és -rendezésbe, a közvetítésbe és a békétárgyalásokba történő bevonását minden területen, és fordítsanak különös figyelmet a nemek közötti egyenlőségre, valamint a nők, a lányok és a marginalizálódott csoportok jogaira, különösen konfliktushelyzetekben;

A KBVP misszióira és műveleteire kifejtett hatásokról

- ac) szükség esetén haladéktalanul vizsgálják felül és erősítsék meg az EUAM Ukrajna és a moldovai-ukrán határellenőrzést segítő európai uniós misszió megbízatását az ukrán és moldovai hatóságok által kifejezett szükségleteknek megfelelően, az új geopolitikai realitáshoz való alkalmazkodás, valamint az ukrán és moldovai hatóságok gyors és hatékony támogatása érdekében;
- ad) tegyenek lépéseket azon ENSZ BT-határozatok megújítására, amelyek lehetővé teszik a KBVP-műveletek számára, hogy kritikus feladatokat lássanak el a globális biztonság érdekében;
- ae) javítsák a haderő-generálást, valamint erősítsék meg a KBVP-missziók – különösen a súlyosbodó fenyegetettség környezet által érintettek – személyi állományát, erőforrásait és stratégiai kommunikációját, mindenképp a grúziai uniós megfigyelő misszió és a bosznia-hercegovinai Althia művelet esetében, ez utóbbi esetben biztosítsák, hogy Bosznia-Hercegovinában a biztonsági helyzet romlása esetén elegendő tartalék álljon rendelkezésre és készenlétben;
- af) javítsák a KBVP-műveletek helyszíni hírszerzési kapacitását és erősítsék meg a helyzetismeretet;
- ag) erősítsék meg a KBVP-missziók és -műveletek ellenálló képességét a kibertámadásokkal és a hibrid támadásokkal – például a helyi lakosság szemében a hitelességük rontását célzó dezinformációs kampányokkal – szemben;
- ah) követeljék meg, hogy azok az országok, amelyekben uniós KBVP-misszió és -műveletek telepítésére kerül sor, támogassák azok kapacitásépítését, hogy ezáltal felbonthassák az emberi jogok megsértésében állítólagosan érintett katonai és biztonsági magánvállalatokkal kötött szerződéseiket;

Az EU–NATO-együttműködésről

- ai) haladéktalanul véglegesítsék egy jelentős harmadik EU–NATO együttes nyilatkozat kidolgozását, és biztosítsák, hogy a stratégiai iránytű célkitűzéseit és prioritásait megfelelően figyelembe vegyék a NATO stratégiai koncepciójának kidolgozása, majd a madridi csúcs keretében történő elfogadása során; biztosítsák a stratégiai iránytű és a NATO stratégiai koncepciójának összehangolását, és ezáltal a stratégiai kiegészítő jelleg növelését;
- aj) a NATO-val szoros együttműködésben jelentősen növeljék és gyorsítsák fel az alapvető fontosságú katonai mobilitással kapcsolatos projektek finanszírozását és végrehajtását; hangsúlyozzák az európai közlekedési infrastruktúra javításának és a vámjárássok érszerűsítésének alapvető fontosságát annak érdekében, hogy a csapatokat Európa-szerte kellő időben be lehessen vetni;
- ak) vitassák meg az EU-n belül, valamint a NATO-val, az érintett nem uniós országokkal és magával Ukrajnával az Ukrajnára vonatkozó biztonsági garanciákat;

2022. június 8., szerda

- a) ösztönözzék az uniós tagállamokat védelmi költségvetésük és beruházásaik növelésére, valamint a védelmi kiadásokra vonatkozóan a GDP legalább 2 %-ában meghatározott NATO-cél elismerésére a meglévő képességbeli hiányosságok megszüntetése és az uniós lakosok megfelelő védelmének biztosítása érdekében, tekintettel arra, hogy Oroszország növekvő katonai fenyegetést jelent az Unió közvetlen szomszédságára;
- am) ösztönözzék a NATO fokozott, előremutató jelenlétének további megerősítését az orosz agresszorhoz és a konfliktushoz földrajzilag legközelebb eső uniós tagállamokban;

A bővítésről és az európai szomszédság országaival fenntartott kapcsolatokról

- an) ismerjék el, hogy a Nyugat-Balkán európai integrációja elengedhetetlen az Európai Unió hosszú távú stabilitásához és biztonságához – ezért kívánja a Parlament biztosítani ezen országok számára az uniós csatlakozás valós esélyét; az európai szomszédságpolitika részeként szólítsanak fel nagyobb mértékű politikai és gazdasági segítségnyújtásra, valamint szorosabb kereskedelmi és biztonsági együttműködésre az Unió nyugat-balkáni partnereivel és a keleti partnerországokkal, többek között a vegyi, a biológiai, a radiológiai és a nukleáris hadviselés, a kibernetikus biztonság és a kritikus fontosságú szervezetek ellenálló képessége terén;
- ao) az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatával értékeljék alaposan Oroszország Ukrajna elleni háborújának a keleti partnerségen belüli együttműködésre gyakorolt hatását; dolgozzanak ki továbbá arra vonatkozó javaslatokat, hogy Moldova és Grúzia európai törekvéseit és a kapcsolódó reformok terén elért folyamatos előrehaladást is beleértve miként erősítők meg még jobban a kapcsolatok a keleti partnerországokkal egy olyan környezetben, amelyet a nyílt katonai agresszió és más konkrét biztonsági fenyegetések, célzott dezinformációs kampányok, valamint az Oroszországgal való konfrontáció gazdasági és társadalmi következményei jellemeznek;
- ap) fokozzák az Unió diplomáciai jelenlétét és szerepvállalását azokban az országokban, amelyek érdeklődést mutatnak az Unióval való megerősített együttműködés iránt, különösen a keleti partnerség és a Nyugat-Balkán országaiban, valamint azokban az országokban, amelyek stabilitását, biztonságát vagy demokratikus útját az orosz beavatkozás veszélyezteti;
- aq) sürgősen erősítsék meg az Unió bővítési stratégiáját, ugyanakkor biztosítsák, hogy a bővítési politika, a csatlakozási kilátások és a csatlakozási folyamat hozzájáruljanak a biztonság és a stabilitás, a demokrácia és a jogállamiság, valamint a gazdasági és társadalmi jólét megerősítéséhez, emellett tartsák fenn az EU tevékenységeinek és az EU belső kohéziójának hitelességét, koherenciáját és hatékonyságát;

A Parlament általi ellenőrzésről

- ar) vonják be a Parlamentet az Európai Békekeret – amely költségvetésen kívüli eszköz – megfelelő további végrehajtásába és ellenőrzésébe; biztosítsák a Parlament érdemi részvételét a stratégiai iránytű ellenőrzésében, végrehajtásában és rendszeres felülvizsgálatában; ösztönözzék az Európai Parlament nemzeti minisztereivel folytatott eszmecserét az EU jelenlegi prioritásait képező témákban; emlékeztessenek a tagországok nemzeti parlamentjeinek fontos szerepére, hangsúlyozzák azt a kulcsszerepet, amelyet a NATO Parlamenti Közgyűlése tölthet be, továbbá szólítsanak fel a Parlament és a NATO Parlamenti Közgyűlése közötti kapcsolatokat további megerősítésére;
- as) váltsák fel a politikai elszámoltathatóságról szóló egyoldalú nyilatkozatot a főképviselővel/alelnökkel kötött kétoldali megállapodással, amely meghatározza kapcsolatuk valamennyi aspektusát;

A költségvetési kérdésekről

- at) törekedjenek arra, hogy a Parlament átfogó költségvetési funkciót töltsön be a kül-, biztonság- és védelempolitika terén, amelyről az EUSZ 14. cikkének (1) bekezdése, 16. cikkének (1) bekezdése és 41. cikke rendelkezik, és különösen az EUSZ 42. cikkének (2) bekezdése, 45. és 46. cikke alapján hozott határozatok tekintetében;
- au) ösztönözzék az EU-t és tagállamait, hogy tegyenek eleget a versailles-i nyilatkozatban kifejezett politikai akaratnak, és határozottan támogassák és fokozzák a védelmi beruházások hiányosságairól és a további teendőkről szóló, 2022. május 18-i közös közlemény ambícióinak szintjét annak érdekében, hogy a közleményben és a koordinált éves védelmi felülvizsgálatban azonosított hiányosságok gyorsan felszámolhatók legyenek, miközben valódi európai hozzáadott

2022. június 8., szerda

értéket biztosítanak; készítsenek megfelelő értékelést az EU közös pénzügyi eszközeiről, valamint a hatékonyabb és hitelesebb uniós biztonság- és védelempolitikához szükséges eszközökről, egyidejűleg támogatva más uniós alapokkal való szinergiák lehetőségeit is, például az EDF kiegészítését egy közös beszerzési munkacsoporttal, ekképpen erősítve az EU-tagállamok biztonságát és az EU minden lakosa számára megfelelő biztonságot biztosítva;

- av) teljes mértékben használják ki a Szerződések által az Unió költségvetéséből biztosított finanszírozási lehetőségeket – a védelmi beruházások hiányosságairól és a további teendőkről szóló közös közleményben javasoltak szerint – abból a célból, hogy a többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálatával összefüggésben megkönnyítsék és végrehajtsák a finanszírozási lehetőségek felülvizsgálatát, és ezáltal biztosítsák a védelem területén az uniós eszközök és a vonatkozó uniós kezdeményezések számára szükséges megnövelt forrásokat; erősítsék meg az EDF-et, és növeljék az együttműködésen alapuló védelmi ipari projektek számát és relevanciáját; csökkentsék a pályázati felhívásra ajánlatot benyújtó vállalkozások, különösen a kis- és középvállalkozások bürokratikus terheit; bővítsék ki az Európai Békekeretet és a Katonai Mobilitás projektet; könnyítsék meg a KBVP-műveletekhez kapcsolódó haderő-generálás, a katonai bevetések és az éles gyakorlatok finanszírozását; és gyorsan hajtsák végre a Bizottság által az európai védelemhez való hozzájárulásként javasolt intézkedéseket;
- aw) biztosítsák, hogy a Szerződésekkel összhangban a 2023. évi költségvetési javaslat megfelelő finanszírozást tartalmazzon az Európai Védelmi Ügynökség, Az Európai Unió Műholdközpontja, a PESCO és a tervezett uniós gyorstelepítésű kapacitás számára a KKBP-költségvetés keretében, valamint ugyanezen cím és adott esetben más címek keretében a fent említett ösztönzők finanszírozására;
- ax) észszerűsítsék és koordinálják a védelmi kiadások növelésére irányuló, bejelentett tagállami erőfeszítéseket, továbbá gyorsan dolgozzák ki a katonai rendszerek közös uniós beszerzésére vonatkozó közös tervet a Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat számára annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb következetességet és hatást ériék el Európa kollektív biztonsága és területi védelme szempontjából úgy, hogy elkerüljék a párhuzamosságokat és a széttagoltságot;
- ay) javítsák az európai védelmi ipar finanszírozási lehetőségeit azáltal, hogy törlik a katonai felszereléseket az Európai Beruházási Bank által nem végezhető tevékenységek jegyzékéből;

Ukrajnáról

- az) késedelem nélkül biztosítsanak fegyvereket az ukrán hatóságok által kifejezett igényeknek megfelelően, különösen az Európai Békekeret és a logisztikai koordinációs mechanizmus felhasználásával, valamint a tagállamok Ukrajnával kötött kétoldalú megállapodásainak keretében;
- ba) ismerjék el, hogy a Versailles-i nyilatkozat tudomásul veszi Ukrajna európai törekvéseit és uniós tagság iránti kérelmét, és az ukrán nép iránti szolidaritás egyértelmű politikai kinyilvánításaként adják meg számára az uniós tagjelölti státuszt;
- bb) erősítsék meg, hogy Ukrajnának, mint minden más országnak, szuverén joga van ahhoz, hogy harmadik országok beavatkozása nélkül maga döntsön politikai szövetségeiről és gazdasági integrációjáról;
- bc) támogassák az Oroszország által Ukrajnában elkövetett háborús bűncselekmények kivizsgálását, többek között azzal, hogy szorgalmazzák egy különleges ENSZ-törvényszék felállítását; biztosítsák, hogy felelősségre vonják a háborús bűncselekmények és az emberi jogi jogsértések elkövetőit, és szólítsák fel az Uniót és tagállamait, hogy segítsék Ukrajnát a háborús bűncselekmények nemzetközi kivizsgálásában;

A szankciókról

- bd) biztosítsák az uniós szankciók és végrehajtásuk átfogó nyomon követését, és adjanak iránymutatást a tagállamoknak e szankciók megfelelő végrehajtásának és érvényesítésének módjáról; alkalmazzanak másodlagos szankciókat azokkal a szervezetekkel és harmadik országokkal szemben, amelyek aktívan elősegítik az Unió Oroszországgal szembeni szankcióinak megkerülését; működjenek együtt a nemzetközi partnerekkel a szankciók Oroszországra gyakorolt hatásának részletes tanulmányozása céljából; tájékoztassák a nem uniós országok és különösen az EU tagjelölt országait, és ösztönözzék a nagyobb mértékű összhangot az EU korlátozó intézkedéseivel;

2022. június 8., szerda

- b) erősítsék meg a Bizottság képességét a korlátozó intézkedések végrehajtására és a kulcsfontosságú heti statisztikák közzétételére;
 - bf) foglalkozzanak a Kremlhez kötődő személyek elleni célzott szankciók tagállami végrehajtásának különböző szintjeivel, és gyakoroljanak nyomást azokra a tagállamokra, amelyek ezt még nem tették meg, annak érdekében, hogy Ukrajna megkapjon minden szükséges katonai, pénzügyi és humanitárius segítséget, valamint vezessenek be teljes körű embargót az EU-ba irányuló orosz gáz-, olaj- és szénszállításokra;
 - bg) indítsanak diplomáciai offenzívát minden olyan államban, amely az ENSZ Közgyűlés határozatai ellen szavazott vagy tartózkodott a szavazástól, hogy megértessék az orosz agresszió súlyosságát és a nemzetközi közösség egységes válaszána szükségességét;
 - bh) holisztikus megközelítést kell alkalmazni az Oroszországi Föderációval szemben, és fel kell hagyni a Moszkvával szembeni szelektív elkötelezettséggel az orosz politikai elit által megrendezett és az orosz csapatok, azok kiszolgálói és zsoldosai által Ukrajnában és másutt elkövetett atrocitások és háborús bűnök láttán; vonják felelősségre az e cselekményekért felelős döntéshozókat, és állítsák őket a nemzetközi igazságszolgáltatás elé;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének.
-

2022. június 7., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2022)0220

Az Európai Ügyészség jelölőtestülete egy tagjának kinevezése

Az Európai Parlament 2022. június 7-i határozata Margreet Fröbergnek az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről szóló, 2017. október 12-i (EU) 2017/1939 tanácsi rendelet 14. cikkének (3) bekezdése szerint felállított kiválasztással foglalkozó tanácsadó testületbe történő kinevezéséről (2022/2043(INS))

(2022/C 493/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről szóló, 2017. október 12-i (EU) 2017/1939 tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 14. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság javaslatára (B9-0290/2022),
 - tekintettel eljárási szabályzatára,
- A. mivel Margreet Fröberg megfelel az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelet 14. cikkének (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek;
1. javasolja Margreet Fröbergnek a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület tagjává történő kinevezését;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 283., 2017.10.31., 1. o.

2022. június 7., kedd

P9_TA(2022)0221

A Galileo, valamint a GPS műholdas navigációs rendszerek és kapcsolódó alkalmazásaik előmozdításáról, biztosításáról és használatáról szóló megállapodás meghosszabbítása ***

Az Európai Parlament 2022. június 7-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt az Amerikai Egyesült Államok közötti, a Galileo, valamint a GPS műholdas navigációs rendszerek és kapcsolódó alkalmazásaik előmozdításáról, biztosításáról és használatáról szóló megállapodás meghosszabbításáról szóló tanácsi határozattervezetről (06531/2022 – C9-0147/2022 – 2022/0005(NLE))

(Egyetértés)

(2022/C 493/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (06531/2022),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 189. cikkével és 218. cikke (6) bekezdésének második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0147/2022),
 - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság ajánlására (A9-0153/2022),
1. egyetért a megállapodás meghosszabbításával;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, továbbá a tagállamok, valamint az Amerikai Egyesült Államok kormányainak és parlamentjeinek.

2022. június 8., szerda

P9_TA(2022)0227

Az Europol megbízatásának megerősítése: figyelmeztető jelzések bevitel a SIS-be ***I

Az Európai Parlament 2022. június 8-i jogalkotási állásfoglalása a rendőrségi együttműködés és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról szóló (EU) 2018/1862 rendeletnek a figyelmeztető jelzések Europol általi bevitel tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0791 – C9-0394/2020 –2020/0350(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2022/C 493/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0791),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 88. cikke (2) bekezdésének a) pontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0394/2020),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2022. március 30-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A9-0287/2021),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2020)0350

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2022. június 8-án került elfogadásra az (EU) 2018/1862 rendeletnek a harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó, az Unió érdekében álló információs figyelmeztető jelzéseknek a Schengeni Információs Rendszerbe (SIS) való bevitel tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2022/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2022/1190 rendelettel.)

2022. június 8., szerda

P9_TA(2022)0228

Az EU és Mauritánia közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás és végrehajtási jegyzőkönyv ***

Az Európai Parlament 2022. június 8-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak és a végrehajtási jegyzőkönyvének megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (COM(2021)0589 – 12208/2021 – C9-0419/2021 – 2021/0300(NLE))

(Egyetértés)

(2022/C 493/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak és a végrehajtási jegyzőkönyvének megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetére (12208/2021),
 - tekintettel az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság között megkötött fenntartható halászati partnerségi megállapodásra (12446/2021),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikke (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0419/2021),
 - tekintettel a határozatra irányuló tervezetről szóló, 2022. június 8-i nem jogalkotási állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság és a Költségvetési Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság ajánlására (A9-0148/2022),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Mauritániai Iszlám Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ E napon elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0229.

2022. június 8., szerda

P9_TA(2022)0229

EU–Mauritánia fenntartható halászati partnerségi megállapodás és végrehajtási jegyzőkönyv (állásfoglalás)

Az Európai Parlament 2022. június 8-i nem jogalkotási állásfoglalása nem jogalkotási állásfoglalási indítvánnyal az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak és a végrehajtási jegyzőkönyvének megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (12208/2021 – C9-0419/2021 – 2021/0300M(NLE))

(2022/C 493/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (12208/2021),
- tekintettel az Európai Közösség és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló, 2021. november 15-én lejáró jegyzőkönyv meghosszabbításáról szóló, az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság között levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló, 2021. január 25-i (EU) 2021/99 tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak és végrehajtási jegyzőkönyvének az Európai Unió nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló, 2021. november 11-i (EU) 2021/2123 tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a határozatra irányuló tervezetről szóló, 2022. június 8-i jogalkotási állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Mauritániai Iszlám Köztársaság és az Európai Unió között létrejött halászati partnerségi megállapodásra, amely 2008. augusztus 8-án lépett hatályba ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság között megkötött fenntartható halászati partnerségi megállapodásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A fenntartható kék gazdaság kialakítása az EU-ban: a halászati és akvakultúra-ágazat szerepe” című, 2022. május 3-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 43. cikke (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0419/2021),
- tekintettel az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS-) államok, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (a Cotonoui Megállapodás) ⁽⁷⁾,
- tekintettel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) „Az élelmezésbiztonság és a szegénység felszámolása keretében a fenntartható kisüzemi halászat biztosítására vonatkozó önkéntes irányelvek” című 2015-ös kiadványára,
- tekintettel a FAO Északnyugat-Afrika partjainál élő, kis méretű nyílt vízi halfajok értékelésével foglalkozó munkacsoportjának 2019. évi összefoglaló jelentésére,
- tekintettel a közös halászati politikára, különösen annak külső dimenziójára,

⁽¹⁾ HL L 34., 2021.2.1., 1. o.

⁽²⁾ HL L 439., 2021.12.8., 1. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0228.

⁽⁴⁾ HL L 343., 2006.12.8., 4. o.

⁽⁵⁾ HL L 439., 2021.12.8., 3. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0135.

⁽⁷⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

2022. június 8., szerda

- tekintettel az ENSZ Tengerjogi Egyezményére,
 - tekintettel az EUMSZ 208. cikkében foglalt, a politikák fejlesztési célú koherenciája iránti uniós kötelezettségvállalásra,
 - tekintettel az előző megállapodás és jegyzőkönyv Bizottság általi előzetes és utólagos értékelésére,
 - tekintettel a Mauritániai Iszlám Köztársaság és az Európai Unió között aláírt halászati megállapodással foglalkozó közös tudományos bizottság 2021. február 10. és 12. között tartott rendkívüli üléséről készült jelentésre,
 - tekintettel a tisztességes, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerre irányuló „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiáról szóló, 2021. október 20-i állásfoglalására⁽⁸⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikke (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Fejlesztési Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A9-0154/2022),
- A. mivel a fenntartható halászati partnerségi megállapodások végrehajtásának összhangban kell lennie a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményekkel az olyan fenntartható halászati műveletek biztosítása érdekében, amelyek csak a partnerországban megengedett többletfogást használják fel; mivel az ágazati támogatásnak hozzá kell járulnia a halászati ágazat fenntartható fejlődéséhez, különösen a kisüzemi halászat támogatása révén, ugyanakkor erősítenie kell a helyi élelmiszezbiztonságot és a helyi közösségeket is;
- B. mivel az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti első halászati megállapodás 1987-ben jött létre, és mivel a legutóbbi végrehajtási jegyzőkönyv, amelynek kezdeti időtartama négy évig, 2015-től 2019-ig tartott, két alkalommal egy évvel meg lett hosszabbítva, majd 2021. november 15-én hatályát veszítette;
- C. mivel az Unió és Mauritánia 2021. július 28-án megállapodásra jutott az új fenntartható halászati partnerségi megállapodásról és jegyzőkönyvről;
- D. mivel az Európai Unió és az afrikai országok számos fenntartható halászati partnerségi megállapodást írtak alá;
- E. mivel az új jegyzőkönyv ötéves időszakra szól, és az előző jegyzőkönyvhöz hasonló halászati lehetőségeket biztosít, a halászathoz való hozzáféréshez nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulás évi 57,5 millió euró, az ágazati támogatáshoz való hozzájárulása pedig 16,5 millió euró;
- F. mivel a Mauritániával kötött halászati partnerségi megállapodás az EU legnagyobb vegyes megállapodása; mivel az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 62. cikkében meghatározott rendelkezésre álló többlet határain belül, a mauritániai flották halászati kapacitását figyelembe véve, halászati lehetőségeket biztosít 10 tagállam hajói számára, amelyek a tonhalhoz hasonló, nagy távolságra vándorló fajokat, a tengerfenéken élő és nyílt vízi fajok halászatát célozzák;
- G. mivel a kis méretű nyílt vízi állományok, különösen a Sardinella túlhalászása és hallisztté és halolajjá történő feldolgozása nemcsak a helyi vizekben okoz jelentős károkat, például a keletkezett szennyvíz révén, hanem a nyugat-afrikai régió helyi lakosságának élelmiszezbiztonságára nézve is; mivel Mauritánia 2017-ben kötelezettséget vállalt arra, hogy 2020-ig csökkenti és fokozatosan megszünteti a halliszt- és halolajtermelést; mivel ezek termelése 2010 óta megháromszorozódott, és Mauritániában és a szomszédos országokban nőtt a hallisztüzemek száma;
- H. mivel megbízható tudományos adatokra, hatékony nyomonkövetési és ellenőrzési rendszerekre, valamint a fogások és a halászati engedélyek átláthatóságára van szükség ahhoz, hogy a parti államok megállapíthassák a jelenleg a tudományos határértékek felett halászott kis méretű nyílt vízi fajok közös állományjaiból rendelkezésre álló többletet, és biztosítsák, hogy olyan gazdálkodási döntéseket hozzanak az állományokra vonatkozóan, hogy azokat a tudományos határértékek felett ne aknázzák ki; mivel a mauritániai kis méretű nyílt vízi fajokkal való gazdálkodás tekintetében

⁽⁸⁾ HL C 184., 2022.5.5., 2. o.

2022. június 8., szerda

a közös tudományos bizottság rendkívüli ülésének 2021. évi jelentése további intézkedéseket támogatott az ország 15 tengeri mérföldes halászati övezetében a halászati erőfeszítések csökkentésére, például kvóták bevezetését azon állományokra vonatkozóan, amelyekről tudományosan bebizonyosodott, hogy túlhalaszták azokat;

- I. mivel az új jegyzőkönyv szerinti ágazati támogatás nyolc beavatkozási területre irányul; mivel ezek közé tartozik többek között a kisüzemi halászat és a part menti közösségek támogatása, a tudományos kutatás megerősítése, az ellenőrzési és felügyeleti tevékenységek megerősítése, valamint a mauritániai hatóságoknak nyújtott technikai támogatás; mivel a közös bizottság jóvá fogja hagyni az ilyen támogatás felhasználására vonatkozó többéves ágazati programot; mivel a mauritániai hatóságok kötelesek zárójelentést benyújtani az ágazati támogatás végrehajtásáról;
- J. mivel az új jegyzőkönyv új koordinációs szervet („cellule de coordination”) hoz létre a programban meghatározott projektek végrehajtásának támogatására, amely felelős a közös bizottság határozatainak nyomon követéséért;
- K. mivel az új jegyzőkönyv 7. cikke lehetővé teszi az Unió és Mauritánia számára, hogy a végrehajtás harmadik évében felülvizsgálják a halászati lehetőségeket, tiszteletben tartva a halászati terület erőforrásainak fenntarthatóságát, és kiigazítva az uniós pénzügyi hozzájárulást;
- L. mivel az új jegyzőkönyv a 6. kategóriára (fagyasztóval felszerelt nyílt tengeri vonóhálós hajók) vonatkozóan módosítja a hajótulajdonosok által fizetendő díjakat, amelyek így jobban összhangban vannak az egyes halászzott nyílt vízi fajok piaci értékével;
- M. mivel az új megállapodás 3. cikke kimondja, hogy az uniós flottának a halászat és az erőforrásokhoz való hozzáférés tekintetében ugyanazokat a technikai feltételeket kell élveznie, mint az összes többi flottának; mivel ugyanez a cikk előírja az információcsere megerősítését, és kötelezi Mauritániát, hogy hozza nyilvánosságra az összes olyan megállapodást, amely lehetővé teszi külföldi hajók számára a halászati övezetbe való belépést;
- N. mivel az új jegyzőkönyv módosítja és bővíti az uniós hajók kis méretű nyílt vízi fajokra vonatkozó halászati övezetét; mivel a jegyzőkönyv 9. cikke értelmében Mauritániának az új halászati övezet létrehozásának feltételeként a jegyzőkönyv végrehajtását követő hat hónapon belül fenntartható gazdálkodási tervet kell készítenie a kis méretű nyílt vízi fajok halászatára vonatkozóan, amely a mauritániai vizeken halászó valamennyi flottára alkalmazandó; mivel az Unió 7,5 millió eurós pénzügyi hozzájárulásának feltétele, hogy a közös bizottság jóváhagyja ezt az irányítási tervet;
- O. mivel az új jegyzőkönyv lehetővé teszi az uniós hajók számára, hogy kivételes körülmények között a mauritániai kikötőkön kívül rakodják ki fogásaikat, ami a Mauritániában tevékenykedő uniós halászhajók régóta fennálló kérése;
- P. mivel a Bizottság az előző jegyzőkönyv értékelésében a kis méretű nyílt vízi fajok és a szenegáli tőkehal közös állományainak kiaknázására vonatkozó regionális gazdálkodási keret létrehozását szorgalmazta, amint azt az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 63. cikke előírja;
 1. üdvözli az Unió és Mauritánia közötti új fenntartható halászati partnerségi megállapodás és jegyzőkönyv megkötését, amelynek célja a meglévő megállapodás javítása és korszerűsítése; pozitív fejleménynek tartja, hogy a továbbiakban nem lesz szükség az előző jegyzőkönyv további egy évvel történő meghosszabbítására, illetve nem hosszabbítják meg azokat, hacsak nem feltétlenül szükséges, anélkül, hogy kárt okoznának az európai flottának;
 2. üdvözli továbbá a partnerségi megállapodás teljes fenntartható halászati partnerségi megállapodássá való átalakítását, és rámutat arra, hogy az ilyen típusú megállapodások jó alapot jelentenek az óceánpolitikai irányítás és a halállományok fenntartható kezelése terén együttműködéshez; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a fenntartható gazdálkodás közös halászati politikában rögzített elvei tükröződjenek az Unió halászati megállapodásaiban, beleértve azok végrehajtását is;
 3. rámutat arra, hogy ez a megállapodás megerősíti a környezetvédelmi, gazdasági, társadalmi, igazgatási és tudományos együttműködést a fenntartható halászat fokozása, az óceánpolitikai irányítás javításához való hozzájárulás, a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem, a halászati tevékenységek nyomon követése és ellenőrzése, valamint a megállapodás átlátható végrehajtásához és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 2007. évi, a halászati

2022. június 8., szerda

ágazat munkafeltételeiről szóló 188. sz. egyezményével összhangban történő munkahelyteremtéshez való hozzájárulás érdekében; hangsúlyozza, hogy a partnerségnek garanciákat és védelmet kell nyújtania az uniós hajókon dolgozó valamennyi munkavállaló számára; hangsúlyozza a mauritániai vizeken tevékenykedő valamennyi halász számára teremtett tisztességes verseny fontosságát;

4. elismeri, hogy az új megállapodás és jegyzőkönyv fontos szereppel bír az uniós flotta számára nyújtott jelentős halászati lehetőségek tekintetében, valamint az Unió és Mauritánia közötti folyamatos strukturált együttműködés platformjaként, különösen a fenntartható halászati gazdálkodás területén és az európai flotta fenntartása tekintetében;

5. felszólítja Mauritániát annak biztosítására, hogy ne kerüljön sor a kis méretű nyílt vízi fajok túlhalászására, és állítsa le és fokozatosan szüntesse meg a mauritániai halliszt- és halolajipar által okozott káros hatásokat; felszólítja az EU-t, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretében járuljon hozzá ezekhez a célkitűzésekhez; megjegyzi, hogy a halakat elsősorban emberi fogyasztásra, nem pedig az élelmiszer-feldolgozó ipar nyersanyagaként kell felhasználni, és hogy fontos a helyi hatóságok bevonása ebbe, illetve a velük folytatott együttműködés;

6. üdvözli az új jegyzőkönyvben szereplő azon követelményt, hogy Mauritániának közzé kell tennie a kis méretű nyílt vízi fajokkal való fenntartható gazdálkodásra vonatkozó tervet, amely a mauritániai vizeken halászó valamennyi hajóra vonatkozna; sürgeti Mauritániát, hogy építsen a közös tudományos bizottság rendkívüli ülésén készült 2021. évi jelentés következtetéseire, és szükség esetén alkalmazzon tudományos alapú elővigyázatossági megközelítést egy ilyen terv kidolgozása során;

7. hangsúlyozza, hogy a felek elkötelezettek a halászati gazdálkodásnak a területen jelen lévő különböző flották közötti megkülönböztetésmentességen alapuló előmozdítása mellett, és hogy az uniós hajóknak a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeknek megfelelően hozzá kell férniük a többlet halászati erőforrások megfelelő részéhez;

8. üdvözli az új megállapodásban és jegyzőkönyvben szereplő átláthatósági és megkülönböztetésmentességi záradékokat, és sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa e záradékok teljes körű végrehajtását és betartását; megjegyzi, hogy az átláthatósági szabályok már a korábbi megállapodásban is léteztek, azonban azokat nem tartották be teljes mértékben;

9. kéri, hogy Mauritánia tájékoztassa a Bizottságot a halászati övezetében működő külföldi hajókkal – ideértve a harmadik országból származó hajókat is – kötött valamennyi köz- vagy magánjogi megállapodásról, és hogy ezeket az információkat foglalják bele a Bizottság által a Parlamentnek küldendő éves jelentésbe; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Mauritánia eddig nem tett közzé bizonyos, harmadik országokkal kötött halászati megállapodásokat;

10. tudomásul veszi a jegyzőkönyvben szereplő, a mauritániai vizeken működő külföldi flották és külföldi tulajdonban lévő belföldi flották tevékenységéről szóló jelentések tekintetében történő információcserére vonatkozó követelményt; felszólítja Mauritániát, hogy nyújtson teljes körű tájékoztatást a Bizottságnak a vizein halászó valamennyi hajóról olyan, egyértelmű és felhasználóbarát formában, amely lehetővé teszi a teljes halászati erő kifejtésre, a fajonkénti fogásokra és az állományok állapotára vonatkozó világos átfogó kép kialakítását; felszólítja Mauritániát, hogy tegye nyilvánosan hozzáférhetővé ezt az információt; megjegyzi, hogy ez a „többlet” kiszámításának feltétele az ENSZ tengerjogi egyezményének szellemében;

11. üdvözli, hogy Mauritánia közzétette az első jelentést a halászat átláthatóságára irányuló kezdeményezés keretében; megjegyzi, hogy a jelentés a 2018-as naptári évből származó információkon alapul; felszólítja Mauritániát, hogy tegyen közzé frissebb adatokat;

12. aggodalmának ad hangot különösen a mauritániai vizeken és általában a régióban folytatott átlobogózás gyakorlata miatt;

13. úgy véli, hogy tekintettel az Északnyugat-Afrikában hatályban lévő halászati partnerségi megállapodások és fenntartható halászati partnerségi megállapodások hálózatára, az Uniónak szerepet kell vállalnia Mauritániában és a szomszédos országokban a közös állományokkal való gazdálkodás terén folytatott együttműködés megerősítésében, különösen az állományok és a halászati lehetőségek – például a helyi élelmezésbiztonság szempontjából fontos állományok – azonosítása terén; rámutat különösen annak fontosságára, hogy az Unió aktívan együttműködjön a térségbeli partnereivel annak érdekében, hogy az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetben a fenntartható gazdálkodást támogató döntéseket hozzanak; felszólítja az EU-t, Mauritániát és a szomszédos országokat, hogy támogassák a közös állományokra vonatkozó átfogó regionális gazdálkodási keret végrehajtását azáltal, hogy ezen állományok tekintetében regionális halászati gazdálkodási szervezetet hoznak létre, és nemzetközi párbeszédet kezdeményeznek az érintett országokkal;

2022. június 8., szerda

14. üdvözli, hogy valamennyi fél elkötelezett a megállapodás átlátható és a Cotonoui Megállapodással összhangban történő végrehajtása iránt az emberi jogok, a demokratikus elvek, a jogállamiság és a jó kormányzás tekintetében; kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet az emberi jogokra Mauritániában, beleértve a halászati ágazatot is, külön hangsúlyt fektetve a munkakörülményekre; megjegyzi, hogy a Cotonoui Megállapodás emberi jogok tiszteletben tartása tekintetében történő végrehajtásának elmulasztása a megállapodás 21. cikke és az új végrehajtási jegyzőkönyv 14. cikke szerinti felfüggesztést vonhat maga után;

15. megjegyzi, hogy az előző jegyzőkönyv utólagos értékelése arra a következtetésre jutott, hogy Mauritánia és az EU számára keletkezett hozzáadott érték összességében hasonló, egyenként 40–45 % volt; megállapítja azonban, hogy az uniós hajók tevékenységei által Mauritánia számára előidézett hozzáadott érték viszonylag alacsony a szárazföldi gazdasági kölcsönhatások hiánya miatt; e tekintetben felszólítja az EU-t, hogy az új jegyzőkönyv keretében tárja fel e helyzet javításának módjait;

16. megjegyzi, hogy Mauritánia nehézségekbe ütközött az ágazati támogatás felhasználása terén; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy nyújtson technikai segítséget a többéves ágazati program előkészítéséhez és végrehajtásához, és erősítse meg a mauritániai igazgatási kapacitásokat, különösen az új koordinációs szerv számára;

17. úgy véli, hogy az ágazati támogatás fontos eleme a mauritániai halászati ágazat fejlesztésének és a part menti közösségekben való munkahelyteremtésnek;

18. üdvözli a 6. és 7. tengely keretében nyújtott ágazati támogatást; felszólítja a közös bizottságot, hogy támogassa azokat az infrastrukturális projekteket, amelyek a haltermékek fokozott helyi fogyasztásához vezetnek, és hogy a mauritániai kisüzemi halászat teljes értékláncát közvetlenül támogató projekteket finanszírozza;

19. több olyan ágazati támogatási projektet szorgalmaz, amely a mauritániai halászati ágazatban dolgozó nőket, különösen a feldolgozásban részt vevő nőket támogatja; elismeri az ilyen projektek helyi élelmezésbiztonság terén játszott fontos szerepét, és kéri, hogy kérjenek fel nőket, hogy vegyenek részt a támogató intézkedések bemutatására és programozására szolgáló munkaértekezleteken;

20. hangsúlyozza, hogy az Unió fenntartható halászatról szóló partnerségi megállapodásaiban az ágazati támogatással kapcsolatos egyik általános probléma a láthatóság, a hozzáférhetőség és az átláthatóság hiánya; üdvözli ezért a jegyzőkönyv végrehajtásához kapcsolódó tevékenységek láthatóságát és nyilvánosságra hozatalát célzó intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy a jegyzőkönyv előnyei valamennyi érintett számára teljes mértékben láthatóak és hozzáférhetőek legyenek; megjegyzi, hogy az ágazati támogatás – többek között a hatékonyság – növelése érdekében javítani kell a végrehajtást és a felhasználást;

21. felszólítja a Bizottságot és Mauritániát, hogy javítsák és gyorsítsák fel az ágazati támogatás végrehajtását, és növeljék az átláthatóságot, különösen a halászati engedélyek terén; üdvözli ezért az ágazati támogatás felhasználásának módjairól szóló éves jelentések közzétételét, és kéri azok nyilvánosságra hozatalát; javasolja, hogy a Parlamentnek mutassák be az ágazati támogatásra jogosult mauritániai területek vagy társadalmi csoportok szempontjából a legnagyobb jelentőséggel bíró vagy azokra a legnagyobb hatást gyakorló fellépéseket vagy intézkedéseket;

22. rámutat, hogy jobb adatgyűjtésre van szükség a mauritániai vizek állományaira vonatkozóan, és hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodás végrehajtásának rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken kell alapulnia; úgy véli, hogy az ágazati támogatást a kisüzemi halászat támogatására kell felhasználni, és prioritásként kell kezelni a halállományokra, különösen a kis méretű nyílt vízi fajok, például a Sardinella fajok és a fattyúmakréla közös állományaira, valamint a halászterületükön halászó valamennyi flotta ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeire vonatkozó tudományos adatok javítását;

23. hangsúlyozza, hogy az állományokra vonatkozó tudományos adatok, a megfelelő adatgyűjtés és a jobb nyomon követés mind fontos ahhoz, hogy az új jegyzőkönyv növelje és javítsa a tudományos megfigyelői jelenlétet, ami különösen a harmadik országok halászhajói tekintetében elérendő célkitűzés;

24. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy e megállapodás keretében és a végrehajtás során könnyítse meg a szakértők és tudósok részvételét és a köztük megalószuló információcserét, amennyiben ez a különböző fajok értékeléséhez és a megállapodás működéséhez szükséges;

25. üdvözli, hogy az új jegyzőkönyv lehetővé teszi az uniós pénzügyi hozzájárulás és a halászati lehetőségek kiigazítását alkalmazásának harmadik évében; felhívja a Bizottságot, hogy szükség esetén éljen ezzel a rugalmassággal;

2022. június 8., szerda

26. üdvözli a hajótulajdonosok díjaira vonatkozó új szabályokat, és reméli, hogy ez és a jegyzőkönyv egyéb javításai – beleértve azt a lehetőséget is, hogy az uniós hajók kivételes körülmények között nem mauritániai kikötőkben rakodhatják ki fogásukat – a jövőben a rendelkezésre álló halászati lehetőségek jobb kiaknázásához vezetnek;
27. üdvözli és elismeri, hogy a jegyzőkönyv alapján halászó, nyílt vízi halászatot folytató, fagyasztóval felszerelt vonóhálós hajók és garnélahalász-hajók uniós hajótulajdonosai továbbra is kötelesek hozzájárulni a halak rászoruló lakosság közötti elosztására vonatkozó politikához azáltal, hogy a hajóút végén át- vagy kirakodott nyílt tengeri fogásaik 2 %-át a „Société nationale de distribution de poisson” (Nemzeti Halelosztó Társaság) számára tartják fenn; megjegyzi, hogy Mauritániában növekszik a helyi halfogyasztás; felhívja a Bizottságot és a mauritániai hatóságokat annak biztosítására, hogy ez a hozzájárulás ténylegesen eljusson a lakossághoz, és ne a hallisztüzemekbe kerüljön;
28. kiemeli az ILO elveinek és jogainak érvényesítése iránti elkötelezettséget az uniós hajókon dolgozó valamennyi halász számára a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott hátrányos megkülönböztetés felszámolása érdekében; úgy véli, hogy ennek érvényesítését szorosan nyomon kell követni;
29. üdvözli, hogy képzett mauritániai tengerészeket foglalkoztatnak az uniós hajókon, olyan szerződésekkel, amelyek megfelelnek az ILO előírásainak és fedezik a társadalombiztosítást is; a gyakornokok alkalmazása terén nagyobb erőfeszítésre szólít fel az ágazati programon belül a szakképzett személyek számának növelése érdekében;
30. felszólítja a Bizottságot, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokat tegye az EU és Afrika közötti partnerség kulcsfontosságú elemévé;
31. üdvözli az uniós fejlesztési támogatás által Mauritániában finanszírozott projekteket, például a „Promopeche”-t, amelynek célja a munkahelyteremtés és a fiatalok képzése a kisüzemi halászat területén; felszólítja a Bizottságot, hogy javítsa a fenntartható halászati partnerségi megállapodás és az ENSZ fenntartható fejlődési céljai közötti összhangot és következetességet;
32. hangsúlyozza, hogy a halászat, beleértve a kisüzemi halászatot is, fontos ágazat Mauritánia gazdasága számára, és elengedhetetlen az ország gazdasági fejlődéséhez, élelmezésbiztonságához, táplálkozásához és foglalkoztatási lehetőségeihez, különösen a nők és a fiatalok számára, valamint az inkluzív és fenntartható gazdasági fejlődés mindenki számára történő biztosításához; támogatja ezért azokat az intézkedéseket, amelyek jelentősen növelik a helyi szereplők, köztük a kis családi tulajdonú vállalkozások és a part menti közösségek ellenálló képességét az éghajlatváltozás és a part menti erózió következményeivel szemben; ismét hangsúlyozza, hogy a halászati beruházásokat egyértelműen össze kell hangolni a fenntartható fejlesztési célokkal, és a beruházások nem veszélyeztethetik a part menti közösségek szükségleteit; ismét hangsúlyozza, hogy az új megállapodáshoz biztosított pénzügyi hozzájárulás elosztása során figyelembe kell venni a part menti közösségek alapvető szerepét;
33. szorgalmazza a helyi gazdasági fejlődés előmozdítását és a part menti közösségek megerősítését, amelyek a tengeri erőforrásoktól függenek, és amelyeket teljes mértékben be kell vonni a tengeri és part menti területek kezelésébe; emlékeztet arra, hogy a tengeri és part menti biológiai sokféleség helyreállítása fenntartja a part menti közösségeket, és hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz; hangsúlyozza, hogy a végrehajtási folyamat során rendszeresen konzultálni kell a part menti közösségekkel;
34. elismeri, hogy az uniós piacok és termelők más országok mellett a Mauritániából származó halimporttól függenek annak biztosításához, hogy az uniós fogyasztók élelmiszerhez jussanak;
35. kéri, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretében tett további uniós erőfeszítéseknek a Kereskedelmi Világszervezeten és más nemzetközi szervezeteken belül a káros és fenntarthatatlan halászati támogatások megszüntetésére összpontosítsanak, különös figyelmet fordítva az illegális halászatra;
36. kéri, hogy a Mauritániában és környékén folytatott halászat során tartsák tiszteletben és alkalmazzák az uniós jogi vívmányokat, beleértve az Európai Unió Bíróságának ítéleteit is;
37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és az Mauritániai Iszlám Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

2022. június 8., szerda

P9_TA(2022)0230

A légi közlekedésre vonatkozó uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer felülvizsgálata *I**

Az Európai Parlament 2022. június 8-án elfogadott módosításai a 2003/87/EK irányelvnek a légi közlekedésnek az uniós gazdaság egészére vonatkozó kibocsátáscsökkentési célhoz való hozzájárulása tekintetében történő módosításáról és egy piaci alapú globális intézkedés megfelelő végrehajtásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2021)0552 – C9-0319/2021 – 2021/0207(COD)) ⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2022/C 493/21)

Módosítás 1**Irányelvre irányuló javaslat****1 preambulumbekzdés**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁰⁾ létrehozta az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmének rendszerét annak érdekében, hogy előmozdítsa az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságos módon történő csökkentését. A légi közlekedési tevékenységek a 2008/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹¹⁾ kerültek be az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/101/EK irányelve (2008. november 19.) a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének a légi közlekedésre történő kiterjesztése céljából történő módosításáról (HL L 8., 2009.1.13., 3. o.).

(1) A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁰⁾ létrehozta az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmének rendszerét annak érdekében, hogy előmozdítsa az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságos módon történő csökkentését. **Az Unió területén található repülőterekről induló és oda érkező összes légi járáshoz kapcsolódó légi közlekedési tevékenységek a 2008/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹¹⁾ kerültek be az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe. **Az Európai Unió Bírósága 2011. december 21-i ítéletében ^(11a) kimondta, hogy a légi közlekedési tevékenységeknek az említett irányelv szerinti, az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá vonása nem sérti a nemzetközi jogot.****

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/101/EK irányelve (2008. november 19.) a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének a légi közlekedésre történő kiterjesztése céljából történő módosításáról (HL L 8., 2009.1.13., 3. o.).

^(11a) **A Bíróság 2011. december 21-i ítélete, Air Transport Association of America és társai kontra Secretary of State for Energy and Climate Change, C-366/10, ECLI:EU:C:2011:864.**

⁽¹⁾ Az ügyet az 59. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz intézményközi tárgyalások céljából (A9-0155/2022).

2022. június 8., szerda

Módosítás 2
Irányelvre irányuló javaslat
1 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (1a) *Annak elősegítése érdekében, hogy az ICAO szintjén előrelépéseket lehessen elérni a nemzetközi légi közlekedés kibocsátáscsökkentésére vonatkozó globális keretrendszer létrehozása kapcsán, az Unió több alkalommal fogadott el az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszertől való, határidőhöz kötött, úgynevezett „stop-the-clock” eltéréseket, amelyek kizárták az Unióon kívüli járatokat az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerből. Az (EU) 2017/2392 rendelettel bevezetett legutóbbi eltérés 2023-ig alkalmazandó.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 3

Irányelvre irányuló javaslat

2 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (2) Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) keretében 2015 decemberében elfogadott Párizsi Megállapodás 2016 novemberében lépett hatályba (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás) ⁽¹²⁾. A Párizsi Megállapodásban részes felek megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2 °C-kal magasabb hőmérsékletszint alatt tartják, és törekednek arra, hogy a hőmérsékletemelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre korlátozódjon. A Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek elérése érdekében a gazdaság valamennyi ágazatának hozzá kell járulnia a kibocsátáscsökkentés megvalósításához, beleértve a nemzetközi légi közlekedést is.

⁽¹²⁾ Párizsi Megállapodás (HL L 282., 2016.10.19., 4. o.).

Módosítás

- (2) **A környezetvédelem az Unió és a világ többi része előtt álló legjelentősebb kihívások egyike. Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) keretében 2015 decemberében elfogadott Párizsi Megállapodás 2016 novemberében lépett hatályba (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás) ⁽¹²⁾. A Párizsi Megállapodásban részes felek megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2 °C-kal magasabb hőmérsékletszint alatt tartják, és törekednek arra, hogy a hőmérsékletemelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre korlátozódjon, az eltérő nemzeti körülmények fényében figyelembe véve többek között a méltányosság, valamint a közös, de differenciált felelősség és a megfelelő képességek elvét. Miután az ENSZ 2021. október 31. és november 13. között Glasgow-ban megrendezett 2021. évi éghajlat-változási konferenciáján (COP26) bejelentett szakértői becslések szerint a világ 1,8 °C és 2,4 °C közötti átlagos hőmérséklet-emelkedés felé tart, a felek a COP26 következtetéseiben egyetértettek abban, hogy a globális átlaghőmérséklet iparosodás előtti szinthez viszonyított emelkedésének 1,5 °C-ra korlátozása jelentősen csökkentené az éghajlatváltozás kockázatait és hatásait, és kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2022 végéig megerősítik 2030-ra kitűzött céljait annak érdekében, hogy ebben a kritikus évtizedben felgyorsítsák éghajlat-politikai intézkedéseiket, és hogy a feleknek sikerüljön a 1,5 °C-os korláton belül tartani a globális felmelegedést.** A Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek elérése érdekében a gazdaság valamennyi ágazatának hozzá kell járulnia a kibocsátáscsökkentés megvalósításához, beleértve a nemzetközi légi közlekedést is.

⁽¹²⁾ Párizsi Megállapodás (HL L 282., 2016.10.19., 4. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 4

Irányelvre irányuló javaslat

2 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (2a) A légi közlekedés a globális szén-dioxid-kibocsátás 2–3 %-áért felelős. Az Unióban a légi közlekedésből származó közvetlen kibocsátás a teljes szén-dioxid-kibocsátás 3,7 %-át teszi ki. A közlekedésből származó kibocsátások 15,7 %-a – a szén-dioxidtól eltérő kibocsátásokat nem számítva – a légi közlekedési ágazatból származik, amely így a közúti közlekedés után a második legnagyobb üvegházhatásúgáz-kibocsátású közlekedési ágazat. 2018-ban az Eurocontrol 2040-re 53 %-os éves növekedést prognosztizált az európai légi közlekedésből származó kibocsátások terén a 2017-es szinthez képest. A kibocsátáscsökkentésre irányuló intézkedések egyre sürgetőbbé válnak, amint azt az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) „Climate Change 2021: The Physical Science Basis” (Éghajlatváltozás 2021: Természettudományos alapok) című 2021. augusztus 7-i és „Climate Change 2022: Impacts, Adaptation, and Vulnerability” (Éghajlatváltozás 2022: hatások, alkalmazkodás és sebezhetőség) című, 2022. február 28-i legutóbbi jelentései is megállapítják. Az IPCC igen nagy bizonyossággal állapította meg, hogy az éghajlatváltozás veszélyezteti az emberek jólétét és bolygónk egészségét, és ha az alkalmazkodásra és az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló összehangolt, előrelátó globális fellépésben további késedelem mutatkozik, akkor elszalasztjuk a rövid és rohamosan zsugorodó lehetőséget, hogy mindenki számára élhető és fenntartható jövőt biztosítsunk. Az IPCC új becslésekkel szolgál az elkövetkező évtizedekben a 1,5 °C-os globális felmelegedési szint átlépésének esélyeiről, és megállapítja, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának azonnali, gyors és nagymértékű csökkentése nélkül elérhetetlenné válik a felmelegedés 1,5 °C közelébe vagy akár 2 °C-ra való korlátozása. Az Uniónak ezért e sürgető helyzetre reagálva fokoznia kell erőfeszítéseit, és nemzetközi vezető szerepet kell betöltenie az éghajlatváltozás jelensége elleni küzdelemben.

2022. június 8., szerda

Módosítás 5

Irányelvre irányuló javaslat

2 b preambulumbekendés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (2b) *Az ICAO-nak a Covid19-válság előtt született becslése azt prognosztizálta, hogy 2040-re a nemzetközi légi közlekedésből származó kibocsátások akár 150 %-kal is emelkedhetnek a 2020-as szinthez képest. Bár a Covid19-világjárvány a légi forgalom átmeneti csökkenését eredményezte, a rendelkezésre álló, Covid19-világjárvány előttről származó előrejelzések a globális légi közlekedésből származó kibocsátások terén a 2020-as szinthez képest 150 %-os éves növekedést, az uniós légi közlekedésből származó kibocsátások terén pedig 2017-hez képest 53 %-os éves növekedést prognosztizálnak 2040-re.*

Módosítás 6

Irányelvre irányuló javaslat

3 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3) A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) Tanácsa 2018. június 27-i 214. ülészakájának tizedik ülésén elfogadta a Nemzetközi szabványok és ajánlott gyakorlatok, Környezetvédelem – A nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompensációs és -csökkentési rendszere (CORSIA) első kiadását (a Chicagói Egyezmény 16. mellékletének IV. kötete). Az Unió és tagállamai **továbbra is támogatják a CORSIA-t, és elkötelezettek annak a 2021–2023-as kísérleti szakasz kezdetétől történő végrehajtása mellett** ⁽¹³⁾.

- (3) A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) Tanácsa 2018. június 27-i 214. ülészakájának tizedik ülésén elfogadta a Nemzetközi szabványok és ajánlott gyakorlatok, Környezetvédelem – A nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompensációs és -csökkentési rendszere (CORSIA) első kiadását (a Chicagói Egyezmény 16. mellékletének IV. kötete). Az Unió és tagállamai a 2021–2023-as kísérleti szakasz kezdetétől **végrehajtják a CORSIA-t** ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ A Tanács (EU) 2020/954 határozata (2020. június 25.) a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetben a nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompensációs és -csökkentési rendszerében (CORSIA) 2021. január 1-jétől való önkéntes részvételről, valamint a légi jármű-üzemeltetők 2021–2023-as időszakra vonatkozó kibocsátáskompensációs követelményeinek kiszámításához választott lehetőségről szóló értesítéssel kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról (HL L 212., 2020.7.3., 14. o.).

⁽¹³⁾ A Tanács (EU) 2020/954 határozata (2020. június 25.) a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetben a nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompensációs és -csökkentési rendszerében (CORSIA) 2021. január 1-jétől való önkéntes részvételről, valamint a légi jármű-üzemeltetők 2021–2023-as időszakra vonatkozó kibocsátáskompensációs követelményeinek kiszámításához választott lehetőségről szóló értesítéssel kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról (HL L 212., 2020.7.3., 14. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 7

Irányelvre irányuló javaslat

6 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

(6) Az Unió és tagállamai által 2020. december 17-én az UNFCCC Titkárságának benyújtott aktualizált nemzeti kibocsátáscsökkentési **kötelezettségvállalásban** ⁽¹⁶⁾ az Unió vállalta, hogy 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal csökkenti a gazdaság egészére kiterjedő nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátását.

⁽¹⁶⁾ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

Módosítás

(6) Az Unió és tagállamai által 2020. december 17-én az UNFCCC Titkárságának benyújtott aktualizált nemzeti kibocsátáscsökkentési **hozzájárulások keretében** ⁽¹⁶⁾ az Unió vállalta, hogy 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal csökkenti a gazdaság egészére kiterjedő nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátását.

⁽¹⁶⁾ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

Módosítás 8

Irányelvre irányuló javaslat

7 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

(7) Az Unió az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi **rendeletben** ⁽¹⁷⁾ jogszabályban rögzítette célkitűzésként a gazdaság egészére kiterjedő klímasemlegesség 2050-ig történő megvalósítását. Az említett rendelet 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-os kötelező uniós belső csökkentési kötelezettségvállalást állapít meg a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás (az elnyelések levonása utáni kibocsátás) tekintetében.

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

Módosítás

(7) Az Unió az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi **rendelet** ⁽¹⁷⁾ **2. cikkének (1) bekezdésében** jogszabályban rögzítette célkitűzésként a gazdaság egészére kiterjedő klímasemlegesség **legkésőbb** 2050-ig történő megvalósítását, **valamint azon törekvését, hogy ezután negatív kibocsátást érjen el**. Az említett rendelet **4. cikkének (1) bekezdése** 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-os kötelező uniós belső csökkentési kötelezettségvállalást állapít meg a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás (az elnyelések levonása utáni kibocsátás) tekintetében.

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 9

Irányelvre irányuló javaslat

8 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (8) A 2003/87/EK irányelv e módosításának célja, hogy a légi közlekedés tekintetében végrehajtsa a Párizsi Megállapodás keretében vállalt uniós hozzájárulásokat, valamint az (EU) 2021/... rendeletben rögzített, a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak 2030-ig az 1990-es színhez képest legalább 55 %-kal történő csökkentésére irányuló, az EU 2030-ra vonatkozó kötelező uniós éghajlat-politikai célkitűzésének eléréséhez szükséges szabályozási keretet.

Módosítás

- (8) A 2003/87/EK irányelv e módosításának célja, hogy a légi közlekedés tekintetében végrehajtsa a Párizsi Megállapodás keretében vállalt uniós hozzájárulásokat, valamint az (EU) 2021/**1119** rendeletben rögzített, a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak 2030-ig az 1990-es színhez képest legalább 55 %-kal történő csökkentésére irányuló, az EU 2030-ra vonatkozó kötelező uniós éghajlat-politikai célkitűzésének eléréséhez **és a gazdaság egészére kiterjedő klímasegesség legkésőbb 2050-re történő megvalósításához** szükséges szabályozási keretet.

2022. június 8., szerda

Módosítás 10
Irányelvre irányuló javaslat
8 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (8a) *A szén-dioxid mellett a légi közlekedés a szén-dioxidtól eltérő kibocsátások, például a vízgőz (H₂O), a nitrogén-oxidok (NO_x), a kén-dioxid (SO₂) és a koromrészecskék, valamint az e kibocsátások által okozott légköri folyamatok, például az ózonképződés és a kondenzcsíkok kialakulása révén is hatással van az éghajlatra. Az említett szén-dioxidtól eltérő kibocsátások éghajlati hatása függ a felhasznált üzemanyagok és motorok típusától, a kibocsátás helyétől, különösen a repülési magasságtól és a kibocsátás helyének földrajzi szélességtől és hosszúságtól, valamint a kibocsátás időpontjától és az uralkodó időjárási viszonyoktól. A 2008/101/EK irányelv és a Bizottságnak a légi közlekedésnek az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerébe (EU ETS) való bevonásáról szóló 2006. évi hatásvizsgálata elismerte, hogy a légi közlekedés a szén-dioxidtól eltérő kibocsátások révén hatással van a globális éghajlatra. Az (EU) 2018/410 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított 2003/87/EK irányelv 30. cikkének (4) bekezdése előírta, hogy a Bizottságnak 2020. január 1-jéig naprakész elemzést kell készítenie a légi közlekedés szén-dioxidtól eltérő kibocsátásokkal járó hatásairól, amelyhez adott esetben jogalkotási javaslatot kell csatolnia arról, hogy e hatásokat miként lehet a legmegfelelőbbben kezelni. Ezen előírás teljesítése céljából az Európai Unió Repülésbiztonsági Ügynöksége (EASA) naprakész elemzést készített a légi közlekedés szén-dioxidtól eltérő kibocsátásainak éghajlatváltozásra gyakorolt hatásairól, és 2020. november 23-án közzétette tanulmányát. A tanulmány megállapításai teljes mértékben megerősítették a korábbi becsléseket, nevezetesen, hogy a légi közlekedés szén-dioxidtól eltérő kibocsátásai összességében legalább olyan jelentős éghajlati hatásokkal járnak, mint maguk a szén-dioxid-kibocsátással összefüggő hatások.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 11

Irányelvre irányuló javaslat
8 b preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (8b) Az EASA 2020. november 23-i tanulmányának megállapításaiiból következően a légi közlekedés szén-dioxidtól eltérő kibocsátásait – az elővigyázatosság elvével összhangban – nem lehet többé figyelmen kívül hagyni. A Párizsi Megállapodással összhangban lévő kibocsátáscsökkentés eléréséhez uniós szabályozási intézkedésekre van szükség. A Bizottságnak ezért a légi közlekedés szén-dioxidtól eltérő kibocsátásaira vonatkozó nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszert kell létrehoznia. E rendszer eredményeire építve a Bizottságnak hatásvizsgálat alapján legkésőbb 2026. december 31-ig jogalkotási javaslatot kell benyújtania, amely a szén-dioxidtól eltérő kibocsátásokra vonatkozó enyhítő intézkedéseket tartalmaz, és kiterjeszti az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének hatályát ezekre a kibocsátásokra. Az ezen irányelv hatályát a szén-dioxidtól eltérő kibocsátásokra kiterjesztő jogalkotási javaslat elfogadásáig a légi közlekedési tevékenységek-ből származó kibocsátások szén-dioxid-kibocsátási tényezőjét 2027. december 31-től 1,8-cal, 2028. december 31-től 1,9-cel, 2029. december 31-től pedig 2,0-vel meg kell szorozni a légi közlekedés szén-dioxidtól eltérő kibocsátásainak figyelembevétele érdekében. A szorzó nem haladhatja meg a 2,0-t.

Módosítás 12

Irányelvre irányuló javaslat
9 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (9) A légi közlekedésnek hozzá kell járulnia az **Unió 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzéséhez** szükséges kibocsátáscsökkentési erőfeszítésekhez. Ezért a légi közlekedési kibocsátási egységek teljes mennyiségét össze kell vonni, és alkalmazni kell rá a lineáris csökkentési tényezőt.
- (9) A légi közlekedésnek hozzá kell járulnia az **(EU) 2021/1119 rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében és a Párizsi Megállapodásban foglalt uniós célkitűzések megvalósításához** szükséges kibocsátáscsökkentési erőfeszítésekhez. Ezért a légi közlekedési kibocsátási egységek teljes mennyiségét össze kell vonni, és alkalmazni kell rá a lineáris csökkentési tényezőt.

2022. június 8., szerda

Módosítás 13

Irányelvre irányuló javaslat

10 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (10) Az éghajlatváltozással kapcsolatos ambiciózusabb célok eléréséhez a lehető legtöbb erőforrást kell az éghajlatvédelmi átállásra fordítani. Következésképpen minden olyan, árverésből származó bevételt, amely nem tartozik az uniós költségvetéshez, az éghajlatváltozással kapcsolatos célokra kell felhasználni.

Módosítás

- (10) Az éghajlatváltozással kapcsolatos ambiciózusabb célok eléréséhez a lehető legtöbb erőforrást kell az éghajlatvédelmi átállásra fordítani, **amely az igazságos átmenetnek is részét kell képezze**. Következésképpen minden olyan, árverésből származó bevételt, amely nem tartozik az uniós költségvetéshez, az éghajlatváltozással kapcsolatos célokra kell felhasználni. **Az ingyenes kibocsátási egységek fokozatos megszüntetése és az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatályának az EGT országokból a harmadik országokba induló járatokra való kiterjesztése miatt az árverési bevételek növekedése várható a légi közlekedési ágazatban. A légi közlekedési kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek egy részét az Éghajlat-változási Beruházási Alapon keresztül a légi közlekedési ágazat éghajlati és környezeti hatásainak csökkentésére irányuló innovációk támogatására kell fordítani. Az EGT területét elhagyó járatok kibocsátási egységeinek árveréséből származó bevételek 15%-át az UNFCCC éghajlat-változási alapjaihoz kell rendelni az éghajlat-változás legkiszolgáltatottabb közösségekre gyakorolt hatásának enyhítésére irányuló nemzetközi fellépés előmozdítása érdekében. A fennmaradó bevételeket a tagállamoknak a 10. cikk (3) bekezdése szerinti fellépések – különösen a társadalmi párbeszédet és az igazságos átmenetet, a közlekedési rendszerek dekarbonizációját és a légi közlekedéshez képest kisebb éghajlati hatással járó távolsági közlekedési alternatívákat támogató fellépések – végrehajtására kell felhasználniuk.**

Módosítás 14

Irányelvre irányuló javaslat

10 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10a) **A légi közlekedési ágazat fenntartható légi közlekedésre való átállása során figyelembe kell venni az ágazat szociális dimenzióját és versenyképességét annak biztosítása érdekében, hogy az átmenet társadalmilag igazságos legyen, és képzést, átképzést és továbbképzést nyújtson a munkavállalók számára. A Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról és annak a légi közlekedési ágazattal összefüggésben a belső piacra gyakorolt hatásáról, különös tekintettel a szociális hatásokra.**

2022. június 8., szerda

Módosítás 15

Irányelvre irányuló javaslat

10 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10b) *Az 1 000 kilométeres vagy annál rövidebb légi járatok a légi közlekedés teljes szén-dioxid-kibocsátásának 6–9 %-át teszik ki. A technológiai áttörések és a kibocsátásmentes légi jármű-üzemanyagok és légi járművek elérhetőségének függvényében intézkedéseket kell hozni az alternatív, fenntarthatóbb közlekedési módokra való modális váltás előmozdítása érdekében, különösen a regionális járatok és a rövid távú repülőutak között is rövidebbnek számító járatok – nevezetesen az 1 000 kilométeresnél rövidebb járatok – esetében.*

Módosítás 16

Irányelvre irányuló javaslat

11 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (11) A 2003/87/EK irányelv 28b. cikkének (3) bekezdésével összhangban az Uniónak értékelnie kell az ICAO CORSIA rendszerét, és azt szükség szerint, az Unió gazdaságának egészére vonatkozó, **2030-ig teljesítendő** kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalással összhangban kell végrehajtania.
- (11) A 2003/87/EK irányelv 28b. cikkének (3) bekezdésével összhangban az Uniónak értékelnie kell az ICAO CORSIA rendszerét, és azt szükség szerint, az Unió gazdaságának egészére vonatkozó, **az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendeletében, valamint a Párizsi Megállapodásban foglalt** kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalással összhangban kell végrehajtania.

2022. június 8., szerda

Módosítás 17

Irányelvre irányuló javaslat

11 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (11a) Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatékony eszköznek bizonyult a kibocsátás előre meghatározott pályán keresztül történő csökkentésében, ezzel egyidejűleg pedig az innováció és a hatékony kibocsátáscsökkentés terén élenjárók ösztönzésében, míg a CORSIA olyan mechanizmus, amely ellentételezésekkel kompenzálja a kibocsátásokat. Hatékonysága tekintetében a Bizottság „Az ICAO piaci alapú globális intézkedésének (CORSIA) értékelése a 28b. cikknek megfelelően és a költségek átgyűrésének az EU ETS-irányelv 3d. cikke szerinti értékelése” című dokumentuma bemutatta, hogy a CORSIA nemzetközi légi közlekedési ágazatra vonatkozó ambíciószintje nincs összhangban a Párizsi Megállapodás hőmérsékleti céljainak teljesítéséhez szükséges globális ambíciószinttel. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás ambíciózus, a Párizsi Megállapodással összhangban lévő csökkentésének biztosítása és az egyenlő nemzetközi versenyfeltételekhez való hozzájárulás érdekében – egyúttal biztosítva az egyenlő bánásmódot az útvonalakon – [ezen irányelv hatálybalépése után + 1] április 30-tól az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerét kell alkalmazni az EGT területén található repülőterekről induló valamennyi járatra. Az Unió fenntartja a CORSIA-rendszer iránti elkötelezettségét. Az Unió CORSIA iránti elkötelezettségének és abban való egyidejű részvételének figyelembevétele érdekében az EGT területéről a CORSIA-t végrehajtó harmadik országokba közlekedő járatokon a CORSIA keretében felhasznált jóváírásokra fordított kiadások pénzügyi értékét levonhatóvá kell tenni az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer szerinti pénzügyi kötelezettségekből.

2022. június 8., szerda

Módosítás 18

Irányelvre irányuló javaslat

12 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (12) A légi közlekedési kibocsátási egységek teljes mennyiségét az **EGT-n belüli repülőterekről induló és az EGT-ben, Svájcban vagy az Egyesült Királyságban található repülőtérré érkező** járatokra vonatkozó kiosztás szintjén kell összevonni. A 2024. évre vonatkozó kiosztásnak az aktív légi jármű-üzemeltetők részére 2023-ban megállapított teljes kiosztáson kell alapulnia, amelyet a 2003/87/EK irányelv 9. cikkében meghatározott lineáris csökkentési tényezővel csökkenteni kell. A kiosztás szintjét növelni kell azon útvonalak figyelembevételében, amelyek 2023-ban nem tartoztak az EU ETS hatálya alá, de 2024-től az EU ETS hatálya alá tartoznak.

Módosítás

- (12) A légi közlekedési kibocsátási egységek teljes mennyiségét az **ezen irányelv által lefedett** járatokra vonatkozó kiosztás szintjén kell összevonni. A 2024. évre vonatkozó kiosztásnak az aktív légi jármű-üzemeltetők részére 2023-ban megállapított teljes kiosztáson kell alapulnia, amelyet a 2003/87/EK irányelv 9. cikkében meghatározott lineáris csökkentési tényezővel csökkenteni kell. A kiosztás szintjét növelni kell azon útvonalak figyelembevételében, amelyek 2023-ban nem tartoztak az EU ETS hatálya alá, de 2024-től az EU ETS hatálya alá tartoznak.

Módosítás 19

Irányelvre irányuló javaslat

13 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (13) A kibocsátási egységek légi közlekedési ágazatban történő kiosztása során a 2003/87/EK irányelv e módosításának hatálybalépését követő évtől kezdődően növelni kell az árverés útján történő értékesítést, figyelembe véve az ágazat azon képességét, hogy áthárítsa a megnövekedett szén-dioxid-kibocsátási költségeket.

Módosítás

- (13) A kibocsátási egységek légi közlekedési ágazatban történő kiosztása során a 2003/87/EK irányelv e módosításának hatálybalépését követő évtől kezdődően növelni kell az árverés útján történő értékesítést – **ami a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásának 2025-ig történő fokozatos megszüntetéséhez vezet** –, figyelembe véve az ágazat azon képességét, hogy áthárítsa a megnövekedett szén-dioxid-kibocsátási költségeket.

2022. június 8., szerda

Módosítás 20
Irányelvre irányuló javaslat
13 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(13b) Az uniós kibocsátáskereskedelmi irányelvnek hozzá kell járulnia a légi közlekedés szén-dioxid-mentesítésének ösztönzéséhez. A fosszilis tüzelőanyagok használatáról a fenntartható légitársaság-üzemanyagok, különösen a szintetikus légitársaság-üzemanyagok használatára való áttérés szerepet játszana ebben a szén-dioxid-mentesítésben. Figyelembe véve ugyanakkor a légitársaság-üzemeltetők közötti nagyfokú versenyt, a fenntartható légitársaság-üzemanyagok fejlődésben lévő uniós piacát, valamint a fosszilis kerozin és a fenntartható légitársaság-üzemanyagok közötti jelentős árkülönbséget, ezt az átállást az elsőként lépők ösztönzésével kell támogatni. Ezért a 2024. január 1. és 2029. december 31. közötti időszakban a kibocsátási egységeket a különböző szerződéssel megegyező módon kell kiosztani, amely a fosszilis kerozin és a fenntartható légitársaság-üzemanyagok közötti fennmaradó árkülönbséget fedezi az egyes légitársaság-üzemeltetők számára, a felhasznált és a (z) xxxx/xxxx rendelet [ReFuelEU-rendelet] ^(1a) szerint bejelentett fenntartható légitársaság-üzemanyagok mennyiségével arányosan, az elsőként lépők ösztönzése és a fenntartható légitársaság-üzemanyagok uniós piaca létrehozásának támogatása érdekében. 2024. január 1-jétől 2029. december 31-ig 20 millió kibocsátási egységet kell fenntartani, és további 20 millió kibocsátási egységet fenn kell tartani, ha az EGT-ből a harmadik országokba induló járatok ugyanebben az időszakban az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartoznak. Ezeket a kibocsátási egységeket a rendelkezésre álló összes kibocsátási egységből kell elkülöníteni, és kizárólag az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó járatokra szabad felhasználni, megkülönböztetéstől mentesen. A Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy e kibocsátási egységek 70 %-át kifejezetten a szintetikus légitársaság-üzemanyagok használatának növelésére osszák ki, elsőbbséget biztosítva a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagoknak. A Bizottságnak megfelelő módon el kell számolnia a fosszilis tüzelőanyagokból származó szén-dioxid-kibocsátással, és a szintetikus légitársaság-üzemanyagokat nulla kibocsátásúként kell beszámítani az azokat használó légitársaság-üzemeltetők számára. A Bizottság értékelést és hatásvizsgálatot követően határozhat úgy, hogy jogalkotási javaslatot terjeszt elő a kibocsátási egységek meghatározott és időben korlátozott, legkésőbb 2034. december 31-ig érvényes mennyiségének kiosztására.

^(1a) [Illessze be a ReFuelEU-rendeletre mutató hivatkozást].

2022. június 8., szerda

Módosítás 21

Irányelvre irányuló javaslat

14 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (14) A 2003/87/EK irányelvet az elfogadható megfelelési egységek tekintetében is módosítani kell annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az ICAO Tanács 2019. márciusi 216. ülészakán a CORSIA alapvető elemeként elfogadott, az egységek alkalmazhatóságára vonatkozó kritériumokat. Az Unióban székhellyel rendelkező légitársaságok számára lehetővé kell tenni, hogy a CORSIA-ban részt vevő harmadik országokba irányuló vagy onnan induló járatok esetében nemzetközi **jóváírásokat** használjanak. Annak biztosítása érdekében, hogy a CORSIA uniós végrehajtása támogassa a Párizsi Megállapodás céljait és ösztönözze a CORSIA-ban való széles körű részvételt, a jóváírásoknak a Párizsi Megállapodásban részes és a CORSIA-ban részt vevő államoktól kell származniuk, és el kell kerülni a jóváírások kétszeres beszámítását.

Módosítás

- (14) A 2003/87/EK irányelvet az elfogadható megfelelési egységek tekintetében is módosítani kell annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az ICAO Tanács 2019. márciusi 216. ülészakán a CORSIA alapvető elemeként elfogadott, az egységek alkalmazhatóságára vonatkozó kritériumokat. Az Unióban székhellyel rendelkező légitársaságok számára lehetővé kell tenni, hogy a CORSIA-ban részt vevő harmadik országokba irányuló vagy onnan induló járatok esetében nemzetközi **CORSIA-jóváírásokat** használjanak. Annak biztosítása érdekében, hogy a CORSIA uniós végrehajtása támogassa a Párizsi Megállapodás céljait és ösztönözze a CORSIA-ban való széles körű részvételt, a jóváírásoknak a Párizsi Megállapodásban részes és a CORSIA-ban részt vevő államoktól kell származniuk, és el kell kerülni a jóváírások kétszeres beszámítását. **Ezen irányelv alkalmazásában a 2019–2020 közötti időszakra meghatározott CORSIA-referenciaértéktől való bármilyen eltérést – a 2021–2023 közötti időszakra vonatkozó, időben korlátozott kivétellel – meg nem felelésnek kell tekinteni.**

Módosítás 22

Irányelvre irányuló javaslat

15 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (15) A nemzetközi jóváírásoknak a 2003/87/EK irányelv 11a. cikkével összhangban történő felhasználására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni azon jóváírások jegyzékének elfogadása céljából, amelyeket az ICAO Tanács elfogadhatónak ítélt a CORSIA-nak való megfelelés céljából, és amelyek megfelelnek a fenti alkalmazhatósági feltételeknek. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁸⁾ megfelelően kell gyakorolni.

Módosítás

- (15) A nemzetközi jóváírásoknak a 2003/87/EK irányelv 11a. cikkével összhangban történő felhasználására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni azon jóváírások jegyzékének elfogadása céljából, amelyeket az ICAO Tanács elfogadhatónak ítélt a CORSIA-nak való megfelelés céljából, és amelyek megfelelnek a fenti alkalmazhatósági feltételeknek. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁸⁾ megfelelően kell gyakorolni. **Ezenkívül az adatok átláthatóságának biztosítása érdekében a légi jármű-üzemeltetőknek ezen irányelv 14. cikke (3a) bekezdése értelmében felhasználóbarát módon jelentést kell tenniük kibocsátásaikról és az általuk alkalmazott kompenzációkról.**

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 23**Irányelvre irányuló javaslat****17 a preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (17a) ***Az ICAO közlő, 2022 szeptemberére tervezett, háromévente megrendezett közgyűlésén a tagállamoknak minden tőlük telhető erőfeszítést meg kell tenniük annak érdekében, hogy megállapodjanak partnereikkel a 2019–2020-as alapszint fokozatos évenkénti csökkentéséről a 2023 utáni időszakban, hogy az Unió legkésőbb 2050-ig megvalósítandó klímasemlegességi céljával összeegyeztethető módon gondoskodjanak az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerre alkalmazott lineáris tényezőhöz való fokozatos igazodásról a 2035 utáni időszakban is.***

Módosítás 24**Irányelvre irányuló javaslat****18 preambulumbekkezdés**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (18) Annak érdekében, hogy a 2003/87/EK irányelv 25a. cikkének (3) bekezdése értelmében az említett irányelv szempontjából a CORSIA-t alkalmazónak tekintett országok jegyzékbe vétele egységes feltételek mellett történjen, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az EGT-országokon, Svájcra és az Egyesült Királyságon kívüli, az uniós jog alkalmazásában a CORSIA-ban részt vevőnek minősülő államok jegyzékének elfogadására és vezetésére. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.
- (18) Annak érdekében, hogy a 2003/87/EK irányelv 25a. cikkének (3) bekezdése értelmében az említett irányelv szempontjából a CORSIA-t alkalmazónak tekintett országok jegyzékbe vétele egységes feltételek mellett történjen, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az EGT-országokon, Svájcra és az Egyesült Királyságon kívüli, az uniós jog alkalmazásában a CORSIA-ban részt vevőnek minősülő államok jegyzékének elfogadására és vezetésére. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni. ***Az említett jegyzékben szereplő információk alapján, valamint az átláthatóság, az elszámoltathatóság és az információkhoz való hozzáférés felhasználóbarát módon történő javítása érdekében a Bizottságnak közzé kell tennie azon légi jármű-üzemeltetők listáját, amelyek nem minősülnek a CORSIA-t alkalmazónak a harmadik országokba irányuló és onnan induló járatok vonatkozásában.***

2022. június 8., szerda

Módosítás 25

Irányelvre irányuló javaslat

19 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (19) Mivel a CORSIA végrehajtása és érvényesítése az Unión kívül székhellyel rendelkező légitársaságok esetében kizárólag e légitársaságok székhely szerinti országának feladata, a CORSIA-nak az EGT-ben található repülőtérrel induló és az EGT-ben, Svájcban vagy az Egyesült Királyságban található repülőtérre érkező járatoktól eltérő járatokra való alkalmazása azt jelenti, hogy az Unión kívüli légitársaságok mentesülnek az e járatokra vonatkozó EU ETS-kötelezettségek alól.

Módosítás

- (19) A kibocsátások kétszeri elszámolásának elkerülése és a CORSIA-nak a 2021–2023 közötti évekre vonatkozóan a 2019-es szinten rögzített alapszint felett, a következő évekre vonatkozóan pedig a 2019–2020-as szint átlagában meghatározott kompenzációs kötelezettségei megfelelő figyelembevétele érdekében a légitársaságok számára lehetővé kell tenni, hogy levonják az általuk az ezen irányelv szerint lefedett útvonalakon a CORSIA-jóváírásokra fordított kiadások pénzügyi értékét.

Módosítás 26

Irányelvre irányuló javaslat

20 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- (20a) Annak biztosítása érdekében, hogy a CORSIA 2027-ben, az ICAO-rendszer második és kötelező szakaszára a légi közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátás kezelésére szolgáló egységes globális kibocsátáskompenzációs rendszert eredményezzen, az Unió következetesen a szilárd végrehajtási szabályok és irányítás, valamint a CORSIA önkéntes és kötelező szakaszaiban való megfelelő részvétel mellett érvelt. Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy a CORSIA nem elégséges az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseinek és a Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásainak teljesítéséhez, a Bizottságnak az EGT területén található repülőterekre érkező járatokra vonatkozó ideiglenes eltérés megszüntetésére irányuló jogalkotási javaslatot kell benyújtania.

Módosítás

2022. június 8., szerda

Módosítás 27
Irányelvre irányuló javaslat
20 b preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(20b) *Az Uniónak minden tőle telhetőt meg kell tennie a CORSIA rendelkezéseinek erősítése és a légi közlekedésből származó globális kibocsátás csökkentésére irányuló hosszú távú cél elfogadásának támogatása érdekében, ugyanakkor meg kell őriznie az Unió hatáskörét a 2003/87/EK irányelv tekintetében, amint azt az Európai Unió Bírósága megerősítette ^(1a).*

^(1a) *A Bíróság 2011. december 21-i ítélete a C-366/10. sz. Air Transport Association of America és társai kontra Secretary of State for Energy and Climate Change ügyben, EU:C:2011:864.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 28

Irányelvre irányuló javaslat
20 c preambulumbekendés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (20c) *Alapvető fontosságú az adatok átláthatóságának biztosítása, és fontos javítani a CORSIA végrehajthatóságát és a CORSIA-hoz kapcsolódó információkhoz való nyilvános hozzáférést. Ezért a CORSIA-nak a szén-dioxid-kibocsátás globális csökkentésére gyakorolt hatása és a Párizsi Megállapodás céljainak elérésében játszott szerepe értékelésének folyamatában a légitársaság-üzemeltetőknek felhasználóbarát módon jelentést kell tenniük kibocsátásaikról és az általuk alkalmazott kompenzációkról.*

Módosítás 29

Irányelvre irányuló javaslat
21 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (21) *A CORSIA-t nem alkalmazó, az ENSZ meghatározása szerinti legkevésbé fejlett országokba és fejlődő kis szigetállamokba irányuló, illetve onnan induló járatokat – kivéve azokat az államokat, amelyek egy főre jutó GDP-je eléri vagy meghaladja az uniós átlagot – mentesíteni kell az EU ETS vagy a CORSIA szerinti kötelezettségek alól, a mentesség záró időkorlátja nélkül.*

törölve

Módosítás 63 és 79

Irányelvre irányuló javaslat
25 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (25) Különös figyelmet kell fordítani a hozzáférés előmozdítására az Unió legkülső régiói tekintetében. Éppen ezért eltérést kell biztosítani az EU ETS-től a valamely tagállam legkülső régiójában található repülőtér és ugyanazon tagállamban található másik repülőtér közötti repülésekből származó kibocsátások tekintetében.

- (25) Különös figyelmet kell fordítani a hozzáférés előmozdítására az Unió legkülső régiói tekintetében. Éppen ezért eltérést kell biztosítani az EU ETS-től a valamely tagállam legkülső régiójában található repülőtér és az EGT egy másik régiójában található repülőtér, valamint ugyanazon legkülső régióban található két repülőtér közötti repülésekből származó kibocsátások tekintetében.

2022. június 8., szerda

Módosítás 31**Irányelvre irányuló javaslat****26 a preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (26a) *A légi közlekedési kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek egy részét, valamint a légi jármű-üzemeltetők által befizetett, a 2003/87/EK irányelv 16. cikke szerinti szankciókból származó bevételeket az Éghajlat-változási Beruházási Alap számára kell elkülöníteni a légi közlekedési ágazatban az éghajlatváltozás mérséklését célzó innováció támogatása céljából, különösen a légi közlekedési ágazat teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentését célzó új technológiák és tervek kifejlesztéséhez, bevezetéséhez és megvalósításához kapcsolódó projektek, elsősorban a fenntartható légi jármű-üzemanyagok területén, valamint a légi közlekedési ágazat éghajlati hatásának csökkentését célzó tervek, különösen az operatív, repüléstechnikai, repülőgéptörzs- és áttörést jelentő hajtómű-innováció, a repülőtéri infrastruktúra és az elektromos légi járművek vonatkozásában.*

Módosítás 32**Irányelvre irányuló javaslat****26 b preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (26b) *Az Éghajlatváltozási Beruházási Alapnak támogatnia kell a dekarbonizációs megoldások kutatását, fejlesztését és alkalmazását, beleértve a kibocsátásmentes technológiákat is, valamint csökkentenie kell a légi közlekedési ágazat éghajlati és környezeti hatásait. Különösen a szén-dioxidtól eltérő kibocsátások hatásait kell kezelnie a nyomonkövetési és jelentéstételi technológiák alkalmazása, valamint az operatív megoldások javítása révén.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 33**Irányelvre irányuló javaslat****26 c preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (26c) *A légi közlekedési ágazatban a kibocsátási egységek teljes körű árvezéséből eredő növekvő szén-dioxid-költségek miatt gazdasági hátrány merülhet fel az Unión belüli légi csomópontokat használó légi jármű-üzemeltetők számára az Unión kívüli központokat használókhoz képest. Mivel a harmadik országbeli légi központokba repülő járatok jelenleg nem tartoznak az EU ETS hatálya alá, az Unión kívüli járatokat működtető üzemeltetők számára előnyös lehet, ha kevésbé szigorú kibocsátáscsökkentési intézkedéseket alkalmazó helyen töltik fel a járműveket üzemanyaggal. Ez oda vezethet, hogy eltolódik a forgalom ezekbe a központokba, és nő a kibocsátás, ami negatív hatással lehet a globális felmelegedésre. Az EU ETS hatályának az EGT-n, Svájcban és az Egyesült Királyságon kívüli repülőterekre érkező és onnan induló járatokra történő kiterjesztése tisztességesebb versenyt és hatékonyabb üvegházhatásúgáz-csökkentést eredményezne.*

Módosítás 34**Irányelvre irányuló javaslat****27 a preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (27a) *A Bizottság mérlegeli a 2003/87/EK irányelv lehetséges módosításait a szabályozás egyszerűsítése tekintetében. A Bizottság és a tagállamok folyamatosan igazodnak a legjobb gyakorlat szerinti közigazgatási eljárásokhoz, és megtesznek minden intézkedést a 2003/87/EK irányelv végrehajtásának egyszerűsítése érdekében, az adminisztratív terhek minimálisra csökkentése mellett.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 35**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont (új)**

2003/87/EK irányelv

3 cikk – u a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

-1. A 3. cikk a következő ponttal egészül ki:

„*ua) a »légi közlekedésből származó, szén-dioxidtól eltérő kibocsátások« az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységet végző légi jármű nitrogén-oxid (NO_x), koromrészecske, oxidált kénvegyület-fajták és vízgőz kibocsátása.*”

Módosítás 36**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont – b pont**

2003/87/EK irányelv

3c cikk – 5 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(5a) Az e cikk (5) bekezdésében említett, a 2024. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszakra vonatkozó kibocsátási egységek teljes mennyiségéből 20 milliót a különböző szerződéssel azonos módon kell kiosztásra fenntartani, amely fedezi a fosszilis kerozin és a fenntartható légi jármű-üzemanyagok közötti fennmaradó árkülönbséget azon légi jármű-üzemeltetők tekintetében, amelyek növelik a fenntartható légi jármű-üzemanyagok használatát, előnyben részesítve a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat, a ... rendelet [ReFuelEU-rendelet] (*) I. mellékletében említett kevérségi megbízások alapján vagy azon túl, valamint ezen üzemanyagok árának alakulását figyelembe véve. E kibocsátási egységek 70 %-át kifejezetten a szintetikus légi jármű-üzemanyagok használatának növelésére kell kiosztani, elsőbbséget biztosítva a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagoknak. Ezenkívül a 3ea. cikkben említett, az EGT területén található repülőtérrel harmadik országokba irányuló repülésekből származó kibocsátások lefedésére kiadott kibocsátási egységek többletmennyiségéből 20 millió kibocsátási egységet a 2029. december 31-ig tartó időszakra vonatkozó különböző szerződéssel azonos módon kell kiosztani.

(*) [illessze be a FuelEU tengerészeti rendeletről mutató hivatkozást].

2022. június 8., szerda

Módosítás 37**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont – b pont**

2003/87/EK irányelv

3c cikk – 5 b bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(5b) Az (5a) bekezdésben említett kibocsátási egységek teljes mennyiségét a különbözeti szerződéssel megegyező módon kell kiosztani, amely fedezi a fosszilis kerozin és a fenntartható légi jármű-üzemanyagok közötti fennmaradó árkülönbséget a fenntartható légi jármű-üzemanyagok használatának növelése érdekében, megkülönböztetésmentesen előnyben részesítve a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat, az Európai Repülésbiztonsági Ügynökségnek a(z) ... rendelet [ReFuelEU rendelet] (*) 7., 8. és 9. cikke szerint bejelentetteknek megfelelően.

Minden légi jármű-üzemeltető kérelmezheti az EU ETS hatálya alá tartozó légi járatokra vonatkozó kibocsátási egységek kiosztását a 2024. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszakban, az (5a) bekezdésben említett tüzelőanyagok fokozott használata alapján.

A kibocsátási egységek mennyiségének arányosnak kell lennie az ezen üzemanyagoknak ezen irányelv és az (EU) 2018/2001 uniós kibocsátáskereskedelmi irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szerinti kezelése alapján megtakarított teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátással.

A Bizottság a 14. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásáig biztosítja, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított hidrogént használó, nem biológiai eredetű, megújuló üzemanyagokból származó kibocsátások nulla kibocsátásnak számítanak az ilyeneket használó légi jármű-üzemeltetők számára.

A Bizottság évente közzéteszi a kerozin és a fenntartható légi jármű-üzemanyagok közötti költségkülönbözetre vonatkozó információkat. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv kiegészítése céljából a légi közlekedési kibocsátási egységeknek a fenntartható légi jármű-üzemanyagok használatának növelését célzó kiosztására vonatkozó részletes szabályok tekintetében azáltal, hogy fedezi a kerozin helyett ezen üzemanyagok használatával megtakarított tonnánkénti szén-dioxid-kibocsátás árkülönbségét.

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

2028. december 31-től a Bizottság évente értékeli e bekezdés alkalmazását, és annak eredményeit időben benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ezen értékelés alapján és hatásvizsgálat elvégzése után a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújthat be a maximált számú és időben korlátozott kibocsátási egység 2034. december 31-ig történő kiosztására vonatkozóan a 3c. cikk (5a) bekezdésében említett fenntartható légi jármű-üzemanyagok használatát növelő légi jármű-üzemeltetők számára.

(*) [illessze be a FuelEU tengerészeti rendelethez mutató hivatkozást].

Módosítás 65 és 80

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont – b pont

2003/87/EK irányelv

3c cikk – 7 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(7) A 12. cikk (2a) bekezdésétől, a 14. cikk (3) bekezdésétől és a 16. cikktől eltérve a tagállamoknak az említett rendelkezésekben meghatározott követelményeket teljesítettnek kell tekinteniük, és nem léphetnek fel a légi jármű-üzemeltetőkkel szemben a valamely tagállam legkülső régiójában található repülőtér és **ugyanazon tagállamban a** legkülső régió **kívül** található repülőtér közötti repülésekből eredő, 2030-ig keletkező kibocsátások miatt;

Módosítás

(7) A 12. cikk (2a) bekezdésétől, a 14. cikk (3) bekezdésétől és a 16. cikktől eltérve a tagállamoknak az említett rendelkezésekben meghatározott követelményeket teljesítettnek kell tekinteniük, és nem léphetnek fel a légi jármű-üzemeltetőkkel szemben a valamely tagállam legkülső régiójában található repülőtér és **az EGT egy másik régiójában található repülőtér, valamint ugyanazon** legkülső régió **belül** található két repülőtér közötti repülésekből eredő, 2030-ig keletkező kibocsátások miatt;

Módosítás 39

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 2 pont – a pont

2003/87/EK irányelv

3d cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) 2024-ben árverésre bocsátják azon kibocsátási egység-mennyiség **25 %-át**, amelynek tekintetében a 3c. cikknek megfelelően közzétett ingyenes kiosztásra került volna sor.

Módosítás

(1) 2024-ben árverésre bocsátják azon kibocsátási egység-mennyiség **50 %-át**, amelynek tekintetében a 3c. cikknek megfelelően közzétett ingyenes kiosztásra került volna sor.

2022. június 8., szerda

Módosítás 40**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 2 pont – b pont**

2003/87/EK irányelv

3d cikk – 1a bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1a) **2025-ben árverésre bocsátják azon, a 3c. cikknek megfelelően közzétett hirdetésnyből számított kibocsátási egység-mennyiség 50 %-át, amelynek tekintetében abban az évben ingyenes kiosztásra került volna sor.**

törölve**Módosítás 41****Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 2 pont – b pont**

2003/87/EK irányelv

3d cikk – 1b bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1b) **2026-ban árverésre bocsátják azon, a 3c. cikknek megfelelően közzétett hirdetésnyből számított kibocsátási egység-mennyiség 75 %-át, amelynek tekintetében abban az évben ingyenes kiosztásra került volna sor.**

törölve**Módosítás 42****Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 2 pont – b pont**

2003/87/EK irányelv

3d cikk – 1c bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1c) **2027. január 1-jétől kezdődően árverésre bocsátják azon teljes kibocsátási egység-mennyiséget, amelynek tekintetében abban az évben ingyenes kiosztásra került volna sor.** ”,

(1c) **2025. január 1-jétől kezdődően a 3c. cikk (5a) bekezdésében említett kibocsátási egység-mennyiség kivételével** árverésre bocsátják azon teljes kibocsátási egység-mennyiséget, amelynek tekintetében abban az évben ingyenes kiosztásra került volna sor.

2022. június 8., szerda

Módosítás 43**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 2 pont – d pont**

2003/87/EK irányelv

3d cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt az irányelvet a légi közlekedési kibocsátási egységek tagállamok általi, e cikk (1), (1a), (1b), (1c) és (1d) bekezdése szerinti elárverezésére vonatkozó részletes szabályok tekintetében, beleértve az árverésből származó bevételek egy részének az Unió általános költségvetésébe történő átcsoportosítására vonatkozó szabályokat is.;

Módosítás

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt az irányelvet a légi közlekedési kibocsátási egységek tagállamok általi, e cikk (1), (1a), (1b), (1c) és (1d) bekezdése szerinti elárverezésére vonatkozó részletes szabályok tekintetében, beleértve az árverésből származó bevételek egy részének az Unió általános költségvetésébe történő átcsoportosítására vonatkozó szabályokat is, **összhangban az (EU, Euratom) 2020/2053 határozattal.**

Módosítás 44**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 2 pont – e pont**

2003/87/EK irányelv

3d cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(4) **A tagállamok határozzák meg az** e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó **bevételek felhasználását**, kivéve a Szerződés 311. cikkének (3) bekezdésével összhangban saját forrásként meghatározott és az Unió általános költségvetésében szereplő bevételeket. **A tagállamok a kibocsátási egységek elárverezéséből származó bevételeket a 10. cikk (3) bekezdése szerint használják fel.**

Módosítás

(4) **Az** e fejezet hatálya alá tartozó **légi közlekedési** kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó **bevételeket**, kivéve a Szerződés 311. cikkének (3) bekezdésével összhangban saját forrásként meghatározott és az Unió általános költségvetésében szereplő bevételeket, **a következőképpen használják fel:**

a) **75 %-ot az innováció és az új technológiák támogatására kell fordítani, beleértve a dekarbonizációs megoldások légi közlekedési ágazatban történő bevezetését az Éghajlat-változási Beruházási Alapon keresztül, a 10a. cikk (8) bekezdésével összhangban;**

b) **a 3ea. cikk (2) bekezdésében említett induló légi járatokból származó bevételek 15 %-át az UNFCCC éghajlatváltozási alapjaihoz, különösen a Zöld Klíma Alaphoz és az Alkalmazkodási Alaphoz való hozzájárulásra kell fordítani az éghajlatváltozás által a legsebezhetőbb közösségekre gyakorolt hatás enyhítését célzó nemzetközi fellépés előmozdítása érdekében;**

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- c) a fennmaradó bevételeket a tagállamok által a 10. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott módon kell felhasználni, ideértve a légi közlekedési ágazatban az igazságos átmenet biztosítását célzó projektek előmozdítását, és különösen a légi közlekedési ágazat érdekelt felei közötti társadalmi párbeszéd támogatását, valamint a munkavállalók képzését, átképzését és továbbképzését.

Módosítás 45

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 3 a pont (új)

2003/87/EK irányelv

3 e a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

3a. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„3ea. cikk

Harmadik országokat érintő légiközlekedési tevékenységek

(1) ... [Ezen irányelv hatálybalépésének éve + 1] április 30-tól a légi jármű-üzemeltetőknek át kell adniuk az EGT területén található repülőterekről induló járatok kibocsátásaira vonatkozó kibocsátási egységeket.

(2) ... [Ezen irányelv hatálybalépésének éve]-tól/-től a légi közlekedés számára kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyiségét növelni kell az (1) bekezdésben említett további induló járatok számára kiosztott kibocsátási egységek azon mennyiségével, amelynek kiosztására akkor kerülne sor, ha az adott évben az EU ETS hatálya alá tartoznának. A 9. cikkben meghatározott lineáris csökkentési tényezőt kell alkalmazni.

(3) Annak érdekében, hogy kellően figyelembe vegyék a CORSIA kompenzációs kötelezettségeit, amelyeket 2021–2023-as évekre vonatkozóan a 2019-es szinten rögzített alapszint felett határoztak meg, a 2024-től kezdődően pedig a 2019–2020-as szint átlagában, a légi jármű-üzemeltetők számára lehetővé kell tenni, hogy levonják a CORSIA-nak való megfelelésre felhasznált jóváírásokra fordított kiadások pénzügyi értékét az EGT országokból a 25a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt harmadik országokba irányuló járatok esetében.

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A légi jármű-üzemeltetők minden évben közzéteszik az előző évben az egyes útvonalakra kifizetett CORSIA-kompenzációkra vonatkozó információkat, és tájékoztatják a Bizottságot az ilyen kompenzációkról, amennyiben visszaadási kötelezettségük csökkentését kívánják kérni. A Bizottság minden egyes útvonalra vonatkozóan meghatározza az EU ETS leadási kötelezettségből levonható kompenzációk pénzügyi értékét. A Bizottság a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítésére e levonás módszertanának és mechanizmusának meghatározása érdekében. E célból a Bizottság az EU ETS kibocsátási egységek árát az adott megfelelési év átlagárának tekinti.

Amennyiben a Bizottság egy adott évre vonatkozóan különbséget állapít meg a hitelesített kibocsátások és a leadott kibocsátási egységek között, a megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet törölni kell.

(4) A Bizottság 2027. december 31-ig ezen irányelv 28b. cikkével összhangban jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ICAO szerződő államainak a CORSIA-ban való részvételéről, valamint a CORSIA általános törekvéseiről és környezeti integritásáról. A jelentés megállapításai alapján a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő az EGT területén található repülőterekre érkező járatokra vonatkozó ideiglenes eltérés megszüntetésére.”

Módosítás 46

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 4 a pont (új)

2003/87/EK irányelv

10a cikk – 8 bekezdés – 3 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

4a. A 10a. cikk (8) bekezdése a második albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

A légi közlekedési tevékenységek tekintetében a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből és a 16. cikk (3) bekezdésében említett szankciókból származó, az Éghajlat-változási Beruházási Alap számára elkülönített bevételeket légi közlekedési projektek rendelkezésére kell bocsátani az új fejlesztések és innovációk támogatása, a dekarbonizációs megoldások bevezetése, a támogatási mechanizmusok kidolgozása és a szükséges infrastruktúra létrehozása érdekében, amelyek csökkentik az összes éghajlati hatást, beleértve a szén-dioxidtól eltérő hatásokat is, különösen az alábbiak révén:

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- a) fenntartható légi jármű-üzemanyagok alkalmazása, elsőbbséget biztosítva a nem biológiai eredetű, megújuló hidrogénből és levegőből történő közvetlen leválasztással előállított megújuló üzemanyagoknak, többek között a kibocsátásmentes üzemanyagok és a hagyományos üzemanyagok közötti árkülönbség kiegyenlítésére szolgáló szerződésekkel, valamint az uniós repülőterek fenntartható légi jármű-üzemanyagokkal való ellátási költségeinek csökkentésével;
- b) a szén-dioxid-kibocsátást és a szén-dioxidtól eltérő kibocsátásokat mérséklő operatív repüléstechnikai és repülőgéptörzs-megoldások alapvető javítása;
- c) a hajtóművekkel kapcsolatos áttörést hozó innováció és a légi közlekedés kibocsátásainak csökkentéséhez hozzájáruló új meghajtási technológiák – például az akkumulátor- és turbóelektromos technológiák –, valamint a turbínákban történő hidrogénezés és az elektromos motorokat, elektromos légi járműveket és a kapcsolódó repülőtéri infrastruktúrát működtető üzemanyagcellák bevezetése;
- d) a légi közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátásra és a szén-dioxidtól eltérő kibocsátásokra vonatkozó nyomonkövetési és jelentési technológiák bevezetése;
- e) a légi közlekedés nem szén-dioxidhoz kapcsolódó hatásaival, például a kondenzcsík és a pehelyfelhők képződésével és annak megelőzésével kapcsolatos innovációkhoz vezető kutatások.

Az Éghajlat-változási Beruházási Alap által támogatott projektek leírásának és a projektszintek szerint lebontott kiadási szintekre vonatkozó információknak átláthatónak kell lenniük, és azokat hozzáférhető módon nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, és rendszeresen frissíteni kell a Bizottság honlapján. A Bizottság biztosítja az érdekelt felek inkluzív bevonását az Éghajlatváltozási Beruházási Alappal kapcsolatos finanszírozási eljárásokba.

2022. június 8., szerda

Módosítás 47**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont – a pont**

2003/87/EK irányelv

11a cikk – 2 bekezdés – 1 albekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

b) olyan országból származnak, amely szerepel a 25a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban mint a nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompenzációs és -csökkentési rendszerében (CORSIA) részt vevő ország. Ez a feltétel nem alkalmazandó a **2027** előtti kibocsátásokra, **és nem alkalmazandó az Egyesült Nemzetek által meghatározott legkevésbé fejlett országokra és fejlődő kis szigetállamokra sem, kivéve azokat az országokat, amelyek egy főre jutó GDP-je eléri vagy meghaladja az uniós átlagot.**

Módosítás

b) olyan országból származnak, amely szerepel a 25a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban mint a nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompenzációs és -csökkentési rendszerében (CORSIA) részt vevő ország. Ez a feltétel nem alkalmazandó a **2027. január 1.** előtti kibocsátásokra.

Módosítás 48**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont – a pont**

2003/87/EK irányelv

11 a cikk – 3 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben részletesebb – például jelentéstételi és nyilvántartási – követelményeket határoz meg az első albekezdésben említett rendelkezésekre, valamint az e rendelkezéseket alkalmazó államok vagy programok jegyzékbe vételére vonatkozóan. **A rendelkezések figyelembe veszik a legkevésbé fejlett országok és a fejlődő kis szigetállamok számára biztosított rugalmassági mechanizmusokat.** Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

Módosítás

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben részletesebb – például jelentéstételi és nyilvántartási – követelményeket határoz meg az első albekezdésben említett rendelkezésekre, valamint az e rendelkezéseket alkalmazó államok vagy programok jegyzékbe vételére vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

2022. június 8., szerda

Módosítás 49**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 6 pont – a pont**

2003/87/EK irányelv

12 cikk – 6 bekezdés – 1 albekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

b) éves szén-dioxid-kibocsátása meghaladja a 10 000 tonnát az olyan légi járművek használatából eredően, amelyek az I. **melléklet** hatálya alá tartozó repüléseket végeznek és 5 700 kg-ot meghaladó maximális engedélyezett felszállótömeggel rendelkeznek – az ugyanazon tagállamból (ideértve ugyanazon tagállam legkülső régióit) induló és ugyanazon tagállamba érkező légi járműveket kivéve, **2019.** január 1-jétől.

Módosítás

b) éves szén-dioxid-kibocsátása meghaladja a 10 000 tonnát az olyan légi járművek használatából eredően, amelyek az **ezen irányelv I. mellékletének, valamint az (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet^(1a) 2. cikke (3) és (4) bekezdésének** hatálya alá tartozó repüléseket végeznek és 5 700 kg-ot meghaladó maximális engedélyezett felszállótömeggel rendelkeznek – az ugyanazon tagállamból (ideértve ugyanazon tagállam legkülső régióit) induló és ugyanazon tagállamba érkező légi járműveket kivéve, **2021.** január 1-jétől.

^(1a) A Bizottság (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. július 18.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet által a légi közlekedésből származó kibocsátásoknak a piaci alapú globális intézkedés végrehajtása céljából való nyomon követése, jelentése és hitelesítése érdekében elfogadott intézkedések tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 250., 2019.9.30., 10. o.).

Módosítás 50**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 6 a pont (új)**

2003/87/EK irányelv

14 cikk – 1 bekezdés – 1 albekezdés

Hatályos szöveg

A Bizottság **végrehajtási** jogi aktusokat fogad el a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére vonatkozó szabályokról, és szükség szerint az I. mellékletben felsorolt tevékenységekre vonatkozó tevékenységi adatok nyomon követéséről és bejelentéséről, továbbá a tonnakilómeter-adatoknak az 3e. vagy 3f. cikk alkalmazásában való nyomon követéséről és bejelentéséről, amely szabályok alapját a nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozóan a IV. mellékletben meghatározott elvek és az e cikk (2) bekezdésében foglalt követelmények jelentik. E **végrehajtási** jogi aktusok meghatározzák továbbá **a kibocsátás** nyomon követésére és az **arra vonatkozó jelentéstételre** irányadó követelmények keretében **minden egyes üvegházhatású gáz globális felmelegedési potenciálját**.

Módosítás

6a. A 14. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság **felhatalmazáson alapuló** jogi aktusokat fogad el a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére vonatkozó szabályokról, és szükség szerint az I. mellékletben felsorolt tevékenységekre vonatkozó tevékenységi adatok nyomon követéséről és bejelentéséről, továbbá a tonnakilómeter-adatoknak az 3e. vagy 3f. cikk alkalmazásában való nyomon követéséről és bejelentéséről, amely szabályok alapját a nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozóan a IV. mellékletben meghatározott elvek és az e cikk (2) bekezdésében foglalt követelmények jelentik. E **felhatalmazáson alapuló** jogi aktusok meghatározzák továbbá **az egyes üvegházhatású gázok globális felmelegedési potenciálját, valamint a légi közlekedésből származó, szén-dioxidtól eltérő kibocsátások hatásait az e gázok és kibocsátások** nyomon követésére, **jelentésére és hitelesítésére** irányadó követelmények keretében.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 51**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 6 a pont (új)**

2003/87/EK irányelv

14 cikk – 2 bekezdés – 2 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

6a. A 14. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság ... [6 hónappal ezen irányelv hatályba lépését követően]-ig a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el ezen irányelv kiegészítése céljából az ezen irányelv hatálya alá tartozó légi jármű-üzemeltetőktől származó, szén-dioxidtól eltérő kibocsátásokra vonatkozó nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer (MRV-rendszer) létrehozása érdekében. A szén-dioxidtól eltérő kibocsátásokra vonatkozó MRV-rendszernek legalább a következőkre vonatkozó adatokat kell tartalmaznia:

- a) üzemanyagáram;
- b) a légi jármű tömege;
- c) környezeti páratartalom;
- d) a légi jármű pozíciója (szélesség és hosszúság) és tengerszint feletti magassága;
- e) átlagos páratartalom és hőmérséklet;
- f) CO₂, H₂O, SO₂ és NO_x kibocsátási indexek;
- g) CO₂-egyenértékek repülésenként.

2026. december 31-ig a Bizottság a szén-dioxidtól eltérő kibocsátások nyomon követésének, jelentésének és hitelesítésének eredményei alapján hatásvizsgálatot és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az ilyen kibocsátásoknak az EU ETS hatályának a légi közlekedésből származó, szén-dioxidtól eltérő kibocsátásokra való kiterjesztésével történő csökkentésére.

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Ezen irányelv hatályának a második albekezdésben említett, a légi jármű-üzemeltetőktől származó, szén-dioxidtól eltérő kibocsátásokra történő kiterjesztéséig a légi közlekedési tevékenységekből származó kibocsátásokra vonatkozó CO₂-kibocsátási tényezőt 2027. december 31-től 1,8-cal, 2028. december 31-től 1,9-cel, 2029. december 31-től pedig 2,0-val meg kell szorozni a légi közlekedésből származó, szén-dioxidtól eltérő kibocsátások figyelembevétele érdekében.

... [30 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-tól/-től a Bizottság a 10. cikk (5) bekezdésében említett jelentés részeként évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a harmadik albekezdésben említett MRV-rendszer eredményeiről.”

Módosítás 52

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 6 a pont (új)

2003/87/EK irányelv

14 cikk – 3 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

6a. A 14. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Bizottság légi jármű-üzemeltetőnként és repülőtérrámpánként, felhasználóbarát módon jelent és közzétesz minden, a légi jármű-üzemeltetővel kapcsolatban az (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 7. cikkének megfelelően a tagállamokkal és a Bizottsággal közölt kibocsátási adatot. Az egyes évekre vonatkozó adatokat haladéktalanul közzé kell tenni. Az adatok legalább a következőket tartalmazzák:

- a) kibocsátási adatok légi jármű-üzemeltetők és repülőtérrámpák szerinti bontásban;
- b) terhelési tényezők, légi jármű-típus, üzemanyag-típus és üzemanyag-fogyasztás repülőtérrámpánként minden egyes légi jármű-üzemeltető esetében;
- c) a kibocsátáskompensáció 12. cikk (7) bekezdése szerint kiszámított összege;

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- d) a kibocsátáskompenzáció egy részének vagy egészének teljesítéséhez felhasznált támogatható tüzelőanyagok mennyisége és típusa;
- e) a kibocsátáskompenzáció egy részének vagy egészének teljesítéséhez felhasznált karbonkreditek mennyisége és típusa;
- f) az áruk és postai küldemények teljes tömege (tonna) a jelentési időszakban repülőtérpáronként;”

Módosítás 53

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 7 pont

2003/87/EK irányelv

18 a cikk – 3 bekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

b) 2024-től kezdődően legalább kétévenként frissíti a jegyzéket olyan légi jármű-üzemeltetők felvételével, amelyek ezt követően végeztek az I. mellékletben említett légi közlekedési tevékenységet.”

b) 2024-től kezdődően, **azt követően pedig** legalább kétévenként frissíti a jegyzéket olyan légi jármű-üzemeltetők felvételével, amelyek ezt követően végeztek az I. mellékletben említett légi közlekedési tevékenységet.”

Módosítás 54

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 9 pont

2003/87/EK irányelv

25 a cikk – 2 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

(2) Az Unió és tagállamai továbbra is törekszenek a légi közlekedésből származó üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentését célzó globális intézkedésekre vonatkozó megállapodás elérésére. A Bizottság bármely ilyen megállapodás fényében mérlegeli, hogy a légi jármű-üzemeltetők vonatkozásában szükséges-e ezt az irányelvet módosítani.

9. A 25a. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az Unió és tagállamai továbbra is törekszenek a légi közlekedésből származó üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentését célzó globális intézkedésekre vonatkozó megállapodás elérésére, **összhangban az (EU) 2021/1119 rendelet és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel**. A Bizottság bármely ilyen megállapodás fényében mérlegeli, hogy a légi jármű-üzemeltetők vonatkozásában szükséges-e ezt az irányelvet módosítani.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 55**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 9 pont**

2003/87/EK irányelv

25 a cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amely felsorolja az EGT-országokon, Svájcban és az Egyesült Királyságon kívüli, ezen irányelv vonatkozásában a CORSIA-t alkalmazónak tekintett országokat, a 2019-es alapszinttel a 2021–2023-as időszakra, valamint a 2019–2020-as alapszinttel **az ezt követő** évekre vonatkozóan. A végrehajtási jogi aktust a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Módosítás

(3) **Legalább évente egyszer a** Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amely felsorolja az EGT-országokon, Svájcban és az Egyesült Királyságon kívüli, ezen irányelv vonatkozásában a CORSIA-t alkalmazónak tekintett országokat, a 2019-es alapszinttel a 2021–2023-as időszakra, valamint a 2019–2020-as alapszinttel **a 2024 utáni** évekre vonatkozóan. A végrehajtási jogi aktust a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Módosítás 56**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 9 pont**

2003/87/EK irányelv

25a cikk – 3 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

(6) A (3) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsoroltaktól eltérő, az Egyesült Nemzetek Szervezete által meghatározott legkevésbé fejlett országokba és fejlődő kis szigetállamokba irányuló vagy onnan kiinduló repülésekből származó kibocsátások tekintetében a légi jármű-üzemeltetők nem kötelesek egységek törlésére.

Módosítás

9. A 25a. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés szerint összeállított lista alapján a Bizottság közzéteszi azon országok légi jármű-üzemeltetőinek jegyzékét, amelyek ezen irányelv alkalmazásában nem minősülnek a CORSIA-t alkalmazó országnak a harmadik országokba irányuló vagy onnan induló járatok tekintetében.”

Módosítás 57**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 9 pont**

2003/87/EK irányelv

25 a cikk – 6 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(6) A (3) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsoroltaktól eltérő, az Egyesült Nemzetek Szervezete által meghatározott legkevésbé fejlett országokba és fejlődő kis szigetállamokba irányuló vagy onnan kiinduló repülésekből származó kibocsátások tekintetében a légi jármű-üzemeltetők nem kötelesek egységek törlésére.

Módosítás

törölve

2022. június 8., szerda

Módosítás 58**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 9 pont**

2003/87/EK irányelv

25 a cikk – 7 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(7) Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy a verseny olyan jelentős torzulása áll fenn, amely hátrányosan érinti a valamely tagállam által kiállított üzembentartási engedéllyel rendelkező vagy valamely tagállamban lajstromozott légi jármű-üzemeltetőket, ideértve az adott tagállam legkülső régióit, az adott tagállamhoz tartozó területeket és az adott tagállam egyéb területeit, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy **végrehajtási jogi aktusokat** fogadjon el az említett légi jármű-üzemeltetőknek a 12. cikk (8) bekezdése szerinti átadási követelmények alóli mentesítésére az ilyen országokba irányuló és onnan kiinduló repülésekből származó kibocsátások tekintetében. A verseny torzulását okozhatja az a harmadik ország, amely nemzeti jogában kevésbé szigorú módon alkalmazza a CORSIA-t, vagy nem azonos módon érvényesíti a CORSIA rendelkezéseit valamennyi légi jármű-üzemeltetővel szemben. **Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.**

Módosítás

(7) Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy a verseny olyan jelentős torzulása áll fenn, amely hátrányosan érinti a valamely tagállam által kiállított üzembentartási engedéllyel rendelkező vagy valamely tagállamban lajstromozott légi jármű-üzemeltetőket, ideértve az adott tagállam legkülső régióit, az adott tagállamhoz tartozó területeket és az adott tagállam egyéb területeit, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy **ezen irányelv kiegészítése érdekében a 23. cikk értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat** fogadjon el az említett légi jármű-üzemeltetőknek a 12. cikk (8) bekezdése szerinti átadási követelmények alóli mentesítésére az ilyen országokba irányuló és onnan kiinduló repülésekből származó kibocsátások tekintetében. A verseny torzulását okozhatja az a harmadik ország, amely nemzeti jogában kevésbé szigorú módon alkalmazza a CORSIA-t, vagy nem azonos módon érvényesíti a CORSIA rendelkezéseit valamennyi légi jármű-üzemeltetővel szemben. **A Bizottság tájékoztatást tesz közzé arról is, hogy a (7a) bekezdésben említett kritériumok hogyan teljesültek.**

Módosítás 59**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 9 pont**

2003/87/EK irányelv

25a cikk – 7a bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

9. A 25a. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7a) A Bizottság a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk (7) bekezdése szerinti jelentős versenytorzulás fennállásának megállapításához használt módszertant és kritériumokat. A Bizottság átlátható módon közzéteszi a felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazására vonatkozó információkat.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 60**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 9 pont**

2003/87/EK irányelv

25a cikk – 8 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

9. A 25a. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8a) A Bizottság 2027. január 1-jéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról, a légi közlekedésnek az (EU) 2021/1119 rendelet és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseire való hozzájárulásáról, a CORSIA végrehajtásáról és annak a légi közlekedés uniós belső piacára, a versenyképességre és az igazságos átmenetre gyakorolt hatásáról, és különösen ezen irányelv társadalmi hatásairól, az átképzésről és a továbbképzésről, valamint az utasok – különösen az alacsonyabb jövedelműek – légi utazásainak gyakoriságára és költségeire gyakorolt hatásáról. A jelentésnek ajánlásokat kell tartalmaznia, amelyeket indokolatlan késedelem nélkül végre kell hajtani.”

Módosítás 61**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 9 a pont (új)**

2003/87/EK irányelv

28b cikk

Hatályos szöveg

Módosítás

9a. A 28b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

28b. cikk

„28b. cikk

A Bizottság által az ICAO piaci alapú globális intézkedésének végrehajtására vonatkozóan végzett jelentéstétel és felülvizsgálat

A Bizottság által az ICAO piaci alapú globális intézkedésének végrehajtására vonatkozóan végzett jelentéstétel és felülvizsgálat

(1) A Bizottság **2019.** január 1-je előtt, azt követően pedig **rendszeresen** tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az ICAO-n belül folytatott, a 2021-től kezdődően a kibocsátásokra alkalmazandó piaci alapú globális intézkedés végrehajtását célzó tárgyalások előrehaladásáról, különösen a következőkkel kapcsolatban:

(1) A Bizottság **2027.** január 1-je előtt, azt követően pedig **kétévente** tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az ICAO-n belül folytatott, a 2021-től kezdődően a kibocsátásokra alkalmazandó piaci alapú globális intézkedés végrehajtását célzó tárgyalások előrehaladásáról, különösen a következőkkel kapcsolatban:

i. a vonatkozó ICAO-eszközök, így többek között a szabványok és az ajánlott gyakorlatok;

i. a vonatkozó ICAO-eszközök, így többek között a szabványok és az ajánlott gyakorlatok;

2022. június 8., szerda

Hatályos szöveg

Módosítás

ii. az ICAO-tanács által a piaci alapú globális intézkedésre vonatkozóan jóváhagyott ajánlások;

iii. a globális kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék létrehozása;

iv. a harmadik országok által hozott, a 2021-től kezdődően a kibocsátásokra alkalmazandó piaci alapú globális intézkedés végrehajtását célzó nemzeti intézkedések;

v. a harmadik országok **által megfogalmazott fenntartások következményei; valamint**

vi. az egyéb releváns nemzetközi fejlemények és alkalmazandó eszközök. A Bizottság **az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményének** globális értékelésével összhangban jelentést tesz a légiközlekedési ágazat azon hosszú távú, nem kötelező erejű célkitűzésének elérésére irányuló erőfeszítésekről, hogy a légi közlekedésből származó **szén-dioxid-kibocsátás** 2050-ig **a 2005-ös szint felére** csökkenjen.

(2) **A vonatkozó eszközök ICAO általi elfogadásától számított tizenkét hónapon belül, és még azelőtt, hogy a piaci alapú globális intézkedés életbe lépne, a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megfontolja, hogy ezen irányelv felülvizsgálatának keretében hogyan lehet az említett eszközöket az uniós jogban végrehajtani. A Bizottság e jelentésben adott esetben megfontolás tárgyává teszi az EGT-n belüli repülésekre vonatkozó szabályokat is. A Bizottság megvizsgálja továbbá a piaci alapú globális intézkedés célját és általános környezeti integritását, ideértve a Párizsi Megállapodásban foglalt célokhoz viszonyított általános célkitűzését, a részvétel szintjét, a végrehajthatóságot, az átláthatóságot, az előírások megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, a nyilvánosság részvételének folyamatait, a kibocsátások ellentételezésére használt egységek minőségét, a kibocsátások nyomon követését, bejelentését és hitelesítését, a forgalmi jegyzékeket, az elszámoltathatóságot, valamint a bioüzemanyagok használatára vonatkozó szabályokat. Ezen túlmenően a jelentésben azt is megfontolás tárgyává kell tenni, hogy felül kell-e vizsgálni a 28c. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott rendelkezéseket.**

ii. az ICAO-tanács által a piaci alapú globális intézkedésre vonatkozóan jóváhagyott ajánlások, **beleértve az alapszintek bármely lehetséges változását;**

iii. a globális kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék létrehozása;

iv. a harmadik országok által hozott, a 2021-től kezdődően a kibocsátásokra alkalmazandó piaci alapú globális intézkedés végrehajtását célzó nemzeti intézkedések;

v. a harmadik országok **részvételének szintje, beleértve a részvétellel kapcsolatos fenntartásaik következményeit is; valamint**

vi. az egyéb releváns nemzetközi fejlemények és alkalmazandó eszközök.

A Bizottság **a Párizsi Megállapodás** globális értékelésével összhangban jelentést tesz a légiközlekedési ágazat azon hosszú távú, nem kötelező erejű célkitűzésének elérésére irányuló erőfeszítésekről, hogy a légi közlekedésből származó **kibocsátás** 2050-ig **nettó nullára** csökkenjen.

(2) **A Bizottság 2027-ig benyújtja ezt a jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli az ICAO piaci alapú globális intézkedésének** általános környezeti integritását, ideértve a Párizsi Megállapodásban foglalt célokhoz viszonyított általános célkitűzését, a részvétel szintjét, a végrehajthatóságot, az átláthatóságot, az előírások megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, a nyilvánosság részvételének folyamatait, a kibocsátások ellentételezésére használt egységek minőségét, a kibocsátások nyomon követését, bejelentését és hitelesítését, a forgalmi jegyzékeket, az elszámoltathatóságot, valamint a bioüzemanyagok használatára vonatkozó szabályokat.

2022. június 8., szerda

Hatályos szöveg

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jelentéshez a Bizottságnak adott esetben az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló, a 28a. cikkben foglalt eltérések módosítására, törlésére, meghosszabbítására, illetve felváltására irányuló olyan javaslatot kell mellékelnie, amely – az uniós klímapolitikai fellépések teljeskörű környezeti integritásának és hatékonyságának megőrzését célozva – összhangban van a gazdaság egészére vonatkozó, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló, 2030-ig szóló vállalással.

Módosítás

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jelentéshez a Bizottságnak adott esetben az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló, a 28a. cikkben foglalt eltérések módosítására, törlésére, meghosszabbítására, illetve felváltására irányuló olyan javaslatot kell mellékelnie, amely – az uniós klímapolitikai fellépések teljeskörű környezeti integritásának és hatékonyságának megőrzését célozva – összhangban van a gazdaság egészére vonatkozó, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló, 2030-ig szóló **uniós vállalással, valamint a klímasemlegesség legkésőbb 2050-ig történő elérésével.**

(3a) **A CORSIA-rendszer javítása érdekében az Unió és a tagállamok az ICAO keretében, valamint és a két- és többoldalú zöld diplomácia révén aktívan támogatják a CORSIA környezetvédelmi integritásának javítását, többek között a kompenzáció fenntarthatósági kritériumai, a rendszer végrehajtása tekintetében, és ösztönzik a rendszerben való szélesebb körű nemzetközi részvételt. Az Unió és tagállamai az ICAO keretében előmozdítják a további éghajlat-politikai és környezetvédelmi intézkedéseket, a nagyobb átláthatóságot, valamint a Párizsi Megállapodással összhangban lévő, ambiciózus hosszú távú kibocsátáscsökkentési cél meghatározását is.”**

Módosítás 62

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 9 b pont (új)

2003/87/EK irányelv

30 cikk – 4 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

9b. A 30. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A Bizottság 2026. január 1-jéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a környezeti és éghajlati hatásokat, valamint a rövid távon közlekedő regionális légi járatokat magában foglaló légi közlekedési szegmensre vonatkozó egyedi követelmények megállapításának műszaki és gazdasági megvalósíthatóságát az ilyen hatások csökkentése érdekében, beleértve a fenntartható légi jármű-üzemanyagok magasabb minimális részarányának meghatározását, amelyre a xxxx/xxxx rendeletben [ReFuelEU-rendelet] (*) kell hivatkozni, valamint az ilyen típusú járatok alternatív útvonaltervezési lehetőségeit, továbbá figyelembe véve az ilyen szolgáltatások összehasonlítható időn belül történő lefedésére rendelkezésre álló alternatív tömegközlekedési módokat.”

(*) [illessze be a FuelEU tengerészeti rendeletre mutató hivatkozást].

2022. június 8., szerda

Módosítás 72**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 9 c pont (új)**

2003/87/EK irányelv

30 cikk – 4 b bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

9c. A 30. cikk az alábbi bekezdéssel egészül ki:

(4b) A Bizottság 2025. január 1-je előtt – az (EU) 2021/1119 rendelet 3. cikkével létrehozott, az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület támogatásával – elemzést nyújt be a magánrepülőgépek által végzett légi utazások éghajlati hatásának csökkentésére irányuló intézkedésekről, adott esetben az említett hatások kezelésének legjobb módjára vonatkozó javaslat kíséretében.

2022. június 8., szerda

P9_TA(2022)0231

A nemzetközi légi közlekedésben alkalmazandó kibocsátáskompenzációs és -csökkentési rendszer (CORSIA) alapján tett értesítések *I**

Az Európai Parlament 2022. június 8-án elfogadott módosításai a 2003/87/EK irányelvnek az Unióban székhellyel rendelkező légi jármű-üzemeltetőkre vonatkozó piaci alapú globális intézkedés kapcsán a kibocsátáskompenzációról szóló értesítés tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatához (COM(2021)0567 – C9-0323/2021 – 2021/0204(COD)) ⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2022/C 493/22)

Módosítás 1

Határozatra irányuló javaslat

-1 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(-1a) Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) értelmében 2015 decemberében elfogadott Párizsi Megállapodás ^(1a) 2016 novemberében hatályba lépett (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás). A Párizsi Megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval 2 °C-kal alatt tartják az iparosodás előtti szinthez képest, és törekednek arra, hogy a hőmérséklet-emelkedés mértéke 1,5 °C-ra korlátozódjon. Az ENSZ 2021. novemberi éghajlat-változási konferenciáján (COP26) elfogadott glasgow-i éghajlati paktum részes felei elismerték, hogy a globális átlaghőmérséklet iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre való korlátozása jelentősen csökkentené az éghajlatváltozás kockázatait és hatásait, és kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2022 végéig megerősítik a 2030-ra vonatkozó céljaikat annak biztosítása érdekében, hogy a feleknek sikerüljön a 1,5 °C-os korláton belül tartani a globális felmelegedést.

^(1a) Párizsi Megállapodás (HL L 282., 2016.10.19., 4. o.).

⁽¹⁾ Az ügyet az 59. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz intézményközi tárgyalások céljából (A9-0145/2022).

2022. június 8., szerda

Módosítás 2

Határozatra irányuló javaslat

-1 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(-1b) Az Európai Parlament az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalásában ^(1b) sürgette a Bizottságot, hogy hozzon gyors és ambiciózus intézkedéseket globális felmelegedés mértékének 1,5 °C-os szintre való korlátozása érdekében. Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) 2018. október 8-i, „Global warming of 1.5 °C” (1,5 °C-os globális felmelegedés) című, 2021. augusztus 7-i, „Climate Change 2021: The Physical Science Basis” (Éghajlatváltozás 2021: Természettudományos alapok) című, valamint 2022. február 28-i, „Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability” (Éghajlatváltozás 2022: hatások, alkalmazkodás és sebezhetőség) című jelentésének eredményei nyomán még sürgetőbbé vált a Párizsi Megállapodás 1,5 °C-os célkitűzésének fenntartása. Az IPCC igen nagy bizonyossággal állapította meg, hogy az éghajlatváltozás veszélyezteti az emberek jólétét és bolygónk egészségét, és ha az alkalmazkodásra és az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló összehangolt, előrelátó globális fellépésben további késedelem mutatkozik, akkor elszalasztjuk a rövid és rohamosan zsugorodó lehetőséget, hogy mindenki számára élhető és fenntartható jövőt biztosítsunk. Az IPCC megállapította, hogy az éghajlatváltozás következményei sokkal pusztítóbbak, ha a globális felmelegedés nem áll meg az 1,5 °C-os határon és eléri a 2 °C-ot. Emellett a globális hőmérséklet a korábban vártnál előbb, azaz átlagosan a következő 20 évben éri el vagy haladja meg az 1,5 °C-ot. Továbbá azt is megállapította, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának azonnali és nagymértékű csökkentése nélkül a globális felmelegedést nem lehet többé 1,5 °C-ra vagy akár 2 °C-ra korlátozni. Az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa továbbá 2021. október 8-i 48/13-as határozatában a biztonságos, tiszta, egészséges és fenntartható környezethez való jogot emberi jogként ismerte el.

(^{1b}) HL C 232., 2021.6.16., 28. o.

2022. június 8., szerda

Módosítás 3

Határozatra irányuló javaslat

-1 c preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(-1c) Az ENSZ 2021. évi, Glasgow-ban (Egyesült Királyság) tartott éghajlatváltozási konferenciájáról (COP26) szóló, 2021. október 21-i állásfoglalásában ^(1c) az Európai Parlament aggodalmát fejezte ki az ICAO által a nemzetközi légi közlekedésből származó kibocsátások kezelése terén elért lassú előrehaladás miatt, és ezzel összefüggésben azt is megismételte, hogy az ágazatot az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (EU ETS) keretében kell szabályozni, ami mintaként szolgálhat a nemzetközi szinten – többek között az ICAO-ban is – a globális ambíciók fokozását támogató párhuzamos törekvésekhez. Az Európai Parlament felhívta továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a nemzetközi légi közlekedés szén-dioxid-kibocsátásának ellentételezésére és csökkentésére irányuló rendszer (CORSIA) megerősítésére érdekében, és támogassák, hogy az ICAO hosszú távú célt fogadjon el az ágazaton belüli kibocsátások csökkentésére, megőrizve ugyanakkor az EU jogalkotási autonómiáját az uniós kibocsátáskereskedelmi irányelv végrehajtása során;

^(1c) HL C 184., 2022.5.5., 118. o.

Módosítás 4

Határozatra irányuló javaslat

2 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2) Az uniós jogszabályok és a **CORSIA** közötti, az (EU) 2018/2027 tanácsi határozat nyomán az ICAO-nak bejelentett eltérésekre ⁽¹⁴⁾, valamint arra is figyelemmel, hogy az Európai Parlament és a Tanács hogyan módosítja az uniós jogszabályokat, az Unió **végre** kívánja **hajtani** a CORSIA-t.

⁽¹⁴⁾ A Tanács (EU) 2018/2027 határozata (2018. november 29.) az Európai Unió nevében a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetben a Nemzetközi szabványok és ajánlott gyakorlatok, Környezetvédelem – A nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompenzációs és -csökkentési rendszere (CORSIA) első kiadása tekintetében képviselendő álláspont meghatározásáról (HL L 325., 2018.12.20., 25. o.).

(2) Az uniós jogszabályok és az **ICAO által elfogadott CORSIA-rendszer** közötti, az (EU) 2018/2027 tanácsi határozat nyomán az ICAO-nak bejelentett eltérésekre ⁽¹⁴⁾, valamint arra is figyelemmel, hogy az Európai Parlament és a Tanács hogyan módosítja az uniós jogszabályokat, az Unió **a 2003/87/EK irányelv révén** kívánja **végrehajtani** a CORSIA-t.

⁽¹⁴⁾ A Tanács (EU) 2018/2027 határozata (2018. november 29.) az Európai Unió nevében a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetben a Nemzetközi szabványok és ajánlott gyakorlatok, Környezetvédelem – A nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompenzációs és -csökkentési rendszere (CORSIA) első kiadása tekintetében képviselendő álláspont meghatározásáról (HL L 325., 2018.12.20., 25. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 5

Határozatra irányuló javaslat

9 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (9a) *A 2003/87/EK irányelvnek a légi közlekedésnek az uniós gazdaság egészére vonatkozó kibocsátáscsökkentési célhoz való hozzájárulása tekintetében történő módosításáról és egy piaci alapú globális intézkedés megfelelő végrehajtásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv sérelme nélkül ez a határozat olyan ideiglenes intézkedést jelent, amely csak az említett irányelv hatálybalépéséig alkalmazandó.*

Módosítás 6

Határozatra irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés

2003/87/EC irányelv

12 cikk – 6 bekezdés – 1 albekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- b) éves szén-dioxid-kibocsátása meghaladja a 10 000 tonnát az olyan légi járművek használatából eredően, amelyek az I. **melléklet** hatálya alá tartozó repüléseket végeznek és **5 700** kg-ot meghaladó maximális engedélyezett felszállótömeggel rendelkeznek – az ugyanazon tagállamból (ideértve ugyanazon tagállam legkülső régióit) induló és ugyanazon tagállamba érkező légi járműveket kivéve, **2019.** január 1-jétől.

- b) éves szén-dioxid-kibocsátása meghaladja a 10 000 tonnát az olyan légi járművek használatából eredően, amelyek az **ezen irányelv I. mellékletének, valamint az (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ^(1a) 2. cikke (3) és (4) bekezdésének** hatálya alá tartozó repüléseket végeznek és **5 700** kg-ot meghaladó maximális engedélyezett felszállótömeggel rendelkeznek – az ugyanazon tagállamból (ideértve ugyanazon tagállam legkülső régióit) induló és ugyanazon tagállamba érkező légi járműveket kivéve, **2021.** január 1-jétől.

^(1a) *A Bizottság (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. július 18.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet által a légi közlekedésből származó kibocsátásoknak a piaci alapú globális intézkedés végrehajtása céljából való nyomon követése, jelentése és hitelesítése érdekében elfogadott intézkedések tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 250., 2019.9.30., 10. o.).*

2022. június 8., szerda

P9_TA(2022)0232

A tagállamok kötelező éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentései (közös kötelezettségvállalási rendelet *I**

Az Európai Parlament 2022. június 8-án elfogadott módosításai(*) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról szóló (EU) 2018/842 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD)) (1)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2022/C 493/23)

Módosítás 1**Rendelethez irányuló javaslat****1 preambulumbekkezdés**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) Az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye alapján, 2015 decemberében elfogadott Párizsi Megállapodás 2016 novemberében lépett hatályba (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás). A Párizsi Megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2 °C-kal magasabb hőmérsékletszint alatt tartják, és törekednek arra, hogy a hőmérsékletemelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre korlátozódjon.

(1) Az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye alapján, 2015 decemberében elfogadott Párizsi Megállapodás 2016 novemberében lépett hatályba (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás). A megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2 °C-kal magasabb hőmérsékletszint alatt tartják, és törekednek arra, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre korlátozódjon, **többek között a méltányosság, a közös, de differenciált felelősség és a nemzetek képességeinek figyelembevételével. A glasgow-i éghajlati paktum 2021. novemberi elfogadásával a Párizsi Megállapodás részes felei elismerték, hogy a hőmérséklet-emelkedés mértékének 1,5 °C-ra való korlátozása jelentősen csökkentené az éghajlatváltozás kockázatait és hatásait, és kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2022 végéig megerősítik a 2030-ra vonatkozó céljaikat.**

(*) Az elfogadott módosítások fejlécében a „cp”-re történő utalás az adott módosítás megfelelő részére történő utalásként értendő.

(1) Az ügyet az 59. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz intézményközi tárgyalások céljából (A9-0163/2022).

2022. június 8., szerda

Módosítás 2
Rendeletre irányuló javaslat
1 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (1a) A kibocsátáscsökkentésre irányuló intézkedések egyre sürgetőbbé válnak, ahogyan azt az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) „Climate Change 2021: The Physical Science Basis” [Éghajlatváltozás 2021: Természettudományos alapok] című 2021. augusztus 7-i, és „Climate Change 2022: Impacts, Adaptation, and Vulnerability” [Éghajlatváltozás 2022: hatások, alkalmazkodás és sebezhetőség] című, 2022. február 28-i legutóbbi jelentései megállapítják. Az IPCC igen nagy bizonyossággal állapította meg, hogy az éghajlatváltozás veszélyezteti az emberek jólétét és bolygónk egészségét, és ha az alkalmazkodásra és az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló összehangolt, előrelátó globális fellépésben további késedelem mutatkozik, akkor elszalasztjuk a már csak rövid ideig megragadható lehetőséget, hogy mindenki számára élhető és fenntartható jövőt biztosítsunk. Az IPCC új becslésekkel szolgál az elkövetkező évtizedekben az 1,5 °C-os globális felmelegedési szint átlépésének esélyeiről, és megállapítja, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának azonnali, gyors és nagymértékű csökkentése nélkül elérhetetlenné válik a globális felmelegedés 1,5 °C közelébe vagy akár 2 °C-ra való korlátozása. Az Uniónak ezért e sürgető helyzetre reagálva fokoznia kell erőfeszítéseit és nemzetközi vezető szerepet kell betöltenie az éghajlatváltozás elleni küzdelemben.

2022. június 8., szerda

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat

3 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (3) Az európai zöld megállapodás ⁽³¹⁾ olyan egymást kölcsönösen erősítő intézkedések és kezdeményezések átfogó csoportját ötvözi magában, amelyek célja az éghajlat-semlegesség 2050-ig történő elérése az Unióban, valamint meghatároz egy növekedési stratégiát, amely az Uniót olyan igazságos és virágzó társadalommá kívánja alakítani, amely modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkezik, és **ahol a gazdaság növekedése nem erőforrásfüggő**. Célja továbbá az Unió természeti tőkéjének védelme, megőrzése és fejlesztése, valamint a polgárok egészségének és jólétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. Ugyanakkor ez az átállás **eltérően érinti a nőket és a férfiakat**, és különösen kihat egyes hátrányos helyzetű csoportokra, például az **idősebbekre, a fogyatékkal élőkre és a kisebbségi faji vagy etnikai háttérrel rendelkező személyekre**. Ezért biztosítani kell, hogy az átállás igazságos és inkluzív legyen, és abból senki se maradjon ki.

⁽³¹⁾ Bizottsági közlemény – Az európai zöld megállapodás, COM(2019)0640 (2019. december 11.).

Módosítás

- (3) Az európai zöld megállapodás ⁽³¹⁾ **kiindulópontot biztosít az Unió klímasemlegességi célkitűzésének legkésőbb 2050-ig történő eléréséhez, valamint azt követően a negatív kibocsátás eléréséhez, amint azt az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet ^(31a) 2. cikkének (1) bekezdése meghatározza**. Olyan egymást kölcsönösen erősítő intézkedések és kezdeményezések átfogó csoportját ötvözi magában, amelyek célja az éghajlat-semlegesség 2050-ig történő elérése az Unióban, valamint meghatároz egy növekedési stratégiát, amely az Uniót olyan igazságos és virágzó társadalommá kívánja alakítani, amely modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkezik. Célja továbbá az Unió természeti tőkéjének védelme, megőrzése és fejlesztése, valamint a polgárok egészségének és jólétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. Ugyanakkor ez az átállás a **nemeket eltérő módon érinti**, és különösen kihat egyes hátrányos helyzetű csoportokra, például az **idősekre, a fogyatékos-sággal élő személyekre, az energia- vagy közlekedési szegénységben élő személyekre, valamint a kisebbségi faji vagy etnikai háttérrel rendelkező személyekre**. **Az átállás a tagállamokat és a régiókat is eltérően érinti**. Ezért biztosítani kell, hogy az átállás igazságos és inkluzív legyen, és abból senki se maradjon ki.

⁽³¹⁾ Bizottsági közlemény – Az európai zöld megállapodás, COM(2019)0640 (2019. december 11.).

^(31a) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat

3 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3a) Ahhoz, hogy társadalmilag elfogadhatók legyenek, az e rendeletben meghatározott éghajlati törekvéseknek egyenértékű szociális törekvésekkel kell párosulniuk. A megnövekedett ambíciószint jelentős változásokat tesz szükségessé az érintett ágazatokban, ami szociális és munkaügyi hatásokkal járhat. A felülvizsgált kibocsátáscsökkentési célértékeket megfelelő pénzügyi és szakpolitikai intézkedéseknek kell kísérniük, amelyek garantálják, hogy a célértékeket társadalmilag méltányos módon lehessen teljesíteni. Az intézkedések magukban foglalhatják többek között olyan foglalkoztatási hatásvizsgálatok elvégzését, amelyek nemzeti és regionális szinten egyaránt értékelik a munkahelyekre és a munkakörülményekre gyakorolt hatást, valamint nemzeti és uniós források hozzárendelését a társadalmi alkalmazkodást célzó intézkedések és a minőségi munkahelyteremtés, a nemek közötti egyenlőség, az egész életen át tartó tanulás, a szakképzés és a szociális védelem finanszírozásához, valamint a hatékony kollektív tárgyalások biztosításához. Az is fontos, hogy az e rendelet 2. cikke alá tartozó ágazatokban időben konzultáljanak a nemzeti szociális partnerekkel az e rendeletet végrehajtó nemzeti intézkedésekről, és azok kidolgozásába és végrehajtásába ténylegesen bevonják őket.

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat

3 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3b) A legkésőbb 2050-ig megvalósítandó klímasemlegességi célkitűzéssel összeegyeztethető uniós gazdaságra való átállás emellett kiemelten hatással lehet egyes gazdasági ágazatokra, különösen az ezekben az ágazatokban működő, kiszolgáltatott helyzetben lévő mikro-, kis- és középvállalkozásokra. E rendelet végrehajtása során fontos, hogy a tagállamok olyan környezetet teremtsenek, amely lehetővé teszi e vállalkozások számára, hogy áttérjenek olyan gyakorlatokra, amelyek kevesebb, illetve fokozatosan semmilyen üvegházhatásúgáz-kibocsátással nem járnak.

2022. június 8., szerda

Módosítás 6

Rendeletre irányuló javaslat

3 c preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3c) *Az ENSZ Környezetvédelmi Programja és az OECD környezettel foglalkozó globális fóruma megállapította, hogy a környezeti változások a nemek szempontjából specifikus hatásokat vonnak maguk után. A nemek szerint megkülönböztetett szerepek következtében a nemek különböző mértékben sebezhetőek az éghajlatváltozás hatásaival szemben, és az éghajlatváltozás hatásai súlyosbítják a nemek közötti egyenlőtlenségeket.*

Módosítás 7

Rendeletre irányuló javaslat

4 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4) Az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³²⁾ (a továbbiakban: európai klímarendelet) útján az Unió jogszabályba foglalta azt a célt, hogy 2050-re a gazdaság egésze klímasemleges legyen. Az említett rendelet megfogalmaz egy kötelező, Unión belüli nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra (tehát az elnyelések levonása utáni kibocsátásra) vonatkozó kötelezettségvállalást is, miszerint azt az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal kell csökkenteni 2030-ig.

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

- (4) Az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³²⁾ (a továbbiakban: **az** európai klímarendelet) útján az Unió jogszabályba foglalta azt a célt, hogy **legkésőbb** 2050-re a gazdaság egésze klímasemleges legyen, **és azt a célt, hogy ezt követően negatív kibocsátást érjen el.** Az említett rendelet megfogalmaz egy kötelező, Unión belüli nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra (tehát az elnyelések levonása utáni kibocsátásra) vonatkozó kötelezettségvállalást is, miszerint azt az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal kell csökkenteni 2030-ig. **A rendelet kimondja továbbá, hogy a cél megvalósítása során a gyors és kiszámítható kibocsátáscsökkentést kell előnyben részesíteni, és ezzel egyidejűleg fokozni kell a természetes elnyelők általi üvegházhatásúgáz-elnyelést. A nettó elnyelés hozzájárulása a 2030-as célkitűzéshez 225 millió tonna szén-dioxid-egyenértékre korlátozódik, míg a célkitűzés fennmaradó részét közvetlen kibocsátáscsökkentéssel kell elérni.**

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 8
Rendeletre irányuló javaslat
5 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (5) Annak érdekében, hogy teljesítse ezeket a kötelezettségvállalásokat, valamint az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye alapján elfogadott Párizsi Megállapodás⁽³³⁾ keretében tett vállalásait, az üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célkitűzés elérésének uniós szabályozási keretét ki kell igazítani.

⁽³³⁾ A Párizsi Megállapodás (HL L 282., 2016.10.19., 4. o.).

Módosítás

- (5) Annak érdekében, hogy teljesítse ezeket a kötelezettségvállalásokat, valamint az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye alapján elfogadott Párizsi Megállapodás⁽³³⁾ keretében tett, **nemzetileg meghatározott** vállalásait, az üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célkitűzés elérésének uniós szabályozási keretét ki kell igazítani.

⁽³³⁾ A Párizsi Megállapodás (HL L 282., 2016.10.19., 4. o.).

Módosítás 9
Rendeletre irányuló javaslat
7 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (7) Jóllehet a kibocsátáskereskedelem a közúti és tengeri közlekedésből, valamint az épületekből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra is **vonatkozni fog**, az (EU) 2018/842 rendelet hatálya megmarad. Az (EU) 2018/842 rendelet ezért továbbra is alkalmazandó lesz a belföldi hajózásból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra, a nemzetközi hajózásból származó kibocsátásra viszont nem. Egy tagállam (EU) 2018/842 rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátását, amelyet figyelembe kell venni a megfelelőségi ellenőrzések során, továbbra is akkor kell meghatározni, amikor lezárult az üvegházhatású gázok tagállami jegyzékeinek az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁴⁾ szerinti felülvizsgálata.

⁽³⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK, a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

Módosítás

- (7) Jóllehet a kibocsátáskereskedelem a közúti és tengeri közlekedésből, valamint az épületekből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra is **vonatkozhat**, az (EU) 2018/842 rendelet hatálya megmarad. Az (EU) 2018/842 rendelet ezért továbbra is alkalmazandó lesz a belföldi hajózásból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra, a nemzetközi hajózásból származó kibocsátásra viszont nem. Egy tagállam (EU) 2018/842 rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátását, amelyet figyelembe kell venni a megfelelőségi ellenőrzések során, továbbra is akkor kell meghatározni, amikor lezárult az üvegházhatású gázok tagállami jegyzékeinek az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁴⁾ szerinti felülvizsgálata. **Egyes ágazatok kibocsátása azonban az elmúlt években vagy nőtt, vagy stabil maradt.**

⁽³⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK, a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 10
Rendeletre irányuló javaslat
9 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (9) Az Európai Tanács 2020. december 11-i következtetéseiben megemlítette, hogy a 2030-ra vonatkozó célértéket az Unió a lehető legköltséghatékonyabban együttesen tudja megvalósítani, és minden tagállam részt vesz ebben az erőfeszítésben, figyelembe véve a méltányosság és a szolidaritás szempontjait (úgy, hogy eközben senki ne maradjon ki), valamint hogy az új 2030-ra vonatkozó célértéket úgy kell elérni, hogy az Unió megőrizze versenyképességét, és figyelembe vegyék a tagállamok eltérő kiindulási pontjait, sajátos nemzeti körülményeit és kibocsátáscsökkentési potenciálját – beleértve a szigeten található tagállamokét és a szigeteket is –, valamint a megtett erőfeszítéseket.

Módosítás

- (9) Az Európai Tanács 2020. december 11-i következtetéseiben megemlítette, hogy a 2030-ra vonatkozó célértéket az Unió a lehető legköltséghatékonyabban együttesen tudja megvalósítani, és minden tagállam részt vesz ebben az erőfeszítésben, figyelembe véve a méltányosság és a szolidaritás szempontjait (úgy, hogy eközben senki ne maradjon ki), valamint hogy az új 2030-ra vonatkozó célértéket úgy kell elérni, hogy az Unió megőrizze versenyképességét, és figyelembe vegyék a tagállamok eltérő kiindulási pontjait, **a már elért kibocsátáscsökkentést**, sajátos nemzeti körülményeit és kibocsátáscsökkentési potenciálját – beleértve a szigeten található tagállamokét és a szigeteket is –, valamint a megtett erőfeszítéseket.

Módosítás 11
Rendeletre irányuló javaslat
9 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- (9a) *2030 után elengedhetetlen lesz, hogy az Unió és az egyes tagállamok elérjék a legkésőbb 2050-ig teljesítendő uniós szintű klímasemlegességi célkitűzést, hogy ezt követően elérhető legyen a negatív kibocsátás célja. Az (EU) 2018/842 rendeletnek biztosítania kell, hogy minden tagállam olyan kibocsátási pályára álljon és olyan konkrét hosszú távú szakpolitikákat fogadjon el, amelyek e cél eléréséhez vezetnek.*

Módosítás

- (9a) *2030 után elengedhetetlen lesz, hogy az Unió és az egyes tagállamok elérjék a legkésőbb 2050-ig teljesítendő uniós szintű klímasemlegességi célkitűzést, hogy ezt követően elérhető legyen a negatív kibocsátás célja. Az (EU) 2018/842 rendeletnek biztosítania kell, hogy minden tagállam olyan kibocsátási pályára álljon és olyan konkrét hosszú távú szakpolitikákat fogadjon el, amelyek e cél eléréséhez vezetnek.*

Módosítás 12
Rendeletre irányuló javaslat
10 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (10) Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 55 %-os csökkentésére vonatkozó cél elérése érdekében az (EU) 2018/842 rendelet hatálya alá tartozó **ágazatoknak** fokozatosan **csökkenteniük** kell **kibocsátásukat**, amíg 2030-ra el nem **érik** a 2005-ös szinthez viszonyított –40 %-ot.

Módosítás

- (10) **A Párizsi Megállapodás keretében vállalt kötelezettségek végrehajtása és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás legalább** 55 %-os csökkentésére vonatkozó cél elérése érdekében az (EU) 2018/842 rendelet hatálya alá tartozó **valamennyi ágazatnak** fokozatosan **csökkentenie** kell **kibocsátását**, amíg 2030-ra el nem **éri** a 2005-ös szinthez viszonyított –40 %-ot.

2022. június 8., szerda

Módosítás 13

Rendeletre irányuló javaslat

11 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (11) Ennek érdekében minden tagállam esetében felül kell vizsgálni a 2030-ra vonatkozó üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célt. Az üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célérték felülvizsgálatánál ugyanazt a módszert **kell alkalmazni**, mint amelyet az (EU) 2018/842 rendelet első elfogadásakor, amikor a nemzeti vállalásokat a tagállamok eltérő kapacitásainak és költséghatékonysági lehetőségeinek figyelembevételével határozták meg, az erőfeszítések méltányos és kiegyensúlyozott elosztásának biztosítása érdekében. Az egyes tagállamok esetében a 2030-ig teljesítendő maximális üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentését ezért az adott tagállam e rendelet hatálya alá tartozó, 2005. évi felülvizsgált üvegházhatásúgáz-kibocsátásából kiindulva kell meghatározni, figyelmen kívül hagyva azon, 2005-ben már működő létesítmények üvegházhatásúgáz-kibocsátásának hitelesített adatait, amelyek csak 2005 után kerültek az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá.

Módosítás

- (11) Ennek érdekében minden tagállam esetében felül kell vizsgálni a 2030-ra vonatkozó üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célt. Az üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célérték felülvizsgálatánál ugyanazt a módszert **alkalmazzák**, mint amelyet az (EU) 2018/842 rendelet első elfogadásakor, amikor a nemzeti vállalásokat a tagállamok eltérő kapacitásainak és költséghatékonysági lehetőségeinek figyelembevételével határozták meg, az erőfeszítések méltányos és kiegyensúlyozott elosztásának biztosítása érdekében. **A tagállami célok eloszlása mindazonáltal nem közelít egymáshoz, amit figyelembe kell venni annak értékelésekor, hogy a nemzeti célok hogyan járulnak hozzá költséghatékony és méltányos módon a legkésőbb 2050-ig megvalósítandó klímasegítségességi célkitűzéshez.** Az egyes tagállamok esetében a 2030-ig teljesítendő maximális üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentését ezért az adott tagállam e rendelet hatálya alá tartozó, 2005. évi felülvizsgált üvegházhatásúgáz-kibocsátásából kiindulva kell meghatározni, figyelmen kívül hagyva azon, 2005-ben már működő létesítmények üvegházhatásúgáz-kibocsátásának hitelesített adatait, amelyek csak 2005 után kerültek az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá.

2022. június 8., szerda

Módosítás 14

Rendeletre irányuló javaslat

11 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (11a) *A metánkibocsátás csökkentésére irányuló uniós stratégiáról szóló, 2020. október 14-i bizottsági közlemény kiemelte, hogy a metán erős üvegházhatású gáz, amelyet csak a szén-dioxid előz meg az éghajlatváltozáshoz való teljes hozzájárulás tekintetében. Molekuláris szinten a metán erősebb hatású, mint a szén-dioxid. Bár a metán rövidebb ideig marad a légkörben, mint a szén-dioxid, jelentős hatást gyakorol az éghajlatra. 2021 szeptemberében az Unió és az Egyesült Államok bejelentette a metánra vonatkozó globális kötelezettségvállalást, amelyhez azóta összesen több mint 100 ország csatlakozott. A kötelezettségvállalás aláírói azt a közös célt tűzték ki, hogy 2030-ig a 2020-as szinthez képest legalább 30 %-kal csökkentik a globális metánkibocsátást, és javítják a jelentéstételi előírásokat. A metán, a dinitrogén-oxid és az úgynevezett F-gázok együttesen az uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátás több mint 20 %-át teszik ki. Tekintettel a fent említett kötelezettségvállalásokra és számos ilyen üvegházhatású gáz rövid élettartamára, helyénvaló valamennyi ágazatban egy vagy több uniós célértéket meghatározni valamennyi, a szén-dioxidtól eltérő üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozóan.*

Módosítás 15

Rendeletre irányuló javaslat

13 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (13) A Covid19-világjárvány olyan mértékű hatással volt az uniós gazdaságra és annak kibocsátási szintjére, amelyet még nem lehet teljesen számszerűsíteni. Másrészt az Unió bevezeti eddigi legnagyobb ösztönző csomagját, amely szintén hatással lehet a kibocsátás szintjére. **E bizonytalanságok miatt** helyénvaló 2025-ben felülvizsgálni a kibocsátási adatokat, és szükség esetén ismételt kiigazítani az éves kibocsátási jogosultságokat.
- (13) A Covid19-világjárvány olyan mértékű hatással volt az uniós gazdaságra és annak kibocsátási szintjére, amelyet még nem lehet teljesen számszerűsíteni. Másrészt az Unió bevezeti eddigi legnagyobb ösztönző csomagját, **amelynek célja a zöld helyreállítás biztosítása, és amely szintén hatással lehet a kibocsátás szintjére. A szükséges kibocsátáscsökkentés és a tervezési biztonság biztosítása érdekében helyénvaló, hogy a jelenlegi évtizedben stabil, kiszámítható és ambiciózus kibocsátásszabályozási pályát tartsunk fenn.**

2022. június 8., szerda

Módosítás 16 és 55

Rendeletre irányuló javaslat

14 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (14) Ezért helyénvaló 2025-ben aktualizálni a 2026–2030 közötti időszakra vonatkozó éves kibocsátási jogosultságokat. Ennek a nemzeti jegyzékadatok átfogó felülvizsgálatán kell alapulnia, amelyet a Bizottság végez annak érdekében, hogy meghatározza az egyes tagállamok 2021., 2022. és 2023. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásának átlagát.

Módosítás

törölve

Módosítás 17

Rendeletre irányuló javaslat

14 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (14a) Az (EU) 2021/1119 rendelettel összhangban elsőbbséget kell élveznie a közvetlen kibocsátások csökkentésének, amit a klímasegesség elérése érdekében a szén-dioxid-eltávolítás növelésével kell kiegészíteni. Az (EU) 2021/1119 rendelet elismeri, hogy a szénnyelők természetes és technológiai megoldásokat egyaránt magukban foglalnak. A technológiai megoldások szén-dioxid-eltávolításban játszott szerepével az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport több jelentése is foglalkozott, különösen a III. munkacsoport hatodik értékelő jelentéshez benyújtott munkaanyaga. Fontos, hogy létrejöjjön egy uniós rendszer a biztonságosan és tartósan tárolt szén-dioxid technológiai megoldások révén történő eltávolításának tanúsítására, amely egyértelműséget biztosít a tagállamok és a piaci szereplők számára az ilyen eltávolítások fokozása érdekében. Amint ilyen tanúsítási rendszer van hatályban, az (EU) 2021/1119 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljes körű betartásával elemezni lehet az ilyen eltávolítások uniós jog szerinti elszámolását, beleértve azt is, hogy az ilyen eltávolítások elszámolása érinti-e az (EU) 2018/842 rendelet hatálya alá tartozó kibocsátásokat. Az ilyen eltávolítások kiegészítő jellegűek, és nem ellensúlyozzák az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott uniós éghajlat-politikai célokkal összhangban szükséges kibocsátáscsökkentést.

2022. június 8., szerda

Módosítás 18

Rendeletre irányuló javaslat

15 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (15) Az (EU) 2018/842 rendelet értelmében az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerében a kibocsátási egységek korlátozott törlése lehetséges annak érdekében, hogy egyes tagállamok megfeleljenek az (EU) 2018/842 rendeletnek. Tekintettel Málta sajátos gazdasági szerkezetére, az egy főre jutó bruttó hazai termék alapján e tagállam esetében megállapított nemzeti kibocsátás-csökkentési cél jelentősen meghaladja annak költséghatékony csökkentési potenciálját, ezért fokozni **növelni** Málta hozzáférést a szóban forgó rugalmassági mechanizmushoz, anélkül, hogy ez veszélyeztetné az Unió 2030-ra vonatkozó **kibocsátás-csökkentési** célkitűzését.

Módosítás

- (15) Az (EU) 2018/842 rendelet értelmében az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerében a kibocsátási egységek korlátozott törlése lehetséges annak érdekében, hogy egyes tagállamok megfeleljenek az (EU) 2018/842 rendeletnek. Tekintettel Málta sajátos gazdasági szerkezetére, az egy főre jutó bruttó hazai termék alapján e tagállam esetében megállapított nemzeti kibocsátás-csökkentési cél jelentősen meghaladja annak költséghatékony csökkentési potenciálját, ezért fokozni **kell** Málta hozzáférést a szóban forgó rugalmassági mechanizmushoz, anélkül, hogy ez veszélyeztetné az Unió 2030-ra vonatkozó **kibocsátás-csökkentési** célkitűzését. **Azoknak a tagállamoknak, amelyek jogosultak erre a rugalmassági mechanizmusra, de az (EU) 2018/842 rendeletben foglalt 2019. évi határidőig nem éltek vele, lehetőséget kell adni arra, hogy az újonnan javasolt nemzeti kibocsátás-csökkentési célok figyelembevétele érdekében felülvizsgálják e döntésüket. Az érintett tagállamok számára lehetővé kell tenni a bejelentett százalékos arányok gyakoribb felülvizsgálatát is.**

Módosítás 19

Rendeletre irányuló javaslat

16 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- (16a) **Annak biztosítása és ösztönzése érdekében, hogy a tagállamok betartsák a módosított (EU) 2018/842 rendelet szerinti, 2021 és 2030 közötti időszakra vonatkozó minimális vállalásaikat, meg kell erősíteni a korrekciós intézkedéseket, és azokat szorosabban össze kell kapcsolni az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervekkel. Ha egy tagállam két egymást követő évben túllépi éves kibocsátási jogosultságait, az adott tagállamnak felül kell vizsgálnia az (EU) 2018/1999 rendeletnek megfelelően benyújtott integrált nemzeti energia- és klímatervét, egyúttal lehetőséget biztosítva a nyilvánosság számára a folyamatban való részvételre.**

Módosítás

2022. június 8., szerda

Módosítás 20

Rendeletre irányuló javaslat

16 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(16b) Az EU és tagállamai részes felek az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ EGB) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezményében ^(1a) (a továbbiakban: Aarhusi Egyezmény). A nyilvánosság általi ellenőrzés és az igazságszolgáltatáshoz való jog az uniós demokratikus értékek alapvető elemei és a jogállamiság védelmét biztosító eszközök. A Bizottság „Az igazságszolgáltatáshoz való jog környezeti ügyekben történő biztosításának javítása az EU-ban és tagállamaiban” című, 2020. október 14-i közleményében elismerte, hogy nem biztosított minden tagállamban az igazságszolgáltatáshoz való jog, és arra kérte a Tanácsot és az Európai Parlamentet, hogy az ágazati jogszabályokba vezessenek be kifejezetten az igazságszolgáltatáshoz való jogra vonatkozó rendelkezéseket. Ezért helyénvaló olyan rendelkezést megállapítani, amely biztosítja a nyilvánosság igazságszolgáltatáshoz való jogát a módosított (EU) 2018/842 rendelet végrehajtására irányuló intézkedések tekintetében.

^(1a) HL L 124., 2005.5.17., 4. o.

Módosítás 21

Rendeletre irányuló javaslat

16 c preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(16c) A módosított (EU) 2018/842 rendeletben és más uniós jogszabályokban, különösen az (EU) 2021/1119 rendeletben foglalt célkitűzések elérése érdekében az Uniónak és tagállamainak a szakpolitikák végrehajtása során a legújabb tudományos eredményekre kell támaszkodniuk. Az (EU) 2021/1119 rendelet 3. cikkével létrehozott, éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület tanácsait ezért az (EU) 2018/842 módosított rendelet teljes egészében adott esetben figyelembe kell venni.

2022. június 8., szerda

Módosítás 22
Rendeletre irányuló javaslat
18 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (18) Az (EU) 2018/841 rendelet szerinti ambiciózusabb célok kitűzése csökkenti a tagállamok azon képességét, hogy az (EU) 2018/842 rendelet alapján a megfeleléshez felhasználható nettó elnyelést hozzanak létre. Ezenkívül a LULUCF rugalmassági mechanizmus két külön időszakra történő felosztása tovább korlátozza a nettó elnyelés rendelkezésre állását az (EU) 2018/842 rendeletnek való megfelelés céljából. Ennek eredményeképpen egyes tagállamok kihívásokkal szembesülhetnek az (EU) 2018/842 rendelet szerinti célok teljesítése során, míg ugyanezen vagy más tagállamokban olyan nettó elnyelés keletkezhet, amelyet nem lehet az (EU) 2018/842 rendeletnek való megfelelés céljából felhasználni. Mindaddig, amíg az (EU) 2021/1119 rendelet 3. cikke szerint meghatározott uniós célkitűzések nem teljesülnek, különös tekintettel a nettó elnyelés hozzájárulásának felső korlátjára, egy további tartalék formájában indokolt létrehozni egy új önkéntes mechanizmust, amely segíti a csatlakozó tagállamokat kötelezettségeik teljesítésében.

törölve

Módosítás 23
Rendeletre irányuló javaslat
18 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (18a) Az (EU) 2021/1119 rendeletben megállapított hatékony éghajlatvédelem hosszú távú dimenziójára, valamint a Párizsi Megállapásban foglalt célkitűzésekkel kapcsolatos uniós kötelezettségvállalásra tekintettel a tagállamok 2030 utáni egyéni hosszú távú kibocsátáscsökkentési pályáinak egyértelműsítése pontosabb szakpolitikai tervezést tenne lehetővé. Ezért helyénvaló bevezetni egy olyan eljárást, amely minden tagállam számára nemzeti kibocsátáscsökkentési pályákat határoz meg a legkésőbb 2050-ig megvalósítandó klímaseglegességi célkitűzéshez.

2022. június 8., szerda

Módosítás 24**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – - 1 pont (új)**

(EU) 2018/842 rendelet

Title

Hatályos szöveg

Módosítás

-1. A cím helyébe a következő szöveg lép:

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról.

„Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig **és azon túl** kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról”

Módosítás 25**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont**

(EU) 2018/842 rendelet

1 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) Az 1. cikkben a „30 %” helyébe „40 %” lép.

(1) Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„Ez a rendelet megállapítja a tagállamok 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó kötelezettségeit azon minimális vállalásaikkal összefüggésben, amelyek az Unió azon célkitűzésének teljesítéséhez szükségesek, hogy az e rendelet 2. cikkének hatálya alá tartozó ágazatokban 2030-ra a 2005-ös szinthez képest legalább 40 %-kal csökkentsék az üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Ahhoz a hosszú távú célhoz is hozzájárul, hogy legkésőbb 2050-ig valamennyi tagállam klímasegleges legyen, és hogy ezt követően elérjék a negatív kibocsátást. Ezáltal az (EU) 2021/1119 rendelet és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez is hozzájárul. Ez a rendelet emellett szabályokat állapít meg az éves kibocsátási jogosultságok meghatározására és a tagállamok által a minimális vállalásaik teljesítésében tett előrelépés értékelésére vonatkozóan, és megteremti a feltételeket az e rendelet 2. cikkének hatálya alá tartozó ágazatokra vonatkozó 2030 utáni uniós üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célértékek meghatározásához.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 26**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 2 a pont (új)**

(EU) 2018/842 rendelet

2 cikk – 1a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

2a. A 2. cikk az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E rendelet alkalmazásában csak olyan bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok tekinthetők kibocsátásmentesnek, amelyek megfelelnek az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ^(1a) meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak. Amennyiben az élelmiszer- és takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók, valamint közlekedésben használt, biomasszából előállított üzemanyagok részaránya meghaladja az (EU) 2018/2001 irányelv 26. cikkében meghatározott maximális arányt, ezen üzemanyagok és energiahordozók e rendelet alkalmazásában nem tekinthetők kibocsátásmentesnek. 2024. januárjáig a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé az (EU) 2018/1999 rendeletben rögzített, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának meghatározására és a jelentéstételi kötelezettségekre vonatkozó szabályok e cikknek megfelelő módosítása céljából.

^(1a) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.)”

Módosítás 27 és 57cp és 75**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont**

(EU) 2018/842 rendelet

4 cikk – 2 és 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

3. A 4. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

3. A 4. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

„(2) Az e rendelet 5., a 6. és a 7. cikkében meghatározott rugalmassági mechanizmusokra és a 10. cikk (2) bekezdése szerinti kiigazításra is tekintettel, valamint a 406/2009/EK határozat 7. cikkének alkalmazása miatti levonások figyelembevételével minden tagállam biztosítja, hogy üvegházhatásúgáz-kibocsátása:

- a) 2021-ben és 2022-ben ne haladja meg az azon lineáris pálya alapján meghatározott határértéket, amelynek kezdőpontját az e cikk (3) bekezdése alapján meghatározott 2016., 2017. és 2018. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak átlaga jelenti, végpontját pedig az e rendelet I. mellékletének 1. oszlopában az adott tagállam vonatkozásában 2030-ra megadott határérték képezi. A tagállamok lineáris pályáinak vagy a 2019-től 2020-ig terjedő időszak öttizenketted részénél vagy 2020-ban, a kettő közül az adott tagállam számára kevesebb kibocsátási egységet eredményező időpontban kell indulniuk;
- b) **2023-ban, 2024-ben és 2025-ben** ne haladja meg az azon lineáris pálya alapján meghatározott határértéket, amelynek kezdőpontját **2022-ben az érintett tagállamnak az adott évre vonatkozóan e cikk (3) bekezdése alapján** meghatározott **éves kibocsátási jogosultsága** jelenti, végpontját pedig az e rendelet I. mellékletének 2. oszlopában az adott tagállam vonatkozásában 2030-ra megadott határérték képezi;
- c) **2026–2030 években ne haladja meg az azon lineáris pálya alapján meghatározott határértéket, amelynek kezdőpontját 2024-ben az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikke alapján a tagállam által benyújtott 2021., 2022. és 2023. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátás átlaga jelenti, végpontját pedig az e rendelet I. mellékletének 2. oszlopában az adott tagállam vonatkozásában 2030-ra megadott határérték képezi.**

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben a (2) bekezdésében ismertetett lineáris pályáknak megfelelően (tonna CO₂-egyenértékben kifejezve) minden egyes tagállam esetében megállapítja a 2021–2030 évekre vonatkozóan az éves kibocsátási jogosultságokat.

„(2) Az e rendelet 5., a 6. és a 7. cikkében meghatározott rugalmassági mechanizmusokra és a 10. cikk (2) bekezdése szerinti kiigazításra is tekintettel, valamint a 406/2009/EK határozat 7. cikkének alkalmazása miatti levonások figyelembevételével minden tagállam biztosítja, hogy üvegházhatásúgáz-kibocsátása:

- a) 2021-ben és 2022-ben ne haladja meg az azon lineáris pálya alapján meghatározott határértéket, amelynek kezdőpontját az e cikk (3) bekezdése alapján meghatározott 2016., 2017. és 2018. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak átlaga jelenti, végpontját pedig az e rendelet I. mellékletének 1. oszlopában az adott tagállam vonatkozásában 2030-ra megadott határérték képezi. A tagállamok lineáris pályáinak vagy a 2019-től 2020-ig terjedő időszak öttizenketted részénél vagy 2020-ban, a kettő közül az adott tagállam számára kevesebb kibocsátási egységet eredményező időpontban kell indulniuk
- b) 2023 és **2030 között** ne haladja meg az azon lineáris pálya alapján meghatározott határértéket, amelynek kezdőpontját **a 2016., 2017. és 2018. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak átlagából kiinduló lineáris pálya által** meghatározott **határértéke** jelenti, végpontját pedig az e rendelet I. mellékletének 2. oszlopában az adott tagállam vonatkozásában 2030-ra megadott határérték képezi. **A tagállamok lineáris pályáinak vagy a 2019-től 2020-ig terjedő időszak öttizenketted részénél vagy 2020-ban, a kettő közül az adott tagállam számára kevesebb kibocsátási egységet eredményező időpontban kell indulniuk;**

(3) A Bizottság – **a tagállamokkal folytatott intenzív konzultációt követően** – végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben a (2) bekezdésében ismertetett lineáris pályáknak megfelelően (tonna CO₂-egyenértékben kifejezve) minden egyes tagállam esetében megállapítja a 2021–2030 évekre vonatkozóan az éves kibocsátási jogosultságokat.

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

A 2021. és 2022. évre vonatkozóan a tagállamok által az 525/2013/EU rendelet 7. cikke értelmében benyújtott, a 2005. évre és 2016–2018 évekre vonatkozó legfrissebb nemzeti jegyzékek átfogó felülvizsgálata alapján határozza meg az éves kibocsátási jogosultságokat, és feltünteti az egyes tagállamok 2005. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásának értékét, amelyet az éves kibocsátási jogosultságok meghatározására használt.

A 2023., **2024. és 2025. évre** vonatkozóan az egyes tagállamok 2005. évre vonatkozó és a második albekezdés alapján feltüntetett üvegházhatásúgáz-kibocsátásának értéke, valamint a második albekezdésben említett, a 2016., 2017. és 2018. évre vonatkozó nemzeti jegyzékek átfogó felülvizsgált értékei alapján határozza meg az éves kibocsátási jogosultságokat.

A 2026–2030 évekre vonatkozóan az egyes tagállamok 2005. évre vonatkozó és a második albekezdés alapján feltüntetett üvegházhatásúgáz-kibocsátásának értéke, valamint a tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikke alapján benyújtott, a 2021., 2022. és 2023. évre vonatkozó legfrissebb nemzeti jegyzékek átfogó felülvizsgálata alapján határozza meg az éves kibocsátási jogosultságokat.

Módosítás

A 2021. és 2022. évre vonatkozóan a tagállamok által az 525/2013/EU rendelet 7. cikke értelmében benyújtott, a 2005. évre és 2016–2018 évekre vonatkozó legfrissebb nemzeti jegyzékek átfogó felülvizsgálata alapján határozza meg az éves kibocsátási jogosultságokat, és feltünteti az egyes tagállamok 2005. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásának értékét, amelyet az éves kibocsátási jogosultságok meghatározására használt.

A 2023-tól **2030-ig tartó időszak éveire** vonatkozóan az egyes tagállamok 2005. évre vonatkozó és a második albekezdés alapján feltüntetett üvegházhatásúgáz-kibocsátásának értéke, valamint a második albekezdésben említett, a 2016., 2017. és 2018. évre vonatkozó nemzeti jegyzékek átfogó felülvizsgált értékei alapján határozza meg az éves kibocsátási jogosultságokat.”

Módosítás 28**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 a pont (új)**

(EU) 2018/842 rendelet

4 cikk – 5a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

3a. A 4. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott korlátozását célzó intézkedéseket mindenki számára méltányos és igazságos átállással összhangban kell végrehajtani. A Bizottság közös iránymutatásokat fogad el, amelyekben meghatározza azokat a módszereket, amelyek támogatják a tagállamokat a mindenki számára méltányos és igazságos átállás végrehajtásában.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 29**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 b pont (új)**

(EU) 2018/842 rendelet

4 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

3b. A szöveg a következő cikkel egészül ki:**„4a. cikk****A CO₂-tól eltérő üvegházhatású gázok minimális kibocsátás-csökkentési hozzájárulása 2030-ig**

(1) A Bizottság 2023 júliusáig adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyben egy vagy több uniós szintű célértéket határoz meg az e rendelet 2. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó, a CO₂-tól eltérő kibocsátás 2030-ig történő csökkentésére vonatkozóan. A célértéket vagy célértékeket össze kell hangolni az e rendelet 1. cikkében meghatározott célérték és az (EU) 2021/1119 rendelet 2. cikkében meghatározott célkitűzés teljesítéséhez szükséges becsült kibocsátáscsökkentésekkel, és azokat az éghajlatváltozással foglalkozó tudományos tanácsadó testülettel folytatott szoros konzultációt követően kell javasolni.

(2) A Bizottság 2023. július 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályok és szakpolitikák – többek között az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti integrált nemzeti energia- és klímatervek, valamint az (EU) 2021/2115 európai parlamenti és tanácsi rendelet^(1a) szerinti közös agrárpolitikai stratégiai tervek – alapján tervezett és végrehajtott, a CO₂-tól eltérő kibocsátással kapcsolatos uniós szintű csökkentéseket. Amennyiben a Bizottság az (1) bekezdés szerint jogalkotási javaslatot terjeszt elő, és úgy ítéli meg, hogy a CO₂-tól eltérő kibocsátás csökkentése várhatóan nem éri el az említett bekezdésben említett célértéket vagy célértékeket, a Bizottság további mérséklési intézkedésekre vonatkozó ajánlásokat tesz, a tagállamok pedig megteszik a megfelelő intézkedéseket.

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3) Amennyiben a Bizottság az e cikk (2) bekezdésében említett jelentésben vagy az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikke szerinti éves értékelésben arra a következtetésre jut, hogy az Unió nem tesz kellő előrelépést az e rendelet 1. cikke szerinti, a CO₂-től eltérő kibocsátásra vonatkozó minimális kibocsátási hozzájárulás teljesítése felé, a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatokat terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyek e célból ágazati célokat vagy ágazatspecifikus intézkedéseket, vagy mindkettőt tartalmazhatnak.

^(1a) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/2115 rendelete (2021. december 2.) a közös agrárpolitika keretében a tagállamok által elkészítendő stratégiai tervhez (KAP stratégiai terv) nyújtott, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által finanszírozott támogatásra vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint az 1305/2013/EU és az 1307/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 435., 2021.12.6., 1. o.).”

Módosítás 30

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 3 c pont (új)

(EU) 2018/842 rendelet

5 cikk – 1 és 2 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

3c. Az 5. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

(1) A 2021-től **2025**-ig tartó időszak éveiben a tagállamok a következő évi éves kibocsátási jogosultságaik legfeljebb **10** %-ának megfelelő mennyiséget előzetesen felhasználhatnak.

„(1) A 2021-től **2029**-ig tartó időszak éveiben a tagállam a következő évi éves kibocsátási jogosultságából legfeljebb **5**%-nak megfelelő mennyiséget kölcsön vehet.”

(2) A 2026-tól **2029**-ig tartó időszak éveiben a tagállamok a következő évi éves kibocsátási jogosultságaik legfeljebb **5** %-ának megfelelő mennyiséget előzetesen felhasználhatnak.

2022. június 8., szerda

Módosítás 31**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 d pont (új)**

(EU) 2018/842 rendelet

5 cikk – 3 bekezdés – a pont

Hatályos szöveg

Módosítás

3d. Az 5. cikk (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

a) a 2021. év tekintetében az éves kibocsátási jogosultságának e fennmaradó részét átviheti a **2030**-ig tartó időszak későbbi éveire; és

„a) a 2021. év tekintetében az éves kibocsátási jogosultságának fennmaradó részét **éves kibocsátási jogosultságai legfeljebb 5 %-ának megfelelő mértékig** átviheti a **2025**-ig tartó időszak későbbi éveire; és”

Módosítás 32**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 e pont (új)**

(EU) 2018/842 rendelet

5 cikk – 3 bekezdés – b pont

Hatályos szöveg

Módosítás

3e. Az 5. cikk (3) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

b) a 2022-től **2029**-ig tartó időszak évei tekintetében az éves kibocsátási jogosultságának e fennmaradó részét az adott évvel bezárólag rendelkezésre álló éves kibocsátási jogosultságai legfeljebb **30 %-ának** megfelelő mértékig átviheti a **2030**-ig tartó időszak későbbi éveire.

„b) a 2022-től **2024**-ig tartó időszak évei tekintetében az éves kibocsátási jogosultságának e fennmaradó részét az adott évvel bezárólag rendelkezésre álló éves kibocsátási jogosultságai legfeljebb **10 %-ának** megfelelő mértékig átviheti a **2025**-ig tartó időszak későbbi éveire.”

Módosítás 33**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 f pont (új)**

(EU) 2018/842 rendelet

5 cikk – 3 bekezdés – b a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

3f. Az 5. cikk (3) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„ba) a 2026-től **2029**-ig tartó időszak évei tekintetében az éves kibocsátási jogosultságának e fennmaradó részét az adott évvel bezárólag rendelkezésre álló éves kibocsátási jogosultságai legfeljebb **10 %-ának** megfelelő mértékig átviheti a **2030**-ig tartó időszak későbbi éveire.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 34**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 g pont (új)**

(EU) 2018/842 rendelet

5 cikk – 4 bekezdés

Hatályos szöveg

(4) A 2021-től 2025-ig tartó időszak évei tekintetében a tagállamok átadhatnak más tagállamok részére az adott évi éves kibocsátási jogosultságaik legfeljebb 5 %-ának, **a 2026-tól 2030-ig tartó időszak évei tekintetében pedig az adott évi éves kibocsátási jogosultságaik legfeljebb 10 %-ának** megfelelő mennyiséget. Az átvevő tagállam ezt a mennyiséget a 9. cikk szerinti megfelelés céljából akár az adott évre, akár a 2030-ig tartó időszak későbbi éveire felhasználhatja.

Módosítás

3g. Az 5. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 2021-től 2025-ig tartó időszak évei tekintetében a tagállamok átadhatnak más tagállamok részére az adott évi éves kibocsátási jogosultságaik legfeljebb 5 %-ának megfelelő mennyiséget. Az átvevő tagállam ezt a mennyiséget a 9. cikk szerinti megfelelés céljából akár az adott évre, akár a 2025-ig tartó időszak későbbi éveire felhasználhatja.

A 2026-tól 2030-ig tartó időszak évei tekintetében a tagállamok átadhatnak más tagállamok részére az adott évi éves kibocsátási jogosultságaik legfeljebb 5 %-ának megfelelő mennyiséget. Az átvevő tagállam ezt a mennyiséget a 9. cikk szerinti megfelelés céljából akár az adott évre, akár a 2030-ig tartó időszak későbbi éveire felhasználhatja.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e bekezdés alapján hozott intézkedésekről, beleértve a tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett átadási árat is.”

Módosítás 35**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 h pont (új)**

(EU) 2018/842 rendelet

5 cikk – 6 bekezdés

Hatályos szöveg

A tagállamok az éves kibocsátási jogosultságok (4) és (5) bekezdés szerinti átadásából eredő bevételeket az éghajlatváltozás kezelésére **használhatják** fel az Unióban vagy harmadik országokban. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e bekezdés alapján tett intézkedésekről.

Módosítás

3h. Az 5. cikk (6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok az éves kibocsátási jogosultságok (4) és (5) bekezdés szerinti átadásából eredő bevételeket az éghajlatváltozás kezelésére **használják** fel az Unióban vagy harmadik országokban. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e bekezdés alapján tett intézkedésekről, **és e tájékoztatást könnyen hozzáférhető formában nyilvánosságra hozzák. Az a tagállam, amely éves kibocsátási jogosultságait egy másik tagállamnak adja át, közzéteszi az átadásról készült feljegyzést és az átadott kibocsátási jogosultságért kapott ellentételezés összegét.”**

2022. június 8., szerda

Módosítás 36**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 i pont (új)**

(EU) 2018/842 rendelet

6 cikk – 3 bekezdés – 2 albekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

A II. mellékletben felsorolt tagállamok – 2024-ben egy alkalommal és 2027-ben egy alkalommal – lefelé módosíthatják a bejelentett százalékos arányt. Ezen esetben az érintett tagállam 2024. december 31-ig, illetve 2027. december 31-ig értesíti erről a Bizottságot.

3i. A 6. cikk (3) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A II. mellékletben felsorolt tagállamok **2023-ig módosíthatják a bejelentésre vonatkozó döntésüket, és** – 2024-ben egy alkalommal és 2027-ben egy alkalommal – lefelé módosíthatják a bejelentett százalékos arányt. Ezen esetben az érintett tagállam **2023. december 31-ig**, 2024. december 31-ig, illetve 2027. december 31-ig értesíti erről a Bizottságot.”

Módosítás 37**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 5 a pont (új)**

(EU) 2018/842 rendelet

8 cikk

Hatályos szöveg

Módosítás

5a. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

8 cikk

„8. cikk

Korrektív intézkedések

Korrektív intézkedések

(1) Amennyiben az 525/2013/EU rendelet 21. cikke szerinti éves értékelése során és figyelembe véve az e rendelet 5., 6. és 7. cikkében említett rugalmassági mechanizmusok igénybevételeire vonatkozó szándékot a Bizottság úgy találja, hogy valamely tagállam nem tesz kellő előrelépést az e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségei teljesítésében, az adott tagállamnak három hónapon belül korrektív intézkedési tervet kell benyújtania a Bizottságnak, amely tartalmazza:

(1) Amennyiben a 2018/1999/EU rendelet 29. cikke szerinti éves értékelése során és figyelembe véve az e rendelet 5., 6. és 7. cikkében említett rugalmassági mechanizmusok igénybevételeire vonatkozó szándékot a Bizottság úgy találja, hogy valamely tagállam nem tesz kellő előrelépést az e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségei teljesítésében, az adott tagállamnak három hónapon belül korrektív intézkedési tervet kell benyújtania a Bizottságnak, amely tartalmazza:

-a) annak részletes magyarázatát, hogy a tagállam miért nem tesz kellő előrelépést az e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségei teljesítésében;

2022. június 8., szerda

Hatályos szöveg

Módosítás

- a) azokat a kiegészítő intézkedéseket, amelyeket – a belföldi szakpolitikai eszköztár és intézkedések révén, valamint az uniós fellépés végrehajtásával – végre kíván hajtani annak érdekében, hogy teljesítse az e rendelet 4. cikke alapján fennálló kötelezettségeit;
- b) az intézkedések végrehajtásának szigorú menetrendjét, amelynek lehetővé kell tennie a végrehajtásban tett éves előrehaladás értékelését.
- ab) a tagállam részére az éghajlatvédelmi és a zöld átállással kapcsolatos kiadásokra és beruházásokra nyújtott uniós finanszírozás teljes összegét, annak ismertetésével, hogy a kapott források felhasználása miként járult hozzá az e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségek teljesítéséhez, és a tagállam hogyan szándékozik ezeket a forrásokat e kötelezettségek teljesítésére felhasználni;*
- a) azokat a kiegészítő intézkedéseket, amelyeket – a belföldi szakpolitikai eszköztár és intézkedések révén, valamint az uniós fellépés végrehajtásával – végre kíván hajtani annak érdekében, hogy teljesítse az e rendelet 4. cikke alapján fennálló kötelezettségeit;
- b) az intézkedések végrehajtásának szigorú menetrendjét, amelynek lehetővé kell tennie a végrehajtásban tett éves előrehaladás értékelését. **amennyiben egy tagállam éghajlat-változással foglalkozó nemzeti tanácsadó testületet hozott létre, kikéri e testület tanácsát a szükséges intézkedések meghatározása érdekében;**
- ba) a további kibocsátáscsökkentések azon mennyiségére vonatkozó nyilatkozatot, amelyet a tagállam e szakpolitikák révén tervez elérni, valamint az e további kibocsátáscsökkentések becslésére használt módszert;*
- bb) azt, hogy a korrekciós intézkedési terv hogyan fogja megerősíteni az (EU) 2018/1999 rendelet alapján a tagállam által elfogadott integrált nemzeti energia- és klímatervet.*
- (1a) Ha egy tagállam két vagy több egymást követő évben túllépi éves kibocsátási jogosultságait, felülvizsgálja nemzeti energia- és klímatervét és nemzeti hosszú távú stratégiáját az (EU) 2018/1999 rendelet értelmében. A tagállam hat hónapon belül elvégzi a felülvizsgálatot. A Bizottság ajánlásokat ad ki, amelyekben meghatározza, hogyan kell felülvizsgálni a tagállam nemzeti energia- és klímatervét vagy nemzeti hosszú távú stratégiáját, vagy mindkettőt. A tagállamok egy nyilatkozat kíséretében értesítik a Bizottságot a felülvizsgált tervekről, meghatározva, miként fogják a javasolt módosítások orvosolni a nemzeti éves kibocsátásjogosultsági egységeknek való meg nem felelést, illetve adott mennyiben adnak választ a Bizottság ajánlásaira. Amennyiben a nemzeti energia- és klímaterv vagy a hosszú távú stratégia lényegét tekintve változatlan marad, a tagállam indokolással ellátott magyarázatot tesz közzé.**

2022. június 8., szerda

Hatályos szöveg

(2) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség – éves munkaprogramjával összhangban – segíti a Bizottságot minden **ilyen** korrekciós intézkedési **terv** értékelésében.

(3) A Bizottság – a tervek kézhezvételétől számított négy hónapon belül – véleményt **adhat** ki az (1) bekezdésnek megfelelően benyújtott korrekciós intézkedési tervek megalapozottságáról. Az érintett tagállam a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a Bizottság véleményét, és annak megfelelően **módosíthatja** korrekciós intézkedési tervét.

Módosítás

(2) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség – éves munkaprogramjával összhangban –, **valamint az (EU) 2021/1119 rendelet 3. cikkével létrehozott, az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület** segíti a Bizottságot **a** korrekciós intézkedési **tervek** értékelésében.

(3) A Bizottság – a tervek kézhezvételétől számított négy hónapon belül – véleményt **ad** ki az (1) bekezdésnek megfelelően benyújtott korrekciós intézkedési tervek megalapozottságáról. Az érintett tagállam a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a Bizottság véleményét, és annak megfelelően **módosítja** korrekciós intézkedési tervét. **Amennyiben az érintett tagállam nem foglalkozik egy-egy ajánlással vagy annak jelentős részével, az adott tagállamnak indokolást kell adnia a Bizottságnak.**

(3a) A korrekciós intézkedési terveket, a Bizottság véleményeit, valamint az (1), (1a) és (3) bekezdésben említett, a tagállamoktól kapott válaszokat és indokolásokat nyilvánosságra kell hozni.

(3b) Az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke szerinti nemzeti energia- és klímatervek aktualizálásakor a tagállamok hivatkoznak az (1) és (1a) bekezdés alapján elfogadott korrekciós intézkedési terveikre és adott esetben a Bizottság által e cikk alapján kiadott véleményekre.”

Módosítás 38

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 6 pont

(EU) 2018/842 rendelet

9 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) Ha egy tagállam üvegházhatásúgáz-kibocsátása az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkében említett, a 2021-től 2025-ig tartó időszakban nagyobb volt, mint az említett rendelet 12. cikkének megfelelően meghatározott elnyelése, a központi tisztviselőnek az érintett évek esetében az adott tagállam éves kibocsátási jogosultságát az ily módon többletként jelentkező üvegházhatásúgáz-kibocsátás tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett mennyiségével csökkentenie kell.

Módosítás

„(2) Ha egy tagállam üvegházhatásúgáz-kibocsátása az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkében említett, a 2021-től 2025-ig, **vagy a 2026-tól 2030-ig** tartó időszakban nagyobb volt, mint az említett rendelet 12. cikkének megfelelően meghatározott elnyelése, a központi tisztviselőnek az érintett évek esetében az adott tagállam éves kibocsátási jogosultságát az ily módon többletként jelentkező üvegházhatásúgáz-kibocsátás tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett mennyiségével csökkentenie kell.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 39

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 7 pont

(EU) 2018/842 rendelet

11a. cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

7. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

törölve

11a. cikk

További tartalék

(1) Ha 2030-ig az Unió az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet (***) 3. cikkének megfelelően és az 1990-es szinthez viszonyítva legalább 55 %-kal csökkentette a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást, figyelembe véve a nettó elnyelés hozzájárulásának maximális korlátját, egy további tartalékot kell létrehozni az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzéken belül.

(2) Azok a tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy nem járulnak hozzá a kiegészítő tartalékhoz, és nem is kívánnak részesülni belőle, legkésőbb hat hónappal e rendelet hatálybalépését követően értesítik a Bizottságot erre vonatkozó döntésükről.

(3) A kiegészítő tartalék azokból a részt vevő tagállamok által 2026–2030 közötti időszakban létrehozott nettó elnyelésekből áll, amelyek meghaladják az (EU) 2018/841 rendelet szerinti célkitűzéseiket, a következők együttes levonása után:

a) az (EU) 2018/841 rendelet 11–13b. cikke alapján alkalmazott minden rugalmassági mechanizmus;

b) az e rendelet 7. cikke szerint a megfelelés érdekében figyelembe vett mennyiségek.

(4) Ha az (1) bekezdés értelmében további tartalékot hoznak létre, a részt vevő tagállam akkor részesülhet abból, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) az adott tagállam üvegházhatásúgáz-kibocsátása meghaladja a 2026-tól 2030-ig tartó időszakban az éves kibocsátási jogosultságait;

b) az adott tagállam kimerítette az 5. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti rugalmassági mechanizmusokat;

c) az adott tagállam a lehető legnagyobb mértékben felhasználta a 7. cikk szerinti nettó összelnyelés lehetőségét, még akkor is, ha ez a mennyiség nem éri el a III. mellékletben megállapított szintet; és

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

d) az adott tagállam nem hajtott végre nettó egységátadást más tagállamok részére az 5. cikk szerint.

(5) Ha egy tagállam teljesíti a (4) bekezdésben meghatározott feltételeket, legfeljebb a teljesítési hiánya mértékének erejéig terjedő további mennyiséget vehet igénybe a további tartalékból a 9. cikk szerinti megfeleléshez.

Amennyiben az e cikk (4) bekezdésében meghatározott feltételeket teljesítő összes tagállam részére ily módon juttatandó összes mennyiség meghaladja az e cikk (3) bekezdése szerint a további tartalékba helyezett mennyiséget, az említett tagállamok számára juttatandó egyes mennyiségeket arányosan csökkenteni kell.

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

Módosítás 40

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 7 a pont (új)

(EU) 2018/842 rendelet

15 cikk

Hatályos szöveg

Módosítás

7a. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

15 cikk

„15. cikk

Felülvizsgálat

Felülvizsgálat

(1) E rendeletet rendszeresen felül kell vizsgálni, figyelembe véve többek között a tagállami körülmények alakulását; azt, hogy a gazdasági ágazatok mindegyike miként járul hozzá az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez; a nemzetközi fejleményeket; valamint a Párizsi Megállapodás hosszú távú célkitűzéseinek megvalósítását szolgáló erőfeszítéseket.

(1) E rendeletet rendszeresen felül kell vizsgálni, figyelembe véve többek között a tagállami körülmények alakulását; azt, hogy a gazdasági ágazatok mindegyike miként járul hozzá az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez; a nemzetközi fejleményeket; valamint a Párizsi Megállapodás és az (EU) 2021/1119 rendelet hosszú távú célkitűzéseinek megvalósítását szolgáló erőfeszítéseket.

2022. június 8., szerda

Hatályos szöveg

(2) A Bizottság a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerinti minden egyes globális értékelést követően hat hónapon belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról – beleértve az éves kibocsátási jogosultságok kínálata és az éves kibocsátási jogosultságok iránti kereslet közötti egyensúly kérdését is – és arról, hogy e rendelet mennyiben járult hozzá az Unió átfogó 2030-as üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési céljának és a Párizsi Megállapodás céljainak a teljesítéséhez, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e további uniós szakpolitikákra és intézkedésekre – többek között egy, a 2030 utáni időszakra vonatkozó keretre – az Unió és a tagállamok üvegházhatásúgáz-kibocsátásának szükséges mértékű csökkentéséhez, továbbá adott esetben javaslatokat terjeszthet elő.

A hosszú távú uniós stratégia kialakításához való hozzájárulás érdekében e jelentésekben figyelembe kell venni az 525/2013/EU rendelet 4. cikke alapján kidolgozott stratégiákat.

Módosítás

(2) A Bizottság a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerinti minden egyes globális értékelést követően hat hónapon belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról – beleértve az éves kibocsátási jogosultságok kínálata és az éves kibocsátási jogosultságok iránti kereslet közötti egyensúly kérdését is – és arról, hogy e rendelet mennyiben járult hozzá **az Unió klímasemlegességi célkitűzéséhez és az Unió köztes éghajlat-politikai célértékeihez az (EU) 2021/1119 rendelet 2. és 4. cikkének megfelelően**, és a Párizsi Megállapodás céljainak a teljesítéséhez, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e további uniós szakpolitikákra és intézkedésekre – többek között egy, a 2030 utáni időszakra vonatkozó keretre – az Unió és a tagállamok üvegházhatásúgáz-kibocsátásának szükséges mértékű csökkentéséhez, továbbá adott esetben javaslatokat terjeszthet elő.

A hosszú távú uniós stratégia kialakításához való hozzájárulás érdekében e jelentésekben figyelembe kell venni az (EU) 2018/1999 rendelet 15. cikke alapján kidolgozott stratégiákat.”

Módosítás 41

Rendeletrre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 7 b pont (új)

(EU) 2018/842 rendelet

15a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

7b. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

Az Unió és a tagállamok klímasemlegességi célkitűzéséhez való igazodás

(1) A Bizottság az (EU) 2021/1119 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerinti, 2040-re teljesítendő uniós éghajlat-politikai célértéket meghatározó jogalkotási aktus elfogadásával jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amely a következőket tartalmazza:

a) az e rendelet I. melléklete szerinti jelenlegi nemzeti célértékek megfelelősége az (EU) 2021/1119 rendelet szerinti, legkésőbb 2050-ig megvalósítandó klímasemlegességi célkitűzéshez való költséghatékony és méltányos hozzájárulásuk tekintetében;

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

b) minden tagállam számára egy olyan kibocsátáscsökkentési pálya, amely az e rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatású gázok kibocsátásának olyan csökkentési pályáját biztosítja, amely minden tagállam számára összeegyeztethető a klímasemlegesség célkitűzésének legkésőbb 2050-ig való elérésével;

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentés közzétételét követően hat hónapon belül a Bizottság javaslatokat tesz az e rendelet hatálya alá tartozó ágazatokból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás korlátozására. E javaslatoknak biztosítaniuk kell a kibocsátáscsökkentési erőfeszítések költséghatékony és méltányos elosztását az Unión belül az (1) bekezdés b) pontjában említett kibocsátáscsökkentési pályák alapján.”

Módosítás 42

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 7 c pont (új)

(EU) 2018/842 rendelet

15b cikk (új)

Hatályos szöveg

Módosítás

7c. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15b. cikk

Az igazságszolgáltatáshoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy – nemzeti jogrendszerükkel összhangban – az érintett nyilvánosság azon tagjai, akik teljesítik a 2. bekezdésben meghatározott feltételeket, köztük a természetes vagy jogi személyek és társulásaik, szervezeteik vagy csoportosulásaik, hozzáférhessenek egy bíróság vagy jogszabály által létrehozott más független és pártatlan testület előtt zajló felülvizsgálati eljáráshoz, hogy megtámadják bármely olyan döntés, cselekvés vagy mulasztás anyagi vagy eljárási törvényességét:

2022. június 8., szerda

Hatályos szöveg

Módosítás

- a) amely nem tartja be a rendelet 4–8. cikkéből fakadó jogi kötelezettségeket; vagy
- b) amelyek az (EU) 2018/1999 rendelet 10. cikkének hatálya alá tartoznak.

Ennek a bekezdésnek az alkalmazásában egy cselekvés vagy mulasztás, amely nem tartja be a rendelet 4. vagy 8. cikkéből fakadó jogi kötelezettségeket, a fent említett kötelezettségeknek a végrehajtása céljából elfogadott szakpolitikával vagy intézkedéssel kapcsolatos olyan intézkedést vagy mulasztást foglal magában, amelynek esetében az a szakpolitika vagy intézkedés nem járul hozzá kellőképpen az említett végrehajtáshoz.

(2) Az érintett nyilvánosság tagjait akkor kell úgy tekinteni, hogy megfelelnek az (1) bekezdésben említett feltételeknek, ha:

- a) kellően érdekeltek; vagy
- b) jogsérelemre hivatkoznak, amennyiben a tagállam közigazgatási eljárásjoga ezt előfeltételként írja elő.

Hogy mi minősül kellő mértékű érdekeltiségnek, azt a tagállamok határozzák meg az Aarhusi Egyezmény arra vonatkozó célkitűzésével összhangban, hogy biztosítani kell az érintett nyilvánosságnak az igazságszolgáltatáshoz való széles körű jogát. E célból e bekezdés alkalmazásában a környezetvédelem ügyét támogató és a nemzeti jog előírásainak megfelelő nem kormányzati szervezet kellően érdekeltnek minősül.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárja ki a közigazgatási hatóság előtt folytatott előzetes felülvizsgálati eljárás lehetőségét, és nem érinti a bírósági felülvizsgálati eljárások kezdeményezését megelőzően a közigazgatási felülvizsgálati eljárások kimerítésének követelményét, amennyiben a nemzeti jog alapján ilyen követelmény fennáll. Az eljárásnak igazságosnak, méltányosnak és gyorsnak kell lennie, és nem lehet mértéktelenül költséges.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási és bírósági felülvizsgálati eljárások hozzáférésére vonatkozó gyakorlati információk könnyen a nyilvánosság rendelkezésére álljanak.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 43**Rendeletre irányuló javaslat**

1 cikk – 1 bekezdés – 7 d pont (új)

(EU) 2018/842 rendelet

16 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

7d. A szöveg a következő cikkel egészül ki:**„16a. cikk**

A közös kötelezettségvállalási rendelet, illetve az éghajlat-politikai rendelet hatálya alá tartozó ágazatokkal kapcsolatos tudományos tanácsadás

Az (EU) 2021/1119 rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott megbízásával összhangban az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testületet felkérjük, hogy saját kezdeményezésére nyújtson tudományos tanácsot és készítsen jelentéseket az e rendelet szerinti pályáról, az éves kibocsátási szintekről és a rugalmassági mechanizmusokról, valamint azok éghajlat-politikai célkitűzésekkel való összhangjáról, különösen e rendelet bármely későbbi felülvizsgálatáról való tájékoztatás céljából. A Bizottság kellően figyelembe veszi az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület szakvéleményét, illetve nyilvánosan megindokolja, hogy miért nem veszi figyelembe azt.”

2022. június 8., szerda

P9_TA(2022)0233

Földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás (LULUCF) *I**

Az Európai Parlament 2022. június 8-án elfogadott módosításai (*) az (EU) 2018/841 rendeletnek a hatály, a megfelelési szabályok egyszerűsítése, a 2030-ra vonatkozó tagállami célértékek meghatározása, továbbá a földhasználati, erdőgazdálkodási és mezőgazdasági ágazat klímasemlegességének 2035-ig történő közös megvalósítására irányuló kötelezettségvállalás tekintetében, valamint az (EU) 2018/1999 rendeletnek az ellenőrzés, a jelentéstétel, az előrehaladásra vonatkozó nyomon követés és a felülvizsgálat javítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2021)0554 – C9-0320/2021 – 2021/0201(COD)) (1)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2022/C 493/24)

Módosítás 1**Jogalkotási állásfoglalás-tervezet****4 a bevezető hivatkozás (új)**

Jogalkotási állásfoglalás-tervezet

Módosítás

– *tekintettel a szubszidiaritás, az arányosság és a szolidaritás elvére;*

Módosítás 2**Rendeletre irányuló javaslat****Cím**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Javaslat

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az (EU) 2018/841 rendeletnek **a hatály**, a megfelelési szabályok egyszerűsítése, **a 2030-ra vonatkozó tagállami célértékek meghatározása**, továbbá a **földhasználati, erdőgazdálkodási és mezőgazdasági ágazat klímasemlegességének 2035-ig történő közös megvalósítására irányuló kötelezettségvállalás** tekintetében, valamint az (EU) 2018/1999 rendeletnek az ellenőrzés, a jelentéstétel, az előrehaladásra vonatkozó nyomon követés és a felülvizsgálat javítása tekintetében történő módosításáról

az (EU) 2018/841 rendeletnek **a jelentéstételi és a megfelelési szabályok egyszerűsítése**, továbbá a **2026–2030 közötti időszakra szóló, földhasználatra, földhasználat-megváltoztatásra és az erdőgazdálkodási ágazatra vonatkozó tagállami célértékek meghatározása** tekintetében, valamint az (EU) 2018/1999 rendeletnek az ellenőrzés, a jelentéstétel, az előrehaladásra vonatkozó nyomon követés és a felülvizsgálat javítása tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(*) Az elfogadott módosítások fejlécében a „cp”-re történő utalás az adott módosítás megfelelő részére történő utalásként értendő.

(1) Az ügyet az 59. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz intézményközi tárgyalások céljából (A9-0161/2022).

2022. június 8., szerda

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat

1 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (1) Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) keretében 2015 decemberében elfogadott Párizsi Megállapodás 2016 novemberében lépett hatályba (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás) ⁽³⁶⁾. A megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2 °C-kal magasabb hőmérsékletszint alatt tartják, és törekednek arra, hogy a hőmérsékletemelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre korlátozódjon.

⁽³⁶⁾ Párizsi Megállapodás (HL L 282., 2016.10.19., 4. o.).

Módosítás

- (1) Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) keretében 2015 decemberében elfogadott Párizsi Megállapodás 2016 novemberében lépett hatályba (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás) ⁽³⁶⁾. A megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2 °C-kal magasabb hőmérsékletszint alatt tartják, és törekednek arra, hogy a hőmérsékletemelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre korlátozódjon. **A glasgow-i éghajlati paktum elfogadásával a Párizsi Megállapodás részes felei elismerték, hogy a globális átlaghőmérséklet iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre való korlátozása jelentősen csökkentené az éghajlatváltozás kockázatait és hatásait, és kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2022 végéig megerősítik a 2030-ra vonatkozó céljaikat, hogy megszüntessék az elérendő célok és a vállalások közötti szakadékot, összhangban az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) megállapításaival. Ezt méltányos módon, a közös, de megkülönböztetett felelősség és az eltérő képességek elvének tiszteletben tartásával, az eltérő különböző nemzeti körülmények figyelembevételével kell végrehajtani.**

A földhasználatról, a földhasználat-megváltoztatásról és az erdőgazdálkodásról szóló rendelet felülvizsgálata egyedülálló lehetőséget kínál arra, hogy az az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Feleinek Egyiptomban rendezendő 27. Konferenciája (COP 27) előtt hozzájáruljon az uniós éghajlat-politikai fellépés fokozásához.

⁽³⁶⁾ Párizsi Megállapodás (HL L 282., 2016.10.19., 4. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 4
Rendeletre irányuló javaslat
1 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (1a) Az uniós intézkedések és szakpolitikák eddig nem voltak elegendőek a biológiai sokféleség csökkenésének megállításához és a biológiai sokféleségre vonatkozó 2020-as aicsi célok eléréséhez. Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség a „European Environment – state and outlook 2020: knowledge for transition to a sustainable Europe” (Az európai környezet – helyzetkép és kilátások 2020-ban: tudás a fenntartható Európába való átmenetért) című jelentésében megállapítja, hogy „Európában továbbra is riasztó ütemben csökken a biológiai sokféleség, és Európa számos elfogadott szakpolitikai célt nem fog elérni. Az élőhelyvédelmi irányelv alapján védett fajok és élőhelyek értékelési túlnyomórészt kedvezőtlen védettségi helyzetről tanúskodnak: a fajok esetében 60 %-os, az élőhelyek esetében 77 %-os arányban.”^(1a). A Közös Kutatóközpont 2021-es jelentése szerint az európai természetes és ősi erdőkből – amelyek alapvető fontosságúak a biológiai sokféleség megőrzése és az éghajlatváltozás mérséklése szempontjából – mindössze 4,9 millió hektár maradt meg, amely az Unió teljes erdőterületének mindössze 3 %-át és az Unió szárazföldi területének 1,2 %-át teszi ki^(1b).

^(1a) Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA), „Európa környezete – helyzetkép és kilátások 2020-ban”, 74. o.

^(1b) Barredo, J., Brailescu, C., Teller, A., Sabatini, F. M., Mauri, A. és Janouskova, K.: Mapping and assessment of primary and old-growth forests in Europe [Európa elsődleges és öreg erdeinek feltérképezése és értékelése], EUR 30661 EN, az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxembourg, 2021.

2022. június 8., szerda

Módosítás 5
Rendeletre irányuló javaslat
1 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (1b) *Noha a fával borított terület növekszik, az uniós erdők szén-dioxid-eltávolítási képessége 2015 óta jelentősen csökkent, és ez a tendencia folytatódni fog. 2015-ig az uniós földhasználati ágazat az EU teljes kibocsátásának mintegy 7 %-át (mintegy 300 millió Mt CO₂-egyenérték) volt képes eltávolítani ^(1a). Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA) ^(1b) szerint 2030-ra ugyanez a földterület 40 %-kal kevesebb CO₂-egyenértéket fog eltávolítani (2030-ra - 185 Mt-ra fog csökkenni) ^(1c). A szén-dioxid-tárolás közelmúltbeli csökkenése részben a fakitermelés növekedésének köszönhető. Ezen túlmenően az éghajlatváltozás 2021 és 2030 között a bolygatások miatt évente 180 Mt szén-dioxiddal csökkentheti az európai erdők szén-dioxid-tárolási potenciálját, és így több mint 50 %-kal csökkentheti az erdők várható nettó szénelnyelő képességét ^(1d).*

^(1a) 6/2019. sz. EEA-jelentés.

^(1b) EEA, A teljes ÜHG-kibocsátás alakulása és előrejelzései Európában (<https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/greenhouse-gas-emission-trends-6/assessment-3>).

^(1c) EEA, A teljes ÜHG-kibocsátás alakulása és előrejelzései Európában (<https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/greenhouse-gas-emission-trends-6/assessment-3>).

^(1d) Seidl, R.; Schelhaas, M.-J.; Rammer, W.; Verkerk, P. J. (2014): Increasing forest disturbances in Europe and their impact on carbon storage (Fokozódó erdőbolygatások Európában és ezek hatása a szén-dioxid-tárolásra). *Nature Climate Change*, 4. szám (9), 806–810. o. DOI: 10.1038/nclimate2318.

2022. június 8., szerda

Módosítás 6**Rendeletre irányuló javaslat****1 c preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (1c) *A Bizottság az európai zöld megállapodásról szóló 2019. december 11-i közleményében új stratégiát határozott meg, amely az első lépést jelenti ahhoz, hogy az Unió legkésőbb 2050-re egy környezeti szempontból fenntartható, karbonsemleges, toxikus anyagoktól mentes és teljesen körforgásos gazdasággá alakuljon át a bolygó határainak tiszteletben tartásával. Az európai zöld megállapodás célja tehát az, hogy fokozza az „Egy az egészség” megközelítés alkalmazására irányuló globális erőfeszítéseket, amely elismeri az emberi egészség, az állatok egészsége, valamint az egészséges és reziliens környezet közötti szoros kapcsolatot, valamint hogy hozzájáruljon a Párizsi Megállapodás és a Biológiai Sokféleség Egyezmény célkitűzéseinek, valamint az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak megvalósításához.*

Módosítás 7**Rendeletre irányuló javaslat****1 d preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (1d) *Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületnek „Az óceánok és a krioszféra az éghajlatváltozás tükrében” című különjelentése megállapította, hogy az óceánok alapvető szerepet játszanak a természetes és antropogén eredetű szén-dioxid (CO₂) és hó elnyelésében és újraelosztásában, valamint az ökoszisztémák fenntartásában.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 8
Rendeletre irányuló javaslat
2 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (2) Az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos kihívások kezelése, valamint a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek elérése áll a Bizottság által 2019. december 11-én elfogadott, „Az európai zöld megállapodás” című közlemény⁽²⁸⁾ középpontjában. A Covid19-világjárvány által az uniós polgárok egészségére és **gazdasági jólétére** gyakorolt rendkívül súlyos hatások fényében még **tovább fokozódott** az európai zöld megállapodás **szükségessége és értéke**.

⁽²⁸⁾ COM(2019) 640 végleges.

Módosítás

- (2) Az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos kihívások **holisztikus megközelítésben történő** kezelése, valamint a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek **méltányos és inkluzív, a „senkit nem hagyunk hátra” elvet szem előtt tartó** elérése áll a Bizottság által 2019. december 11-én elfogadott, „Az európai zöld megállapodás” című közlemény⁽²⁸⁾ középpontjában. **Ezért biztosítani kell, hogy az e rendelet célkitűzéseinek elérése érdekében hozott intézkedések vegyék figyelembe a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet és az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet 17. és 18. cikkének értelmében vett minimális biztosítékokat^(28 bis), ugyanakkor vegyék figyelembe a szociális jogok európai pillérében foglalt elveket is.** A Covid19-világjárvány által az uniós polgárok egészségére, **társadalmi kohéziójára és jólétére** gyakorolt rendkívül súlyos hatások fényében még **szükségesebbé és értékesebbé vált** az európai zöld megállapodás, **valamint annak fenntartható végrehajtása**.

⁽²⁸⁾ COM(2019)0640.

^(28 bis) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 9

Rendeletre irányuló javaslat

2 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (2a) A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe! című 2020. május 20-i bizottsági közlemény fokozza az Unió törekvéseit a biológiai sokféleség és a jól működő ökoszisztémák védelme és helyreállítása terén. A zoonózisokra és a világgjárványokra vonatkozó tudományos bizonyítékok, jelentések és ajánlások – többek között a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudomány-politikai platformnak a biológiai sokféleség csökkenéséről és a világgjárványokról szóló munkaértekezletéről készült jelentés, valamint az ENSZ Környezetvédelmi Programjának „A következő világgjárvány megelőzése – zoonózisok és a fertőzési lánc megszakításának módja” című, 2020. július 6-i jelentése – rámutattak egyrészt arra, hogy a szakpolitikai döntéshozatalban nagy jelentőséggel bír a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása és az „Egy az egészség” elv holisztikus alkalmazása, amely azt tükrözi, hogy az emberi egészség, az állatok és a környezet összefüggnek egymással, másrészt pedig arra, hogy sürgősen átalakító erejű változásokra van szükség a társadalom egészében.

Módosítás 10

Rendeletre irányuló javaslat

2 b preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (2b) Az Unió 8. környezetvédelmi cselekvési programjának célja, hogy igazságos, méltányos és inkluzív módon felgyorsítsa a klímasemleges, fenntartható, toxikus anyagoktól mentes, erőforrás-hatékony, megújuló energiaforrásokra alapuló, reziliens és versenyképes körforgásos gazdaságra való átállást, támogatva, helyreállítva és javítva a környezet állapotát, többek között a biológiai sokféleség csökkenésének megállításával és megfordításával. Elismeri, hogy az egészséges környezet minden ember jóllétét megalapozza, ahol a biológiai sokféleség megőrzése, az ökoszisztémák virágzása, a természet védelme és helyreállítása nagyobb rezilienciát eredményez az éghajlatváltozással, az időjárással és az éghajlattal kapcsolatos katasztrófákkal és más környezeti kockázatokkal szemben.

2022. június 8., szerda

Módosítás 11

Rendeletre irányuló javaslat

2 c preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (2c) *Az ENSZ Környezetvédelmi Programja és az OECD környezettel foglalkozó globális fóruma kiemelte, hogy a környezeti változások a nemek szempontjából specifikus hatásokat vonnak maguk után. A nemek szerint megkülönböztetett szerepek miatt a nők és a férfiak eltérő mértékben vannak kiszolgáltatva az éghajlatváltozás hatásainak, és az éghajlatváltozás hatásai súlyosbítják a nemek közötti egyenlőtlenségeket. A 8. környezetvédelmi cselekvési program az éghajlat- és a környezetvédelmi politikákban meghatározza a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének elvét, többek között azáltal, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontját a politikai döntéshozatali folyamat minden szakaszában olyan alapvető feltételként építi be, amely lehetővé teszi a program kiemelt célkitűzéseinek elérését, és amely adott esetben a Bizottság, a tagállamok, a regionális és helyi hatóságok és az érdekelt felek erőfeszítéseit igényli.*

Módosítás 12

Rendeletre irányuló javaslat

3 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3) Az UNFCCC titkárságának 2020. december 17-én benyújtott aktualizált nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásban ⁽²⁹⁾ az Unió vállalta, hogy 2030-ig az Unió gazdaságának egészére kiterjedő nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal csökkenti.

⁽²⁹⁾ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

- (3) Az UNFCCC titkárságának 2020. december 17-én benyújtott aktualizált nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásban ⁽²⁹⁾ az Unió vállalta, hogy 2030-ig az Unió gazdaságának egészére kiterjedő nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal csökkenti, **míg az Európai Parlament az Unió gazdaságának egészére kiterjedő bruttó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az 1990-es szinthez képest 2030-ig legalább 60 %-os csökkentésére tett felhívást.**

⁽²⁹⁾ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

2022. június 8., szerda

Módosítás 13
Rendeletre irányuló javaslat
3 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3a) *Döntő fontosságú a Párizsi Megállapodás azon célkitűzésének teljesítése, hogy az évszázad végére 1,5 °C-ra kell korlátozni a globális hőmérséklet-emelkedést. Az ENSZ Környezetvédelmi Programjának (UNEP) 2021-es jelentése szerint a metánkibocsátással kapcsolatos gyors fellépés 2045-ig 0,3 °C-kal csökkentheti a globális hőmérsékletet. Ezért az Unió csökkentési célkitűzést és kötelező erejű kísérő intézkedéseket kell, hogy elfogadjon, hogy gyorsan csökkenjen a metánkibocsátás minden forrásból, beleértve a biogén forrásokat is.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 14
Rendeletre irányuló javaslat
4 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (4) Az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi **rendelet** ⁽³⁰⁾ **útján** az Unió jogszabályban rögzítette a gazdaság egészére kiterjedő, **a klímasemlegesség 2050-ig történő elérésére irányuló célt**. A rendelet kötelező uniós kötelezettségvállalást is megállapít arra vonatkozóan, hogy 2030-ig legalább 55 %-kal csökken (az elnyelések levonása utáni) nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás az 1990-es szinthez képest. E cél eléréséhez a gazdaság valamennyi ágazatának hozzá kell járulnia, így **a földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás ágazatának is. A nettó elnyelésnek a 2030-as uniós éghajlat-politikai célértékhez való hozzájárulása 225 millió tonna CO₂-egyenértékre korlátozódik**. Az (EU) 2021/1119 rendelettel összefüggésben **a Bizottság a vonatkozó nyilatkozatban erősítette meg szándékát arra, hogy javaslatot tesz az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet** ⁽³¹⁾ **felülvizsgálatára azon törekvésnek megfelelően, hogy 2030-ra 300 millió tonna CO₂-egyenérték fölé növeljék a nettó szén-dioxid-eltávolítást a földhasználati, földhasználat-megváltoztatási és erdőgazdálkodási ágazatban.**

⁽³⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

⁽³¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználat, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 1. o.).

Módosítás

- (4) Az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi **rendelettel** ⁽³⁰⁾ az Unió jogszabályban rögzítette **azt a célt, hogy legkésőbb 2050-ig az Unióban** a gazdaság egészére kiterjedő **egyensúlyt kell elérni az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásai és elnyelése között, majd azt követően negatív kibocsátást kell elérni**. A rendelet kötelező uniós kötelezettségvállalást is megállapít arra vonatkozóan, hogy 2030-ig legalább 55 %-kal csökken (az elnyelések levonása utáni) nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás az 1990-es szinthez képest. E cél eléréséhez a gazdaság valamennyi ágazatának hozzá kell járulnia, így **LULUCF** ágazatának is. **Annak biztosítása érdekében, hogy 2030-ig elégséges erőfeszítések történjenek az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére, a nettó elnyelésnek a 2030-as uniós éghajlat-politikai célértékhez való hozzájárulása 225 millió tonna CO₂-egyenértékre korlátozódik.**

⁽³⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

Módosítás 15
Rendeletre irányuló javaslat
4 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4a) **A LULUCF-ágazat a jelentéstételi időszak 1990 évi kezdete óta jelentős szénelnyelőnek számít. 1990 óta önmagában az erdőgazdálkodás évente mintegy 400 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő mennyiséget kötött meg az Unióban.**

2022. június 8., szerda

Módosítás 16
Rendeletre irányuló javaslat
4 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4b) *Új közlekedési infrastruktúra kiépítésére van szükség egyrészt a városi területek, másrészt az Unión belüli és a tagállamok közötti vidéki és távoli területek közötti összeköttetések javítása érdekében. Ez az építkezés ugyanakkor hozzájárulhat a földterületek kivonásához, ami pedig csökkentheti a talaj üvegházhatású gázok elnyelésére való képességét. Minden ilyen földhasználatot a kibocsátáscsökkentési potenciál és az éghajlatra gyakorolt hatás szempontjából kell megítélni, figyelembe véve ugyanakkor a gazdasági, társadalmi és környezeti dimenziók közötti egyensúly fenntartásának szükségességét. A tagállamokat ösztönözni kell annak biztosítására, hogy a közlekedési és idegenforgalmi infrastruktúra tervezése, engedélyezése és telepítése hozzájáruljon e rendelet célkitűzéseinek fenntartható megvalósításához, valamint hogy éghajlati szempontból biztosítsák a meglévő infrastruktúra megfelelő karbantartását és a hatékony földhasználatot, különösen a közúti közlekedési hálózatokkal összefüggésben.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 17

Rendeletrre irányuló javaslat

5 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(5) **A nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-ról legalább 55 %-ra történő csökkentésére irányuló fokozott törekvéshez való hozzájárulás érdekében** a 2026–2030-as időszakra minden tagállam esetében **kötelező** éves célértékeket kell meghatározni a **földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás tekintetében** (az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽³²⁾ rögzített éves kibocsátási jogosultságok analógiájára), ami az Unió egészére vonatkozóan 310 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő nettó elnyelést eredményez 2030-ban. A 2030-as nemzeti célértékek megállapításához használt módszertannak figyelembe kell vennie az egyes tagállamok által 2016-ra, 2017-re és 2018-ra jelentett átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátást és -elnyelést, és tükröznie kell a **földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás** jelenlegi mérséklési teljesítményét és az egyes tagállamoknak a gazdálkodás alatt álló uniós földterületből való részesedését, figyelembe véve az adott tagállam azon képességét, hogy az éghajlat és a biológiai sokféleség szempontjából előnyös földhasználati gyakorlatok vagy földhasználat-megváltoztatások révén javítsa teljesítményét az ágazatban.

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

(5) **Annak érdekében, hogy a földhasználati ágazat fenntartható és kiszámítható módon hosszú távon hozzájáruljon az Unió legkésőbb 2050-ig elérendő klímaseglegességi célkitűzéséhez, valamint azt követően a negatív kibocsátások megvalósításához,** a 2026–2030-as időszakra minden tagállam esetében **kötelező** éves célértékeket kell meghatározni a **földhasználati ágazatra vonatkozóan** (az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽³²⁾ rögzített éves kibocsátási jogosultságok analógiájára), ami az Unió egészére vonatkozóan **legalább** 310 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő köztes nettó elnyelési célértéket eredményez 2030-ban, **hogy a nettó elnyelés ne ellensúlyozza az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott uniós éghajlat-politikai célkitűzéseknek megfelelően szükséges kibocsátáscsökkentést.** A 2030-as nemzeti célértékek megállapításához használt módszertannak figyelembe kell vennie az egyes tagállamok által 2016-ra, 2017-re és 2018-ra jelentett átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátást és -elnyelést, és tükröznie kell a **LULUCF** jelenlegi mérséklési teljesítményét és az egyes tagállamoknak a gazdálkodás alatt álló uniós földterületből való részesedését, figyelembe véve az adott tagállam azon képességét, hogy **rekultiváció,** az éghajlat és a biológiai sokféleség szempontjából előnyös földhasználati gyakorlatok vagy földhasználat-megváltoztatások révén javítsa teljesítményét az ágazatban. **Ha a tagállamok hajlandók túlteljesíteni célkitűzéseiket, akkor erre ösztönözni kell őket.**

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 18**Rendeletre irányuló javaslat****5 a preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (5a) *Az erdőirtás és az erdőpusztulás hozzájárul a globális éghajlati válsághoz, mivel a kapcsolódó erdőtüzek révén fokozzák az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, tartósan megszüntetve a szénelnyelő képességet, csökkentve az éghajlatváltozással szembeni rezilienciát és a biodiverzitást az érintett területen. Ezért – ahogy azt az EU vezetői a glasgow-i COP26-on újból megerősítették – az erdőirtás megállítása és visszafordítása létfontosságú az éghajlatváltozás elleni küzdelemben. A Bizottság javaslata – amely megtiltja az erdőirtáshoz és erdőpusztuláshoz kapcsolódó egyes áruk és termékek behozatalát és kivitelét (COM(2021)0366) – ezért fontos ösztönző tényező annak tekintetében, hogy tovább erősítsék az európai erdőtulajdonosokat a fenntartható erdőgazdálkodásban és az erdőirtás elleni közdelemben.*

Módosítás 19**Rendeletre irányuló javaslat****5 b preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (5b) *A terepi érzékelésen és a távérzékelésen alapuló nyomon követésben egyaránt a feltérképezésre és a nyomon követésre vonatkozó rendelkezéseket kell bevezetni, megkövetelve ezáltal a tagállamoktól, hogy földrajzilag explicit információkkal rendelkezzenek azon kiemelt területek azonosításához, amelyek helyreállíthatók és amelyek hozzá tudnak járulni az éghajlatváltozás elleni fellépéshez. A nyomon követés, a jelentéstétel és az ellenőrzés általános javításának a részeként a munka az üvegházhatásúgáz-nyilvántartások javítása céljából a tevékenységek és a kibocsátási tényezők adatbázisainak a harmonizálására és finomítására is fókuszálni fog.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 20

Rendeletre irányuló javaslat

5 c preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (5c) *A talaj szerveszén-tartalma és a száradék faanyagokban tárolt szén, amelyből ennek következtében sok a talaj széntárolóját táplálja, különösen lényeges számos jelentéstételi kategóriában, mind az éghajlat-politikai fellépés, mind a biológiai sokféleség védelme szempontjából. Empirikus bizonyítékok léteznek arra vonatkozóan, hogy a száradék faanyagok durva fatörmelék formájában szénelnyelőként működnek, hasonlóan a faipari termékekhez. Továbbá hozzájárulnak ahhoz, hogy az erdei talajból szárazföldi szénelnyelő jöjjön létre, ami megakadályozza a karbonálást, és mindkét említett mechanizmust megfelelő módon figyelembe kell venni a jelentéstétel során. A kutatások továbbá igazolják az európai erdők esetében azokat a globális mintázatokat, amelyek a jelentések szerint az erdei talajok függőleges irányú szerveszén-tartalmára vonatkozóan alkalmazhatók, eszerint megközelítőleg 55–65 % tárolódik a talaj felső 30 cm-es rétegében, míg a maradék 40 % mélyebben, egészen 1 m mélységig tárolódik, különösen a szerves talajok esetében. A rendeletet ebben a tekintetben módosítani kell.*

Módosítás 21

Rendeletre irányuló javaslat

6 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (6) A nettó üvegházhatásúgáz-elnyelés kötelező éves célértékeit minden tagállam esetében lineáris teljesítési pályán kell meghatározni. A teljesítési pálya 2022-ben kezdődik és az adott tagállam által 2021, 2022 és 2023 során bejelentett átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátás alapján alakul, majd 2030-ban végződik az adott tagállamhoz rögzített célérték alapján. A kibocsátások és elnyelések számítási módszertanát tökéletesítő tagállamok esetében be kell vezetni a technikai korrekció fogalmát. A környezeti integritás tiszteletben tartása érdekében az adott tagállam célértékét **a** módszertan **változása** által a célértékekre gyakorolt hatásnak és a tagállam által a célok elérése érdekében tett erőfeszítéseknek megfelelő technikai korrekcióval kell kiegészíteni.
- (6) A nettó üvegházhatásúgáz-elnyelés kötelező éves célértékeit minden tagállam esetében lineáris teljesítési pályán kell meghatározni. A teljesítési pálya 2022-ben kezdődik és az adott tagállam által 2021, 2022 és 2023 során bejelentett átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátás alapján alakul, majd 2030-ban végződik az adott tagállamhoz rögzített célérték alapján. A kibocsátások és elnyelések számítási módszertanát tökéletesítő tagállamok esetében be kell vezetni a technikai korrekció fogalmát, **amelyet független tudományos felülvizsgálatnak kell alávetni**. A környezeti integritás tiszteletben tartása érdekében az adott tagállam célértékét **az alkalmazott** módszertan **nagyobb pontossága** által a célértékekre gyakorolt hatásnak és a tagállam által a célok elérése érdekében tett erőfeszítéseknek megfelelő technikai korrekcióval kell kiegészíteni.

2022. június 8., szerda

Módosítás 22

Rendeletre irányuló javaslat
6 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (6a) *A biológiai sokféleségről és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról szóló 2019. évi globális értékelő jelentésében a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform (IPBES) a legfrissebb tudományos bizonyítékokkal szolgált a biológiai sokféleség világszerte zajló csökkenéséről. A biológiai sokféleség csökkenése felgyorsítja az éghajlatváltozást, és rendkívül megnöveli az azzal szembeni sebezhetőséget. 2021. október 11-én az Európai Unió Tanácsa felhatalmazta a Bizottságot, hogy az Unió nevében jóváhagyja a Kunmingi Nyilatkozatot, ezáltal kötelezve az Uniót a biológiai sokféleség jelenlegi csökkenésének visszafordítására, valamint annak biztosítására, hogy legkésőbb 2030-ig megkezdődjön a biológiai sokféleség helyreállítása. Az erdők és az egészséges talajok rendkívül fontosak a biológiai sokféleség, a levegő és a víz tisztítása, a szén-dioxid megkötése és tárolása, valamint a fenntartható módon beszerzett, hosszú élettartamú faipari termékek biztosítása szempontjából. A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó új uniós erdőstratégia és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós talajvédelmi stratégia egyaránt elismerte, hogy az éghajlati és biodiverzitási válság fényében az uniós erdő- és talajökoszisztémák minőségének védelmére és javítására, valamint az olyan fenntartható gazdálkodási gyakorlatok ösztönzésére van szükség, amelyek fokozhatják a szénmegkötést, és erősíthetik az erdők és a talaj ellenálló képességét.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 23

Rendeletre irányuló javaslat

7 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (7) Az EU 2030-as éghajlatvédelmi törekvésének fokozásáról szóló 2020. szeptember 17-i közlemény⁽³³⁾ vázolta **annak lehetőségét**, hogy a **mezőgazdaság szén-dioxidtól eltérő üvegházhatásúgáz-kibocsátását a földhasználat, földhasználat-megváltoztatása és erdőgazdálkodás nettó elnyelésével ötvözzék**, **ily módon létrehozva egy újonnan szabályozott földhasználati ágazatot**. E kombináció előmozdíthatja a szárazföldi alapú mérséklési intézkedések közötti szinergiákat, nemzeti és uniós szinten pedig integráltabb szakpolitikai döntéshozatalt és szakpolitikai végrehajtást tehet lehetővé. E célból meg kell erősíteni a tagállamok azon kötelezettségét, hogy integrált mérséklési terveket nyújtsanak be a földhasználati ágazatra vonatkozóan.

⁽³³⁾ COM(2020) 562 final.

Módosítás

- (7) Az EU 2030-as éghajlatvédelmi törekvésének fokozásáról szóló 2020. szeptember 17-i közlemény⁽³³⁾ vázolta **az Unió 2030-ra vonatkozó megnövelt éghajlat-politikai célkitűzésének elérését szolgáló különböző pályákat és szakpolitikai lehetőségeket**. Hangsúlyozta, hogy a klímamemlegesség eléréséhez a gazdaság valamennyi ágazatában jelentősen meg kell erősíteni az uniós fellépést. Az egyik ágazatban elért előrehaladás nem ellensúlyozhatja az előrehaladás hiányát a többi ágazatban. A prioritásnak a fosszilis kibocsátások megállításának kell lennie. Ráadásul az üvegházhatást okozó gázok természetes szénelnyelők általi elnyelése instabil és potenciálisan visszafordítható, ami a földhasználati ágazatban más ágazatokhoz képest nagyobb bizonytalanságot eredményez a kibocsátások és az elnyelések mérése terén. A természetes szénelnyelők általi elnyelés visszafordulásának kockázatát tovább fokozza az éghajlatváltozás. Az éghajlattudomány azt is kimutatta, hogy a kibocsátásra és az elnyelésre adott éghajlati válasz aszimmetrikus, ami azt jelenti, hogy egy tonna légkörbe kibocsátott üvegházhatású gáz nem hasonlítható össze egy tonna elnyelt üvegházhatású gázzal^(33a). Emellett különbséget kell tenni a rövid élettartamú üvegházhatású gázok, például a metán, valamint a szén-dioxid között, amely akár 1000 évig is a légkörben maradhat. Ezért a természetes szénelnyelők általi elnyelés növelésére irányuló célkitűzést szigorúan külön kell választani a más ágazatokból származó ÜHG-kibocsátás gyors és hathatós csökkentésére irányuló célkitűzéstől, például a mezőgazdaság szén-dioxidtól eltérő kibocsátásától.

⁽³³⁾ COM(2020)0562.

^(33a) Zickfeld K., Azevedo D., Mathesius S. és mások, Asymmetry in the climate-carbon cycle response to positive and negative CO₂ emissions (Aszimmetria az éghajlati és szén-dioxid-ciklus által a pozitív és negatív CO₂-kibocsátásokra adott válaszban). Nature Climate Change, 11. szám, 613–617. o. (2021).

2022. június 8., szerda

Módosítás 24
Rendeletrre irányuló javaslat
8 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(8) *A földhasználati ágazat képes arra, hogy 2035-re gyorsan és költséghatékony módon klímasemlegessé váljon, és ezt követően a kibocsátásnál több üvegházhatásúgáz-elnyelést generáljon. Az uniós szintű földhasználati ágazati klímasemlegesség 2035-ös elérését célzó közös kötelezettségvállalás rövid távon biztosíthatja a szárazföldi alapú mérséklési fellépés ösztönzéséhez szükséges tervezési biztonságot, mivel az ilyen fellépéseknél hosszú évekig eltarthat a kívánt mérséklési eredmények megjelenése. Emellett az előrejelzések szerint 2050-ben a földhasználati ágazat lesz az üvegházhatású gázok uniós áramlási profiljában a legnagyobb ágazat. Ezért különösen fontos az ágazatot olyan teljesítési pályához kötni, amely 2050-re ténylegesen képes elérni a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁴⁾ 14. cikkével összhangban a tagállamoknak 2024 közepéig kell benyújtaniuk az aktualizált integrált nemzeti energia- és klímaterveiket. A terveknek olyan releváns intézkedéseket kell tartalmazniuk, amelyekkel az egyes tagállamok a legjobbban hozzájárulnak az uniós szintű földhasználati ágazati klímasemlegesség 2035-ös elérésére irányuló közös célhoz. E tervek alapján a Bizottságnak nemzeti célértékeket kell javasolnia annak biztosításával, hogy a földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás uniós szintű üvegházhatásúgáz-kibocsátása és -elnyelése, valamint a szén-dioxidtól eltérő üvegházhatású gázokat kibocsátó mezőgazdasági ágazatok kibocsátása legalább egyensúlyba kerüljön 2035-ig. A földhasználati ágazat tekintetében 2035-re előirányzott uniós szintű klímasemlegességi céllal ellentétben e nemzeti célértékek minden tagállam számára kötelezőek és végrehajthatók lesznek.*

⁽³⁴⁾ Az Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

(8) *Az előrejelzések szerint 2050-ben a földhasználati ágazat lesz az üvegházhatású gázok uniós áramlási profiljában a legnagyobb ágazat. A földhasználati pilléren belüli ágazatok várhatóan másként járulnak hozzá a klímasemlegesség célkitűzéséhez. Így különösen a szántóföldek, a gyepterületek és a vizes élőhelyek jelenleg az üvegházhatást okozó gázok nettó kibocsátói az Unióban, de potenciálisan az üvegházhatást okozó gázok nettó elnyelésének forrásává válhatnak, különösen az agrárerdészet és a biogazdálkodás elterjesztése, valamint a vizes élőhelyek és tőzeglápok helyreállítása révén. Ezért különösen fontos az egyes ágazatokat olyan teljesítési pályához kötni, amely 2050-re ténylegesen képes elérni a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁴⁾ 14. cikkével összhangban a tagállamoknak 2024 közepéig kell benyújtaniuk az aktualizált integrált nemzeti energia- és klímaterveiket. A terveknek olyan releváns intézkedéseket kell tartalmazniuk, amelyekkel az egyes tagállamok a legjobbban biztosíthatják, hogy mindenki méltányos módon járuljon hozzá az említett célkitűzéshez. E tervek alapján, valamint figyelembe véve az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület tanácsát és az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott, az üvegházhatású gázokra vonatkozó uniós költségvetést, a Bizottságnak konkrét célértékeket és intézkedéseket kell javasolnia, amelyek biztosítják az egyes földhasználati ágazatok és a tagállamok közötti méltányos tehermegosztást.*

⁽³⁴⁾ Az Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 25**Rendeletre irányuló javaslat
8 a preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (8a) *A tőzeglápok a legnagyobb szárazföldi szerveszén-tárolók, kiszáradásuk esetén azonban üvegházhatást okozó gázok potenciális forrásává válhatnak, hozzájárulva az éghajlati válsághoz. A lecsapolt tőzeglápok évente mintegy 2 Gt szén-dioxidot bocsátanak ki, amely az emberi eredetű kibocsátások mintegy 5 %-ának felel meg. Ezért a tőzeglápok kezelésének és védelmének javítását prioritásnak kell tekinteni az üvegházhatású gázok elnyelésének növelése, és ezáltal az éghajlatváltozás mérséklése, valamint a biológiai sokféleség csökkenésével szembeni és a talajerózió elleni védelem érdekében.*

Módosítás 26**Rendeletre irányuló javaslat
8 b preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (8b) *Az erdők jelentős előnyökkel járnak a biológiai sokféleség, a talajstabilizáció, a levegő és a víz tisztítása, a szén-dioxid megkötése és tárolása tekintetében, valamint potenciálisan hosszú élettartamú fatermékeket biztosíthatnak. Az erdők jellege és funkciója azonban nagyon eltérő az Unióban, különösen északról kiindulva, ahol a fakitermelés az elterjedtebb, dél felé, ahol a talajvédelem élvez prioritást, és más különleges, többfunkciós erdőtypusok, például a mediterrán erdők vagy Dehesa gyakran különleges természetvédelmi és ökológiai intézkedéseket igényelnek, valamint hosszú időre van szükségük a szén-dioxid megkötéséhez. Az ilyen mediterrán erdők az éghajlatváltozással szemben sérülékenyebbek az olyan közvetlen hatások miatt, mint az aszály vagy a hőmérséklet okozta erdőpusztulás, illetve a szárazság alakulása. Ezzel összefüggésben egy szárazságindexet kell használni az uniós erdők ellenálló képességének megerősítéséhez szükséges egyik eszközként.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 27

Rendeletre irányuló javaslat

8 c preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (8c) *E rendelet végrehajtása során figyelembe kell venni az EUMSZ 349. cikkét, amely elismeri a legkülső régiók kis méretükből, elszigeteltségükből, a szárazföldi régióktól való távoli helyzetükből és nehéz domborzatukból adódó sajátos sebezhetőségét, valamint a néhány terméktől való éghajlati és gazdasági függőségét, amelyek együtt súlyosan hátráltatják fejlődésüket, és számos területen jelentős többletköltségeket generálnak, különösen a közlekedésben. Az üvegházhatást okozó gázok csökkentésére irányuló erőfeszítéseket és a legkülső régiókkal rendelkező tagállamok – Portugália, Spanyolország és Franciaország – számára kitűzött célokat hozzá kell igazítani e régiók nehéz helyzetéhez, egyensúlyba kell hozni a környezetvédelmi célkitűzéseket az e régiókat sújtó magas szociális költségekkel, és figyelembe kell venni hogy az Unió biológiai sokféleségének mintegy 80 %-a ezekben található. E tagállamoknak ezért be kell vonniuk a legkülső régiók hatásait nemzeti energia- és klímaterveik kidolgozásába, biztosítva a méltányos átállást.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 28

Rendeletre irányuló javaslat

10 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (10) Az üvegházhatásúgáz-elnyelés fokozása érdekében az egyes mezőgazdasági **termelőknek** vagy **erdőgazdálkodóknak közvetlen ösztönzést** kell **kapniuk** arra, hogy több szén-dioxidot tároljanak földjeiken és erdőikben. **A karbonszállítási ösztönzőkön és a szén-dioxid-el-távolítás tanúsításán alapuló új üzleti modelleket egyre inkább alkalmazni kell a 2030-ig tartó időszakban.** Ezek az ösztönzők és üzleti modellek elősegítik az éghajlatváltozás mérséklését a **biogazdaságban**, többek között fenntartható fakitermelésből származó termékek használata révén, a biológiai sokféleséget és a körforgásos gazdaságot előmozdító ökológiai elvek maradéktalan tiszteletben tartása mellett. **Ennélfogva a faipari termékek mellett a szén-dioxid-tároló termékek új kategóriáit is be kell vezetni.** Az elnyelés fokozása érdekében létrejövő üzleti modellek, mezőgazdasági és földgazdálkodási gyakorlatok hozzájárulnak a vidéki térségek kiegyensúlyozott területfejlesztéséhez és gazdasági növekedéséhez. Emellett új munkahelyekre is lehetőséget teremtenek, és ösztönzőket biztosítanak a releváns képzéshez, átképzéshez és továbbképzéshez.

Módosítás

- (10) Az üvegházhatásúgáz-elnyelés fokozása érdekében az egyes mezőgazdasági **termelőket, föld- és erdőtulajdonosokat** vagy **erdőgazdálkodókat ösztönözni** kell arra, hogy több szén-dioxidot tároljanak földjeiken és erdőikben, **és részesítsék előnyben az ökoszisztéma alapú megközelítéseket és a biológiai sokféleséget támogató gyakorlatokat, például a természetközeli erdőgazdálkodási gyakorlatokat, a természetközeli erdőösztítést, az erdők szénkészleteinek helyreállítását, az agrárerdészeti lefedettség kiterjesztését, a talaj szén-dioxid-megkötését és a vizes élőhelyek helyreállítását, valamint az egyéb innovatív megoldásokat.** Ezeknek az ösztönzőknek **elő kell segíteniük az éghajlatváltozás mérséklését és az általános kibocsátás-csökkentést a biogazdaság ágazataiban**, többek között fenntartható fakitermelésből származó termékek használata révén, a biológiai sokféleséget és a körforgásos gazdaságot előmozdító ökológiai elvek maradéktalan tiszteletben tartása mellett. **A fenntartható forrásból származó, hosszú élettartamú, faipari és bioalapú szén-dioxid-tároló termékek hozzájárulhatnak a körforgásos biogazdasághoz azáltal, hogy helyettesítik a fosszilis alapú alternatívákat, azonban az ezekben a termékekben történő szén-dioxid-tárolás potenciálját e termékek élettartama határozza meg.** A fa használatának más, magasabb szénlábnnyommal rendelkező energiákkal vagy anyagokkal szembeni előnye függ a kitermelési módszerektől, a szállítástól és a feldolgozástól is. **Ennélfogva a szén-dioxid-tároló termékek új kategóriáit csak akkor lehet bevezetni, ha azok hosszú élettartamúak, és a földhasználatra és a földhasználat megváltozására gyakorolt, a megnövekedett kitermeléshez kapcsolódó hatásra is kiterjedő életciklus-értékelés alapján pozitív nettó szén-dioxid-megkötő hatásuk van, azzal a további feltétellel, hogy a rendelkezésre álló adatoknak tudományosan megalapozottnak, átláthatóknak és ellenőrizhetőknak kell lenniük.** A Bizottságnak figyelembe kell vennie annak szükségességét, hogy e termékek életciklusa az (EU) 2020/852 rendelet 17. cikke szerinti környezetvédelmi célkitűzések szempontjából ne okozzon jelentős kárt.

2022. június 8., szerda

Módosítás 29**Rendeletre irányuló javaslat****10 a preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10a) *A közös agrárpolitika (KAP) és más uniós programok keretében nyújtott közfinanszírozás jelenleg is segítheti a szénmegkötést és a biológiai sokféleséget támogató megközelítéseket az erdőkben és a mezőgazdasági földterületeken. Annak érdekében, hogy a föld- és erdőtulajdonosok, illetve az erdőgazdálkodók hozzájussanak a megnövelt LULUCF-célkitűzések eléréséhez szükséges és testre szabott pénzügyi támogatáshoz, mobilizálni kell a KAP stratégiai terveket, valamint más állami vagy magánfinanszírozási forrásokat.*

Módosítás 30**Rendeletre irányuló javaslat****10 b preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10b) *Annak érdekében, hogy folyamatos előrelépés történjen e rendelet célkitűzéseinek elérése felé, azoknak a tagállamoknak, amelyek két egymást követő évben nem teljesítik éves célértékeiket, nemzeti energia- és klímaterveik és hosszú távú stratégiáik felülvizsgálatával további intézkedéseket kell hozniuk valamennyi szárazföldi szénelnyelő és -tározó javítása, valamint a földterület természetes bolygatás általi sebezhetőségének csökkentése érdekében.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 31

Rendeletre irányuló javaslat

10 c preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10c) *A társadalmi koherencia megőrzése és fokozása érdekében az európai zöld megállapodást gazdaságilag fenntartható és társadalmilag érzékeny módon kell végrehajtani, biztosítva a méltányos és igazságos átmenetet, amely senkit sem hagy hátra, és előmozdítja a nemek közötti egyenlőséget. A földhasználati és erdészeti ágazatban a törekvések megnövekedett szintje társadalmi, munkaügyi és gazdasági hatásokkal járhat. Emellett lehetőséget teremthet a minőségi foglalkoztatás bővítésére, továbbá ösztönzőket biztosíthat a releváns képzéshez, átképzéshez és továbbképzéshez. Ezért fontos – például az ILO foglalkoztatási hatásvizsgálatra vonatkozó referencia-útmutatója alapján – a politikák munkahelyekre és a munkahelyekkel kapcsolatos eredményekre gyakorolt hatásait foglalkoztatási hatásvizsgálat segítségével előre jelezni, továbbá biztosítani a földhasználati és erdészeti ágazat igazságos átalakítását, hogy fenntarthatóbbá váljon, a szociális partnerek és az érintett civil társadalmi szervezetek teljes körű bevonásával mind a tervezési, mind a végrehajtási szakaszban, ami az erdőgazdálkodók és a földkezelők, a mezőgazdasági termelők, a munkavállalók, a környezet és a szélesebb értelemben vett társadalom javát szolgálja. A nemzeti politikáknak ezt megfelelően figyelembe kell venniük.*

Módosítás 32

Rendeletre irányuló javaslat

10 d preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10d) *A szén-dioxid fatermékekben való tárolásának potenciálját ezeknek a termékeknek az élettartama határozza meg, amely néhány naptól (egy szórólap esetében) akár évtizedekig vagy akár több száz évig is (egy faépület esetében) terjedhet. Bár egy-egy fatermék valóban szénkészletet képvisel, a fa kitermelésének tényleges előnye az előállított termék élettartamától függ, amelyet össze kell hasonlítani a fának az ökoszisztémában abban az esetben fennálló élettartamával, ha a fát nem vágják volna ki.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 33

Rendeletre irányuló javaslat

10 e preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10e) *A vizenyős területek művelésének (vagy lápi gazdálkodás) fogalom meghatározását tovább kell tárgyalni, hogy mielőbb át lehessen térni a szerves talajokon folytatott klímabarátabb gazdálkodásra, valamint hogy meg lehessen állítani a lecsapolást és helyre lehessen állítani a természetes vízszintet.*

Módosítás 34

Rendeletre irányuló javaslat

10 f preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10f) *A 2050-ig történő nettó nulla földterület-felhasználásra vonatkozó uniós célkitűzéssel összhangban el kell kerülni a természeti és mezőgazdasági területek beépített területté történő átalakítását. Ezért a tagállamoknak földhasználati terveikben olyan intézkedéseket kell bevezetniük, amelyek célja az urbanizációból eredő területcsökkenés kompenzálása.*

Módosítás 35

Rendeletre irányuló javaslat

11 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (11) Figyelembe véve az egyes tagállamok **földhasználati, földhasználat-megváltoztatási és erdőgazdálkodási** ágazatának sajátosságait, valamint azt a tényt, hogy kötelező nemzeti célértékeik elérése érdekében a tagállamoknak fokozniuk kell teljesítményüket, továbbra is számos rugalmassági mechanizmusnak kell a tagállamok rendelkezésére állnia, beleértve a többletekkel való kereskedést és az erdőspecifikus rugalmassági mechanizmusok kiterjesztését, a célok környezeti integritásának tiszteletben tartása mellett.

- (11) Figyelembe véve az egyes tagállamok **LULUCF** ágazatának sajátosságait, valamint azt a tényt, hogy kötelező nemzeti célértékeik elérése érdekében a tagállamoknak fokozniuk kell teljesítményüket, továbbra is számos rugalmassági mechanizmusnak kell a tagállamok rendelkezésére állnia, beleértve a többletekkel való **minimálárás** kereskedést és az erdőspecifikus rugalmassági mechanizmusok kiterjesztését, a célok környezeti integritásának tiszteletben tartása mellett.

2022. június 8., szerda

Módosítás 36

Rendeletrre irányuló javaslat

12 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (12) A jelenlegi elszámolási szabályok 2025 utáni megszűnésekor a természetes bolygatások, például tűz, kártevők és viharok esetében alternatív rendelkezések szükségesek a **földhasználati, földhasználat-megváltatási és erdőgazdálkodási** ágazat természetes folyamatok miatti vagy **éghajlatváltozásból eredő bizonytalanságainak** kezelése érdekében. 2032-ben egy természetes bolygatásokhoz kapcsolódó rugalmassági mechanizmusnak kell a tagállamok rendelkezésére állnia, amennyiben kimerítették a rendelkezésükre álló összes egyéb rugalmassági mechanizmust, megfelelő intézkedéseket hoztak földterületeik e bolygatásokkal szembeni **sebezhetőségének csökkentésére**, az Unió pedig eléri a **földhasználati, földhasználat-megváltatási és erdőgazdálkodási** ágazatra vonatkozó 2030-as célt.

Módosítás

- (12) A jelenlegi elszámolási szabályok 2025 utáni megszűnésekor a természetes bolygatások, például tűz, kártevők és viharok esetében alternatív rendelkezések szükségesek a **LULUCF** ágazat természetes folyamatok miatti **bizonytalanságainak** vagy az **éghajlatváltozás okozta ökoszisztéma-zavarok** kezelése érdekében, **feltéve, hogy ezek a bolygatások és zavarok nem előre jelezhetőek vagy – mindenekelőtt alkalmazkodási intézkedések végrehajtása révén – nem előzhetőek meg.** 2032-ben egy természetes bolygatásokhoz kapcsolódó rugalmassági mechanizmusnak kell a tagállamok rendelkezésére állnia, amennyiben kimerítették a rendelkezésükre álló összes egyéb rugalmassági mechanizmust, **és bizonyították, hogy a fennmaradó többlet közvetlenül a természetes bolygatások vagy az éghajlatváltozás okozta ökoszisztéma-zavarok hatásához kapcsolódik**, megfelelő intézkedéseket hoztak **a természetes szén-dioxid-elnyelők olyan módon történő megerősítésére, amely hozzájárul a biológiai sokféleség fokozásához, csökkentették** földterületeik e bolygatásokkal szembeni **sebezhetőségét**, az Unió pedig eléri a **LULUCF** ágazatra vonatkozó 2030-as célt.

Módosítás 37

Rendeletrre irányuló javaslat

13 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (13) A bejelentett üvegházhatásúgáz-kibocsátáson és -elnyelésen alapuló kötelező éves nemzeti célértékek 2026-tól kezdődő rögzítésével összefüggésben meg kell határozni a célértékeknek való megfelelés szabályait. Az (EU) 2018/842 rendeletben foglalt elveket értelemszerűen kell alkalmazni, a meg nem felelés esetén érvényes szankciót pedig a következőképpen kell kiszámítani: a hozzárendelt célérték és az adott évben bejelentett nettó elnyelés különbözetének 108 %-át kell hozzáadni a tagállam által a következő évben jelentett üvegházhatásúgáz-kibocsátás értékéhez.

Módosítás

- (13) A bejelentett üvegházhatásúgáz-kibocsátáson és -elnyelésen alapuló kötelező éves nemzeti célértékek 2026-tól kezdődő rögzítésével összefüggésben meg kell határozni a célértékeknek való megfelelés szabályait. Az (EU) 2018/842 rendeletben foglalt elveket értelemszerűen kell alkalmazni, a meg nem felelés esetén érvényes szankciót pedig a következőképpen kell kiszámítani: a hozzárendelt célérték és az adott évben bejelentett nettó elnyelés különbözetének 108 %-át kell hozzáadni a tagállam által a következő évben jelentett üvegházhatásúgáz-kibocsátás értékéhez. **A Bizottságnak a Szerződésekkel összhangban minden szükséges intézkedést meg kell hoznia annak érdekében, hogy a tagállamok megfeleljenek az e rendeletben foglalt rendelkezéseknek.**

2022. június 8., szerda

Módosítás 38
Rendeletre irányuló javaslat
13 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (13a) *A nyilvánosság általi ellenőrzés és az igazságszolgáltatáshoz való jog az Unió demokratikus értékeinek elengedhetetlen eleme, és a jogállamiság garantálásának eszköze. A civil társadalom alapvető felügyeleti szerepet játszik a tagállamokban, és jelentős támogatást nyújt ahhoz, hogy megvalósulhassanak az európai zöld megállapodás céljai. A tagállamoknak – jogaik védelme, továbbá annak érdekében, hogy nemzeti szinten fel tudjanak lépni az e rendelet végrehajtásával kapcsolatos jogsértések ellen – biztosítaniuk kell a polgárok és a nem kormányzati szervezetek számára az igazságszolgáltatáshoz való jogot. Annak biztosítása érdekében, hogy ez a jog minden tagállamban egyformán gyakorolható legyen, e rendeletet ki kell egészíteni egy igazságszolgáltatáshoz való jogról szóló cikkel.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 39
Rendeletre irányuló javaslat
14 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(14) A tagállamok éves **célértékeinek rögzítésére** vonatkozóan az (EU) 2018/841 rendeletben foglalt rendelkezések **egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽³⁷⁾ megfelelően kell gyakorolni.**

⁽³⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

Módosítás

(14) **Az e rendeletben meghatározott követelmények pontosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el, amelyekkel kiegészíti ezt a rendeletet a tagállamok földhasználati ágazatra vonatkozó éves célértékeire, valamint a tagállamok célkitűzéseikhez hozzáadandó technikai korrekció meghatározásának módszerére és a független szakértői felülvizsgálatra vonatkozóan, és meghatározza a biológiai sokféleség nyomon követésének a földterület-nyomonkövető rendszerbe történő beépítésére vonatkozó minimumkritériumokat, és bevezesse az éghajlatváltozás által okozott ökoszisztéma-zavarok hatásainak értékelésére szolgáló módszertant. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ^(36a) megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kézhez kap minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.**

^(36a) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

2022. június 8., szerda

Módosítás 40
Rendeletre irányuló javaslat
15 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(15a) *Európában a nemzeti erdőnyilvántartások (NFI-k) készítik az erdei ökoszisztéma-szolgáltatások értékelését. Az erdőnyilvántartások felügyeleti rendszere országonként eltérő, mivel minden országnak saját erdőnyilvántartási rendszere van, saját módszertannal. A Bizottságnak és a tagállamoknak össze kell hangolniuk mutatóikat, fogalommeghatározásaikat és a különböző nyilvántartási rendszereket, és az egész Unióban egységes erdészeti felügyeleti rendszert kell létrehozniuk.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 41

Rendeletre irányuló javaslat

16 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (16) A jelentéstételen alapuló célértékek változása miatt az üvegházhatásúgáz-kibocsátást és -elnyelést nagyobb pontossággal kell megbecsülni. Ezen túlmenően a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós biodiverzitási stratégiáról szóló bizottsági közlemény⁽³⁸⁾, a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszer megvalósítására irányuló „termelőtől a fogyasztóig” stratégia⁽³⁹⁾, az uniós erdőstratégia⁽⁴⁰⁾, a felülvizsgált (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴¹⁾, valamint „Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Unió létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia” című bizottsági közlemény⁽⁴²⁾ egyaránt megköveteli a földterületek fokozott figyelemmel kísérését, ezáltal Unió-szerte segítve a természet alapú szén-dioxid-eltávolítások rezilienciájának védelmét és fokozását. Az uniós programok – például a Kopernikusz – keretében rendelkezésre álló fejlett technológiák, valamint a közös agrárpolitika keretében gyűjtött digitális adatok felhasználásával korszerűsíteni kell a kibocsátások és elnyelések nyomon követését és jelentését az innovációs zöld és digitális kettős átállás útján.

⁽³⁸⁾ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe! (COM(2020) 380 final).

⁽³⁹⁾ COM(2020)0381.

Módosítás

- (16) A jelentéstételen alapuló célértékek változása miatt az üvegházhatásúgáz-kibocsátást és -elnyelést nagyobb pontossággal kell megbecsülni **és mérni**. Ezen túlmenően a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós biodiverzitási stratégiáról szóló bizottsági közlemény⁽³⁸⁾, a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszer megvalósítására irányuló „termelőtől a fogyasztóig” stratégia⁽³⁹⁾, az uniós **talajvédelmi stratégia**^(39a), **az uniós erdőstratégia**⁽⁴⁰⁾, a **fenntartható szénkörforgásról szóló bizottsági közlemény**^(40a), **az aktualizált biogazdasági stratégia**^(40b), a felülvizsgált (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴¹⁾, valamint „Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Unió létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia” című bizottsági közlemény⁽⁴²⁾ egyaránt megköveteli a földterületek fokozott figyelemmel kísérését, ezáltal Unió-szerte segítve a természet alapú szén-dioxid-eltávolítások rezilienciájának védelmét és fokozását, **valamint az uniós éghajlat- és biodiverzitási politikák közötti szinergiák ösztönzését**. Az uniós programok – például a Kopernikusz – keretében rendelkezésre álló fejlett technológiák, valamint a közös agrárpolitika keretében gyűjtött digitális adatok felhasználásával, **továbbá a már meglévő eszközök, például a LUCAS- felmérés (földhasználatra/borított területre vonatkozó statisztikai felmérés) teljes mértékű felhasználásával** korszerűsíteni kell a kibocsátások és elnyelések **műholdas és helyben történő** nyomon követését és jelentését az innovációs zöld és digitális kettős átállás útján. **Ebben az összefüggésben a Bizottságnak segítséget kell nyújtania a tagállamoknak ahhoz, hogy 2026-tól kezdve a 3. szintű módszertan alkalmazásával biztosítsák az adatok következetességét és átláthatóságát, és folytatnia kell a földrajzi információs rendszer földrajzi térinformatikai adataival kapcsolatos uniós szintű munkát.**

⁽³⁸⁾ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe! (COM(2020) 0380).

⁽³⁹⁾ COM(2020)0381.

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

⁽⁴⁰⁾ [...]⁽⁴¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).⁽⁴²⁾ COM(2021) 82 végleges.^(39a) A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós talajvédelmi stratégia – Az egészséges talaj előnyeinek kihasználása az emberek, az élelmiszerek, a természet és az éghajlat szempontjából (COM(2021)0699).⁽⁴⁰⁾ [...]^(40a) A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a fenntartható szénkörforgásról (COM(2021)0800).^(40b) A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Fenntartható biogazdaság Európa számára: a gazdaság, a társadalom és a környezet közötti kapcsolat megerősítése (COM(2018)0673).⁽⁴¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).⁽⁴²⁾ COM(2021)0082.

Módosítás 42

Rendeletre irányuló javaslat

16 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

^(16a) A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia és a 2030-ig tartó időszakra szóló új uniós erdőstratégia keretében tett kötelezettségvállalások teljesítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el és az oltalom alatt álló földhasználati egységek monitoringrendszere, valamint a helyreállítás alatt álló földhasználati egységek monitoringrendszere hatálya alá tartozó földterületek új földterület-kategóriákkal való kiegészítése céljából módosítsa az (EU) 2018/1999 rendelet V. mellékletét.

2022. június 8., szerda

Módosítás 43

Rendeletre irányuló javaslat

17 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (17) A tengeri és édesvízi **környezet felhasználásának várható** antropogén változásai, például a tengeri energia tervezett kiterjesztése, az akvakultúrás termelés potenciális növekedése és a természetvédelemnek a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia céljainak elérése érdekében történő növelése **hatással lesz az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és annak megkötésére**. Ezek a kibocsátások és eltávolítások jelenleg nem szerepelnek az UNFCCC szabványos jelentéstételi táblázataiban. A jelentéstételi módszertan elfogadását követően a Bizottság az e rendelet 17. cikkének (2) bekezdése szerinti felülvizsgálat elvégzésekor mérlegelni fogja **az előrehaladásról, az elemzés megvalósíthatóságáról és a jelentéstétel tengeri és édesvízi környezetre való kiterjesztésének hatásáról szóló jelentéstételt**, az ilyen áramlásokra vonatkozó legújabb tudományos bizonyítékok alapján.

Módosítás

- (17) A tengeri, **tengerparti** és édesvízi **ökoszisztémákban az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés** antropogén változásai **jelentősek lehetnek, és a jövőben várhatóan eltérőek lesznek a használatban bekövetkező változások**, például a tengeri energia tervezett kiterjesztése, az akvakultúrás termelés potenciális növekedése és a természetvédelemnek a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia céljainak elérése érdekében történő növelése **miatt. A part menti vizes élőhelyek különös jelentőséggel bírnak az Unió biológiai sokfélesége és az Unió külső fellépése által érintett legkülső régiók és ökoszisztémák számára, és az úgynevezett „kék szén” ökoszisztémák révén fontos szerepet tölthetnek be az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésében**. Ezek a kibocsátások és eltávolítások jelenleg nem szerepelnek az UNFCCC szabványos jelentéstételi táblázataiban. A jelentéstételi módszertan elfogadását követően a Bizottság az e rendelet 17. cikkének (2) bekezdése szerinti felülvizsgálat elvégzésekor mérlegelni fogja **e rendelet alkalmazási körét, hogy az magában foglalja a tengeri, tengerparti – beleértve a folyótorkolatok vizes élőhelyeit – és édesvízi ökoszisztémákból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátást és -elnyelést az ilyen áramlásokra és azok kiváltó okaira** vonatkozó legújabb tudományos bizonyítékok alapján, **és konkrét célértékeket vezet be az ilyen kibocsátásokra és elnyelésekre**.

Módosítás 44

Rendeletre irányuló javaslat

17 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (17a) **Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a kettős elszámolás, a LULUCF-rendeletnek úgy kell módosítani, hogy összhangba kerüljön a Párizsi Megállapodás 6. cikkével és a Glasgow-ban megrendezett éghajlatváltozási csúcstalálkozó eredményével. Ugyanakkor az Uniónak és a tagállamoknak arra kell ösztönözniük a nemzetközi partnereket és harmadik feleket, hogy az ENSZ soron következő éghajlatváltozási konferenciáin és más nemzetközi rendezvényeken is további intézkedésekkel lépjenek fel a LULUCF ágazat érdekében.**

2022. június 8., szerda

Módosítás 47**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont**

(EU) 2018/841 rendelet

1 cikk – 1 bekezdés – d b pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

db) az érintett uniós intézmények és a tagállamok kötelezettségvállalása, hogy megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy 2031-től kezdődően növeljék az üvegházhatást okozó gázok nettó elnyelését a LULUCF-ágazatban, hogy hozzájáruljanak a Párizsi Megállapodás 5. cikkének (1) bekezdéséhez, és biztosítsák a természetes szénelnyelők hosszú távú, fenntartható és kiszámítható hozzájárulását az Unió legkésőbb 2050-ig elérendő, az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott klímaselemisségi célkitűzéséhez, azt követően pedig a negatív kibocsátásokhoz;

Módosítás 48**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont**

(EU) 2018/841 rendelet

1 cikk – 1 bekezdés – e pont

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

e) a tagállamok kötelezettségvállalása arra, hogy megteszik a szükséges intézkedéseket az uniós szintű klímaselemisség 2035-ös közös céljának eléréséhez a földhasználati, földhasználat-megváltoztató és erdőgazdálkodási ágazatban, beleértve a szén-dioxidtól eltérő üvegházhatású gázokat kibocsátó mezőgazdasági tevékenységeket is.”

törölve

Módosítás 49**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 2 pont**

(EU) 2018/841 rendelet

2 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3) E rendelet az I. melléklet A. szakaszában felsorolt üvegházhatású gázoknak az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (4) bekezdésével összhangban bejelentett, a tagállamok területén 2031-től kezdődően előforduló, a (2) bekezdés a)–j) pontjában felsorolt bármelyik kategóriába és bármelyik alábbi ágazatba tartozó kibocsátására és elnyelésére is alkalmazandó:

törölve

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- a) emésztőrendszeri fermentáció;
- b) trágyakezelés;
- c) rizstermesztés;
- d) mezőgazdasági talajok;
- e) füves területek előírt felégetése;
- f) mezőgazdasági maradványok tarlóégetése;
- g) meszezés;
- h) karbamid alkalmazása;
- i) egyéb széntartalmú trágyák;
- j) egyéb.”

Módosítás 97 és 50cp2

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont

(EU) 2018/841 rendelet

4 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) A nettó üvegházhatásúgáz-elnyelés 2030-ra vonatkozó uniós célértéke – az e cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott tagállami célértékek összegeként – 310 millió tonna CO₂-egyenérték, amely a 2016., 2017. és 2018. évi üvegházhatásúgáz-jegyzék adatainak átlagán alapul.

Módosítás

(2) A nettó üvegházhatásúgáz-elnyelés 2030-ra vonatkozó uniós célértéke **a földhasználati, földhasználat-megváltoztatási és erdőgazdálkodási ágazatban** – az e cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott tagállami célértékek összegeként – **legalább** 310 millió tonna CO₂-egyenérték, amely a 2016., 2017. és 2018. évi üvegházhatásúgáz-jegyzék adatainak átlagán alapul. **Ezt a célértéket további, a karbongazdálkodást támogató uniós szintű intézkedésekkel és kezdeményezésekkel kell megerősíteni. Ezeket az intézkedéseket és kezdeményezéseket, valamint a célértékek kiszámítására és tagállamok közötti elosztására vonatkozó módszertant egy évvel e jogszabály hatálybalépését követően az e rendeletet kiegészítő jogi aktusban kell meghatározni.**

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Minden tagállam biztosítja, hogy – a 12., a 13. és a 13b. cikkben előírt rugalmassági mechanizmusok figyelembevételével – a területén és a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések éves összege a 2026–2030-as időszak egyik évében se haladja meg az azzal a lineáris teljesítési pályával megállapított határértéket, amely az adott tagállam számára a IIa. mellékletben meghatározott célértéken ér véget 2030-ban. A tagállamok lineáris teljesítési pályája 2022-ben kezdődik.

Módosítás

Minden tagállam biztosítja, hogy – a 12. és a 13b. cikkben előírt rugalmassági mechanizmusok figyelembevételével – a területén és a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések éves összege a 2026–2030-as időszak egyik évében se haladja meg az azzal a lineáris teljesítési pályával megállapított határértéket, amely az adott tagállam számára a IIa. mellékletben meghatározott célértéken ér véget 2030-ban. A tagállamok lineáris teljesítési pályája 2022-ben kezdődik.

Módosítás 51

Rendeletrre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont

(EU) 2018/841 rendelet

4 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A Bizottság **végrehajtási** jogi aktusokat fogad el, amelyek a 2026–2029-es időszak minden évére tonna CO₂-egyenértékben kifejezve meghatározzák a nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésre vonatkozó lineáris teljesítési pályán alapuló éves célértékeket. E nemzeti teljesítési pályáknak a 2021., 2022. és 2023. évi üvegházhatásúgáz-jegyzék tagállamok által jelentett adatainak az átlagán kell alapulniuk. A 310 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő nettó eltávolítás értéke, mint a tagállamok számára a IIa. mellékletben meghatározott célértékek összege, technikai korrekció tárgyát képezheti a módszertan tagállamok általi megváltozása miatt. A tagállamok célértékeihez hozzáadandó technikai korrekció meghatározásának módszerét ezekben a végrehajtási jogi aktusokban kell rögzíteni. E **végrehajtási** jogi aktusok alkalmazásában a Bizottság elvégzi a 2021., 2022. és 2023. évre vonatkozóan a tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (4) bekezdése szerint benyújtott legfrissebb nemzeti jegyzékadatokat átfogó felülvizsgálatát.

Módosítás

(3) A Bizottság **e rendelet kiegészítése érdekében a 16. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló** jogi aktusokat fogad el, amelyek a 2026–2029-es időszak minden évére tonna CO₂-egyenértékben kifejezve meghatározzák a nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésre vonatkozó lineáris teljesítési pályán alapuló éves célértékeket **a földhasználati ágazat számára**. E nemzeti teljesítési pályáknak a 2021., 2022. és 2023. évi üvegházhatásúgáz-jegyzék tagállamok által jelentett adatainak az átlagán kell alapulniuk. A **legalább** 310 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő nettó eltávolítás értéke, mint a tagállamok számára a IIa. mellékletben meghatározott célértékek összege, technikai korrekció tárgyát képezheti a módszertan tagállamok általi megváltozása miatt, **amelyet független szakértői felülvizsgálatnak kell alávetni, amely a megfigyelt és jelentett adatok nagyobb pontossága alapján megerősíti a technikai korrekciók szükségességét és arányosságát**. A tagállamok célértékeihez hozzáadandó technikai korrekció meghatározásának, **valamint a független szakértői felülvizsgálat** módszerét ezekben a végrehajtási jogi aktusokban kell rögzíteni, **és nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni**. E **felhatalmazáson alapuló** jogi aktusok alkalmazásában a Bizottság elvégzi a 2021., 2022. és 2023. évre vonatkozóan a tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (4) bekezdése szerint benyújtott legfrissebb nemzeti jegyzékadatokat átfogó felülvizsgálatát.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

2022. június 8., szerda

Módosítás 108**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont**

(EU) 2018/841 rendelet

4 cikk – 3 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3a) Ha a tagállamok hajlandók túlteljesíteni a rájuk vonatkozó célértékeket, akkor erre bátorítani kell őket.

Módosítás 53**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont**

(EU) 2018/841 rendelet

4 cikk – 3 b bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3b) Az érintett uniós intézmények és a tagállamok uniós, valamint nemzeti szinten megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy 2031-től kezdődően tovább fokozzák az üvegházhatású gázok nettó eltávolítását a LULUCF-ágazatban, hogy hozzájáruljanak a Párizsi Megállapodás 5. cikke (1) bekezdésének végrehajtásához, és biztosítsák a természetes szénelnyelők hosszú távú, fenntartható és kiszámítható hozzájárulását az Unió legkésőbb 2050-ig elérendő klímasemlegességi célkitűzéséhez, valamint az azt követő időszakban a negatív kibocsátás eléréséhez, az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározottak szerint.

A Bizottság 2025. január 1-jéig – figyelembe véve az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület szakvéleményét és az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott uniós üvegházhatásúgáz-költségvetést, valamint a tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése alapján 2024. június 30-ig benyújtott integrált nemzeti energia- és éghajlat-változási tervek alapján – elfogadja az e rendelet módosítására irányuló javaslatot, hogy meghatározza a földhasználat, a földhasználat-változás és az erdőgazdálkodás területén az üvegházhatású gázok nettó eltávolítására vonatkozó uniós és tagállami célkitűzéseket legalább 2035, 2040, 2045 és 2050 tekintetében.

2022. június 8., szerda

Módosítás 54

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont

(EU) 2018/841 rendelet

4 cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(4) A 2. cikk (3) bekezdésének a)–j) pontjában meghatározott ágazatokban az Unió egészére kiterjedő üvegházhatásúgáz-kibocsátás esetében az a cél, hogy értéke nulla nettó legyen 2035-re, ezt követően pedig az Unió negatív kibocsátást érjen el. Az Unió és a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a 2035-re kitűzött cél közös elérését. Az egyes tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke alapján 2024. június 30-ig benyújtott integrált nemzeti energia- és klímatervek alapján a Bizottság 2025. december 31-ig javaslatokat tesz az egyes tagállamok nettó kibocsátáscsökkentéséhez való hozzájárulására.”

Módosítás

(4) A Bizottság 2024. december 31-ig az egyes tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 14. és 17. cikke alapján az említett időpontig benyújtott integrált nemzeti energia- és klímapolitikai eredményjelentések, valamint az integrált nemzeti energia- és klímatervek alapján, figyelembe véve az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület tanácsát és az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott, az üvegházhatású gázokra vonatkozó uniós költségvetést, jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e rendelet hatálya alá tartozó szántóterületekről, gyepterületekről és vizes élőhelyekről származó üvegházhatású gázok nettó eltávolításának növelése, valamint a mezőgazdaságból származó, az (EU) 2018/842 rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése terén elért eredményekről, továbbá értékeli, hogy a jelenlegi tendenciák és a jövőre vonatkozó előrejelzések összhangban vannak-e az üvegházhatásúgáz-kibocsátás valamennyi ágazatra kiterjedő, hosszú távú csökkentésének az Unió klímasemlegességi célkitűzéséhez és az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott köztes éghajlat-politikai célkitűzésekhez igazodó célkitűzésével.

A jelentés hatásvizsgálatot tartalmaz, amely feltárja a különböző lehetőségeket, többek között azokat a nemzeti célértékeket, amelyek biztosítják az egyes ágazatok és tagállamok méltányos hozzájárulását az Unió klímasemlegességi célkitűzéséhez és az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott köztes éghajlat-politikai célkitűzésekhez, emellett figyelembe veszi a 2018. évi aktualizált biogazdasági stratégia célkitűzéseit, a fenntartható helyi élelmiszer-termelést és az élelmiszerbiztonságot, a „termelőtől a fogyasztóig” és a biodiverzitási stratégiát, a fenntartható élelmiszerrendszerre vonatkozó, előkészítés alatt álló jogszabályokat, értékeli a fosszilis tüzelőanyagok bioalapú termékekkel való helyettesítésének felgyorsításához kapcsolódó szinergiákat és kompromisszumokat, valamint egészen a mezőgazdasági üzemek szintjéig terjedően értékeli a hatásokat.

A jelentést követően a Bizottság jogalkotási javaslatokat terjeszt elő, ha ezt indokoltnak tartja annak biztosításához, hogy valamennyi ágazat hozzájáruljon az Unió klímasemlegességi célkitűzéséhez és az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott köztes éghajlat-politikai célkitűzésekhez.

2022. június 8., szerda

Módosítás 55**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont**

(EU) 2018/841 rendelet

4 cikk – 4 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(4a) A (2) bekezdésben említett nemzeti célkitűzéseik elérése érdekében hozott intézkedések során a tagállamok figyelembe veszik a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet és az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet^(1a) 17. és 18. cikkének értelmében vett minimális biztosítékokat, ugyanakkor figyelembe veszik a szociális jogok európai pillérében foglalt elveket is. A Bizottság iránymutatásokat ad ki az e bekezdésben meghatározott célkitűzés elérését szolgáló közös szabályok és módszerek meghatározásához. A Bizottság felhatalmazást kap továbbá arra, hogy a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítésére, amelyekben megállapítja a biológiai sokféleség nyomon követésének a földterület-nyomonkövető rendszerbe történő beépítésére vonatkozó minimumkritériumokat.

^(1a) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

Módosítás 57**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 a pont (új)**

(EU) 2018/841 rendelet

4 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

3a. A szöveg a következő 4a. cikkel egészül ki:**„4a. cikk**

Pénzügyi támogatás és igazságos átmenet az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló fokozott fellépés érdekében a földhasználati ágazatban

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) A Bizottság [négy hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli azoknak az uniós finanszírozási eszközöknek a rendelkezésre állását és következetességét, amelyek a földhasználati ágazatban az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló intézkedések fokozására használhatók fel annak érdekében, hogy hozzájáruljanak a 4. cikk (3) bekezdése alapján a 4. cikk (4a) bekezdésével összhangban meghatározott célokhoz. A jelentésben a Bizottság adott esetben ajánlásokat fogalmaz meg a tagállamok számára arra vonatkozóan, hogy az (EU) 2021/2115 európai parlamenti és tanácsi rendelet 120. cikke értelmében milyen módosításokat kell végrehajtaniuk KAP stratégiai terveikben ahhoz, hogy a föld- és erdőtulajdonosok, illetve az erdőgazdálkodók hozzájussanak a 4. cikk (3) bekezdése alapján, a 4. cikk (4a) bekezdésével összhangban meghatározott célok teljesítéséhez szükséges, testre szabott pénzügyi támogatáshoz, amelynek kapcsán elsőbbséget élvez az ökoszisztéma-alapú megközelítések előmozdítása az erdőkben, a mezőgazdasági földterületeken és az agrárerdészeti rendszerekben. Az ajánlások figyelembe veszik, hogy biztosítani kell az ilyen pénzügyi támogatás segítségével megvalósuló elnyelés tartósságát, valamint figyelembe veszik annak kockázatát, hogy az elnyelt üveghatású gázok esetleg akaratlanul vagy szándékosan bármikor a légkörbe juthatnak.

(2) Amennyiben a tagállamok az EU ETS kibocsátási egységek 2003/87/EK irányelv szerinti, árverés útján történő értékesítéséből származó állami bevételeket arra használják fel, hogy támogassák a föld- és erdőtulajdonosok, illetve az erdőgazdálkodók által a 4. cikk (3) bekezdése alapján, a 4. cikk (4a) bekezdésével összhangban meghatározott célértékek elérése érdekében elfogadott, az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló intézkedéseket, elsőbbséget kell biztosítani az ökoszisztéma-alapú megközelítések előmozdításának az erdőkben és a mezőgazdasági földterületeken. A projekteket objektív, tudományosan megalapozott és átlátható közös kritériumok alapján kell kiválasztani, és az olyan gyakorlatokat kell jutalmazni, amelyek éghajlati és környezeti előnyei tudományosan bizonyítottak, és amelyek a talajban és a biomasszában történő szénmegkötés fenntartható és hosszú távú növeléséhez vezetnek, miközben járulékos társadalmi előnyöket biztosítanak.

(3) A (3) bekezdés alkalmazásában a Bizottság iránymutatásokat fogad el a projektek kiválasztására vonatkozó közös kritériumok megállapítása céljából, amelyek többek között a Bizottság által elfogadott meglévő iránymutatásokon alapulnak. A Bizottság az iránymutatások elfogadása előtt konzultál az (EU) 2021/1119 rendelet 3. cikkében említett, az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testülettel, valamint a civil társadalommal és az érintett érdekelt felekkel.

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(4) A Bizottság adott esetben 2022. december 31-ig jogalkotási javaslatot terjeszt elő a tudományosan megalapozott, fenntartható, megbízható és végleges – többek között a környezeti integritást biztosító és a biológiai sokféleség szempontjából kedvező ökológiai elveket tiszteletben tartó karbonszállítási módszerekkel elért – szén-dioxid-elnyelés tanúsítására vonatkozó szabályozási keret létrehozására.

(5) [E rendelet hatálybalépését követően két évvel]-ig, majd azt követően két évente a tagállamok nemzeti és regionális szinten egyaránt értékeli azokat a társadalmi és munkaügyi hatásokat – beleértve a nemek közötti egyenlőséget és a munkakörülményeket is –, amelyekkel az e rendeletben meghatározott kötelezettségek a 2. cikk hatálya alá tartozó földterület-kategóriák és ágazatok bármelyikében járnak.”

Módosítás 58

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 3 b pont (új)

(EU) 2018/841 rendelet

5 cikk – 1 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

3b. Az 5. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

(1) Minden tagállam elszámolást készít és vezet, amelyben pontosan rögzíti a 2. cikkben említett területelszámolási kategóriákhoz kapcsolódó kibocsátást és elnyelést. A tagállamok biztosítják, hogy elszámolásuk és az e rendelet alapján szolgáltatott más adatok pontosak, teljesek, következetesek, összehasonlíthatók és átláthatók legyenek. A tagállamok pozitív előjellel (+) jelzik a kibocsátást, negatív előjellel (-) pedig az elnyelést.

„(1) Minden tagállam elszámolást készít és vezet, amelyben pontosan rögzíti a 2. cikkben említett területelszámolási kategóriákhoz kapcsolódó kibocsátást és elnyelést. A tagállamok biztosítják, hogy elszámolásuk és az e rendelet alapján szolgáltatott más adatok pontosak, teljesek, következetesek, **nyilvánosan hozzáférhetőek**, összehasonlíthatók és átláthatók legyenek. A tagállamok pozitív előjellel (+) jelzik a kibocsátást, negatív előjellel (-) pedig az elnyelést.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 59**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 c pont (új)**

(EU) 2018/841 rendelet

5 cikk – 4 bekezdés

Hatályos szöveg

(4) A tagállamok elszámolásukban minden területelszámolási kategória tekintetében rögzítik az I. melléklet B. szakaszában felsorolt széntárolók szénkészletében bekövetkező változásokat. Amennyiben egy adott széntároló nem forrás, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy elszámolásukba nem foglalják bele a széntároló szénkészletében bekövetkező változásokat. A gazdálkodás alatt álló erdőterületeken – mint területelszámolási kategória – található felszín feletti biomassa, holtfa és faipari termékek jelentette széntárolókra azonban nem terjedhet ki a szénkészletben bekövetkező változás elszámolásba foglalásának mellőzésére vonatkozó lehetőség.

Módosítás

3c. Az 5. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok elszámolásukban minden területelszámolási kategória tekintetében rögzítik az I. melléklet B. szakaszában felsorolt széntárolók szénkészletében bekövetkező változásokat. Amennyiben egy adott széntároló nem forrás, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy elszámolásukba nem foglalják bele a széntároló szénkészletében bekövetkező változásokat. A gazdálkodás alatt álló erdőterületeken – mint területelszámolási kategória – található felszín feletti biomassa, **a talaj ásványi és szerves szénkészlete**, holtfa és faipari termékek jelentette széntárolókra azonban nem terjedhet ki a szénkészletben bekövetkező változás elszámolásba foglalásának mellőzésére vonatkozó lehetőség.”

Módosítás 60**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 d pont (új)**

(EU) 2018/841 rendelet

5 cikk – 4 bekezdés – 1 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

3d. Az 5. cikk (4) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Legkésőbb egy évvel [e módosító rendelet hatálybalépése] után, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amely a mért adatok alapján meghatározza az Unió elsődleges és őshonos erdőinek fő kategóriáiban található szénkészlet újrakalibrált értékét a gazdálkodás alatt álló erdőterületek kategóriájában.

A Bizottság felhasználja az érintett elsődleges és őshonos erdőtípusokra vonatkozó véglegesített vagy jelenleg folyamatban lévő kutatási projektek által biztosított adatkészleteket, és más uniós eszközöket használ az adathiánnyal érintett erdőtípusok projektjeinek finanszírozására. Adott esetben e célból a Horizont Európa keretprogramhoz tartozó uniós küldetések keretében az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére és az azokhoz való alkalmazkodásra vonatkozó külön felhívás hozható létre.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 61**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 e pont (új)**

(EU) 2018/841 rendelet

5 cikk – 5 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

3e. Az 5. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az adatgyűjtést tovább javítja a talaj szerveszén-tartalma alakulásának, valamint a talaj állapotát és szénkészletét befolyásoló tényezők alakulásának uniós szintű harmonizált nyomon követése, amely az Európai Bizottság érintett szolgálatai által elkészített éves LUCAS -felmérések (földhasználatra/borított területre vonatkozó statisztikai felmérés) révén valósul meg.”

Módosítás 62**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 7 pont – a pont**

(EU) 2018/841 rendelet

9 cikk – cím

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

„Szén-dioxid-tároló termékek”;

„Fenntartható szén-dioxid-tároló termékek”;

Módosítás 63**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 7 pont – b pont**

(EU) 2018/841 rendelet

9 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2) A Bizottság a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az e cikk (1) bekezdése és az V. melléklet annak érdekében történő módosítása céljából, **hogy** – az UNFCCC feleinek konferenciája vagy a feleknek a Párizsi Megállapodás feleinek találkozójaként szolgáló konferenciája által elfogadott IPCC-iránymutatások alapján – a **szén-dioxid-tároló termékek, köztük a** faipari termékek szénmegkötő hatással rendelkező új kategóriákkal egészüljenek ki és biztosítva legyen a környezeti integritás.

(2) A Bizottság a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az e cikk (1) bekezdése és az V. melléklet annak érdekében történő módosítása céljából, **hogy** – az UNFCCC feleinek konferenciája vagy a feleknek a Párizsi Megállapodás feleinek találkozójaként szolgáló konferenciája által elfogadott IPCC-iránymutatások alapján – a faipari termékek szénmegkötő hatással rendelkező új kategóriákkal egészüljenek ki és biztosítva legyen a környezeti integritás, **azzal a feltétellel, hogy az új kategóriákra vonatkozó módszertanok tudományosan megalapozottak, átláthatók, ellenőrizhetők, és kizárják a kétszeres elszámolást.**

2022. június 8., szerda

Módosítás 64

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 7 pont – b a pont (új)

(EU) 2018/841 rendelet

9 cikk – 2 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ba) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A szén-dioxid-elnyeléseknek a mérési minőség, a nyomonkövetési szabványok, a jelentéstételi jegyzőkönyvek és ellenőrzési eszközök tekintetében tudományosan megalapozott követelményeken és elszámolási szabályokon alapuló tanúsítására vonatkozó uniós szabályozási keretről, a környezeti integritás biztosításáról és a biodiverzitásra és az ökoszisztémákra gyakorolt negatív hatások elkerüléséről szóló jogalkotási aktus hatálybalépését követő hat hónapon belül, és amennyiben a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes feleinek konferenciája vagy a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló konferencia új IPCC-iránymutatásokat fogadott el, a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy az éghajlatváltozás mérséklése, az ahhoz való alkalmazkodás és a biológiai sokféleség védelme tekintetében milyen előnyök és kompromisszumok kapcsolódhatnak az olyan, fenntartható forrásból származó, hosszú élettartamú, bioalapú széntároló termékek felvételéhez, amelyeknek a földhasználatra és a földhasználat megváltozására gyakorolt, a megnövekedett kitermeléshez kapcsolódó hatásra is kiterjedő életciklus-értékelés alapján pozitív nettó szén-dioxid-megkötő hatásuk van, azzal a további feltétellel, hogy a rendelkezésre álló adatoknak tudományosan megalapozottnak, átláthatóknak és ellenőrizhetőknak kell lenniük. A Bizottság jelentését adott esetben az e rendelet megfelelő módosítására irányuló jogalkotási javaslat kísérheti, amely biztosítja a környezeti integritást, elkerüli a kétszeres elszámolást, továbbá biztosítja a természeti erőforrások lehető leghosszabb ideig történő felhasználását újrafeldolgozását, valamint azt, hogy azokat az egyes szakaszokban a lehető legértékesebb célokra használják fel. A Bizottság figyelembe veszi továbbá annak szükségességét, hogy a széntároló termékek életciklusa ne sértse jelentősen az (EU) 2020/852 rendelet 17. cikke szerinti egyéb környezeti célkitűzéseket.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 65

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 9 pont – a a pont (új)

(EU) 2018/841 rendelet

11 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

aa) a szöveg a következő (-1) bekezdéssel egészül ki az (1) bekezdés előtt:

„(-1) Ha a Bizottság megállapítja, hogy egy tagállam két egymást követő évben nem teljesítette a 4. cikk (3) bekezdésében meghatározott, rá vonatkozó éves célértéket, ajánlásokat fogalmaz meg az adott tagállam számára, amelyekben megfelelő kiegészítő intézkedéseket határoz meg a LULUCF-ágazatban a helyzet orvoslása érdekében. A Bizottság ezeket az ajánlásokat nyilvánosan elérhetővé teszi. A Bizottság emellett további technikai támogatást is nyújthat a tagállamnak.

Ha az első albekezdéssel összhangban ajánlások kiadására kerül sor, az érintett tagállam a Bizottság által elfogadott ajánlások figyelembevételével, azok kézhezvételét követő hat hónapon belül módosítja az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 15. cikkében említett nemzeti energia- és klímatervét és hosszú távú stratégiáját, és megfelelő kiegészítő intézkedéseket fogad el. Ezeket az intézkedéseket megfelelően meg kell indokolni és alá kell támasztani.

Az érintett tagállam értesíti a Bizottságot a felülvizsgált nemzeti energia- és klímatervről és hosszú távú stratégiáról, és mellékel egy nyilatkozatot, amely tartalmazza, hogy a javasolt felülvizsgálat hogyan orvosolja az éves célértékek be nem tartását, és hogyan vették figyelembe a Bizottság ajánlásait.

Ha az érintett tagállam nem foglalkozik a Bizottság ajánlásaival, a Bizottság a Szerződésekkel összhangban megvizsgálja a szükséges intézkedések meghozatalának lehetőségét.”;

Módosítás 66

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 9 pont – b pont

(EU) 2018/841 rendelet

11 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) A tagállamok az alábbi **rugalmassági** mechanizmusokat vehetik igénybe:

a) a 12. cikkben meghatározott általános rugalmassági mechanizmusok; és

(1) A (-1) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok az alábbi mechanizmusokat vehetik igénybe:

a) a 12. cikkben meghatározott általános rugalmassági mechanizmusok; és

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

b) a 4. cikk szerinti kötelezettségvállalás teljesítése érdekében a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó, a 13. és 13b. cikkben meghatározott rugalmassági mechanizmus.

b) a 4. cikkben meghatározott kötelezettségvállalások és célértékek teljesítése érdekében a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó, a 13. cikkben meghatározott rugalmassági mechanizmus és a 13b. cikkben meghatározott mechanizmus.

Finnország az első albekezdés a) és b) pontjában említett rugalmassági mechanizmusokon kívül a 13a. cikk szerinti további kompenzációkat is alkalmazhat.

Finnország az első albekezdés a) és b) pontjában említett rugalmassági mechanizmusokon kívül a 13a. cikk szerinti további kompenzációkat is alkalmazhat.

Módosítás 67

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 9 pont – b a pont (új)

(EU) 2018/841 rendelet

11 cikk – 2 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

ba) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(2) Ha egy tagállam nem felel meg az 525/2013/EU rendelet 7. cikke (1) bekezdésének da) pontjában meghatározott nyomonkövetési követelményeknek, a 2003/87/EK irányelv 20. cikke alapján kijelölt központi tisztviselő (a továbbiakban: központi tisztviselő) átmenetileg megtiltja a tagállamnak az e rendelet 12. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti átadást **vagy átvitelt**, valamint azt, hogy igénybe vegye az e rendelet 13. cikke szerinti, a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmust.”

„(2) Ha egy tagállam nem felel meg az 525/2013/EU rendelet 7. cikke (1) bekezdésének da) pontjában meghatározott nyomonkövetési követelményeknek, a 2003/87/EK irányelv 20. cikke alapján kijelölt központi tisztviselő (a továbbiakban: központi tisztviselő) átmenetileg megtiltja a tagállamnak az e rendelet 12. cikkének (2) bekezdése szerinti átadást, valamint azt, hogy igénybe vegye az e rendelet 13. cikke szerinti, a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmust.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 68

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 10 pont – a pont (új)

(EU) 2018/841 rendelet

12 cikk – 2 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

-a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(2) Ha egy tagállamban az összelnyelés meghaladja az összkibocsátást, **a különbséget a tagállam az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikke alapján figyelembe vett kibocsátási mennyiség levonását követően** átadhatja egy másik tagállamnak. Az átadott mennyiséget figyelembe kell venni az átvevő tagállam e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségvállalásának teljesítésére vonatkozó értékelés során.

„(2) Ha egy tagállamban **a 2021–2025 közötti időszakra vonatkozóan** az összelnyelés meghaladja az összkibocsátást, **vagy ha az üvegházhatású gázok nettó elnyelése egy tagállamban meghaladja a 4. cikk (3) bekezdésében meghatározott rá vonatkozó éves célértéket, az elnyelések fennmaradó mennyiségét az említett tagállam** átadhatja egy másik tagállamnak, **amelyért az átvevő tagállam legalább az EU ETS kibocsátási egységeknek a közös aukciós platformon az átadás évére vonatkozóan számított átlagos záróárával egyenértékű hozzájárulást fizet.** Az átadott mennyiséget figyelembe kell venni az átvevő tagállam e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségvállalásának **és célértékeinek** teljesítésére vonatkozó értékelés során.”

Módosítás 69

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 10 pont – b pont

(EU) 2018/841 rendelet

12 cikk – 5 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(5) A tagállamok a (2) bekezdés szerinti átadásokból származó **bevételeket felhasználhatják** az éghajlatváltozás **kezelésére** az Unióban vagy harmadik országokban, és **minden ilyen intézkedésről** tájékoztatják a Bizottságot.

(5) A tagállamok a (2) bekezdés szerinti átadásokból származó **valamennyi bevételt** az éghajlatváltozás **mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó intézkedések finanszírozására használják fel a LULUCF-ágazatban** az Unióban vagy harmadik országokban – **beleértve az ökoszisztéma-alapú megközelítéseket is** –, **figyelembe véve ugyanakkor a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet, valamint az (EU) 2020/852 rendelet 17. és 18. cikkében meghatározott minimális biztosítékokat.** A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 19. cikkében említett **jelentésekben** tájékoztatják a Bizottságot **e bevételek felhasználásáról és a megtett intézkedésekről.**

2022. június 8., szerda

Módosítás 70

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 11 pont

(EU) 2018/841 rendelet

13 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg	Módosítás
„13. cikk	„13. cikk
A gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmus	A gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmus
(1) Amennyiben a 2021–2025-ös időszakban egy tagállamban a 2. cikk (1) bekezdésében említett területelszámolási kategóriák esetében az összkibocsátás meghaladja az [e rendeletnek megfelelően elszámolt] összszelnyelést, a 4. cikk (1) bekezdésének való megfelelés céljából a tagállam igénybe veheti az e cikkben meghatározott gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmust.	(1) Amennyiben a 2021–2025-ös időszakban egy tagállamban a 2. cikk (1) bekezdésében említett területelszámolási kategóriák esetében az összkibocsátás meghaladja az [e rendeletnek megfelelően elszámolt] összszelnyelést, a 4. cikk (1) bekezdésének való megfelelés céljából a tagállam igénybe veheti az e cikkben meghatározott gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmust.
(2) Amennyiben a 2021–2025-ös időszakban a 8. cikk (1) bekezdésében említett számítás eredménye pozitív szám, az érintett tagállam a számításból kapott kibocsátásokat illetően kompenzációra jogosult, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:	(2) Amennyiben a 2021–2025-ös időszakban a 8. cikk (1) bekezdésében említett számítás eredménye pozitív szám, az érintett tagállam a számításból kapott kibocsátásokat illetően kompenzációra jogosult, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:
a) a tagállam az (EU) 2018/1999 rendelet 15. cikkével összhangban benyújtott stratégiájában meghatározott olyan folyamatban lévő vagy tervezett egyedi intézkedéseket, amelyek célja, hogy biztosítsák az erdei nyelők és tározók kapacitásának megőrzését vagy adott esetben növelését; valamint	a) a tagállam az (EU) 2018/1999 rendelet 15. cikkével összhangban benyújtott stratégiájában meghatározott olyan folyamatban lévő vagy tervezett egyedi intézkedéseket, amelyek célja, hogy biztosítsák az erdei nyelők és tározók kapacitásának megőrzését vagy adott esetben növelését olyan módon, amely hozzájárul a biológiai sokféleséghez, és csökkenti a földterületek természetes bolygatásokkal szembeni sérülékenységet; és
b) az Unión belüli összkibocsátás a 2021–2025-ös időszakban nem haladja meg az e rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett területelszámolási kategóriák összszelnyelését.	aa) a tagállam megfelel a 92/43/EGK tanácsi rendeletnek (*) és a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (**); és b) az Unión belüli összkibocsátás a 2021–2025-ös időszakban nem haladja meg az e rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett területelszámolási kategóriák összszelnyelését.

Annak értékelése során, hogy az első albekezdés b) pontjában említettek szerint az összkibocsátás meghaladja-e az összszelnyelést az Unión belül, a Bizottság biztosítja a tagállamok általi kétszeres elszámolás elkerülését, különösen az e rendelet 12. cikkében és az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében vagy 9. cikkének (2) bekezdésében meghatározott rugalmassági mechanizmusok gyakorlása során.

Annak értékelése során, hogy az első albekezdés b) pontjában említettek szerint az összkibocsátás meghaladja-e az összszelnyelést az Unión belül, a Bizottság biztosítja a tagállamok általi kétszeres elszámolás elkerülését, különösen az e rendelet 12. cikkében és az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében vagy 9. cikkének (2) bekezdésében meghatározott rugalmassági mechanizmusok gyakorlása során.

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A (2) bekezdésben említett kompenzáció csak az adott tagállam erdőkre vonatkozó referenciaszintjéhez képest kibocsátásként elszámolt elnyelésekre vonatkozhat és nem haladhatja meg az érintett tagállam számára a VII. mellékletben a 2021–2025-ös időszakra megállapított maximális kompenzáció összegének 50 %-át.

(4) A tagállamok bizonyítékot nyújtanak be a Bizottságnak a természetes bolygatásnak a VI. melléklet szerint kiszámított hatásáról annak érdekében, hogy jogosultak legyenek az erdőkre vonatkozó referenciaszintjükhöz képest kibocsátásként elszámolt fennmaradó elnyelések kompenzációjára, a 2021–2025-ös időszakra vonatkozóan a VII. mellékletben meghatározott kompenzáció fel nem használt teljes összegéig. Amennyiben a kompenzáció iránti igény meghaladja a fel nem használt kompenzáció rendelkezésre álló összegét, a kompenzációt arányosan kell elosztani az érintett tagállamok között.”

Módosítás

(3) A (2) bekezdésben említett kompenzáció csak az adott tagállam erdőkre vonatkozó referenciaszintjéhez képest kibocsátásként elszámolt elnyelésekre vonatkozhat és nem haladhatja meg az érintett tagállam számára a VII. mellékletben a 2021–2025-ös időszakra megállapított maximális kompenzáció összegének 50 %-át.

(4) A tagállamok bizonyítékot nyújtanak be a Bizottságnak a természetes bolygatásnak a VI. melléklet szerint kiszámított hatásáról **és a hasonló hatások jövőbeli megelőzése vagy mérséklése érdekében elfogadni tervezett intézkedésekről** annak érdekében, hogy jogosultak legyenek az erdőkre vonatkozó referenciaszintjükhöz képest kibocsátásként elszámolt fennmaradó elnyelések kompenzációjára, a 2021–2025-ös időszakra vonatkozóan a VII. mellékletben meghatározott kompenzáció fel nem használt teljes összegéig. Amennyiben a kompenzáció iránti igény meghaladja a fel nem használt kompenzáció rendelkezésre álló összegét, a kompenzációt arányosan kell elosztani az érintett tagállamok között. **A Bizottság a tagállamok által benyújtott bizonyítékokat nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.”;**

(*) A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

Módosítás 94 és 98

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 13 pont

(EU) 2018/841 rendelet

13 b cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

13b. cikk

A 2026–2030-as időszakban alkalmazandó **földhasználati rugalmassági** mechanizmus

(1) A 4. cikk (2) bekezdésében említett uniós célérték teljesítésének függvényében legfeljebb 178 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő mennyiség erejéig földhasználati rugalmassági mechanizmust kell létrehozni az (EU) 2018/1999 rendelet 40. cikke alapján létrehozott uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben. A szóban forgó rugalmassági mechanizmusnak a 12 cikkben előírt rugalmassági mechanizmusokon felül kell rendelkezésre állnia.

Módosítás

13b. cikk

A 2026–2030-as időszakban alkalmazandó, **természetes bolygatásra vonatkozó szolidaritási** mechanizmus

(1) A természetes bolygatás hatásának figyelembevétele érdekében az (EU) 2018/1999 rendelet 40. cikke alapján létrehozott uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben létre kell hozni egy legfeljebb 178 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő mechanizmust, feltéve, hogy az említett természetes bolygatásokat – különösen kiigazítás végrehajtásával – nem lehetett előre látni vagy megakadályozni, figyelemmel a 4. cikk (2) bekezdésében említett uniós célérték teljesítésére. A szóban forgó mechanizmusnak a 12. cikkben előírt rugalmassági mechanizmusokon felül kell rendelkezésre állnia.

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2) Amennyiben a 2026–2030-as időszakban egy tagállam területén és a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések éves összegének és a vonatkozó célértéknek az e rendeletnek megfelelően elszámolt és bejelentett különbözete pozitív, az adott tagállam igénybe veheti az e cikkben foglalt **rugalmassági** mechanizmust annak érdekében, hogy teljesítse a 4. cikk (2) bekezdése szerint rögzített célértékét.

(3) Amennyiben a 2026–2030-as időszakban a (2) bekezdésben említett számítás eredménye pozitív szám, **az érintett tagállam a többletkibocsátást illetően kompenzációra jogosult**, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a tagállam **az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke szerint benyújtott aktualizált** integrált nemzeti energia- és klímatervényben meghatározott olyan folyamatban lévő vagy tervezett egyedi intézkedéseket, amelyek célja, hogy biztosítsák valamennyi szárazföldi nyelő és tározó megőrzését vagy adott esetben bővítését, valamint a földterület természetes bolygatás általi veszélyeztetettségének csökkentését;

b) a tagállam kimerítette az e rendelet 12. cikke vagy az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerint rendelkezésre álló összes egyéb rugalmassági mechanizmust;

c) a 2026–2030-as időszakban a területén és a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az összes üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés éves összegének és az uniós célértéknek [azaz a 310 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő nettó elnyelésnek] a különbözete **negatív** az Unióban.

(2) Amennyiben a 2026–2030-as időszakban egy tagállam területén és a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések éves összegének és a vonatkozó célértéknek az e rendeletnek megfelelően elszámolt és bejelentett különbözete pozitív, az adott tagállam igénybe veheti az e cikkben foglalt mechanizmust annak érdekében, hogy teljesítse a 4. cikk (2) bekezdése szerint rögzített célértékét.

(3) Amennyiben a 2026–2030-as időszakban a (2) bekezdésben említett számítás eredménye pozitív szám, **a tagállam igénybe veheti az e cikkben meghatározott mechanizmust**, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

-a) a tagállam elegendő bizonyítékot szolgáltatott a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy a pozitív eredmény közvetlenül kapcsolódik a természetes bolygatás VI. melléklet szerint számított hatásához; a Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a tagállamok által benyújtott bizonyítékokat, és elutasíthatja a tagállam által benyújtott bizonyítékokat, ha a tagállamtól kapott információk ellenőrzését követően úgy ítéli meg, hogy azok nem kellően megalapozottak vagy aránytalanok; és

a) a tagállam **ténylegesen felülvizsgálta a 11. cikk (-1) bekezdése szerinti** integrált nemzeti energia- és klímatervét és hosszú távú stratégiáját, és új intézkedéseket fogadott el, hogy olyan módon növelje valamennyi szárazföldi karbonelnyelőt és -tározót, amely hozzájárul a biológiai sokféleség növeléséhez, és hogy csökkentse a földterület természetes bolygatás vagy az éghajlatváltozás hatásai általi veszélyeztetettségét;

b) a tagállam kimerítette az e rendelet 12. cikke vagy az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerint rendelkezésre álló összes egyéb rugalmassági mechanizmust;

ba) a tagállam megfelel a 92/43/EGK és a 2009/147/EK irányelvnek; és

c) a 2026–2030-as időszakban a területén és a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az összes üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés éves összegének és **a 4. cikk (2) bekezdése szerinti** uniós célértéknek a különbözete **a 12. cikk szerinti minden egyéb rugalmassági lehetőség kihasználását követően** az Unióban **negatív**.

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Annak értékelése során, hogy az első albekezdés c) pontjában említettek szerint az összkibocsátás meghaladja-e az öszszelnyelést az Unión belül, a Bizottság meghatározza, hogy a természetes bolygatás hatása alapján és a tagállamok által az e cikk (5) bekezdésével összhangban benyújtott információk alkalmazása útján figyelembe kell-e venni a 2021–2025-ös időszaktól a tagállamok által nem tartalékolt nettó elnyelések 20 %-át. Az értékelés során a Bizottság azt is biztosítja, hogy a tagállamok elkerüljék a kétszeres elszámolást, különösen az e rendelet 12. cikkében és az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében meghatározott rugalmassági mechanizmusok gyakorlása során.

(4) Az e cikk (3) bekezdésében említett kompenzáció csak a tagállam e rendelet IIa. melléklete szerinti célértékéhez képest kibocsátásként elszámolt elnyelésekre vonatkozhat, és nem haladhatja meg az érintett tagállam számára a VII. mellékletben a 2026–2030-as időszakra megállapított maximális kompenzáció összegének 50 %-át.

(5) **A tagállamok bizonyítékot nyújtanak be a Bizottságnak a természetes bolygatásnak a VI. melléklet szerint kiszámított hatásáról annak érdekében, hogy jogosultak legyenek az érintett tagállam IIa. mellékletben rögzített célértékéhez képest kibocsátásként elszámolt fennmaradó elnyelések kompenzációjára, a 2026–2030-as időszakra vonatkozóan a VII. mellékletben meghatározott kompenzáció fel nem használt teljes összegéig.** Amennyiben a kompenzáció iránti igény meghaladja a **fel nem használt kompenzáció rendelkezésre álló összegét**, a kompenzációt arányosan kell elosztani az érintett tagállamok között.

Annak értékelése során, hogy az első albekezdés c) pontjában említettek szerint az összkibocsátás meghaladja-e az öszszelnyelést az Unión belül, a Bizottság meghatározza, hogy a természetes bolygatás hatása alapján és a tagállamok által az e cikk (5) bekezdésével összhangban benyújtott információk alkalmazása útján figyelembe kell-e venni a 2021–2025-ös időszaktól a tagállamok által nem tartalékolt nettó elnyelések 20 %-át. Az értékelés során a Bizottság azt is biztosítja, hogy a tagállamok elkerüljék a kétszeres elszámolást, különösen az e rendelet 12. cikkében és az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében meghatározott rugalmassági mechanizmusok gyakorlása során.

(4) Az e cikk (3) bekezdésében említett kompenzáció csak a tagállam e rendelet IIa. melléklete szerinti célértékéhez képest kibocsátásként elszámolt elnyelésekre vonatkozhat, és nem haladhatja meg az érintett tagállam számára a VII. mellékletben a 2026–2030-as időszakra megállapított maximális kompenzáció összegének 50 %-át.

(5) Amennyiben a **kompenzációs** igény meghaladja a **mechanizmus keretében rendelkezésre álló 178 millió tonna CO₂-egyenértéket**, a kompenzációt arányosan kell elosztani az érintett tagállamok között.

(5a) **A tagállamok jogosultak arra, hogy a más tagállamok által a VII. mellékletben a 2021–2025 közötti időszakra meghatározott, fel nem használt kompenzációnak az Unió egészére nézve 50 millió tonna CO₂-egyenértékben kifejezett maximális mennyiségéig ellentételezzék a kibocsátásként elszámolt nettó elnyeléseket vagy kivonásokat a 4. cikk (2) bekezdésében az említett tagállamok számára a 2026–2030-as időszakra meghatározott célértékekhez képest, feltéve, hogy e tagállamok:**

a) **kimerítették az e rendelet 12. cikke vagy az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése, valamint az e cikk (3) bekezdése szerint rendelkezésre álló összes egyéb rugalmassági mechanizmust; és**

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- b) elegendő bizonyítékot nyújtottak be a Bizottsághoz az éghajlatváltozás okozta ökoszisztéma-zavarok hatásáról, amelyek túlzott kibocsátást vagy a nettó elnyelések olyan mértékű csökkenését eredményezik, amely nem befolyásolható, és amelyet nem lehetett előre látni vagy megakadályozni, különösen az érintett terület éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességét biztosító megfelelő alkalmazkodási intézkedések végrehajtásával; a Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a tagállamok által benyújtott bizonyítékokat, és elutasíthatja a tagállam által benyújtott bizonyítékokat, ha a tagállamtól kapott információk ellenőrzését követően úgy ítéli meg, hogy azok nem kellően megalapozottak vagy aránytalanok; és
- c) az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke szerint benyújtott aktualizált integrált nemzeti energia- és klímatervükbe belefoglalták az olyan folyamatban lévő vagy tervezett egyedi intézkedéseket, amelyek célja, hogy biztosítsák valamennyi szárazföldi nyelő és tározó megőrzését vagy adott esetben bővítését, valamint a földterület éghajlatváltozás okozta természetes bolygatás általi veszélyeztetettségének csökkentését;
- d) a 2026–2030-as időszakban a területén és a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az összes üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés éves összegének és a 4. cikk (2) bekezdése szerinti uniós célértéknek a különbözete a 12. cikk szerinti minden egyéb rugalmassági lehetőség kihasználását követően az Unióban negatív.

Amennyiben a kompenzáció iránti igény meghaladja a kompenzáció rendelkezésre álló maximális összegét, a kompenzációt arányosan kell elosztani az érintett tagállamok között.

(5b) A Bizottság [6 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-ig a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése céljából, amelyekben meghatározza az (5a) bekezdés b) pontjában említett, az éghajlatváltozás okozta ökoszisztéma-zavarok hatásainak értékelésére szolgáló módszertant.

2022. június 8., szerda

Módosítás 72

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 14 pont

(EU) 2018/841 rendelet

13 c cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

13c. cikk

A célértékek kezelése

Az alábbi intézkedés alkalmazandó, ha **egy tagállam felülvizsgált üvegházhatásúgáz-kibocsátása és -elnyelése** 2032-ben meghaladja az adott tagállamhoz a 2026–2030-as időszak bármelyik évére meghatározott éves célértéket, figyelembe véve a 12. és 13b. cikk szerinti alkalmazott rugalmassági mechanizmusokat:

Az üvegházhatású gázok nettó kibocsátástöbbletének tonna CO₂-egyenértékével egyenlő mennyiséget, egy 1,08-as tényezővel való szorzást követően, hozzá kell adni az adott tagállam által a következő évben bejelentett üvegházhatásúgáz-kibocsátás értékéhez, a 15. cikk szerint elfogadott intézkedésekkel összhangban.

Módosítás

13c. cikk

A célértékek kezelése

Az alábbi intézkedés alkalmazandó, ha **a Bizottság által a 14. cikk (2) bekezdése alapján** 2032-ben elvégzett átfogó felülvizsgálat eredményeképpen a Bizottság megállapítja, hogy valamely tagállam esetében a tagállamra vonatkozóan a 4. cikk szerint meghatározott célértékek és kötelezettségvállalások a 2026–2030-as időszak egyetlen évére sem teljesülnek:

az üvegházhatású gázok nettó kibocsátástöbbletének tonna CO₂-egyenértékével egyenlő mennyiséget, egy 1,08-as tényezővel való szorzást követően, hozzá kell adni az adott tagállam által a következő évben **az említett földterület-kategóriák vonatkozásában** bejelentett üvegházhatásúgáz-kibocsátás értékéhez, a 15. cikk szerint elfogadott intézkedésekkel összhangban.

Ha a Bizottság megállapítja, hogy a tagállamok nem felelnek meg ennek a rendeletnek, a Szerződésekkel összhangban megteszi a szükséges intézkedéseket.

Módosítás 73

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 14 a pont (új)

(EU) 2018/841 rendelet

13 d cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

14a. A szöveg a következő 13d. cikkel egészül ki:

„13d. cikk

Nemzetközi együttműködés

Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy engedélyezi a LULUCF-ágazatból származó szén-dioxid-kreditek állami vagy magánszervezetek általi ellentételezésre történő felhasználását, beleértve azt is, ha ez a Párizsi Megállapodás 6. cikkének (2) vagy (4) bekezdése szerint történik, az átadott vagy felhasznált elnyelések mennyisége nem vehető figyelembe az adott tagállamra vonatkozóan az e rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerint meghatározott éves célérték teljesítésére irányuló célkitűzés szempontjából.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 74

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 15 pont

(EU) 2018/841 rendelet

14 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

„(1) Az e rendeletben meghatározott elszámolási szabályokat alkalmazva a tagállamok a 2021–2025-ös időszak tekintetében 2027. március 15-ig, a 2026–2030-as időszak tekintetében pedig 2032. március 15-ig megfelelési jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, amely jelentés a 2021–2025-ös időszak vonatkozásában a 2. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában, a 2026–2030-as időszak vonatkozásában pedig a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában meghatározott területelszámolási kategóriák mindegyikét illetően tartalmazza az összkibocsátások és összelnyelések egyenlegét.

A megfelelési jelentés a következők értékelését tartalmazza:

a) a kompromisszumokkal kapcsolatos szakpolitikák és intézkedések;

b) az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás közötti szinergiák;

c) az éghajlatváltozás mérséklése és a biológiai sokféleség közötti szinergiák.

A jelentés adott esetben tartalmazza a 11. cikkben említett rugalmassági mechanizmusok igénybevételére vonatkozó szándékkal és a vonatkozó összegekkel vagy az ilyen rugalmassági mechanizmusok és a kapcsolódó összegek felhasználásával kapcsolatos részleteket is.”

Módosítás

„(1) Az e rendeletben meghatározott elszámolási szabályokat alkalmazva a tagállamok a 2021–2025-ös időszak tekintetében 2027. március 15-ig, a 2026–2030-as időszak tekintetében pedig 2032. március 15-ig megfelelési jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, amely jelentés a 2021–2025-ös időszak vonatkozásában a 2. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában, a 2026–2030-as időszak vonatkozásában pedig a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában meghatározott területelszámolási kategóriák mindegyikét illetően tartalmazza az összkibocsátások és összelnyelések egyenlegét.

A megfelelési jelentés a következők értékelését tartalmazza:

a) a **más uniós környezetvédelmi célkitűzésekkel és stratégiákkal – például a nyolcadik környezetvédelmi cselekvési programban, valamint az uniós biodiverzitási és biogazdasági stratégiákban meghatározottakkal – való lehetséges kompromisszumokkal kapcsolatos szakpolitikák és intézkedések;**

aa) a tagállamok által a 4. cikk (4a) bekezdésének való megfelelés érdekében hozott intézkedések;

b) az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás közötti szinergiák, **beleértve a földterületek természetes bolygatással és éghajlattal szembeni sebezhetőségét csökkentő szakpolitikákat és intézkedéseket;**

c) az éghajlatváltozás mérséklése és a biológiai sokféleség közötti szinergiák;

A jelentés adott esetben tartalmazza a 11. cikkben említett rugalmassági mechanizmusok igénybevételére vonatkozó szándékkal és a vonatkozó összegekkel vagy az ilyen rugalmassági mechanizmusok és a kapcsolódó összegek felhasználásával kapcsolatos részleteket is. **A jelentéseket könnyen hozzáférhető formában elérhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.**

A megfelelési jelentésnek éves adatállományokon kell alapulnia, beleértve a talajmegfigyelési rendszerekből – például a LUCAS-felmérésből – származó információkat is, legalább 30 cm mélységű minták felhasználásával kell készülnie, és tartalmaznia kell a talaj szénmegkötő potenciálját befolyásoló valamennyi releváns paramétert.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 75**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 16 a pont (új)**

(EU) 2018/841 rendelet

15 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

16a. A szöveg a következő 15a. cikkel egészül ki:**„15a. cikk****Az igazságszolgáltatáshoz való jog**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti jogrendszerükkel összhangban a nyilvánosság azon érintett tagjai, akik megfelelnek a (2) bekezdésben rögzített feltételeknek, hozzáférhessenek egy bíróság vagy egyéb, jogszabály által létrehozott független és pártatlan szerv előtti felülvizsgálati eljáráshoz, hogy megtámadhassák a 4–10. cikkben foglalt jogi kötelezettségeknek való meg nem felelést.

(2) Akkor tekintendő úgy, hogy a nyilvánosság érintett tagjai hozzáférnek az (1) bekezdésben említett felülvizsgálati eljáráshoz, ha:

- a) kellő érdekkeltséggel rendelkeznek; vagy
- b) jogsérelemre hivatkoznak, amennyiben a tagállam közigazgatási eljárásjoga ezt előfeltételként írja elő.

Azt, hogy mi minősül kellő érdekkeltségnek, a tagállamok határozzák meg, összhangban azzal a célkitűzéssel, amely szerint biztosítják a nyilvánosság érintett tagjainak az igazságszolgáltatáshoz való széles körű hozzáférést, és megfelelve a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezménynek.

E célból e bekezdés alkalmazásában a környezetvédelem ügyét támogató és a nemzeti jog előírásainak megfelelő nem kormányzati szervezet kellő érdekkeltséggel rendelkezőnek minősül.

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárja ki a közigazgatási hatóság előtt folytatott előzetes felülvizsgálati eljáráshoz való folyamodás lehetőségét, és nem érinti a bírósági felülvizsgálati eljárások kezdeményezését megelőzően a közigazgatási felülvizsgálati eljárások kimerítésének követelményét, amennyiben a nemzeti jog alapján ilyen követelmény fennáll. Az ilyen eljárásnak igazságosnak, méltányosnak és gyorsnak kell lennie, és nem lehet mértéktelenül drága.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási és bírósági felülvizsgálati eljárásokról könnyen elérhető gyakorlati információk álljanak a nyilvánosság rendelkezésére.”

Módosítás 76

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 17 pont

(EU) 2018/841 rendelet

16 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(17) A szöveg a következő 16a. cikkel egészül ki:

törölve

16a. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az (EU) 2018/1999 rendelet 44. cikkének (3) bekezdésével létrehozott Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁴⁾ értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

⁽⁴⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 77

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 18 pont

(EU) 2018/841 rendelet

17 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) A Bizottság a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerinti [...] globális értékelést követően hat hónapon belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet alkalmazásáról, beleértve adott esetben a 11. cikkben említett rugalmassági mechanizmusok hatásainak értékelését is, valamint arról, hogy e rendelet mennyiben járult hozzá az Unió átfogó, 2030-as üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési céljának és a Párizsi Megállapodás céljainak a teljesítéséhez, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e további uniós szakpolitikákra és intézkedésekre az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének és az elnyeléseknek az Unión belüli szükséges mértékű növelése céljából.

Módosítás

(2) A Bizottság **2025-ben, 2027-ben és 2032-ben eredmény-jelentést** nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet **működéséről, valamint a 4. cikkben meghatározott célkitűzések elérése terén elért eredményekről.**

(2a) A Bizottság a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerinti minden egyes globális értékelést követően hat hónapon belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy e rendelet mennyiben járult hozzá az Unió klímasegességi célkitűzéséhez és az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott köztes éghajlati célokhoz, a Párizsi Megállapodás céljaihoz és más uniós környezetvédelmi célkitűzésekhez, valamint az európai zöld megállapodás és a kapcsolódó stratégiák és jogszabályok célkitűzéseikhez, beleértve a 11. cikkben említett rugalmassági mechanizmusok e rendelet céljainak elérésére gyakorolt hatásainak értékelését is. A jelentés értékeli, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének és elnyelésének az Unión belüli szükséges mértékű növelésére, valamint az uniós környezetvédelmi célkitűzések elérésének szükségességére tekintettel, továbbá az erdőkre és a talajra vonatkozó nyomon követési, adatgyűjtési és jelentéstételi rendszer jövőbeni fejlesztését figyelembe véve szükség van-e további uniós szakpolitikákra és intézkedésekre. A jelentés figyelembe veszi a rendelkezésre álló legjobb és legújabb tudományos bizonyítékokat, beleértve az IPCC, az IPBES és az (EU) 2021/1119 rendelet 3. cikkében említett, az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület legújabb jelentéseit.

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

A jelentést követően a Bizottság szükség esetén jogalkotási javaslatokat terjeszt elő. A javaslatoknak **tartalmazniuk** kell a 4. cikk (4) bekezdésében **megállapított 2035-ös klímasemlegességi cél elérésére irányuló éves célértékeket és az azok kezelésére vonatkozó előírásokat, további uniós szakpolitikákat és intézkedéseket, valamint egy 2035 utáni keretet, többek között a rendelet hatálya alá tartozó további ágazatokból, például a tengeri és édesvízi környezetből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és -elnyelésre vonatkozóan.**

Módosítás

A jelentést követően a Bizottság szükség esetén jogalkotási javaslatokat terjeszt elő. A javaslatoknak **további uniós szakpolitikákat és intézkedéseket** kell **meghatározniuk** a 4. cikk (3) bekezdésében **említett, 2030 utáni időszakra vonatkozó LULUCF-célértékek elérése és annak érdekében, hogy megbízható tudományos módszertanok alapján kiterjesszék a rendelet hatályát a tengeri, tengerparti és édesvízi ökoszisztémákból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és -elnyelésre, valamint további külön nettó elnyelési célértékeket határozzanak meg ezekre az ökoszisztémákra vonatkozóan.**

(2b) **A természet helyreállítására vonatkozó uniós keret-szabályozásról szóló jogalkotási aktus hatálybalépését követően a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli e rendeletnek, különösen a 4. cikkben meghatározott kötelezettségvállalásoknak és célértékeknek az említett jogalkotási aktus célkitűzéseivel való összhangját. A jelentést adott esetben e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatok kísérhetik.”;**

Módosítás 78

Rendeletre irányuló javaslat

2 cikk – 1 bekezdés – 2 pont

(EU) 2018/1999 rendelet

4 cikk – 1 bekezdés – a pont – 1 pont – ii alpont

A Bizottság által javasolt szöveg

„az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti, a nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésre vonatkozó tagállami kötelezettségvállalások és nemzeti célértékek, **valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2035-ig nettó nullára történő csökkentésére, majd azt követően a negatív kibocsátás megvalósítására irányuló uniós célkitűzés teljesítéséhez való tagállami hozzájárulás célja az említett rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján;**”

Módosítás

az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti, a nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésre vonatkozó tagállami kötelezettségvállalások és nemzeti célértékek;

2022. június 8., szerda

Módosítás 79**Rendeletre irányuló javaslat****2 cikk – 1 bekezdés – 2 a pont (új)**

(EU) 2018/1999 rendelet

26 cikk – 6 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

2a. A 26. cikk (6) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„aa) módosítja az V. melléklet 3. részének b) és c) pontját annak érdekében, hogy a vonatkozó uniós környezetvédelmi jogszabályokkal összhangban kiegészítse az oltalom alatt álló földhasználati egységek monitoringrendszere, illetve a helyreállítás alatt álló földhasználati egységek monitoringrendszere hatálya alá tartozó földterület-kategóriákat.”;

Módosítás 80**Rendeletre irányuló javaslat****2 cikk – 1 bekezdés – 3 pont – c pont**

(EU) 2018/1999 rendelet

38 cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Az (1) bekezdés szerint elvégzett átfogó felülvizsgálat befejezésekor a Bizottság **végrehajtási jogi aktusok útján** az adott évek tekintetében meghatározza a kibocsátásoknak az egyes tagállamokra vonatkozó, helyesbített jegyzékadatokból adódó, az (EU) 2018/842 rendelet 9. cikke szempontjából releváns kibocsátási adatokra és az e rendelet V. melléklete 1. részének c) pontjában említett kibocsátási adatokra felosztott teljes összegét, továbbá meghatározza az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikke szempontjából releváns kibocsátások és elnyelések teljes összegét.

Az (1) bekezdés szerint elvégzett átfogó felülvizsgálat befejezésekor a Bizottság **a 43. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben e rendeletet kiegészítve** az adott évek tekintetében meghatározza a kibocsátásoknak az egyes tagállamokra vonatkozó, helyesbített jegyzékadatokból adódó, az (EU) 2018/842 rendelet 9. cikke szempontjából releváns kibocsátási adatokra és az e rendelet V. melléklete 1. részének c) pontjában említett kibocsátási adatokra felosztott teljes összegét, továbbá meghatározza az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikke szempontjából releváns kibocsátások és elnyelések teljes összegét.

2022. június 8., szerda

Módosítás 81
Rendeletre irányuló javaslat

II melléklet

(EU) 2018/841 rendelet

II a melléklet – táblázat

A Bizottság által javasolt szöveg

A nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésre vonatkozóan megállapított, 2030-ban elérendő uniós célérték és a tagállamok nemzeti célértékei a 4. cikk (2) bekezdése szerint

Tagállam	A nettó üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentés értéke kt CO ₂ -egyenértékben 2030-ban
Belgium	- 1 352
Bulgária	- 9 718
Cseh Köztársaság	- 1 228
Dánia	5 338
Németország	- 30 840
Észtország	- 2 545
Írország	3 728
Görögország	- 4 373
Spanyolország	- 43 635
Franciaország	- 34 046
Horvátország	- 5 527
Olaszország	- 35 758
Ciprus	-352
Lettország	-644
Litvánia	- 4 633
Luxemburg	-403
Magyarország	- 5 724
Málta	2
Hollandia	4 523
Ausztria	- 5 650
Lengyelország	- 38 098

2022. június 8., szerda

Tagállam	A nettó üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentés értéke kt CO ₂ -egyenértékben 2030-ban
Portugália	- 1 358
Románia	- 25 665
Szlovénia	-146
Szlovákia	- 6 821
Finnország	- 17 754
Svédország	- 47 321
EU-27	- 310 000

Módosítás

A nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésre vonatkozóan megállapított, 2030-ban elérendő uniós célérték és a tagállamok nemzeti célértékei a 4. cikk (2) bekezdése szerint

Tagállam	A nettó üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentés értéke kt CO ₂ -egyenértékben 2030-ban
Belgium	Legalább - 1 352
Bulgária	Legalább - 9 718
Cseh Köztársaság	Legalább - 1 228
Dánia	Legalább 5 338
Németország	Legalább - 30 840
Észtország	Legalább - 2 545
Írország	Legalább 3 728
Görögország	Legalább - 4 373
Spanyolország	Legalább - 43 635
Franciaország	Legalább - 34 046
Horvátország	Legalább - 5 527
Olaszország	Legalább - 35 758
Ciprus	Legalább -352
Lettország	Legalább -644

2022. június 8., szerda

Tagállam	A nettó üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentés értéke kt CO ₂ -egyenértékben 2030-ban
Litvánia	Legalább - 4 633
Luxemburg	Legalább -403
Magyarország	Legalább - 5 724
Málta	Legalább 2
Hollandia	Legalább 4 523
Ausztria	Legalább - 5 650
Lengyelország	Legalább - 38 098
Portugália	Legalább - 1 358
Románia	Legalább - 25 665
Szlovénia	Legalább -146
Szlovákia	Legalább - 6 821
Finnország	Legalább - 17 754
Svédország	Legalább - 47 321
EU-27	Legalább - 310 000

Módosítás 82**Rendeletre irányuló javaslat****III melléklet**

(EU) 2018/1999 rendelet

V melléklet – 3 rész

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Az (EU) 2018/1999 rendelet V. melléklete 3. részének helyébe a következő szöveg lép:

Az (EU) 2018/1999 rendelet V. melléklete 3. részének helyébe a következő szöveg lép:

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

„A földhasználat változására vonatkozó földrajzi adatok az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokkal összhangban. Az üvegházhatású gázok jegyzéke elektronikus adatbázisok és földrajzi információs rendszerek alapján működik és a következőket tartalmazza:

a) az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (4) bekezdésében meghatározott jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületet magában foglaló földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer;

b) az alábbi kategóriák közül egy vagy több alá tartozó területként meghatározott, védelem alatt álló földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer:

— Az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő földterületek;

— A 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4 cikkében meghatározott közösségi jelentőségű természeti területek és különleges természetmegőrzési területek, valamint az ezeken kívüli földterületi egységek, amelyekre a területmegőrzési célkitűzések teljesülése érdekében az említett irányelv 6. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti védelmi és megőrzési intézkedések vonatkoznak;

— A 92/43/EGK irányelv IV. mellékletében felsorolt fajok párzási és pihenőhelyei, amelyekre az említett irányelv 12. cikke szerinti védelmi intézkedések vonatkoznak;

— A 92/43/EGK irányelv I. mellékletében felsorolt természetes élőhelyek és a 92/43/EGK irányelv II. mellékletében felsorolt fajok olyan élőhelyei, amelyek a közösségi jelentőségű természeti területeken vagy különleges természetmegőrzési területeken kívül találhatóak és hozzájárulnak ahhoz, hogy ezek az élőhelyek és fajok az említett irányelv 2. cikke értelmében kedvező védeltségi állapotot érjenek el, vagy amelyek a 2004/35/EK irányelv⁽²⁾ értelmében megelőző és felszámolási intézkedések tárgyát képezhetik;

— A 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ 4 cikke alapján besorolt különleges madárvédelmi területek és az ezeken kívüli olyan földterületi egységek, amelyekre a területmegőrzési célkitűzések teljesülése érdekében a 2009/147/EK irányelv 4. cikke és a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (2) bekezdése értelmében védelmi és megőrzési intézkedések vonatkoznak;

Módosítás

„A földhasználat változására vonatkozó földrajzi adatok az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokkal, **valamint azok 2013. évi kiegészítésével és 2019. évi pontosításával** összhangban. Az üvegházhatású gázok jegyzéke elektronikus adatbázisok és földrajzi információs rendszerek alapján működik – **amelyekkel kapcsolatban az uniós intézmények megfelelő támogatást és segítséget nyújtanak a tagállamoknak az összegyűjtött adatok következtetésségének és átláthatóságának biztosítása érdekében** –, és a következőket tartalmazza:

a) az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (4) bekezdésében meghatározott jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületet magában foglaló földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer;

b) az alábbi kategóriák közül egy vagy több alá tartozó területként meghatározott, védelem alatt álló földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer:

— Az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő földterületek;

— A 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4 cikkében meghatározott közösségi jelentőségű természeti területek és különleges természetmegőrzési területek, valamint az ezeken kívüli földterületi egységek, amelyekre a területmegőrzési célkitűzések teljesülése érdekében az említett irányelv 6. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti védelmi és megőrzési intézkedések vonatkoznak;

— A 92/43/EGK irányelv IV. mellékletében felsorolt fajok párzási és pihenőhelyei, amelyekre az említett irányelv 12. cikke szerinti védelmi intézkedések vonatkoznak;

— A 92/43/EGK irányelv I. mellékletében felsorolt természetes élőhelyek és a 92/43/EGK irányelv II. mellékletében felsorolt fajok olyan élőhelyei, amelyek a közösségi jelentőségű természeti területeken vagy különleges természetmegőrzési területeken kívül találhatóak és hozzájárulnak ahhoz, hogy ezek az élőhelyek és fajok az említett irányelv 2. cikke értelmében kedvező védeltségi állapotot érjenek el, vagy amelyek a 2004/35/EK irányelv⁽²⁾ értelmében megelőző és felszámolási intézkedések tárgyát képezhetik;

— A 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ 4. cikke alapján besorolt különleges madárvédelmi területek és az ezeken kívüli olyan földterületi egységek, amelyekre a területmegőrzési célkitűzések teljesülése érdekében a 2009/147/EK irányelv 4. cikke és a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (2) bekezdése értelmében védelmi és megőrzési intézkedések vonatkoznak;

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

- Azon földterületi egységek, amelyekre a 2009/147/EK irányelv 12. cikke alapján a nem biztonságos státuszúként bejelentett madarak megőrzésére irányuló intézkedések vonatkoznak annak érdekében, hogy teljesüljön az említett irányelv 4. cikke (4) bekezdésének második mondatában foglalt, az élőhelyek szennyezésének vagy elpusztításának elkerülésére irányuló törekvés követelménye, vagy az említett irányelv 3. cikkében foglalt, a madárfajok élőhelyei megfelelő sokféleségének és nagyságának megőrzésére és fenntartására vonatkozó követelmény;
 - Bármely egyéb élőhely, amelyet a tagállam a 92/42/EGK és a 2009/147/EK irányelvben meghatározottakkal egyenértékű célokra jelöl ki;
 - A 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ 4. cikkének iii. alpontjában említett felszíni víztestek ökológiai állapota romlásának megakadályozásához és védelméhez szükséges intézkedések hatálya alá tartozó földterületi egységek;
 - A 2007/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾ szerinti árvíz-kockázat-kezeléssel összefüggésben a tagállamok által védett természetes árterületek vagy árvíz-visszatartásra szolgáló területek;
- c) az alábbi kategóriák közül egy vagy több alá tartozó területként meghatározott, helyreállítás tárgyát képező földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer:
- A fenti b) pontban leírt közösségi jelentőségű természeti területek, különleges természetmegőrzési területek és különleges madárvédelmi területek, valamint az ezeken kívüli olyan földterületi egységek, amelyeket a területmegőrzési célkitűzések teljesülése érdekében helyreállítási vagy kompenzációs intézkedésekre szorulóként azonosítottak;
 - A 2009/147/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében említett vagy annak I. mellékletében felsorolt vadon élő madárfajok élőhelyei, amelyek a különleges madárvédelmi területeken kívül találhatóak, és amelyeket a 2009/147/EK irányelv alkalmazásában helyreállítási intézkedésekre szorulóként azonosítottak;

Módosítás

- Azon földterületi egységek, amelyekre a 2009/147/EK irányelv 12. cikke alapján a nem biztonságos státuszúként bejelentett madarak megőrzésére irányuló intézkedések vonatkoznak annak érdekében, hogy teljesüljön az említett irányelv 4. cikke (4) bekezdésének második mondatában foglalt, az élőhelyek szennyezésének vagy elpusztításának elkerülésére irányuló törekvés követelménye, vagy az említett irányelv 3. cikkében foglalt, a madárfajok élőhelyei megfelelő sokféleségének és nagyságának megőrzésére és fenntartására vonatkozó követelmény;
 - Bármely egyéb élőhely, amelyet a tagállam a 92/42/EGK és a 2009/147/EK irányelvben meghatározottakkal egyenértékű célokra jelöl ki;
 - A 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ 4. cikkének iii. alpontjában említett felszíni víztestek ökológiai állapota romlásának megakadályozásához és védelméhez szükséges intézkedések hatálya alá tartozó földterületi egységek;
 - A 2007/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾ szerinti árvíz-kockázat-kezeléssel összefüggésben a tagállamok által védett természetes árterületek vagy árvíz-visszatartásra szolgáló területek;
- **A tagállamok által a védett területekre vonatkozó célértékek elérése érdekében kijelölt védett területek;**
- c) az alábbi kategóriák közül egy vagy több alá tartozó területként meghatározott, helyreállítás tárgyát képező földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer:
- A fenti b) pontban leírt közösségi jelentőségű természeti területek, különleges természetmegőrzési területek és különleges madárvédelmi területek, valamint az ezeken kívüli olyan földterületi egységek, amelyeket a területmegőrzési célkitűzések teljesülése érdekében helyreállítási vagy kompenzációs intézkedésekre szorulóként azonosítottak;
 - A 2009/147/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében említett vagy annak I. mellékletében felsorolt vadon élő madárfajok élőhelyei, amelyek a különleges madárvédelmi területeken kívül találhatóak, és amelyeket a 2009/147/EK irányelv alkalmazásában helyreállítási intézkedésekre szorulóként azonosítottak;

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- A 92/43/EGK irányelv I. mellékletében felsorolt természetes élőhelyek és a 92/43/EGK irányelv II. mellékletében felsorolt fajok olyan élőhelyei, amelyek kívül esnek a közösségi jelentőségű természeti területeken vagy különleges természetmegőrzési területeken, és amelyeket a 92/43/EGK irányelv szerinti kedvező védettségi állapot elérése érdekében helyreállítási intézkedésekre szorulóként azonosítottak és/vagy amelyeket a 2004/35/EK irányelv 6. cikkének alkalmazásában felszámolási intézkedésekre szorulóként azonosítottak;
 - A valamely tagállamban alkalmazandó természet-helyreállítási terv szerint helyreállításra szorulóként azonosított területek;
 - A 2000/60/EK irányelv 4. cikkének iii. alpontjában említett felszíni víztestek jó ökológiai állapotának helyreállításához vagy az ilyen víztestek kiváló ökológiai állapotának helyreállításához szükséges intézkedések, amennyiben jogszabály írja elő;
 - A 2000/60/EK irányelv VI. melléklete B. részének vii. pontjában említett, a vizes területek helyreállítását és rekreációját célzó intézkedések hatálya alá tartozó földterületi egységek;
 - Az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁶⁾ összhangban a jó ökoszisztéma-állapot elérése érdekében ökoszisztéma-helyreállításra szoruló területek;
- d) a nagy éghajlati kockázatot jelentő földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer:
- Az (EU) 2018/841 rendelet 13b. cikkének (5) bekezdése értelmében a természetes bolygatás után kompenzációban részesülő területek
 - A 2007/60/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében említett területek
 - A tagállamok nemzeti alkalmazkodási stratégiájában meghatározott, magas természeti és ember okozta kockázatokkal rendelkező területek, amelyekre az éghajlattal kapcsolatos katasztrófakockázat-csökkentési intézkedések vonatkoznak.
- A 92/43/EGK irányelv I. mellékletében felsorolt természetes élőhelyek és a 92/43/EGK irányelv II. mellékletében felsorolt fajok olyan élőhelyei, amelyek kívül esnek a közösségi jelentőségű természeti területeken vagy különleges természetmegőrzési területeken, és amelyeket a 92/43/EGK irányelv szerinti kedvező védettségi állapot elérése érdekében helyreállítási intézkedésekre szorulóként azonosítottak és/vagy amelyeket a 2004/35/EK irányelv 6. cikkének alkalmazásában felszámolási intézkedésekre szorulóként azonosítottak;
 - A valamely tagállamban alkalmazandó természet-helyreállítási terv szerint helyreállításra szorulóként azonosított, **vagy az állapotromlásuk megakadályozását biztosító intézkedések hatálya alá tartozó** területek;
 - A 2000/60/EK irányelv 4. cikkének iii. alpontjában említett felszíni víztestek jó ökológiai állapotának helyreállításához vagy az ilyen víztestek kiváló ökológiai állapotának helyreállításához szükséges intézkedések, amennyiben jogszabály írja elő;
 - A 2000/60/EK irányelv VI. melléklete B. részének vii. pontjában említett, a vizes területek helyreállítását és rekreációját célzó intézkedések hatálya alá tartozó földterületi egységek;
 - Az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁶⁾ összhangban a jó ökoszisztéma-állapot elérése érdekében ökoszisztéma-helyreállításra szoruló területek;
- d) a nagy éghajlati kockázatot jelentő földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer:
- Az (EU) 2018/841 rendelet 13b. cikkének (5) bekezdése értelmében a természetes bolygatás után kompenzációban részesülő területek
 - A 2007/60/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében említett területek
 - A tagállamok nemzeti alkalmazkodási stratégiájában meghatározott, magas természeti és ember okozta kockázatokkal rendelkező területek, amelyekre az éghajlattal kapcsolatos katasztrófakockázat-csökkentési intézkedések vonatkoznak.
- da) a talaj szénkészletének nyomon követésére szolgáló rendszer, amely többek között éves földhasználati és földfelszín-borítottsági statisztikai felmérés (LUCAS) adatait használja.**

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Az üvegházhatású gázok jegyzékének lehetővé kell tennie az adatok **cseréjét és integrálását az elektronikus adatbázisok és a földrajzi információs rendszerek között.**

A 2021–2025-ös időszakra az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatások szerinti 1. szintű módszertan. Az olyan széntárolóra vonatkozó kibocsátásokra és eltávolításra, amelyhez a kibocsátások vagy eltávolítások legalább 25–30 %-a kapcsolódik egy olyan forrás- vagy nyelőkategórián belül, amely a tagállam nemzeti nyilvántartási rendszerében kiemelt helyet foglal el, mivel az arra vonatkozó becslés jelentős hatással van egy ország ÜHG-nyilvántartására a kibocsátások és az eltávolítások abszolút értékben kifejezett szintje, a kibocsátások és az eltávolítások tendenciája vagy a kibocsátásoknak és az eltávolításoknak az egyes földhasználati kategóriákon belüli bizonytalansága terén, továbbá 2026-tól kezdve valamennyi széntároló-kibocsátási és -eltávolítási becslésre legalább 2. szintű módszertan, az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokkal összhangban.

Módosítás

Az üvegházhatású gázok jegyzékének lehetővé kell tennie az adatok **elektronikus adatbázisok és földrajzi információs rendszerek közötti cseréjét és integrálását, valamint összehasonlíthatóságát és nyilvános hozzáférhetőségét.**

A 2021–2025-ös időszakra az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatások, **valamint azok 2013. évi kiegészítése és 2019. évi pontosítása** szerinti 1. szintű módszertan. Az olyan széntárolóra vonatkozó kibocsátásokra és eltávolításra, amelyhez a kibocsátások vagy eltávolítások legalább 25–30 %-a kapcsolódik egy olyan forrás- vagy nyelőkategórián belül, amely a tagállam nemzeti nyilvántartási rendszerében kiemelt helyet foglal el, mivel az arra vonatkozó becslés jelentős hatással van egy ország ÜHG-nyilvántartására a kibocsátások és az eltávolítások abszolút értékben kifejezett szintje, a kibocsátások és az eltávolítások tendenciája vagy a kibocsátásoknak és az eltávolításoknak az egyes földhasználati kategóriákon belüli bizonytalansága terén, továbbá 2026-tól kezdve valamennyi széntároló-kibocsátási és -eltávolítási becslésre legalább 2. szintű módszertan, az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokkal, **valamint azok 2013. évi kiegészítésével és 2019. évi pontosításával** összhangban.

A tagállamok 2026-tól a fenti c) pontban említett, jelentős szénkészletekkel rendelkező földhasználati egységek területeire, a fenti d) és e) pontban említett, védelem vagy helyreállítás alatt álló földhasználati egységek területére, valamint a fenti f) pontban említett, magas jövőbeli éghajlati kockázatoknak kitett földhasználati egységek területeire vonatkozó valamennyi széntároló-kibocsátási és -eltávolítási becslésre 3. szintű módszertant alkalmaznak, az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokkal, valamint azok 2013. évi kiegészítésével és 2019. évi pontosításával összhangban.

- (¹) A Tanács 92/43/EGK Irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).
- (²) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről (HL L 143., 2004.4.30., 56. o.).
- (³) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).
- (⁴) Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).
- (⁵) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/60/EK Irányelve (2007. október 23.) az árvíz-kockázatok értékeléséről és kezeléséről (HL L 288., 2007.11.6., 27.o.).
- (⁶) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22.,13. o.).

- (¹) A Tanács 92/43/EGK Irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).
- (²) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről (HL L 143., 2004.4.30., 56. o.).
- (³) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).
- (⁴) Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).
- (⁵) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/60/EK Irányelve (2007. október 23.) az árvíz-kockázatok értékeléséről és kezeléséről (HL L 288., 2007.11.6., 27.o.).
- (⁶) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22.,13. o.).”

2022. június 8., szerda

P9_TA(2022)0234

A személygépkocsikra és a könnyű haszongépjárművekre vonatkozó CO₂-kibocsátási előírások ***I

Az Európai Parlament 2022. június 8-án elfogadott módosításai az (EU) 2019/631 rendeletnek az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírásoknak az Unió fokozott éghajlatvédelmi törekvéseivel összhangban zajló megerősítése tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2021)0556 – C9-0322/2021 – 2021/0197(COD)) ⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2022/C 493/25)

Módosítás 1

Rendelethez irányuló javaslat

1 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (1) A 2015 decemberében az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodás 2016 novemberében lépett hatályba („a Párizsi Megállapodás”). A megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2 °C-kal magasabb hőmérsékletszint alatt tartják, és törekednek arra, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre korlátozódjon.

Módosítás

- (1) A 2015 decemberében az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodás 2016 novemberében lépett hatályba („a Párizsi Megállapodás”). A megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2 °C-kal magasabb hőmérsékletszint alatt tartják, és törekednek arra, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre korlátozódjon. **A glasgow-i éghajlati paktum 2021. novemberi elfogadásával az abban részes felek elismerték, hogy a globális átlaghőmérséklet iparosodás előtti szinthez viszonyított emelkedésének 1,5 °C-ra korlátozása jelentősen csökkentené az éghajlatváltozás kockázatait és hatásait, és kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2022 végéig megerősítik 2030-ra kitűzött céljaikat annak érdekében, hogy ebben a kritikus évtizedben felgyorsítsák éghajlat-politikai intézkedéseiket, és megszüntessék az 1,5 °C-os cél és a vállalások közötti szakadékot.**

⁽¹⁾ Az ügyet az 59. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz intézményközi tárgyalások céljából (A9-0150/2022).

2022. június 8., szerda

Módosítás 2
Rendeletre irányuló javaslat
2 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) Az éghajlat- és környezetvédelmi kihívások kezelése, továbbá a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek elérése áll a Bizottság által 2019. december 11-én elfogadott európai zöld megállapodásról szóló közlemény⁽²³⁾ középpontjában. Az európai zöld megállapodás szükségessége és értéke a Covid19-világjárvány által az Unió polgárainak egészségére és gazdasági jólétére gyakorolt igen súlyos hatások ismeretében tovább erősödött.

⁽²³⁾ A Bizottság közleménye – Az európai zöld megállapodás, COM(2019)0640 (2019. december 11.).

Módosítás

(2) Az éghajlat- és környezetvédelmi kihívások kezelése, továbbá a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek elérése áll a Bizottság által 2019. december 11-én elfogadott európai zöld megállapodásról szóló közlemény⁽²³⁾ középpontjában. Az **Európai Parlament az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalásában szorgalmazta a legkésőbb 2050-ig a klímasemléges társadalomra való szükségszerű átállást, az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalásában pedig megállapította, hogy éghajlati és környezeti vészhelyzetet áll fenn.** Az európai zöld megállapodás szükségessége és értéke a Covid19-világjárvány által az Unió polgárainak egészségére és gazdasági jólétére gyakorolt igen súlyos hatások ismeretében tovább erősödött.

⁽²³⁾ A Bizottság közleménye – Az európai zöld megállapodás, COM(2019)0640 (2019. december 11.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 3
Rendeletre irányuló javaslat
3 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (3) Az európai zöld megállapodás egymást kölcsönösen erősítő intézkedések és kezdeményezések átfogó keretét adja meg, amelyek célja a klímasemlegesség 2050-re történő elérése az EU-ban, és olyan új növekedési stratégiát határoz meg, amelynek célja, hogy az Unió egy modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkező, igazságos és virágzó társadalommá alakuljon, ahol a gazdaság növekedése nem erőforrás-függő. Célja továbbá az Unió természeti tőkéjének védelme, megőrzése és fejlesztése, valamint a polgárok egészségének és jólétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. Ugyanakkor ez az átállás a nőket és a férfiakat eltérő módon érinti, és különösen nagy hatással van bizonyos hátrányos helyzetű csoportokra, például az idősekre, a fogyatékos-sággal élő személyekre, valamint a kisebbségi faji vagy etnikai háttérrel rendelkező személyekre. Biztosítani kell tehát, hogy az átállás méltányos és inkluzív legyen, és senki ne maradjon ki.

Módosítás

- (3) Az EU arra törekszik, hogy 2050-ig olyan új növekedési stratégiát hajtson végre, amelynek célja, hogy az Unió egy modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal és élénk, a saját szegmensükben továbbra is világelső és globális szinten is innovációs hajtóerőt jelentő, ugyanakkor az Unióban jól fizetett, minőségi munkahelyeket biztosító iparágakkal rendelkező, igazságos és virágzó társadalommá alakuljon át. Célja továbbá az Unió természeti tőkéjének védelme, megőrzése és fejlesztése, valamint a polgárok egészségének és jólétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. **E tekintetben a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó 8. környezetvédelmi cselekvési program célul tűzi ki, hogy az európai zöld megállapodás keretében bejelentett intézkedéseket és kezdeményezéseket támogatva, illetve azokra támaszkodva igazságos, méltányos és inkluzív módon felgyorsítsa a klímasemleges, fenntartható, toxikus anyagoktól mentes, erőforrás-hatékony, megújuló energiaforrásokon alapuló, reziliens és versenyképes gazdaságra való zöld átállást, valamint támogassa, helyreállítsa és javítsa a környezet állapotát.** Ugyanakkor ez az átállás a nőket és a férfiakat eltérő módon érinti, és különösen nagy hatással van bizonyos hátrányos helyzetű és sérülékeny csoportokra, például az idősekre, a fogyatékos-sággal élő személyekre, valamint a kisebbségi faji vagy etnikai háttérrel rendelkező személyekre, **továbbá az alacsony vagy az átlagosnál alacsonyabb jövedelemmel rendelkező személyekre és háztartásokra. Emellett az átállás eltérő módon fogja érinteni az Unió régióit, különösen a strukturálisan hátrányos helyzetű régiókat, a peremterületeket és a legkülső régiókat.** Biztosítani kell tehát, hogy az átállás méltányos és inkluzív legyen, és senki ne maradjon ki.

2022. június 8., szerda

Módosítás 4
Rendeletre irányuló javaslat
5 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (5) Az **Európai Parlament és a Tanács** (EU) [-] **rendeletében** ⁽²⁴⁾ az Unió jogszabályba foglalta a **teljes gazdaságra kiterjedő klímasegesség 2050-ig történő teljesítésének célját**. E rendelet **a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak** az 1990-es szinthez **viszonyított** legalább **55 %-os csökkenésére irányuló, 2030-ig teljesítendő kötelező érvényű uniós kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalást is megállapít**.

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) [.../...] (2021.) rendelete a klímasegesség elérését célzó keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1999 rendelet (az európai klímarendelet) módosításáról [HL L .../.....].

Módosítás

- (5) Az (EU) **2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendeletben** ⁽²⁴⁾ az Unió jogszabályba foglalta **azt a célt, hogy az Unió legkésőbb 2050-re klímasegleges legyen, ezt követően pedig negatív kibocsátást érjen el**. Az említett rendelet kötelező erejű köztes uniós éghajlat-politikai célt is meghatároz, amely szerint 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal csökkenteni kell a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást (azaz az elnyelések levonása utáni kibocsátást).

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) **2021/1119** rendelete (2021. **június 30.**) a klímasegesség elérését célzó keret létrehozásáról és **a 401/2009/EK rendelet, valamint** az (EU) 2018/1999 rendelet (az európai klímarendelet) módosításáról (HL L **243.**, **2021.7.9.**, **1. o.**).

Módosítás 5
Rendeletre irányuló javaslat
6 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (6) Az elvárások szerint valamennyi gazdasági ágazatnak, így a közúti közlekedési ágazatnak is hozzá kell járulnia e kibocsátáscsökkentés eléréséhez.

Módosítás

- (6) Az elvárások szerint valamennyi gazdasági ágazatnak, így a közúti közlekedési ágazatnak is hozzá kell járulnia e kibocsátáscsökkentés eléréséhez. **A közlekedési ágazat az egyetlen olyan ágazat, ahol 1990 óta nőtt a kibocsátás. Ez magában foglalja a könnyű és nehéz tehergépjárművekkel folytatott közúti közlekedést is, amelyek együttesen a közlekedés összkibocsátásának több mint 70 %-át teszik ki.**

Módosítás 6
Rendeletre irányuló javaslat
6 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (6a) **Nagyon fontos, hogy az egyéni mobilitás mindenki számára elérhető és megfizethető maradjon, különös tekintettel azokra az ingázókra, akik nem férnek hozzá jó minőségű tömegközlekedéshez vagy más mobilitási megoldásokhoz.**

2022. június 8., szerda

Módosítás 7
Rendeletre irányuló javaslat
6 b preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (6b) *Az ENSZ 2021. évi, az Egyesült Királyságban, Glasgow-ban megtartott éghajlatváltozási konferenciája (COP26) kötelezettségvállalást fogadott el a kibocsátásmentes járművekre való globális átállás felgyorsítása érdekében. A résztvevők kötelezettséget vállaltak arra is, hogy az átállás igazságos és fenntartható legyen, hogy egyetlen régió vagy közösség se maradjon le, és kiemelték a munkaerő igazságos átmenete biztosításának, valamint a tisztességes munka és a minőségi munkahelyek megteremtésének fontosságát is.*

Módosítás 8
Rendeletre irányuló javaslat
7 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (7) Az ebben a rendeletben meghatározott intézkedésekre egy átfogó és következetes keretrendszer részeként van szükség, amely elengedhetetlen a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló átfogó uniós célkitűzés eléréséhez.
- (7) Az ebben a rendeletben meghatározott intézkedésekre egy átfogó és következetes keretrendszer részeként van szükség, amely elengedhetetlen a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló átfogó uniós célkitűzés eléréséhez, **valamint ahhoz, hogy az Unió csökkentse függőségét az importált fosszilis tüzelőanyagoktól – többek között a kőolajimporttól, amelynek értéke csak 2018-ban 227,5 milliárd EUR-t tett ki –, amelyek továbbra is a személygépkocsik és kisteherautók által fogyasztott energia túlnyomó többségét (94 %-át) teszik ki. A kőolajfogyasztás fokozatos megszüntetése mellett alapvető fontosságú az egyik függőségről a másikra való váltás elkerülése. Az európai ipar életképessége és az Unió stratégiai autonómiájának megerősítése érdekében a Bizottságnak a tagállamokkal és az ágazati szereplőkkel együttműködve biztosítani kell a karbonsemleges vagy karbonszegény technológiákhoz szükséges stratégiai fontosságú anyagok és ritkaföldfémek ellátási láncát.**

2022. június 8., szerda

Módosítás 9
Rendeletre irányuló javaslat
7 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (7a) *Bár e rendelet felülvizsgálata a környezetvédelmi célkitűzések – nevezetesen a közúti közlekedési ágazat dekarbonizációja – megvalósításának részét képezi az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében, figyelembe kell vennie a jelentős ipari és társadalmi következményeket is a foglalkoztatottság és a mindenki számára elérhető mobilitás biztosítása érdekében.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 10
Rendeletre irányuló javaslat
8 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (8) Ahhoz, hogy 2030-ra megvalósuljon a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az 1990-hez képest legalább 55 %-kal történő csökkentése, mind a személygépkocsik, mind a könnyű haszongépjárművek esetében szükséges az (EU) 2019/631 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁵⁾ meghatározott kibocsátáscsökkentési követelmények megerősítése. Egyértelmű pályát kell meghatározni a 2030 utáni csökkentésekhez, hogy hozzá tudjanak járulni a 2050-ig elérendő klímasemlegességi célkitűzéshez. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló, a közúti közlekedési ágazatot érintő ambiciózus fellépés nélkül nagyobb kibocsátáscsökkentésre lenne szükség az egyéb ágazatokban, olyan ágazatokat is beleértve, amelyeknél a dekarbonizáció nehezebben megoldható.

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/631 rendelete (2019. április 17.) az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások meghatározásáról, valamint a 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 111., 2019.4.25., 13. o.).

Módosítás

- (8) Ahhoz, hogy 2030-ra megvalósuljon a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az 1990-hez képest legalább 55 %-kal történő csökkentése, **valamint hogy egyértelműen fel lehessen vázolni a cél eléréséhez vezető utat, és már 2030 előtt hozzá lehessen járulni az ehhez szükséges kibocsátáscsökkentésekhez**, mind a személygépkocsik, mind a könnyű haszongépjárművek esetében szükséges az (EU) 2019/631 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁵⁾ meghatározott kibocsátáscsökkentési követelmények megerősítése. Egyértelmű pályát kell meghatározni a 2030 utáni csökkentésekhez, hogy hozzá tudjanak járulni a 2050-ig elérendő klímasemlegességi célkitűzéshez. **E cél eléréséhez a legköltséghatékonyabb forgatókönyv szerint a közlekedési ágazat kibocsátását mintegy 90 %-kal kell csökkenteni, miközben jelenleg az üvegházhatású gázok kibocsátása csak a közlekedési ágazatban növekszik. Ezzel párhuzamosan rendkívül fontos, hogy a kiegészítő uniós jogszabályok, köztük az (EU) 2018/2001 irányelv ^(25a) biztosítsák a megújuló energia alkalmazásának gyors elterjedését az uniós gépjárműállomány további megújuló villamos energiával való ellátása érdekében.** Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló, a közúti közlekedési ágazatot érintő ambiciózus fellépés nélkül nagyobb kibocsátáscsökkentésre lenne szükség az egyéb ágazatokban, olyan ágazatokat is beleértve, amelyeknél a dekarbonizáció nehezebben megoldható. **A digitális és a zöld átállás során ezért a mindenki számára hozzáférhető mobilitás biztosítása érdekében figyelembe kell venni a mobilitási ágazat szociális dimenziójának fontosságát is, beleértve az energiaadóztatásnak a megfizethetőségre gyakorolt hatását, a magasabb energiaáraknak a közlekedésre gyakorolt közvetlen és közvetett hatását a különböző uniós régiókban, valamint az ágazati következményeket a foglalkoztatás és az ágazat versenyképése biztosítása érdekében.**

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/631 rendelete (2019. április 17.) az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások meghatározásáról, valamint a 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 111., 2019.4.25., 13. o.).

^(25a) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 11

Rendeletre irányuló javaslat
8 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (8a) *A legújabb tanulmányok alapján arra lehet következtetni, hogy az akkumulátoros elektromos járművek a teljes tulajdonlási költséget figyelembe véve már most is versenyképesek a hagyományos gépjárművekkel szemben számos gépjárműszegmensben. A személygépkocsikra és a könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások szigorítása felgyorsítja az akkumulátoros elektromos járművek teljes tulajdonlási költségének csökkenését, és így Unió-szerte minden fogyasztói csoport számára vonzóbbá válnak, mint a belső égésű motorral felszerelt járművek. A 2025 és 2030 közötti időszakra meghatározott, a személygépkocsikra és a könnyű haszongépjárművekre vonatkozó ambiciózusabb szén-dioxid-kibocsátási előírások a használt autók piacának dekarbonizációját is felgyorsítják valamennyi gépjárműszegmensben, ami az alacsonyabb és közepes jövedelmű fogyasztók számára nagyobb előnyökkel jár.*

Módosítás 12

Rendeletre irányuló javaslat
9 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (9) A szén-dioxid-kibocsátáscsökkentésre vonatkozó megerősített követelmények várhatóan ösztönző hatással lesznek arra, hogy nagyobb arányban terjedjenek el a kibocsátásmentes járművek az uniós piacon, ugyanakkor a levegőminőség és az energiamegtakarítás tekintetében előnyöket biztosítanak a fogyasztók és a polgárok számára, továbbá biztosítják az innováció folyamatosságát a gépjárműipari értékláncban. A globális kontextusban az uniós gépjárműipari értékláncnak vezető szerepet kell betöltenie a kibocsátásmentes mobilitásra történő, jelenleg zajló átállásban. A megerősített szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési előírások technológiaszemleges módon biztosítják az általuk meghatározott, a teljes járműállományra vonatkozó célértékek elérését. A kibocsátásmentes járműállományra vonatkozó célérték eléréséhez különféle technológiák állnak rendelkezésre, most és a jövőben is. A kibocsátásmentes járművek közé tartoznak jelenleg az akkumulátoros elektromos járművek, az üzemanyagcellás és egyéb hidrogénüzemű járművek, és folyamatos a technológiai innováció. A kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek (utóbbiak közé tartoznak a jó teljesítményű, hálózatról tölthető hibrid elektromos járművek) továbbra is szerepet játszhatnak az átállási pályában.
- (9) A szén-dioxid-kibocsátáscsökkentésre vonatkozó megerősített követelmények várhatóan ösztönző hatással lesznek arra, hogy nagyobb arányban terjedjenek el a kibocsátásmentes járművek az uniós piacon, ugyanakkor a levegőminőség, **az energiabiztonság és az energiahatékonyság erősítése és a kapcsolódó** energiamegtakarítás tekintetében előnyöket biztosítanak a fogyasztók és a polgárok számára, továbbá biztosítják az innováció folyamatosságát a gépjárműipari értékláncban. A globális kontextusban az uniós gépjárműipari értékláncnak vezető szerepet kell betöltenie a kibocsátásmentes mobilitásra történő, jelenleg zajló átállásban. A megerősített szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési előírások technológiaszemleges módon biztosítják az általuk meghatározott, a teljes járműállományra vonatkozó célértékek elérését. A kibocsátásmentes járműállományra vonatkozó célérték eléréséhez különféle technológiák állnak rendelkezésre, most és a jövőben is. A kibocsátásmentes járművek közé tartoznak jelenleg az akkumulátoros elektromos járművek, az üzemanyagcellás és egyéb hidrogénüzemű járművek, **miközben** folyamatos a technológiai innováció. A kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek (utóbbiak közé tartoznak a jó teljesítményű, hálózatról tölthető hibrid elektromos járművek) – **mindaddig, amíg biztosítják az ilyen típusú járművek kibocsátási teljesítményére vonatkozó pontos és teljes körű adatokat** – továbbra is szerepet játszhatnak az átállási pályában.

2022. június 8., szerda

Módosítás 14**Rendeletre irányuló javaslat****10 a preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10a) *A technológiai innováció a mobilitás dekarbonizációjának előfeltétele az Unióban, és azt támogatni kell. A fokozódó nemzetközi versennyel szemben az Uniónak és a tagállamoknak folytatniuk kell az ágazaton belüli szinergiák erősítését célzó kezdeményezések – például az Európai Akkumulátorszövetség – feltárására és kidolgozására irányuló erőfeszítéseiket, és támogatniuk kell az európai gépjárműipari kutatásra és innovációra előírányzott állami és magánberuházásokat. Ennek arra kell irányulnia, hogy Európa megőrizze technológiai vezető szerepét ebben az ágazatban, ipari kiválóságot alakítson ki a jövő technológiai terén az Unióban, és biztosítsa ipari bázisának hosszú távú fenntarthatóságát és versenyképességét.*

Módosítás 15**Rendeletre irányuló javaslat****10 b preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10b) *Egyes tagállamok bejelentették, hogy felgyorsítják a kibocsátásmentes járművek bevezetését azáltal, hogy már az uniós szinten meghatározott időpont előtt fokozatosan megszüntetik a területükön a szén-dioxidot kibocsátó új személygépkocsik és könnyű haszongépjárművek forgalomba hozatalát. A Bizottságnak meg kell határoznia azokat a lehetőségeket, amelyek megkönnyítik a tagállamok számára a kibocsátásmentes könnyűgépjárművekre való áttérést az ilyen tervekkel összhangban.*

Módosítás 16**Rendeletre irányuló javaslat****10 c preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10c) *Az egyértelmű szabályozási jelzéseknek lehetővé kell tenniük a gyártók számára, hogy meghozzák beruházási döntéseiket. E jelzések hiánya azzal a veszéllyel járhat, hogy az uniós gépjárműipar elveszíti versenyképességét és technológiai vezető szerepét azért, mert nem ruház be gyorsan, valamint elveszíti piaci részesedését a globális és hazai piacokon.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 17

Rendeletre irányuló javaslat
10 d preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10d) *A gépjárműiparban folytatott szociális párbeszéd megerősítése kulcsfontosságú az igazságos átmenetre vonatkozó területi tervekről és a nemzeti szociális klímatervekről szóló tárgyalások és a nemzeti szociális klímatervek gyártói, regionális és ágazati szintű elfogadásának folyamatában. Alapvető fontosságú a munkaerő átalakulásának biztosítása egy adott földrajzi területen és a régió lehetőségeit tükröző módon.*

Módosítás 18

Rendeletre irányuló javaslat
11 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (11) A felülvizsgált szén-dioxid-kibocsátási előírások keretében meghatározott célértékeket egy európai stratégiának kell kiegészítenie, amely választ ad a kibocsátásmentes járművek és a kapcsolódó technológiák gyártásának bővítésével, valamint az ágazatban dolgozók tovább- és átképzésével, valamint a gazdaság diverzifikációjával és a tevékenységek átalakításával összefüggő kihívásokra. Adott esetben uniós és tagállami szinten pénzügyi támogatást is **fontolóra** kell **venni** a magánberuházások bevonásához, beleértve a következő eszközöket: az Európai Szociális Alap Plusz, az Igazságos Átmenet Alap, az Innovációs Alap, a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz, valamint a többéves pénzügyi keret és a NextGenerationEU egyéb eszközei, az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban. A felülvizsgált környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokra vonatkozó szabályok lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy támogassák a vállalkozásokat a termelési folyamataik dekarbonizációjában, és zöldebb technológiákat alkalmazzanak az új iparstratégia összefüggésében.
- (11) A felülvizsgált szén-dioxid-kibocsátási előírások keretében meghatározott célértékeket egy európai stratégiának kell kiegészítenie, amely **az európai gépjárműipari foglalkoztatási szintek fenntartása mellett, az egyes tagállamok sajátosságait figyelembe véve** választ ad a kibocsátásmentes járművek és a kapcsolódó technológiák gyártásának bővítésével, valamint az ágazatban dolgozók tovább- és átképzésével, valamint a gazdaság diverzifikációjával és a tevékenységek átalakításával összefüggő kihívásokra. **Különös figyelmet kell fordítani arra, hogy ez az átállás milyen hatással lesz a kkv-kra az ellátási lánc mentén.** Adott esetben uniós és tagállami szinten pénzügyi támogatást is kell **nyújtani** a magánberuházások bevonásához, beleértve a következő eszközöket: az Európai Szociális Alap Plusz, az Igazságos Átmenet Alap, az Innovációs Alap, **az Európai Regionális Fejlesztési Alap, a Kohéziós Alap,** a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz, valamint a többéves pénzügyi keret és a NextGenerationEU egyéb eszközei, az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban. **Ezen túlmenően uniós szinten külön finanszírozási forrásra lenne szükség a gépjárműipari átálláshoz, különösen a foglalkoztatásra gyakorolt negatív hatások kezelése érdekében.** A felülvizsgált környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokra vonatkozó szabályok lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy támogassák a vállalkozásokat a termelési folyamataik dekarbonizációjában, és zöldebb technológiákat alkalmazzanak az új iparstratégia összefüggésében.

Módosítás 19

Rendeletre irányuló javaslat

12 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(12) Az új iparstratégia frissítése ⁽²⁶⁾ a zöld és digitális átállási pályák együttes, az iparral, hatóságokkal, szociális partnerekkel és egyéb érdekelt felekkel való partnerségben történő kidolgozását irányozza elő. Ebben az összefüggésben a gépjárműipari értéklánc átállását kísérő átállási pályát kell kialakítani a mobilitási ökoszisztéma számára. A pályának külön figyelmet kell fordítania a gépjárműipari ellátási láncban működő kkv-kre, a szociális partnerekkel – többek között a tagállamok révén – folytatott konzultációra, továbbá építenie kell az európai készségfejlesztési programra is olyan kezdeményezésekkel, mint például a készségfejlesztési paktum, hogy mozgósítsa a magánszektorbeli és egyéb érdekelt feleket az európai munkaerőnek a zöld és digitális átállást támogató át- és továbbképzése terén. A pálya keretében a kibocsátásmentes járművek megfizethetőségét elősegítő, megfelelő európai és nemzeti szintű intézkedésekkel és ösztönzőkkel is kell foglalkozni. A mobilitási ökoszisztémára vonatkozó átfogó átállási pályán elért eredményeket **kétévente** nyomon kell követni egy, a Bizottság által benyújtandó eredményjelentés részeként, amely többek között a kibocsátásmentes járművek elterjedése terén elért eredményeket, e járművek árának alakulását, az alternatív üzemanyagok fejlesztésének helyzetét és az infrastruktúrájának az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájáról szóló rendeletben előírt bevezetését, az innovatív technológiáknak a klímasemleges mobilitás elérésével kapcsolatos potenciálját, a gépjárműipari értéklánc versenyképességét és az értéklánccal kapcsolatos befektetéseket, a munkavállalók továbbképzését és átképzését, valamint a tevékenységek átalakítását vizsgálja. Az eredményjelentés azokra a **kétéves** tagállami jelentésekre is támaszkodni fog, amelyeket az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájáról szóló rendelet keretében nyújtanak be. A Bizottságnak egyeztetnie kell a szociális partnerekkel az eredményjelentés elkészítése során, a szociális párbeszéd eredményeit is felhasználva. A gépjárműipari ellátási láncban folyamatos az innováció. Az olyan innovatív technológiák, mint például az e-üzemanyagoknak a levegőből közvetlen leválasztással történő előállítás, továbbfejlesztés esetén lehetőséget nyújthatnak a megfizethető klímasemleges mobilitásra. A Bizottságnak ezért az eredményjelentés részeként figyelemmel kell kísérnie az ágazatban zajló innováció alakulását.

(12) Az új iparstratégia frissítése ⁽²⁶⁾ a zöld és digitális átállási pályák együttes, az iparral, hatóságokkal, szociális partnerekkel és egyéb érdekelt felekkel való partnerségben történő kidolgozását irányozza elő. Ebben az összefüggésben a gépjárműipari értéklánc átállását kísérő átállási pályát kell kialakítani a mobilitási ökoszisztéma számára, **teljes átláthatóság mellett és valamennyi érdekelt féllel konzultálva, mérlegelve többek között a gépjárműiparban folytatott társadalmi párbeszédre szolgáló külön fórum létrehozásának lehetőségét is.** A pályának külön figyelmet kell fordítania a gépjárműipari ellátási láncban működő kkv-kre, **köztük a mikrovállalkozásokra**, a szociális partnerekkel – többek között a tagállamok révén – folytatott konzultációra, továbbá építenie kell **a klímasemlegességre való méltányos átállás biztosításáról szóló tanácsi ajánlásra, illetve az európai készségfejlesztési programra is olyan kezdeményezésekkel, mint például a készségfejlesztési paktum, hogy mozgósítsa a magánszektorbeli és egyéb érdekelt feleket az európai munkaerőnek a zöld és digitális átállást támogató át- és továbbképzése terén. A pálya keretében a kibocsátásmentes járművek megfizethetőségét és fenntarthatóságát** elősegítő, megfelelő európai és nemzeti szintű intézkedésekkel és ösztönzőkkel is kell foglalkozni. **Foglalkozni kell azzal a szereppel is, amelyet a közbeszerzés játszhat ezen az úton, és e tekintetben a Bizottságnak mérlegelnie kell az (EU) 2019/1161 európai parlamenti és tanácsi irányelv ^(26a) felülvizsgálatát annak biztosítása érdekében, hogy az kiigazításra kerüljön a (EU) 2019/631 rendelet célkitűzéseivel összhangban.** A mobilitási ökoszisztémára vonatkozó átfogó átállási pályán elért eredményeket **évente** nyomon kell követni egy, a Bizottság által benyújtandó eredményjelentés részeként, amely többek között a kibocsátásmentes járművek elterjedése terén elért eredményeket, e járművek árának alakulását **és energiafogyasztását, a fogyasztókra gyakorolt hatásokat**, az alternatív üzemanyagok fejlesztésének helyzetét és az infrastruktúrájának az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájáról szóló rendeletben előírt bevezetését, **a megújuló energia részarányának az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ^(26b) előírtaknak megfelelő fejlesztését**, az innovatív technológiáknak a klímasemleges mobilitás elérésével kapcsolatos potenciálját, a

⁽²⁶⁾ A Bizottság közleménye – A 2020. évi új iparstratégia frissítése: Erősebb egységes piac kiépítése Európa fellendülése érdekében, COM(2021)0350 (2021. május 5.).

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

gépjárműipariértéklánc versenyképességét és az értéklánccal kapcsolatos befektetéseket, a munkavállalók továbbképzését és átképzését, valamint a tevékenységek átalakítását vizsgálja **különösen azokban a régiókban, ahol magas a gépjárműipari értéklánchoz kapcsolódó munkahelyek aránya, továbbá vizsgálja a könnyű haszongépjárművek életkorához kapcsolódó kibocsátásokat, és az idősebb járművek szinkronizált, társadalmilag igazságos és környezeti szempontból megfelelő, fokozatos kivételére irányuló intézkedéseket.** Az eredményjelentés azokra a tagállami jelentésekre is támaszkodni fog, amelyeket az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájáról szóló rendelet keretében nyújtanak be. A Bizottságnak egyeztetnie kell a szociális partnerekkel az eredményjelentés elkészítése során, a szociális párbeszéd eredményeit is felhasználva. **A Bizottságnak az átfogó tudásbázis biztosítása érdekében független szakértőkkel, érdekelt felekkel, valamint nemzeti és regionális közigazgatási szervekkel is konzultálnia kell.** A gépjárműipari ellátási láncban folyamatos az innováció. Az olyan innovatív technológiák, mint például az e-üzemanyagoknak a levegőből közvetlen leválasztással történő előállítása **és a fedélzeti hidrogéntároló rendszerrel ellátott hidrogénüzemű autók,** továbbfejlesztés esetén lehetőséget nyújthatnak a megfizethető klímasemleges mobilitásra. A Bizottságnak ezért az eredményjelentés részeként figyelemmel kell kísérnie az ágazatban zajló innováció alakulását.

⁽²⁶⁾ A Bizottság közleménye – A 2020. évi új iparstratégia frissítése: Erősebb egységes piac kiépítése Európa fellendülése érdekében, COM(2021)0350 (2021. május 5.).

^(26a) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1161 irányelve (2019. június 20.) a tiszta és energiahatékony közúti járművek használatának előmozdításáról szóló 2009/33/EK irányelv módosításáról (HL L 188., 2019.7.12., 116. o.).

^(26b) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 20
Rendeletre irányuló javaslat
12 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (12a) *Noha ez a rendelet csak az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozik, fontos, hogy egy olyan átfogóbb, az egész Unióra kiterjedő cselekvési tervbe illeszkedjen, amely a meglévő gépjárműállomány szén-dioxid-mentesítésére irányul annak érdekében, hogy védje a környezetet és a polgárok egészségét valamennyi tagállamban. A jelenlegi járműállomány még hosszú ideig a gyenge környezetvédelmi teljesítmény egyik tényezője marad, mivel lassan halad az állomány megújítása. Emellett a használt, szennyező gépjárművek meglévő közép- és kelet-európai piaca azzal a kockázattal jár, hogy a szennyezés az Unió gazdaságilag kevésbé fejlett régióiba helyeződik át. Az ambiciózus klímacélok 2050-ig történő elérésével párhuzamosan biztosítani kell valamennyi uniós polgár jogát a tisztább levegőhöz. A meglévő állományból származó kibocsátások csökkentésének felgyorsítása érdekében rendkívül fontos, hogy a Bizottság haladéktalanul jogalkotási intézkedéseket terjesszen elő egy olyan keretrendszer megteremtésére, amely kedvez az utólagos átalakításnak, és népszerűsítse a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére jelenleg rendelkezésre álló technológiákat, például az alacsony szén-dioxid-kibocsátású üzemanyagok vagy az alacsonyabb energiafogyasztású izzók használatát, felgyorsítsa a teher- és személyszállítás modális váltását, ösztönözze a környezetbarátabb közlekedési szokásokat, például a telekocsi rendszert, az aktív mobilitást és a városi tömegközlekedést, valamint orvosolja az autóipar kibocsátásáthelyezésének lehetséges kockázatát.*

2022. június 8., szerda

Módosítás 21
Rendeletre irányuló javaslat
12 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(12b) A 2030-ra vonatkozó új uniós klímacéllal, valamint a CO₂-kibocsátásra vonatkozó szigorúbb előírásokkal való összhang biztosítása érdekében elő kell terjeszteni a 2009/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ^(26a) aktualizált változatát, beleértve azt a lehetőséget, hogy a kibocsátásmentes járművek iránti növekvő kereslet előmozdítása céljából az irányelv hatálya kiterjedjen a meghatározott méretű flottával rendelkező magántársaságok tulajdonában lévő vagy általuk lízingelt járművekre is. Figyelembe véve, hogy a vállalati flottákból származó járművek gyorsabban lépnek be a magánpiacra, a hatály kiterjesztése lehetővé tenné a kibocsátásmentes használt járművek piacának gyorsabb kialakítását, ami különösen fontos lesz azon régiók számára, ahol az átmenet nehezebbnek bizonyul, valamint hozzájárulna ahhoz, hogy a kibocsátásmentes járművek árszintje az egész Unióban gyorsabban érje el a hagyományos járművékét.

^(26a) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/33/EK irányelve (2009. április 23.) a tiszta közúti járművek használatának az alacsony kibocsátású mobilitás támogatása érdekében történő előmozdításáról (HL L 120., 2009.5.15., 5. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 22

Rendeletre irányuló javaslat

13 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (13) Az említett teljes uniós járműállományra vonatkozó célértékeket a 2014/94/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁷⁾ meghatározott, **elektromos töltésre és üzemanyagöltésre szolgáló infrastruktúra szükséges bővítésének** kell **kiegészítenie**.

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/94/EU irányelve (2014. október 22.) az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről (HL L 307., 2014.10.28., 1. o.).

Módosítás

- (13) Az említett teljes uniós járműállományra vonatkozó célértékeket **az elektromos töltésre és üzemanyagöltésre szolgáló infrastruktúra szükséges bővítésének kell kiegészítenie, ami nélkülözhetetlen a megerősített célértékek eléréséhez. Ezért tekintettel a 2014/94/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁷⁾ erőtlén és lassú végrehajtására, a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésével kapcsolatos megerősített célértékeket az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájáról szóló ambiciózus rendeletjavaslatnak kell kísérnie, amely a 27 tagállam tekintetében ambiciózus kötelező célokat határoz meg az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítésére vonatkozóan. Ezeket a célértékeket az épületekben található magán töltőállomások kiépítésére vonatkozó ambiciózus célokkal kell kiegészíteni a 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ^(27a). E tekintetben létfontosságú a szükséges infrastruktúra-fejlesztésre irányuló beruházások fenntartása és megerősítése.**

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/94/EU irányelve (2014. október 22.) az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről (HL L 307., 2014.10.28., 1. o.).

^(27a) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

Módosítás 23

Rendeletre irányuló javaslat

13 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- (13a) **Mivel világszerte több mint egymilliárd fosszilis tüzelőanyaggal működő jármű van, amelyek a globális CO₂-kibocsátás több mint 30 %-át teszik ki, a belső égésű motorral felszerelt járművek villamos átalakítása a hagyományos gyártók ajánlatát kiegészítő megoldás, amely lehetővé teszi az ökológiai átmenet felgyorsítását, miközben a körforgásos gazdaságra támaszkodik;**

Módosítás

2022. június 8., szerda

Módosítás 24
Rendeletre irányuló javaslat
14 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (14) A gyártók számára kellő rugalmasságot kell biztosítani a járműállományuk átalakításához, hogy költséghatékony módon kezelhessék a kibocsátásmentes járművekre történő átállást, **ezért helyénvaló a csökkenő célértékek ötéves lépésekben történő meghatározásával összefüggő megközelítés fenntartása.**

Módosítás

- (14) A gyártók számára kellő rugalmasságot kell biztosítani a járműállományuk átalakításához, hogy költséghatékony módon, **a versenyképességüket támogatva és a további innovációt előkészítve** kezelhessék a kibocsátásmentes járművekre történő átállást, **ugyanakkor figyelembe kell venni, hogy egyértelmű pályát kell biztosítani e járművek bevezetéséhez, amely biztosítja a közúti közlekedési ágazat hozzájárulását az EU 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzésének teljesítéséhez.**

Módosítás 25
Rendeletre irányuló javaslat
15 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (15) A teljes uniós járműállományra vonatkozó, **2030-tól alkalmazandó** szigorúbb célértékek miatt a gyártóknak lényegesen több kibocsátásmentes járművet kell forgalmazniuk az uniós piacon. Ebben az összefüggésben a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművekre (ZLEV) vonatkozó ösztönző mechanizmus többé már nem szolgálja eredeti célját, és veszélyezteti az (EU) 2019/631 rendelet eredményességét. A kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművekre vonatkozó ösztönző mechanizmust ezért **2030-tól** meg kell szüntetni. **Az említett dátum előtt és így még ebben az évtizedben a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművekre vonatkozó ösztönző mechanizmus továbbra is támogatja a 0–50 CO₂/km közötti kibocsátású járművek értékesítését, beleértve az akkumulátoros elektromos járműveket, a hidrogént használó üzemanyagcellás elektromos járműveket és a jó teljesítményű, hálózatról tölthető hibrid elektromos járműveket. Az említett dátumot követően** a hálózatról tölthető hibrid elektromos járművek a továbbiakban is beszámítandók a gépjárműgyártók által teljesítendő, teljes járműállományra vonatkozó célértékeknel.

Módosítás

- (15) A teljes uniós járműállományra vonatkozó szigorúbb célértékek miatt a gyártóknak lényegesen több kibocsátásmentes járművet kell forgalmazniuk az uniós piacon. Ebben az összefüggésben a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművekre (ZLEV) vonatkozó ösztönző mechanizmus többé már nem szolgálja eredeti célját, és veszélyezteti az (EU) 2019/631 rendelet eredményességét. A kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművekre vonatkozó ösztönző mechanizmust ezért meg kell szüntetni. A hálózatról tölthető hibrid elektromos járművek a továbbiakban is beszámítandók a gépjárműgyártók által teljesítendő, teljes járműállományra vonatkozó célértékeknel.

2022. június 8., szerda

Módosítás 26**Rendeletre irányuló javaslat
15 a preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (15a) Az (EU) 2019/631 rendelet értelmében a típusjóváahagyási vizsgálat során el nem számolt, innovációk révén elért kibocsátáscsökkentéseket jelenleg ökoinnovációs kreditek formájában számolják el, amelyek beszámíthatók a gyártó csökkentési célértékébe. Az elszámolható kibocsátáscsökkentés felső határa jelenleg gyártónként 7 g/km. Ezt a felső határt a szigorúbb célokkal összhangban lefelé kell kiigazítani annak biztosítása érdekében, hogy ez a rendszer továbbra is a valódi innovációkra korlátozódjon, és ne ösztönözzön alacsonyabb ambíciókat a kibocsátásmentes járművek értéksítésére vonatkozóan.

Módosítás 27**Rendeletre irányuló javaslat
15 b preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (15b) A technológiai és társadalmi innováció támogatása fontos eleme a kibocsátásmentes mobilitásra való gyorsabb átállás ösztönzésének. A mobilitási ökoszisztémán belüli innovációra már most is jelentős finanszírozás áll rendelkezésre különböző uniós finanszírozási eszközökön keresztül, különösen a Horizont Európa, az InvestEU, az Európai Regionális Fejlesztési Alap, a Kohéziós Alap, az Innovációs Alap, valamint a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz révén. Noha az ambiciózus éves CO₂-kibocsátáscsökkentési célok várhatóan ösztönzik az innovációt a gépjárműipari ellátási láncban, e rendelet elsődleges célja a CO₂-kibocsátás valós, hatékony és ellenőrizhető csökkentése.

2022. június 8., szerda

Módosítás 28

Rendeletre irányuló javaslat

16 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(16a) Az (EU) 2019/631 rendeletben meghatározott célértékeket részben a külső feltöltésű hibrid elektromos járművek (OVC-HEV) értékesítése révén érik el. E járművek kibocsátását jelenleg az (EU) 2017/1151 bizottsági rendelet^(1a) által megállapított használati tényező alkalmazásával számolják el, amely az akkumulátorral megtett távolságnak a belső égésű motorral megtett távolsághoz viszonyított arányát jelenti. Ez a használati tényező azonban nem reprezentatív valós adatokon, hanem becslésen alapul. A Bizottság az (EU) 2019/631 rendelet 12. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2021. január 1-je óta gyűjt valós üzemanyag-fogyasztási adatokat a személygépkocsik fedélzeti üzemanyagfogyasztás-mérői révén. A külső feltöltésű hibrid elektromos járművek használati tényezőjét ezen adatok felhasználásával haladéktalanul felül kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az tükrözze a valós vezetési feltételek melletti kibocsátásokat. Az aktualizált használati tényezőt legkésőbb 2025-től kell alkalmazni, és azt folyamatosan felül kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy reprezentatív maradjon a tényleges kibocsátások tekintetében.

^(1a) A Bizottság (EU) 2017/1151 rendelete (2017. június 1.) a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről, a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 692/2008/EK bizottsági rendelet és az 1230/2012/EU bizottsági rendelet módosításáról, valamint a 692/2008/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 175., 2017.7.7., 1. o.).

Módosítás 30

Rendeletre irányuló javaslat

18 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(18) A kibocsátáscsökkentési erőfeszítések méltányos megoszlásának biztosítása érdekében a könnyebb és nehezebb könnyű haszongépjárművekre vonatkozó két határértékgörbét a megerősített szén-dioxid-csökkentési célértékek fényében ki kell igazítani.

törölve

2022. június 8., szerda

Módosítás 121

Rendeletre irányuló javaslat

21 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (21) A megnövelt általános üvegházhatásúgáz-kibocsátáscsökkentési célkitűzésekre tekintettel és az esetleges piactorzító hatások elkerülése érdekében az uniós piacon jelen lévő valamennyi gyártóra vonatkozó kibocsátáscsökkentési követelményt össze kell hangolni, azon gyártók kivételével, amelyek egy adott naptári évben 1 000-nél kevesebb újonnan nyilvántartásba vett jármű gyártásáért felelnek. Következésképpen az egy adott naptári évben újonnan nyilvántartásba vett, 1 000 és 10 000 közötti személygépkocsit vagy 1 000 és 22 000 közötti új könnyű haszongépjárművet előállító gyártókra vonatkozó, a fajlagos kibocsátási célértéktől való eltérés kérelmezését magában foglaló lehetőség **2030**-tól megszűnik.

Módosítás

- (21) A megnövelt általános üvegházhatásúgáz-kibocsátáscsökkentési célkitűzésekre tekintettel és az esetleges piactorzító hatások elkerülése érdekében az uniós piacon jelen lévő valamennyi gyártóra vonatkozó kibocsátáscsökkentési követelményt össze kell hangolni, azon gyártók kivételével, amelyek egy adott naptári évben 1 000-nél kevesebb újonnan nyilvántartásba vett jármű gyártásáért felelnek. Következésképpen az egy adott naptári évben újonnan nyilvántartásba vett, 1 000 és 10 000 közötti személygépkocsit vagy 1 000 és 22 000 közötti új könnyű haszongépjárművet előállító gyártókra vonatkozó, a fajlagos kibocsátási célértéktől való eltérés kérelmezését magában foglaló lehetőség **2036**-tól megszűnik.

Módosítás 31

Rendeletre irányuló javaslat

23 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (23) Az (EU) 2019/631 rendelet alapján a 2030-ra és az azt követő időszakra meghatározott csökkentési célkitűzések elérése irányába tett előrehaladást **2026-ban** kell felülvizsgálni. E felülvizsgálathoz figyelembe kell venni **a kétéves** jelentésekben vizsgált összes szempontot.

Módosítás

- (23) Az (EU) 2019/631 rendelet alapján a 2030-ra és az azt követő időszakra meghatározott csökkentési célkitűzések elérése irányába tett előrehaladást **2027-ben** kell felülvizsgálni. E felülvizsgálathoz figyelembe kell venni **az éves** jelentésekben vizsgált összes szempontot.

2022. június 8., szerda

Módosítás 32

Rendeletre irányuló javaslat

23 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (23a) Fontos a könnyű haszongépjárművek teljes életciklusra vonatkozó kibocsátásainak uniós szintű értékelése. E célból a Bizottságnak legkésőbb 2023. december 31-ig közös uniós módszertant kell kidolgoznia az uniós piacon forgalomba hozott könnyű haszongépjárművek teljes életciklusra számított CO₂-kibocsátásának értékelésére, valamint az arra vonatkozó következetes adatszolgáltatásra vonatkozóan, hogy átfogó képet kaphasson e járművek környezeti hatásáról. A Bizottságnak nyomonkövetési intézkedéseket – többek között adott esetben jogalkotási javaslatokat – kell elfogadnia annak érdekében, hogy támogassa az Unió előrehaladását az éghajlatváltozással kapcsolatos törekvései terén. Fontos továbbá módszertant kidolgozni a járművek általános környezeti teljesítményének értékelésére, amelyet nem csupán a szén-dioxid-kibocsátás, hanem az általános környezeti lábnyom figyelembevételével kell kiszámítani.

Módosítás 33

Rendeletre irányuló javaslat

24 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (24) Sor került azon lehetőségnek az (EU) 2019/631 15. cikkének (5) bekezdésében előírt értékelésére, hogy a többletkibocsátási díjakból származó bevételt egy meghatározott alaphoz vagy egy megfelelő programhoz rendeljék, és a következtetés az volt, hogy ez jelentős mértékben növelné az adminisztratív terhet, ugyanakkor nem jelentene közvetlen előnyt a gépjárműipar számára az átmenet során. A többletkibocsátási díjból származó bevételt ezért az (EU) 2019/631 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megfelelően továbbra is az Unió általános költségvetési bevételeként kell tekinteni.
- (24) A többletkibocsátási díjakból származó bevételeket oly módon kell felhasználni, hogy támogassák a klímasemleges gazdaságba történő igazságos átmenetet, és mérsékeljék a gépjárműipar átállásának a foglalkoztatásra gyakorolt negatív hatásait. A Bizottságnak adott esetben javaslatot kell benyújtania egy ilyen finanszírozási eszköz létrehozására. Ennek során kiemelt figyelmet kell fordítani az érintett régiókra – például a legkülső régiókra – és közösségekre, amelyek az gépjárműipar intenzív jelenléte vagy a kibocsátásmentes közúti szállításra való átállást megnehezítő sajátos jellemzőik miatt kiszolgáltatottabb helyzetben lehetnek.

2022. június 8., szerda

Módosítás 74**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont – -a pont (új)**

(EU) 2019/631 rendelet

1 cikk – 4 bekezdés – a pont

Hatályos szöveg

Módosítás

a) az új személygépkocsik állományának átlagos kibocsátásai tekintetében az I. melléklet A. részének 6.1.1. pontjával összhangban meghatározott 2021. évi célérték 15 %-os csökkentésével egyenlő, a teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték;

- **a) a (4) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:**

„a) az új személygépkocsik állományának átlagos kibocsátásai tekintetében az I. melléklet A. részének 6.1.1. pontjával összhangban meghatározott 2021. évi célérték 15 %-os csökkentésével egyenlő, a teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték, **az (EU) 2019/631 rendeletben meghatározottak szerint, a termelési ciklusok tiszteletben tartása érdekében;**”

Módosítás 35**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont – a a pont (új)**

(EU) 2019/631 rendelet

1 cikk – 4 bekezdés – b pont

Hatályos szöveg

Módosítás

b) az új könnyű haszongépjárművek állományának átlagos kibocsátásai tekintetében az I. melléklet B. részének 6.1.1. pontjával összhangban meghatározott 2021. évi célérték 15 %-os csökkentésével egyenlő, a teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték.

-**aa) a (4) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:**

„b) az új könnyű haszongépjárművek állományának átlagos kibocsátásai tekintetében az I. melléklet B. részének 6.1.1. pontjával összhangban meghatározott 2021. évi célérték 15 %-os csökkentésével egyenlő, a teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték, **az (EU) 2019/631 rendeletben meghatározottak szerint;**”

Módosítás 36**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont – c pont**

(EU) 2019/631 rendelet

1 cikk – 6 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

c) a (6) bekezdésben a „2025. január 1-jétől” szövegrész helyébe a „2025. január 1-jétől 2029. december 31-ig” szövegrész lép,

c) a (6) bekezdést el kell hagyni.

2022. június 8., szerda

Módosítás 37**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont – a a pont (új)**

(EU) 2019/631 rendelet

3 cikk – 1 bekezdés – a a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

aa) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„aa) »hálózatról tölthető hibrid elektromos jármű« vagy »PHEV«: újratölthető akkumulátorral ellátott villanymotor és belső égésű motor kombinációjával hajtott jármű, amelyek együtt vagy külön is működhetnek.»

Módosítás 38**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 3 pont – b a pont (új)**

(EU) 2019/631 rendelet

3 cikk – 1 bekezdés – b a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ba) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ba) „vállalati jármű”: a 2157/2001/EK tanácsi rendeletben ^(1a) meghatározott magántársaság tulajdonában lévő vagy általa lízingelt és üzleti célokra használt jármű;

^(1a) A Tanács 2157/2001/EK rendelete (2001. október 8.) az európai részvénytársaság (SE) státútumáról (HL L 294., 2001.11.10., I. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 41

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont – a a pont (új)

(EU) 2019/631 rendelet

7 cikk – 10 bekezdés

Hatályos szöveg

(10) A Bizottság legkésőbb 2023-ig **értékeli** az uniós piacon forgalomba hozott személygépkocsik és könnyű haszongépjárművek teljes életciklusra számított szén-dioxid-kibocsátásának értékelésére, valamint az arra vonatkozó következetes adatszolgáltatásra irányuló közös uniós módszertan **kidolgozásának lehetőségét**. A Bizottság továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak **az értékelést**, beleértve adott esetben a nyomkövetési intézkedésekre, például a jogalkotási javaslatokra vonatkozó javaslatokat is.

Módosítás

aa) a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(10) A Bizottság legkésőbb 2023-ig **jelentést tesz közzé** az uniós piacon forgalomba hozott személygépkocsik és könnyű haszongépjárművek teljes életciklusra számított szén-dioxid-kibocsátásának értékelésére, valamint az arra vonatkozó következetes adatszolgáltatásra irányuló közös uniós módszertan **meghatározásáról, beleértve az ilyen járművek által felhasznált tüzelőanyagok és energia teljes életciklusra számított szén-dioxid-kibocsátásának értékelésére szolgáló módszertant**. A Bizottság továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak **a jelentést**, beleértve adott esetben a nyomkövetési intézkedésekre, például a jogalkotási javaslatokra vonatkozó javaslatokat is.”

Módosítás 42

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont – a b pont (új)

(EU) 2019/631 rendelet

7 cikk – 10 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ab) a szöveg a következő (10a) bekezdéssel egészül ki:

„(10a) 2024. január 1-jétől a gyártók önkéntes alapon továbbíthatják az Unió piacán forgalomba hozott személygépkocsikra és könnyű haszongépjárművekre vonatkozó, az e cikk (10) bekezdésében említett, teljes életciklusra vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási adatokat az e cikk (6) bekezdésében említett illetékes hatóságoknak és a tagállamoknak, amelyek ezt követően e cikk (2) bekezdésével összhangban közlik azokat a Bizottsággal. 2028. január 1-jétől a szóban forgó adatokat bele kell foglalni a II. és a III. melléklet A. részében felsorolt információkba;”

2022. június 8., szerda

Módosítás 43**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 5 a pont (új)**

(EU) 2019/631 rendelet

8 cikk – 4 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

(4) A többletkibocsátási díjból befolyó összegeket az Unió általános költségvetési bevételeinek kell tekinteni.

5a. a 8. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

(4) A többletkibocsátási díjból befolyó összegeket az Unió általános költségvetési bevételeinek kell tekinteni.

A Bizottság 2023. december 31-ig jelentést nyújt be, amelyben részletesen meghatározza a szükséges célzott finanszírozást a méltányos átállás biztosítása érdekében a gépjárműiparban, azzal a céllal, hogy mérsékelje a negatív foglalkoztatási és egyéb gazdasági hatásokat valamennyi érintett tagállamban, különösen az átállás által leginkább érintett régiókban és közösségekben. A jelentést adott esetben egy olyan uniós finanszírozási eszköz létrehozására irányuló jogalkotási javaslat kíséri, amelynek célja e szükségletek kezelése, és különösen a helyi és regionális szintű szerkezetátalakítás kezelését célzó megelőző és válaszpénzeszközök koordinálása és finanszírozása, valamint a gépjárműiparban dolgozó munkavállalók képzésének, átképzésének és továbbképzésének finanszírozása, beleértve a gépjárműgyártókat, azok alkatrész-beszállítóit, továbbá a kiegészítő karbantartási és javítási szolgáltatásokat, különösen a kis- és középvállalkozások esetében.

A finanszírozási eszköz célzott finanszírozási eszköz formáját öltheti, vagy a Szociális Klímaalap vagy a felülvizsgált Igazságos Átmenet Alap részét képezheti. A többletkibocsátási díjból származó bevételeket erre a célra kell előirányozni.

Módosítás 122**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 6 pont**

(EU) 2019/631 rendelet

10 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

„Az (1) bekezdés alapján kérelmezett eltérés a **2029-es** naptári évvel bezárólag alkalmazandó fajlagos kibocsátási célértékekre adható meg.”

„Az (1) bekezdés alapján kérelmezett eltérés a **2035-ös** naptári évvel bezárólag alkalmazandó fajlagos kibocsátási célértékekre adható meg.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 44**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 6 a pont (új)**

(EU) 2019/631 rendelet

10 cikk – 4 bekezdés – 1 albekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

(4) Az I. melléklet A. részének 1–4. és 6.3. pontja szerint számított fajlagos kibocsátási célértéktől való eltérésre irányuló kérelmet nyújthat be az a gyártó, aki vagy amely az összes kapcsolt vállalkozásával együttesen naptári évenként 10 000 és 300 000 közötti, az Unióban nyilvántartásba vett új személygépkocsit állít elő.

6a. A 10. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) **A 2028-ig terjedő évekre vonatkozóan** az I. melléklet A. részének 1–4. és 6.3. pontja szerint számított fajlagos kibocsátási célértéktől való eltérésre irányuló kérelmet nyújthat be az a gyártó, aki vagy amely az összes kapcsolt vállalkozásával együttesen naptári évenként 10 000 és 300 000 közötti, az Unióban nyilvántartásba vett új személygépkocsit állít elő.”

Módosítás 45**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 6 b pont (új)**

(EU) 2019/631 rendelet

11 cikk – 1 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

(1) A beszállító vagy a gyártó kérésére figyelembe kell venni az innovatív technológiáknak vagy az innovatív technológiák kombinációjának (a továbbiakban: innovatív technológiai csomagok) az alkalmazása révén elért szén-dioxid-csökkentéseket.

E technológiákat csak abban az esetben kell figyelembe venni, ha az értékelés során alkalmazott módszertan ellenőrizhető, megismételhető és összehasonlítható eredményekkel szolgál.

E technológiák egy gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátási értékének legfeljebb 7 g CO₂/km-rel való csökkentéséhez járulhatnak hozzá.

6b. A 11. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

(1) A beszállító vagy a gyártó kérésére figyelembe kell venni az innovatív technológiáknak vagy az innovatív technológiák kombinációjának (a továbbiakban: innovatív technológiai csomagok) az alkalmazása révén elért szén-dioxid-csökkentéseket.

E technológiákat csak abban az esetben kell figyelembe venni, ha az értékelés során alkalmazott módszertan ellenőrizhető, megismételhető és összehasonlítható eredményekkel szolgál.

E technológiák egy gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátási értékének legfeljebb 7 g CO₂/km-rel való csökkentéséhez járulhatnak hozzá **2024-ig**:

— 5 g CO₂/km-rel való csökkentéséhez 2025-től;

— 4 g CO₂/km-rel való csökkentéséhez 2027-től;

— 2 g CO₂/km-rel való csökkentéséhez 2030-tól 2034 végéig.

2022. június 8., szerda

Hatályos szöveg

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 17. cikknek megfelelően végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el e rendelet módosítása érdekében, hogy az e bekezdés harmadik albekezdésében említett felső határértéket 2025-től kezdődő hatállyal a technológiai fejlemények figyelembevétele céljából kiigazítsa, ugyanakkor biztosítva e felső határérték szintjének a gyártók átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásához viszonyított kiegyensúlyozott arányát.

Módosítás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 17. cikknek megfelelően végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el e rendelet módosítása érdekében, hogy az e bekezdés harmadik albekezdésében említett felső határértéket 2025-től kezdődő hatállyal a technológiai fejlemények figyelembevétele céljából **lefelé** kiigazítsa, ugyanakkor biztosítva e felső határérték szintjének a gyártók átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásához viszonyított kiegyensúlyozott arányát.

Módosítás 46**Rendeleltre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 6 c pont (új)**

(EU) 2019/631 rendelet

11 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

6c. A szöveg a következő cikkel egészül ki:**„11a. cikk****Környezettudatos tervezés**

Annak biztosítása érdekében, hogy a kibocsátásmentes mobilitásra való átállás teljes mértékben hozzájáruljon az Unió energiahatékonysági és a körforgásos gazdaságra vonatkozó célkitűzéseéhez, a Bizottság adott esetben 2023. december 31-ig javaslatot tesz az összes új személygépkocsira és új könnyű haszongépjárműre vonatkozó, környezettudatos tervezést érintő minimumkövetelmények meghatározására, beleértve az olyan alapvető alkatrészek energiahatékonyságára, tartósságára és javíthatóságára vonatkozó követelményeket is, mint a lámpák, elektronikus alkatrészek és akkumulátorok, valamint a fémek, műanyagok és kritikus nyersanyagok hasznosítására vonatkozó minimumkövetelmények meghatározására, figyelembe véve a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv^(1a) alapján a más energiával kapcsolatos termékek esetében alkalmazott elveket.

^(1a) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.)”

2022. június 8., szerda

Módosítás 47

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 6 d pont (új)

(EU) 2019/631 rendelet

12 cikk – 3 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

(3) A kibocsátás valós vezetési feltételek mellett mért értékei közötti különbség növekedésének megelőzése érdekében a Bizottság legkésőbb 2023. június 1-jéig értékeli, hogy a tüzelőanyag- és energiafogyasztásra vonatkozó adatokat hogyan lehet annak biztosítására felhasználni, hogy a járműveknek a 715/2007/EK rendelet értelmében meghatározott szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag- vagy energiafogyasztási értékei az egyes gyártók esetében továbbra is reprezentatív maradjanak a valós vezetési feltételek melletti kibocsátás tekintetében.

A Bizottság évente nyomon követi és beszámol az első albekezdésben említett különbségnek a 2021 és 2026 közötti időszak során történő alakulásáról, valamint az adott különbség növekedésének megelőzése érdekében 2027-ben értékeli egy olyan mechanizmus megvalósíthatóságát, amely 2030-tól kiigazítja a gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásait, és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be egy ilyen mechanizmus bevezetésére.

6d. A 12. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

(3) A kibocsátás valós vezetési feltételek mellett mért értékei közötti különbség növekedésének megelőzése érdekében a Bizottság legkésőbb 2023. június 1-jéig értékeli, hogy az (EU) 2021/392 bizottsági végrehajtási rendelet ^(1a) alapján gyűjtött, valós tüzelőanyag- és energiafogyasztásra vonatkozó adatokat hogyan lehet annak biztosítására felhasználni, hogy a járműveknek a 715/2007/EK rendelet értelmében meghatározott szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag- vagy energiafogyasztási értékei az egyes gyártók esetében továbbra is reprezentatív maradjanak a valós vezetési feltételek melletti kibocsátás tekintetében.

A Bizottság 2021-től kezdődően évente nyomon követi és beszámol az első albekezdésben említett különbség alakulásáról, valamint adott esetben, amint elegendő adat áll rendelkezésre, de legkésőbb 2026. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be e különbség kiegyenlítése érdekében, kiigazítva a gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásait az (EU) 2021/392 bizottsági végrehajtási rendelet alapján gyűjtött valós adatok felhasználásával.

Emellett a Bizottság értékeli különösen az e cikk (1) bekezdésében említett tüzelőanyag- és energiafogyasztási adatokat a külső feltöltésű hibrid elektromos járművek (OVC-HEV) esetében. Ezen adatok felhasználásával a Bizottság a 17. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a külső feltöltésű hibrid elektromos járművek használati tényezőinek kiigazítása céljából annak biztosítása érdekében, hogy 2025-től kezdődően kibocsátásuk a valós vezetési feltételek szempontjából reprezentatív legyen.

^(1a) A Bizottság (EU) 2021/392 végrehajtási rendelete (2021. március 4.) a személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásával kapcsolatos adatok (EU) 2019/631 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti nyomon követéséről és bejelentéséről, valamint az 1014/2010/EU, a 293/2012/EU, az (EU) 2017/1152 és az (EU) 2017/1153 bizottsági végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 77., 2021.3.5., 8. o.).

2022. június 8., szerda

Módosítás 48**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 6 e pont (új)**

(EU) 2019/631 rendelet

12 cikk – 4 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

6e. A 12. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A Bizottság 2023. december 31-ig a 17. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítésére, a kibocsátásmentes és az alacsony kibocsátású járművek hatékonyságának mérésére és összehasonlítására szolgáló, a 100 kilométer megtételéhez szükséges villamos energia mennyiségén alapuló módszertan megállapításával. Ennek a módszertannak figyelembe kell vennie a felhasznált villamos energia által az ilyen járművek belső energiatároló akkumulátorai által igényelt erőforrások mennyiségére gyakorolt hatásokat.

A Bizottság legkésőbb 2024. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az uniós piacon forgalomba hozott új, kibocsátásmentes személygépkocsikra és könnyű haszongépjárművekre vonatkozó energiahatékonysági küszöbértékek meghatározásáról.”

Módosítás 50**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 9 pont**

(EU) 2019/631 rendelet

14a. cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

14a. cikk

14a. cikk

Eredményjelentés

Eredményjelentés

2025. december 31-ig és azt követően minden **második** évben a Bizottság jelentést készít a kibocsátásmentes közúti mobilitás elérése felé tett előrehaladásról. A jelentés főként az **átállást** akár pénzügyi eszközök révén lehetővé tevő esetleges további intézkedések szükségességét követi nyomon és értékeli.

2025. december 31-ig és azt követően minden évben a Bizottság jelentést készít a kibocsátásmentes közúti mobilitás elérése felé tett előrehaladásról. A jelentés főként az **igazságos átmenetet** akár pénzügyi eszközök révén lehetővé tevő esetleges további intézkedések szükségességét követi nyomon és értékeli.

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

A jelentésben a Bizottság figyelembe vesz minden olyan tényezőt, amely hozzájárul a klímasemlegesség 2050-re történő elérése felé tett költséghatékony előrehaladáshoz. Ide tartozik a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek elterjedése, az elektromos töltésre és üzemanyag-töltésre szolgáló infrastruktúra kiépítésére vonatkozó, az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájáról szóló rendeletben előírt célok elérése terén elért eredmények, az innovációs technológiák és a fenntartható alternatív üzemanyagok potenciális hozzájárulása **a klímasemleges mobilitás** eléréséhez, **a fogyasztókra gyakorolt hatás**, a szociális párbeszéd terén elért előrelépések, valamint a gazdaságilag életképes és társadalmilag igazságos átmenet további elősegítésének szempontjai;

Módosítás

A jelentésben a Bizottság figyelembe vesz minden olyan tényezőt, amely hozzájárul a klímasemlegesség 2050-re történő elérése felé tett költséghatékony előrehaladáshoz. Ide tartozik:

- a) **előrelépés** a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek elterjedése, **megfizethetőségük és energiahatékonyságuk terén;**
- b) **a fogyasztókra – különösen az alacsony és közepes jövedelműekre – gyakorolt hatások, valamint a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek elterjedésének üteme ezekben a fogyasztói szegmensekben, továbbá az ilyen elterjedést támogató uniós, tagállami és helyi szintű intézkedések rendelkezésre állása és hatálya;**
- c) **a használt járművek piaca;**
- d) az elektromos töltésre és üzemanyag-töltésre szolgáló **megfelelő magán és állami** infrastruktúra kiépítésére vonatkozó, **többek között, de nem kizárólag** az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájáról szóló rendeletben **és a 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben** ^(1a) előírt célok elérése terén elért eredmények;
- e) **az Unióban a megújuló energia mennyiségének az (EU) 2018/2001 irányelvvel összhangban történő növelése terén elért eredmények;**
- f) az innovációs technológiák és a fenntartható alternatív üzemanyagok, **többek között a szintetikus üzemanyagok** lehetséges hozzájárulása **a klímasemlegesség** eléréséhez **a közlekedési ágazatban;**
- g) **a forgalomba hozott új személygépkocsik és új könnyű haszongépjárművek teljes életciklusra számított kibocsátása, a 7. cikk (10) bekezdésével összhangban elfogadott módszertan alkalmazásával;**

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- h) a szociális párbeszéd terén elért előrelépések, valamint a kibocsátásmentes közúti mobilitás felé való, gazdaságilag életképes és társadalmilag igazságos átmenet további elősegítésének szempontjai, **figyelembe véve a foglalkoztatást és a versenyképességet;**
- i) **a foglalkoztatásra gyakorolt hatások, amelyeket a gépjárműiparban a munkahelyek fejlődésének és az ezen iparágak helye szerinti régiókra gyakorolt hatás részletes feltérképezésével kell értékelni, valamint az e régiók társadalmi-gazdasági hatásainak enyhítésére irányuló uniós, tagállami vagy helyi szintű intézkedések, többek között továbbképzési és átképzési programok;**
- k) **a könnyűgépjármű-állomány átlagéletkorának és ezáltal kibocsátásának csökkentését célzó további nemzeti és uniós intézkedések – például a régebbi járművek társadalmilag igazságos és környezetbarát módon történő fokozatos kivételését támogató intézkedések – esetleges hozzájárulása;**

(^{1a}) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

Módosítás 51

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 9 pont

(EU) 2019/631 rendelet

14 a cikk – 2 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Az (EU) .../... tanácsi ajánlással [a klímasegítségességre való méltányos átállás biztosításáról szóló tanácsi ajánlás] összhangban felkérjük a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel szoros párbeszédet folytatva dolgozzanak ki az igazságos átmenetre vonatkozó területi terveket gépjárműiparuk számára annak érdekében, hogy a strukturális változásokat társadalmilag elfogadható módon irányítsák és elkerüljék a társadalmi zavarokat.

2022. június 8., szerda

Módosítás 80**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 9 a pont (új)**

(EU) 2019/631 rendelet

14a a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

9a. A szöveg a következő cikkel egészül ki:**„14aa. cikk**

További intézkedések a kibocsátásmentes személygépkocsik és könnyű haszongépjárművek iránti kereslet támogatására az uniós piacon

A Bizottság 2023. február 28-ig jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a kibocsátásmentes járművek állami és vállalati könnyűgépjármű-állományon belüli arányának növelésére. A javaslatoknak az állami és magánflották tulajdonosaira és üzemeltetőire vonatkozó kötelező kibocsátásmentességi előírásokat kell tartalmazniuk, figyelembe véve ugyanakkor a regionális egyenlőtlenségeket.”

Módosítás 53**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 9 a pont (új)**

(EU) 2019/631 rendelet

14 b cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

9a. a szöveg a következő 14b. cikkel egészül ki:**„14b. cikk**

Az (EU) .../... irányelv [átdolgozott energiahatékonysági irányelv] 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban a tagállamoknak figyelembe kell venniük az energiahatékonyság elsődlegességének elvét az alternatív üzemanyagokhoz kapcsolódó elektromos és egyéb töltőinfrastruktúrák kiépítésével kapcsolatos szakpolitikai, tervezési és beruházási döntéseknél, beleértve a különböző kibocsátásmentes technológiáknak a kitermeléstől a gépjárművekben történő felhasználásig biztosítandó energiahatékonyságát.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 54

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 9 b pont (új)

(EU) 2019/631 rendelet

14 a b cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

9b. A szöveg a következő 14ab. cikkel egészül ki:**„14ab. cikk**

További intézkedések a kibocsátásmentes személygépkocsikra és könnyű haszongépjárművekre való átállás támogatására az uniós piacon

A Bizottság ... [6 hónappal e rendelet hatálybalépésének időpontját követően]-ig a 17. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az akkumulátoros vagy üzemanyagcellás elektromos meghajtásúvá átalakított, belső égésű motorral rendelkező járművekre vonatkozó típusjóváhagyási szabályoknak a sorozatban gyártott járművek jóváhagyásának lehetővé tétele érdekében történő harmonizálása céljából. A Bizottság e rendelet alkalmazásával összefüggésben megvizsgálja az akkumulátoros vagy üzemanyagcellás elektromos meghajtásúvá átalakított, belső égésű motorral rendelkező járművek szén-dioxid-egyenértékének kiszámítására vonatkozó szabály bevezetését is.”

Módosítás 55

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 10 pont – a pont

(EU) 2019/631 rendelet

15 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) A Bizottság – **a kétévente** benyújtandó jelentések alapján – **2028-ban** felülvizsgálja e rendelet hatékonyságát és hatását, és jelentést nyújt be a felülvizsgálat eredményéről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(1) A Bizottság – **az évente** benyújtandó jelentések alapján – **2027-ben részletesen** felülvizsgálja e rendelet hatékonyságát és hatását, és jelentést nyújt be a felülvizsgálat eredményéről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A jelentést adott esetben az e rendelet módosítására vonatkozó javaslat kíséri.;

A jelentést adott esetben az e rendelet módosítására vonatkozó javaslat kíséri.;

2022. június 8., szerda

Módosítás 56**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 10 pont – a a pont (új)**

(EU) 2019/631 rendelet

15 cikk – 1 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

aa) a 15. cikk az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat során a Bizottság a 7. cikk (10) bekezdésében meghatározott módszertan alapján jelentést készít az új személygépkocsik és az új könnyű haszongépjárművek teljes életciklusra számított szén-dioxid-kibocsátásáról is. A jelentést adott esetben az e rendeletnek az említett kibocsátások kezelésével való kiegészítésére vonatkozó javaslat kíséri.”

Módosítás 57**Rendeletre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 10 pont – b a pont (új)**

(EU) 2019/631 rendelet

15 cikk – 6 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

ba) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(6) A Bizottság **2020. december 31-ig** felülvizsgálja az 1999/94/EK irányelvet annak érdekében, hogy a fogyasztókat pontos, megbízható és összehasonlítható információkkal lássa el a forgalomba hozott új személygépkocsik tüzelőanyag-fogyasztásáról, szén-dioxid-kibocsátásáról és légszennyezőanyag-kibocsátásáról, továbbá, hogy az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozóan értékelje a tüzelőanyag-gazdaságosság és a szén-dioxid-kibocsátási címke bevezetésének lehetőségeit. **A felülvizsgálathoz a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot is mellékel.**

„(6) A Bizottság ...-ig **[6 hónappal e rendelet hatálybalépésének időpontját követően]** felülvizsgálja az 1999/94/EK irányelvet annak érdekében, hogy a fogyasztókat pontos, megbízható és összehasonlítható információkkal lássa el a forgalomba hozott új személygépkocsik **valós vezetési feltételek melletti** tüzelőanyag-fogyasztásáról, szén-dioxid-kibocsátásáról, légszennyezőanyag-kibocsátásáról **és energiahatékonyságáról**, továbbá, hogy az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozóan értékelje a tüzelőanyag-gazdaságosság és a szén-dioxid-kibocsátási címke bevezetésének lehetőségeit.”

2022. június 8., szerda

Módosítás 60**Rendeletre irányuló javaslat****I melléklet – 1 bekezdés– 1 pont – f pont**

(EU) 2019/631 rendelet

I. melléklet – A. rész – 6.3.1. pont – 1–2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg	Módosítás
Fajlagos kibocsátási célérték = fajlagos kibocsátási referencia-cél-érték · ZLEV-tényező	Fajlagos kibocsátási célérték = fajlagos kibocsátási referencia-cél-érték
ahol:	ahol:
fajlagos kibocsátási referencia-célérték a 6.2.1. pont szerint meghatározott fajlagos szén-dioxid-kibocsátási referencia-célérték;	fajlagos kibocsátási referencia-célérték a 6.2.1. pont szerint meghatározott fajlagos szén-dioxid-kibocsátási referencia-célérték;
ZLEV-tényező $(1 + y - x)$, kivéve, ha ez az összeg nagyobb, mint 1,05 vagy kisebb, mint 1,0; ilyenkor a ZLEV-tényezőt az adott esettől függően 1,05-ben vagy 1,0-ban kell meghatározni;	
ahol:	
a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek aránya a gyártó új személygépkocsijain belül, amelynek kiszámításához az új kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek teljes számát – amelyek mindegyikét a következő képlet szerint $ZLEV_{fajlagos}$ értéként kell számításba venni – el kell osztani a megfelelő naptári évben nyilvántartásba vett új személygépkocsik teljes számával:	
$ZLEV_{fajlagos} = 1 - \left(\frac{\text{specific emissions of CO}_2 \cdot 0,7}{50} \right)$	
Az olyan tagállamokban nyilvántartásba vett új személygépkocsik esetében, amelyek járműállományában a kibocsátásmentes és az alacsony kibocsátású járművek aránya 2017-ben az uniós átlag 60 %-a alatt volt, és amelyekben 2017-ben (*) 1 000-nél kevesebb volt a nyilvántartásba vett új kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek száma, a $ZLEV_{fajlagos}$ értéket 2029-ig bezárólag a következő képlet szerint kell kiszámítani:	
$ZLEV_{fajlagos} = \left(1 - \left(\frac{\text{specific emissions of CO}_2 \cdot 0,7}{50} \right) \right) \cdot 1,85$	
Amennyiben a kibocsátásmentes és az alacsony kibocsátású járműveknek az egy tagállamban a 2025 és 2028 közötti időszakban egy év során nyilvántartásba vett új személygépkocsikból álló járműállományban való aránya meghaladja az 5 %-ot, az a tagállam a következő években nem jogosult az 1,85-ös szorzó alkalmazására;	

2022. június 8., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

x: 15 % a 2025 és 2029 közötti időszakban.

(*) Egy tagállam új személygépkocsikból álló állományában a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek 2017-es arányát a következőképpen kell kiszámítani: a 2017-ben nyilvántartásba vett új kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek teljes száma osztva az ugyanabban az évben nyilvántartásba vett új személygépkocsik teljes számával.”

Módosítás 78

Rendelethez irányuló javaslat

I melléklet – 1 bekezdés – 2 pont – d pont

(EU) 2019/631 rendelet

I melléklet – B rész – 6.2.2 pont

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

d) a 6.2.2 pont helyébe a következő szöveg lép:

„6.2.2. A 2030 és 2034 közötti időszakban alkalmazandó fajlagos kibocsátási referencia-célértékek

Fajlagos kibocsátási referencia-célérték = teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₀ + $\alpha \cdot (TM - TM_0)$

ahol:

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₀ a 6.1.3. ponttal összhangban meghatározott érték;

α $a_{2030,L}$, amennyiben egy adott gyártó új könnyű haszongépjárműveinek átlagos vizsgálati tömege legfeljebb TM_0 és $a_{2030,H}$, amennyiben egy adott gyártó új könnyű haszongépjárműveinek átlagos vizsgálati tömege több mint TM_0 ;

ahol:

$$a_{2030,L} = \frac{a_{2021} \cdot \text{teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték}_{2025}}{\text{Átlagos kibocsátás}_{2021}}$$

$$a_{2030,H} = \frac{a_{2021} \cdot \text{teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték}_{2030}}{\text{teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték}_{2025}}$$

átlagos kibocsátás₂₀₂₁ a 6.2.1. pont szerinti érték

TM a 6.2.1. pont szerinti érték

TM_0 a 6.2.1. pont szerinti érték”

d) a 6.2.2 pont helyébe a következő szöveg lép:

„6.2.2. A 2030 és 2034 közötti időszakban alkalmazandó fajlagos kibocsátási referencia-célértékek

Fajlagos kibocsátási referencia-célérték = teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₀ + $\alpha \cdot (TM - TM_0)$

ahol:

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₀ a 6.1.2 ponttal összhangban meghatározott érték;

α a_{2030} , amennyiben egy adott gyártó új könnyű haszongépjárműveinek átlagos vizsgálati tömege legfeljebb TM_0 , és a_{2021} , amennyiben egy adott gyártó új könnyű haszongépjárműveinek átlagos vizsgálati tömege több mint TM_0 ;

ahol:

$$a_{2030} = \frac{a_{2021} \cdot \text{teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték}_{2030}}{\text{Átlagos kibocsátás}_{2021}}$$

a_{2021} a 6.2.1. pont szerinti érték

átlagos kibocsátás₂₀₂₁ a 6.2.1. pont szerinti érték

TM a 6.2.1. pont szerinti érték

TM_0 a 6.2.1. pont szerinti érték”

2022. június 8., szerda

Módosítás 79

Rendeletre irányuló javaslat

I melléklet – 1 bekezdés – 2 pont – e pont

(EU) 2019/631 rendelet

I melléklet – B rész – 6.2.3 pont

A Bizottság által javasolt szöveg

e) a szöveg a következő 6.2.3. ponttal egészül ki:

„6.2.3. A 2035-től alkalmazandó fajlagos kibocsátási referencia-célértékek

Fajlagos kibocsátási referencia-célérték = teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₅ + α (TM-TM₀)

ahol:

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₅ a 6.1.3. ponttal összhangban meghatározott érték; α $a_{2035,L}$ amennyiben egy adott gyártó új könnyű haszongépjárműveinek átlagos vizsgálati tömege legfeljebb TM₀, és $a_{2035,H}$ amennyiben egy adott gyártó új könnyű haszongépjárműveinek átlagos vizsgálati tömege több mint TM₀;

ahol:

$$a_{2035,L} = \frac{a_{2021} \cdot \text{teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték}_{2025}}{\text{Átlagos kibocsátás}_{2021}}$$

$$a_{2035,H} = \frac{a_{2021} \cdot \text{teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték}_{2025}}{\text{teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték}_{2025}}$$

átlagos kibocsátás₂₀₂₁ a 6.2.1. pont szerinti érték

TM a 6.2.1. pont szerinti érték

TM₀ a 6.2.1. pont szerinti érték”

Módosítás

e) a szöveg a következő 6.2.3. ponttal egészül ki:

„6.2.3. A 2035-től alkalmazandó fajlagos kibocsátási referencia-célértékek

Fajlagos kibocsátási referencia-célérték = teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₅ + α (TM-TM₀)

ahol:

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₅ a 6.1.3. ponttal összhangban meghatározott érték; α $a_{2035,L}$ amennyiben egy adott gyártó új könnyű haszongépjárműveinek átlagos vizsgálati tömege legfeljebb TM₀, és $a_{2021,H}$ amennyiben egy adott gyártó új könnyű haszongépjárműveinek átlagos vizsgálati tömege több mint TM₀;

ahol:

$$a_{2035,L} = \frac{a_{2021} \cdot \text{teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték}_{2025}}{\text{Átlagos kibocsátás}_{2021}}$$

 a_{2021} a 6.2.1. pont szerinti értékátlagos kibocsátás₂₀₂₁ a 6.2.1. pont szerinti érték

TM a 6.2.1. pont szerinti érték

TM₀ a 6.2.1. pont szerinti érték”

2022. június 8., szerda

Módosítás 69

Rendeletre irányuló javaslat

Melléklet – 1 bekezdés – 2 pont – e a alpont (új)

(EU) 2019/631 rendelet

I melléklet – B rész – 6.3.1 pont

Hatályos szöveg

Módosítás

Fajlagos kibocsátási célérték = (fajlagos kibocsátási referencia-célérték – ($\emptyset_{\text{célértékek}}$ – uniós járműállomány-célérték₂₀₂₅)) × **ZLEV-tényező**

ahol:

fajlagos kibocsátási referencia-célérték a gyártó tekintetében a 6.1.2. pont szerint meghatározott fajlagos kibocsátási referencia-célérték

$\emptyset_{\text{célértékek}}$ a 6.1.2. ponttal összhangban meghatározott valamennyi fajlagos kibocsátási referencia-célértéknek az egyes gyártók új könnyű haszongépjárműveinek számával súlyozott átlaga

ZLEV-tényező ($1 + y - x$), kivéve, ha ez az összeg nagyobb, mint 1,05 vagy kisebb, mint 1,0; ilyenkor a ZLEV-tényezőt az adott esettől függően 1,05-ben vagy 1,0-ban kell meghatározni;

ahol:

y a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek aránya a gyártó új könnyű haszongépjárművein belül, amelynek kiszámításához a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek teljes számát – amelyek mindegyikét a következő képlet szerint ZLEV_{fajlagos}-tényezőként kell számításba venni – el kell osztani a megfelelő naptári évben nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek teljes számával: [EGYENLET]

x 15 %.

ea) A 6.3.1. pont első és második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

Fajlagos kibocsátási célérték = (fajlagos kibocsátási referencia-célérték – ($\emptyset_{\text{célértékek}}$ – a teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₅))

ahol:

fajlagos kibocsátási referencia-célérték a gyártó tekintetében a 6.1.2. pont szerint meghatározott fajlagos kibocsátási referencia-célérték

$\emptyset_{\text{célértékek}}$ a 6.1.2. ponttal összhangban meghatározott valamennyi fajlagos kibocsátási referencia-célértéknek az egyes gyártók új könnyű haszongépjárműveinek számával súlyozott átlaga

2022. június 9., csütörtök

P9_TA(2022)0241

Nemzetközi közbeszerzési eszköz ***I

Az Európai Parlament 2022. június 9-i jogalkotási állásfoglalása a harmadik országbeli áruknak és szolgáltatásoknak az Unió belső közbeszerzési piacához való hozzáféréséről, valamint az uniós áruk és szolgáltatások harmadik országbeli közbeszerzési piacokhoz való hozzáféréséről szóló tárgyalásokat támogató eljárásokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2016)0034 – C9-0018/2016 – 2012/0060(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2022/C 493/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0124) és a módosított javaslatra (COM(2016)0034),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0018/2016),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2016. április 27-i véleményére ⁽¹⁾,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2022. március 30-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. és 60. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A7-0454/2013),
 - tekintettel az Elnökök Értekezletének a nyolcadik parlamenti ciklus befejezetlen ügyeiről szóló, 2019. október 16-i határozatára,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság levelére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság második jelentésére (A9-0337/2021),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽²⁾;
 2. jóváhagyja a Parlament és a Tanács ezen állásfoglaláshoz csatolt együttes nyilatkozatát, amelyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* L sorozatában tesznek majd közzé a végleges jogi aktussal együtt;
 3. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait; a nemzetközi közbeszerzési eszközről szóló rendelet felülvizsgálatáról szóló nyilatkozatát, amelyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* L sorozatában tesznek majd közzé a végleges jogi aktussal együtt, és a kizárólagos hatásköréről szóló nyilatkozatát, amelyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában tesznek majd közzé;

⁽¹⁾ HL C 264., 2016.7.20., 110. o.

⁽²⁾ Ez az álláspont lép a 2021.12.14-én elfogadott módosítások helyébe (Elfogadott szövegek P9_TA(2021)0497).

2022. június 9., csütörtök

4. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2012)0060

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2022. június 9-én került elfogadásra a harmadik országbeli gazdasági szereplőknek, áruknak és szolgáltatásoknak az Unió közbeszerzési és koncessziós piacaihoz való hozzáféréséről, valamint az uniós gazdasági szereplők, áruk és szolgáltatások harmadik országbeli közbeszerzési és koncessziós piacokhoz való hozzáféréséről szóló tárgyalásokat támogató eljárásokról (nemzetközi közbeszerzési eszköz – IPI) szóló (EU) 2022/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2022/1031 rendelettel.)

2022. június 9., csütörtök

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS EGYÜTTES NYILATKOZATA AZ (EU) 2022/1031 RENDELETTEL ⁽¹⁾ KAPCSOLATBAN

Az Európai Parlament és a Tanács elismeri, hogy az ebben az eszközben elfogadott komitológiai szabályok nem befolyásolják más folyamatban lévő vagy jövőbeli jogalkotási tárgyalások kimenetelét, és nem tekinthetők precedensnek más jogalkotási dossziék tekintetében.

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA A NEMZETKÖZI KÖZBESZERZÉSI ESZKÖZRŐL SZÓLÓ (EU) 2022/1031 RENDELET FELÜLVIZSGÁLATÁRÓL

Amikor az (EU) 2022/1031 rendelet 14. cikkével összhangban a Bizottság felülvizsgálja a rendelet hatályát, érvényesülését és hatékonyságát, azt is értékelni fogja, hogy szükséges-e a rendelet alkalmazása alól mentesíteni azokat a fejlődő országokat, amelyek kedvezményezettjei a 978/2012/EU rendelet 1. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti általános előírásnak, és különösen azokat, amelyek kedvezményezettjei a 978/2012/EU rendelet 9. cikke szerinti, a fenntartható fejlődésre és a jó kormányzásra vonatkozó különleges ösztönző előírásnak. A felülvizsgálat során a Bizottság különös figyelmet fordít majd az uniós közbeszerzések szempontjából stratégiáinak minősülő ágazatokra.

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA A KIZÁRÓLAGOS HATÁSKÖRRŐL AZ (EU) 2022/1031 RENDELETTEL KAPCSOLATBAN

Amint azt a Bíróság a 2/15. sz. véleményében megerősítette, a harmadik országbeli gazdasági szereplőknek, áruknak és szolgáltatásoknak az uniós közbeszerzési eljárásokban való részvétele a közös kereskedelempolitika hatálya alá tartozik, amelyre vonatkozóan az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt kifejezett rendelkezés értelmében az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik. Ennek megfelelően a tagállamok és azok ajánlatkérő szervei és közszolgáltató ajánlatkérői a harmadik országbeli gazdasági szereplők, áruk és szolgáltatások hozzáférésére vonatkozóan nem fogadhatnak el és nem tarthatnak hatályban olyan jogszabályi vagy más általánosan alkalmazandó intézkedéseket, amelyek túlmutatnak az e rendelet és más uniós jogi aktusok alapján alkalmazandó intézkedéseken.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/1031 rendelete (2022. június 23.) a harmadik országbeli gazdasági szereplőknek, áruknak és szolgáltatásoknak az Unió közbeszerzési és koncessziós piacaihoz való hozzáféréséről, valamint az uniós gazdasági szereplők, áruk és szolgáltatások harmadik országbeli közbeszerzési és koncessziós piacokhoz való hozzáféréséről szóló tárgyalásokat támogató eljárásokról (nemzetközi közbeszerzési eszköz – IPI) (HL L 173., 2022.6.30., 1. o.).

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU